
3 1761 05985130 3

TIOMNADH NUADH

AR

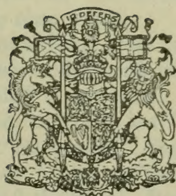
TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD,

AIR A THARRUING

O'N GHREIGIS

CHUM GAIDHLIG ALBANNAICH.

COMUNN-BHÌOBULL DÙTHCHAIL NA H-ALBA;

NA H-ARD-AITREABHAN:

5 CEÀRNAN NAOIMH AINDREAIS, DUNEIDEANN;

224 IAR-SHRÀID DHEÒRSA, GLASCHU.

1922

Made in England

ABBREVIATIONS AND MARKS.

A' for "**an**" the article, as "**a'** bhean," *the woman*, for "**an bhean.**"
A' for "ag," sign of the pres. par. of verbs beginning with a consonant, as "a' bualadh," *striking*, but "ag òl," *drinking*.
A' for "ann," *in*, as "a'd' cheann," *in thy head*, for "an do cheann."
A' for "as," *out of*, marked with an acute accent, as "á teine," *out of fire*.
'Ar for "thar," *over, above*, as "deich 'ar fhichead," *thirty*.
B' for "bu," *was*, as "b'e," *he was*.
C' for "cia," *who, what*, as "c'àit," *where* or *in what place?* "c'uin," *when* or *at what time?*
D' for "do," *thy, thine*, as "d'athair," *thy father*.
D', dh' for "do," sign of the preterite tense of verbs, as "an d'aidich e," *has he confessed?* "dh'aidich mi," *I have confessed*.
Eabh. for "Eabhra," *Hebrew*.
Eir. for "Eirionnach," *Irish*.
'G for "ag," sign of the pres. part. of verbs, as "'g a dheanamh," *doing it*.
G' for "gu," *to*, as "g'a cheann," *to the end thereof*.
M' for "mo," *my*, as "m'anam," *my soul*.
M' for "mu," *about*, as "m'a cheann," *about his head*.
'N a for "ann a," *in his*, as "'n a chridhe," *in his heart*.
'N an for "ann an," *in their*, as "'n an tighibh," *in their houses*.
'N ar for "ann ar," *in our*, as "'n ar dùthaich," *in our country*.
'N 'ur for "ann bhur," *in your* as "'n 'ur fearann," *in your land*.
'N uair for "an uair," *in the time, when*.
'R for "ar," *our*, as "o'r sinnsiribh," *from our ancestors*.
'R for "bhur," *your*, as "le'r cead," *with your leave*.
R' for "ri," *to*, as "r'ar guth," *to our voice*.
'S an, sa' for "anns an," *in the*, 'as "'s an àm," *in the time*, "'s a' bhaile," *in the city*.
Sasg. for "Sasgonach," or "Sasonach," *English*.
'S na for "anns na," *in the*, as "'s na coillitibh," *in the woods*.
T' for "do," *thy*, as "t'anail," *thy breath*. Before a vowel, *d*, the initial consonant of this pronoun, is changed into *t*: but *t*, the initial consonant of the verbs "téid, tig, toir," is retained in writing, though pronounced as *d*.
\` Grave accent. Vowels marked with this accent are always sounded long; and such as are not are generally sounded short.
´ Acute accent. When the vowel *e* is sounded like *e* in scene, or the Latin œ in Phœbus, as the Scotch pronounce it, it is commonly marked with this accent.
' Apostrophe. When there is an elision of one or more letters, it is usually marked with an apostrophe. Thus, when the preceding word ends, or the following word begins, with a vowel, there is an elision of the possessive pronoun "a," as "le 'shùil," *with his eye*," for "le a shùil"; "call 'anama," *the loss of his soul*, for "call a anama." A few Gaelic words admit of a final vowel, or not, as the euphony requires it, as "àit" or "àite," *a place*, "Tighearn" or "Tighearna," *Lord*, "naomh" or "naomha," *holy*, "fad" or "fada," *long*, "camp" or "campa," *a camp;* but as these final vowels are not essential to the words, their absence is not marked with an apostrophe.

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNAIDH NUAIDH.

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

LEABHAR ginealaich Iosa Criosd, mhic Dhaibhidh, mhic Abrahaim.

2 Ghin Abraham Isaac, agus ghin Isaac Iacob, agus ghin Iacob Iudas agus a bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares agus Sara o Thamar, agus ghin Phares Esrom, agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Aminadab, agus ghin Aminadab Naason, agus ghin Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos o Rachab, agus ghin Boos Obed o Rut, agus ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh an righ, agus ghin Daibhidh an righ Solomon o'n mhnaoi *a bha* aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Roboam, agus ghin Roboam Abia agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat, agus ghin Iosaphat Ioram, agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam, agus ghin Ioatam Achas, agus ghin Achas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Manases, agus ghin Manases Amon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechonias agus a bhràithre, mu àm an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt do Bhabilon, ghin Iechonias Salatiel, agus ghin Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel Abiud, agus ghin Abiud Eliacim, agus ghin Eliacim Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc, agus ghin Sadoc Achim, agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Eleasar, agus ghin Eleasar Matan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph fear Mhuire, o'n d'rugadh Iosa, d'an goirear Criosd.

17 Uime sin na h-uile ghinealaich o Abraham gu Daibhidh, *is* ceithir ginealaich deug iad; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealaich deug; agus o bhruid Bhabiloin gu Criosd, ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha breith Iosa Criosd: oir an déigh do

cheangal-pòsaidh bhi air a
dheanamh eadar a mhàthair
Muire agus Ioseph, roimh
dhoibh teachd cuideachd,
fhuaradh torrach i o'n Spiorad
Naomh.
19 Ach air bhi do Ioseph
a fear 'na dhuine cothromach,
agus gun toil aige ball-sampuill
a dheanamh dhi, bu mhiann
leis a cur uaith os ìosal.
20 Ach ag smuaineachadh
nan nithe sin dha, feuch,
dh'fhoillsich aingeal an Tigh-
earn e féin da ann am bruadar,
ag ràdh, A Ioseph, a mhic
Dhaibhidh, na biodh eagal ort
do bhean Muire a ghabhail a
d'ionnsuidh: oir an ni a ta
air a ghineamhuin innte, is
ann o'n Spiorad Naomh e.
21 Agus beiridh i mac, a-
gus bheir thu Iosa mar ainm
air; oir saoraidh e a shluagh
féin o'm peacaibh.
22 (Agus rinneadh so uile
chum gu coimhliontadh an ni
a thubhairt an Tighearna leis
an fhàidh, ag ràdh,
23 Feuch, bithidh maighd-
ean torrach, agus beiridh i mac,
agus bheir iad Emanuel mar
ainm air, is ionnan sin r'a ràdh,
air eadar-theangachadh, Dia
maille ruinn.)
24 Agus air mosgladh do
Ioseph as a chodal, rinn e mar
a dh'iarr aingeal an Tighearn
air, agus ghabh e d'a ionnsuidh
a bhean:
25 Agus cha d'aithnich e i
gus an d'rug i a ceud-ghin
mic; agus thug e Iosa mar
ainm air.

CAIB. II.

AGUS an uair a rugadh Iosa
ann am Betlehem Iudea,
ann an làithibh Heroid an righ,
feuch, thàinig druidhean o'n
àird an ear gu Ierusalem,
2 Ag ràdh, C'àit am bheil
righ sin nan Iudhach a ta air
a bhreith? oir chunnaic sinne
a reult san aird an ear, agus a
ta sinn air teachd a thabhairt
aoraidh dha.
3 An uair a chual Herod
an righ *sin*, bha e fo thrioblaid,
agus Ierusalem uile maille ris.
4 Agus air cruinneachadh
nan àrd-shagart uile dha agus
sgrìobhaichean an t-sluaigh,
dh'fheòraich e dhiubh c'àit
an robh Criosd gu bhi air a
bhreith.
5 Agus thubhairt iad ris,
Ann am Betlehem Iudea: oir
mar so sgrìobhadh leis an
fháidh,
6 Agus thusa Bhetlehem *an*
tìr Iudah, cha tu idir a's lugha
am measg cheannard Iuda:
oir asadsa thig Uachdaran a
stiùras mo shluagh Israel.
7 An sin air do Herod na
druidhean a ghairm os ìosal d'a
ionnsuidh, gheur-fhiosraich e
dhiubh cia an t-ám an d'fhoill-
sicheadh an reult.
8 Agus chuir e iad gu Bet-
lehem, agus thubhairt e, Im-
ichibh, agus iarraibh gu dì-
chiollach an naoidhean; agus
an déigh dhuibh fhaotainn,
innsibh dhomhsa e, chum gu
racham-sa féin, agus gu dean-
am aoradh dha.
9 Agus an uair a chual iad

an righ, dh'imich iad; agus, feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'thàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ro-mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh *o Dhia* ann am bruadar, gun iad a philltinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthaich féin air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an ni a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoid air, las e le feirg ro-mhòir, agus chuir a *luchd-millidh* uaith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gul, agus bròn ro-mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'áill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad *beò*.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearn ann am bruadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israel.

22 Ach an uair a chual e gu'n robh Archelaus 'na righ an *tìr* Iudea an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh *o Dhia* ann am bruadar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile:

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann am baile d'an goirear Nasaret, a

chum gu coimhlionadh an ni
a labhradh leis na fàidhibh,
Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

AGUS anns na làithibh sin
thàinig Eoin Baiste, a'
searmonachadh am fàsach Iu-
dea,
2 Agus ag ràdh, Gabhaibh
aithreachas: oir a ta rìogh-
achd nèimh am fagus.
3 Oir is e so an ti ud mu'n
do labhair Esaias am fàidh, ag
ràdh, Guth an ti a ghlaodhas
anns an fhàsach, Ulluichibh
slighe an Tighearna, deanaibh
a cheumanna dìreach.
4 Agus bha a chulaidh aig
Eoin do fhionna chàmhal, a-
gus crios leathair aige tim-
chioll a leasraidh; agus is e
bu bhiadh dha locuist agus
mil fhiadhaich.
5 Chaidh Ierusalem a mach
d'a ionnsuidh an sin agus Iu-
dea uile, agus luchd-àiteach-
aidh na dùthcha timchioll Ior-
dain uile.
6 Agus bhaisteadh iad leis-
san ann an Iordan, ag aideach-
adh am peacanna.
7 Ach an uair a chunnaic
e mòran do na Phairisich, a-
gus do na Sadusaich a' teachd
a chum a bhaistidh-san, thu-
bhairt e riu, A shìol nan nath-
raiche nimhe, cò a thug rabh-
adh dhuibh-sa teicheadh o'n
fheirg a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thug-
aibh a mach toradh iomchuidh
do'n aithreachas.
9 Agus na smuainichibh a
ràdh annaibh féin, A ta Abra-
ham 'na athair againn: oir a
ta mi ag ràdh ribh, gur comas-
ach Dia air clann a thogail suas
a dh' Abraham do na clachaibh
sin.
10 Agus a nis a ta an tuadh
air a cur ri freumh nan crann:
air an aobhar sin, ge b'e crann
nach toir a mach toradh maith,
gearrar e, agus tilgear san
teine e.
11 Gu deimhin a ta mise
'gur baisteadh le h-uisge chum
aithreachais; ach an ti a thig
a'm' dhéigh, is cumhachdaiche
e na mi, agus cha'n airidh
mise air a bhrògan a ghiùlan:
baistidh esan sibh leis an Spior-
ad Naomh, agus le teine:
12 Aig am bheil a ghuit 'na
làimh, agus glanaidh e gu ro-
bhaileach 'ùrlar-bualaidh, a-
gus cruinnichidh e a chruith-
neachd d'a thigh-tasgaidh; ach
loisgidh e am moll le teine
nach feudar a mhùchadh.
13 An sin thàinig Iosa o
Ghalile gu Iordan a dh'ionn-
suidh Eoin, chum gu'm biodh
e air a bhaisteadh leis.
14 Ach bhac Eoin e, ag
ràdh, A ta feum agamsa bhi
air mo bhaisteadh leatsa, agus
am bheil thusa a' teachd a m'
ionnsuidh-sa?
15 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e ris, Leig *d'on
chùis a bhi mar* so a nis: oir
mar so is iomchuidh dhuinn
gach uile fhìreantachd a
choimhlionadh. An sin dh'fhul-
aing e dha.
16 Agus an uair a bhaist-

eadh Iosa, chaidh e air ball
suas as an uisge; agus, feuch,
dh'fhosgladh nèamh dha, a-
gus chunnaic e Spiorad Dé a'
tuirling mar choluman, agus
a' teachd air-san:
17 Agus, feuch, guth o
nèamh, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach, anns am bheil
mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

AN sin threòraicheadh Iosa
leis an Spiorad do'n fhàs-
ach, chum gu'm biodh e air a
bhuaireadh leis an diabhul.
2 Agus an uair a thraisg e
dà fhichead là agus dà fhich-
ead oidhche, an déigh sin bha
ocras air.
3 Agus air teachd do'n
bhuaireadair d'a ionnsuidh
thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé,
thoir àithne do na clachaibh
so a bhi 'nan aran.
4 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, A ta e sgrìobhta,
Cha'n ann le h-aran a mhàin
a bheathaichear duine, ach
leis gach uile fhocal a thig o
bheul Dé.
5 An sin thug an diabhul
e do'n bhaile naomh, agus
chuir e air binnein an team-
puill e,
6 Agus thubhairt e ris,
Ma's tu Mac Dhé, tilg thu
féin sìos: oir a ta e sgrìobhta,
gu toir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, agus togaidh
iad suas thu 'nan làmhaibh,
chum nach buail thu uair air
bith do chos air cloich.
7 Thubhairt Iosa ris a rìs,
A ta e sgrìobhta, Cha bhuair
thu an Tighearna do Dhia.
8 Thug an diabhul e a rìs
chum beinne ro àird, agus
nochd e dha uile rìoghachdan
an domhain, agus an glòir;
9 Agus thubhairt e ris, Iad
so uile bheir mise dhuit, ma
thuiteas tu sìos agus ma ni thu
aoradh dhomhsa.
10 An sin thubhairt Iosa
ris, Imich uam, a Shatain: oir
a ta e sgrìobhta, Bheir thu aor-
adh do'n Tighearna do Dhia,
agus dhasan 'na aonar ni thu
seirbhis.
11 An sin dh'fhàg an dia-
bhul e; agus, feuch, thàinig
aingil agus fhritheil iad da.
12 Ach an uair a chual Iosa
gu'n do chuireadh Eoin an
làimh, dh'imich e do Ghalile.
13 Agus air fàgail Nasaret
da, thàinig e agus ghabh e
còmhnuidh ann an Capernaum,
a ta ri taobh na fairge, ann
an leth-iomall Shabuloin agus
Nephtalim:
14 A chum gu'n coimhlion-
tadh an ni a labhradh le Esaias
am fàidh, ag ràdh,
15 Talamh Shabuloin, agus
talamh Nephtalim, slighe na
fairge air an taobh thall do
Iordan, Galile nan Cinneach:
16 Am pobull a bha 'nan
suidhe an dorchadas, chunnaic
iad solus mòr: agus a ta solus
air éirigh do na daoinibh a bha
'nan suidhe an tìr agus an sgàil
a' bhàis.
17 O sin a mach thòisich
Iosa air searmoin a dheanamh,
agus a ràdh, Gabhaibh aith-

reachas, oir a ta rìoghachd
nèimh am fagus.
18 Agus ag imeachd do Iosa
ri taobh fairge Ghalile, chunn-
aic e dithis bhràithre, Simon
d'an goirear Peadar, agus
Aindreas a bhràthair, a' tilg-
eadh lìn san fhairge: (oir
b'iasgairean iad.)
19 Agus thubhairt e riu,
Leanaibh mise, agus ni mi
iasgairean air daoinibh dhibh.
20 Agus air ball dh'fhàg iad
na lìonta, agus lean iad esan.
21 Agus air triall da as a
sin, chunnaic e dithis eile
bhràithre, Seumas *mac* Shebe-
de, agus Eoin a bhràthair, ann
an luing maille r'an athair Se-
bede, a' càradh an lìon: agus
ghairm e iad.
22 Agus air ball dh'fhàg
iad an long agus an athair, a-
gus lean iad e.
23 Agus dh'imich Iosa tim-
chioll Ghalile uile, a' teasgasg
'nan sionagogaibh, agus a'
searmonachadh soisgeil na
rìoghachd, agus a' slànuch-
adh gach gnè thinnis, agus
gach gnè eucail am measg an
t-sluaigh.
24 Agus chaidh a chliu
feadh Shiria uile: agus thug
iad d'a ionnsuidh iadsan uile
a bha euslan, agus a bha air
an cuibhreachadh le galaraibh,
agus iomadh gnè phianta, a-
gus iadsan aig an robh deamh-
ain annta, agus air an robh an
tuiteamas, agus luchd pairil-
is; agus shlànuich e iad.
25 Agus lean cuideachd
mhòr e o Ghalile, agus o Dhe-
capolis agus o Ierusalem, a-
gus o Iudea, agus o na crìoch-
aibh a ta an taobh thall do Ior-
dan.

CAIB. V.

AGUS an uair a chunnaic
Iosa an sluagh, chaidh e
suas air beinn; agus air suidhe
dha, thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh.
2 Agus dh'fhosgail e a
bheul, agus theagaisg e iad,
ag ràdh,
3 *Is* beannaichte iadsan a ta
bochd 'nan spiorad: oir is leo
rìoghachd nèimh.
4 *Is* beannaichte iadsan a
ta ri bròn: oir gheibh iad
sòlas.
5 *Is* beannaichte na daoine
macanta: oir sealbhaichidh iad
an talamh mar oighreachd.
6 *Is* beannaichte an dream
air am bheil ocras agus tart na
còrach: oir sàsuichear iad.
7 *Is* beannaichte na daoine
tròcaireach: oir gheibh iad
tròcair.
8 *Is* beannaichte na daoine
a ta glan 'nan cridhe: oir chi
iad Dia.
9 *Is* beannaichte luchd-
deanamh na sìthe: oir goirear
clann Dé dhiubh.
10 *Is* beannaichte an dream
a ta fulang geur-leanmhuinn
air son na còrach: oir is leo-
san rìoghachd nèimh.
11 *Is* beannaichte bhitheas
sibh an uair a bheir daoine
anacainnt dhuibh, agus a ni iad
geur-leanmhuinn *oirbh*, agus
a labhras iad gach uile dhroch

fhocal ribh gu breugach, air
mo sgàth-sa.
12 Deanaibh gairdeachas,
agus bithibh ro-shubhach; oir
is mòr bhur duais air nèamh:
oir mar sin rinn iad geur-
leanmhuinn air na fàidhibh a
bha roimhibh.
13 Is sibhse salann na tal-
mhainn: gidheadh ma chaill-
eas an salann a bhlas, ciod
leis an saillear e? cha'n 'eil
feum ann o sin suas, ach a
thilgeadh mach, agus a shalt-
airt fo chosaibh dhaoine.
14 Is sibhse solus an t-saogh-
ail. Cha'n fheudar baile a ta
air a shuidheachadh air sliabh
fholach.
15 Agus cha las daoine
coinneal, chum gu'n cuir iad i
fuidh shoitheach, ach ann an
coinnleir, agus ni i solus do na
bheil a stigh.
16 Gu ma h-ann mar sin
a dhealraicheas bhur solus an
làthair dhaoine, chum gu faic
iad bhur deadh oibre, agus gu
toir iad glòir do bhur n-Athair
a ta air nèamh.
17 Na measaibh gu'n d'thài-
nig mise a bhriseadh an lagha
no nam fàidhean; cha'n ann a
bhriseadh a thàinig mi, ach
a choimhlionadh.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh
gu fìrinneach, Gus an téid
nèamh agus talamh thairis, cha
téid aon lide no aon phunc
do'n lagh thairis, gus an coimh-
lionar gach aon ni.
19 Air an aobhar sin ge b'e
neach a bhriseas aon do na
h-àitheantaibh so a's lugha, a-
gus a theagaisgeas daoine mar
sin, goirear an duine a's lugha
dheth ann an rìoghachd nèimh:
ach ge b'e neach a ni, agus a
theagaisgeas *iad*, goirear duine
mòr dheth ann an rìoghachd
nèimh.
20 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
Mur toir bhur fìreantachd-sa
barrachd air fìreantachd nan
sgrìobhaiche agus nam Phairis-
each, nach téid sibh air chor
air bith a steach do rìoghachd
nèimh.
21 Chuala sibh, gu'n dubh-
radh ris na sinnsiribh, Na dean
mortadh; agus ge b'e neach
a ni mortadh, bithidh e an
cunnart a' bhreitheanais.
22 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach aig am bi
fearg r'a bhràthair gun aobhar,
gu'm bi e an cunnart a' bhreith-
eanais: agus ge b'e neach a
their r'a bhràthair, Raca, gu'm
bi e an cunnart na comhairle:
ach ge b'e neach a their, Ama-
dain, gu'm bi e an cunnart
teine ifrinn.
23 Uime sin ma bheir thu
do thabhartas chum na h-alt-
arach, agus gu'n cuimhnich
thu an sin gu bheil ni air bith
aig do bhràthair a'd' aghaidh;
24 Fàg do thabhartas an
sin an làthair na h-altarach, a-
gus imich, agus dean réite air
tùs ri d'bhràthair, agus an
déigh sin thig agus tabhair
uait do thiodhlac.
25 Bi réidh ri d'eascaraid
gu luath, am feadh a bhios
tu maille ris san t-slighe; air
eagal gu'n toir an t-eascaraid

thairis thu do'n bhreitheamh,
agus gu'n toir am breitheamh
thu do'n mhaor, agus gu tilg-
ear am prìosan thu.
26 A ta mi ag ràdh riut gu
firinneach nach téid thu mach
as a sin, gus an ìoc thu an
fheoirling dheireannach.
27 Chuala sibh gu'n dubh-
radh ris na sinnsiribh, Na dean
adhaltrannas.
28 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a dh'amh-
airceas air mnaoi chum a
miannachadh, gu'n d'rinn e
adhaltrannas leatha cheana 'na
chridhe.
29 Agus ma bheir do shùil
dheas aobhar tuislidh dhuit,
spìon a mach i, agus tilg uait
i: oir is fearr dhuit gu sgrios-
ar aon do d' bhallaibh, na do
chorp uile bhi air a thilgeadh
do ifrinn.
30 Agus ma bheir do làmh
dheas oilbheum dhuit, gearr
dhìot i, agus tilg uait *i:* oir is
fearr dhuit gu sgriosar aon do
d'bhallaibh, na do chorp uile
bhi air a thilgeadh do ifrinn.
31 Agus a dubhradh, Ge b'e
chuireas a bhean-phòsda air
falbh, thugadh e litir-dhealaich
dhi.
32 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a chuireas
air falbh a bhean-phòsda féin,
ach a mháin air son strìopach-
ais, gu bheil e toirt oirre adh-
altrannas a dheanamh: agus
an ti a phòsas a' bhean sin a
chuireadh air falbh, a ta e a'
deanamh adhaltrannais.
33 Mar an ceudna, chuala
sibh gu'n dubhradh ris na sinn-
siribh, Na tabhair mionnan
eitheich, ach coimhlion do
mhionnan do'n Tighearna.
34 Ach a ta mise ag rádh
ribh, Na tugaibh mionnan idir:
na *tugaibh* air nèamh, oir is e
rìgh-chaithir Dhé e.
35 Na *tugaibh* air an tal-
amh, oir is e stòl a chois e: na
tugaibh air Ierusalem, oir is e
baile an righ mhòir e.
36 Na tabhair mionnan air
do cheann, oir cha'n urrainn
thu aon fhuiltein a dheanamh
geal no dubh.
37 Ach gu ma h-e is comh-
radh dhuibh, Seadh, seadh:
ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge
b'e ni a bhios os ceann so, is
ann o'n olc a ta e.
38 Chuala sibh gu'n dubh-
radh, Sùil air son sùla, agus
fiacail air son fiacla.
39 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Na cuiribh an aghaidh
an uilc: ach ge b'e neach a
bhuaileas tu air do ghial deas,
tionndaidh thuige an gial eile
mar an ceudna.
40 Agus an ti le'm b'àill
thusa a thagradh san lagh, a-
gus do chòta a bhuin dìot,
leig leis d'fhalluinn mar an
ceudna.
41 Agus ge b'e bheir leis
air feadh mìle a dh'aindeoin
thu, imich leis air feadh dhà
mhìle.
42 Tabhair do'n ti a dh'iarr-
as ort; agus uaithsan le'm bu
mhiann iasachd fhaotainn uait,
na pill air falbh.
43 Chuala sibh gu'n dubh-

radh, Gràdhaichidh tu do
choimhearsnach, agus bithidh
fuath agad do d'nàmhaid
44 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Biodh gràdh agaibh do
bhur naimhdibh, beannaichibh
an dream a mhallaicheas sibh,
deanaibh maith do no daoin-
ibh air am beag sibh, agus
deanaibh urnuigh air son na
muinntir a ta buntuinn ribh
gu naimhdeil, agus a ta 'gur
geur-leanmhuinn :
45 A chum gu'm bi sibh
'nur cloinn aig bhur n-Athair
a ta air nèamh : oir a ta esan
a' tabhairt air a ghréin féin
éirigh air na droch dhaoinibh,
agus air na deadh dhaoinibh,
agus a' cur uisge air na fìrean-
aibh, agus air na neo-fhìrean-
aibh.
46 Oir ma bhios gràdh ag-
aibh do'n mhuinntir aig am
bheil gràdh dhuibh, ciod an
duais a gheibh sibh ? nach ' eil
eadhon na cìs-mhaoir a' dean-
amh an ni ceudna ?
47 Agus ma chuireas sibh
fàilte air bhur bràithribh féin
a mhàin, ciod a tha sibh a'
deanamh thar *chàch?* nach ' eil
na cìs-mhaoir féin a' deanamh
an ni ceudna ?
48 Air an aobhar sin bith-
ibh-sa coimhlionta mar a ta
bhur n-Athair a ta air nèamh
coimhlionta

CAIB. VI

THUGAIBH an aire nach
toir sibh bhur déirc am
fianuis dhaoine, chum gu'm
faicear leo sibh : no cha'n
fhaigh sibh tuarasdal o bhur
n-Athair a ta air nèamh.
2 Uime sin, an uair a bheir
thu do dhéirc, na toir fa' near
galltromp a shéideadh romh-
ad, mar a ni na cealgairean,
anns na sionagogaibh, agus
anns na sràidibh, chum gu
faigh iad glòir o dhaoinibh.
Gu firinneach a ta mise ag
ràdh ribh, gu bheil an tuaras-
dal aca.
3 Ach an uair a bheir thusa
déirc, na biodh fios aig do
làimh chlì ciod a ta do làmh
dheas a' deanamh ;
4 Chum gu'm bi do dhéirc
an uaignidheas : agus bheir
d'Athair a chi an uaignidh-
eas, duais dhuitse gu follais-
each.
5 Agus an uair a ni thu ur-
nuigh, na bi mar luchd an
fhuar-chràbhaidh : oir is ion-
mhuinn leo urnuigh a dhean-
amh anns na sionagogaibh, a-
gus ann an coinneachadh nan
sràid 'nan seasamh, chum gu
faicear le daoinibh iad. Gu
deimhin tha mise ag ràdh
ribh, gu bheil an tuarasdal
aca.
6 Ach thusa, an uair a ni
thu urnuigh, imich a steach
do d' sheòmar, agus air dùn-
adh do dhoruis duit, dean ur-
nuigh ri d'Athair a ta an uaig-
nidheas, agus bheir d'Athair a
chi an uaignidheas, duais dhuit
gu follaiseach.
7 Ach an uair a ni sibh ur-
nuigh na gnàthaichibh ath-
iarrtais dhìomhain, mar na
Cinnich : oir saoilidh iadsan

gu'n éisdear riu air son lìon-
mhoireachd am focla.
8 Uime sin na bithibh-sa
cosmhuil riu: oir a ta fios aig
bhur n-Athair cia iad na nithe
a ta dh'uireasbhuidh oirbh,
mu'n iarr sibh air iad.
9 Air an aobhar sin dean-
aibh-sa urnuigh air a' mhodh
so: Ar n-athair a ta air
nèamh, Gu naomhaichear
d'ainm.
10 Thigeadh do rìoghachd.
Deanar do thoil air an talamh,
mar *a nìthear* air nèamh.
11 Tabhair dhuinn an diugh
ar n-aran laitheil.
12 Agus maith dhuinn ar
fiacha, amhuil mar a mhaitheas
sinne d'ar luchd-fiach.
13 Agus na leig am buair-
eadh sinn; ach saor sinn o olc:
oir is leatsa an rìoghachd,
agus an cumhachd, agus a'
ghlòir, gu siorruidh. Amen.
14 Oir ma mhaitheas sibh
an cionta do dhaoinibh, maith-
idh bhur n-Athair nèamhaidh
dhuibh-sa mar an ceudna:
15 Ach mur maith sibh an
cionta do dhaoinibh, cha mhò
a mhaitheas bhur n-Athair
dhuibh-sa bhur cionta.
16 Agus an uair a ni sibh
trasgadh, na bitheadh gruaim
air bhur gnùis, mar luchd an
fhuar-chràbhaidh: oir cuiridh
iadsan mi-dhreach air an agh-
aidh chum gu faicear le daoin-
ibh iad a bhi trasgadh. Tha
mi ag ràdh ribh gu firinneach,
gu bheil an tuarasdal aca.
17 Ach thusa, an uair a ni
thu trasgadh, cuir oladh air
do cheann, agus ionnail d'agh-
aidh:
18 Chum nach faicear le
daoinibh gu bheil thu a' dean-
amh trasgaidh, ach le d'Athair
a ta an uaignidheas: agus
bheir d'Athair a chi an uaig-
nidheas, duais dhuit gu foll-
aiseach.
19 Na taisgibh dhuibh féin
ionmhais air an talamh, far an
truaill an leomann agus a'
mheirg e, agus far an cladh-
aich na meirlich a stigh agus
an goid iad.
20 Ach taisgibh ionmhas
dhuibh féin air nèamh, far
nach truaill an leomann no a'
mheirg, agus nach cladhaich,
agus nach goid na meirlich.
21 Oir ge b'e àit am bheil
bhur n-ionmhas, is ann an sin
a bhios bhur cridhe mar an
ceudna.
22 Is i an t-sùil solus a
chuirp: uime sin ma bhios do
shùil glan, bithidh do chorp
uile làn soluis.
23 Ach ma bhios do shùil
gu h-olc, bithidh do chorp uile
dorcha. Air an aobhar sin ma
tha an solus a ta annad 'na
dhorchadas, cia mòr an dorch-
adas sin?
24 Cha'n urrainn neach air
bith seirbhis a dheanamh do
dhà Thighearn: oir an dara
cuid bithidh fuath aige do
neach aca, agus gràdh do
neach eile; no gabhaidh e le
neach aca, agus ni e tàir air
neach eile. Cha'n urrainn
sibh seirbhis a dheanamh do
Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin a ta mise ag
ràdh ribh, Na biodh ro-chùr-
am oirbh mu thimchioll bhur
beatha, ciod a dh'itheas no
dh'òlas sibh; no mu thimchioll
bhur cuirp, ciod a chuireas
sibh umaibh. Nach mò a'
bheatha na 'm biadh, agus an
corp na'n t-eudach?
26 Amhaircibh air eunlaith
an athair: oir cha chuir iad
sìol, agus cha bhuain iad, a-
gus cha chruinnich iad an
saibhlibh: gidheadh a ta bhur
n-Athair nèamhaidh-sa 'g am
beathachadh. Nach fearr sibh-
se gu mòr na iadsan?
27 Agus cò agaibh le mòr-
chùram a dh'fheudas aon làmh-
choille a chur r'a àirde féin?
28 Agus c'ar son a ta sibh
ro-chùramach mu thimchioll
bhur culaidh? fòghlumaibh
cionnus a ta na lilighean a'
fàs sa' mhachair; cha saoth-
raich iad, agus cha snìomh iad.
29 Gidheadh a ta mise ag
ràdh ribh, Nach robh Solamh
féin 'na uile ghlòir, air eudach-
adh mar aon diubh so.
30 Air an aobhar sin, ma
tha Dia mar sin a' sgeadach-
adh feoir na macharach, a ta
an diugh ann, agus am màir-
each air a thilgeadh san àmh-
uinn, nach mò na sin *a sgead-
aicheas* e sibhse, a dhaoine air
bheag creidimh?
31 Uime sin na bithibh làn
do chùram, ag ràdh, Ciod a
dh'itheas sinn? no ciod a
dh'òlas sinn? no ciod a chuir-
eas sinn umainn?
32 (Oir iad so uile iarraidh
na Cinnich;) oir a ta fios aig
bhur n-Athair nèamhaidh gu
bheil feum agaibh-sa air na
nithibh so uile.
33 Ach iarraibh air tùs rìogh-
achd Dhé, agus fhìreantachd-
san, agus cuirear na nithe so
uile ribh.
34 Uime sin na bitheadh
ro-chùram oirbh mu thimchioll
an là màireach: oir bithidh a
làn do chùram air an là màir-
each mu thimchioll a nithe
féin: *is* leòr do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth, chum
nach toirear breth oirbh:
2 Oir a réir na breth a bheir
sibh, bheirear breth oirbh: a-
gus leis an tomhas le'n tomh-
ais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.
3 Agus c'ar son a ta thu a'
faicinn an smùirnein a ta an
sùil do bhràthar, ach nach 'eil
thu toirt fa'near an t-sail a ta
ann do shùil féin?
4 No cionnus a their thu ri
d'bhràthair, Fulaing dhomh
an smùirnein a spìonadh as
do shùil; agus, feuch, an t-sail
ann do shùil féin?
5 A chealgair, buin air tùs
an t-sail as do shùil féin; agus
an sin is léir dhuit gu maith
an smùirnein a bhuntuinn á
sùil do bhràthar.
6 Na toiribh an ni naomh
do na madraibh, agus na tilg-
ibh bhur nèamhnuidean am
fianuis nam muc, air eagal gu
saltair iad orra le'n cosaibh,
agus air pilltinn doibh gu reub
iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh
sibh: buailibh *an dorus*, agus
fosgailear dhuibh:
8 Oir gach uile neach a
dh'iarras, glacaidh e: agus ge
b'e a shireas, gheibh e: agus
do'n ti a bhuaileas *an dorus*,
fosgailear.
9 Oir cò an duine agaibh-
sa ma's e 's gu'n iarr a mhac
aran, a bheir clach dha?
10 Agus ma's iasg a dh'iarr-
as e, an tabhair e nathair
dha?
11 Air an aobhar sin ma's
aithne dhuibh-sa a ta olc,
tiodhlacan maithe a thabhairt
do bhur cloinn, nach mò na
sin a bheir bhur n-Athair a ta
air nèamh nithe maithe dhoibh-
san a dh'iarras air *iad?*
12 Uime sin gach uile ni bu
mhiann leibh daoine a dhean-
amh dhuibh-sa, deanaibh-sa a
leithid dhoibhsan mar an ceud-
na: oir is e so an lagh agus na
fáidhean.
13 Imichibh a steach air an
dorus chumhann; oir is far-
suinn an dorus, agus is leathan
an t-slighe a ta treòrachadh
chum sgrios, agus is lìonmhor
iad a ta dol a steach oirre:
14 Ach is cumhann an
dorus, agus is aimhleathan an
t-slighe a ta treòrachadh chum
na beatha, agus is tearc iad a
ta 'g amas oirre.
15 Coimhidibh sibh féin o
na fáidhibh bréige, a thig d'ur
n-ionnsuidh ann an culaidh-
ibh chaorach, ach a ta o'n leth
a stigh 'nam madaibh-alluidh.
16 Air an toraibh aithnich-
idh sibh iad: an tionail daoine
dearcan-fìona do dhrisibh, no
figean do na foghannanaibh?
17 Agus mar sin bheir gach
uile chrann maith toradh
maith: ach bheir an droch
chrann droch thoradh.
18 Cha'n fheud a' chraobh
mhaith droch thoradh a ghiúl-
an, no an droch chraobh tor-
adh maith a thabhairt.
19 Gach uile chrann nach
giùlain toradh maith, gearrar
sìos e, agus tilgear san teine e.
20 Air an aobhar sin is ann
air an toraibh a dh'aithnicheas
sibh iad.
21 Cha'n e gach uile neach
a their riumsa, A Thighearn,
a Thighearn, a théid a steach
do rìoghachd nèimh; ach an
ti a ni toil m'Athar-sa a ta air
nèamh.
22 Is iomadh iad a their
riumsa san là ud, A Thigh-
earn, a Thighearn, nach d'rinn
sinn fàidheadaireachd a'
d'ainm-sa? agus a' d'ainm-sa
nach do thilg sinn a mach
deamhain? agus a' d'ainm-sa
nach d'rinn sinn iomadh mior-
bhuile?
23 Agus an sin aidichidh
mise gu follaiseach dhoibh,
Cha b'aithne dhomh riamh
sibh: imichibh uam, a luchd-
deanamh na h-eucorach.
24 Air an aobhar sin, gach
uile neach a chluinneas na
briathra so agamsa, agus a ni
iad, samhluichidh mi e ri duine
glic, a thog a thigh air carr-
aig:

25 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agus cha
do thuit e, oir bha a bhunadh
suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a
chluinneas na briathra so ag-
amsa, agus nach coimhlion iad,
samhluichear e ri duine am-
aideach a thog a thigh air a'
ghaineamh:

27 Agus thuirling an t-uisge,
agus thàinig na tuiltean, agus
shéid na gaothan, agus bhuail
iad air an tigh sin: agns thuit
e; agus bu mhòr a thuiteam.

28 Agus tharladh an uair a
chrìochnaich Iosa na briathra
so, gu'n do ghabh am pobull
iongantas r'a theagasg-san:

29 Oir theagaisg e iad mar
neach aig an robh cumhachd,
agus cha'n ann mar na sgrìobh-
aichean.

CAIB. VIII.

AGUS air teachd a nuas o'n
bheinn dha, lean cuid-
eachd mhòr e.

2 Agus, feuch, thàinig lobh-
ar, agus rinn e aoradh dha, ag
ràdh, A Thighearna, ma's àill
leat, is comasach thu air mise
a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a
làmh, agus bhean e ris, ag
ràdh, Is àill leam; bi thusa
glan. Agus air ball bha a
luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris,
Feuch nach innis thu do dhuine
sam bith, ach imich, taisbein
thu féin do'n t-sagart, agus
thoir d'a ionnsuidh an tiodh-
lac a dh'àithn Maois, mar
fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa a
steach do Chapernaum, thàinig
d'a ionnsuidh Caiptin-ceud, a'
guidhe air,

6 Agus ag ràdh, A Thigh-
earna, tha m'òglach 'na luidhe
a stigh am pairilis *agus* air a
phianadh gu h-anabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris,
Théid mise, agus slànuichidh
mi e.

8 Agus air freagairt do'n
Chaiptin-ceud, thubhairt e, A
Thighearna, cha'n araidh mise
air thusa a theachd a steach
fo m' chleith: ach a mhàin ab-
air am focal, agus slànuichear
m'òglach.

9 Oir is duine mise féin a
ta fuidh ùghdarras, aig am
bheil saighdeara fodham: a-
gus their mi ris an fhear so,
Imich, agus imichidh e: agus
ris an fhear so eile, Thig,
agus thig e: agus ri m' sheir-
bhiseach, Dean so, agus ni
se e.

10 'Nuair a chual Iosa so,
ghabh e iongantas, agus thu-
bhairt e ris a mhuinntir a lean
e, Gu firinneach a ta mi ag
ràdh ribh, ann an Israel féin
nach d'fhuair mi creidimh co
mòr as so.

11 Agus a ta mi ag ràdh
ribh, gu'n tig mòran o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar,
agus gu'n suidh iad maille ri
Abraham, agus Isaac, agus Ia-
cob, ann an rìoghachd nèimh:

12 Ach gu'n tilgear clann

na rìoghachd ann an dorchad-
as a ta 'n leth a muigh; bith-
idh an sin gul agus gìosgan
fhiacal.
13 Agus thubhairt Iosa ris
a' Chaiptin-ceud, Imich romh-
ad, agus biodh dhuit a réir
mar a chreid thu. Agus shlàn-
uicheadh 'òglach air an uair
sin féin.
14 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh Pheadair chunn-
aic e màthair a mhnà 'na
luidhe, agus i ann am fia-
bhrus.
15 Agus bhean e r'a làimh,
agus dh'fhàg am fiabhrus i:
agus dh'éirich i, agus rinn i
frithealadh dha.
16 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, thug iad
d'a ionnsuidh mòran anns an
robh deamhain; agus thilg e
na spioraid a mach le 'fhocal,
agus shlànuich e iad uile a bha
euslan:
17 A chum gu'n coimh-
liontadh an ni a labhradh le
Esaias am fàidh, ag ràdh,
Ghabh esan ar n-anmhuinn-
eachdan air féin, agus ghiùlain
e ar n-euslaintean.
18 Agus an uair a chunnaic
Iosa sluagh mòr m'a thim-
chioll, dh'àithn e dol á sin d'on
taobh eile.
19 Agus thàinig sgrìobh-
aiche àraidh, agus thubhairt e
ris, A mhaighstir, leanaidh
mise thu, ge b'e taobh a théid
thu.
20 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill aig na sionnaich, a-
gus nid aig eunlaith an ath-
air; ach cha'n 'eil aig Mac
an duine ionad anns an cuir e a
cheann fuidh.
21 Agus thubhairt fear eile
d'a dheisciobluibh ris, A
Thighearna, leig dhomh-sa im-
eachd air tùs agus m' athair
adhlacadh.
22 Ach thubhairt Iosa ris,
Lean mise, agus leig leis na
mairbh am mairbh féin adhlac-
adh.
23 Agus air dol dhasan a
steach do luing, lean a dheis-
ciobuil e.
24 Agus, feuch, dh'éirich
doinionn mhòr air an fhairge,
ionnus gu'n d'fholaich na tuinn
an long: ach bha esan 'na
chodal.
25 Agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, agus
dhùisg iad e, ag ràdh, A Thigh-
earn, teasairg sinn: a ta sinn
caillte.
26 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh eagalach,
sibhse air bheag creidimh? An
sin dh'éirich e, agus chron-
uich e na gaothan agus an
fhairge; agus bha ciùine mhòr
ann.
27 Ach ghabh na daoine
iongantas, ag ràdh, Ciod e
ghnè dhuine so, gu bheil na
gaotha féin agus an fhairge
ùmhal dha?
28 Agus air teachd dha d'on
taobh eile gu tìr na Ger-
geseneach, thachair dithis
dhaoine air, anns an robh
deamhain, a' teachd a mach
as na h-àitibh-adhlaic, agus
iad ro-gharg, ionnus nach feud-

adh duine sam bith an t-slighe
sin a ghabhail.
29 Agus, feuch, ghlaodh
iad, ag ràdh, Ciod e ar gnoth-
uch-ne riut, Iosa a Mhic Dhé?
An d'thàinig thu an so g'ar
pianadh roimh an àm?
30 Agus bha treud mòr
mhuc am fad uatha, ag ion-
altradh.
31 Agus dh'iarr na deamh-
ain a dh'athchuinge airsan, ag
ràdh, Ma thilgeas tu mach
sinn, leig dhuinn dol san treud
mhuc ud
32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh. Agus air dol a
mach dhoibh, chaidh iad anns
an treud mhuc: agus, feuch,
ruith an treud mhuc uile gu
dian sìos air ionad corrach,
do'n chuan; agus, chailleadh
sna h-uisgeachaibh iad.
33 Agus theich na buach-
aillean, agus chaidh iad d'on
bhaile, agus dh'innis iad na
nithe so uile, agus na thachair
dhoibh-san anns an robh na
deamhain.
34 Agus, feuch, chaidh am
baile uile a mach a choinn-
eachadh Iosa; agus an uair a
chunnaic iad e, ghuidh iad air
imeachd as an crìochaibh-san.

CAIB. IX.

AGUS air dol an luing dha,
chaidh e thar *an uisge*,
agus thàinig e d'a bhaile féin.
2 Agus, feuch, thug iad d'a
ionnsuidh duine air an robh
am pairilis, 'na luidhe air leab-
aidh: agus an uair a chunn-
aic Iosa an creidimh, thubhairt
e ri fear na pairilis, Biodh
deadh mhisneach agad, a mhic,
a ta do pheacanna air am
maitheadh dhuit.
3 Agus, feuch, thubhairt
dream àraidh do na sgrìobh-
aichibh annta féin, A ta am
fear so a' labhairt toibheim.
4 Agus air do Iosa an
smuaintean fhaicinn, thubhairt
e, C'ar son a ta sibh a smuain-
eachadh uilc ann bhur cridh-
eachaibh?
5 Oir cia is usadh a rádh,
A ta do pheacanna air am
maitheadh dhuit? no a ràdh,
Eirich agus imich?
6 Ach a chum g'um bi fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air an talamh,
(thubhairt e an sin ri fear na
pairilis,) Eirich, tog do leab-
aidh, agus imich do d' thigh.
7 Agus dh'éirich e, agus
chaidh e d'a thigh féin.
8 Ach an uair a chunnaic
am pobull *so*, ghabh iad ion-
gantas, agus thug iad glòir do
Dhia, a thug a leithid so a
chumhachd do dhaoinibh.
9 Agus ag dol do Iosa as an
àite sin, chunnaic e duine 'na
shuidhe aig bòrd na cìse, d'am
b'ainm Mata; agus thubhairt
e ris, Lean mise. Agus dh'éir-
ich e, agus lean se e.
10 Agus tharladh, air suidhe
do Iosa aig biadh san tigh,
feuch thàinig mòran chìs-
mhaor agus pheacach, agus
shuidh iad sìos maille ris-san
agus r'a dheisciobluibh.
11 Agus an uair a chunnaic

na Phairisich *so*, thubhairt iad
r'a dheisciobluibh, C'ar son a
dh'itheas bhur maighstir-sa
maille ri cìs-mhaoraibh agus
ri peacachaibh?
12 Ach an uair a chual Iosa,
so, thubhairt e riu, Cha'n ann
aig a'mhuinntir a ta slàn a ta
feum air an léigh, ach aig a'
mhuinntir a ta euslan.
13 Ach imichibh agus fògh-
lumaibh ciod is ciall da so,
Tròcair is àill leam, agus ch'an
ìobairt; oir cha d'thàinig mise
a ghairm nam fireanach, ach
nam peacach chum aithreach-
ais.
14 An sin thàinig deiscio-
buil Eoin d'a ionnsuidh, ag
rádh, C'ar son a ta sinne a-
gus na Phairisich a' trasgadh
gu minic, ach ni 'm bheil do
dheisciobuil-sa a' trasgadh?
15 Agus thubhairt Iosa riu,
Am feud clann seòmair an
fhir-nuadh-phòsda bhi bròn-
ach, am feadh a bhitheas am
fear-nuadh-pòsda maille riu?
Ach thig na làithean anns an
toirear am fear-nuadh-pòsda
uatha, agus an sin ni iad trasg-
adh.
16 Cha chuir duine sam
bith mìr do eudach nuadh air
sean eudach: oir buinidh an
ni a chuireadh g'a lìonadh
suas as an eudach, agus nìth-
ear an reubadh ni's miosa.
17 Cha mhò a chuireas
daoine fion nuadh ann an
seann searragaibh: no bris-
ear na searragan, agus dòirt-
ear am fion, agus caillear na
searragan: ach cuiridh iad
fion nuadh ann an searragaibh
nuadha, agus bithidh iad araon
slàn.
18 'Nuair a bha e a' labh-
airt nan nithe so riu, feuch,
thainig uachdaran àraidh, agus
thug e aoradh dha, ag ràdh,
Fhuair mo nighean bàs air
ball: ach thig-sa agus cuir do
làmh oirre, agus bithidh i beò.
19 Agus dh'éirich Iosa, a-
gus lean e féin agus a dheis-
ciobuil e.
20 (Agus, feuch, thàinig
bean, air an robh dòrtadh fola
rè dhà bhliadhna dheug, air
a chùlaobh, agus bhean i ri
iomall 'eudaich:
21 Oir thubhairt i innte
féin, Ma bheanas mi ach ri
'eudach, bithidh mi slàn.
22 Ach air tionndadh do
Iosa mu'n cuairt, chunnaic e
i, agus thubhairt e, A nigh-
ean, biodh deadh mhisneach
agad; shlànuich do chreidimh
thu. Agus bha a' bhean slàn
o'n uair sin.)
23 Agus an uair a thàinig
Iosa gu tigh an uachdarain, a-
gus a chunnaic e an luchd-
ciùil, agus a chuideachd a
deanamh toirm *bhroin*,
24 Thubhairt e riu, Imich-
ibh roimhibh, oir cha'n 'eil an
nigheanag marbh ach 'na
codal. Agus rinn iad gáire
fochaid ris.
25 Ach an uair a chuireadh
a' chuideachd a mach, chaidh
e a steach, agus rug e air làimh
oirre, agus dh'éirich an nigh-
eanag.
26 Agus chaidh iomradh sin

a mach air feadh na tìre sin uile.
27 Agus an uair a dh'imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag éigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhaibhidh, dean tróc-air oirnne.
28 Agus an uair a thàinig e steach d'on tigh, thàinig na doill d'a ionnsuidh: agus thu-bhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, A ta, a Thighearn.
29 An sin bhean e r'an sùilibh, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.
30 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so:
31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùthcha sin uile.
32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.
33 Agus an déigh d'on deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh ion-gantas, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.
34 Ach thubhairt na Phair-isich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.
35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chaithrichean agus bhailtean, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmon-achadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.
36 Ach an uair a chunn-aic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaor-aich aig nach 'eil buachaill.
37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am fogharadh, ach is tearc an luchd-oibre.
38 Uime sin guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh gach gnè euslaint, agus gach gnè eucail.
2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug; an ceud *fhear*, Simon d'an goirear Pea-dar, agus Aindreas a bhràth-air, Seumas mac Shebede, a-gus Eoin a bhràthair;
3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Mata an cìs-mhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d'an co-ainm Ta-deus;
4 Simon an Canaanach, a-gus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan.
5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach, a tabhairt

àithne dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach do *aon* bhaile a bhuineas do na Samaraich :
6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chaillte tighe Israeil.
7 Agus air imeachd dhuibh, searmonaichibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh am fagus.
8 Leighisibh an dream a ta tinn, glanaibh na lobhair, [dùisgibh na mairbh,] tilgibh a mach na deamhain : a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.
9 Na solairibh òr, no airgiod, no umha ann bhur sporanaibh ;
10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean : (oir is airidh am fear-oibre air a lòn.)
11 Agus ge b'e air bith caithir no baile d'an téid sibh a steach, feòraichibh cò a ta 'na dheadh airidh innte ; agus fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àite sin.
12 Agus 'nuair a thig sibh steach do thigh, beannaichibh dha.
13 Agus ma's airidh an tigh sin, thigeadh bhur sìth air ; ach mur airidh, pilleadh bhur sìth do bhur n-ionnsuidh féin a rìs.
14 Agus ge b'e neach nach gabh ribh, agus nach éisd ri 'ur briathraibh ; air dol a mach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh dhibh duslach bhur cos ;
15 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas staid fearainn Shodoim agus Ghomorah an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.
16 Feuch, cuiream-sa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadadh-alluidh : air an aobhar sin bithibh-sa glic mar na nathraiche, agus neò-chronail mar na columain.
17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoinibh ; oir bheir iad an làimh sibh do chomhairlibh, agus sgiùrsaidh iad sibh 'nan sionagogaibh :
18 Agus bheirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo sgàth-sa, mar fhianuis dhoibh-san agus do na Cinnich.
19 Ach an uair a bheir iad an làimh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no ciod a labhras sibh ; oir bheirear dhuibh san uair sin féin an ni a labhras sibh.
20 Oir cha sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Athar féin a labhras annaibh.
21 Agus bheir am bràthair a bhràthair féin suas chum bàis, agus an t-athair am mac ; agus éiridh a' chlann an aghaidh am pàrantan, agus bheir iad fa'near gu cuirear gu bàs iad.
22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoinibh dhuibh air son m'ainme-sa : ach ge b'e bhuanaicheas gus a' chrìoch, is e so a thèarnar.
23 Agus an uair a ni iad

geur-leanmhuinn oirbh sa' bhaile so teichibh gu baile eile; oir gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mu'n tig Mac an duine.

24 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir, no an seirbhiseach os ceann a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhi mar a mhaighstir, agus do'n t-seirbhiseach *a bhi* mar a thighearn: ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tighe, nach mò na sin *a ghoireas iad e* d'a mhuinntir?

26 Uime sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha'n 'eil ni sam bith folaichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'innseas mise dhuibh san dorchadas, labhraibh e san t-solus; agus an ni a chluinneas sibh sa' chluais, searmonaichibh e air mullach nan tighean

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhitheas eagal an Ti sin oirbh, a's urrainn an corp agus an t-anam a mhilleadh araon an ifrinn.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling? agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'thàinig mise a chur sìthe air an talamh: ch'an ann a chur sìthe a thàinig mi, ach *a chur* claidheimh;

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a' màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlaich féin *a bhitheas* 'nan naimhdibh do dhuine.

37 An ti a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e: agus an ti a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheann-sa, cha'n airidh orm e:

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh se e: ach an ti a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e.

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa; agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais

fàidh; agus an ti a ghabhas
ri firean an ainm firein, gheibh
e duais firein.
42 Agus ge b'e bheir cupan
a dh'uisge fuar a mhàin r'a
òl do aon neach do na daoin-
ibh beaga so, an ainm deiscio-
buil, gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, nach caill e air chor
s' am bith a dhuais.

CAIB. XI.

AGUS tharladh, an uair a
chrìochnaich Iosa àith-
eantan a thabhairt d'a dhà
dheisciobul deug, gu'n d'imich
e as a sin a theagasg agus a
shearmonachadh 'n am bailt-
ibh.
2 A nis an uair a chual
Eoin 's a phrìosan gnìomhara
Chriosd, chuir e dithis d'a
dheisciobluibh *d'a ionnsuidh*,
3 Agus thubhairt e ris, An
tusa an ti ud a bha ri teachd,
no am bi sùil againn ri neach
eile?
4 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Imichibh agus
innsibh do Eoin na nithe a ta
sibh a' cluinntinn agus a' faic-
inn:
5 A ta na doill a' faotainn
an radhairc, agus na bacaich
ag imeachd, a ta na lobhair
air an glanadh, agus na both-
air a' cluinntinn, a ta na
mairbh air an dùsgadh, agus
an soisgeul air a shearmonach-
adh do na bochdaibh.
6 Agus is beannaichte an ti
nach faigh oilbheum annam-sa.
7 Agus air imeachd dhoibh-
san air falbh, thòisich Iosa
air labhairt ris an t-sluagh mu
thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod
e an ni a chaidh sibh a mach
do'n fhàsach a dh'fhaicinn?
an i cuilc air a crathadh le
gaoith?
8 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn? *an*
e duine air a sgeadachadh ann
an eudach mìn? feuch, a'
mhuinntir a chaitheas eudach
mìn, is ann an tighibh nan
rìghrean a ta iad.
9 Ach ciod e an ni a chaidh
sibh a mach a dh'fhaicinn?
An e fàidh? seadh, tha mi ag
ràdh ribh, agus ni's mò na
fàidh
10 Oir is e so an ti mu'm
bheil e sgrìobhta, Feuch, cuir-
eam-sa mo theachdair roimh
do ghnùis, a dh'ulluicheas do
shlighe romhad.
11 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, 'nam measg-san a
rugadh le mnaibh, nach d'éir-
ich neach a's mò na Eoin
Baiste: gidheadh, an ti sin a's
lugha an rìoghachd nèimh, is
mò e na esan.
12 Agus o làithibh Eoin
Baiste gus a nis, a ta rìogh-
achd nèimh a' fulang ainneirt,
agus luchd na h-ainneirt ga
glacadh le làmhachas-làidir.
13 Oir rinn na fàidhean
uile, agus an lagh fàidheadair-
eachd gu *àm* Eoin.
14 Agus ma's toil leibh a
ghabhail, is e so Elias a bha
ri teachd.
15 Ge b'e aig am bheil
cluasan chum éisdeachd, éisd-
eadh e.

16 Ach co ris a shamhluicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh, agus ag éigheach r'an companaich,

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fiona, caraid chìs-mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fìreanachadh le a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic-eudach agus an luaith.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'm bi staid Thiruis agus Shidoin ni's so-iomchaire ann an là a'bhreitheanais, na bhitheas bhur staid-sa.

23 Agus thusa, a Chapernaum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annad-sa, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e *gun a sgrios* gus an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanais, na dhuitse.

25 Anns an àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, Thighearna nèimh agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 Seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

28 Thigibh a m' ionnsuidhsa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas dhuibh.

29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus iriosal an cridhe: agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuing-sa so-iomchair, agus a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

CHAIDH Iosa san àm sin
air là na sàbaid troimh
na h-achaibh arbhair, agus bha
ocras air a dheisciobuil, agus
thòisich iad air diasan arbhair
a bhuain, agus itheadh.
2 Ach an uair a chunnaic
na Phairisich so, thubhairt
iad ris, Feuch, a ta do dheis-
ciobuil a' deanamh an ni
nach còir a dheanamh air là na
sàbaid.
3 Agus thubhairt esan riu,
Nach do leugh sibh ciod a
rinn Daibhidh an uair a bha
ocras air féin, agus air a'
mhuinntir a bha maille ris;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a dh'ith
e aran na fianuis, nach robh
ceaduichte dha féin itheadh,
no dhoibhsan a bha maille ris,
ach do na sagartaibh a mhàin?
5 No nach do leugh sibh
san lagh, gu bheil na sagairt
anns an teampull air làithibh
na sàbaid a' briseadh na sàb-
aid, agus iad neòchiontach?
6 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gu bheil san ionad so
neach a's mò na'n teampull.
7 Agus nam biodh fhios ag-
aibh ciod is ciall da so, Tròc-
air is àill leam agus cha'n
ìobairt, cha dìteadh sibh an
dream a ta neòchiontach.
8 Oir is e Mac an duine
Tighearna na sàbaid.
9 Agus air dha imeachd as
a sin, chaidh e steach d' an
sionagog;
10 Agus, feuch, bha duine
ann, aig an robh làmh shearg-
ta: agus dh'fheòraich iad
dheth, ag ràdh, Am bheil e
ceaduichte leigheas a dhean-
amh air làithibh na sàbaid?
chum gu'm biodh cùis dhìtidh
aca 'na aghaidh.
11 Agus thubhairt esan riu,
Cò agaibh-sa an duine, aig am
bi aon chaora, agus ma thuit-
eas i ann an slochd air là na
sàbaid, nach beir e oirre, agus
nach tog e nìos i?
12 Nach mòr ma ta is fearr
duine na caora? Uime sin a ta
e ceaduichte maith a dhean-
amh air làithibh na sàbaid.
13 An sin thubhairt e ris
an duine, Sìn a mach do làmh:
agus shìn e mach i; agus bha
i air a h-aiseag slàn, mar an
làmh eile.
14 Ach chaidh na Phairis-
ich a mach, agus chum iad
comhairle 'na aghaidh, cionn-
us a dh'fheudadh iad a mhill-
eadh.
15 Ach an uair a thuig Iosa
so, dh'imich e as a sin: agus
lean slòigh mhòr e, agus leighis
e iad uile.
16 Agus thug e sparradh
dhoibh chum nach deanadh
iad aithnichte e:
17 A chum gu coimhlion-
tadh an ni a labhradh le Es-
aias am fàidh, ag ràdh,
18 Feuch, mo sheirbhiseach
féin a thagh mi; m'aon gràdh-
ach anns am bheil tlachd aig
m'anam: cuiridh mi mo Spior-
ad féin air, agus nochdaidh e
breitheanas do na Cinnich.
19 Cha dean e strì, agus cha
ghlaodh e; ni mò a chluinn-

eas neach air bith a ghuth air
na sràidibh.
20 Cha bhris e a' chuilc
bhrùite, agus cha mhùch e an
lìon as am bi deatach, gus an
tabhair e mach breitheanas
chum buaidh.
21 Agus is ann a ainm-san
a bhitheas muinighinn aig na
Cinnich.
22 An sin thugadh d'a ionn-
suidh duine anns an robh
deamhan, dall agus balbh: a-
gus shlànuich se e, ionnus gu'n
do labhair am balbhan agus
gu'n robh an dall a' faicinn.
23 Agus ghabh am pobull
uile iongantas, agus thubh-
airt iad, An e so Mac Dhaibh-
idh?
24 Ach an uair a chuala na
Phairisich *so*, thubhairt iad,
Cha'n 'eil *am fear* so a' tilg-
eadh a mach dheamhan, ach
troimh Bheelsebub prionnsa
nan deamhan.
25 Agus thuig Iosa an
smuaintean, agus thubhairt e
riu, Gach rìoghachd a ta
roinnte 'na h-aghaidh féin,
nìthear 'na fàsach i; agus gach
uile bhaile no tigh a ta roinnte
'na aghaidh féin, cha seas e.
26 Agus ma thilgeas Satan
a mach Satan, a ta e roinnte
'na aghaidh féin; air an aobh-
ar sin cionnus a sheasas a
rìoghachd?
27 Agus ma tha mise troimh
Bheelsebub a' tilgeadh a mach
dheamhan, cò troimh am bheil
bhur clann-sa 'gan tilgeadh a
mach? Uime sin bithidh iad
'nam breitheamhnaibh oirbh:
28 Ach ma's ann le Spiorad
Dhé a ta mise a' tilgeadh a
mach dheamhan, thàinig rìogh-
achd Dhè do bhur n-ionn-
suidh-sa.
29 No cionnus is urrainn
neach dol do thigh duine làidir,
agus airneis a thighe a chreach-
adh, mur ceangail e air tùs an
duine làidir? Agus an sin
creachaidh e a thigh.
30 An ti nach 'eil leam, tha
e am' aghaidh; agus an ti
nach cruinnich leam, sgapaidh
e.
31 Air an aobhar sin tha mi
ag ràdh ribh, Gu maithear
gach peacadh agus gach toi-
bheum do dhaoinibh: gidheadh
cha mhaithear toibheum *an
aghaidh* an Spioraid *Naoimh*
do dhaoinibh.
32 Agus ge b'e neach a
labhras focal an aghaidh Mhic
an duine, maithear dha e: ach
ge b'e neach a labhras an agh-
aidh an Spioraid Naoimh, cha
mhaithear dha e, anns an t-
saoghal so, no anns an t-saogh-
al a ta ri teachd.
33 An dara cuid deanaibh
a' chraobh maith, agus a tor-
adh maith; no deanaibh a'
chraobh truaillidh, agus a tor-
adh truaillidh: oir is ann air
a toradh a dh'aithnichear a'
chraobh.
34 A shliochd nan nath-
raiche nimhe, cionnus a
dh'fheudas sibh nithe maithe
a labhairt, o a ta sibh féin olc?
oir is ann á pailteas a' chridhe
a labhras am beul.
35 Bheir duine maith a mach

nithe maithe á deadh ionmhas a chridhe: agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toir daoine cunntas ann an là a' bhreitheanais air son gach focail dhìomhan a labhras iad.

37 Oir is ann le d'fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann le d'fhoclaibh a dhìtear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na sgríobhaichean agus do na Phairisich, ag ràdh, A mhaighstir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri làithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn tri làithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Nineveh sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais; agus, feuch, *a ta* ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh i e: oir thàinig i o na h-àitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'éisdeachd gliocais Sholaimh; agus, feuch, *a ta* ni's mò na Solamh an so

43 An déigh do'n spiorad neòghlan dol a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, agus cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thàinig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhaiseach *e*.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin, agus théid iad a steach agus gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's miosa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a' phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a' bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach éigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis *so* dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bràithrean?

49 Agus air sìneadh a làimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean!

50 Oir ge b'e neach a ni toil m'Athar-sa a ta air nèamh, is e sin féin mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII

AIR an là sin féin chaidh
Iosa mach as an tigh, a-
gus shuidh e ri taobh na fairge.
2 Agus chruinnich sluagh
mòr d'a ionnsuidh, air chor
as air dol a steach do luing
dha, gu'n do shuidh e; agus
sheas an sluagh uile air an
tràigh.
3 Agus labhair e mòran do
nithibh riu ann an cosamh-
lachdaibh, ag ràdh, Feuch,
chaidh sìoladair a mach a chur
sìl.
4 Agus ag cur *an t-sìl* da,
thuit cuid dheth ri taobh an
rathaid; agus thàinig na h-eun-
laith agus dh'ith iad e.
5 Thuit cuid air ionadaibh
creagach, far nach robh mòr-
an talmhainn aige; agus air
ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh
nach robh doimhneachd tal-
mhainn aige.
6 Ach air éirigh do'n ghréin
dhothadh e; agus do bhrìgh
nach robh freumh aige, shearg
e as.
7 Agus thuit cuid am measg
droighinn: agus dh'fhàs an
droighionn suas, agus mhùch
se e.
8 Ach thuit cuid eile am
fearann maith, agus thug e
toradh a mach, cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead,
cuid a dheich thar fhichead
uiread *'sa chuireadh.*
9 Ge b'e neach aig am
bheil cluasa chum éisdeachd,
éisdeadh e.
10 Agus thàinig na deis-
ciobuil, agus thubhairt iad ris,
C'ar son a ta thu a' labhairt
riu ann an cosamhlachdaibh?
11 Fhreagair esan agus thu-
bhairt e riu, Do bhrìgh gu'n
d'thugadh dhuibh-sa eòlas a
bhi agaibh air rùn dìomhair
rìoghachd nèimh, ach dhoibh-
san cha'n 'eil so air a thoirt.
12 Oir ge b'e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus
bithidh aige an tuilleadh pailt-
eis: ach ge b'e neach aig nach
'eil, uaithsan bheirear eadhon
an ni a ta aige.
13 Uime sin a ta mise a'
labhairt riu ann an cosamh-
lachdaibh, do bhrìgh air dhoibh
faicinn nach faic iad, agus a'
cluinntinn nach cluinn iad, a-
gus nach tuig iad.
14 Agus annta-san a ta
fàidheadaireachd Esaias air a
coimhlionadh, a ta 'g ràdh,
Le h-éisdeachd cluinnidh sibh,
agus cha tuig sibh; agus le
h-amharc chi sibh, agus cha'n
aithnich sibh.
15 Oir a ta cridhe a' pho-
buill so air fàs reamhar, agus
an cluasan mall chum éisd-
eachd, agus dhruid iad an sùil-
ean; air eagal uair air bith
gu'm faiceadh iad le'n sùilibh,
agus gu'n cluinneadh iad le'n
cluasaibh, agus gu'n tuigeadh
iad le'n cridhe, agus gu'm
biodh iad air an iompachadh,
agus gu'n slànuichinn-sa iad.
16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a' faic-
inn; agus bhur cluasan, oir a
ta iad a' cluinntinn.
17 Oir tha mi ag ràdh ribh
gu firinneach, Gu'm b'iomadh

faidh, agus firean leis am bu
mhiann na nithe so fhaicinn a
ta sibhse a' faicinn, agus nach
fac siad *iad:* agus na nithe
so chluinntinn a ta sibhse a
cluinntinn, agus nach cual iad.
18 Eisdibh air an aobhar
sin ri cosamhlachd an t-sìol-
adair.
19 An uair a chluinneas
neach air bith focal na rìogh-
achd, agus nach toir e fa'near
e, thig an droch *spiorad*, agus
bheir e air falbh an ni a chuir-
eadh 'na chridhe: is e so esan
anns an do chuireadh an sìol
ri taobh an rathaid.
20 Ach esan a fhuair sìol
ann an àitibh creagach, is e
so an ti a chluinneas am focal,
agus a ghabhas e air ball le
gairdeachas;
21 Gidheadh cha'n 'eil
freumh aige ann féin, ach fan-
aidh e rè tamuill: agus an
uair a thig trioblaid no geur-
leanmhuinn air son an fhocail,
air ball gheibh e oilbheum.
22 Esan mar an ceudna
a ghabh sìol am measg an
droighinn, is e so an ti a ta
cluinntinn an fhocail; agus
a ta ro-chùram an t-saoghail
so, agus mealltaireachd beart-
ais a'mùchadh an fhocail, agus
bithidh e gun toradh.
23 Ach an ti ud a ghabh
sìol ann an deadh fhearann, is
e sin an neach a ta cluinntinn
an fhocail, agus 'ga thoirt
fa'near; neach mar an ceudna
ta giùlan toraidh, agus a ta
toirt a mach cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead, a-
gus cuid eile a dheich thar
fhichead uiread '*sa chuireadh.*
24 Chuir e cosamhlachd eile
mach dhoibh, ag ràdh, Is cos-
mhuil rìoghachd nèimh ri duine
a chuir sìol maith 'na fhear-
ann:
25 Agus an uair a bha
daoine 'nan codal, thàinig a
nàmhaid agus chuir e cogal
am measg a' chruithneachd,
agus dh'imich e roimhe.
26 Ach an uair a thàinig
an t-arbhar fuidh dhéis, agus
a thug e mach a thoradh,
dh'fhoillsich an cogal e féin
mar an ceudna.
27 Agus air teachd do sheir-
bhisich fhir-an-tighe thubhairt
iad ris, A Thighearna, nach
do chuir thusa sìol maith ann
ad fhearann? c'àite ma seadh
as an d'fhuair e an cogal?
28 Thubhairt esan riu, Rinn
nàmhaid éigin so. Agus thu-
bhairt na seirbhisich ris, An
àill leat uime sin gu'n téid
sinne agus gu'n cruinnich sinn
ri chéile iad?
29 Ach thubhairt esan,
Cha'n àill; air eagal 'nuair a
chruinnicheas sibh an cogal,
gu spìon sibh an cruithneachd
maille ris.
30 Leigibh leo fàs araon
gus *an tig* am fogharadh: agus
an àm an fhogharaidh their
mise ris an luchd-buanaidh,
Cruinnichibh air tùs an cogal,
agus ceanglaibh e 'na cheang-
lachanaibh chum a losgaidh:
ach cruinnichibh an cruith-
neachd do m' shabhal.
31 Chuir e mach cosamh-

lachd eile dhoibh, ag ràdh, A
ta rìoghachd nèimh cosmhuil
ri gràinne do shìol mustaird,
a ghabh neach agus a chuir e
'na fhearann.
32 Ni gun amharus a's
lugha do gach uile phòr:
gidheadh air fàs da, is e a's
mo do na luibheanaibh, agus
fàsaidh e 'na chrann: ionnus
gu'n tig eunlaith an athair, a-
gus gu'n dean iad nid 'na
gheugaibh.
33 Cosamhlachd eile labh-
air e riu; Is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri taois ghoirt, a
ghabh bean agus a dh'fholaich
i ann an tri tomhasaibh mine,
gus an do ghoirticheadh an
t-iomlan.
34 Na nithe sin uile labh-
air Iosa ris a' phobull ann an
cosamhlachdaibh; agus gun
chosamhlachd cha do labhair
e riu:
35 A chum gu coimhlion-
tadh an ni a labhradh leis an
fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh mi
mo bheul ann an cosamhlachd-
aibh, cuiridh mi'n céill nithe
a bha folaichte o thoiseach an
t-saoghail.
36 An sin chuir Iosa am
pobull air falbh, agus chaidh
e steach d'on tigh: agus
thàinig a dheisciobuil d'a ionn-
suidh, ag ràdh, Mìnich dhuinne
cosamhlachd cogail an fhear-
ainn.
37 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, An ti a
chuireas an sìol maith is e
Mac an duine e:
38 'S e'm fearann an domh-
an: agus is e an sìol maith
clann na rìoghachd: ach is e
an cogal clann an droch
spioraid:
39 'S e an nàmhaid a chuir
iad an diabhul: 's e am fogh-
aradh deireadh an t-saoghail:
agus is iad na buanaichean na
h-aingil.
40 Agus amhuil mar a
chruinnichear an cogal, agus
a loisgear le teine e, is ann mar
sin a bhitheas ann an deireadh
an t-saoghail so.
41 Cuiridh Mac an duine
'aingil uaith, agus tionailidh
iad as a rìoghachd na h-uile
nithe a bheir oilbheum, agus
iadsan a ta deanamh aingidh-
eachd;
42 Agus tilgidh siad iad
anns an àmhuinn air dearg-
lasadh: an sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal.
43 An sin dealraichidh na
fireana mar a' ghrian, ann an
rìoghachd an Athar féin. Ge
b'e aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.
44 A rìs, a ta rìoghachd
nèimh cosmhuil ri ionmhas air
fholach am fearann; ni an
déigh fhaotainn, a dh'fholaich
duine, agus air sgàth a ghaird-
eachais air a shon, dh'imich e
agus reic e na bha aige uile
agus cheannaich e am fear-
ann sin.
45 A rìs, is cosmhuil rìogh-
achd nèimh ri ceannaiche àr-
aidh ag iarraidh nèamhnuide
maiseach:
46 Agus air amas da air
aon nèamhnuid ro-luachmhoir,

dh'imich e agus reic e na bha
aige, agus cheannaich e i.
47 A rìs, a ta rìoghachd
nèimh cosmhuil ri lìon air a
thilgeadh san fhairge, agus a
chruinnich do gach uile sheòr-
sa *eisg:*
48 Agus air dha bhi làn,
tharruing *na h-iasgairean* e
chum na tràighe, agus air
suidhe dhoibh, chruinnich iad
na *h-éisg* mhaithe ann an soith-
ichibh, ach thilg iad na droch
éisg a mach.
49 Is ann mar sin a bhith-
eas ann an deireadh an t-saogh-
ail: théid na h-aingil a mach,
agus dealaichidh iad na droch
dhaoine á measg nam firean-
ach;
50 Agus tilgidh siad iad san
àmhuinn theinntich: an sin
bithidh gul agus gìosgan fhiac-
al.
51 Thubhairt Iosa riu, An
do thuig sibh na nithe so uile?
thubhairt iad ris, Thuig, a
Thighearn.
52 Agus thubhairt esan riu,
Air an aobhar sin gach uile
sgrìobhaiche a ta fòghluimte
chum rìoghachd nèimh, is cos-
mhuil e ri fear-tighe, a bheir
a mach as 'ionmhas nithe
nuadha agus sean.
53 Agus thachair an uair a
chrìochnaich Iosa na cosamh-
lachda so, gu'n d'imich e as a
sin.
54 Agus an uair a thàinig e
d'a dhùthaich féin, theagaisg
e iad 'n an sionagog, ionnus
gu'n do ghabh iad iongantas,
agus gu'n dubhairt iad, C'ait
an d'fhuair am fear so an gliòc-
as so, agus na feartan ud?
55 Nach e so mac an t-
saoir? nach e ainm a mhàthar
Muire? nach iad a bhràithre,
Seumas, agus Ioses, agus
Simon, agus Iudas?
56 Agus a pheathraiche,
nach eil iad uile maille ruinn?
c'àit uime sin an dfhuair an
duine so na nithe ud uile?
57 Agus fhuair iad oil-
bheum ann. Ach thubhairt
Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun
urram, ach 'na dhùthaich féin,
agus 'na thigh féin.
58 Agus cha d'rinn e mòr-
an do oibribh cumhachdach
an sin, air son am mi-chreid-
imh.

CAIB. XIV.

SAN àm sin chual Herod
an Tetrarch cliu Iosa,
2 Agus thubhairt e r'a sheir-
bhisich, Is e so Eoin Baiste;
dh'éirich e o na marbhaibh,
agus uime sin a ta feartan air
an oibreachadh leis.
3 Oir 'nuair a ghlac Herod
Eoin, cheangail se e, agus
thilg e am prìosan e air son
Herodiais, mnà Philip a bhràth-
ar féin.
4 Oir thubhairt Eoin ris,
Cha'n 'eil e dligheach dhuit i
bhi agad.
5 Agus an uair bu mhiann
leis a chur gu bàs, bha eagal
a' phobuill air, oir bha meas
fàidh aca air.
6 Ach an uair a bha co-
ainm là-breithe Heroid air a
chumail, rinn nighean Herod-

iais dannsa 'nan làthair, agus
thaitinn i ri Herod :
7 Ionnus gu'n do gheall e
le mionnaibh, gu tugadh e dhi
ge b'e air bith ni a dh'iarr-
adh i.
8 Agus air dhise bhi air a
teagasg le a màthair roimh
làimh, thubhairt i, Thoir
dhomh an so ceann Eoin
Baiste air mèis.
9 Agus bha 'n righ doilich :
ach air son a mhionnan, agus
na muinntir a bha 'nan suidhe
aig biadh maille ris, dh'àithn
e a thabhairt *di*.
10 Agus air cur *fir-marbh-
aidh* uaith, bhuin e a cheann
do Eoin anns a' phrìosan.
11 Agus thogadh a cheann
air mèis, agus thugadh d'on
chailin e: agus thug ise d'a
màthair *e*.
12 Agus thàinig a dheisciob-
uil, agus thug iad an corp leo,
agus dh'adhlaic iad e, agus
thàinig iad agus dh'innis iad
sin do Iosa.
13 An uair a chual Iosa *so*,
chaidh e as a sin air luing gu
ionad fàsail air leth : agus an
uair a chual am pobull *sin*
lean iad d'an cois e as na bailt-
ibh.
14 Agus air dol a mach do
Iosa, chunnaic e coimhthional
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, agus shlànuich e an
dream aca bha euslan.
15 Agus an uair a b'fheasg-
ar e, thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàs-
ail so, agus a ta an t-ám a nis
air dol seachad ; cuir an sluagh
air falbh, chum g'un téid iad
do na bailtibh, agus gu'n
ceannaich iad biadh dhoibh
féin.
16 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha ruig iad a leas falbh;
thugaibh-sa dhoibh r'a ith-
eadh.
17 Agus thubhairt iad ris,
Cha'n 'eil againn an so ach
cùig arain, agus dà iasg.
18 Thubhairt esan *riu*,
Thugaibh an so iad a m' ionn-
suidh-sa.
19 Agus dh àithn e do'n
t-sluagh suidhe sìos air an
fheur, agus ghlac e na cùig
arain, agus an dà iasg, agus
air amharc dha suas gu nèamh,
bheannaich agus bhris e, agus
thug e na h-arain d'a dheis-
ciobluibh, agus *thug* na deis-
ciobuil do'n t-sluagh *iad*.
20 Agus dh'ith iad uile, a-
gus shàsuicheadh iad : agus
thog iad làn dà chliabh dheug
do'n bhiadh bhriste, *a bha*
dh'fhuigheall *aca*.
21 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cùig mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus air
cloinn.
22 Agus air ball cho-éig-
nich Iosa a dheisciobuil gu
dol an luing, agus dol roimhe
do'n taobh eile, gus an cuir-
eadh esan an sluagh air falbh.
23 Agus an uair a leig e an
sluagh uaith, chaidh e suas
air beinn 'na aonar a dhean-
amh urnuigh : agus an uair a
bha am feasgar air teachd, bha
e an sin 'na aonar.
24 Ach bha an long san ám

sin am meadhon na fairge, air
a tilgeadh a null agus a nall
leis na tonnaibh: oir bha a'
ghaoth 'nan aghaidh.
25 Agus anns a' cheath-
ramh faire d'on oidhche,
chaidh Iosa d'an ionnsuidh,
ag imeachd air an fhairge.
26 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e ag imeachd
air an fhairge, bha iad fo
bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad
a ta ann; agus ghlaodh iad a
mach le h-eagal.
27 Ach labhair Iosa riu air
ball, ag ràdh, Biodh misneach
mhaith agaibh; is mise a ta
ann, na biodh eagal oirbh.
28 Agus fhreagair Peadar
e agus thubhairt e, A Thigh-
earna, ma's tu a ta ann, iarr
ormsa teachd a d'ionnsuidh
air na h-uisgeachaibh.
29 Agus thubhairt esan,
Thig. Agus an uair a bha
Peadar air teachd a nuas as
an luing, dh'imich e air na h-
uisgeachaibh, chum teachd gu
h-Iosa.
30 Ach an uair a chunnaic
e a' ghaoth làidir, ghabh e
eagal: agus an uair a thòisich
e air dol fuidh, ghlaodh e, ag
ràdh, A Thighearna, fòir orm.
31 Agus air ball shìn Iosa
mach a làmh, agus rug e air,
agus thubhairt e ris, O thusa
air bheag creidimh, c'ar son a
bha thu fo amharus?
32 Agus an uair a chaidh
iad a steach do'n luing, choisg
a' ghaoth.
33 An sin thàinig iadsan a
bha 'san luing, agus rinn iad
aoradh dha, ag ràdh, Gu firinn-
each is tu Mac Dhé.
34 Agus an uair a chaidh
iad do'n taobh eile, thàinig
iad gu talamh Ghenesaret.
35 Agus an uair a fhuair
luchd an àite sin fiosrachadh
uime, chuir iad fios air feadh
na tìre sin uile air gach taobh
dhiubh, agus thug iad d'a
ionnsuidh an dream sin uile a
bha euslan.
36 Agus ghuidh iad air,
gu feudadh iad beantuinn ri
iomall 'eudaich a mhàin: a-
gus a mheud dhiubh as a-
bhean, shlànuicheadh gu h-
iomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thàinig sgrìobhaich-
ean agus Phairisich o Ie-
rusalem gu Iosa, ag ràdh,
2 C'ar son a ta do dheiscio-
buil a' dol an aghaidh gnàth-
achaidh nan sinnsear? oir
ch'an ionnlaid iad an làmhan
an uair a dh'itheas iad aran.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibhse a' briseadh àithne Dhé
le bhur gnàthachadh féin?
4 Oir thug Dia àithne, ag
ràdh, Thoir urram do d'athair
agus do d' mhàthair: agus
ge b'e mhallaicheas 'athair no
'mhàthair, cuirear gu bàs e.
5 Ach their sibhse, Ge b'e
neach a their r'a athair no r'a
mhàthair, Biodh e 'na thiodh-
lac *d'on teampull* gach ni leis
am feudadh tu buannachd
fhaotainn uamsa;
6 Nach feum e urram a

thabhairt d'a athair no d'a mhàthair. Mar sin chuir sibhse an neò-bhrigh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias fáidheadaireachd m' ur timchioll, ag ràdh,

8 A ta an sluagh so a' dlùthachadh riumsa le'm beul, agus a' toirt urram dhomh le'm bilibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an díomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slòigh dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus tuigibh:

11 Ch'an e an ni a théid a steach 's a bheul a shalaicheas an duine; ach an ni a thig a mach as a' bheul, is e so a shalaicheas an duine.

12 An sin thàinig a dheisciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oilbheum, an déigh dhoibh na briathran ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m' Athair nèamhaidh-sa, spìonar á bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-iùil dhall nan dall iad. Agus ma threòraicheas dall dall *eile*, tuitidh iad araon anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Mìnich dhuinn a' chosamhlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse?

17 Nach eil sibh a' tuigsinn fathast ge b'e ni a théid a steach sa bheul, g'un téid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgear a mach d'on t-slochd shalchair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shalaicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrannas, strìopachas, gadachd, fianuis bhréige, toibheum:

20 Is iad so na nithe a shalaicheas an duine: ach itheadh le làmhaibh gun ionnlad, cha salaich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin.

22 Agus, feuch, thàinig bean do *mhuinntir* Chanaain o na crìochaibh sin, agus ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean tròcair orm, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'thug esan freagradh sam bith dhi. Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad air ag ràdh, Cuir air falbh i, oir tha i a' glaodhaich 'nar déigh

24 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha do chuireadh mise ach a chum chaorach chaillte thighe Israeil.

25 An sin tháinig ise agus

rinn i aoradh dha, ag ràdh, A
Thighearna, cuidich leam.
26 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Cha chòir aran
na cloinne a ghlacadh, agus a
thilgeadh chum nan con.
27 Agus thubhairt ise, Is
fior, a Thighearn: ach ithidh
na coin do'n sbruileach a
thuiteas o bhord am maighstir-
ean.
28 An sin fhreagair Iosa
agus thubhairt e rithe, O
bhean, is mòr do chreidimh:
biodh e dhuit mar is toil leat.
Agus rinneadh a nighean slàn
o'n uair sin a mach.
29 Agus air imeachd do
Iosa as a sin thàinig e làimh
ri fairge Ghalile; agus an uair
a chaidh e suas air beinn,
shuidh e sìos an sin.
30 Agus thàinig mòr-shluagh
d'a ionnsuidh, agus aca maille
riu bacaich, doill, balbhain,
daoine ciurramach, agus mòr-
an eile, agus thilg iad sìos aig
cosaibh Iosa iad, agus shlàn-
uich e iad:
31 Ionnus gu'n do ghabh
an sluagh iongantas 'nuair a
chunnaic iad na balbhain a'
labhairt, na *daoine* ciurramach
slàn, na bacaich ag imeachd,
agus na doill a' faicinn: agus
thug iad glòir do Dhia Israeil.
32 An sin ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh, a-
gus thubhairt e, A ta mi a'
gabhail truais do'n t-sluagh,
oir dh'fhan iad maille rium
a nis rè thri làithean, agus
cha'n 'eil ni air bith aca r'a
itheadh: agus cha chuir mi
uam 'nan trasg iad, air eagal
gu fannuich iad air an t-slighe.
33 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, Cia as a gheibh-
eamaid na h-uiread a dh'aran
san fhàsach, as bu leòir a shàs-
uchadh slòigh co mhòr?
34 Agus thubhairt Iosa riu,
Cia lìon aran a ta agaibh? a-
gus thubhairt iadsan, Seachd,
agus beagan a dh'iasgaibh
beaga.
35 Agus dh'àithn e do'n
t-sluagh suidhe sìos air an làr.
36 Agus air glacadh nan
seachd aran agus nan iasg dha,
agus air tabhairt buidheach-
ais, bhris e *iad*, agus thug e
d'a dheisciobluibh, agus *thug*
na deisciobuil do'n t-sluagh
iad.
37 Agus dh'ith iad uile, a-
gus shàsuicheadh iad: agus
thog iad d'on bhiadh bhriste a
dh'fhàgadh làn sheachd bas-
caid.
38 Agus b'iad a' mhuinntir
a dh'ith, ceithir mìle fear,
thuilleadh air mnaibh agus *air*
cloinn.
39 Agus air dha an sluagh
a leigeadh uaith, chaidh e air
luing, agus thàinig e gu crìoch-
aibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

AGUS air teachd do na
Phairisich agus do na
Sadusaich 'g a dhearbhadh,
dh'iarr iad air comhar' a
nochdadh dhoibh o nèamh.
2 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, An uair is
feasgar e, their sibh, *Bithidh*

deadh aimsir *ann ;* oir a ta an
t-athar dearg:
3 Agus air maduinn, *Bith-*
idh droch aimsir ann an diugh;
oir a ta an t-athar dearg agus
dorcha. A chealgairean, is
aithne dhuibh breth a thoirt
air gnùis an athair, agus nach
eil e'n comas duibh comharan
nan aimsir *a thuigsinn?*
4 A ta ginealach aingidh a-
gus adhaltrannach ag iarraidh
comhara, agus cha toirear
comhara dhoibh, ach comhar'
an fhàidh Ionais. Agus air
dha am fàgail, dh'imich e *as*
a sin.
5 Agus an uair a thàinig a
dheisciobuil a dh'ionnsuidh na
taoibh eile, dhìchuimhnich iad
aran a thabhairt *leo.*
6 Agus thubhairt Iosa riu,
Thugaibh an aire, agus gleidh-
ibh sibh féin o thaois ghoirt
nam Phairiseach, agus nan Sa-
dusach.
7 Agus bha iad a' reuson-
achadh eatorra féin, ag ràdh,
Is ann air son nach d'thug
sinn aran *leinn.*
8 Agus 'nuair a thuig Iosa
sin, thubhairt e riu, O sibhse
air bheag creidimh, c'ar son a
ta sibh a' reusonachadh eadar-
aibh féin, *gur ann* a chionn
nach d'thug sibh aran *leibh?*
9 Nach 'eil sibh fathast a'
tuigsinn, no a' cuimhneachadh
nan cùig aran nan cùig mìle,
agus cia lìon cliabh a thog sibh?
10 No nan seachd aran nan
ceithir mìle, agus cia lìon bas-
caid a thog sibh?
11 Cionnus nach 'eil sibh
a' tuigsinn, nach ann mu aran
a thubhairt mi ribh, sibh a bhi
air bhur faicill o thaois ghoirt
nam Phairiseach, agus nan
Sadusach?
12 An sin thuig iad cionnus
nach d'iarr e *orra* bhi air am
faicill o thaois ghoirt an arain,
ach o theagasg nam Phairis-
each, agus nan Sadusach.
13 Agus air teachd do Iosa
gu crìochaibh Chesarea Phi-
lipi, dh'fheòraich e d'a dheis-
ciobluibh, ag ràdh, Cò tha
daoine ag ràdh is e Mac an
duine?
14 Agus thubhairt iadsan,
Tha cuid *ag ràdh* Eoin Baiste,
cuid Elias, agus cuid eile Iere-
mias, no aon do na fàidhibh.
15 Thubhairt esan riu, Ach
cò tha sibhse ag ràdh is mi?
16 Agus fhreagair Simon
Peadar agus thubhairt e, Is
tusa Criosd, Mac an Dé bheò
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e ris, Is beann-
aichte thusa, a Shimoin Bhar-
Iona; oir cha d'fhoillsich fuil
agus feoil sin duitse, ach m'
Athair-sa a *ta* air nèamh.
18 Agus a ta mise ag ràdh
riut, Gur tusa Peadar, agus
air a' charraig so togaidh mise
m' eaglais: agus cha toir geat-
achan ifrinn buaidh oirre.
19 Agus bheir mi dhuit
iuchraiche rìoghachd nèimh:
agus ge b'e ni a cheanglas
tusa air talamh, bithidh e
ceangailte air nèamh; agus
ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa
air talamh, bithidh e fuasg-
ailte air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'-innseadh do neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Criosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air a nochdadh d'a dheisciobluibh, gur éigin dhasan dol suas gu Ierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobh-aichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus a bhi air a thog-ail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin uaitse, a Thigh-earna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dha-san, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain; is oilbheum dhomh thu: oir cha'n 'eil spéis agad do nith-ibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus lean-adh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ged chosnadh e an saoghal uile, agus 'anam féin a chall? no ciod i a' mhalairt a bheir duine air son 'anama?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir 'Athar, maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir a ghnìomhara.

28 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Gu bheil cuid do'n dream a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad Mac an duine a' teachd 'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

AGUS an déigh shè làith-ean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòraich e iad air leth gu beinn àrd,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair; agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach geal mar an solus.

3 Agus, feuch, chunnacas leo Maois agus Elias a' comh-radh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi an so: ma's àill leatsa, deanamaid tri pàilliuna an so: aon duitse, aon do Mhaois, a-gus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra: agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil *so*, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro-mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus
bhean e riu, agus thubhairt e,
Eiribh, agus na biodh eagal
oirbh.
8 Agus an uair a thog iad
suas an sùilean, cha'n fhac iad
neach air bith, ach Iosa 'na
aonar.
9 Agus an àm dhoibh teachd
a nuas o'n bheinn, thug Iosa
àithne dhoibh, ag ràdh, Na
innsibh do neach air bith an
ni a chunnaic sibh, gus an éir-
ich Mac an duine o na marbh-
aibh.
10 Agus dh'fheòraich a
dheisciobuil dheth, ag ràdh,
C'ar son ma seadh a their na
sgrìobhaichean, gur éigin E-
lias a theachd air tùs?
11 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Thig Elias
gu firinneach air tùs, agus ais-
igidh e na h-uile nithe:
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, Gu'n d' thàinig Elias a
cheana, agus cha d'aithnich
iad e, ach rinn iad gach ni bu
toil leo ris: is ann mar sin
mar an ceudna a dh'fhulaing-
eas Mac an duine uatha.
13 An sin thuig na deis-
ciobuil gu'm b'ann mu Eoin
Baiste a labhair e riu.
14 Agus an uair a thàinig
iad chum an t-sluaigh, thàinig
duine *àraidh* d'a ionnsuidh, a'
tuiteam air a ghlùinibh dha,
agus ag ràdh,
15 A Thighearna, dean tròc-
air air mo mhac, oir a ta e gu
tinn leis an tuiteamas, agus is
mòr an cràdh a ta e a' fulang:
oir a ta e gu minic a' tuiteam
san teine, agus gu tric san
uisge.
16 Agus thug mi e dh'ionn-
suidh do dheisciobuil, agus
cha b'urrainn iad a leigheas.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, A ghinealaich
neo-chreidich, agus choirbte,
cia fhad a bhitheas mi maille
ruibh? cia fhad a dh'fhulaing-
eas mi sibh? thugaibh a m'
ionnsuidh-sa an so e.
18 Agus chronuich Iosa an
deamhan, agus dh'imich e as:
agus shlànuicheadh an lean-
abh o'n uair sin a mach.
19 An sin an uair a thàin-
ig na deisciobuil chum Iosa
fa leth, thubhairt iad, C'ar son
nach b'urrainn sinne a thilg-
eadh a mach?
20 Agus thubhairt Iosa riu,
Air son bhur mi-chreidimh:
oir gu firinneach tha mi ag
ràdh ribh, Nam biodh agaibh
creidimh mar ghràinne must-
aird, theireadh sibh ris a'
bheinn so, Atharraich á so an
sud, agus dh'atharraicheadh
i; agus cha bhiodh ni air bith
eu-comasach dhuibh.
21 Gidheadh, cha téid a'
ghnè so mach, ach le h-ur-
nuigh agus le trasgadh.
22 Agus am feadh a bha
iad a' fantuinn ann an Galile,
thubhairt Iosa riu, Bithidh
Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh dhaoine:
23 Agus marbhaidh iad e,
ach an treas là éiridh e. Agus
bha iadsan ro bhrònach.
24 Agus air teachd dhoibh
do Chapernaum, thàinig luchd-

togail na cìse gu Peadar, agus
thubhairt iad *ris*, Nach 'eil
bhur maighstir-sa ag ìocadh
na cìse ?
25 Thubhairt esan, A ta.
Agus an uair a chaidh e steach
do'n tigh, labhair Iosa ris air
tùs, ag ràdh, Ciod i do bharail-
sa, a Shimoin ? co uaith a ta
rìghrean na talmhainn a' tog-
ail càine no cìse ? An ann
o'n cloinn féin, no o choig-
rich ?
26 Thubhairt Peadar ris, O
choigrich. Thubhairt Iosa
ris-san, Air an aobhar sin a ta
a' chlann saor.
27 Gidheadh, chum nach
tugamaid oilbheum dhoibh,
imich thusa chum na fairge,
agus tilg dubhan *innte*, agus
tog an ceud iasg a thig a nìos:
agus air fosgladh a bheoil duit,
gheibh thu bonn airgid ; sin
gabh, agus tabhair dhoibh air
mo shon-sa, agus air do shon
féin.

CAIB. XVIII

ANNS an àm sin féin thàin-
ig na deisciobuil chum
Iosa, ag ràdh, Cò is mò ann
an rìoghachd nèimh ?
2 Agus air do Iosa leanabh
beag a ghairm d'a ionnsuidh,
chuir e 'nam meadhon e,
3 Agus thubhairt e, Gu
firinneach tha mi ag ràdh ribh,
Mur iompaichear sibh, agus
mur bi sibh mar leanabana,
nach téid sibh a steach do
rìoghachd nèimh.
4 Air an aobhar sin ge b'e
dh'ìslicheas e féin mar an
leanaban so, 'se sin féin is mò
ann an rìoghachd nèimh.
5 Agus ge b'e ghabhas aon
leanaban d'a leithid so ann am
ainm-sa, gabhaidh e mise.
6 Ach ge b'e neach a bheir
oilbheum do aon neach do'n
mhuinntir bhig so a ta creid-
sin annam-sa, b'fhearr dha
gu'm biodh clach-mhuilinn air
a crochadh r'a mhuineal, agus
gu'm biodh e air a bhàthadh
ann an doimhne na fairge.
7 Is an-aoibhinn do'n t-saogh-
al air son oilbheuman: oir is
éigin do oilbheumaibh teachd;
ach is an-aoibhinn do'n duine
sin troimh an tig an t-oil-
bheum.
8 Uime sin ma bheir do
làmh no do chos aobhar oil-
bheim dhuit, gearr dhiot iad,
agus tilg uait *iad:* is fearr
dhuit dol a steach do'n bheatha
air leth-chois no air leth-làimh,
na dà làimh no dà chois a bhi
agad, agus thu bhi air do
thilgeadh anns an teine shiorr-
uidh.
9 Agus ma bheir do shùil
aobhar oilbheim dhuit, spìon
asad i, agus tilg uait *i:* is fearr
dhuit dol a steach chum na
beatha air leth-shùil, na dà
shùil a bhi agad agus thu bhi
air do thilgeadh ann an teine
ifrinn.
10 Thugaibh an aire nach
dean sibh tarcuis air aon neach
do'n mhuinntir bhig so ; oir
tha mise ag ràdh ribh, gu bheil
an aingil-san air nèamh a'
faicinn a ghnàth gnùis m' Ath-
ar-sa, a *ta* air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine
a shaoradh an ni sin a bha
caillte.
12 Ciod is barail dhuibhse?
ma bhitheas aig duine ceud
caora, agus gu'n téid aon
diubh air seacharan, nach fàg
e na naoi caoraich dheug agus
ceithir fichead air na beann-
taibh, agus nach téid e dh'iarr-
aidh *na caorach* a chaidh air
seacharan.
13 Agus ma tharlas da gu'm
faigh e i, gu deimhin tha mi
ag ràdh ribh, Gu'n dean e
tuilleadh gairdeachais air son
na caorach sin, na air son nan
naoi caorach dheug agus cei-
thir fichead, nach deachaidh
air seacharan.
14 Mar so cha'n e toil bhur
n-Athar-sa a ta air nèamh,
gu'n rachadh aon neach do'n
mhuinntir bhig so a chall.
15 Uime sin ma pheacaich-
eas do bhràthair a'd' aghaidh,
imich agus innis a lochd dha
eadar thu féin agus esan a
mhàin: ma dh'éisdeas e riut,
choisinn thu do bhràthair.
16 Ach mur éisd e *riut*,
thoir leat aon no dithis eile,
chum gu'm bi gach ni air a
dheanamh seasmhach am beul
dithis no triuir do fhianuisibh.
17 Agus ma dhiultas e iad-
san éisdeachd, innis do'n eag-
lais e: ach ma dhiultas e 'n
eaglais éisdeachd, biodh e
dhuit mar Gheintileach, agus
mar chìs-mhaor.
18 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, Ge b'e air bith
nithe a cheanglas sibhse air
talamh, bithidh iad ceangailte
air nèamh: agus ge b'e air
bith nithe a dh'fhuasglas sibh-
se air talamh, bithidh iad
fuasgailte air nèamh.
19 A rìs tha mi ag ràdh
ribh, Ma choirdeas dithis ag-
aibh air thalamh mu thimchioll
aoin ni a dh'iarras iad, nithear
so dhoibh le m' Athair-sa a ta
air nèamh.
20 Oir ge b'e àit am bheil
dithis no triuir air an cruinn-
eachadh an ceann a chéile a'm'
ainm-sa, a ta mise an sin 'nam
meadhon.
21 Air dol do Pheadar d'a
ionnsuidh san àm sin, thu-
bhairt e, A Thighearna, cia
minic a pheacaicheas mo
bhràthair a'm' aghaidh, agus
a mhaitheas mi dha? *An ann*
gu ruig an seachdamh uair?
22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n
abair mi riut, gus an seachd-
amh uair, ach gu deich agus
tri fichead seachd uairean.
23 Air an aobhar sin is cos-
mhuil rioghachd nèimh ri righ
àraidh le'm b'àill cunntas a
dheanamh r'a sheirbhisich.
24 Agus an uair a thòisich e
air cunntas a dheanamh, thug-
adh aon d'a ionnsuidh air an
robh aige deich mìle tàlann:
25 Ach do bhrìgh nach
robh aige ni leis an dìoladh e,
dh'àithn a thighearn e féin,
agus a bhean, agus a chlann,
agus na h-uile nithe a bha aige
a reiceadh, agus dìoladh a
dheanamh.
26 Air an aobhar sin thuit
an seirbhiseach sin sìos, agus

rinn e umhlachd dha, ag ràdh, A Thighearn, dean foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d'a chomh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan *air*, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus ìocaidh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san *sin:* ach dh'imich e agus thilg e am prìosan e, gus an iocadh e na fiachan.

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm:

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na ceusadairibh e, gus an ìocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

AGUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh ris, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs *iad*, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thabhairt *dhi*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'-
fhulaing Maois dhuibh-sa air
son cruais bhur cridhe, bhur
mnài a chur uaibh: ach cha
robh e mar sin o thùs.
9 Agus tha mise ag ràdh
ribh, Ge b'e chuireas uaith a
bhean, ach air son strìopach-
ais, agus a phòsas bean eile,
a ta e a' deanamh adhaltrann-
ais: agus ge b'e neach a phòs-
as ise a chuireadh air falbh, a
ta e a' deanamh adhaltrann-
ais.
10 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Ma's e sin cor an fhir r'*a*
mhnaoi, cha'n 'eil am pòsadh
maith r'a dheanamh.
11 Ach thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil na h-uile dhaoine
comasach air a' chainnt so a
ghabhail, ach *iadsan* d'an
d'thugadh e.
12 Oir a ta cuid 'nan caillt-
eanaich, a rugadh mar sin o
bhroinn *am* màthar; agus a ta
cuid do chaillteanaich ann, a
rinneadh 'nan caillteanaich le
daoinibh; agus a ta caillteam-
aich ann, a rinn iad féin 'nan
caillteanaich air son rìoghachd
nèimh. Ge b'e neach a ta
comasach air a ghabhail d'a
ionnsuidh, gabhadh se *e*.
13 An sin thugadh clann
bheag d'a ionnsuidh, chum gu
cuireadh e a làmhan orra, a-
gus gu'n deanadh e urnuigh:
agus chronuich na deisciobuil
iad.
14 Ach thubhairt Iosa, Ful-
aingibh do na leanabaibh, a-
gus na bacaibh dhoibh teachd
a m' ionnsuidh: oir is ann
d'an leithidibh sin a ta rìogh-
achd nèimh.
15 Agus an déigh dha a
làmhan a chur orra, dh imich
e as a sin.
16 Agus, feuch, thàinig
neach agus thubhairt e ris, A
mhaighstir mhaith, ciod am
maith a ni mi chum gu faigh
mi a' bheatha mhaireannach?
17 Agus thubhairt esan ris,
C'ar son a ghoireadh tu maith
dhiom-sa? cha '*n* '*eil* aon neach
maith ach a h-aon, *eadhon*
Dia: ach ma's àill leat dol a
steach chum na beatha, coimh-
id na h-àitheanta.
18 Thubhairt esan ris, Cia
iad? agus thubhairt Iosa, Na
dean mortadh. Na dean adh-
altrannas. Na goid Na toir
fianuis bhréige.
19 Thoir urram do d'athair,
agus do d' mhàthair: agus,
Gràdhaich do choimhearsnach
mar thu féin.
20 Thubhairt an t-òganach
ris, Choimhid mi iad sin uile
o m'òige: ciod a ta dh' uir-
easbhuidh orm fathast?
21 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leat bhi coimhlionta, im-
ich, reic na bheil agad, agus
tabhair do na bochdaibh, agus
gheibh thu ionmhas air nèamh;
agus thig, *agus* lean mise.
22 Ach an uair a chual an
t-òganach na briathra sin,
dh'fhalbh e gu brònach: oir
bha mòr-shaoibhreas aige.
23 An sin thubhairt Iosa
r'a dheisciobluibh, Gu firinn-
each tha mi ag ràdh ribh,
gu bheil e cruaidh air duine

saoibhir dol a steach do rìoghachd nèimh.

24 Agus a rìs tha mi ag ràdh ribh, Gur usadh do chàmhal dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

25 Agus 'nuair a chual a dheisciobuil *so*, ghabh iad iongantas mòr, ag ràdh, Cò ma seadh an neach a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile *nithe*, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin, an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghlòire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a toirt breth air dà thrèibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'ainme-sa, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, *a bhitheas* air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosmhuil rìoghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd-oibre air pheghinn *Romhanaich* san là, chuir e d'a ghàradh fiona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh dìomhanach sa' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan, riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh *e*.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn 'a

ghàraidh fhìona sin r'a stìubh-
ard, Gairm an luchd-oibre,
agus thoir dhoibh an tuarasd-
al, a' tòiseachadh o'n dream
a thàinig mu dheireadh gu
ruig na ceud *daoine.*
9 Agus an uair a thàinig
iadsan *a thuarasdalaicheadh*
mu thimchioll na h-aoin uaire
deug, fhuair gach duine
dhiubh peghinn.
10 Ach an uair a thàinig
an ceud dream, shaoil iadsan
gu'm faigheadh iad ni bu mhò;
ach fhuair gach aon diubh mar
an ceudna peghinn.
11 Agus air dhoibh fhaot-
ainn, rinn iad gearan an agh-
aidh fhir-an-tighe,
12 Ag ràdh, An dream sin
a thàinig mu dheireadh, cha
d'rinn iad *obair* ach aon uair,
agus rinn thu iad ionnan
ruinne, a ghiùlain uallach a-
gus teas an là.
13 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e ri fear dhiubh, A
charaid, cha'n 'eil mi a' dean-
amh eucoir ort; nach do
choird thu rium air pheghinn?
14 Tog leat do chuid féin,
agus imich romhad: is i mo
thoil-sa a thabhairt do'n ti so
a thàinig mu dheireadh, mar *a
thug mi* dhuit-sa.
15 Nach 'eil e ceaduichte
dhomh-sa an ni a's toil leam
a dheanamh ri mo chuid féin?
am bheil do shùil-sa olc, air
son gu bheil mise maith?
16 Mar sin bithidh an dream
dheireannach air thoiseach, a-
gus an dream *a ta* air thois-
each air dheireadh: oir a ta
mòran air an gairm, ach beag-
an air an taghadh.
17 Agus a' dol do Iosa suas
gu Ierusalem, thug e an dà
dheisciobul deug leis a leth
taobh anns an t-slighe, agus
thubhairt e riu,
18 Feuch, a ta sinn a' dol
suas gu Ierusalem; agus bith-
idh Mac an duine air a bhrath
thairis do na h-àrd-shagartaibh,
agus do na sgrìobhaichibh, a-
gus dìtidh iad chum bàis e.
19 Agus bheir iad thairis
e do na Cinnich chum fanoid
a dheanamh *air*, agus *chum a*
sgiùrsadh, agus *a* cheusadh:
ach an treas là éiridh e a rìs.
20 An sin thàinig d'a ionn-
suidh màthair cloinne Shebe-
de, maille r'a mic, a' toirt aor-
aidh *dha,* agus ag iarraidh ni
àraidh air.
21 Agus thubhairt esan
rithe, Ciod a b'àill leat? Thu-
bhairt i ris, Abair gu'n suidh
iad so mo dhithis mhac, fear
aca air do làimh dheis, agus
fear eile air do làimh chlì, a'd'
rìoghachd.
22 Ach fhreagair Iosa agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a ta sibh ag iarr-
aidh. Am bheil sibh comasach
air a' chupan sin òl a dh'òlas
mise, agus a bhi air bhur baist-
eadh leis a' bhaisteadh leis am
baistear mise? Thubhairt iad
ris, A ta sinn comasach.
23 Agus thubhairt esan riu,
Olaidh sibh gu deimhin do
m' chupan-sa, agus baistear
sibh leis a' bhaisteadh leis am
baistear mise: ach suidhe air

mo làimh dheis agus chlì, cha
leamsa *sin* a thabhairt, ach
dhoibh-san d' am bheil e air
ulluchadh le m' Athair-sa.
24 Agus 'nuair a chual an
deichnear *so*, bha iad diomb-
ach air an dithis bhràithre.
25 Ach ghairm Iosa iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e, A
ta fhios agaibh gu bheil aig
uachdaranaibh nan Cinneach
tighearnas orra, agus gu bheil
aig *an* daoinibh mòra smachd
orra.
26 Ach mar sin cha bhi e
nur measg-sa: ach ge b'e
neach le'm b'àill a bhi mòr
nur measg, biodh e dhuibh
'na fhear-frithealaidh.
27 Agus ge air bith le'm
b'àill toiseach a bhi aige 'nur
measg, biodh esan 'na sheir-
bhiseach dhuibh:
28 A mhuil mar nach d'thàin-
ig Mac an duine chum gu'n
deantadh frithealadh dha, ach
a dheanamh frithealaidh, agus
a thabhairt 'anama féin mar
éiric air son mhòran.
29 Agus ag dol a mach
dhoibh á Iericho, lean sluagh
mòr e;
30 Agus, feuch, dithis
dhaoine dalla, a bha 'nan
suidhe ri taobh na slighe,
'nuair a chual iad gu'n robh
Iosa a' dol seachad, ghlaodh
iad, ag ràdh, Dean tròcair
oirnne, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.
31 Agus chronuich an sluagh
iad, chum gu'm biodh iad 'nan
tosd: ach is mòid a ghlaodh
iadsan, ag ràdh, Dean tròcair
oirnn, a Thighearn, a Mhic
Dhaibhidh.
32 Agus sheas Iosa, agus
ghairm e iad, agus thubhairt
e, Ciod is àill leibh mise a
dheanamh dhuibh?
33 Thubhairt iadsan ris, A
Thighearn, ar sùilean a bhi
air am fosgladh.
34 Agus ghabh Iosa truas
dhiubh, agus bhean e r'an
sùilibh: agus air ball thàinig
radharc d'an sùilibh, agus
lean iad e.

CAIB. XXI.

AGUS an uair a dhruid iad ri
Ierusalem, agus a thàin-
ig iad gu Betphage, gu sliabh
nan crann-oladh, an sin chuir
Iosa dithis *d'a* dheisciobluibh
uaith,
2 Ag ràdh riu, Rachaibh
do'n bhaile *a ta* thall fa 'ur
comhair, agus air ball gheibh
sibh asal ceangailte *ann*, agus
loth maille rithe: fuasglaibh,
agus thugaibh a m' ionnsuidh-
sa *iad*.
3 Agus ma labhras aon
duine ni air bith ribh, abraibh,
Gu bheil feum aig an Tigh-
earn orra; agus cuiridh e
uaith air ball iad.
4 Rinneadh na nithe so
uile, chum gu'n coimhliont-
adh an ni a labhradh leis an
fhàidh ag ràdh,
5 Innsibh do nighean Shioin,
Feuch, a ta do Righ a' teachd
a d' ionnsuidh gu ciùin, agus
e' na shuidhe air asail, agus
air loth mac na h-asail.
6 Agus dh'imich na deis-

ciobuil, agus rinn iad mar a
dh'àithn Iosa dhoibh ;
7 Agus thug iad an asal a-
gus an loth leo, agus chuir iad
am falluinnean orra, agus
chuir iad *esan* 'na shuidhe air
am muin
8 Agus sgaoil mòr-shluagh
am falluinnean air an t-slighe;
agus ghearr dream eile geuga
do na crannaibh, agus leag
iad air an t-slighe *iad*.
9 Agus thog an sluagh a
bha roimhe agus 'na dhéigh
iolach, ag ràdh, Hosanna do
Mhac Dhaibhidh: beannaichte
gu robh an Ti a thig ann an
ainm an Tighearna ; Hosanna
anns na h-àrdaibh.
10 Agus 'nuair thàinig e
steach do Ierusalem, ghluais-
eadh am baile uile, ag ràdh,
Cò e so?
11 Agus thubhairt an sluagh,
Is e so Iosa am fàidh o Nasar-
et Ghalile.
12 Agus chaidh Iosa a
steach do theampull Dé, agus
thilg e mach iadsan uile a bha
reic agus a' ceannach anns an
teampull, agus thilg e buird
luchd-malairt an airgid thairis,
agus caithriche luchd-reicidh
nan columan.
13 Agus thubhairt e riu,
A ta e sgrìobhta, Goirear tigh
urnuigh do m' thigh-sa ; ach
rinn sibhse 'na gharaidh luchd-
reubainn e.
14 Agus thàinig na doill a-
gus na bacaich d'a ionnsuidh
anns ann teampull, agus shlàn-
uich e iad.
15 Agus an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
sgrìobhaichean na gnìomharan
iongantach a rinn e, agus a'
chlann a' glaodhaich san team-
pull, agus ag radh, Hosanna
do mhac Dhaibhidh, bha corr-
uich mhòr orra.
16 Agus thubhairt iad ris,
An cluinn thu ciod a ta a'
mhuinntir sin ag ràdh? Agus
thubhairt Iosa riu, A ta mi
cluinntinn ; nach do leugh
sibhse riamh, A beul naoidh-
ean agus chìochran choimh-
lion thu moladh?
17 Agus an uair a dh'fhag
e iad, chaidh e mach as a'
bhaile gu Betani, agus dh'fhan
e an sin.
18 Agus an uair a phill e
chum a' bhaile air mhaduinn,
bha ocras air.
19 Agus air dha crann-fìge
fhaicinn air an t-slighe, thàin-
ig e d'a ionnsuidh, agus cha
d'fhuair e ni air bith air, ach
duilleach a mhàin ; agus thu-
bhairt e ris, Na fàsadh toradh
o so suas gu bràth ort. Agus
chrìon an crann-fìge air ball.
20 Agus an uair a chunn-
aic na deisciobuil e, ghabh iad
iongantas, ag ràdh, Cia luath
a shearg an crann-fìge as?
21 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Gu deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, ma
bhitheas creidimh agaibh, a-
gus nach bi sibh fo amharus,
cha'n e mhàin gu'n dean sibh
an ni *a rinneadh* do'n chrann-
fhìge, ach mar an ceudna ma
their sibh ris a' bheinn so,
Togar thu, agus tilgear san

fhairge thu, bithidh e dean-
ta:
22 Agus ge b'e air bith
nithe a dh'iarras sibh ann
bhur n-urnuigh, ma chreideas
sibh, gheibh sibh iad.
23 Agus an uair a thàinig
e do'n teampull, thàinig na
h-àrd-shagairt agus seanairean
a' phobuill d'a ionnsuidh, agus
e a' teagasg, ag ràdh *ris*, Ciod
e an t-ùghdarras leis am bheil
thusa a' deanamh nan nithe
so? agus cò thug an cumh-
achd so dhuit?
24 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Feòraich-
idh mise mar an ceudna aon
ni dhibh-sa, agus ma dh'inn-
seas sibh dhomh e, innsidh
mise dhuibh-sa air mhodh
ceudna cia an t-ùghdarras leis
am bheil mi deanamh nan
nithe so.
25 Baisteadh Eoin, cia as a
thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh? Ach reusonaich
iadsan 'nam measg féin, ag
ràdh, Ma their sinn, O nèamh,
their esan ruinn, C'ar son ma
seadh nach do chreid sibh e?
26 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, a ta eagal a' pho-
buill oirnn; oir a ta meas
fàidh aig gach uile *dhuine* air
Eoin.
27 Agus fhreagair iad Iosa,
agus thubhairt iad, Cha'n 'eil
fhios againn. Agus thubhairt
esan riu, Ni mò dh'innseas
mise dhuibh-sa cia an t-ùghd-
arras leis am bheil mi deanamh
nan nithe so.
28 Ach ciod i bhur barail-
sa? Bha aig duine àraidh dithis
mhac, agus thàinig e dh'ionn-
suidh a' cheud *mhic*, agus thu-
bhairt e, A mhic, imich, dean
obair an diugh a'm' ghàradh
fiona.
29 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e, Cha dean;
ach 'na dhéigh sin, ghabh e
aithreachas agus dh'imich e.
30 Agus thàinig e gus an
dara *mac*, agus thubhairt e
mar an ceudna. Agus fhreag-
air esan agus thubhairt e,
Théid a Thighearn; gidh-
eadh cha deachaidh e.
31 Cò do'n dithis a rinn
toil 'athar? Thubhairt iadsan
ris, An ceud fhear. Thubh-
airt Iosa riu, Gu firinneach
tha mise ag ràdh ribh, gu'n
téid na cìs-mhaoir agus na
strìopaichean do rìoghachd
Dhé roimhibh-sa.
32 Oir thàinig Eoin do 'ur
n-ionnsuidh an slighe na fir-
eantachd, agus cha do chreid
sibh e: ach chreid na cìs-
mhaoir agus na strìopaichean
e. Agus ged chunnaic sibhse
so, cha do ghabh sibh aith-
reachas 'na dhéigh sin, a chum
gu'n creideadh sibh e.
33 Eisdibh ri cosamhlachd
eile: Bha fear-tighe àraidh
ann, a phlannduich fion-lios,
agus chuir e gàradh m'a
thimchioll, agus chladhaich e
ionad-bruthaidh an fhìona ann,
agus thog e tùr, agus shuidh-
ich e air tuath e; agus chaidh
e féin air choigrich.
34 Agus an uair a dhruid
riu àm an toraidh, chuir e a

sheirbhisich a dh'ionnsuidh na
tuatha, a dh'fhaotainn a thor-
aidh.
35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad
air fear dhiubh, agus mharbh
iad fear eile, agus chlach iad
fear eile.
36 A rìs, chuir e seirbhisich
eile uaith, tuilleadh na *sa'*
cheud *chuideachd;* agus rinn
iad orra-san mar an ceudna.
37 Ach ma dheireadh, chuir
e a mhac féin d'an ionnsuidh,
ag ràdh, Bheir iad urram do
mo mhac.
38 Ach an uair a chunnaic
an tuath am mac, thubhairt
iad eatorra féin, 'S e so an
t-Oighre, thigibh, marbhamaid
e, agus glacamaid 'oighreachd-
san *dhuinn féin*
39 Agus rug iad air, agus
thilg iad a mach as an fhìon-
lios e, agus mharbh iad e.
40 Air an aobhar sin an
uair a thig Tighearn an fhìon-
lios *sin,* ciod a ni e ris an
tuath sin?
41 Thubhairt iad ris, Sgrios-
aidh e gu truagh na droch
dhaoine sin, agus suidhichidh
e am fion-lios air tuath eile, a
bheir a thoraidh dha 'nan aim-
siribh féin
42 Thubhairt Iosa riu, Nach
do leugh sibh riamh anns na
sgriobtuiribh, A' chlach a
dhiult na clachairean, rinn-
eadh i 'na cloich-chinn na
h-oisne: 's e an Tighearn a
rinn so, agus a ta e iongant-
ach 'nar sùilibh-ne?
43 Uime sin tha mi ag ràdh
ribh, Gu'n toirear rìoghachd
Dhé uaibhse, agus gu'n toir-
ear do chinneach *eile* i, a bheir
a toraidh uatha.
44 Agus ge b'e neach a
thuiteas air a' chloich so, bris-
ear e; ach ge b'e air an tuit
i, ni i mìn-luaithre dheth.
45 Agus an uair a chuala
na h-àrd shagairt agus na
Phairisich a chosamhlachda-
san, thuig iad gu'm b'ann
mu'n timchioll féin a labhair
e
46 Ach an uair bu mhiann
leo breith air, bha eagal a'
phobuill orra, oir bha meas
fàidh ac' airsan.

CAIB. XXII.

AGUS fhreagair Iosa, agus
labhair e riu a rìs ann an
cosamhlachdaibh, ag ràdh,
2 Is cosmhuil rìoghachd
nèimh ri righ àraidh, a rinn
banais-phòsaidh d'a mhac féin;
3 Agus chuir e a sheirbh-
isich a ghairm na muinntir a
fhuair cuireadh chum na
bainnse: ach cha b'àill leo-
san teachd.
4 A rìs, chuir e *d'an ionn-*
suidh seirbhisich eile, ag ràdh,
Abraibh-sa ris a' mhuinntir
d'an d'thugadh cuireadh,
Feuch, dheasaich mi mo dhìn-
neir: *a ta* mo dhaimh agus
mo spréidh bhiadhta air am
marbhadh, agus *a ta* na h-uile
nithe ullamh; thigibh chum
na bainnse
5 Ach chuir iadsan an suar-
achas *e,* agus dh'imich iad
rompa, fear dhiubh d'a fhear-

ann, agus fear eile chum a
cheannachd :
6 Agus rug a' chuid eile
dhiubh air a sheirbhisich, agus
thug iad masladh *dhoibh*, agus
mharbh siad *iad*.
7 Ach an uair a chual an
righ so ghabh e fearg; agus
chuir e 'armailtean uaithe, a-
gus sgrios e an luchd-mortaidh
sin, agus loisg e am baile-
san.
8 An sin thubhairt e r'a
sheirbhisich, Gu firinneach a
ta a' bhanais ullamh, gidheadh
an dream a fhuair cuireadh
cha b'airidh iad *air*.
9 Air an aobhar sin imich-
ibh-sa gus na rathaidibh mòra,
agus a lìon *daoine* 's a gheibh
sibh, cuiribh *iad* chum na
bainnse.
10 Agus chaidh na seirbh-
isich sin a mach air na rath-
aidibh, agus chruinnich iad
gach uile neach a fhuair iad,
eadar olc agus mhaith: a-
gus lìonadh *tigh* na bainnse
le muinntir a shuidh chum
bìdh.
11 Agus air dol a steach
do'n righ a dh'fhaicinn nan
aoidhean, chunnaic e an sin
duine aig nach robh trusgan
na bainnse uime :
12 Agus thubhairt e ris, A
charaid, cionnus a thàinig thusa
steach an so, gun trusgan na
bainnse umad? Ach dh'fhan
esan 'na thosd.
13 An sin thubhairt an
righ ris na seirbhisich, Air a
cheangal duibh eadar chosan
agus làmhan, togaibh leibh e,
agus tilgibh e anns an dorch-
adas iomallach : an sin bithidh
gul agus gìosgan fhiacal.
14 Oir a ta mòran air an
gairm, ach beagan air an tagh-
adh.
15 An sin dh'imich na Phair-
isich, agus ghabh iad comhairle
cionnus a dh'fheudadh iad
esan a ribeadh 'na chainnt.
16 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh an deisciobuil féin,
maille ri luchd-leanmhuinn
Herod, ag ràdh, A mhaigh-
stir, a ta fhios againn gu bheil
thusa fior, agus gu bheil thu
teagasg slighe Dhé ann am
firinn, agus nach 'eil suim agad
do dhuine sam bith : oir cha'n
'eil thu ag amharc air pears-
aibh dhaoine.
17 Uime sin innis dhuinne
do bharail, Am bheil e cead-
uichte cìs a thabhairt do Chea-
sar, no nach 'eil?
18 Ach air tuigsinn am mì-
ruin a dh'Iosa, thubhairt e,
C'ar son a ta sibh ga m' bhuair-
eadh, a chealgairean?
19 Nochdaibh dhomhsa air-
giod na cìse. Agus thug iad
d'a ionnsuidh peghinn.
20 Agus thubhairt e riu,
Co dha a bhuineas an dealbh
so, agus an sgrìobhadh *a ta
m'a thimchioll?*
21 Thubhairt iadsan ris,
Do Cheasar. An sin thubhairt
esan riu, Thugaibh uime sin
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar; agus do Dhia, na
nithe a's le Dia.
22 Agus an uair a chual
iad *so*, ghabh iad iongantas,

agus dh'fhàg iad e, agus
dh'imich iad rompa.
23 Air an là sin féin thàin-
ig d'a ionnsuidh na Sadus-
aich, a their nach 'eil ais-
eirigh ann, agus chuir iad
ceisd air,
24 Ag ràdh, A mhaighstir,
thubhairt Maois, Ma gheibh
duine bàs gun chlann aige, gur
còir d'a bhràthair a bhean-san
a phòsadh a dhlighe daimhe,
agus sliochd a thogail d'a
bhràthair.
25 A nis bha seachdnar
bhràithre 'nar measg-ne; agus
air do'n cheud fhear dhiubh
bean a phòsadh, fhuair e bàs,
agus do bhrìgh nach robh
sliochd aige, dh'fhàg e a bhean
d'a bhràthair.
26 Agus *thachair* mar an
ceudna do'n dara, agus do'n
treas *bràthair*, gu ruig an
seachdamh.
27 Agus 'nan déigh uile
fhuair a' bhean bàs mar an
ceudna.
28 Air an aobhar sin anns
an aiseirigh, cò do'n t-seachd-
nar d'am bean i? Oir bha i
aca uile.
29 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, A ta sibh
'air seacharan, gun eòlas ag-
aibh air na sgriobtuiribh, no
air cumhachd Dhé:
30 Oir anns an aiseirigh
cha dean iad pòsadh, ni mò a
bheirear am pòsadh iad; ach
a ta iad mar aingil Dhé air
nèamh
31 Ach mu thimchioll ais-
eirigh nam marbh, nach do
leugh sibh an ni sin a labh-
radh ribh le Dia, ag ràdh,
32 Is mise Dia Abrahaim,
agus Dia Isaaic, agus Dia Ia-
coib? cha'n e Dia, Dia nam
marbh, ach nam beo.
33 Agus an uair a chual am
pobull *so*, ghabh iad iongantas
r'a theagasg-san.
34 Ach an uair a chuala na
Phairisich gu'n do chuir e na
Sadusaich 'nan tosd, chruinn-
icheadh iad an ceann a chéile.
35 An sin chuir neach àr-
aidh dhiubh, a b'fhear teag-
aisg an lagha, ceisd *air*, 'ga
dhearbhadh, agus ag ràdh,
36 A mhaighstir, cia i an
àithne a's mò san lagh?
37 Thubhairt Iosa ris,
Gràdhaichidh tu an Tighearn
do Dhia le d'uile chridhe, agus
le d'uile anam, agus d'uile
inntinn.
38 Is i so a' cheud *àithne*
agus an àithne mhòr.
39 Agus *is* cosmhuil an
dara rithe so, Gràdhaichidh tu
do choimhearsnach mar thu
féin.
40 Air an dà àithne so tha'n
lagh uile, agus na fàidhean an
crochadh.
41 Ach air do na Phairisich
bhi cruinn an cean a chéile,
dh'fheòraich Iosa dhiubh,
42 Ag ràdh, Ciod i bhur ba-
rail-sa mu thimchioll Chriosd?
cò d'am mac e? thubhairt iad-
san ris, Do Dhaibhidh.
43 Thubhairt esan riu,
Cionnus ma seadh a ghoireas
Daibhidh san spiorad a Thigh-
earna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stòl fo d' chosaibh?

45 Air an aobhar sin ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois:

3 Air an aobhar sin na h-uile nithe dh'iarras iad oirbh-sa a choimhead, coimhidibh agus deanaibh *iad;* ach na deanaibh a reir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,

7 Agus fàilte *fhaghail* air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd; agus is bràithre sibh féin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh: oir is aon Athair a ta agaibh, a *ta* air nèamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd.

11 Ach an ti a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e; agus ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.

13 Ach is an-aoibhinn dhuibh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean, do bhrìgh gu bheil sibh a' druideadh rìoghachd nèimh an aghaidh dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh urnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir

cuairtichidh sibh muir agus
tìr chum aon duine a dhean-
amh do bhur creidimh féin; a-
gus an uair a bhitheas e deanta,
ni sibh mac ifrinn dheth dà
uair ni's mò na sibh féin.
16 Is an-aoibhinn dhuibh, a
chinn-iùil dhalla, a their, Ge
b'e duine a bheir mionnan air
an teampull, cha ni air bith
sin: ach ge b'e bheir mionn-
an air òr an teampuill, a ta e
ceangailte.
17 Amadana, agus a dhaoine
dalla! oir cò aca is mò an t-òr,
no an teampull a ta naomh-
achadh an òir?
18 Agus, ge b'e bheir
mionnan air an altair, cha'n
'eil suim ann: ach ge b'e
bheir mionnan air an tiodhlac
a ta oirre, a ta e ceangailte.
19 Amadana, agus a dhaoine
dalla! oir cò aca is mò an
tiodhlac, no'n altair a ta
naomhachadh an tiodhlaic?
20 Air an aobhar sin ge b'e
mhionnaicheas air an altair,
a ta e a' mionnachadh oirre
féin, agus air gach ni a ta
oirre.
21 Agus ge b'e mhionn-
aicheas air an teampull, a ta e
a' mionnachadh airsan, agus
air an Ti a ta 'na chòmhnuidh
ann
22 Agus ge b'e neach a
mhionnaicheas air nèamh, a ta
e a' mionnachadh air righ-
chaithir Dhé, agus airsan a ta
'na shuidhe oirre.
23 Is an-aoibhinn dhuibh, a
sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean: oir a ta
sibh a' toirt an deachamh as
a' mhionnt, agus an anise, a-
gus a' chuimin, agus dhìobair
sibh nithe cudthromach an
lagha, cothrom, tròcair, agus
firinn: bu chòir dhuibh iad so
a dheanamh, agus gun iad sud
fhàgail gun deanamh.
24 A chinn-iùil dhalla, a
shìolaidheas a' mhìn-chuileag,
agus a shluigeas an càmhal.
25 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean; oir
glanaidh sibh an taobh a muigh
do'n chupan, agus do'n mhèis,
ach a ta iad an taobh a stigh
làn do reubainn, agus do eu-
coir.
26 Phairisich dhoill, glan
air tùs an taobh a stigh do'n
chupan agus do'n mhèis, chum
gu'm bi an taobh a muigh
dhiubh glan mar an ceudna.
27 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phair-
iseacha, a chealgairean: oir
is cosmhuil sibh ri uaighibh
gealaichte, a ta deadh-mhais-
each air an taobh a muigh,
ach air an taobh a stigh a ta
làn do chnàmhaibh dhaoine
marbha, agus do'n uile shal-
achar.
28 Mar an ceudna a ta sibh-
se an leth a muigh am fianuis
dhaoine ann an coslas fhìreana.
ach san taobh a stigh làn ceilg,
agus eusaontais.
29 Is an-aoibhinn dhuibh,
a sgrìobhaichean agus Phairis-
eacha, a chealgairean; oir a ta
sibh a' togail àitean adhlac-
aidh nam fàidhean, agus a'

deanamh leac-lithidh nam fir-
ean deadh-mhaiseach,
30 Agus ag ràdh, Nam bith-
eamaid ann an làithibh ar
n-aithriche, cha bhitheamaid
compàirteach riu am fuil nam
fàidhean.
31 Mar sin a ta sibh 'nur
fianuisibh 'nur n-aghaidh féin,
gur sibh clann na muinntir a
mharbh na fàidhean.
32 Mar sin lìonaibh-sa suas
tomhas bhur n-aithriche.
33 A nathraiche, a shìol
nan nathraiche nimhe, cionn-
us a dh'fheudar leibh dol as o
dhamnadh ifrinn?
34 Air an aobhar sin feuch,
cuiream-sa d'ur n-ionnsuidh
fàidhean, agus daoine glice,
agus sgrìobhaichean; agus
cuid dhiubh marbhaidh agus
cèusaidh sibh, agus *cuid* dhiubh
sgiùrsaidh sibh ann bhur sion-
agogaibh, agus ni sibh geur-
leanmhuinn *orra* o bhaile gu
baile:
35 Chum gu'n tig oirbh
gach uile fhuil fhìreanta a
dhòirteadh air an talamh, o
fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil
Shachariais, mhic Bharachiais,
a mharbh sibh eadar an team-
pull agus an altair.
36 Gu firinneach a ta mi
ag ràdh ribh, Gu'n tig na nithe
so uile air a' ghinealach so.
37 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d'ionnsuidh, cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh r'a chéile,
mar a chruinnicheas cearc a
h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus
cha b'àill leibh!
38 Feuch, fàgar bhur tigh
agaibh 'na fhàsach.
39 Oir tha mise ag ràdh
ribh, nach faic sibh mise o so
suas, gus an abair sibh, *Is
beannaichte an Ti a thig ann
an ainm an Tighearn.*

CAIB. XXIV.

AGUS chaidh Iosa mach,
agus dh'imich e o'n
teampull; agus thàinig a dheis-
ciobuil d'a ionnsuidh, a nochd-
adh dha aitreabh an teamp-
uill.
2 Agus thubhairt Iosa riu,
Nach faic sibh iad so uile?
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so, nach tilg-
ear sìos.
3 Agus air suidhe dha air
sliabh nan crann-oladh, thàin-
ig a dheisciobuil d'a ionn-
suidh an uaignidheas, ag ràdh,
Innis dhuinne, c'uin a thig na
nithe sin *gu crìch?* agus ciod
e comhara do theachd-sa, a-
gus deiridh an t-saoghail?
4 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thugaibh an
aire nach meall aon neach
sibh:
5 Oir thig mòran a'm'
ainm-sa, ag ràdh, Is mise
Criosd; agus meallaidh iad
mòran.
6 Agus cluinnidh sibh cog-
anna, agus tuairisgeul chog-
anna: thugaibh an aire nach
bi sibh fo amhluadh: oir is
éigin do na *nithibh sin* uile

teachd gu crìch, ach cha'n
'eil an deireadh ann fathast.
7 Oir éiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìoghachd:
agus bithidh gorta, agus plàigh-
ean, agus criothanna-talmh-
ainn ann am mòran àitean.
8 Agus cha'*n* '*eil* annta so
uile ach toiseach thruaigh-
ean.
9 An sin bheir iad thairis
sibh chum àmhghair, agus
marbhaidh iad sibh: agus
bithidh fuath aig gach uile
chinneach dhuibh air sgàth
m' ainme-sa.
10 Agus an sin gabhaidh
mòran oilbheum, agus brath-
aidh iad a chéile, agus bithidh
fuath aca d'a chéile.
11 Agus éiridh mòran do
fhàidhibh bréige, agus meall-
aidh iad mòran.
12 Agus do bhrìgh gu'm
bi an eucoir air a meudach-
adh, fuaraichidh gràdh mhòr-
an.
13 Ach ge b'e bhitheas
seasmhach chum na crìche,
'se so a thèarnar.
14 Agus bithidh soisgeul
so na rìoghachd air a shear-
monachadh air feadh an domh-
ain uile, mar fhianuis do na
h-uile chinnich: agus an sin
thig an deireadh.
15 Air an aobhar sin an
uair a chi sibhse gràineileachd
an léir-sgrios, air an do labh-
air Daniel am fàidh, 'na seas-
amh anns an ionad naomh,
(tuigeadh an ti a leughas,)
16 An sin teicheadh iadsan
a ta ann an Iudea, chum nam
beann:
17 An ti a ta air mullach
an tighe, na tigeadh e nuas a
thabhairt ni sam bith leis as a
thigh:
18 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadh e air ais
a thogail 'fhalluinn leis.
19 Agus is an-aoibhinn do
na mnaibh torrach, agus
dhoibh-san a bheir cìoch uatha
sna làithibh sin.
20 Ach guidhibh-sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh, no air an t-sàb-
aid:
21 Oir anns an àm sin bith-
idh àmhghar mòr ann, amhuil
nach robh ann o thùs an domh-
ain gus a nis, agus nach mò a
bhitheas a chaoidh.
22 Agus mur biodh na
làithean sin air an giorrach-
adh, cha bhiodh feoil sam bith
air a tèarnadh: ach air son
nan daoine taghta bithidh na
làithean sin air an giorrach-
adh.
23 An sin ma their aon
duine ribh, Feuch, *a ta* Criosd
an so, no an sud; na creidibh
e:
24 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan agus
mìorbhuilean mòra, ionnus gu
mealladh iad, nam feudadh e
bhi, na daoine taghta féin.
25 Feuch, dh'innis mi dhuibh
e roimh-làimh.
26 Uime sin ma their iad
ribh, Feuch, a ta e san fhàs-
ach, na rachaibh a mach:

feuch, *a ta* e sna seòmraichibh
uaigneach, na credibh *sin.*
27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear, a-
gus a dhealraicheas i gus an
àird an iar; mar sin mar an
ceudna bhitheas teachd Mhic
an duine.
28 Oir ge b'e àit am bi a
chairbh, is ann an sin a chruinn-
ichear na h-iolairean.
29 Air ball an déigh trioblaid
nan làithean ud, dorchaichear
a' ghrian, agus cha tabhair a'
ghealach, a solus, agus tuitidh
na reultan o nèamh, agus bith-
idh cumhachdan nan nèamh
air an crathadh.
30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
nèamh: agus an sin ni uile
threubha no talmhainn bròn,
agus chi iad Mac an duine a'
teachd air neulaibh nèimh, le
cumhachd agus glòir ro-mhòir.
31 Agus cuiridh e mach
'aingil le fuaim mhòir na gall-
truimp, agus cruinnichidh iad
a shluagh taghta o na ceithir
gaothaibh, o leth-iomall nèimh
gus an leth-iomall eile.
32 Ach fòghlumaibh cos-
amhlachd o'n chrann-fhìge:
an uair a bhitheas a gheug a
nis maoth, agus a dh'fhàsas
an duilleach, aithnichidh sibh
gur fagus an samhradh:
33 Agus mar an ceudna,
an uair a chi sibhse na nithe
sin uile, biodh fios agaibh gu
bheil e am fagus, *eadhon* aig
na dorsaibh.
34 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach téid an gin-
ealach so féin thairis, gus an
tachair na nithe so uile.
35 Théid neamh agus tal-
amh thairis, ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoidh.
36 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig duine
air bith, no fòs aig ainglibh
nèimh, ach aig m' Athair-sa a
mhàin.
37 Ach amhuil *a bha* làith-
ean Noe, mar sin mar an ceud-
na bithidh teachd Mhic an
duine.
38 Oir mar a bha iad anns
na làithibh roimh an tuil ag
itheadh agus ag òl, a' pòsadh
agus a' toirt am pòsadh, gus
an là an deachaidh Noe a
steach san àirc,
39 Agus nach robh fhios
aca gus an d'thàinig an tuil,
agus an do thog i leatha iad
uile; mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an duine.
40 An sin bithidh dithis air
a' mhachair; gabhar fear aca,
agus fàgar am fear eile.
41 Bithidh dithis bhan a'
meileadh anns a' mhuilean;
gabhar a h-aon aca, agus fàgar
an aon eile.
42 Uime sin deanaibh-sa
faire, oir cha'n 'eil fhios ag-
aibh cia an uair an tig bhur
Tighearn.
43 Ach a ta fhios so ag-
aibh, nam b'fhiosrach fear an
tighe cia an uair an tigeadh
an gaduiche, gu'n deanadh e
faire, agus nach fulaingeadh e
gu'm bristeadh a thigh troimh.
44 Uime sin bithibh-sa ull-
amh mar an ceudna: oir is

ann an uair nach saoil sibh, a
thig Mac an duine.
45 Cò e ma seadh a ta 'na
òglach firinneach agus glic, a
chuir a Thighearn os ceann a
mhuinntir, a thabhairt bìdh
dhoibh na àm féin?
46 *Is* beannaichte an t-òg-
lach sin, a gheibh a Thigh-
earna, ri àm dha teachd, a'
deanamh mar sin.
47 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann a mhaoin gu h-iomlan.
48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe,
A ta mo Thighearn a' cur dàil
'na theachd ;
49 Agus ma thòisicheas e
air *a* chomh-sheirbhisich a
bhualadh, agus air itheadh a-
gus òl maille ri luchd-misge;
50 Thig Tighearn an òg-
laich sin ann an là nach 'eil
sùil aige ris, agus ann an uair
nach fios da,
51 Agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e, agus bheir e a
chuibhrionn *da* maille ris na
cealgairibh: an sin bithidh gul
agus gìosgan fhiacal

CAIB. XXV.

AN sin samhlaichear rìogh-
achd nèimh ri deich òigh-
ibh, a thug leo an lòchrain, a-
gus a chaidh a mach an còdh-
ail an fhir nuadh-phòsda.
2 Agus bha cùignear dhiubh
glic, agus cùignear amaideach.
3 Thug iadsan a bha am-
aideach an lòchrain *leo*, ach
cha d'thug iad oladh leo.
4 Ach iadsan a bha glic,
thug iad oladh leo 'nan soith-
ichibh maille r'an lòchranaibh.
5 Agus air deanamh maille
do'n fhear nuadh-phòsda, thuit
clò codail orra uile, agus suain.
6 Ach anns a' mheadhon-
oidhche rinneadh glaodh,
Feuch, a ta am fear nuadh-
pòsda a' teachd ; rachaibh a
mach g'a choinneachadh.
7 An sin dh'éirich na
h-òighean ud uile, agus dheas-
aich iad an lòchrain.
8 Agus thubhairt na h-òigh-
ean amaideach riusan *a bha*
glic, Thoiribh dhuinne *cuid*
do bhur n-oladh; oir a ta ar
lòchrain a' dol as.
9 Ach fhreagair iadsan *a*
bha glic, ag ràdh, Air eagal
nach bi na 's leoir ann dhuinn
féin agus dhuibh-san, gu ma
fearr leibh dol a chum an
luchd-reicidh, agus ceannaich-
ibh dhuibh féin.
10 Agus am feadh a bha
iad a' dol a cheannach, thàinig
am fear-nuadh pòsda; agus
chaidh iadsan a bha ullamh a
steach leis chum a' phòsaidh,
agus dhruideadh an dorus.
11 'Na dhéigh sin thàinig
mar an ceudna na h-òighean
eile, ag ràdh, A Thighearn,
a Thighearn, fosgail dhuinne.
12 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, nach aithne
dhomh sibh.
13 Deanaibh faire air an
aobhar sin, do bhrìgh nach
aithne dhuibh an là no an
uair, air an tig Mac an duine.
14 Oir is cosmhuil *e* ri

duine a' dol air choigrich, a
ghairm a sheirbhisich, agus a
thug dhoibh a mhaoin:
15 Agus do h-aon diubh
thug e cùig tàlanna, agus do
neach eile a dhà, agus do
neach eile a h-aon; do gach
aon fa leth a réir a chomais;
agus air ball ghabh e a thurus.
16 Agus dh'imich esan a
fhuair na cùig tàlanna, agus
rinn e ceannachd leo, agus
bhuannaich e cùig tàlanna eile.
17 Agus mar an ceudna
esan *a fhuair* a dhà, bhuann-
aich e dithis eile.
18 Ach an ti a fhuair a
h-aon, dh'imich e agus chladh-
aich e san talamh, agus dh'fhol-
aich e airgiod a mhaighstir.
19 An déigh aimsir fhada
thàinig Tighearna nan seirbh-
iseach sin, agus rinn e cunnt-
as riu.
20 Agus thàinig esan a
fhuair na cùig tàlanna, agus
thug *e leis* cùig tàlanna eile,
ag ràdh, A Thighearna, thug
thu dhomh-sa cùig tàlanna:
feuch, bhuannaich mi cùig tàl-
anna eile thuilleadh orra.
21 Agus thubhairt a Thigh-
earna ris, Is maith, a dheadh
sheirbhisich fhìrinnich; bha
thusa firinneach ann am beag-
an, cuiridh mise os ceann
mhòran thu: imich a steach
do aoibhneas do Thighearn.
22 Agus thàinig esan a
fhuair an dà thàlann, agus
thubhairt e, A Thighearna,
thug thu dhomh-sa dà thàl-
ann: feuch, bhuannaich mi dà
thàlann eile thuilleadh orra.
23 Thubhairt a Thighearna
ris, Is maith, a dheadh sheir-
bhisich fhìrinnich; bha thusa
firinneach ann am beagan *do
nithibh*, cuiridh mise os ceann
mòran *do nithibh* thu: imich
a steach do aoibhneas do
Thighearn.
24 Ach an uair a thàinig
esan a fhuair an t-aon tàlann,
thubhairt e, A Thighearna,
bha fhios agam gur duine
cruaidh thu, a bhuaineas san
àite nach do chuir thu, agus
a thionaileas san ionad anns
nach do sgaoil thu;
25 Agus air dhomh bhi fo
eagal, chaidh mi agus dh'fhol-
aich mi do thàlann san tal-
amh: feuch, sin agad do chuid
féin.
26 Fhreagair a Thighearn
agus thubhairt e ris, A sheir-
bhisich uilc agus leisg, bha
fhios agad gu buainim-sa san
àit anns nach do chuir mi, a-
gus gu tionalam as an ionad
anns nach do sgaoil mi;
27 Bu chòir dhuit uime sin
m' airgiod a thabhairt do'n
luchd-malairt, agus air dhomh
teachd gheibhinn mo chuid
féin maille r'a riadh.
28 Buinibh uaith uime sin
an tàlann, agus thugaibh dhas-
an e, aig am bheil na deich
tàlanna.
29 (Oir do gach neach aig
am bheil bheirear, agus bith-
idh aige gu pailt: ach uaith-
san aig nach 'eil, bheirear
eadhon an ni sin a ta aige.)
30 Agus tilgibh an seirbh-
iseach mi-tharbhach so do

dhorchadas iomallach: an sin
bithidh gul agus gìosgan fhiac-
al.
31 An uair a thig Mac an
duine 'na ghlòir, agus na h-ain-
gil naomha uile maille ris, an
sin suidhidh e air caithir rìogh-
ail a ghlòire:
32 Agus cruinnichear 'na
làthair na h-uile chinnich; a-
gus sgaraidh e iad o chéile,
amhuil a sgaras buachaill na
caoraich o na gabhraibh:
33 Agus cuiridh e na caor-
aich air a làimh dheis, ach na
gabhair air a làimh chlì.
34 An sin their an Righ
riusan air a dheis, Thigibh, a
dhaoine beannaichte m' Ath-
ar-sa, sealbhaichibh mar oigh-
reachd an rìoghachd a ta air
a deasachadh dhuibh o leag-
adh bunaite an domhain:
35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh: bha
mi tartmhor, agus thug sibh
dhomh deoch: bha mi a'm'
choigreach, agus thug sibh
aoidheachd dhomh:
36 Lomnochd, agus dh'eud-
aich sibh mi: bha mi euslan,
agus thàinig sibh g'am amh-
arc: bha mi am prìosan,
agus thàinig sibh a m' ionn-
suidh.
37 An sin freagraidh na
fìreana e, ag ràdh, A Thigh-
earna, c'uin a chunnaic sinn
ocrach thu, agus a bheathaich
sinn thu? no tartmhor, agus
a thug sinn deoch dhuit?
38 No c'uin a chunnaic sin
a'd' choigreach thu, agus a
thug sinn aoidheachd dhuit?
no lomnochd, agus a dh'eud-
aich sinn thu?
39 No c'uin a chunnaic
sinn euslan thu, no am prìosan,
agus a thàinig sinn a d'ionn-
suidh?
40 Agus freagraidh an
Righ, agus their e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
a mheud 's gu'n do rinn sibh
e do aon do na bràithribh
a's lugha agam-sa, rinn sibh
dhomh-sa *e*.
41 An sin their e mar an
ceudna riusan air an làimh
chlì, Imichibh uam, a shluagh
malluichte, dh'ionnsuidh an
teine shiorruidh, a dh'ulluich-
eadh do'n diabhul agus d'a
ainglibh:
42 Oir bha mi ocrach,
agus cha d'thug sibh dhomh
biadh: bha mi tartmhor,
agus cha d'thug sibh dhomh
deoch:
43 Bha mi a'm' choigreach,
agus cha d'thug sibh aoidh-
eachd dhomh: lomnochd, a-
gus cha d'eudaich sibh mi:
euslan, agus am prìosan, agus
cha d'thàinig sibh g'am amh-
arc.
44 An sin freagraidh iadsan
mar an ceudna e, ag ràdh, A
Thighearna, c'uin a chunnaic
sinne thu ocrach, no tartmhor,
no d' choigreach, no lomnochd,
no euslan, no am prìosan, a-
gus nach do fhritheil sinn
dhuit?
45 An sin freagraidh esan
iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, a mheud as
nach d'rinn sibh *e* do'n neach

a's lugha dhiubh so, cha d'rinn
sibh dhomh-sa *e*.
46 Agus imichidh iadsan
chum peanais shiorruidh; ach
na fìreana chum na beatha
maireannaich.

CAIB. XXVI

AGUS tharladh, 'nuair a
chrìochnaich Iosa na
briathra so uile, gu'n dubhairt
e r'a dheisciobluibh,
2 A ta fhios agaibh gu
bheil a' chàisg an déigh dà là,
agus a ta Mac an duine air a
bhrath chum a chèusaidh.
3 An sin chruinnich uachd-
arain nan sagart, agus na
sgrìobhaichean, agus seanair-
ean a' phobuill, gu talla an
àrd-shagairt, d'an goirear Caia-
phas,
4 Agus ghabh iad comh-
airle le chéile chum Iosa a
ghlacadh le feall, agus a chur
gu bàs.
5 Ach thubhairt iad, Na
deanamaid e san fhéill, air
eagal gu'm bi buaireas am
measg a' phobuill.
6 Agus air do Iosa a bhi
ann am Betani, ann an tigh
Shimoin an lobhair,
7 Thàinig bean d'a ionn-
suidh aig an robh bocsa ala-
bastair làn do oladh ro luach-
mhoir, agus dhòirt i air a
cheann *e*, agus e 'na shuidhe
aig *biadh*.
8 Ach an uair a chunnaic
a dheisciobuil *sin*, bha fearg
orra, ag ràdh, Ciod is ciall
do'n ana-caitheadh so?
9 Oir dh'fheudadh an oladh
so bhi air a reiceadh air mhòr-
an, agus a bhi air a toirt do
na bochdaibh.
10 Ach air aithneachadh *so*
do Iosa, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh a' cur dragha air
a' mhnaoi? oir rinn i deadh
obair dhomh-sa.
11 Oir a ta na bochdan
agaibh a ghnàth maille ribh,
ach cha'n 'eil mise agaibh a
ghnàth.
12 Oir air dòrtadh na h-ol-
adh so dhi air mo chorp-sa, is
ann fa chomhair m'adhlaic a
rinn i *e*.
13 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e àit am bi an
soisgeul so air a shearmonach-
adh air feadh an t-saoghail gu
h-iomlan, aithrisear an ni a
rinn a' bhean so, mar chuimh-
ne oirre.
14 An sin dh'imich aon do'n
dà fhear dheug, d'am b'ainm
Iudas Iscariot, chum nan àrd-
shagart.
15 Agus thubhairt e, Ciod
a bheir sibh dhomh-sa, agus
brathaidh mi dhuibh e? Agus
choird iad ris air dheich buinn
fhichead airgid.
16 Agus o'n àm sin a mach
dh'iarr e fàth air esan a bhrath.
17 Agus air a' cheud *là do
fhèill* an arain neo-ghoirtichte,
thàinig na deisciobuil chum
Iosa, ag ràdh ris, C'àit an
àill leat sinne a dh'ulluchadh
dhuit, chum gu'n ith thu a
chàisg?
18 Agus thubhairt esan,
Rachaibh do'n bhaile gu leith-
id so do dhuine, agus abraibh

ris, Tha am maighstir ag ràdh,
A ta m'àm am fagus, cumaidh
mi a' chàisg aig do thigh-sa
maille ri m' dheisciobluibh.
19 Agus rinn na deisciobuil
mar dh'orduich Iosa dhoibh,
agus dheasaich iad a' chàisg.
20 Agus an uair a thàinig
am feasgar, shuidh e maille ris
an dà fhear dheug.
21 Agus ag itheadh dhoibh,
thubhairt e, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath
fear dhibh mise.
22 Agus bha iad ro bhrònach,
agus thòisich gach aon
aca fa leth air a ràdh ris, Am
mise *e*, a Thighearn?
23 Agus fhreagair esan agus
thubhairt e, An ti a thumas
a làmh sa' mhèis maille riumsa,
brathaidh esan mi
24 Gu deimhin a ta Mac an
duine ag imeachd, a réir mar
a ta e sgrìobhta m'a thimchioll:
ach is an-aoibhinn do'n
duine sin le'm brathar Mac
an duine: bu mhaith do'n
duine sin mur beirte riamh
e.
25 An sin fhreagair Iudas
a bhrath e, agus thubhairt e,
A mhaighstir, am mise *e?*
Thubhairt esan ris, Thubhairt
thu.
26 Agus ag itheadh dhoibh,
ghlac Iosa aran, agus air tabhairt
buidheachais, bhris se *e*,
agus thug e do na deisciobluibh
e, agus thubhairt e,
Gabhaibh, ithibh; is e so mo
chorp-sa.
27 Agus air glacadh a'
chupain, agus air tabhairt
buidheachais, thug e dhoibh *e*,
ag ràdh, Olaibh uile dheth:
28 Oir is i so m'fhuil-sa an
tiomnaidh nuaidh, a dhòirtear
air son mhòran chum maitheanais
pheacanna.
29 Ach tha mi ag ràdh
ribh, Nach òl mi á so suas do
thoradh so na fionain, gus an
là sin an òl mi e nuadh maille
ribh ann an rìoghachd m' Athar.
30 Agus air dhoibh laoidh
a sheinn, chaidh iad a mach
gu sliabh nan crann-oladh.
31 An sin thubhairt Iosa
riu, Gheibh sibh uile oilbheum
annam-sa an nochd; oir a ta
e sgrìobhta, Buailidh mi am
buachaill, agus sgapar caoraich
an treuda.
32 Ach an déigh dhomh-sa
éirigh a rìs, théid mi roimhibh
do Ghalile.
33 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Ged
gheibh gach uile dhaoine oilbheum
annad, cha'n fhaigh
mis oilbheum gu bràth.
34 Thubhairt Iosa ris, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh riut,
air an oidhche so féin mu'n
goir an coileach, gu'n àicheadh
thu mi tri uairean.
35 Thubhairt Peadar ris,
Ged a b'éigin dhomh bàsachadh
maille riut, cha'n àicheadh
mi thu. Agus thubhairt
na deisciobuil uile mar an
ceudna.
36 An sin thàinig Iosa
maille riu gu ionad d'an goirear
Getsemane, agus thubhairt
e ris na deisciobluibh, Suidh-

ibh-sa an so, gus an téid mise
a dheanamh urnuigh an sud.
37 Agus thug e Peadar leis,
agus dithis mhac Shebede, a-
gus thòisich e air a bhi bròn-
ach, agus ro dhoilgheasach.
38 An sin thubhairt e riu,
A ta m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa an
so, agus deanaibh faire maille
riumsa
39 Agus dh'imich e beag-
an air adhart, agus thuit e air
aghaidh, a' deanamh urnuigh,
agus ag ràdh, O m' Athair,
ma dh'fheudas e bhi, rachadh
an cupan so seachad orm:
gidheadh, na biodh e mar is àill
leamsa, ach mar *is toil* leatsa.
40 Agus thàinig e chum
nan deisciobul, agus fhuair e
'nan codal iad, agus thubhairt
e ri Peadar, An ann mar sin,
nach b'urrainn sibh faire a
dheanamh aon uair *a mhàin*
maille riumsa?
41 Deanaibh faire agus ur-
nuigh, chum nach tuit sibh
am buaireadh: *a ta* gun amh-
arus an spiorad togarach; ach
a ta'n fheoil anmhunn.
42 A rìs an dara uair, dh'-
imich e agus rinn e urnuigh,
ag ràdh, O m' Athair, mur
feudar gu'n téid an cupan so
seachad orm, gun mi 'ga òl,
do thoil-sa gu robh deanta.
43 Agus thàinig e agus
fhuair e iad a rìs 'nan codal:
oir bha an sùilean trom.
44 Agus dh'fhàg e iad, a-
gus dh'imich e a rìs, agus rinn
e urnuigh an treas uair, ag
ràdh nam briathra ceudna.
45 An sin thàinig e chum
a dheisciobul, agus thubhairt
e riu, Coidlibh roimhibh a nis,
agus gabhaibh fois; feuch, a
ta an uair air druideadh, agus
a ta Mac an duine air a bhrath
thairis do làmhaibh pheacach.
46 Eiribh, imicheamaid:
feuch, a ta an ti a bhrathas
mise am fagus.
47 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt, feuch, thàinig Iu-
das, aon do'n dà fhear dheug,
agus maille ris cuideachd
mhòr le claidhibh agus bataibh
o na h-àrd-shagartaibh agus o
sheanairibh a' phobuill.
48 A nis bha an ti a bhrath
esan air tabhairt comhara
dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach
a phògas mise, is e sin e;
deanaibh greim air.
49 Agus air ball thàinig e
chum Iosa, agus thubhairt e
Fàilte dhuit, a mhaighstir: a-
gus phòg se e.
50 Ach thubhairt Iosa ris,
A charaid, c'ar son a thàinig
thu? An sin thàinig iad, agus
chuir iad làmh ann an Iosa, a-
gus ghlac iad e.
51 Agus, feuch, shìn a
h-aon diubhsan a bha maille
ri Iosa a làmh, agus tharruing
e a chlaidheamh, agus air dha
seirbhiseach an àrd-shagairt a
bhualadh, ghearr e a chluas
dheth.
52 An sin thubhairt Iosa
ris, Cuir a rìs do chlaidheamh
air ais 'na ionad féin: oir iad-
san uile a ghlacas an claidh-
eamh, tuitidh iad leis a' chlaidh-
eamh.

53 An saoil thusa nach feud
mise a nis m' Athair a ghuidhe,
agus bheir e dhomh tuilleadh
na dà legion deug do aing-
libh ?
54 Ach cionnus an sin
bhiodh na sgriobtuirean air
an coimhlionadh, *a tha 'g ràdh*
gur ann mar so is éigin tach-
airt ?
55 Ach an uair sin féin
thubhairt Iosa ris an t-sluagh,
An d'thàinig sibh a mach mar
gu b'ann an aghaidh gaduiche,
le claidhibh agus bataibh chum
mise a ghlacadh ? Bha mi
gach là a' m' shuidhe maille
ribh san teampull a' teagasg,
agus cha do chuir sibh làmh
annam.
56 Ach thachair so uile,
chum gu'm biodh sgriobtuire
nam fàidhean air an coimhlion-
adh. An sin thréig na deis-
ciobuil uile e, agus theich iad.
57 Agus air dhoibh-san
Iosa a ghlacadh, thug iad leo
e gu Caiaphas an t-àrd-shagart,
far an robh na sgrìobhaichean
agus na seanairean air cruinn-
eachadh.
58 Ach lean Peadar e fad
uatha, eadhon gu talla an àrd-
shagairt, agus chaidh e steach,
agus shuidh e maille ris na
seirbhisich, a dh'fhaicinn na
crìche.
59 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt agus na seanairean,
agus a' chomhairle uile fianuis
bhréige an aghaidh Iosa, chum
a chur gu bàs.
60 Ach cha d'fhuair iad :
seadh, ge do thàinig mòran
do fhianuisibh bréige, cha
d'fhuair iad. Fa dheòidh
thàinig dà fhianuis bhréige.
61 Agus thubhairt iad, Thu-
bhairt am *fear* so, Is urrainn
mise teampull Dé a leagadh,
agus a thogail a ris an tri
làithibh.
62 Agus air do'n àrd-shag-
art éirigh, thubhairt e ris,
Nach freagair thu bheag ?
Ciod e a ta iad sin a' toirt
fianuis a'd' aghaidh ?
63 Ach dh'fhan Iosa 'na
thosd. Agus fhreagair an t-àrd-
shagart agus thubhairt e ris,
A ta mi ga d' mhionnachadh
air an Dia bheò, gu'n innseadh
tu dhuinn, an tu Criosd Mac
Dhé.
64 Thubhairt Iosa ris, Thu-
bhairt thu : gidheadh tha mi
ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so
chi sibh Mac an duine 'na
shuidhe air deas làimh cumh-
achd *Dhé*, agus a' teachd air
neulaibh nèimh.
65 An sin reub an t-àrd-
shagart 'eudach, ag ràdh, Gu'n
do labhair e toibheum ; ciod
am feum tuilleadh a ta againn
air fianuisibh ? feuch, a nis
chuala sibh a thoibheum.
66 Ciod i bhur barail-sa ?
Fhreagair iadsan agus thubh-
airt iad, A ta e toillteanach
air a' bhàs.
67 An sin thilg iad smug-
aid 'na eudan, agus bhuail iad
le 'm basaibh e ; agus ghabh
cuid eile air le slataibh,
68 Ag ràdh, Dean fàidhead-
aireachd dhuinn, a Chriosd,
Cò e a bhuail thu ?

69 Agus shuidh Peadar a
mach anns an talla: agus thàin-
ig cailin àraidh d'a ionnsuidh,
ag ràdh, Bha thusa mar an
ceudna maille ri Iosa o Ghalile.
70 Ach dh'àicheadh esan
'nan làthair uile, ag ràdh
Cha'n 'eil fhios agam ciod a
ta thu ag ràdh
71 Agus air dol a mach dha
do'n fhor-dhorus, chunnaic
cailin eile e, agus thubhairt i
riu-san a bha 'n sin, Bha 'm
fear so mar an ceudna maille
ri Iosa o Nasaret.
72 Agus dh'àicheadh e a
rìs le mionnaibh, *ag ràdh*,
Cha'n aithne dhomh an duine.
73 Agus tamull beag 'na
dhéigh sin thàinig an dream a
bha 'nan seasamh a làthair, a-
gus thubhairt iad ri Peadar,
Gu firinneach is ann diubh sud
féin tha thusa; oir a ta do
chainnt ga d' bhrath.
74 An sin thòisich e ri
mallachadh agus mionnach-
adh, *ag ràdh*, Cha'n aithne
dhomh an duine. Agus air
ball ghoir an coileach.
75 Agus chuimhnich Pead-
ar briathran Iosa, a thubhairt
ris, Mu'n goir an coileach,
àicheadhaidh tu mi tri uair-
ean. Agus air dol a mach
dha, ghuil e gu geur.

CAIB. XXVII.

AIR teachd do'n mhaduinn,
ghabh uachdarain nan
sagart uile, agus seanairean a'
phobuill, comhairle le chéile
an aghaidh Iosa, chum a chur
gu bàs.
2 Agus air dhoibh esan a
cheangal, thug iad leo e, agus
thug iad thairis e do Phontius
Pilat an t-uachdaran.
3 An sin an uair a chunn-
aic Iudas a bhrath e, gu'n do
dhìteadh e, ghabh e aithreach-
as, agus thug e air an ais na
deich buinn fhichead airgid
do na h-àrd-shagartaibh, agus
do na seanairibh,
4 Ag ràdh, Pheacaich mi,
ann am brath na fola neò-
chiontaich. Ach thubhairt iad-
san, Ciod *e sin* duinne? amh-
airc thusa *air sin*.
5 Agus air tilgeadh uaith
nam bonn airgid anns an team-
pull, dh'imich e roimhe, agus
chaidh e agus chroch se e féin.
6 Agus ghlac na h-àrd-shag-
airt na buinn airgid, agus thu-
bhairt iad, Cha chòir an cur
san ionmhas, oir is luach fola
iad.
7 Agus air gabhail comhairle
dhoibh, cheannaich iad leo
fearann a' chriadhadair, chum
a bhi 'na àit-adhlaic do choig-
rich.
8 Air an aobhar sin goir-
ear do'n fhearann sin, Fear-
ann na fola, gus an là'n diugh.
9 (An sin choimhlionadh
an ni a labhradh le Ieremias am
fàidh, ag ràdh, Agus ghabh
iad na deich buinn fhichead
airgid, luach an ti a mheasadh,
neach a mheas iadsan *a bha*
do chloinn Israeil,
10 Agus thug siad iad air
son fearainn a' chriadhadair,
mar a dh'orduich an Tighear-
na dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair
an uachdarain: agus dh'fhios-
raich an t-uachdaran dheth,
ag ràdh, An tusa Righ nan
Iudhach? Agus thubhairt Iosa
ris, Thubhairt thu.
12 Agus an uair a chuir na
h-àrd-shagairt agus na sean-
airean cionta as a leth, cha
do fhreagair e ni sam bith.
13 An sin thubhairt Pilat
ris, Nach cluinn thu cia lìon
nithe air am bheil iad a' toirt
fianuis a'd' aghaidh?
14 Agus cha d'thug e freag-
radh dha air aon fhocal; ionn-
us gu'n do ghabh an t-uachd-
aran iongantas ro mhòr.
15 A nis ri àm na féille
chleachd an t-uachdaran aon
phrìosanach a b'àill leo chur
fa sgaoil do'n phobull.
16 Agus bha aca san àm sin
prìosanach ro-chomharaichte,
d'am b'ainm Barabas.
17 Air an aobhar sin an uair
a bha iad cruinn an ceann a
chéile, thubhairt Pilat riu, Cò
is àill leibh mise a chur fa
sgaoil duibh? Barabas, no Iosa,
d'an goirear Criosd?
18 Oir bha fhios aige gu'm
b'ann o fharmad a thug iad
thairis e.
19 Agus an uair a bha e 'na
shuidhe air caithir a' bhreith-
eanais, chuir a bhean *teachd-
aireachd* d'a ionnsuidh, ag
ràdh, Na biodh agad-sa gnoth-
uch sam bith ris an fhìrean
sin: oir is mòr a dh'fhulaing
mise an diugh ann am bruad-
ar, air a shon-san.
20 Ach chuir na h-àrd-shag-
airt agus na seanairean impidh
air a' phobull gu'n iarradh iad
Barabas, agus gu milleadh iad
Iosa
21 Agus fhreagair an t-
uachdaran agus thubhairt e
riu, Cò do'n dithis is àill leibh
mise a chur fa sgaoil duibh?
Thubhairt iadsan, Barabas.
22 Thubhairt Pilat riu, Ciod
ma seadh a ni mi ri Iosa, d'an
goirear Criosd? Thubhairt iad
ris uile, Ceusar e.
23 Agus thubhairt an t-
uachdaran, C'ar son? ciod an
t-olc a rinn e? ach is mò gu
mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh,
Ceusar e.
24 Agus an uair a chunn-
aic Pilat nach do bhuadhaich
e bheag sam bith, ach gu'n
d'éirich an tuilleadh buaireis,
ghabh e uisge, agus dh'ionn-
laid e a làmhan am fianuis an
t-sluaigh, ag ràdh, A ta mise
neòchiontach do fhuil an fhìr-
ein so; faicibh-sa *sin*.
25 Agus fhreagair am po-
bull uile, agus thubhairt iad,
Biodh 'fhuil oirnne, agus air
ar cloinn.
26 An sin leig e fa sgaoil
Barabas dhoibh: ach air dha
Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis
e chum a cheusaidh.
27 An sin thug saighdear-
an an uachdarain leo Iosa do
thalla a' bhreitheanais, agus
chruinnich iad a' bhuidheann
uile m'a thimchioll.
28 Agus air dhoibh a rùsg-
adh, chuir iad uime falluinn
scarlaid.
29 Agus air dhoibh crùn

droighinn fhigheadh, chuir iad
m'a cheann e, agus slat chuilce
'na làimh dheis: agus lùb iad
an glùn 'na làthair, agus rinn
iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm
beannaichear thu, a Righ nan
Iudhach.
30 Agus thilg iad smugaid
air, agus ghlac iad an t-slat
chuilce, agus bhuail iad sa'
cheann *e*.
31 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad an fhalluinn dheth, agus
chuir iad 'eudach féin uime,
agus thug iad leo e chum a
cheusaidh.
32 Agus an uair a chaidh
iad a mach, fhuair iad duine o
Chirene, d'am b'ainm Simon:
esan dh'éignich iad chum a
chrann-ceusaidh-san a ghiùl-
an.
33 Agus an uair a thàinig iad
gu ionad d'an ainm Golgota,
sin r'a ràdh, àite cloiginn,
34 Thug iad dha r'a òl fion
geur, measgta le domblas: a-
gus air dha a bhlasadh, cha'n
òladh se *e*.
35 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan
eatorra, a' tilgeadh crannchuir,
chum gu'n coimhliontadh an
ni a labhradh leis an fhàidh,
Roinn iad m'eudach eatorra,
agus chuir iad crannchur air
mo bhrat.
36 Agus shuidh iad, agus
rinn iad faire air an sin:
37 Agus chuir iad a chùis-
dhìtidh sgrìobhta os a cheann,
IS E SO IOSA RIGH NAN
IUDHACH.
38 An sin cheusadh maille
ris dà ghaduiche; fear air a
làimh dheis, agus fear eile air
a làimh chlì.
39 Agus thug iadsan a bha
dol seachad toibheum dha, a'
crathadh an ceann,
40 Agus ag ràdh, Thusa a
leagas an teampull, agus a
chuireas suas an tri làithibh e,
fòir ort féin: ma's tu Mac
Dhé, thig a nuas o'n chrann-
cheusaidh.
41 Mar an ceudna thubhairt
na h-ard-shagairt, maille ris na
sgrìobhaichibh, agus na sean-
airibh, a' fanoid air,
42 Shaor e daoine eile, e
féin a shaoradh ni 'n comasach
e: ma's e Righ Israeil, thig-
eadh e nis a nuas o'n chrann-
cheusaidh, agus creididh sinn
e.
43 Chuir e a dhòigh an Dia:
saoradh e a nis e, ma tha toil
aige dha: oir thubhairt e, Is
mise mac Dhé.
44 Agus thug na gaduich-
ean, a cheusadh maille ris, am
beum ceudna dha.
45 A nis o'n t-seathadh uair
bha dorchadas air an tìr uile
gus an naothadh uair.
46 Agus mu thimchioll na
naothadh uaire dh'éigh Iosa
le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli,
lama, sabachtani? is e sin r'a
ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar
son a thréig thu mi?
47 Agus air cluinntinn sin
do chuid diubhsan a bha 'nan
seasamh an sin, thubhairt iad,
A ta am fear so a' glaodhach
air Elias.

48 Agus air ball ruith a
h-aon diubh, agus ghabh e
spong, agus lìon e do fhìon
geur i, agus air dha a cur air
slait chuilce, thug e dha r'a
òl.
49 Ach thubhairt càch, Leig
dha, faiceamaid an tig Elias
g'a thèarnadh.
50 Agus an uair a dh'éigh
Iosa a rìs le glaodh mòr, thug
e suas a spiorad.
51 Agus, feuch, reubadh
brat-roinn an teampuill 'na
dhà chuid, o mhullach gu
ìochdar; agus chriothnuich
an talamh, agus sgoilteadh na
creagan:
52 Agus dh'fhosgladh na
h-uaighean, agus dh'éirich
mòran do chorpaibh nan
naomh, a bha 'nan codal,
53 Agus chaidh iad a mach
as na h-uaighibh an déigh 'ais-
eirigh-san, agus chaidh iad a
steach do'n bhaile naomh, a-
gus nochdadh iad do mhòran.
54 A nis an uair a chunn-
aic an ceannard-ceud, agus
iadsan a bha maille ris a'
coimhead Iosa, a' chrith-thal-
mhainn, agus na nithe eile a
rinneadh, ghabh iad eagal mòr,
ag ràdh, Gu firinneach b'e so
Mac Dhé.
55 Agus bha an sin mòran
bhan (ag amharc am fad,) a
lean Iosa o Ghalile, a' frith-
ealadh dha:
56 Am measg an robh Muire
Magdalen, agus Muire màth-
air Sheumais agus Ioseis, agus
màthair cloinne Shebede.
57 Agus air teachd do'n
fheasgar, thàinig duine saoi-
bhir o Arimatea, d'am b'ainm
Ioseph, a bha e féin 'na dheis-
ciobul aig Iosa mar an ceud-
na.
58 Chaidh esan gu Pilat,
agus dh'iarr e corp Iosa: an
sin dh'àithn Pilat an corp a
thabhairt *da.*
59 Agus ghlac Ioseph an
corp, agus phaisg e ann an
lìon-eudach fior-ghlan e,
60 Agus chuir se e 'na
uaigh nuaidh féin, a chladh-
aich e ann an carraig: Agus
charuich e clach mhòr gu
dorus na h-uaighe, agus dh'im-
ich e roimhe.
61 Agus bha Muire Mag-
dalen, agus a' Mhuire eile
'nan suidhe fa chomhair na
h-uaighe.
62 A nis air an là màireach,
an là'n déigh an ulluchaidh,
chruinnicheadh na h-àrd-shag-
airt, agus na Phairisich gu
Pilat.
63 Ag radh, A Thighearn,
is cuimhne leinn an uair a bha
am mealltair ud fathast beò,
gu'n dubhairt e, Eiridh mi an
déigh thri làithean.
64 Orduich uime sin an
uaigh a bhi air a coimhead gu
cinnteach gus an treas là, air
eagal gu'n tig a dheisciobuil
san oidhche, agus gu'n goid
iad leo e, agus gu'n abair iad
ris an t-sluagh, Dh'éirich e o
na marbhaibh: agus mar sin
bithidh am mearachd deir-
eannach ni's miosa na'n ceud
mhearachd.
65 Thubhairt Pilat riu, Tha

faire agaibh; imichibh, dean-
aibh *an uaigh* cho tèaruinte 's
is aithne dhuibh.
66 Agus dh'imich iad agus
rinn iad an uaigh cinnteach,
a' cur seula air 'a chloich,
maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

AN déigh na sàbaid, aig
briseadh na fàire air a'
cheud *là* do'n t-seachduin,
thàinig Muire Magdalen, agus
a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn
na h-uaighe.
2 Agus, feuch, bha crith-
thalmhainn mhòr ann; oir
thàinig aingeal an Tighearna
nuas o nèamh, agus air teachd
dha charuich e a' chlach o'n
dorus, agus shuidh e oirre.
3 Agus bha a ghnùis mar
dhealanach, agus 'eudach geal
mar shneachdadh.
4 Agus air eagal roimhe
chriothnuich an luchd-coimh-
id, agus chaidh iad an riochd
mairbh.
5 Ach fhreagair an t-ain-
geal agus thubhairt e ris na
mnaibh, Na biodh eagal oirbh-
se: oir a ta fhios agam gu
bheil sibh ag iarraidh Iosa, a
chaidh cheusadh.
6 Cha'n 'eil e 'n so; oir
dh'éirich e, mar a thubhairt
e: thigibh, faicibh an t-àit
an robh an Tighearn 'na
luidhe.
7 Agus imichibh gu luath,
agus innsibh d'a dheisciob-
luibh gu'n d'éirich e o na
marbhaibh: agus, feuch, tha
e dol roimhibh do Ghalile; an
sin chi sibh e; feuch, thubhairt
mise ribh e
8 Agus dh'imich iad gu
luath o'n uaigh, le h-eagal a-
gus mòr-ghairdeachas, agus
ruith iad a dh'innseadh d'a
dheisciobluibh.
9 Agus ag imeachd dhoibh-
san a dh'innseadh d'a dheis-
ciobluibh, feuch, thachair Iosa
féin orra, ag ràdh, Fàilte
dhuibh. Agus thàinig iad am
fagus da, agus rug iad air a
chosaibh, agus rinn iad aoradh
dha.
10 An sin thubhairt Iosa
riu, Na biodh eagal oirbh:
imichibh, abraibh ri m' bràith-
ribh iadsan a dhol do Ghalile,
agus an sin chi iad mi.
11 Agus an uair a bha iad-
san ag imeachd, feuch, thàin-
ig cuid do'n luchd-faire do'n
bhaile, agus nochd iad do na
h-àrd-shagartaibh gach ni a
thachair.
12 Agus air cruinneachadh
dhoibh-san an ceann a chéile
maille ris na seanairibh, agus
air gabhail comhairle dhoibh,
thug iad mòran airgid do na
saighdearaibh,
13 Ag rádh, Abraibh-sa
gu'n d'thàinig a dheisciobuil
anns an oidhche, agus gu'n
do ghoid iad e, an uair a bha
sinne 'nar codal.
14 Agus ma chluinneas an
t-uachdaran so, cuiridh sinne
impidh air, agus ni sinn sibhse
tèaruinte.
15 Agus ghabh iad an t-air-
giod, agus rinn iad mar a
theagaisgeadh dhoibh: agus

a ta a' chainnt so air a h-aithris am measg nan Iudhach gus an là'n diugh.

16 An sin chaidh an t-aon deisciobul deug do Ghalile, do'n bheinn far an d'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunnaic iad e, rinn iad aoradh dha : ach bha cuid aca fo amharus.

18 Agus thàinig Iosa, agus labhair e riu, ag ràdh, Thugadh dhomh-sa gach uile chumhachd air nèamh agus air talamh.

19 Uime sin imichibh-sa, agus deanaibh deisciobuil do gach uile chinneach, 'gam baisteadh ann an ainm an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naoimh ;

20 A' teagasg dhoibh gach uile nithe a dh'àithn mise dhuibh a choimhead: Agus, feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saoghail. Amen.

AN SOISGEUL a reir MHARCUIS.

CAIB. I.

TOISEACH Soisgeil Iosa Criosd, Mhic Dhé :

2 A réir mar a ta e sgrìobhta anns na fàidhibh, Feuch, cuiream mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

3 Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh Ierusaleim, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhainn Iordain, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh le fionna chàmhal, agus crios leathair m'a leasraidh ; agus bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

7 Agus shearmonaich e, ag ràdh, A ta neach a' teachd a'm' dhéigh a's cumhachdaiche na mise, neach nach airidh mise air cromadh sìos agus barr-iall a bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge : ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh.

9 Agus tharladh anns na làithibh sin, gu'n d'thàinig Iosa o Nasaret Ghalile, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball an uair a chaidh e suas as an uisge, chunnaic e na nèamhan air am fosgladh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd a nuas air.

11 Agus thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo

Mhac gràdhach, anns am bheil
mo mhòr thlachd.
12 Agus air ball tharruing
an Spiorad e do'n fhàsach.
13 Agus bha e 'n sin san
fhàsach dà fhichead là air a
bhuaireadh le Satan, agus bha
e maille ris na fiadh-bheath-
aichibh, agus fhritheil na
h-aingil dha.
14 Agus an déigh Eoin a
chur am prìosan, thàinig Iosa
do Ghalile, a' searmonachadh
soisgeil rìoghachd Dhé,
15 Agus ag ràdh, Choimh-
lionadh an aimsir, agus a ta
rìoghachd Dhé am fagus;
deanaibh-sa aithreachas, agus
creidibh an soisgeul.
16 Agus air dha bhi 'g im-
eachd ri taobh fairge Ghalile,
chunnaic e Simon, agus Ain-
dreas a bhràthair, a' tilgeadh
lìn san fhairge: (oir b'iasg-
airean iad.)
17 Agus thubhairt Iosa riu,
Thigibh a'm' dhéigh-sa, agus
ni mi 'nur iasgairibh air daoin-
ibh sibh.
18 Agus air ball dh'fhàg
iad an lìonta, agus lean iad
esan.
19 Agus an uair a chaidh
e beagan air aghaidh as a sin,
chunnaic e Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin a bhràthair,
agus iad san luing a' càradh
an lìonta.
20 Agus air ball ghairm e
iad; agus dh'fhàg iad Sebede
an athair san luing maille ris
an luchd-tuarasdail, agus lean
iad esan.
21 Agus chaidh iad a steach
do Chapernaum; agus air ball
air dha dol a stigh do'n t-sion-
agog air an t-sàbaid, theag-
aisg e.
22 Agus ghabh iad iongant-
as r'a theagasg: oir bha e 'gan
teagasg mar neach aig an robh
ùghdarras, agus cha b'ann mar
na sgrìobhaichean.
23 Agus bha 'nan siona-
gog-san neach anns an robh
spiorad neòghlan, agus ghlaodh
e,
24 Ag ràdh, Leig leinn;
ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa
o Nasaret? an d'thàinig thu
g'ar sgrios-ne? Is aithne dhomh
cò thu, aon naomh Dhé.
25 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus
thig a mach as.
26 Agus an uair a reub an
spiorad neòghlan e, agus a
ghlaodh e le guth àrd, thàinig
e mach as.
27 Agus ghabh iad mòr-ion-
gantas uile, ionnus gu'n robh
iad a' cur na ceisde *so* r'a
chéile, ag ràdh, Ciod e so?
Ciod e an teagasg nuadh so?
oir le h-ùghdarras a ta e toirt
orduigh eadhon do na spior-
adaibh neòghlan, agus tha iad
ùmhal dha.
28 Agus chaidh a chliù air
ball a mach air feadh na tìre
uile timchioll Ghalile.
29 Agus gun dàil, air dhoibh
dol a mach as an t-sionagog,
chaidh iad a steach do thigh
Shimoin agus Aindreais, maille
ri Seumas agus Eoin.
30 Ach bha màthair-chéile
Shimoin 'na luidhe ann am

fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh'fhàg am fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gnè eucail, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, air son gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn, fada roimh là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail, agus rinn e urnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghlùin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth, agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh'fhalbh an luibhre uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur-ordugh dha, *agus* air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair mar ìobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro-fhollaiseach, agus air a chùis a sgaoileadh mu'n cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thàinig iad d'a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

AGUS an dèigh làithean àraidh, chaidh e a rìs a steach do Chapernaum; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnicheadh mòran an ceann a chéile,

air chor as nach robh àit a
chumadh *iad*, eadhon timchioll
an doruis: agus labhair e am
focal riu.
3 Agus thàinig iad, a' toirt
d'a ionnsuidh neach air an
robh am pairilis, air a ghiùlan
le ceathrar.
4 Agus a chionn nach b'urr-
ainn iad teachd am fagus da
leis an t-sluagh, rùisg iad mull-
ach an tighe anns an robh e:
agus air dhoibh a tholladh, leig
iad sìos an leabadh air an robh
an neach a bha tinn leis a'
phairilis 'na luidhe.
5 'Nuair chunnaic Iosa an
creidimh-san, thubhairt e ris
an neach air an robh am pair-
ilis, A mhic, tha do pheacanna
air am maitheadh dhuit.
6 Ach bha dream àraidh do
na sgrìobhaichibh 'nan suidhe
an sin, agus iad a' reusonach-
adh 'nan cridheachaibh féin,
7 C'ar son a ta am fear so
a' labhairt toibheim mar so?
Cò dh'fheudas peacanna a
mhaitheadh ach Dia a mhàin?
8 Agus air ball air aith-
neachadh do Iosa 'na spiorad
féin gu'n robh iadsan a' reu-
sonachadh mar sin annta féin,
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a' reusonachadh nan nithe
sin ann bhur cridheachaibh?
9 Cò aca is usadh a ràdh ris
an neach air am bheil am pair-
ilis, Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no a ràdh,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich?
10 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil ùghdarras aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air thalamh, (thu-
bhairt e ris an fhear air an
robh am pairilis,)
11 A ta mi ag ràdh riut,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.
12 Agus dh'éirich esan air
ball, agus thog e an leabadh,
agus chaidh e mach 'nam fia-
nuis uile, ionnus gu'n robh
mòr-iongantas orra uile, agus
gu'n do ghlòraich iad Dia, ag
ràdh, Cha'n fhaca sinne riamh
a leithid so.
13 Agus chaidh e mach a
rìs ri taobh na mara; agus
thàinig an sluagh uile d'a ionn-
suidh, agus theagaisg e iad.
14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alphe-
uis 'na shuidhe aig àite togail
na cìse, agus thubhairt e ris,
Lean mise. Agus dh'éirich e,
agus lean se e.
15 Agus tharladh, 'nuair a
shuidh Iosa chum bìdh 'na
thigh-san, gu'n do shuidh mòr-
an chis-mhaor agus pheacach
maille ri Iosa, agus r'a dheis-
ciobluibh: oir bha mòran ann,
agus lean iad e.
16 Agus an uair a chunnaic
na sgrìobhaichean agus na
Phairisich esan ag itheadh
maille ri cis-mhaoraibh agus ri
peacachaibh, thubhairt iad r'a
dheisciobluibh, C'ar son a ta
e ag itheadh agus ag òl maille
ri cìs-mhaoraibh agus ri peac-
achaibh?
17 Agus an uair a chuala
Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n
'eil feum acasan a ta slàn air

an léigh, ach acasan a ta tinn: cha d' thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisaiobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trasgadh: agus thàinig iad, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trasgadh, agus nach 'eil do dheisciobuil-sa a' trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-pòsda maille riu? am feadh a ta am fear nuadh-pòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-pòsda uatha; agus an sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.

21 Agus cha'n 'eil duine sam bith a dh'fhuaigheas mìr do eudach nuadh air sean eudach; no, *ma dh'fhuaigheas*, buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g'a lìonadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh; no brisidh am fìon nuadh na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan: ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair air là na sàbaid; agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na díasan arbhair a spìonadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air là na sàbaid?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach da leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh, 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an làithibh Abiatair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha-n e an duine air son na sàbaid:

28 Air an aobhar sin is Tighearna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

CAIB. III.

AGUS chaidh e rìs a steach do'n t-sionagog; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh

sheargta, Eirich sa' mheadh-
on.
4 Agus thubhairt e riu, Am
bheil e ceaduichte maith a
dheanamh air làithibh na sà-
baid, no olc? anam a thèar-
nadh, no a sgrios? ach dh'fhan
iadsan 'nan tosd.
5 Agus an uair a dh'amh-
airc e mu'n cuairt orra le feirg,
air dha bhi doilich air son
cruais an cridhe, thubhairt e
ris an duine, Sìn a mach do
làmh. Agus shìn e mach i:
agus rinneadh slàn i mar an
làmh eile.
6 Agus chaidh na Phairis-
ich a mach, agus ghabh iad
comhairle air ball maille ri
luchd-leanmhuinn Heroid 'na
aghaidh-san, cionnus a dh'-
fheudadh iad a sgrios.
7 Ach chaidh Iosa maille
r'a dheisciobluibh a leth chum
na mara: agus lean sluagh
mòr e o Ghalile, agus o Iudea,
8 Agus o Ierusalem, agus
o Idumea, agus o thaobh thall
Iordain; agus iadsan a bha
timchioll Thiruis agus Shi-
doin, thàinig cuideachd mhòr
dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair
a chual iad cia mòr na nithe
a rinn e.
9 Agus thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, long bheag a bhi
feitheamh air, air son an
t-sluaigh, chum nach dòmh-
luicheadh iad e:
10 Oir leighis e mòran;
ionnus gu'n do dhlùth-theann
iad ris, a mheud 's air an robh
plàighean, chum gu'm bean-
adh iad ris.
11 Agus na spiorada neò-
ghlan, an uair a chunnaic iad
e, shleuchd iad da, agus
ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa
Mac Dhé.
12 Agus thug e sparradh
teann dhoibh nach deanadh
iad aithnichte e.
13 Agus chaidh e suas gu
beinn, agus ghairm e iadsan a
b'àill leis: agus thàinig iad
d'a ionnsuidh.
14 Agus dh'orduich e dà
fhear dheug, chum gu'm biodh
iad maille ris, agus gu'n cuir-
eadh e mach iad a shearmon-
achadh;
15 Agus gu'm biodh aca
cumhachd a leigheas euslàinte,
agus a thilgeadh a mach
dheamhan.
16 Agus air Simon thug e
Peadar mar cho-ainm:
17 Agus Seumas *mac* She-
bede, agus Eoin bràthair
Sheumais, (agus orra-san thug
e Boanerges mar cho-ainm, is
e sin ri ràdh, Clann na tair-
neanaich.)
18 Agus Aindreas, agus
Philip, agus Bartolomeus, agus
Mata, agus Tomas, agus Seum-
as *mac* Alpheuis, agus Tadeus,
agus Simon an Canaanach,
19 Agus Iudas Iscariot, an
neach sin a bhrath e: agus
chaidh iad do thigh.
20 Agus chruinnicheadh an
sluagh a rìs, ionnus nach robh
e'n comas doibh uiread as
aran itheadh.
21 Agus an uair a chual a
chairdean *so*, thàinig iad a
mach a bhreith air: oir thu-

bhairt iad, Tha e air mbi-
chéill.
22 Agus thubhairt na
sgrìobhaichean a thàinig a
nuas o Ierusalem, A ta Beel-
sebub aige, agus is ann troimh
phrionnsa nan deamhan a ta e
tilgeadh a mach dheamhan.
23 Agus ghairm e iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e
riu ann an cosamhlachdaibh,
Cionnus a dh'fheudas Satan
Satan a thilgeadh a mach?
24 Agus ma bhitheas rìogh-
achd roinnte 'na h-aghaidh
féin, cha'n urrainn an rìogh-
achd sin seasamh.
25 Agus ma bhitheas tigh
air a roinn 'na aghaidh féin,
cha'n urrainn an tigh sin seas-
amh.
26 Agus ma dh'éireas Satan
'na aghaidh féin, agus gu'm
bi e roinnte, cha'n urrainn e
seasamh, ach a ta crìoch aige.
27 Cha'n urrainn neach air
bith dol a steach do thigh
duine làidir, agus 'airneis a
thogail leis, mur ceangail e 'n
duine làidir an toiseach; agus
an sin creachaidh e a thigh.
28 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Gu maithear na h-
uile pheacanna do chloinn nan
daoine, agus gach toibheum a
labhras iad.
29 Ach ge b'e labhras toi-
bheum an aghaidh an Spioraid
Naoimh, cha'n fhaigh e maith-
eanas a chaoidh, ach a ta e an
cunnart peanais shiorruidh;
30 Air son gu'n dubhairt
iad, Tha spiorad neòghlan
aige.
31 An sin thàinig a bhràith-
rean agus a mhàthair, agus air
dhoibh seasamh a muigh, chuir
iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm
air.
32 Agus bha 'n sluagh 'nan
suidhe m'a thimchioll; agus
thubhairt iad ris, Feuch, a ta
do mhàthair agus do bhràith-
rean a muigh ga d' iarraidh.
33 Agus fhreagair e iad, ag
ràdh, Cò i mo mhàthair, no
mo bhràithrean?
34 Agus sheall e mu'n cuairt
orra-san a bha 'nan suidhe m'a
thimchioll, agus thubhairt e,
Feuch mo mhàthair agus mo
bhràithrean.
35 Oir ge b'e neach a ni
toil Dé, is esan mo bhràthair,
agus mo phiuthar, agus mo
mhàthair.

CAIB. IV.

AGUS thòisich e air teagasg
a rìs làimh ris a' mhuir;
agus chruinnicheadh sluagh
mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n
deachaidh e steach do luing,
agus gu'n do shuidh e air a'
mhuir; agus bha'n sluagh uile
ri taobh na mara air tìr.
2 Agus theagaisg e dhoibh
mòran do nithibh ann an cos-
amhlachdaibh, agus thubhairt
e riu 'na theagasg,
3 Eisdibh; Feuch, chaidh
fear-cuir a mach a chur *sìl:*
4 Agus tharladh 'nuair
chuir e an sìol, gu'n do thuit
cuid deth ri taobh an rathaid,
agus thàinig eunlaith an athair,
agus dh'ith iad suas e.
5 Agus thuit cuid eile dheth

air fearann creagach, far nach
robh mòr thalamh aige; agus
air ball dh'fhàs e suas, do
bhrìgh nach robh doimhne
talmhainn aige:
6 Ach air do'n ghréin éir-
igh, loisgeadh e; agus a chionn
nach robh freumh aige, shearg
e as.
7 Agus thuit cuid eile am
measg droighinn, agus dh'fhàs
an droighionn suas, agus
thachd se e, agus cha d'thug
e toradh uaith.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus thug e
toradh uaith a' fàs suas agus
a' meudachadh; agus thug e
mach, cuid a dheich thar fhich-
ead uiread, agus cuid a thri
fichead uiread, agus cuid a
cheud uiread *'s a chuireadh.*
9 Agus thubhairt e riu, An
ti aig am bheil cluasa chum
éisdeachd, éisdeadh e.
10 Agus an uair a bha e
'na aonar, dh'fhiosraich iad-
san, a bha mu'n cuairt da,
maille ris an dà fhear dheug,
an cosamhlachd deth.
11 Agus thubhairt e riu,
Dhuibhse thugadh eòlas a
ghabhail air nithibh dìomhair
rìoghachd Dhé: ach dhoibh-
san a ta an leth muigh nithear
gach ni an cosamhlachdaibh:
12 Chum as ag faicinn doibh
gu'm faic iad, agus nach aith-
nich iad, agus ag cluinntinn
dhoibh gu'n cluinn iad, agus
nach tuig iad; air eagal àm
air bith gu'm pilleadh iad, a-
gus gu'm biodh *am* peacanna
air am maitheadh dhoibh.
13 Agus thubhairt e riu,
Nach aithne dhuibh an cos-
amhlachd so? agus cionnus
ma ta a thuigeas sibh gach
uile chosamhlachd?
14 Tha 'm fear-cuir a' cur
an fhocail.
15 Agus is iad so iadsan ri
taobh an rathaid, anns an cuir-
ear am focal, an déigh dhoibh
a chluinntinn, air ball a ta
Satan a' teachd, agus a' togail
leis an fhocail, a shìol-chuir-
eadh 'nan cridheachaibh.
16 Agus is iad so iadsan
mar an ceudna a chuireadh
air fearann creagach; muinn-
tir, an uair a chluinneas iad
am focal, a ghabhas e air ball
le gairdeachas:
17 Agus cha'n 'eil freumh
aca annta féin, ach mairidh
iad rè sealain; 'na dhéigh sin
'nuair a dh'éireas àmhghar no
geur-leanmhuinn air son an
fhocail, air ball a ta iad a'
gabhail oilbheim.
18 Agus is iad so iadsan a
chuireadh am measg an droigh-
inn, an dream a dh'éisdeas ris
an fhocal;
19 Agus a ta ro chùram an
t-saoghail so, agus mealltair-
eachd saoibhreis, agus ana-
mianna nithe eile teachd a
steach, agus a' tachdadh an
fhocail, agus nithear neo-thor-
ach e.
20 Agus is iad so iadsan a
chuireadh ann an talamh maith;
an dream a chluinneas am foc-
al, agus a ghabhas e, agus a
bheir a mach toradh, cuid a
dheich thar fhichead uiread,

cuid a thri fichead uiread, a-
gus cuid a cheud uiread *as a
chuireadh.*
21 Agus thubhairt e riu,
An toirear coinneal chum gu'n
cuirear i fuidh bheul soithich,
no fuidh leabaidh? nach ann
a chum a cur ann an coinn-
leir?
22 Oir cha'n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear;
agus cha robh ni air bith an
cleith, nach tig am follais.
23 Ma ta cluasa chum éisd-
eachd aig neach air bith, éisd-
eadh e.
24 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh fa'near ciod a
chluinneas sibh: leis an tomhas
a thomhaiseas sibh, tomhaisear
dhuibh féin; agus bheirear
tuilleadh dhuibh-sa ta 'g éisd-
eachd.
25 Oir ge b'e neach aig am
bheil, bheirear dha: agus ge
b'e neach aig nach 'eil, bheir-
ear uaith an ni sin féin a ta
aige.
26 Agus thubhairt e, Is
amhuil rìoghachd Dhé, mar
gu'n cuireadh duine sìol anns
an talamh,
27 Agus gu'n coidleadh e,
agus gu'n éireadh e a dh'oidh-
che agus a là, agus gu'n gin-
eadh an sìol, agus gu'm fàs-
adh e suas, air dòigh nach
fhios da.
28 Oir bheir an talamh a
mach toradh uaith féin, air
tùs am fochann, a rìs an dias,
an déigh sin an làn arbhar
anns an dèis.
29 Ach an uair a ta 'n tor-
adh abaich, air ball cuiridh e
an corran ann, a chionn gu
bheil am fogharadh air teachd.
30 Agus thubhairt e, Ciod
an ni ri 'n samhluich sinn
rìoghachd Dhé? no ciod e an
cosamhlachd leis an coimh-
meas sinn i?
31 *Is* cosmhuil i ri gràinne
mustaird, ni, 'nuair a chuirear
san talamh e, a's lugha do na
h-uile phòraibh a ta air thal-
amh.
32 Ach an déigh a chur,
fàsaidh e suas, agus cinnidh e
ni's mò na luibh sam bith eile,
agus fàsaidh geugan mòra
air; ionnus gu'm feud eun-
laith an athair nid a dheanamh
fuidh a sgàile.
33 Agus le iomadh d'a leith-
idibh sin do chosamhlachdaibh
labhair e am focal riu, a réir
mar a b'urrainn iad a chluinn-
tinn.
34 Ach gun chosamhlachd
cha do labhair e riu: Agus
mhìnich e na h-uile nithe d'a
dheisciobluibh féin air leth.
35 Agus thubhairt e riu air
an là sin féin, air teachd do'n
fheasgar, Rachamaid thairis
do'n taobh eile.
36 Agus an uair a sgaoil
iad an coimhthional, thug iad
leo esan anns an luing mar a
bha e; agus bha longa beaga
eile maille ris mar an ceudna.
37 Agus dh'éirich doinionn
mhòr ghaoithe, agus leum na
tonnan a steach do'n luing,
air chor as gu'n robh i nis làn.
38 Agus bha esan ann an
deireadh na luinge, 'na chodal

air cluasaig: agus dhùisg iad
e, agus thubhairt iad ris, A
mhaighstir, nach 'eil suim agad
gu'n caillear sinn?
39 Agus dh'éirich e, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
thubhairt e ris an fhairge,
Tosd, bi sàmhach. An sin
luidh a' ghaoth, agus bha fèath
mòr ann.
40 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh co eagalach?
cionnus nach 'eil creidimh ag-
aibh.
41 Agus ghabh iad eagal ro
mhòr, agus thubhairt iad r'a
chéile, Ciod e an duine so, gu
bheil a' ghaoth, agus an fhairge
féin ùmhal da?

CAIB. V

AGUS thàinig iad gu taobh
eile na mara, gu dùthaich
nan Gadarach.
2 Agus an uair a chaidh e
mach as an luing, air ball
thachair air as na h-àitibh-adh-
laic, duine anns an robh spior-
ad neòghlan,
3 Aig an robh *a* chòmh-
nuidh sna h-àitibh-adhlaic; a-
gus cha b'urrainn neach air
bith a cheangal, eadhon le
slabhraidhibh:
4 Oir chaidh a cheangal gu
tric le geimhlibh agus le slabh-
raidhibh, agus tharruing e na
slabhraidhean as a chéile, agus
mhìn-bhris e na geimhlean:
Agus cha b'urrainn duine sam
bith a cheannsachadh.
5 Agus bha e ghnàth, a là
agus a dh'oidhche, sna beannt-
aibh, agus sna h-ionadaibh-
adhlaic, a' glaodhaich, agus
'ga ghearradh féin le clach-
aibh.
6 Ach an uair a chunnaic
e Iosa fada uaith, ruith e agus
shleuchd e dha,
7 Agus ghlaodh e le guth
mòr, agus thubbairt e, Ciod
mo ghnothuch-sa riut, Iosa, a
Mhic an Dé a's ro àirde? tha
mi a' cur ort á h-uchd Dé, gun
mo phianadh.
8 (Oir thubhairt e ris, Thig
a mach as an duine, a spioraid
neòghloin.)
9 Agus dh'fhiosraich e
dheth, Ciod is ainm dhuit?
Agus fhreagair esan, ag ràdh,
Legion is ainm dhomh: oir a
ta sinn mòran ann.
10 Agus ghuidh e gu ro
gheur air, gun e g'an cur a
mach as an dùthaich *sin*.
11 Agus bha treud mòr
mhuc an sin, ag ionaltradh am
fagus do'n bheinn.
12 Agus ghuidh na deamh-
ain uile air, ag ràdh, Cuir sinne
dh'ionnsuidh nam muc, chum
gu'n rachamaid a steach ann-
ta.
13 Agus air ball thug Iosa
cead doibh; agus air dol a
mach do na spioradaibh neò-
ghlan, chaidh iad a stigh anns
na mucaibh, agus ruith an
treud sìos gu dian le àite cas
do'n fhairge, (bha iad mu
thimchioll dà mhìle,) agus
thachdadh iad san fhairge.
14 Agus theich iadsan a
bha 'g ionaltradh nam muc,
agus dh'innis iad sin, araon
anns a' bhaile, agus anns an

tìr. Agus chaidh iad a mach
a dh'fhaicinn ciod e an ni ud
a thachair.
15 Agus thàinig iad chum
Iosa, agus chunnaic iad an ti
anns an robh an deamhan, a-
gus aig an robh an legion, 'na
shuidhe, agus eudach uime,
agus a chiall aige ; agus ghabh
iad eagal.
16 Agus dh'innis iadsan a
chunnaic e dhoibh, cionnus a
thachair do'n ti anns an robh
an deamhan, agus mu thim-
chioll nam muc.
17 Agus thòisich iad ri
guidhe air imeachd a mach as
an crìochaibh.
18 Agus air dha dol a stigh
san luing, ghuidh an ti anns
an robh an deamhan air, gu'm
feudadh e bhi maille ris.
19 Gidheadh cha do leig
Iosa leis, ach thubhairt e ris,
Imich dhachaidh dh'ionnsuidh
do mhuinntir, agus innis dhoibh
meud nan nithe a rinn an Tigh-
earna dhuit, agus gu'n d'rinn
e tròcair ort.
20 Agus dh'imich esan, a-
gus thòisich e ri chur an céill
ann an Decapolis meud nan
nithe a rinn Iosa dha : agus
ghabh iad iongantas uile.
21 Agus 'nuair a chaidh
Iosa a rìs thairis anns an luing
do'n taobh eile, chruinnich-
eadh sluagh mòr d'a ionnsuidh;
agus bha e làimh ris a' mhuir.
22 Agus, feuch, thàinig aon
do uachdaranaibh nan siona-
gog, d'am b'ainm Iairus ; agus
an uair a chunnaic e esan, leig
se e féin sìos aig a chosaibh.
23 Agus ghuidh e gu dùr-
achdach air, ag ràdh, A ta mo
nighean bheag ann an cunnart
grad bhàis ; thig, *tha mi a'*
guidhe ort, agus leag do làmh-
an oirre chum gu'n slànuich-
ear i, agus mairidh i beò.
24 Agus dh'imich *Iosa*
maille ris ; agus lean sluagh
mòr e, agus dhòmhluich iad e.
25 Agus *bha* bean àraidh
an sin, air an robh dòrtadh
fola rè dhà bhliadhna dheug,
26 Agus dh'fhulaing i mòr-
an o iomadh léigh, agus chaith
i na bha aice, agus cha b'
fheairrd i bheag e, ach gu'm
bu mhiosd ;
27 'Nuair a chual i iomradh
air Iosa, thàinig i am measg
an t-sluaigh o chùlaobh, agus
bhean i r'a eudach :
28 Oir thubhairt i, Ma dh'-
fheudas mi beantuinn ach r'a
eudach, slànuichear mi.
29 Agus air ball thiormaich-
eadh tobar a fola ; agus dh'-
aithnich i air a corp féin, gu'n
do leighiseadh i o'n phlàigh
sin.
30 Agus dh'aithnich Iosa
air ball ann féin gu'n deach-
aidh cumhachd a mach as, a-
gus air dha tionndadh san
t-sluagh, thubhairt e, Cò a
bhean ri m' eudach ?
31 Agus thubhairt a dheis-
ciobuil ris, A ta thu faicinn
gu bheil an sluagh ga d' dhòmh-
lachadh, agus an abair thu, Cò
a bhean rium ?
32 Agus dh'amhairc e mu'n
cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.
33 Ach air do'n mhnaoi bhi

fo eagal agus air chrith, air
aithneachadh an ni a rinneadh
innte, thàinig i, agus leig si i
féin sìos 'na làthair, agus
dh'innis i an fhirinn uile dha.
34 Agus thubhairt e rithe,
A nighean, shlànuich do
chreidimh thu ; imich an sìth,
agus bi slàn o d' phlàigh.
35 Am feadh a bha e fath-
ast a' labhairt, thàinig *dream*
o *thigh* uachdarain na siona-
goig, ag ràdh, Fhuair do nigh-
ean bàs ; c'ar son a chuireadh
tu tuilleadh dragha air a'
mhaighstir ?
36 Co luath is a chual Iosa
an còmhradh so a labhradh,
thubhairt e ri uachdaran na
sionagoig, Na biodh eagal ort,
a mhàin creid.
37 Agus cha d'fhulaing e
do neach air bith a leantuinn,
ach Peadar, agus Seumas, agus
Eoin bràthair Sheumais.
38 Agus thàinig e gu tigh
uachdarain na sionagoig, agus
chunnaic e an iomairt agus
iadsan a bha gul, agus a' caoin-
eadh gu mòr.
39 Agus 'nuair thàinig e a
steach, thubhairt e riu, C'ar
son a ta sibh ris an iomairt so,
agus ri bròn ? cha'n 'eil an
nigheanag marbh, ach 'na
codal.
40 Agus rinn iadsan gàire
fanoid air : ach air dhasan an
cur uile mach, thug e leis ath-
air agus màthair na nighinn,
agus iadsan a bha maille ris,
agus chaidh e steach far an
robh an nigheanag 'na luidhe
41 Agus rug e air an nigh-
eanaig air làimh, agus thu-
bhairt e rithe, Talitha-cumi ;
's e sin, air eadar-mhìneach-
adh, A chailin, (a ta mise ag
ràdh riut,) éirich.
42 Agus air ball dh'éirich
an nigheanag, agus dh'imich
i ; oir bha i dà bhliadhna
dheug *a dh'aois :* agus ghabh
iad iongantas anabarrach.
43 Agus thug e ordugh
teann doibh, nach faigheadh
duine air bith fios air so ; agus
dh'àithn e *càileigin* a thoirt di
r'a itheadh.

CAIB. VI.

AGUS chaidh e mach as a
sin, agus thàinig e d'a
dhùthaich féin ; agus lean a
dheisciobuil e.
2 Agus an uair a thàinig an
t-sàbaid, thòisich e air teagasg
anns an t-sionagog : agus air
do mhòran a chluinntinn,
ghabh iad iongantas, ag ràdh,
Cia uaith a ta na nithe sin aig
an fhear so ? Agus ciod e an
gliocas so thugadh dha, gu
bheil a leithid so do fheartaibh
air an deanamh le a làmhaibh-
san ?
3 Nach e so an saor, mac
Mhuire, bràthair Sheumais, a-
gus Ioseis, agus Iudais, agus
Shimoin ? Agus nach 'eil a
pheathraiche an so maille
ruinn ? Agus fhuair iad oil-
bheum ann.
4 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n 'eil fàidh gun urram,
ach 'na dhùthaich féin, agus
am measg a chairdean, agus
'na thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da mìorbhuil air bith a dhean-amh an sin, saor o gu'n do chuir e a làmhan air beagan do mhuinntir a bha tinn, agus gu'n do leighis e *iad*.

6 Agus bha iongantas air air son am mi-chreidimh. A-gus chaidh e timchioll nam bailtean, a' teagasg.

7 Agus ghairm e d'a ionn-suidh an dà fhear dheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis; agus thug e dhoibh cumhachd air spior-adaibh neòghlan;

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgiod 'nan sporan:

9 Ach bonn-bhròga *bhi* air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ionad air bith anns an téid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas fo 'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gur so-iomchaire a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorah ann an là a' bhreitheanais, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh *daoine* aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-oladh mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an righ *uime*, (oir chaidh 'ainm am follais;) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thu-bhairt cuid eile, Gur fàidh a t'ann, no mar aon do na fàidh-ibh.

16 Ach an uair a chual He-rod *so*, thubhairt e, Is e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'éirich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod féin a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosan e, air son Herodiais bean phòsda Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri He-rod, Cha'n 'eil e ceaduichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs; ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'near e; agus 'nuair a chual se e, rinn e mòran do nithibh *air a chomhairle*, agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do là iomchuidh, rinn Herod, air

co-ainm an là an d'rugadh e,
suipeir d'a uaislibh, agus d'a
àrd-cheannardaibh, agus do
mhaithibh Ghalile :
22 Agus an uair a chaidh
nighean Herodiais so steach,
agus a rinn i dannsa, thaitinn
i ri Herod agus riu-san a
shuidh maille ris, agus thu-
bhairt an righ, ris a' chailin,
Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat,
agus bheir mi dhuit *e*.
23 Agus thug e mionnan
di, Ge b'e ni a dh'iarras tu
orm, bheir mi dhuit e, gu leth
mo rìoghachd.
24 Agus an uair a chaidh i
mach thubhairt i r'a màthair,
Ciod a dh'iarras mi? Agus
thubhairt ise, Ceann Eoin
Bhaiste.
25 Agus chaidh i air ball le
cabhaig a steach a dh'ionn-
suidh an righ, agus dh'iarr i,
ag ràdh, Is àill leam gu'n tug-
adh tu dhomh gun dàil ceann
Eoin Bhaiste air mèis.
26 Agus bha 'n righ ro
dhoilich; *gidheadh* air son a
mhionnan, agus an dream a
bha 'nan suidhe maille ris, cha
robh toil aige a diultadh.
27 Agus air ball chuir an
righ a mach fear-millidh, agus
dh'àithn e a cheann a thoirt a
steach : agus dh'imich esan a-
gus thug e an ceann deth anns
a' phrìosan;
28 Agus thug e a cheann
leis air mèis, agus thug e do'n
chailin e: agus thug an cailin
d'a màthair e.
29 Agus an uair a chual a
dheisciobuil *sin*, thàinig iad
agus thog iad a chorp, agus
chuir iad ann an uaigh e.
30 Agus chruinnicheadh na
h-Abstoil chum Iosa, agus dh'-
innis iad da na h-uile nithe,
araon gach ni a rinn iad, agus
gach ni a theagaisg iad.
31 Agus thubhairt e riu,
Thigibh-sa air leth do àit
uaigneach, agus gabhaibh fois
car tamuill bhig: Oir bha
mòran a' teachd agus a' dol,
agus cha robh ùine aca uiread
as biadh itheadh.
32 Agus chaidh iad gu àite
fàsail ann an luing air leth.
33 Agus chunnaic an sluagh
iadsan a' falbh, agus dh'aith-
nich mòran e, agus ruith iad
d'an cois as na bailtibh uile an
sin, agus bha iad rompa, agus
chruinnicheadh iad d'a ionn-
suidh.
34 Agus an uair a chaidh
Iosa mach, chunnaic e sluagh
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, a chionn gu'n robh
iad mar chaoraich gun bhuach-
aill aca: agus thòisich e air
mòran do nithibh a theagasg
dhoibh.
35 Agus an uair a bha nis
mòran do'n là air dol seachad,
thàinig a dheisciobuil d'a ionn-
suidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite
so fàs, agus a ta nis mòran
do'n là *air dol thairis :*
36 Leig air falbh iad, chum
gu téid iad do'n tìr mu'n
cuairt, agus do na bailtibh, a-
gus gu ceannaich iad biadh
dhoibh féin: oir cha'n eil ni
air bith aca r'a itheadh.
37 Ach fhreagair esan, a-

gus thubhairt e riu, Thugaibh-
sa dhoibh r'a itheadh. Agus
thubhairt iadsan ris, An téid
sinn agus an ceannaich sinn
luach dhà cheud peghinn a
dh'aran, chum gu tugamaid
dhoibh ni r'a itheadh?
38 Ach thubhairt esan riu,
Cia lìon builinn a ta agaibh?
rachaibh agus faicibh. Agus
air faotainn fios doibh, thu-
bhairt iad, Cùig, agus dà iasg.
39 Agus dh'aìthn e dhoibh
a thoirt orra uile suidhe sìos
'nan cuideachdaibh air an
fheur uaine.
40 Agus shuidh iad sìos
'nam buidhnibh fa leth, 'nan
ceudaibh, agus 'nan leth-
cheudaibh.
41 Agus air dha na cùig
builinnean agus an dà iasg a
ghabhail, agus amharc suas gu
nèamh, bheannaich, agus bhris
e na builinnean, agus thug e
d'a dheisciobluibh *iad*, chum
gu'n cuireadh iad rompa iad;
agus roinn e an dà iasg orra
uile.
42 Agus dh'ith iad uile, a-
gus shàsuicheadh iad.
43 Agus thog iad dà chliabh
dheug làn do'n bhiadh bhriste,
agus do na h-iasgaibh.
44 Agus b'iad an dream a
dh'ith do na builinnibh cùig
mìle fear.
45 Agus air ball cho-éignich
e a dheisciobuil gu dol anns
an luing, agus dol roimhe
dh'ionnsuidh an taoibh thall
gu Betsaida, gus an cuireadh
e an sluagh air falbh.
46 Agus an uair a chuir e
air falbh iad, chaidh e gu
beinn a dheanamh urnuigh.
47 Agus an uair a bha 'n
t-anmoch ann, bha an long am
meadhon na mara, agus esan
'na aonar air tìr.
48 Agus chunnaic e iadsan
air am pianadh ag iomramh;
oir bha a' ghaoth 'nan agh-
aidh: agus thàinig e d'an
ionnsuidh mu thimchioll na
ceathramh faire do'n oidhche,
ag imeachd air a mhuir, agus
b'àill leis dol seachad orra.
49 Ach an uair a chunnaic
iadsan e ag imeachd air a'
mhuir, shaoil iad gu'm bu
tannasg a bh'ann; agus ghlaodh
iad.
50 (Oir chunnaic iad uile
e, agus bha iad fo bhuaireas:)
Agus air ball labhair e riu,
agus thubhairt e riu, Biodh
misneach mhaith agaibh; is
mise ta ann, na biodh eagal
oirbh.
51 Agus chaidh e suas d'an
ionnsuidh do'n luing; agus
luidh a' ghaoth: agus bha
uamhas mòr thar tomhas orra,
agus ghabh iad iongantas.
52 Oir cha d'thug iad fa'-
near *mìorbhuil* nam builinn-
ean; oir bha'n cridhe air a
chruadhachadh.
53 Agus an uair a chaidh
iad thairis thàinig iad gu tal-
amh Ghenesaret, agus tharr-
uing iad gu tìr.
54 Agus an uair a thàinig
iad a mach as an luing, air
ball dh'aithnich iad e,
55 Agus ruith iad air feadh
na tìre sin uile mu'n cuairt,

agus thòisich iad air an dream
a bha tinn a ghiùlan mu'n
cuairt air leabaichibh, ge b'e
àit an cual iad esan a bhi.
56 Agus ge b'e air bith
bailte, no caithriche, no dùth-
aich an deachaidh e steach,
chuir iad na daoine tinn air
na sràidibh, agus ghuidh iad
air gu'm feudadh iad bean-
tuinn a mhàin ri iomall 'eud-
aich: agus a mheud is a bhean
ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

AGUS chruinnicheadh na
Phairisich d'a ionnsuidh,
agus dream àraidh do na
sgrìobhaichibh a thàinig o Ie-
rusalem.
2 Agus an uair a chunnaic
iad cuid d'a dheisciobluibh ag
itheadh arain le làmhaibh sal-
ach, (sin r'a ràdh neo-ionn-
laidte,) fhuair iad cron *doibh.*
3 Oir cha'n ith na Phair-
isich, agus na h-Iudhaich uile,
biadh, mur ionnlaid iad an
làmhan gu minic, a' coimhead
beul-aithris nan seannairean.
4 Agus *air dhoibh teachd*
o'n mhargadh, mur tum siad
iad, cha'n ith iad. Agus a ta
mòran do nithibh eile a ghabh
iad orra a choimhead, *mar a ta*
nigheadh chupan, agus phoit-
ean, agus shoithiche umha, a-
gus leabaichean.
5 An sin dh'fheòraich na
Phairisich agus na sgrìobh-
aichean dheth, C'ar son nach
'eil do dheisciobuil ag imeachd
a réir beul-aithris nan seanair-
ean, ach a ta iad ag itheadh
arain le làmhaibh neo-ionn-
laidte?
6 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Is maith a
rinn Esaias fàidheadaireachd
mu bhur timchioll-sa, a cheal-
gairean, a réir mar a ta e
sgrìobhta, A ta am pobull so
toirt urraim dhomh-sa le 'm
bilibh, ach a ta an cridhe fada
uam.
7 Ach is ann gu dìomhan-
ach a ta iad a' toirt aoraidh
dhomh-sa, a' teagasg àitheanta
dhaoine mar theagasg.
8 Oir air dhuibh àithne
Dhé a thréigsinn, a ta sibh a'
cumail orduchaidh dhaoine,
mar a ta nigheadh phoitean
agus chupan: agus mòran eile
d'an leithidibh sin a ta sibh a'
deanamh.
9 Agus thubhairt e riu, Is
maith a ta sibh a' cur air cùl
àithne Dhé, chum gu'n coimh-
id sibh bhur n-orduchadh féin.
10 Oir thubhairt Maois,
Thoir urram do d'athair, agus
do d' mhàthair: agus, Ge b'e
neach a mhallaicheas athair no
màthair, cuirear gu cinnteach
gu bàs e.
11 Ach their sibhse, Ma
their neach r'a athair, no r'a
mhàthair, Biodh e 'na Chorb-
an, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac
do'n teampull, ge b'e ni leis
am faigheadh tu tairbhe uam-
sa;
12 Nach leig sibh dha á sin
suas ni sam bith a dheanamh
air son 'athar, no a mhàthar;
13 A' cur focail Dé an neò-
bhrigh le bhur beul-aithris

féin, a dh'aithris sibh: agus
mòran d'an leithidibh sin do
nithibh a ta sibh a' deanamh.
14 Agus 'nuair a ghairm e
an sluagh uile d'a ionnsuidh,
thubhairt e riu, Eisdibh rium-
sa uile, agus tuigibh:
15 Cha'n 'eil ni sam bith
o'n taobh a muigh do'n duine,
a théid a steach ann, d'am
bheil e 'n comas a shalachadh;
ach na nithe tha teachd a
mach as, is iad sin a ta salach-
adh an duine.
16 Ge b'e aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisd-
eadh e.
17 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh o'n t-sluagh,
chuir a dheisciobuil ceisd air
mu thimchioll a' chosamh-
lachd.
18 Agus thubhairt e riu,
Am bheil sibhse mar so fath-
ast gun tuigse? Nach 'eil fhios
agaibh, ge b'e ni air bith a
théid a steach san duine o'n
leth a muigh, nach 'eil e 'n
comas da esan a shalachadh?
19 Do bhrìgh nach téid e
steach d'a chridhe, ach do'n
bhroinn, agus théid e mach
do'n t-slochd shalchair, a' glan-
adh gach uile bhìdh.
20 Agus thubhairt e, Is e
an ni a thig a mach as an
duine, a shalaicheas an duine.
21 Oir is ann o'n taobh a
stigh, á cridhe dhaoine, a thig
a mach droch smuaintean, adh-
altrannas, strìopachas, mort-
adh,
22 Goid, sannt, aingidh-
eachd, mealltaireachd, mac-
nus, droch shùil, toibheum,
uabhar, amaideachd:
23 A ta na h-uilc so uile a'
teachd a mach o'n taobh a
stigh, agus a' salachadh an
duine.
24 Agus air dha éirigh as
a sin, chaidh e gu crìochaibh
Thiruis agus Shidoin: agus
an uair a chaidh e steach do
thigh, cha b'àill leis fios a bhi
aig neach sam bith *air;* gidh-
eadh cha'n fheudadh e bhi'm
folach.
25 Oir chuala bean uime,
aig an robh nighean bheag,
anns an robh spiorad neò-
ghlan, agus thàinig i agus
thuit i aig a chosaibh:
26 (Agus bu Ghreugach a'
bhean, Ban-shiropheniseach a
thaobh cinnich;) agus ghuidh
i air gu'n tilgeadh e an deamh-
an a mach as a nighinn.
27 Agus thubhairt Iosa rithe,
Fulaing do'n chloinn air tùs a
bhi air an sàsuchadh: oir cha
'n'eil e iomchuidh aran na
cloinne a ghabhail, agus a
thilgeadh chum nan con.
28 Agus fhreagair ise agus
thubhairt i ris, Is fior sin, a
Thighearn: gidheadh ithidh
na coin fo 'n bhòrd do sbruil-
each na cloinne.
29 Agus thubhairt esan
rithe, Air son na cainnte so
féin, imich romhad, a ta an
deamhan air dol a mach á d'
nighinn.
30 Agus an uair a bha ise
air teachd a dh'ionnsuidh a
tighe, fhuair i an deamhan air
dol a mach, agus a nighean

air a cur 'na luidhe air an leab-
aidh.
31 Agus a rìs 'nuair a dh'im-
ich e o chrìochaibh Thiruis a-
gus Shidoin, thàinig e gu muir
Ghalile, troimh mheadhon
crìoch Dhecapolis.
32 Agus thug iad d'a ionn-
suidh duine bodhar, aig an
robh staduich 'na chainnt: a-
gus ghuidh iad air gu'n cuir-
eadh e a làmh air.
33 Agus thug e a leth o'n
t-sluagh e, agus chuir e a
mheoir 'na chluasaibh, agus
shil e, agus bhean e r'a theang-
aidh.
34 Agus air dha amharc
suas gu nèamh, rinn e osna, a-
gus thubhairt e ris, Ephpha-
ta, is e sin r'a ràdh, Bi fos-
gailte.
35 Agus air ball dh'fhosg-
ladh a chluasan, agus dh'-
fhuasgladh ceangal a theang-
aidh, agus labhair e gu ceart.
36 Agus dh'àithn e dhoibh
gun iad a dh'innseadh sin do
neach air bith: ach mar is mò
a thoirmisg esan doibh, bu
mhòid gu ro mhòr a chuir iad-
san *an gnìomh* am follais;
37 Agus bha iad gu ro mhòr
air an lionadh le h-iongantas,
ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe
gu maith: tha e araon a' tabh-
airt air na bodhair gu'n cluinn
iad, agus air na bailbh gu'n
labhair iad.

CAIB. VIII.

ANNS na làithibh sin air
do shluagh ro mhòr a bhi
ann, agus gun ni air bith aca
r'a itheadh, ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh, a-
gus thubhairt a riu,
2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan
iad a nis tri làithean maille
rium, agus nach 'eil ni air bith
aca r'a itheadh;
3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg iad,
fannuichidh iad air an t-slighe:
oir thàinig cuid aca am fad.
4 Agus fhreagair a dheis-
ciobuil e, Cia as a dh'fheudas
neach iad so a shàsuchadh le
h-aran an so san fhàsach?
5 Agus dh'fhiosraich e
dhiubh, Cia lìon builinn a ta
agaibh? Agus thubhairt iad-
san, Seachd.
6 Agus thug e ordugh do'n
t-sluagh suidhe sìos air an làr:
agus ghlac e na seachd builinn-
ean, agus air toirt buidheach-
ais, bhris e, agus thug e *iad*
d'a dheisciobluibh, chum gu'n
cuireadh iad 'nan làthair *iad*:
agus chuir iad sìos an làthair
an t-sluaigh *iad*.
7 Agus bha aca beagan
a dh'iasgaibh beaga: agus
bheannaich e *iad*, agus dh'-
aithn e an cur sìos 'nan làth-
air mar an ceudna.
8 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad: agus thog
iad *làn* sheachd bascaidean
do'n bhiadh bhriste, a bha
dh'fhuigheall aca.
9 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cheithir mìle;
agus leig e air falbh iad.
10 Agus air ball chaidh e
steach an luing maille r'a

dheisciobluibh, agus thàinig e
gu crìochaibh Dhalmanuta.
11 Agus thàinig na Phair-
isich a mach; agus thòisich
iad ri ceisdean a chur air, ag
iarraidh comhara uaith o
nèamh, 'ga dhearbhadh.
12 Agus air deanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt
e, C'ar son a ta an ginealach
so ag iarraidh comhara? gu
deimhin a ta mise ag ràdh ribh
nach toirear comhara do'n
ghinealach so.
13 Agus dh'fhàg e iad, a-
gus air dha dol a steach do'n
luing a rìs, chaidh e do'n taobh
eile.
14 Agus dhìchuimhnich *na
deisciobuil* aran a thoirt léo;
agus cha robh aca ach aon
bhuilinn maille riu san luing.
15 Agus dh'àithn e dhoibh,
ag ràdh, Thugaibh an aire,
bithibh air bhur faicill an agh-
aidh taois ghoirt nam Phairis-
each, agus taois ghoirt Heroid.
16 Agus bha iadsan a' reu-
sonachadh 'nam measg féin,
ag ràdh, *Is ann* air son nach
'eil aran againn *a ta e.*
17 Agus air aithneachadh
sin do Iosa, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh a' reusonach-
adh do bhrìgh nach 'eil aran
agaibh? Nach 'eil fhios ag-
aibh fathast, agus nach 'eil
sibh a' tuigsinn? am bheil
bhur cridhe fathast air a
chruadhachadh?
18 Air dhuibh sùilean a bhi
agaibh, nach faic sibh? agus
air dhuibh cluasan a bhi ag-
aibh, nach cluinn sibh? agus
nach 'eil sibh a' cuimhneach-
adh?
19 An uair a bhris mi na
cùig builinnean am measg nan
cùig mìle, cia lìon cliabh làn
do bhiadh briste a thog sibh?
Thubhairt iadsan ris, A dhà
dheug.
20 Agus an uair *a bhris mi*
na seachd am measg nan cei-
thir mìle, cia lìon bascaid
làn do bhiadh briste a thog
sibh? Agus thubhairt iadsan,
Seachd.
21 Agus thubhairt e riu,
Cionnus nach 'eil sibh a' tuig-
sinn?
22 Agus thàinig e gu Bet-
saida; agus thug iad d'a ionn-
suidh duine dall, agus ghuidh
iad air gu'm beanadh e ris.
23 Agus rug e air làimh an
doill agus threòraich e mach
as a' bhaile e; agus air dha a
shileadh a chur air a shùilibh,
agus a làmhan a chur air,
dh'fheòraich e dheth an robh
e faicinn ni air bith.
24 Agus dh'amhairc esan
suas, agus thubhairt e, A ta mi
faicinn dhaoine mar chraobh-
an ag imeachd.
25 'Na dhéigh sin, chuir e
a làmhan a rìs air a shùilibh,
agus thug e air amharc suas:
agus dh'aisigeadh *a radharc
dha*, agus chunnaic e gach uile
dhuine gu soilleir.
26 Agus chuir e dh'ionn-
suidh a thighe féin e, ag ràdh,
Na rach a steach do'n bhaile,
agus na innis do neach air bith
anns a' bhaile *e.*
27 Agus chaidh Iosa agus

a dheisciobuil a mach gu bailt-
ibh Chesarea Philipi: agus air
an t-slighe chuir e ceisd air a
dheisciobluibh, ag ràdh riu,
Cò a tha daoine ag ràdh is
mise?
28 Agus fhreagair iadsan,
Eoin Baiste; agus cuid eile,
Elias; agus cuid eile, Aon
do na fàidhibh.
29 Agus thubhairt esan riu,
Ach cò a tha sibhse ag ràdh
is mi? Fhreagair Peadar agus
thubhairt e ris, Is tu Criosd.
30 Agus thug e sparradh
dhoibh gun iad a dh'innseadh
so uime do neach sam bith.
31 Agus thòisich e r'an
teagasg, gur éigin do Mhac an
duine mòran do nithibh fhul-
ang, agus a bhi air a dhiult-
adh leis na seanairibh, agus
na h-àrd-shagartaibh, agus na
sgrìobhaichibh, agus a bhi air
a chur gu bàs, agus éirigh a
rìs an déigh thri làithean.
32 Agus labhair e a' chainnt
so gu follaiseach. Agus rug
Peadar air, agus thòisich e r'a
chronuchadh.
33 Ach air dhasan tionnd-
adh mu'n cuairt, agus amharc
air a dheisciobluibh, chronuich
e Peadar, ag ràdh, Imich air
mo chùlaobh, a Shatain: oir
cha'n 'eil spéis agad do nith-
ibh Dhé, ach do nithibh
dhaoine.
34 Agus air gairm an
t-sluaigh, agus a dheisciobul
d'a ionnsuidh, thubhairt e riu,
Ge b'e neach leis an àill teachd
a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh
se e féin, agus togadh e a
chrann-ceusaidh, agus leanadh
e mise.
35 Oir ge b'e neach leis an
àill 'anam féin a choimhead,
caillidh se e; ach ge b'e neach
a chailleas 'anam air mo shon-
sa, agus *air son* an t-soisgeil,
coimhididh esan e.
36 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ge do chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus 'an-
am a chall?
37 No ciod a bheir duine
an éiric 'anama?
38 Oir ge b'e neach a ghabh-
as nàire dhiomsa, agus do
m'fhoclaibh, anns a' ghineal-
ach adhaltrannach agus olc so,
dheth-san gabhaidh Mac an
duine nàire, 'nuair a thig e an
glòir 'Athar, maille ris na
h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

AGUS thubhairt e riu, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil cuid dhiubhsan
a ta 'nan seasamh an so, nach
blais bàs, 'gus am faic iad
rìoghachd Dhé a teachd le
cumhachd.
2 Agus an ceann shè làith-
ean, thug Iosa Peadar, agus
Seumas, agus Eoin leis, agus
threòruich e iad leo féin air
leth gu beinn àird: agus dh'-
atharraicheadh a chruth 'nam
fianuis.
3 Agus rinneadh 'eudach
dealrach, ro gheal mar an
sneachdadh; air mhodh nach
robh e 'n comas do ghlanadair-
eudaich sam bith air talamh a
ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh Elias maille ri Maois:
agus bha iad a' còmhradh ri
Iosa.
5 Agus fhreagair Peadar,
agus thubhairt e ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so: air an aobhar sin
deanamaid tri pàilliuna; aon
duitse, agus aon do Mhaois,
agus aon do Elias.
6 Oir cha robh fhios aige
ciod a theireadh e: oir bha iad
fuidh eagal ro mhòr.
7 Agus thàinig neul a chuir
sgàile orra, agus thàinig guth
as an neul, ag ràdh, Is e so
mo Mhac gràdhach-sa, éisdibh
ris.
8 Agus air ball, an uair a
dh'amhairc iad mu'n timchioll,
cha'n fhac iad neach air bith
á sin suas, ach Iosa 'na aonar
maille riu.
9 Agus ag teachd dhoibh a
nuas o'n bheinn, dh'àithn e
dhoibh gun na nithe a chunn-
aic iad innseadh do neach sam
bith, gus an éireadh Mac an
duine a rìs o na marbhaibh.
10 Agus ghléidh iad a'
chainnt so aca féin, a' fios-
rachadh d'a chéile ciod bu
chiall do'n aiseirigh o na
marbhaibh.
11 Agus dh'fheòraich iad
deth, ag ràdh, C'ar son a ta na
sgrìobhaichean ag ràdh, gur
éigin Elias a theachd air tùs?
12 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Thig Elias
gu deimhin air tùs, agus ais-
igidh e na h-uile nithe, agus
mar a ta e sgrìobhta mu Mhac
an duine, gu bheil e gu mòran
do nithibh fhùlang, agus a bhi
air a chur an dìmeas.
13 Ach a ta mi ag ràdh
ribh, gu bheil Elias da rìreadh
air teachd, agus rinn iad ris
gach ni a thogair iad, a réir
mar a ta e sgrìobhta uime.
14 Agus 'nuair thàinig e
chum a dheisciobul, chunnaic
e sluagh mòr mu'n timchioll,
agus na sgrìobhaichean a'
deasboireachd riu.
15 Agus air ball bha 'n
sluagh uile, 'nuair a chunnaic
iad e, fo uamhas mòr, agus air
dhoibh ruith d'a ionnsuidh,
chur iad fàilte air.
16 Agus dh'fhiosraich e do
na sgrìobhaichibh, Ciod e
mu'm bheil sibh a' deasboir-
eachd riu?
17 Agus air freagairt do
neach do'n t-sluagh, thubhairt
e, A mhaighstir, thug mi mo
mhac a d' ionnsuidh, anns am
bheil spiorad balbh:
18 Agus ge b'e ionad sam
bith an glac se e, a ta e 'ga
tharruing as a chéile; agus a
ta e cur cobhair *as a bheul*, a-
gus a' gìosgarnaich le 'fhiac-
laibh, agus a ta e a' seargadh
as: agus thubhairt mi ri d'-
dheisciobluibh, iad g'a chur a
mach, agus cha b'urrainn iad.
19 Ach fhreagair esan, agus
thubhairt e ris, O chinnich
gun chreidimh, cia fhad a
bhitheas mi maille ribh? cia
fhad a dh'fhuilgeas mi sibh?
thugaibh e a m'ionnsuidh.
20 Agus thug iad d'a ionn-
suidh e: agus an uair a chunn-

aic se e, reub an spiorad air
ball e; agus thuit e air an tal-
amh, agus *bha e* 'ga aoirneag-
an féin, *agus* a' cur cobhair *as*
a bheul.
21 Agus dh'fhiosraich e d'a
athair, Cia fhad an aimsir o
thàinig so air? agus thubhairt
e, O bha e 'na leanabh.
22 Agus gu minic thilg e
san teine e, agus anns an uisge,
chum gu milleadh se e: ach
ma ta thusa comasach air ni
sam bith a dheanamh, gabh
truas dinn, agus cuidich leinn.
23 Ach thubhairt Iosa ris,
Ma 's urrainn thusa creidsinn,
a ta gach aon ni comasach
do'n neach a chreideas.
24 Agus ghlaodh athair an
leinibh a mach air ball, agus
thubhairt e le deuraibh, A ta
mi creidsinn, a Thighearn;
cuidich thusa le mo mhi-
chreidimh.
25 Agus an uair a chunnaic
Iosa an sluagh a' ruith cuid-
eachd, chronuich e an spiorad
neòghlan, ag ràdh ris, A spior-
aid bhailbh agus bhodhair, a
ta mi 'g orduchadh dhuit, Thig
a mach as, agus na rach a
steach ann ni's mò
26 Agus ghlaodh *an spior-*
ad, agus reub e gu ro chràit-
each e, agus chaidh e mach as:
agus bha e'n riochd mairbh,
ionnus g'un dubhairt mòran,
Tha e marbh.
27 Ach air do Iosa a ghlac-
adh air làimh, thog e suas e,
agus dh'éirich e.
28 Agus an uair a chaidh e
steach do'n tigh, dh'fhiosraich
a dheisciobuil deth an uaig-
nidheas, C'ar son nach b' urr-
ainn sinne a thilgeadh mach?
29 Agus thubhairt esan riu,
Cha'n 'eil e comasach gu'n
téid a' ghnè so mach le ni air
bith, ach le h-urnuigh agus
trasgadh.
30 Agus dh'imich iad as a
sin, agus chaidh iad troimh
Ghalile; agus cha b'àill leis
fhios *so* bhi aig aon neach.
31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu
bàs e; agus an déigh a chur
gu bàs, éiridh e a rìs an treas là.
32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal
orra fheòraich dheth.
33 Agus thàinig e gu Ca-
pernaum; agus air dha bhi san
tigh, dh'fhiosraich e dhiubh,
Ciod e mu'n robh sibh a' deas-
boireachd eadairibh féin, air
an t-slighe?
34 Ach dh'fhan iadsan 'nan
tosd: oir air an t-slighe bha
iad a' reusonachadh eatorra
féin, cò aca bu mhò *a bhiodh.*
35 Agus air suidhe dha,
ghairm e'n dà fhear dheug *d'a*
ionnsuidh, agus thubhairt e riu,
Ge b'e neach leis am miann
a bhi air thoiseach, bithidh
esan air dheireadh air chàch
uile, agus 'na sheirbhiseach do
na h-uile.
36 Agus ghabh e leanabh,
agus chuir e 'nam meadhon e:
agus an uair a thog e suas 'na
uchd e, thubhairt e riu,

37 Ge b'e neach a ghabhas ri h-aon d'an leithidibh so do leanabaibh a'm' ainm-sa, a ta e a' gabhail riumsa; agus ge b'e neach a ghabhas riumsa, cha mhise ris am bheil e a' gabhail, ach an Ti a chuir uaith mi.
38 Agus fhreagair Eoin e, ag ràdh, A mhaighstir, chunnaic sinne neach nach 'eil 'gar leantuinn a' tilgeadh a mach dheamhan a'd' ainm-sa; agus bhac sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinn féin.
39 Ach thubhairt Iosa, Na bacaibh e: oir cha'n 'eil neach sam bith a ni mìorbhuil a'm' ainm-sa, d'am bheil e'n comas olc a labhairt gu h-ealamh umam.
40 Oir ge b'e neach nach 'eil 'nar n-aghaidh, a ta e leinn.
41 Oir ge b'e neach a bheir cupan uisge dhuibh-sa r'a òl a'm' ainm-sa, a chionn gur le Criosd sibh, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach caill e a dhuais.
42 Agus ge b'e bheir aobhar oilbheim do aon neach do na h-aonaibh beaga so, a ta creidsinn annam-sa, b' fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge.
43 Agus ma bheir do làmh aobhar oilbheim dhuit, gearr dhiot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-làimh, na dà làimh a bhi agad, agus dol gu h-ifrinn, do'n teine nach mùchar a chaoidh;
44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.
45 Agus ma bheir do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhiot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois, na dà chos a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an ifrinn, do'n teine nach mùchar a chaoidh;
46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.
47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spìon asad i: is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn;
48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.
49 Oir saillear gach aon neach le teine, agus saillear gach aon ìobairt le salann.
50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shaillteachd, ciod e leis an dean sibh deadh-bhlasda e? Biodh agaibh salann annaibh féin, agus bithibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

AGUS air èirigh dha as a sin, thàinig e gu crìochaibh Iudea troimh *an dùthaich a ta* air an taobh thall do Jordan: agus thàinig slòigh d'a ionnsuidh a rìs; agus mar bu

ghnàth leis, theagaisg e iad
a rìs.
2 Agus thàinig na Phairis-
ich d'a ionnsuidh, agus dh'-
fhiosraich iad deth, Am bheil
e ceaduichte do dhuine a
bhean a chur air falbh? 'ga
dhearbhadh.
3 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn
Maois dhuibh?
4 Agus thubhairt iadsan,
Thug Maois cead duinn litir-
dhealaich a sgrìobhadh, agus
a cur air falbh.
5 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Air son cruais
bhur cridhe, sgrìobh e an
àithne so dhuibh.
6 Gidheadh o thoiseach na
cruitheachd, rinn Dia iad fear
agus bean.
7 Air an aobhar so fàgaidh
duine 'athair agus a mhàth-
air, agus dlùth leanaidh e r'a
mhnaoi-phòsda:
8 Agus bithidh iad araon
'nan aon fheoil: ionnus nach
dithis iad o sin suas, ach aon
fheoil.
9 Air an aobhar sin an ni a
chuir Dia cuideachd, na cuir-
eadh duine o chéile.
10 Agus anns an tigh dh'-
fheòraich a dheisciobuil deth
a rìs mu thimchioll an ni
cheudna.
11 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e neach a chuireas air
falbh a bhean féin, agus a
phòsas *bean* eile, a ta e a'
deanamh adhaltrannais 'na
h-aghaidh.
12 Agus ma chuireas bean
air falbh a fear féin, agus ma
bhitheas i air a pòsadh ri fear
eile, a ta i a' deanamh adhalt-
rannais.
13 Agus thug iad leanabana
d'a ionnsuidh, chum gu'm
beanadh e riu: agus chron-
uich a dheisciobuil a' mhuinn-
tir a thug leo iad.
14 Ach an uair a chunnaic
Iosa *sin*, bha e ro dhiombach,
agus thubhairt e riu, Leigibh
do na leanabanaibh teachd a
m' ionnsuidh, agus na bacaibh
iad: oir is ann d'an leithidibh
a ta rìoghachd Dhé.
15 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e neach nach
gabh rìoghachd Dhé mar lean-
abh beag, nach téid e gu bràth
a steach innte.
16 Agus ghlac e 'na uchd
iad, agus chuir e a làmhan
orra, agus bheannaich e iad.
17 Agus an uair a chaidh e
mach air an t-slighe, thàinig
neach 'na ruith, agus leig se
e féin air a ghlùinibh dha, a-
gus dh'fheòraich e dheth, A
mhaighstir mhaith, ciod a ni
mi chum gu sealbhaich mi a
bheatha mhaireannach?
18 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiomsa? cha'n 'eil neach sam
bith maith, ach a h-aon, *is e sin*
Dia.
19 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta, Na dean adhaltrannas,
Na dean mortadh, Na goid,
Na toir fianuis bhréige, Na
dean eucoir, Thoir urram do
d'athair, agus do d' mhàthair.
20 Ach fhreagair esan agus

thubhairt e ris, A mhaighstir,
choimhid mi iad so uile o
m'òige.
21 Agus air amharc do Iosa
air, ghràdhaich se e, agus thu-
bhairt e ris, A ta aon ni dh'uir-
easbhuidh ort: imich, reic na
bheil agad, agus tabhair do na
bochdaibh, agus bithidh agad
ionmhas air nèamh; agus thig,
tog an crann-ceusaidh, agus
lean mise.
22 Agus bha doilghios air-
san air son nam briathra sin,
agus dh'fhalbh e gu tuirseach;
oir bha mòran saoibhreis aige.
23 Agus air amharc do Iosa
mu'n cuairt, thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Cia deacair
do'n mhuinntir sin aig am
bheil mòr-shaoibhreas dol a
steach do rìoghachd Dhé!
24 Agus bha mòr-uamhas
air na deisciobluibh air son a
bhriathra. Ach fhreagair Iosa
a rìs, agus thubhairt e riu, A
chlann, cia deacair dhoibh-san
a chuireas an dòigh ann an
saoibhreas, dol a steach do
rìoghachd Dhé!
25 Is usadh do chàmhal dol
troimh chrò na snàthaid, na
do dhuine saoibhir dol a steach
do rìoghachd Dhé.
26 Ach bha uamhas orra-san
thar tomhas, ag ràdh eatorra
féin, Cò ma seadh a dh'fheud-
as a bhi air a shaoradh?
27 Agus air do Iosa amharc
orra, thubhairt e, Do dhaoin-
ibh a ta so eu-comasach, ach
cha *'n'eil e* do Dhia: oir do
Dhia a ta na h-uile nithe com-
asach.
28 Agus thòisich Peadar
air a ràdh ris, Feuch, thréig
sinne na h-uile nithe, agus
lean sinn thusa.
29 Ach fhreagair Iosa, agus
thubhairt e, Gu deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, nach 'eil
neach sam bith a dh'fhàg tigh,
no bràithre, no peathraiche,
no athair, no màthair, no bean-
phòsda, no clann, no fearann,
air mo shonsa agus air son an
t-soisgeil,
30 Nach faigh a cheud uir-
ead san aimsir so féin, tighean,
agus bràithrean, agus peath-
raichean, agus màthraichean,
agus clann, agus fearann,
maille ri geur-leanmhuinn; a-
gus anns an t-saoghal a ta ri
teachd, a' bheatha mhaireann-
ach.
31 Ach a ta mòran air thùs,
a bhitheas air dheireadh; agus
air dheireadh, *a bhitheas* air
thùs.
32 Agus bha iad air an
t-slighe a' dol suas gu Ierusa-
lem: agus bha Iosa ag im-
eachd rompa; agus ghlac
uamhas iad, agus ag dhoibh
esan a leantuinn, bha eagal
orra. Agus thug e an dà fhear
dheug air leth a rìs, agus thòis-
ich e air na nithe a bha gu
tachairt da innseadh dhoibh,
33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta
sinn a' dol suas gu Ierusalem;
agus bithidh Mac an duine
air a thoirt thairis do na h-
àrd-shagartaibh, agus do na
sgrìobhaichibh: agus dìtidh
iad chum bàis e, agus bheir
iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus ni iad fanoid air,
agus sgiùrsaidh iad e, agus
tilgidh iad smugaid air, agus
cuiridh iad gu bàs e: agus air
an treas là éiridh e a rìs.
35 Agus thàinig d'a ionn-
suidh Seumas agus Eoin, mic
Shebede, ag ràdh, A mhaigh-
stir, is àill leinn gu'n dean thu
dhuinne ge b'e ni a dh'iarras
sinn.
36 Agus thubhairt esan riu,
Ciod is àill leibh mise a dhean-
amh dhuibh?
37 Agus thubhairt iadsan
ris, Deònuich dhuinne gu'n
suidheamaid, a h-aon air do
làimh dheis, agus am fear eile
air do làimh chlì, ann do
ghlòir.
38 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n aithne dhuibh ciod a ta
sibh ag iarraidh: am bheil sibh
comasach air a' chupan òl a
dh'òlas mise? agus a bhi air
bhur baisteadh leis a' bhaist-
eadh leis am baistear mise?
39 Thubhairt iadsan ris, A
ta sinn comasach. Ach thu-
bhairt Iosa riu, Olaidh sibhse
gu deimhin an cupan a dh'òlas
mise; agus baistear sibh leis
a' bhaisteadh leis am baistear
mise:
40 Ach suidhe air mo làimh
dheis, agus air mo làimh chli,
cha leamsa sin r'a thabhairt,
ach dhoibh-san d'an d'ulluich-
eadh e.
41 Agus air cluinntinn *so*
do'n deichnear, thòisich iad
air mòr-chorruich a ghabhail
ri Seumas agus Eoin.
42 Ach ghairm Iosa iad d'a
ionnsuidh, agus thubhairt e
riu, A ta fhios agaibh gu bheil
acasan a ta air am meas mar
uachdarain air na Cinnich,
àrd-thighearnas orra; agus gu
bheil aig an daoinibh mòra làn-
ùghdarras orra.
43 Ach cha bhi e mar sin
'nur measg-sa: ach ge b'e
neach le'n àill a bhi mòr 'nur
measg, bithidh e 'na òglach
agaibh:
44 Agus ge b'e neach ag-
aibh le'n àill toiseach a bhi
aige, bithidh e 'na sheirbhis-
each do na h-uile.
45 Oir cha d'thàinig eadh-
on Mac an duine chum gu'n
deantadh frithealadh dha, ach
a dheanamh frithealaidh, agus
a thoirt 'anama féin mar éiric
air son mhòran.
46 Agus thàinig iad gu Ie-
richo: agus air imeachd dha-
san agus d' a dheisciobluibh,
agus do shluagh mòr, a mach
á Iericho, bha Bartimeus an
dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe
ri taobh na slighe, ag iarraidh
déirce.
47 Agus an uair a chual e
gu'm b'e Iosa o Nasaret a
bh'ann, thòisich e ri glaodh-
aich, agus a ràdh, Iosa, Mhic
Dhaibhidh, dean tròcair orm.
48 Agus chronuich mòran
e, chum gu'm biodh e 'na
thosd: ach bu ro mhòid a
ghlaodh esan, a Mhic Dhai-
bhidh, dean tròcair orm.
49 Agus sheas Iosa, agus
dh'àithn e esan a ghairm *d'a
ionnsuidh:* agus ghairm iad an
dall, ag ràdh ris, Biodh mis-

neach agad, éirich; tha e ga
d'ghairm.
50 Agus air dhasan 'fhall-
uinn a thilgeadh uaith, dh'éir-
ich e, agus thàinig e gu Iosa.
51 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e ris, Ciod is àill
leat mise a dheanamh dhuit?
Thubhairt an dall ris, A Thigh-
earn, mi dh'fhaotainn mo
radhairc.
52 Agus thubhairt Iosa ris,
Imich; shlànuich do chreid-
imh thu. Agus air ball fhuair
e a radharc, agus lean e Iosa
san t-slighe.

CAIB. XI.

AGUS an uair a thàinig iad
am fagus do Ierusalem,
gu Betphage agus Betani, aig
sliabh nan crann-oladh, chuir
e uaith dithis d'a dheisciob-
luibh,
2 Agus thubhairt e riu,
Rachaibh do'n bhaile ud thall
fa bhur comhair; agus air ball
an uair a théid sibh a steach
ann, gheibh sibh searrach
ceangailte, air nach do shuidh
aon duine riamh; fuasglaibh
e, agus thugaibh leibh *e*.
3 Agus ma their neach air
bith ruibh, C'ar son a ta sibh a'
deanamh so? abraibh, Gu bheil
feum aig an Tighearn air; a-
gus air ball cuiridh e'n so e.
4 Agus dh'imich iad, agus
fhuair iad an searrach cean-
gailte a muigh aig an dorus,
aig coinneachadh dà shlighe;
agus dh'fhuasgail iad e.
5 Agus thubhairt cuid
dhiubh-san, a bha 'nan seas-
amh an sin, riu, C'ar son a ta
sibh a' fuasgladh an t-searr-
aich?
6 Agus thubhairt iadsan riu
mar a dh'àithn Iosa dhoibh:
agus leig iad uatha iad.
7 Agus thug iad an searr-
ach chum Iosa, agus chuir
iad am falluinnean air; agus
shuidh esan air.
8 Agus sgaoil mòran am
falluinnean féin air an t-slighe:
agus ghearr cuid eile geugan
do na craobhaibh, agus sgaoil
iad air an t-slighe iad.
9 Agus ghlaodh iadsan a
bha 'g imeachd roimhe, agus
iadsan a bha 'ga leantuinn, ag
ràdh Hosanna, is beannaichte
an ti a ta teachd ann an ainm
an Tighearn.
10 Is beannaichte rìogh-
achd ar n-Athar Daibhidh, a
ta teachd [ann an ainm an
Tighearna;] Hosanna anns
na h-àrdaibh.
11 Agus chaidh Iosa a
steach do Ierusalem, agus do'n
teampull; agus an uair a dh'-
amhairc e air gach ni mu'n
cuairt, agus a bha 'm feasgar
a nis air teachd, chaidh e mach
gu Betani maille ris an dà
fhear dheug.
12 Agus air an là màireach,
'nuair a chaidh iad a mach á
Betani, dh'fhàs e ocrach.
13 Agus air faicinn craoibh-
fhìge fada uaith, air an robh
duilleach, thàinig e, dh'fheuch-
ainn am faigheadh e ni sam
bith oirre: agus air dha teachd
d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair
e ni sam bith ach duilleach;

oir cha robh àm *tionail* nam
fìge fathast ann.
14 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e rithe, Nar ith-
eadh neach sam bith toradh
dhiotsa o so suas a chaoidh.
Agus chual a dheisciobuil *e*.
15 Agus thàinig iad gu Ie-
rusalem: agus chaidh Iosa a
steach do'n teampull, agus
thòisich e air an dream a bha
reiceadh agus a' ceannach san
teampull a chur a mach, agus
thilg e thairis bùird luchd
malairt an airgid, agus caith-
riche na muinntir a bha reic-
eadh choluman:
16 Agus cha'n fhuilgeadh
e gu'n giùlaineadh neach sam
bith soitheach troimh an teamp-
ull.
17 Agus theagaisg e, ag ràdh
riu, Nach 'eil e sgrìobhta,
Goirear tigh urnuigh do m'
thigh-sa do na h-uile chinn-
ich? Ach rinn sibhse 'na
gharaidh luchd-reubainn e.
18 Agus chuala na sgrìobh-
aichean agus na h-àrd-shagairt
so, agus dh'iarr iad cionnus a
dh'fheudadh iad esan a mhill-
eadh: oir bha 'eagal-san orra,
do bhrígh gu'n robh an sluagh
uile fo iongantas mòr r'a theag-
asg.
19 Agus an uair a bha am
feasgar air teachd, chaidh e
mach as a' bhaile.
20 Agus air mhaduinn, ag
gabhail seachad dhoibh, chunn-
aic iad an crann-fìge air crìon-
adh o fhreumhaibh.
21 Agus air cuimhneach-
adh do Pheadar, thubhairt e
ris, A mhaighstir, feuch, a ta
a' chraobh-fhìge, a mhalluich
thu, air crìonadh.
22 Agus fhreagair Iosa, a
gus thubhairt e riu, Biodh
creidimh Dhé agaibh.
23 Oir gu deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, ge b'e neach a
their ris a' bheinn so, Togar
thu, agus tilgear san fhairge
thu, agus nach bi fo amharus
'na chridhe, ach a chreideas
gu'n tachair na nithe a their
e, thig gach ni a their e gu
crìch dha.
24 Air an aobhar sin tha
mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe
air bith a dh'iarras sibh ann
an urnuigh, creidibh gu'm
faigh sibh, agus gheibh sibh.
25 Agus an uair a sheasas
sibh a' deanamh urnuigh,
maithibh, ma ta ni air bith ag-
aibh an aghaidh aoin duine;
chum gu maith bhur n-Athair
a ta air nèamh bhur peacanna
féin duibhse.
26 Ach mur maith sibhse,
cha mhò a mhaitheas bhur
n-Athair a ta air nèamh bhur
peacanna féin duibhse.
27 Agus thàinig iad a rìs
gu Ierusalem: agus air dha-
san bhi a' spaisdeireachd anns
an teampull, thàinig d'a ionn-
suidh na h-àrd-shagairt, agus
na sgrìobhaichean, agus na
seanairean.
28 Agus thubhairt iad ris,
Ciod e an t-ùghdarras leis am
bheil thu a' deanamh nan
nithe so? Agus cò thug dhuit
an t-ùghdarras so chum na
nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhsa ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra: oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an cosamhlachdaibh. Shuidhich duine *àraidh* fion-lios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh *nam fion-dhearc*, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e do thoradh an fhìon-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile *d'an ionnsuidh;* agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fìon-lios do dhaoinibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgriobtuir so? A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilibh-ne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh

orra; oir thuig iad gu'm b'ann
'nan aghaidh féin a labhair e an
cosamhlachd: agus air fhàgail
doibh, dh'imich iad rompa.
13 Agus chuir iad d'a ionn-
suidh dream àraidh do na
Phairisich, agus do luchd-lean-
mhuinn Heroid, chum gu'n
glacadh iad e 'na chainnt.
14 Agus air dhoibh-san
teachd, thubhairt iad ris, A
mhaighstir, a ta fhios againn
gu bheil thusa firinneach, agus
nach 'eil suim agad do neach
air bith: oir cha'n 'eil thu ag
amharc air gnùis dhaoine, ach
a' teagasg slighe Dhé ann am
firinn. Am bheil e ceaduichte
cìs a thoirt do Cheasar, no
nach 'eil? an tabhair, no nach
tabhair sinn i?
15 Ach air dhasan an cealg
a thuigsinn, thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh ga m' bhuair-
eadh? thugaibh peghinn a m'
ionnsuidh, chum gu'm faic
mi i?
16 Agus thug iad *d'a ionn-
suidh* i, agus thubhairt e riu,
Cò d'an ìomhaigh so, agus *cò
d' am buin* an sgrìobhadh so?
Agus thubhairt iadsan ris, Do
Cheasar.
17 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Thugaibh
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na nithe
a's le Dia. Agus ghabh iad
iongantas ris.
18 An sin thàinig na Sa-
dusaich d'a ionnsuidh, a ta 'g
ràdh nach 'eil aiseirigh ann;
agus dh'fheòraich iad deth, ag
ràdh,
19 A mhaighstir, sgrìobh
Maois dhuinne, Nam faigh-
eadh bràthair duine air bith
bàs, agus gu'm fàgadh e bean,
agus nach fàgadh e clann,
gu'n gabhadh a bhràthair a
bhean *d'a ionnsuidh*, agus gu'n
togadh e sliochd d'a bhràth-
air.
20 A nis bha seachdnar
bhràithrean ann: agus ghabh
an ceud fhear dhiubh bean,
agus an uair a dh'eug e, cha
d'fhàg e sliochd.
21 Agus ghabh an dara fear
i, agus fhuair esan bàs, agus
cha mhò a dh'fhàg esan
sliochd: agus an treas fear mar
an ceudna.
22 Agus ghabh an t-seachd-
nar i, agus cha d'fhàg iad
sliochd: 'nan déigh uile, chao-
chail a' bhean mar an ceud-
na.
23 Anns an aiseirigh uime
sin, an uair a dh'éireas iad,
cò dhiubh d'am bean i? oir
bha i aig an t-seachdnar 'na
mnaoi.
24 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Nach 'eil
sibh uime sin ann am mear-
achd, do bhrìgh nach 'eil eòlas
agaibh air na sgriobtuiribh, no
air cumhachd Dhé?
25 Oir an uair a dh'éireas
iad o na marbhaibh, cha phòs
iad, ni mò a bheirear am pòs-
adh iad; ach a ta iad mar na
h-aingil *a ta* air nèamh.
26 Ach mu thimchioll nam
marbh, gu'n éirich iad, nach
do leugh sibh ann an leabhar
Mhaois, cionnus a labhair Dia

ris anns a' phreas, ag ràdh, Is
mise Dia Abrahaim, agus Dia
Isaaic, agus Dia Iacoib?
27 Cha 'n e Dia nam marbh
e, ach Dia nam beò: tha sibh-
se uime sin ann am mearachd
mòr.
28 Agus thàinig neach do
na sgrìobhaichibh, agus an uair
a chual e iadsan a' deasboir-
eachd r'a chéile, agus a thuig
e gu'n do fhreagair e gu maith
iad, chuir e ceisd air, Cia i a'
cheud àithne do na *h-àitheant-
aibh* uile?
29 Agus fhreagair Iosa e,
'S i so a' cheud àithne do na
h-àitheantaibh uile, Eisd, O
Israel, an Tighearn ar Dia-ne,
is aon Tighearn e;
30 Agus gràdhaichidh tu an
Tighearn do Dhia le d'uile
chridhe, agus le d'uile anam,
agus le d'uile inntinn, agus le
d'uile neart: *Is* i so a' cheud
àithne:
31 Agus is cosmhuil an dara
àithne rithe so, Gràdhaichidh
tu do choimhearsnach mar thu
féin: cha'n 'eil àithne eile ann
a's mò na iad so.
32 Agus thubhairt an sgrìobh-
aiche ris, Is maith, gu firinn-
each, a Mhaighstir, a thubhairt
thu: oir a ta aon Dia ann, a-
gus cha'n 'eil atharrach ann
ach e féin.
33 Agus esan a ghràdhach-
adh leis an uile chridhe, agus
leis an uile thuigse, agus leis
an uile anam, agus leis an uile
neart, agus neach à ghràdhach-
adh a choimhearsnaich mar e
féin, is mò sin na na h-uile
làn ìobairte-loisgte, agus tha-
bhartasa.
34 Agus an uair a chunn-
aic Iosa gu'n do fhreagair e
gu tuigseach, thubhairt e ris,
Cha'n eil thu fada o rìogh-
achd Dhé. Agus cha robh a
mhisnich aig neach air bith o
sin suas ceisd a chur air.
35 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, a' teagasg
anns an teampull, Cionnus a
tha na sgrìobhaichean ag ràdh
gur e Criosd Mac Dhaibhidh?
36 Oir thubhairt Daibhidh
féin troimh an Spiorad naomh,
Thubhairt an Tighearn ri m'
Thighearn-sa, Suidh air mo
làimh dheis, gus an cuir mi do
naimhde 'nan stòl fo d' chos-
aibh;
37 Air an aobhar sin a ta
Daibhidh féin a' gairm a
Thighearna dheth; cionnus
ma seadh is e 'mhac e? Agus
dh'éisd am mòr-shluagh ris gu
taitneach.
38 Agus thubhairt e riu 'na
theagasg, Bithibh air bhur
faicill o na sgrìobhaichibh, leis
an ionmhuinn imeachd ann an
culaidhibh fada, agus failte
fhaotainn air na margaibh,
39 Agus na ceud chaith-
riche anns an sionagogaibh,
agus na ceud àiteacha-suidhe
aig na féillibh:
40 A dh'itheas suas tigh-
ean bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuighean
fada: gheibh iad sin an dìt-
eadh a's mò.
41 Agus air do Iosa suidhe
fa chomhair àite-coimhid an

ionmhais, thug e fa'near cionn-
us a bha 'm pobull a' cur an
airgid anns an ionmhas: agus
chuir mòran do dhaoinibh
saoibhir mòran ann.
42 Agus air teachd do
bhantraich bhochd, thilg i dà
bhonn bheag ann, a ni feoir-
ling.
43 Agus air dha a dheis-
ciobuil a ghairm d'a ionnsuidh,
thubhairt e riu, Gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'n do
chuir a' bhantrach bhochd so
tuilleadh san ionmhas, na iad-
san uile a thilg ann.
44 Oir thilg iadsan uile ann
d'am mòr-phailteas; ach thilg
ise as a gainne na bha aice
uile, eadhon a beathachadh
gu h-iomlan

CAIB. XIII.

AGUS an uair a bha e dol
a mach as an teampull,
thubhairt neach d'a dheis-
ciobluibh ris, A Mhaighstir,
feuch ciod e a' ghnè chlach so,
agus ciod e a' ghnè aitreibh
so!
2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e ris, Am faic thu
an aitreabh mhòr so? cha'n
fhàgar clach air muin cloiche,
nach sgarar o chéile.
3 Agus 'nuair a shuidh e
air sliabh nan crann-oladh, fa
chomhair an teampuill, dh'-
fheòraich, Peadar, agus Seu-
mas, agus Eoin, agus Aindreas
an uaignidheas deth,
4 Innis duinne c'uin a
bhitheas na nithe sin, agus
ciod e 'n comhara 'nuair a
bhitheas na nithe sin gu léir
air an coimhlionadh.
5 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thòisich e air a ràdh,
Thugaibh an aire nach meall
aon neach sibh:
6 Oir thig mòran ann am
ainm-sa, ag ràdh, Is mise e:
agus meallaidh iad mòran.
7 Agus an uair a chluinn-
eas sibh coganna, agus tuair-
isgeul choganna, na biodh
buaireas oirbh: oir is éigin *iad*
so a theachd; ach cha *'n'eil*
an deireadh ann fathast.
8 Oir éiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìoghachd:
agus bithidh critheanna talmh-
ainn ann an iomadh àit, agus
bithidh gorta agus trioblaidean
ann: is iad sin toiseach dhòr-
uinnean.
9 Ach thugaibh an aire
dhuibh féin: oir bheir iad
thairis sibh do chomhairlibh:
agus anns na sionagogaibh
sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh
an làthair uachdaran agus rìgh-
rean air mo shonsa, mar fhian-
uis dhoibh-san.
10 Agus is éigin air tùs an
soisgeul a bhi air a shearmon-
achadh do na h-uile chinnich.
11 Ach an uair a bheir iad
leo sibh, 'gur tabhairt thairis,
na biodh e 'na ro-chùram oirbh
ciod e a labhras sibh, agus na
smuainichibh roimh-làimh *air:*
ach ge b'e ni a bheirear dhuibh
san uair sin féin, abraibh e:
oir cha sibhse ta labhairt, ach
an Spiorad naomh.
12 Agus bheir am bràthair

a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac: agus éiridh a' chlann suas an aghaidh *am* pàranta, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoinibh air sgàth m'ainme-sa: ach an ti a bhuanaicheas chum na crìche, is e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràineileachd an léir-sgrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'n a seasamh anns an ionad nach bu chòir dhi, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan, a *ta* ann an *tìr* Iudea, chum nam beann:

15 Agus na tigeadh esan a ta air mullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti a ta 's a mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnài sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche 'sna làithibh sin!

18 Agus guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi 's a gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruitheachd a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as; ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin, ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no, Feuch, *a ta* e 'n sin, na creidibh *e:*

22 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige agus ni iad comharan, agus mìorbhuilean, chum, nam bu chomasach *e*, na daoine taghta féin a mhealladh.

23 Agus thugaibh-sa an aire: feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian, air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipe;

25 Agus tuitidh reulta nèimh, agus bithidh na cumhachdan *a ta* 'sna nèamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sinn chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e 'aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth-iomall nèimh.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chraoibh-fhìge: An uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus:

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithe sin tachairt, biodh fhios

agaibh gu bheil e 'm fagus,
eadhon aig na dorsaibh.
30 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach téid an gineal-
ach so thairis, gus an coimh-
lionar na nithe sin uile.
31 Théid nèamh agus tal-
amh seach; ach cha téid m'
fhocail-sa seach a chaoidh.
32 Ach cha-n 'eil fios an là
no na h-uaire sin aig neach air
bith, cha-n 'eil aig na h-aing-
libh a ta air nèamh; no aig a'
Mhac, ach aig an Athair.
33 Thugaibh fa'near, dean-
aibh faire agus urnuigh: oir
cha-n 'eil fhios agaibh c'uin
a thig an t-àm.
34 *Oir a ta Mac an duine*
mar dhuine a chaidh air thu-
rus, agus a dh'fhàg a thigh
féin, agus a thug d'a sheirbhis-
ich cumhachd, agus 'obair féin
do gach neach, agus a thug
àithne do'n dorsair faire a
dheanamh.
35 Uime sin deanaibh-sa
faire, (oir cha-n 'eil fhios ag-
aibh c'uin a thig maighstir an
tighe; an ann air feasgar, no
air mheadhon-oidhche, no aig
gairm-choileach, no anns a'
mhaduinn;)
36 Air eagal air teachd dha
gu h-obann, gu'm faigh e sibh
'n ur codal.
37 Agus na nithe a ta mi
ag ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh
ris na h-uile dhaoinibh, Dean-
aibh faire.

CAIB. XIV.

AGUS bha a' chàisg, agus
féill an arain neò-ghoirt-
ichte an déigh dà là: agus
dh'iarr na h-àrd-shagairt agus
na sgrìobhaichean, cionnus a
ghlacadh iad esan le foill, a-
gus a chuireadh iad gu bàs e.
2 Ach thubhairt iad, Cha-n
ann air an fhéill, air eagal gu'n
éirich buaireas 'am measg an
t-sluaigh.
3 Agus air bhi dha ann am
Betani, ann an tigh Shimoin an
lobhair, an uair a bha e 'n a
shuidhe air bòrd, thàinig bean,
aig an robh bocsa alabastair
do oladh spicnaird, ro luach-
mhoir; agus bhris i am bocsa,
agus dhòirt i air a cheann e.
4 Agus bha cuid diubh
diombach annta féin, agus ag
ràdh, C'ar son a rinneadh an
t-ana-caitheadh so air an ol-
adh?
5 Oir dh'fheudadh i bhi air
a reiceadh air son tuilleadh na
tri cheud peghinn, agus air a
toirt do na bochdaibh. Agus
rinn iad gearan 'n a h-aghaidh.
6 Ach thubhairt Iosa, Leig-
ibh leatha; c'ar son a ta sibh
cur dragha oirre? rinn i obair
mhaith ormsa.
7 Oir a ta na bochdan a
ghnàth maille ribh, agus ge b'e
uair is àill leibh, feudaidh sibh
maith a dheanamh dhoibh:
ach cha-n 'eil mise a ghnàth
agaibh.
8 Rinn i na dh'fheudadh
i: thàinig i roimh-làimh a dh'
ungadh mo chuirp chum adh-
laic.
9 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Ge b'e earrann air
bith air feadh an domhain uile

am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni *so* a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'n uair a chual iadsan *so*, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'àit an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum gu'n itheadh tu a' chàisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus thubhairt e riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge: leanaibh e.

14 Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraibh-sa ri fear-an-tighe, Tha am Maighstir ag ràdh, C'àit am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'n a làn uidheam agus deasaichte: an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'n an suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhasan thubhairt e riu, *Is* fear do'n dà fhear dheug e, a ta 'tumadh maille riumsa 's a mhèis.

21 A ta mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e sgrìobhta uime, ach is anaoibhinn do'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine: bu mhaith do'n duine sin mur beirteadh riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh: is e so mo chorpsa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibhsan e: agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuil-sa an Tiomnaidhnuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh. Nach òl mi ni's mò do thoradh na fìonain, gus an

là sin an òl mi nuadh e ann
an rìoghachd Dhè.
26 Agus air dhoibh laoidh
a sheinn, chaidh iad a mach
gu sliabh nan crann-oladh.
27 Agus thubhairt Iosa riu,
Gheibh sibh uile oilbheum
annamsa an nochd: oir a ta
e sgriobhta, Buailidh mi am
buachaill, agus sgapar na caor-
aich.
28 Ach an déigh dhomh
éirigh, théid mi roimhibh do
Ghalile.
29 Ach thubhairt Peadar
ris, Ged fhaigh iadsan uile oil-
bheum annad, gidheadh cha-n
fhaigh mise *e*.
30 Agus thubhairt Iosa ris,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
riut, An diugh, air an oidhche
so féin, mu'n goir an coileach
dà uair, gu'n àicheadh thusa
mi tri uairean.
31 Ach is ro mhòid a thu-
bhairt esan, Ged is éigin domh
am bàs fhulang maille riut,
cha-n àicheadh mi chaoidh
thu. Agus mar sin thubhairt
càch uile mar an ceudna.
32 Agus thàinig iad gu ion-
ad d'am b' ainm Getsemane;
agus thubhairt e r'a dheisciob-
luibh, Suidhibh-sa an so, gus
an dean mise urnuigh.
33 Agus thug e leis Peadar,
agus Seumas, agus Eoin, agus
thòisich e air a bhi fuidh uamh-
chrith, agus fuidh anabarra
bròin
34 Agus thubhairt e riu,
Tha m'anam ro bhrònach,
eadhon gu bàs: fanaibh-sa an
so, agus deanaibh faire.
35 Agus chaidh e beagan
air aghaidh, agus thuit e air
an talamh, agus rinn e ur-
nuigh, nam bu chomasach e,
gu'n rachadh an uair thairis air.
36 Agus thubhairt e, Abba,
Athair, a ta gach ni so-dhean-
ta dhuitse; cuir an cupan so
seachad orm: gidheadh, na
b'e an ni a b'àill leamsa, ach
an ni a's toil leatsa.
37 Agus thàinig e, agus
fhuair e iadsan 'n an codal,
agus thubhairt e ri Peadar, A
Shimoin am bheil thu 'ad'
chodal? nach b'urrainn thu
faire a dheanamh aon uair?
38 Deanaibh faire agus ur-
nuigh, chum nach tuit sibh am
buaireadh: *a ta* an spiorad gu
deimhin togarrach, ach *a ta*
an fheoil anmhunn.
39 Agus air dha imeachd a
rìs, rinn e urnuigh, ag ràdh
nam briathra ceudna.
40 Agus an uair a phill e,
fhuair e iad a rìs 'n an codal,
(oir bha'n sùilean trom,) agus
cha robh fhios aca cionnus a
bheireadh iad freagradh air.
41 Agus thàinig e an treas
uair, agus thubhairt e riu,
Coidlibh roimhibh a nis, agus
gabhaibh fois: is leoir e, thàin-
ig an uair; feuch, a ta Mac
an duine air a bhrath thairis
do làmhaibh nam peacach.
42 Eiribh, imicheamaid;
feuch, a ta an ti a bhrathas
mise am fagus.
43 Agus air ball, air dha
bhi fathast a' labhairt, thàinig
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, agus sluagh mòr maille

ris le claidhibh agus bataibh,
o na h-àrd-shagartaibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus na
seanairibh.
44 Agus bha an ti a bhrath
esan air toirt comhara dhoibh,
ag ràdh, Ge b'e neach d'an
toir mise pòg, is e sin e; glac-
aibh e, agus thugaibh leibh *e*
gu tèaruinte.
45 Agus air teachd dha
chaidh e air ball d'a ionn-
suidh-sa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir;
agus phòg se e.
46 Agus chuir iadsan làmh
ann, agus ghlac iad e.
47 Agus air tarruing claidh-
eimh do fhear do na bha làth-
air, bhuail e òglach an àrd-
shagairt, agus ghearr e a chluas
deth.
48 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, An d'thàinig
sibh a mach gu mo ghlac-
aidh-sa, mar gu b'ann an agh-
aidh fir-reubainn le claidhibh
agus *le* bataibh?
49 Bha mi gach là maille
ribh san teampull, a' teagasg,
agus cha do ghlac sibh mi:
ach *a ta so* chum gu biodh na
sgriobtuirean air an coimhlion-
adh.
50 Agus air do na h-uile a
thréigsinn, theich iad.
51 Agus lean òganach àr-
aidh e, aig an robh lìon-eud-
ach air a chur m' a chorp lom-
nochd; agus rug na h-ògan-
aich air.
52 Ach air dhasan an lìon-
eudach fhàgail, theich e lom-
nochd uatha.
53 Agus thug iad leo Iosa
chum an àrd-shagairt: agus
chruinnicheadh maille ris na
h-àrd-shagairt uile, agus na
seanairean, agus na sgrìobh-
aichean.
54 Agus lean Peadar e fada
uatha, gus an deachaidh e
steach do thalla an àrd-shag-
airt: agus bha e 'n a shuidhe
maille ris na seirbhisich, agus
'g a gharadh ris an teine.
55 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt, agus a' chomhairle
uile fianuis an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs; agus cha
d'fhuair iad.
56 Oir rinn mòran dhaoine
fianuis bhréige 'n a aghaidh,
ach cha do chòird am fianuis
r'a chéile.
57 Agus dh'éirich dream
àraidh, agus thug iad fianuis
bhréige 'n a aghaidh, ag ràdh,
58 Chuala sinne ag ràdh,
Leagaidh mi sìos an teampull
so, a rinneadh le làmhaibh, a-
gus 'an tri làithibh, togaidh mi
teampull eile, neo-dheanta le
làmhaibh.
59 Agus mar sin féin cha
robh am fianuis a' teachd r'a
chéile.
60 Agus air éirigh suas
do'n àrd-shagart 's a mheadh-
on, chuir e ceisd air Iosa, ag
ràdh, Nach toir thu freagradh
air bith uait? ciod sin mu
bheil iad so a' toirt fianuis 'a d'
aghaidh.
61 Ach dh'fhan esan 'n a
thosd, agus cha do fhreagair
e ni 'sam bith. A rìs dh'fheòr-
aich an t-àrd-shagart deth, a

gus thubhairt e ris, An tu
Croisd, Mac an ti bheann-
aichte?
62 Agus thubhairt Iosa, Is
mi: agus chi sibh Mac an
duine 'n a shuidhe, air deas
làimh cumhachd *Dhé*, agus a'
teachd le neulaibh nèimh.
63 An sin reub an t-àrd-
shagart 'eudach, agus thubhairt
e, Ciod am feum a ta againn
tuilleadh air fianuisibh?
64 Chuala sibh an toi-
bheum: ciod i bhur barail-sa?
Agus thug iad uile breth 'n a
aghaidh gu'n do thoill e am
bàs.
65 Agus thòisich cuid diubh
air smugaid a thilgeadh air,
agus 'aghaidh fholach, agus a
bhualadh le'n dornaibh, agus
a ràdh ris, Dean fàidheadair-
eachd: agus ghabh na seir-
bhisich le m' basaibh air.
66 Agus air do Pheadar a
bhi shìos anns an talla, thàinig
aon do bhanoglaich an àrd-
shagairt:
67 Agus 'n uair a chunnaic i
Peadar 'g a gharadh, agus air
dhi beachdachadh air thu-
bhairt i *ris*, Bha thusa cuid-
eachd maille ri Iosa o Nasaret.
68 Ach dh'àicheadh esan,
ag ràdh, Cha-n aithne dhomh,
agus cha-n 'eil mi tuigsinn
ciod a ta thu 'g ràdh. Agus
chaidh esan a mach do'n fhor-
dhorus; agus ghoir an coileach,
69 Agus air do bhanoglaich
fhaicinn a rìs, thòisich i air a
ràdh riu-san a bha 'n an seas-
amh a làthair, Is ann diubh a
ta 'm fear so.
70 Agus dh'àicheadh e rìs.
Agus an ceann beagan 'n a
dhéigh sin, thubhairt iadsan
a bha 'n an seasamh a làthair a
rìs ri Peadar, Gu firinneach is
ann diubh sud thu: oir is Ga-
liléach thu, agus is cosmhuil
do chainnt *riu*.
71 Ach thòisich esan air
mallachadh agus air mionn-
achadh, *ag ràdh*, Cha-n aithne
dhomh an duine so mu 'm
bheil sibh a' labhairt.
72 Agus ghoir an coileach
an dara uair. Agus chuimh-
nich Peadar am focal a thu-
bhairt Iosa ris, Mu'n goir an
coileach dà uair, àicheadhaidh
tu mi tri uairean. Agus an
uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

AGUS air ball 's a' mhaduinn
chum na h-àrd-shagairt
maille ris na seanairibh, agus
na sgrìobhaichibh, agus a'
chomhairle gu h-iomlan, comh-
airle, agus air dhoibh Iosa a
cheangal, thug iad leo e, agus
thug iad thairis e do Philat.
2 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, An tusa righ nan Iudh-
ach? Agus air freagairt dha,
thubhairt e ris, Thubhairt thu
e.
3 Agus chuir na h-àrd-shag-
airt mòran do nithibh as a
leth: ach cha do fhreagair
esan aon ni.
4 Agus chuir Pilat a rìs
ceisd air, ag ràdh, Nach freag-
air thu ni 'sam bith? feuch cia
lìon nithe air am bheil iad sin
a' toirt fianuis 'a d' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa
ni 'sam bith tuilleadh ; air chor
as gu'n do ghabh Pilat ion-
gantas
6 A nis air an fhéill bu
ghnàth leis aon phrìosanach,
ge b'e air bith a dh'iarradh
iad, a leigeadh as doibh.
7 Agus bha *neach àraidh*
d'am b'ainm Barabas, ceang-
ailte maille r'a chompanaich
ceannairce, muinntir a bha air
deanamh mortaidh anns a'
cheannairc.
8 Agus air glaodhaich gu
h-àrd do'n t-sluagh, thòisich
iad air iarraidh *air*, *a dheanamh*
dhoibh mar a rinn e an còmh-
nuidh.
9 Ach fhreagair Pilat iad,
ag ràdh, An àill leibh gu'n
cuir mi righ nan Iudhach fa
sgaoil duibh?
10 (Oir bha fhios aige gu'm
b'ann troimh fharmad a thug
na h-àrd-shagairt thairis e.)
11 Ach bhrosnuich na h-àrd-
shagairt an sluagh, chum gu'm
b'fhearr leis Barabas a chur fa
sgaoil doibh.
12 Agus fhreagair Pilat, a-
gus thubhairt e riu a rìs, Ciod
ma seadh is àill leibh mi a
dheanamh ris *an duine sin*, d'
an goir sibh Righ nan Iudh-
ach?
13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Ceus e.
14 An sin thubhairt Pilat
riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a
rinn e? Ach bu ro mhòid a
ghlaodh iadsan, Ceus e.
15 Agus air do Philat 'bhi
toileach gnìomh taitneach a
dheanamh do'n t-sluagh, dh'-
fhuasgail e Barabas dhoibh,
agus thug e thairis Iosa, an
déigh dha *a* sgiùrsadh, chum a
cheusaidh.
16 Agus thug na saighdear-
an leo e steach do'n talla, eadh-
on cùirt an uachdarain: agus
ghairm iad a' chuideachd uile
an ceann a chéile.
17 Agus chuir iad uime
eudach purpuir, agus air
dhoibh coron droighinn fhigh-
eadh, chuir iad air e.
18 Agus thòisich iad air
beannachadh dha, *ag ràdh*,
Fàilte dhuit, a Righ nan Iudh-
ach!
19 Agus bhuail iad 's a'
cheann e le slait chuilce, agus
thilg iad smugaid air, agus a'
lùbadh *an* glùn, rinn iad aor-
adh dha.
20 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad deth an *t-eudach* purpuir,
agus chuir iad 'eudach féin
uime, agus thug iad a mach e
chum gu'n ceusadh iad e.
21 Agus dh'éignich iad
duine àraidh bha dol seachad,
Simon o Chirene, (athair Alec-
sandeir agus Rufuis, a bha
teachd as a' mhachair,) chum
a chrann-ceusaidh a ghiùlan.
22 Agus thug iad e gu ion-
ad *d'am b'ainm* Golgota, is e
sin air eadar-theangachadh,
aite cloiginn.
23 Agus thug iad da r'a òl,
fion air a mheasgadh le mirr:
ach cha do ghabh esan e.
24 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan, a

tilgeadh croinn air, ciod a'
chuid a bhiodh aig gach duine
dheth.
25 Agus bha 'n treas uair
ann; agus cheus iad e.
26 Agus bha sgrìobhadh a
chùise-ditidh air a sgriobhadh
os a cheann, RIGH NAN
IUDHACH.
27 Agus cheus iad maille
ris dà ghaduiche; fear air a
làimh dheis, agus fear air a
làimh chlì.
28 An sin choimhlionadh
an sgriobtuir, a thubhairt, A-
gus bha e air àireamh am
measg nan ciontach,
29 Agus thug iadsan a bha
dol seachad anacainnt da, a'
crathadh an ceann, agus ag
ràdh, O thusa a leagas an
teampull agus a thogas e ann
an tri làithibh,
30 Fòir ort féin, agus thig
a nuas o'n chrann-cheusaidh.
31 Agus mar an ceudna
thubhairt na h-árd-shagairt
agus na sgrìobhaichean r'a
chéile, a' fanoid air, Shaor e
daoine eile; cha-n 'eil e com-
asach air e féin a shaoradh.
32 Thigeadh a nis Criosd
Righ Israeil a nuas o'n chrann-
cheusaidh, chum gu'm faic
agus gu'n creid sinn. Agus
thug iadsan a chaidh cheusadh
maille ris, anacainnt da.
33 Agus an uair a thàinig
an seathadh uair, bha dorch-
adas air an talamh uile, gu
ruig an naothadh uair.
34 Agus air an naothadh
uair dh'éigh Iosa le guth àrd,
ag ràdh, Eloi, Eloi, lama sab-
achtani? is e sin, air eadar-
theangachadh, Mo Dhia mo
Dhia, c'ar son a thréig thu
mi?
35 Agus air cluinntinn *sin*
do chuid diubhsan a bha 'n an
seasamh a làthair, thubhairt
iad, Feuch, a ta e a' gairm
Eliais.
36 Agus ruith fear diubh,
agus air dha spòng a lionadh
do fhìon geur agus a cur air
slait chuilce, thug e deoch
dha, ag ràdh, Leigibh *leis;*
faiceamaid an tig Elias g'a
thoirt a nuas.
37 Agus air do Iosa éigh-
each le guth àrd thug e suas
an déò.
38 Agus bha brat-roinn an
teampuill air a reubadh 'n a
dhà chuid o mhullach gu ìoch-
dar.
39 Agus an uair a chunnaic
an ceannard-ceud, a bha 'n a
sheasamh fa chomhair, gu'n
d'thug e suas an deò, a' glaodh-
aich mar sin, thubhairt e, Gu
firinneach b'e 'n duine so Mac
Dhé.
40 Agus bha mar an ceudna
mnài am fad uatha ag amharc:
'n am measg sin bha Muire
Magdalen, agus Muire màth-
air Sheumais bu lugha, agus
Ioseis, agus Salome;
41 Muinntir a lean e mar
an ceudna, an uair a bha e 'an
Galile, agus a bha fritheal-
adh dha; agus mòran eile do
mhnaibh a chaidh suas maille
ris gu Ierusalem.
42 Agus a nis air teachd
do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm

b'e *là* an ullachaidh e, eadhon
an là roimh an t-sàbaid,)
43 Thàinig Ioseph o Arima-
tea, comhairleach urramach,
aig an robh mar an ceudna
sùil ri rìoghachd Dhé, agus
chaidh e steach gu dàna dh'-
ionnsuidh Philait, agus dh'iarr
e corp Iosa.
44 Agus b'ioghnadh le Pilat
ma bha e cheana marbh : A-
gus air dha an ceannard-
ceud a ghairm, dh'fhiosraich
e dheth, An robh fad o fhuair
e bàs.
45 Agus air dha fios fhaot-
ainn o'n cheannard-ceud, thug
e 'n corp do Ioseph.
46 Agus cheannaich esan
lìon-eudach grinn, agus thug
e nuas e, agus phaisg e 's an
lìon-eudach e, agus chuir se e
ann an uaigh a chladhaicheadh
á carraig, agus charuich e
clach gu dorus na h-uaighe.
47 Agus dh'amhairc Muire
Magdalen, agus Muire *màth-
air* Ioseis, air an àite 's an do
chuireadh e.

CAIB. XVI.

AGUS air dol do'n t-sàb-
aid seachad, cheannaich
Muire Magdalen, agus Muire
màthair Sheumais, agus Sal-
ome, spìosraidh deadh fhàile,
chum air dhoibh teachd gu'n
ungadh iad e.
2 Agus thàinig iad gu ro
mhoch air maduinn a' cheud
là do'n t-seachduinn chum na
h-uaighe, aig éirigh na gréine.
3 Agus thubhairt iad eat-
orra féin, Cò a charuicheas
dhuinn a' chlach o dhorus na
h-uaighe?
4 (Agus air dhoibh amharc,
chunnaic iad gu'n robh a'
chlach air a h-àtharrachadh
air falbh,) oir bha i ro mhòr.
5 Agus air dhoibh dol a
stigh do'n àit-adhlaic, chunn-
aic iad òganach 'n a shuidhe
air an làimh dheis, uime an
robh trusgan fada geal; agus
bha eagal orra.
6 Agus thubhairt esan riu,
Na biodh eagal oirbh: a ta
sibh ag iarraidh Iosa o Nasar-
et, a cheusadh: dh'éirich e,
cha-n 'eil e 'n so: faicibh an
t-àit anns an do chuir iad e:
7 Ach imichibh, innsibh
d'a dheisciobluibh agus do
Pheadar, gu bheil e dol roimh-
ibh do Ghalile: chi sibh an
sin e, mar thubhairt e ribh.
8 Agus air dol a mach
dhoibh, theich iad o'n uaigh;
oir bha ball-chrith agus uamh-
unn orra: agus cha dubhairt
iad ni sam bith ri neach air
bith; oir bha eagal orra.
9 Agus air éirigh do Iosa
's a' mhaduinn air a' cheud *là*
do'n t-seachduin, nochdadh e
air tùs do Mhuire Magdalen,
as an do thilg e seachd deamh-
ain.
10 *Agus* air imeachd dhise,
dh'innis i sin dhoibh-san a bha
maille ris, agus iad ri bròn a-
gus gul.
11 Agus iadsan, an uair a
chual iad gu'n robh e beò, a-
gus g'um facadh leathasan e,
cha do chreid iad.
12 'N a dhéigh sin, nochd-

adh e do dhithis diubh ann an
cruth eile, ag imeachd dhoibh,
agus iad a' dol do'n dùthaich.
13 Agus dh'imich iadsan a-
gus dh'innis iad e do chàch:
agus cha mhò a chreid iad iad-
san.
14 An déigh sin nochdadh
e do'n aon fhear deug, agus
iad 'n an suidhe aig biadh, a-
gus thilg e orra am mi-chreid-
imh, agus an cruas-cridhe, a
chionn nach do chreid iad iad-
san a chunnaic e an déigh dha
éirigh.
15 Agus thubhairt e riu,
Imichibh air feadh an t-saogh-
ail uile, agus searmonaichibh
an soisgeul do gach dùil.
16 Ge b'e chreideas agus a
bhaistear, saorar e, ach ge b'e
nach creid, dìtear e.
17 Agus leanaidh na comh-
aran so an dream a chreideas:
Ann am ainm-sa tilgidh iad a
mach deamhain; labhraidh
iad le teangaibh nuadha;
18 Togaidh iad nathraiche
nimhe; agus ma dh'òlas iad
ni air bith marbhtach, cha
chiùrr e iad; cuiridh iad an
làmhan air daoinibh tinne, a-
gus bithidh iad gu maith.
19 Mar sin an déigh do'n
Tighearna labhairt riu, ghabh-
adh suas gu nèamh e, agus
shuidh e air deas làimh Dhé.
20 Agus air dhoibh-san dol
a mach, shearmonaich iad anns
gach àit, air bhi do'n Tigh-
earn a' co-oibreachadh leo, a-
gus a' daingneachadh an fhoc-
ail leis na comharaibh a lean
e. Amen

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS

DO bhrìgh gu'n do ghabh mòran os làimh eachd-
raidh sgrìobhadh ann an
ordugh air na nithibh sin a
ta air an coimhlionadh 'n ar
measg-ne,
2 A réir mar a dh'aithris
na daoine sin dhuinne iad, a
chunnaic iad o thùs le 'n sùil-
ibh, agus a bha 'n an luchd-
frithealadh an fhocail:
3 Chunnacas dhomhsa mar
an ceudna, a Theophiluis ro
òirdheirc, air faotainn dearbh
fhios nan uile nithe dhomh o'n
fhìor thoiseach, sgrìobhadh a
d'ionnsuidh-sa 'an ordugh,
4 Chum gu'm biodh fios
agad air cinnteachd nan nithe
anns an deachaidh do theag-
asg.
5 BHA ann an làithibh He-
roid righ Iudea, sagart
àraidh d'am b'ainm Sacharias,
do sheal Abia: agus *bha* a
bhean do nigheanaibh Aaroin,
agus *b*'ainm dhi Elisabet.
6 Agus bha iad le chéile ion-
raic am fianuis Dé, ag imeachd
ann an uile àitheantaibh agus
orduighibh an Tighearna, gu
neo-lochdach.
7 Agus cha robh duine
cloinne aca, do bhrìgh gu'n

robh Elisabet neo-thorrach,
agus bha iad le chéile aos-
mhor.
8 Agus tharladh, am feadh
a bha esan a' frithealadh mar
shagart an làthair Dhé ann an
ordugh a sheala,
9 A réir gnàtha na sagart-
achd b'e a chrannchur tùis a
losgadh, air dha dol a steach
do theampull an Tighearn.
10 Agus bha coimhthional
an t-sluaigh uile a' deanamh
urnuigh a muigh, ri àm na
tùise.
11 Agus chunnacas leis-san
aingeal an Tighearna'n a sheas-
amh air taobh deas altarach na
tùise.
12 Agus an uair a chunnaic
Sacharias *e*, bha e fo thriob-
laid, agus thuit eagal air.
13 Ach thubhairt an t-ain-
geal ris, Na gabh eagal, a
Shachariais; oir fhuair d'ur-
nuigh éisdeachd, agus beiridh
do bhean Elisabet mac dhuit,
agus bheir thu Eoin mar ainm
air.
14 Agus bithidh aoibhneas
agus subhachas ort; agus ni
mòran gairdeachas r'a bhreith.
15 Oir bithidh e mòr an
làthair an Tighearn, agus cha-n
òl e fion no deoch làidir; agus
bithidh e air a lìonadh leis
an Spiorad naomh, eadhon o
bhroinn a mhàthar.
16 Agus pillidh e mòran do
chloinn Israeil chum an Tigh-
earn an Dé.
17 Agus théid e roimhe-san
ann an spiorad agus ann an
cumhachd Eliais, a thionnd-
adh cridhe nan aithriche chum
na cloinne, agus nan eas-umhal
gu gliocas nan firean, a dh'ull-
uchadh pobuill deas do'n Tigh-
earn.
18 Agus thubhairt Sachar-
ias ris an aingeal, Cionnus a
bhios fhios so agam? oir is
seann duine mise, agus a ta
mo bhean aosmhor.
19 Agus fhreagair an t-ain-
geal agus thubhairt e ris, Is
mise Gabriel a sheasas 'an làth-
air Dhé; agus chuireadh mi a
labhairt riutsa, agus a dh'inn-
seadh an naidheachd mhaith
so dhuit.
20 Agus, feuch, bithidh tu
balbh agus gun chomas labh-
airt, gus an là anns an tig na
nithe so gu crìch, a chionn
nach do chreid thu mo bhriath-
rasa, a bhitheas air an coimh-
lionadh 'n an àm féin.
21 Agus bha am pobull a'
feitheamh ri Sacharais, agus
b'iongantach leo a' mhoille a
rinn e 's an teampull.
22 Agus an uair a thàinig
e mach, cha b'urrainn e labh-
airt riu: agus thuig iad gu'm
fac e sealladh *nèamhaidh* 's an
teampull: oir bha e sméid-
eadh orra, agus dh'fhan e 'n a
thosd.
23 Agus tharladh, an uair
a choimhlionadh làithean a
fhrithealaidh, gu'n deachaidh
e d'a thigh féin.
24 Agus an déigh nan làith-
ean sin dh'fhàs a bhean Elisa-
bet torrach, agus dh'fholaich
si i féin rè chùig mìosan, ag
ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an
Tighearna dhomh anns na
làithibh air an d'amhairc e
orm, a thogail diom mo mhas-
laidh am measg dhaoine.
26 Agus anns an t-seathadh
mìos, chuireadh an t-aingeal
Gabriel o Dhia, gu caithir do
Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,
27 Dh'ionnsuidh òigh a bha
fo cheangal pòsaidh aig fear
d'am b'ainm Ioseph, do thigh
Dhaibhidh; agus *b'e* ainm na
h-òigh Muire.
28 Agus air dol a steach
do'n aingeal d'a h-ionnsuidh,
thubhairt e, Fàilte dhuit, o
thusa d'an do nochdadh mòr
dheadh-ghean, *a ta* an Tigh-
earna maille riut: *is* beann-
aichte thu am measg bhan.
29 Agus an uair a chunn-
aic i e, bha i fo thrioblaid
inntinn air son a chainnte, a-
gus a' reusonachadh ciod a'
ghnè altacha-beatha dh'fheud-
adh bhi 'n so.
30 Agus thubhairt an t-ain-
geal rithe, Na biodh eagal ort,
a Mhuire: oir fhuair thu
deadh-gean o Dhia.
31 Agus, feuch, gabhaidh
tu a'd' bhroinn, agus beiridh
tu mac, agus bheir thu Iosa
mar ainm air.
32 Bithidh e mòr, agus
goirear Mac an Ti a's ro-àirde
dheth; agus bheir an Tigh-
earna Dia dha rìgh-chaithir
'athar féin Dhaibhidh.
33 Agus bithidh e 'na Rìgh
air tigh Iacoib gu bràth, agus
cha bhi crìoch air a rìogh-
achd.
34 Agus thubhairt Muire
ris an aingeal, Cionnus a bhith-
eas so, do bhrìgh nach 'eil
aithne agamsa air duine?
35 Agus fhreagair an t-aing-
eal agus thubhairt e rithe, Thig
an Spiorad naomh ort, agus
cuiridh cumhachd an Ti a's
àirde sgàil ort: uime sin an
ni naomh sin a bheirear leat,
goirear Mac Dé dheth.
36 Agus, feuch, do bhan-
charaid Elisabet, a ta ise féin
torrach air mac 'n a sean aois;
agus is e so an seathadh mìos
dhise d'an goirteadh bean neo-
thorrach;
37 Oir cha-n 'eil ni sam
bith do-dheanta do Dhia.
38 Agus thubhairt Muire,
Feuch banoglach an Tigh-
earna; biodh e dhomhsa réir
d'fhocail. Agus dh'fhalbh an
t-aingeal uaipe.
39 Agus air éirigh do
Mhuire 's na làithibh sin, chaidh
i le cabhaig do dhùthaich nam
beann, gu baile do Iuda,
40 Agus chaidh i steach do
thigh Shachariais, agus chuir
i fàilte air Elisabet.
41 Agus tharladh, an uair
a chual Elisabet beannachadh
Mhuire, gu'n do leum an
naoidhean 'n a broinn; agus
lìonadh Elisabet leis an Spior-
ad naomh.
42 Agus ghlaodh i mach le
guth àrd, agus thubhairt i, *Is*
beannaichte thu am measg
bhan, agus *is* beannaichte tor-
adh do bhronn.
43 Agus cionnus *a dh'éirich*
so dhomhsa, gu'n tigeadh

màthair mo Thighearn a m' ionnsuidh?

44 Oir feuch, co luath as a thàinig fuaim do bheannachaidh a'm' chluasaibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaichte ise a chreid: oir coimhlionar na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearn,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuighear:

48 Do bhrìgh gu'n d'amhairc e air staid ìosail a bhanoglaich: oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannaichte dhiom.

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh; agus *is* naomh 'ainm.

50 Agus *a ta* a thròcair-san o linn gu linn, do'n dream d'an eagal e.

51 Nochd e neart le 'ghairdean, sgap e na h-uaibhrich ann an smuaintibh an cridhe féin.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rìoghail, agus dh'àrdaich e iadsan a bha ìosal.

53 Lìon e 'n dream a bha ocrach le nithibh maithe; agus chuir e uaith na daoine saoibhir falamh.

54 Rinn e còmhnadh ri Israel òglach féin, ann an cuimhneachadh a thròcair;

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll thri mìosan, agus phill i d'a tigh féin.

57 A nis thàinig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearna mòrthròcair dhi: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'thàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein: agus ghairm iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i Ni headh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha-n 'eil aon neach do d' chàirdibh d' an gairmear an t-ainm so.

62 Agus sméid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b'àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàirsgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e, ag ràdh, *Is* e Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus *dh'fhuasgladh* a theangadh, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala

na nithe sin, thaisg iad 'n an
cridhe *iad*, ag ràdh, Ciod a'
ghnè leinibh a bhitheas an so?
Agus bha làmh an Tighearna
maille ris.
67 Agus bha Sacharias 'ath-
air air a lìonadh leis an Spior-
ad naomh, agus rinn e fàidh-
eadaireach, ag ràdh,
68 Gu ma beannaichte an
Tighearna Dia Israeil, air son
gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n
d'thug e saorsa d'a phobull,
69 Agus gu'n do thog e
suas dhuinne adharc slàinte,
ann an tigh Dhaibhidh 'òg-
lach féin;
70 A réir mar a labhair
e le beul 'fhàidhean naomha
féin, a bha ann o thoiseach an
t-saoghail;
71 A thoirt saorsa dhuinn
o ar naimhdibh, agus o làimh
na muinntir sin uile le'm fuath-
ach sinn:
72 A choimhlionadh na
tròcair *a gheall e* d'ar n-aith-
richibh, agus a chuimhneach-
adh a choimhcheangail naoimh
fein:
73 Na mionnan a mhionn-
aich e d'ar n-athair Abraham,
74 Gu'n tugadh e dhuinn,
air dhuinn bhi air ar saoradh
o làimh ar naimhde, gu'n
deanamaid seirbhis dha as
eugmhais eagail.
75 Ann an naomhachd a-
gus ann an fireantachd 'n a
làthair fein, uile làithean ar
beatha.
76 Agus thusa, a leinibh,
goirear dhiot Fàidh an Ti a's
àirde: oir theid thu roimh
aghaidh an Tighearn, a dh'ull-
uchadh a shlighe;
77 A thoirt eòlais na slàinte
d'a phobull, ann am maith-
eanas am peacanna,
78 Troimh thròcair ro mhòir
ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich
an ùr-mhaduinn o'n ionad a's
àirde sinn,
79 A thoirt soluis dhoibh-
san a ta 'n an suidhe ann an
sgàil a' bhàis, a threòrachadh
ar cos air slighe na sìthe.
80 Agus dh'fhàs an lean-
abh, agus neartaicheadh 'an
spiorad e, agus bha e san fhàs-
ach gu là 'fhoillseachaidh do
Israel.

CAIB. II.

AGUS tharladh 's na làithibh
sin, gu'n deachaidh or-
dugh a mach o Cheasar Au-
gustus, an domhan uile a
mheas.
2 (Agus rinneadh an ceud
mheas so 'n uair a bha Cirenius
'n a uachdaran air Siria.)
3 Agus chaidh iad uile
chum a bhi air am meas, gach
aon fa leth d'a bhaile fein
4 Agus chaidh Ioseph mar
an ceudna suas o Ghalile, á
baile Nasaret, do Iudea, gu
baile Dhaibhidh, d'an gairm-
ear Betlehem, (do bhrìgh gu'n
robh e do thigh agus do
shliochd Dhaibhidh,)
5 Chum gu biodh e air a
mheas maille ri Muire a bha
fo cheangal pòsaidh dha, agus
i mòr-thorrach.
6 Agus tharladh, am feadh
a bha iad an sin, gu'n do

choimhlionadh làithean a h-in-
bhe, chum i bhi air a h-aisead.
7 Agus rug i a ceud-ghin
mic, agus phaisg i e 'am brat-
speilidh, agus chuir i 'n a luidhe
'am prasaich e; do bhrìgh nach
robh àit aca 's an tigh-òsda.
8 Agus bha anns an dùth-
aich sin buachaillean a' fan-
tuinn a muigh, agus a' dean-
amh faire-oidhche air an treud.
9 Agus, feuch, thàinig ain-
geal an Tighearn orra, agus
dhealraich glòir an Tighearna
mu'n timchioll; agus ghabh
iad eagal mòr.
10 Agus thubhairt an t-ain-
geal riu, Na biodh eagal oirbh:
oir feuch, a ta mi ag innseadh
dhuibh deadh sgeil mhòr-
aoibhneis, a bhitheas do'n uile
shluagh:
11 Oir rugadh dhuibh an
diugh Slànuighear, ann am
baile Dhaibhidh, neach a's e
Criosd an Tighearna.
12 Agus bithidh so 'n a
chomhara dhuibh; Gheibh
sibh an naoidhean paisgte ann
am brat-speilidh, 'n a luidhe
am prasaich.
13 Agus air ball bha maille
ris an aingeal cuideachd mhòr
do armailtibh nèimh, a' mol-
adh Dhe, agus ag ràdh,
14 Glòir do Dhia anns na
h-àrdaibh, agus air talamh sìth,
deadh-ghean do dhaoinibh.
15 Agus tharladh, 'n uair
a dh'fhalbh na h-aingil uatha
do nèamh, gu'n dubhairt na
buachaillean r'a cheile, Rach-
amaid a nis eadhon do Bhet-
lehem, agus faiceamaid an ni
so a rinneadh, a dh'fhoillsich
an Tighearna dhuinne.
16 Agus thàinig iad gu
grad, agus fhuair iad Muire
agus Ioseph, agus an leanabh
'n a luidhe 's a' phrasaich.
17 Agus an uair a chunnaic
iad *sin*, dh'aithris iad an ni a
dh'innseadh dhoibh mu thim-
chioll an leinibh so.
18 Agus ghabh gach neach
a chuala so, iongantas ris
na nithibh sin a dh'innseadh
dhoibh leis na buachaillibh.
19 Ach ghléidh Muire na
nithe sin uile, a' beachd-
smuaineachadh orra 'n a cridhe.
20 Agus phill na buachaill-
ean, a' tabhairt glòire agus mol-
aidh do Dhia air son nan nithe
sin uile a chual agus a chunn-
aic iad, a réir mar a labhradh
riu.
21 Agus an uair a choimh-
lionadh ochd làithean chum an
leanabh a thimchioll-ghearr-
adh, thugadh IOSA mar ainm
air, eadhon an t-ainm a ghairm
an t-aingeal deth mu'n do
ghabhadh 's a' bhroinn e.
22 Agus an uair a choimh-
lionadh làithean a glanaidh, a
réir lagha Mhaois, thug iad
esan gu Ierusalem, chum a
thaisbeanadh do'n Tighearna;
23 (Mar a ta e sgrìobhta
ann an lagh an Tighearna,
Gach ceud-ghin mic a dh'-
fhosglas a' bhrù, gairmear
naomh do'n Tighearn e;)
24 Agus a thoirt ìobairt a
réir mar a theirear ann an lagh
an Tighearna, dà thurtur, no
dà choluman òg.

25 Agus, feuch. bha duine ann an Ierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israeil: agus bha'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an spiorad naomh, nach faiceadh e bàs, gus am faiceadh e Criosd an Tighearn.

27 Agus thàinig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: Agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha.

28 An sin ghlac esan 'n a uchd e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e.

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal 'an sìth, a réir d'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte.

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh:

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel, agus 'n a chomhar' an aghaidh an labhrar;

35 (Agus théid claidheamh troimh d' anamsa féin,) chum gu'm foillsichear smuainte cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna banfhaidh, nighean Phanueil, do thrèibh Aseir; *bha* i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dhi bhi 'n a h-òigh.

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dh'aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh'oidhche le trasgadh agus le h-urnuigh.

38 Agus air teachd dhise a stigh 's an uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll riusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh 'an spiorad e, air a lìonadh le gliocas; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Ierusalem, aig féill na càisge.

42 Agus 'n uair a bha e dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille,

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'n uair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'n an déigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoil-
sinn gu'n robh e 's a' chuid-
eachd, dh'imich iad astar là;
agus dh'iarr iad e 'measg an
càirdean, agus an luchd-eòlais.
45 Agus an uair nach
d'fhuair iad e, phill iad gu
Ierusalem, 'g a iarraidh.
46 Agus tharladh an déigh
thri làithean, gu'n d'fhuair iad
e 's an teampull, 'n a shuidhe
'am meadhon an luchd-teag-
aisg, araon 'g an éisdeachd, a-
gus a' cur cheisd orra.
47 Agus ghabh a' mhuinn-
tir a chual e uile iongantas r'a
thuigse agus r'a fhreagraibh.
48 Agus an uair a chunnaic
iad e, ghlac uamhas iad: agus
thubhairt a mhàthair ris, A
mhic, c'ar son a rinn thu mar
so oirnn? feuch, bha d'athair
agus mise gu brònach 'g a
d'iarraidh.
49 Agus thubhairt esan riu,
C'ar son a bha sibh 'g a m' iarr-
aidh? nach robh fhios agaibh
gu'm bu chòir dhomhsa bhi
ann an tigh m'Athar?
50 Agus cha do thuig iad-
san an ni a labhair e riu.
51 Agus chaidh e sìos maille
riu, agus thàinig e gu Nasaret,
agus bha e ùmhal doibh: ach
ghleidh a mhàthair na nithe sin
uile 'n a cridhe.
52 Agus thàinig Iosa air
aghaidh ann an gliocas agus 'am
meudachd, agus ann an deadh-
ghean aig Dia, agus aig daoin-
ibh.

CAIB. III.

ANIS anns a' chùigeadh
bliadhna deug do impir-
eachd Thiberiuis Cheasair, air
bhi do Phontius Pilat 'n a
uachdaran air Iudea, agus
Herod 'n a Thetrarc air Galile,
agus Philip a bhràthair 'n a
Thetrarc air Iturea agus dùth-
aich Thrachonitis, agus Lisa-
nias 'n a Thetrarc air Abilene.
2 An uair a bha Annas agus
Caiaphas 'n an àrd-shagartaibh,
thàinig focal Dé chum Eoin,
mhic Shachariais, anns an
fhàsach.
3 Agus thàinig e do'n dùth-
aich uile timchioll Iordain, a'
searmonachadh baistidh an
aithreachais, chum maithean-
ais pheacanna;
4 Mar a ta e sgrìobhta ann
an leabhar bhriathra an fhàidh
Esaiais, ag ràdh, Guth an ti a
dh'eigheas anns an fhàsach,
Ulluichibh slighe an Tighear-
na, deanaibh a cheumanna dìr-
each.
5 Bithidh gach gleann air
a lìonadh, agus gach beinn
agus cnoc air an ìsleachadh;
agus bithidh na nithe cama air
an deanamh dìreach, agus na
slighean garbha air an dean-
amh rèidh;
6 Agus chi gach uile fheoil
slàinte Dhé.
7 Uime sin thubhairt e ris
an t-sluagh a thàinig a mach
chum bhi air am baisteadh
leis, A shìl nan nathraiche
nimhe, cò thug rabhadh
dhuibh-sa teicheadh o'n fheirg
a ta ri teachd?
8 Air an aobhar sin thug-
aibh a mach toradh iomchuidh
an aithreachais, agus na tòis-

ichibh air a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'n a Athair againn: oir a ta mi ag rádh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a' cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fhiosraich an sluagh dheth ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cìs-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth ag ràdh, Agus ciod a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaidbhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdal.

15 Agus air bhi do'n phobull a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'n an cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'g ur baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha-n airidh mise air barr-iall a bhròig fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit 'n a làimh, agus ro-ghlanaidh e 'ùrlar, agus cruinnichidh e an cruithneachd d'a thigh-tasgaidh; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòran do nithibh eile shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarc bhi air a chronachadh leis air son Herodiais bean a bhràthar (Philip,) agus air son gach olc a rinn Herod,

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin am prìosan.

21 Agus tharladh, 'n uair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri urnuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh,

22 Agus gu'n d'thàinig an Spiorad naomh a nuas air 'an coslas corporra, mar choluman, agus gu'n d'thàinig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhi, (a réir barail *dhaoine*,)

'na mhac do Ioseph, *mac* Heli,
24 *Mhic* Mhatait, *mhic* Lebhi, *mhic* Mhelchi, *mhic* Ianna, *mhic* Ioseiph,
25 *Mhic* Mhatatiais, *mhic* Amois, *mhic* Nauim, *mhic* Esli, *mhic* Nage,
26 *Mhic* Mhaait, *mhic* Mhatatiais, *mhic* Shemei, *mhic* Ioseiph, *mhic* Iudah,
27 *Mhic* Ioanna, *mhic* Rhesa, *mhic* Shorobabeil, *mhic* Shalatieil, *mhic* Neri,
28 *Mhic* Mhelchi, *mhic* Adi, *mhic* Chosaim, *mhic* Elmodaim, *mhic* Eir,
29 *Mhic* Iose, *mhic* Elieseir, *mhic* Ioreim, *mhic* Mhatait, *mhic* Lebhi,
30 *Mhic* Shimeoin, *mhic* Iudah, *mhic* Ioseiph, *mhic* Ionain, *mhic* Eliacim,
31 *Mhic* Mhelea, *mhic* Mhainain, *mhic* Mhatata, *mhic* Natain, *mhic* Dhaibhidh,
32 *Mhic* Iese, *mhic* Obeid, *mhic* Bhoois, *mhic* Shalmoin, *mhic* Naasoin,
33 *Mhic* Aminadaib, *mhic* Araim, *mhic* Esroim, *mhic* Phareis, *mhic* Iudah,
34 *Mhic* Iacoib, *mhic* Isaaic, *mhic* Abrahaim, *mhic* Thara, *mhic* Nachoir,
35 *Mhic* Sharuich, *mhic* Ragau, *mhic* Phaleic, *mhic* Ebeir, *mhic* Shala,
36 *Mhic* Chainain, *mhic* Arphacsaid, *mhic* Shem, *mhic* Noe, *mhic* Lameich,
37 *Mhic* Mhatusala, *mhic* Enoich, *mhic* Iareid, *mhic* Mhaleleeil, *mhic* Chainain,
38 *Mhic* Enois, *mhic* Shet, *mhic* Adhaimh, *mhic* Dhé.

CAIB. IV.

AGUS air do Iosa bhi làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, agus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,
2 Agus bha e air a bhuaireadh rè dhà fhichead là leis an diabhul; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin: agus air dhoibh bhi air an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e ocrach.
3 Agus thubhairt an diabhul ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so 'bhi 'n a h-aran.
4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e sgrìobhta, nach ann le h-aran a mhàin a thig duine beò, ach le gach uile fhocal Dé.
5 Agus air do'n diabhul a thoirt gu beinn àrd, nochd e dha uile rìoghachdan an domhainn ann am mionaid aimsir.
6 Agus thubhairt an diabhul ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir; oir thugadh dhomhsa sin; agus bheir mi e do neach air bith a's toil leam.
7 Uime sin ma ni thu aoradh dhomhsa, is leat iad uile.
8 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Tàr air mo chùlaobh, a Shatain: oir a ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh do'n Tighearn do Dhia, agus dhasan 'n a aonar ni thu seirbhis.
9 Agus thug se e gu Ieru-

salem, agus chuir e air binn-
ein an teampuill e, agus thu-
bhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé,
tilg thu féin sìos á so.
10 Oir a ta e sgrìobhta,
Bheir e àithne d'a ainglibh
mu d' thimchioll, thusa a
choimhead.
11 Agus togaidh iad suas
thu 'n an làmhaibh, air eagal
gu'm buail thu uair air bith
do chos air cloich.
12 Agus air freagairt do
Iosa thubhairt e ris, A dubh-
radh, Na buair thusa an Tigh-
earna do Dhia.
13 Agus an uair a chrìoch-
naich an diabhul am buair-
eadh uile, dh'imich e uaith rè
tamuill.
14 Agus phill Iosa ann an
cumhachd an Spioraid chum
Ghalile ; agus chaidh 'iom-
radh-san air feadh na dùthcha
mu'n cuairt gu h-iomlan.
15 Agus theagaisg e 'n an
sionagogaibh, a' faotainn glòire
o na h-uile dhaoinibh.
16 Agus thàinig e gu Na-
saret, far an d'àraicheadh e:
agus chaidh e steach, mar bu
ghnàth leis, air là na sàbaid
do'n t-sionagog, agus dh'éirich
e 'n a sheasamh chum leugh-
aidh.
17 Agus thugadh dha leabh-
ar an fhàidh Esaiais ; agus
air fosgladh an leabhair dha,
fhuair e an t-àit anns an robh
e sgrìobhta,
18 Tha Spiorad an Tigh-
earn orm, do bhrìgh gu'n d'ung
e mi a shearmonachadh an
t-soisgeil do na bochdaibh ;
chuir e mi a shlànuchadh na
muinntir aig am bheil an
cridhe briste, a ghairm fuasg-
laidh do na braighdibh, agus
aiseag an radhairc do na doill,
a thoirt saorsa do'n mhuinntir
a ta brùite,
19 A shearmonachadh bliadh-
na thaitnich an Tighearn.
20 Agus air dùnadh an
leabhair dha, thug e do'n
fhear-frithealaidh e, agus
shuidh e: agus bha sùilean na
bha san t-sionagog uile a'
geur-amharc airsan.
21 Agus thòisich e air a
ràdh riu, An diugh a ta an
sgriobtur so air a choimhlion-
adh ann bhur cluasaibh-sa.
22 Agus thug iad uile fia-
nuis da, agus ghabh iad ion-
gantas ris na briathraibh gràs-
mhor a thàinig a mach as a
bheul. Agus thubhairt iad,
Nach e so mac Ioseiph ?
23 Agus thubhairt e riu,
Gun amharus thubhairt sibh
rium an gnàth-fhocal so, A
léigh, leighis thu fèin: ge b'e
air bith iad na nithe a chuala
sinn a rinneadh *leat* 'an Caper-
naum, dean mar an ceud-
na iad an so a'd' dhùthaich
féin.
24 Agus thubhairt e, Gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach 'eil fàidh air bith tait-
neach 'n a dhùthaich féin.
25 Ach gu firinneach a ta
mise ag ràdh ribh, gu'n robh
mòran bhantrach ann an Is-
rael an làithibh Eliais, an uair
a dhruideadh nèamh rè thri
bliadhna agus shè mìosan, a-

gus a bha gorta mhòr air feadh
na tìre uile :
26 Ach cha do chuireadh
Elias dh'ionnsuidh aoin diubh,
ach gu Sarepta Shidoin, chum
mnà a bha 'n a bantraich.
27 Agus bha mòran lobhar
ann an Israel ri linn Eliseuis
an fhàidh ; agus cha do ghlan-
adh a h-aon aca, ach Naaman
an Sirianach.
28 Agus lìonadh iadsan uile
a bha 's an t-sionagog le feirg,
an uair a chual iad na nithe
sin ;
29 Agus dh'éirich iad suas,
agus thilg iad a mach as a'
bhaile e, agus thug iad leo e
gu maluidh a' chnoic, air an
robh am baile togta, chum a
thilgeadh sìos an coinneamh a
chinn.
30 Ach air gabhail dhasan
troimh am meadhon, dh'fhalbh
e,
31 Agus chaidh e sìos gu
Capernaum, baile do Ghalile,
agus bha e 'g an teagasg air
làithibh na sàbaid ;
32 Agus ghabh iad iongant-
as r'a theagasg ; do bhrìgh
gu'n robh 'fhocal le cumh-
achd.
33 Agus bha anns an t-
sionagog duine anns an robh
spiorad deamhain neòghloin,
agus ghlaodh e le guth mòr,
34 Ag ràdh, Leig leinn ;
ciod e ar gnothuch-ne riut,
Iosa o Nasaret ? an d'thàinig
thu g'ar sgrios ? a ta fhios ag-
am cò thu, Aon naomh Dhé.
35 Agus chronuich Iosa e,
ag ràdh, Bi a'd' thosd, agus
thig a mach as. Agus air do'n
deamhan esan a thilgeadh sìos
'nam meadhon, thàinig e mach
as, gun chiurradh sam bith a
dheanamh air.
36 Agus thàinig uamhas
orra uile, agus labhair iad r'a
chéile, ag ràdh, Ciod a' ghné
cainnte so ? oir le h-ùghdarr-
as agus cumhachd a ta e 'toirt
orduigh do na spioradaibh neò-
ghlan, agus tha iad a' teachd
a mach
37 Agus chaidh iomradh
airsan a mach feadh gach àite
do'n dùthaich mu'n cuairt.
38 Agus dh'éirich e as an
t-sionagog, agus chaidh e
steach do thigh Shimoin : a-
gus bha fiabhrus mòr air
màthair-chéile Shimoin ; agus
ghuidh iad air as a leth.
39 Agus air dha seasamh
os a ceann, chronuich e am
fiabhrus, agus dh'fhàg e i.
Agus dh'éirich ise air ball, a-
gus rinn i frithealadh dhoibh,
40 Agus ag dol fuidhe na
gréine, iadsan uile aig an robh
daoine euslan le iomadh gné
tinnis, thug iad d'a ionnsuidh
iad : agus chuir esan a làmhan
air gach aon diubh, agus leighis
e iad.
41 Agus chaidh mar an
ceudna deamhain a mach a
mòran, a' glaodhaich agus ag
ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé.
Agus chronuich e iad, agus
cha d'fhulaing e dhoibh labh-
airt : oir bha fhios aca gu'm
b' esan Criosd.
42 Agus air teachd do'n là,
chaidh e mach, agus dh'imich

e gu àite fàsail: agus bha'n
sluagh 'g a iarraidh, agus thàin-
ig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill
leo a chumail, chum nach rach-
adh e uatha.
43 Ach thubhairt esan riu,
Is éigin dhomhsa rìoghachd
Dhé a shearmonachadh do
bhailtibh eile mar an ceudna;
oir is ann chum so a chuir-
eadh mi.
44 Agus shearmonaich e ann
an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

AGUS tharladh, 'n uair a
bha am pobull a' dlùth-
theannadh air, chum focal Dé
éisdeachd, gu'n do sheas e
làimh ri loch Ghenesaret,
2 Agus chunnaic e dà
luing 'n an seasamh ri taobh
an locha: ach bha na h-iasg-
airean air dol a mach asda, a-
gus a' nigheadh *an* lìonta.
3 Agus chaidh e steach do
aon do na longaibh bu le Si-
mon, agus dh'iarr e air dol a
mach beagan o thìr: agus air
suidhe dha, theagaisg e an
sluagh as an luing.
4 A nis an uair a sguir e
do labhairt, thubhairt e ri Si-
mon, Cuir a mach chum na
doimhne, agus leigibh sìos
bhur lìonta chum tarruing.
5 Agus fhreagair Simon,
agus thubhairt e ris, A
mhaighstir, shaothraich sinn
feadh na h-oidhche uile, agus
cha do ghlac sinn ni sam bith:
ach air t'fhocalsa leigidh mi
sìos an lìon.
6 Agus an uair a rinn iad
so, chuairtich iad tachdar mòr
éisg; ionnus gu'n do bhris-
eadh an lìon.
7 Agus sméid iad air an
companaich, a bha san luing
eile, teachd agus còmhnadh a
dheanamh leo. Agus thàinig
iad, agus lìon iad an dà luing,
ionnus gu'n robh iad an inbhe
dol fuidhe.
8 'N uair a chunnaic Simon
Peadar *so*, thuit e sìos aig
glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich
uamsa, a Thighearn, oir is
duine peacach mi.
9 Oir ghlac uamhas e féin
agus iadsan uile bha maille
ris, air son an tarruing éisg a
ghlac iad:
10 Agus mar an ceudna
Seumas agus Eoin, mic She-
bede, a bha 'n an companaich
aig Simon. Agus thubhairt
Iosa ri Simon, Na biodh eagal
ort; á so suas glacaidh tu
daoine.
11 Agus an uair a thug iad
an longa gu tìr, dh'fhàg iad
na h-uile nithe, agus lean iad
esan.
12 Agus an uair a bha esan
ann am baile àraidh, feuch
duine làn do luibhre: agus air
dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos
air 'aghaidh, agus ghuidh e
air, ag ràdh, A Thighearn,
ma's toil leat, tha thu comas-
ach air mise a ghlanadh.
13 Agus shìn e *a* làmh, a-
gus bhean e ris, ag ràdh, Is
toil leam; bi glan. Agus air
ball dh'fhàg an luibhre e,
14 Agus dh'àithn e dha,
gun innseadh do neach air

bith: Ach imich, agus nochd
thu féin do'n t-sagart, agus
thoir seachad air son do ghlan-
aidh, mar a dh'àithn Maois,
mar fhianuis doibh.
15 Ach bu mhòid a sgaoil-
eadh 'iomradhsan: agus thàin-
ìg sluagh mòr an ceann a
chéile chum éisdeachd, agus
a bhi air an slànuchadh leis
o'n eucailibh.
16 Agus chaidh e air leth
chum an fhàsaich, agus rinn e
urnuigh.
17 Agus tharladh air là àr-
aidh, 'n uair a bha e a' teag-
asg, gu'n robh 'n an suidhe *an*
sin Phairisich agus luchd-teag-
aisg an lagha, a thàinig as
gach uile bhaile do Ghalile,
agus do Iudea, agus o Ierusa-
lem: agus bha cumhachd an
Tighearn *a làthair* chum an
slànuchadh.
18 Agus, feuch, ghiùlain
daoine air leabaidh duine air
an robh am pairilis; agus
dh'iarr iad a thoirt a steach,
agus a chur 'n a làthair-san.
19 Agus an uair nach
d'fhuair iad seòl air am feud-
adh iad a thoirt a steach, le
meud na cuideachd, chaidh
iad suas air an tigh, agus leig
iad sìos troimh mhullach an
tighe e féin agus a leabadh,
anns a' mheadhon an làthair
Iosa.
20 Agus an uair a chunnaic
e an creidimh, thubhairt e ris,
A dhuine, tha do pheacanna
air am maitheadh dhuit.
21 Agus thòisich na sgrìobh
aichean agus na Phairisich air
reusonachadh, ag ràdh, Cò e
so a ta labhairt toibheim? cò
dh fheudas peacanna a mhaith-
eadh ach Dia a mhàin?
22 Ach air àithneachadh
an smuainte do Iosa, fhreag-
air e agus thubhairt e riu, Ciod
a ta sibh a' reusonachadh 'n ur
cridheachaibh?
23 Cò aca is usadh a ràdh,
Tha do pheacanna air am
maitheadh dhuit, no ràdh, Eir-
ich agus imich?
24 Ach a chum gu'm bi fios
agaibh gu bheil cumhachd aig
Mac an duine peacanna a
mhaitheadh air talamh, (thu-
bhairt e ri fear na pairilis,) A
ta mi ag ràdh riut, éirich, a-
gus tog do leabadh, agus im-
ich do d' thigh.
25 Agus dh'éirich e air ball
'na n làthair, agus thog e *an*
leabadh air an robh e 'n a
luidhe, agus chaidh e d'a
thigh fein, a' toirt glòire do
Dhia.
26 Agus ghlac uamhas iad
uile, agus thug iad glòir do
Dhia, agus lìonadh le h-eagal
iad, ag ràdh, Chunnaic sinne
nithe do-chreidsinn an diugh.
27 Agus an déigh nan nithe
sin, chaidh e mach, agus
chunnaic e cìs-mhaor d'am
b'ainm Lebhi, 'n a shuidhe aig
àite togail na cìse; agus thu-
bhairt e ris, Lean mise.
28 Agus air fàgail nan uile
nithe dha, dh'éirich e, agus
lean se e.
29 Agus rinn Lebhi féisd
mhòr dha 'n a thigh féin: agus
bha cuideachd mhòr do chis-

mhaoraibh, agus do mhuinntir
eile a shuidh maille riu.
30 Agus rinn na sgrìobh-
aichean agus an Phairisich
gearan an aghaidh a dheis-
ciobul-san, ag ràdh, C'ar son
a ta sibh ag itheadh, agus ag
òl maille ri cìs-mhaoraibh a-
gus ri peacachaibh?
31 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e riu, Cha-n 'eil
feum aca-san a ta slàn air an
léigh, ach aca-san a ta tinn.
32 Cha d'thàinig mise a
ghairm nam fìrean, ach nam
peacach chum aithreachais.
33 Agus thubhairt iadsan
ris, C'ar son a ta deisciobuil
Eoin gu tric ri trasgadh, agus
a' deanamh urnuigh, agus mar
an ceudna *deisciobuil* nam
Phairiseach; ach a ta do
dheisciobuil-sa ag itheadh a-
gus ag òl?
34 Agus thubhairt esan riu,
Am feud sibh a thoirt air
cloinn seòmair an fhir nuadh-
phòsda trasgadh a dheanamh,
am feadh a ta am fear nuadh-
pòsda maille riu?
35 Ach thig na làithean an
uair a bheirear am fear nuadh-
pòsda uatha; an sin ni iad
trasgadh anns na làithibh
sin.
36 Agus labhair e mar an
ceudna cosamhlachd riu; Cha
chuir neach air bith mìr a dh'-
eudach nuadh air sean eud-
ach: no, reubaidh an t-eudach
nuadh e, agus cha tig am mìr
do'n eudach nuadh ris an t-
sean eudach.
37 Agus cha chuir duine
sam bith fìon nuadh ann an
seann searragaibh; no, bris-
idh am fìon nuadh na searrag-
an, agus dòirtear e féin, agus
caillear na searragan.
38 Ach is còir fìon nuadh
a chur ann an searragaibh
nuadha; agus bithidh iad le
chéile tèaruinte.
39 Agus cha-n 'eil duine
sam bith, air dha sean *fhìon*
òl, a dh'iarras air ball *fìon*
nuadh: oir their e, is e an sean
fhìon a's fearr.

CAIB. VI.

AGUS tharladh air a' cheud
là sàbaid an déigh an
dara là *do fhéill na cáisge*, gu'n
deachaidh e troimh na h-ach-
aibh arbhair; agus spìon a
dheisciobuil na diasan arbhair,
agus dh'ith iad, an déigh *am*
bruthadh le'n làmhaibh.
2 Agus thubhairt cuid do
na Phairisich riu, C'ar son a
ta sibh a' deanamh an ni nach
'eil ceaduichte r'a dheanamh
air làithibh na sàbaid?
3 Agus fhreagair Iosa iad,
agus thubhairt e, Nach do
leugh sibhse an ni so rinn
Daibhidh, 'n uair a bha ocras
air féin, agus orra-san a bha
maille ris;
4 Cionnus a chaidh e steach
do thigh Dhé, agus a ghabh e
aran na fianuis, agus a dh'ith
e féin, agus a thug e mar an
ceudna dhoibh-san a bha maille
ris; ni nach 'eil ceaduichte-
itheadh ach do na sagartaibh
a mhàin?
5 Agus thubhairt e riu, Is

Tighearn Mac an duine air an
t-sàbaid féin.
6 Tharladh mar an ceudna
air sàbaid eile, gu'n deachaidh
e steach do'n t-sionagog, agus
gu'n do theagaisg e; agus bha
an sin duine, aig an robh a
làmh dheas air seargadh.
7 Agus rinn na sgrìobhaich-
ean agus na Phairisich faire, *a
dh'fheuchainn* an leighiseadh
e air an t-sàbaid; chum gu'm
faigheadh iad cùis-dhìtidh 'n a
aghaidh.
8 Ach thuig esan an smuaint-
ean, agus thubhairt e ris an
duine aig an robh an làmh
sheargta, Eirich, agus seas a
mach 's a' mheadhon. Agus
dh'éirich esan, agus sheas e.
9 An sin thubhairt Iosa riu,
Feòraichidh mise aon ni dhibh;
Am bheil e ceaduichte air
làithibh na sàbaid maith a
dheanamh, no olc? anam a
shaoradh, no a sgrios?
10 Agus air dha amharc
mu'n cuairt orra uile, thu-
bhairt e ris an duine, Sìn a
mach do làmh. Agus rinn e
sin: agus dh'aisigeadh a làmh
slàn da mar an *làmh* eile.
11 Agus lìonadh iadsan do
chuthach; agus labhair iad r'a
chéile, ciod a dheanadh iad ri
Iosa.
12 Agus anns na làithibh sin
chaidh esan gu beinn a dhean-
amh urnuigh, agus bhuanaich
e rè na h-oidhche ann an ur-
nuigh ri Dia.
13 Agus air teachd da'n là,
ghairm e d'a ionnsuidh a dheis-
ciobuil; agus thagh e dà fhear
dheug asda, d'an do ghairm e
Abstoil:
14 Simon, (a dh'ainmich e
mar an ceudna Peadar,) agus
Aindreas a bhràthair, Seumas
agus Eoin, Philip agus Barto-
lomeus,
15 Mata agus Tomas, Seu-
mas *mac* Alpheuis, agus Simon
d'an goirear Selotes,
16 Iudas *bràthair* Sheumais,
agus Iudas Iscariot, esan a bha
'n a fhear-brathaidh.
17 Agus thàinig e nuas leo,
agus sheas e air ionad còmh-
nard, agus coimhthional a
dheisciobul, agus buidheann
mhòr-shluaigh o Iudea uile a-
gus o Ierusalem, agus o chois
fairge Thiruis agus Shidoin,
muinntir a thàinig g'a éisd-
eachd, agus gu bhi air an
leigheas o'n euslaintibh;
18 Agus iadsan a bha air am
pianadh le spioradaibh neò-
ghlan: agus leighiseadh iad.
19 Agus dh'iarr an sluagh
uile beantuinn ris: oir chaidh
cumhachd a mach as, agus
shlànuich e iad uile.
20 Agus thog e suas a shuil-
ean air a dheisciobluibh, agus
thubhairt e, *Is* beannaichte
sibhse ta bochd: oir is leibh
rìoghachd Dhé.
21 *Is* beannaichte *sibhse* ta
ocrach a nis: oir sàsuichear
sibh, *Is* beannaichte *sibhse*
ta caoidh a nis: oir gàiridh
sibh.
22 *Is* beannaichte sibh,
'n uair a bheir daoine fuath
dhuibh, agus a chuireas iad as
an cuideachd sibh, agus a bheir

iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas 's an là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas: oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoibhir: oir fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàthach: oir bithidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a nis: oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'n uair a labhras daoine maith umaibh: oir is ann mar sin a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdhaichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fuathach sibh;

28 Beannaichibh iadsan a ta 'g ur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile; agus do'n ti a bheir t' fhalluinn dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais *i*.

31 Agus mar a b'àill leibh daoine dheanamh dhuibh, deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir gràdhaichidh peacaich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinntir a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a ris, ciod am buidheachas a ta agaibh? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacachaibh, chum gu'm faigh iad uiread a rìs.

35 Ach gràdhaichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'n a éiric: agus bithidh bhur duais mor, agus bithidh sibh 'n ur cloinn do'n Ti a's àirde: oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingeal agus olc.

36 Bithibh-sa uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth, agus cha toirear breth oirbh: na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd; oir leis an

tomhas le'n tomhais sibh,
tomhaisear dhuibh a ris.
39 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, Am feud an dall dall
a threòrachadh? nach tuit iad
le chéile ann an slochd?
40 Cha-n 'eil an deisciobul
os ceann a mhaighstir: ach
ge b'e neach a ta coimhlionta,
bithidh e mar a mhaighstir.
41 Agus c'ar son a ta thu
faicinn an smùirnein a ta an
sùil do bhràthar, agus nach 'eil
thu toirt fa'near an t-sail a ta
ann do shùil féin?
42 No cionnus a dh'fheudas
tu ràdh ri do bhràthair, A
bhràthair, leig dhomh an
smùirnein a thoirt à d' shùil,
agus nach 'eil thu toirt fa'near
an t-sail a ta ann do shùil féin?
A chealgair, tilg a mach air
tùs an t-sail as do shùil féin,
agus an sin is léir dhuit gu
soilleir an smùirnein a ta ann
an sùil do bhràthar a thoirt
aisde.
43 Oir cha deadh chraobh
a bheir a mach droch thoradh:
agus cha droch chraobh a bheir
a mach deadh thoradh.
44 Oir aithnichear gach
craobh air a toradh: oir cha
tionail daoine fìgean do
dhroighionn, no caoran fìona
do'n fhearr-dhris.
45 Bheir duine maith ni
maith a mach á deadh ion-
mhas a chridhe; agus bheir
droch dhuine ni olc a mach á
droch ionmhas a chridhe: oir
is ann á pailteas a chridhe a
labhras a bheul.
46 Agus c'ar son a ghoireas
sibh, a Thighearn, a Thighearn
dhiomsa, agus nach dean sibh
na nithe a ta mi ag ràdh?
47 Gach neach a thig a m'
ionnsuidh-sa, agus a chluinn-
eas mo bhriathra, agus a ni
iad, feuchaidh mi dhuibh co
ris is cosmhuil e:
48 Is cosmhuil e ri duine a
thog tigh, agus a chladhaich
domhain, agus a chuir a'
bhunait air carraig: agus an
uair a thàinig an tuil, bhuail
an sruth gu dian air an tigh
sin, agus cha b'urrainn e 'char-
achadh; oir bha e air a shuidh-
eachadh air carraig.
49 Ach an ti a chluinneas,
agus nach dean, is cosmhuil e
ri duine a thog tigh air an tal-
amh gun bhunait, air an do
bhuail an sruth gu dian, agus
air ball thuit e; agus bu mhòr
tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

AGUS an uair a chrìoch-
naich e a bhriathrasan
uile ann an éisdeachd an
t-sluaigh, chaidh e steach do
Chapernaum.
2 Agus bha seirbhiseach
ceannaird-ceud àraidh, a b'
ionmhuinn leis, gu tinn, agus
ri h-uchd bàis.
3 Agus an uair a chual e
mu Iosa, chuir e seanairean
nan Iudhach d'a ionnsuidh, a'
cur impidh air gu'n tigeadh
e, agus gu'n leighiseadh e a
sheirbhiseach.
4 Agus an uair a thàinig
iad gu Iosa, ghuidh iad air gu
dùrachdach, ag ràdh, Gu'm

b'airidh e gu'n deanadh esan
so dha:
5 Oir is toigh leis ar cinn-
each-ne, agus thog esan dhuinn
sionagog.
6 Agus chaidh Iosa maille
riu. Ach air dha bhi nis fag-
us do'n tigh, chuir an ceann-
ard-ceud càirdean d'a ionn-
suidh, ag ràdh ris, A Thigh-
earn, na cuir dragh ort féin;
oir cha-n airidh mise gu'n
rachadh tu steach fo m'
chleith:
7 Uime sin cha mhò a mheas
mi gu'm b'airidh mi féin air
teachd a d' ionnsuidh: ach *a
mhàin* abair am focal, agus
slànuichear m' òglach.
8 Oir is duine mise féin air
mo chur fo ùghdarras, aig am
bheil saighdeara fodham; agus
their mi ris an fhear so, Imich,
agus imichidh e; agus ri fear
eile, Thig, agus thig e; agus
ri m' sheirbhiseach, Dean so,
agus ni se e.
9 Agus an uair a chual Iosa
na nithe so, ghabh e iongant-
as ris, agus air tionndadh dha,
thubhairt e ris an t-sluagh a
lean e, A ta mi ag ràdh ribh,
nach d'fhuair mi creidimh co
mòr as so, ann an Israel féin.
10 Agus air pilltinn air an
ais do'n tigh do na teachdàir-
ibh a chuireadh *d'a ionnsuidh*,
fhuair iad an seirbhiseach a
bha tinn, slàn.
11 Agus tharladh an là 'n a
dhéigh sin, gu'n deachaidh e
chum baile d'an gairmear
Nain; agus chaidh a dheisciob-
uil maille ris, agus sluagh mòr.
12 A nis an uair a thàinig
e am fagus do gheata a' bhaile,
feuch, ghiùlaineadh a mach
duine marbh, aon mhac a
mhàthar, agus bu bhantrach
i: agus bha sluagh mòr do
mhuinntir a' bhaile maille
rithe.
13 Agus an uair a chunnaic
an Tighearn i, ghabh e truas,
dith, agus thubhairt e rithe,
Na guil.
14 Agus thàinig e agus
bhean e ris a' ghiulan; (agus
sheas iadsan a bha 'g a iom-
char;) agus thubhairt e, Ogan-
aich, a ta mi ag ràdh riut,
éirich.
15 Agus dh'éirich an duine
bha marbh 'n a shuidhe, agus
thòisich e air labhairt: agus
thug e d'a mhàthair e.
16 Agus ghlac eagal *iad*
uile: agus thug iad glòir do
Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh
mòr 'n ar measg-ne; agus,
Dh'amhairc Dia air a shluagh
féin.
17 Agus chaidh an t-iom-
radh so mach airsan air feadh
Iudea uile, agus na dùthcha
mu'n cuairt uile.
18 Agus dh'innis a dheis-
ciobuil do Eoin mu thimchioll
nan nithe sin uile.
19 Agus ghairm Eoin d'a
ionnsuidh dithis àraidh d'a
dheisciobluibh, agus chuir e
iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa
esan a bha ri teachd, no 'm bi
sùil againn ri neach eile?
20 Agus air teachd, do na
daoinibh d'a ionnsuidh, thu-
bhairt iad, Chuir Eoin Baiste

sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o'n euslaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibhsa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbheum annamsa.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sìbh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, iadsan a ta sgeadaìchte le eudach rìomhach, agus a' caitheadh am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan ríghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh

27 Is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'N am measgsan a rugadh le mnaibh, cha-n 'eil fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a's lugha ann an rìoghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhìreanaich am pobull uile 'chual *e*, agus na cìs-mhaoir Dia, air dhoibh bhi air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh fein, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tighearn, Cò ris uime sin a shamhlaicheas mi daoine a'ghinealaich so? agus có ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta 'n an suidhe 's a 'mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha-n ann ag itheadh arain, no ag òl fìona; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl; agus their sibh, Feuch duine geòcach, agus pòitear-fìona, caraid chìs-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fìreanachdh le a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh e sìos chum bìdh.

37 Agus, feuch, an uair a fhuair bean anns a' bhaile, a bha 'n a peacach, fios gu'n robh e 'n a shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair *làn* do oladh chùbhraidh,

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i *iad* le folt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ung i leis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, *so*, labhair e ann féin, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta' beantuinn ris, agus ciod is gnè dhi; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, aeus thubhairt e ris, A Shimoin, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis do fheichneinibh: bha aige air aon fhear cùig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca ni leis an dìoladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomhsa uime sin, cò dhiubh is mò a ghràdhaicheas e?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so? thàinig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le 'deuraibh, agus thoirmaich i *iad* le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg; ach o thàinig ise stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-oladh: ach dh'ung ise mo chosa le h-oladh chùbhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peacanna a ta lìonmhor, air am maitheadh; air an aobhar sin ghràdhaich i gu mòr: ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'n an suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh annta féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu; imich 'an sìth.

CAIB. VIII.

AGUS tharladh an déigh
sin, gu'n d'imich esan
troimh gach caithir agus baile,
a' searmonachadh, agus a' cur
an céill soisgeil rìoghachd
Dhé, agus an dà fhear dheug
maille ris;
2 Agus mnài àraidh a leigh-
iseadh o dhroch spioradaibh
agus o euslaintibh, Muire d'an
gairmear Magdalen, as an
deachaidh seachd deamhain,
3 Agus Ioanna bean Chusa
stiùbhaird Heroid, agus Su-
sanna, agus mòran eile, a bha
frithealadh dha le am maoin.
4 Agus an uair a chruinnich
sluagh mòr, agus a thàinig iad
as gach baile d'a ionnsuidh,
labhair e ann an cosamhlachd:
5 Chaidh fear-cuir a mach
a chur a shìl: agus ag cur da,
thuit cuid ri taobh an rathaid;
agus shaltradh sìos e, agus
dh'ith eunlaith an athair suas
e.
6 Agus thuit cuid eile air
carraig, agus air fàs da, shearg
e, do bhrìgh nach robh sùgh
aige
7 Agus thuit cuid eile 'am
measg droighinn, agus dh'fhàs
an droighionn maille ris, agus
thachd se a.
8 Agus thuit cuid eile air
talamh maith, agus dh'fhàs e
suas, agus thug e toradh uaith
a cheud uiread *as a chuireadh.*
Agus air dha na nithe sin a
ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig
am bheil cluasa chum éisd-
eachd, éisdeadh e.
9 Agus dh'fhiosraich a
dheisciobuil deth, ag ràdh,
Ciod e an cosamhlachd so?
10 Agus thubhairt esan,
Thugadh dhuibh-sa eòlas
fhaotainn air run dìomhair
rìoghachd Dhé; ach do chàch
'an cosamhlachdaibh, ionnus ag
faicinn doibh nach faiceadh
iad, agus ag cluinntinn doibh
nach tuigeadh iad.
11 Ach is e so an cosamh-
lachd: Is e an sìol focal Dè.
12 Iadsan ri taobh an rath-
aid, is iad sin a dh'éisdeas:
'n a dhéigh sin a ta an diabhul
a' teachd, agus a' togail air
falbh an fhocail as an cridh-
eachaibh, air eagal gu'n creid-
eadh iad agus gu'm biodh iad
air an saoradh.
13 An dream air a' charr-
aig, *is iad sin iadsan*, an uair
a dh'éisdeas iad, a ghabhas
am focal d'an ionnsuidh le
gairdeachas, ach cha-n 'eil aca
so freumh, *muinntir* a chreid-
eas rè tamuill, agus an àm
buairidh a ta tuiteam air falbh.
14 Agus an ni a thuit am
measg droighinn, is iad sin an
dream a dh'éisdeas, agus air
dhoibh dol a mach, a ta iad air
an tachdadh le curam, agus le
saoibhreas, agus le sàimhean
na beatha *so,* agus cha-n 'eil
iad a toirt toraidh uatha chum
foirfeachd.
15 Ach an ni *a thuit* san tal-
amh mhaith, is iad sin iadsan,
air dhoibh am focal éisdeachd,
a ta 'g a choimhead ann an
cridhe treibh-dhireach agus
maith, agus a' toirt toraidh
uatha le foighidinn.

16 Cha-n 'eil neach air bith,
air dha coinneal a lasadh, a
dh'fholaicheas fo shoitheach i,
no 'chuireas fo leabaidh *i:* ach
cuiridh e ann an coinnleir i,
chum gu'm faic iadsan a thig
a stigh an solus.
17 Oir cha-n 'eil ni sam bith
folaichte, nach deanar follais-
each; no uaigneach, nach aith-
nichear, agus nach tig am foll-
ais.
18 Air an aobhar sin thug-
aibh fa'near cionnus a dh' éisd-
eas sibh: oir ge b'e neach aig
am bheil, bheirear dha; agus
ge b'e neach aig nach 'eil,
bheirear uaith eadhon an ni
sin a shaoilear a bhi aige.
19 An sin thàinig d'a ionn-
suidh a mhàthair agus a
bhràithre, agus cha b'urrainn
iad teachd am fagus da leis an
dòmhlas.
20 Agus dh'innseadh dha
le *dream araidh,* a thubhairt,
Tha do mhàthair agus do
bhràithre 'n an seasamh a
muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.
21 Agus fhreagair esan a-
gus thubhairt e riu, Is iad mo
mhàthair agus mo bhràithrean
iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé,
agus a ni e.
22 Agus tharladh air là àr-
aidh, g'un deachaidh e féin a-
gus a dheisciobuil a stigh do
luing: agus thubhairt e riu,
Rachamaid thairis gu taobh
thàll an locha Agus chuir
iad a mach *o thir.*
23 Ach ag seòladh dhoibh,
thuit codal airsan: agus thàin-
ig ànradh gaoithe a nuas air
an loch, agus lìonadh iad *le*
h-uisge agus bha iad ann an
gàbhadh.
24 Agus thàinig iad d'a
ionnsuidh, agus dhùisg iad e,
ag ràdh, A mhaighstir, a
mhaighstir, tha sinn caillte!
An sin dh'éirich esan, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
onfha an uisge: agus sguir
iad, agus thàinig fèath ann:
25 Agus thubhairt e riu,
C'ait am bheil bhur creidimh?
agus air dhoibh bhi fo eagal,
ghabh aid iongantas, ag ràdh
r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine
so? oir a ta e toirt àithne do
na gaothaibh, agus do'n uisge
féin, agus a ta iad umhal dha.
26 Agus thàinig iad air tìr
aig duthaich nan Gadareneach,
a ta thall fa chomhair Ghalile.
27 Agus an uair a chaidh e
mach air tir, choinnich duine
àraidh as 'a bhaile e, anns an
robh deamhain rè aimsir fhada,
agus aig nach biodh eudach
uime, agus nach fanadh ann
an tigh, ach anns na h-àitibh-
adhlaic.
28 An uair a chunnaic e
Iosa, ghlaodh e mach, agus
thuit e sìos 'n a làthair, agus
thubhairt e le guth àrd, Ciod
e mo ghnothuchsa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirde?
guidheam ort, na pian mi.
29 (Oir bha e air toirt àithne
do'n spiorad neòghlan dol a
mach as an duine. Oir bu
tric a rug e gu naimhdeil air:
agus cheangladh e le slabh-
ruidhibh, agus choimhideadh
'an geimhlibh e; agus air bris-

eadh *a* chuibhreacha dha,
dh'iomaineadh e leis an deamh-
an do'n fhàsach.)
30 Agus dh'fhiosraich Iosa
dheth, ag ràdh, Ciod is ainm
dhuit? agus thubhairt esan,
Legion: do bhrìgh gu'n deach-
aidh mòran dheamhan a steach
ann.
31 Agus ghuidh iad air, gun
àithne thoirt doibh dol sìos
do'n doimhneachd.
32 Agus bha treud lìon-
mhor mhuc an sin, ag ionalt-
radh air an t-sliabh: agus
ghuidh iad air cead a thoirt
doibh dol a steach annta. A-
gus thug e cead doibh.
33 An sin air dol do na
deamhnaibh a mach as an
duine, chaidh iad anns na
mucaibh: agus ruith an treud
mhuc gu dian sìos le bruthach
do'n loch, agus thachdadh iad.
34 Agus an uair a chunnaic
an dream a bha 'g am biadhadh
an ni a rinneadh, theich iad,
agus dh'innis iad *e* anns a'
bhaile, agus anns an dùthaich.
35 Agus chaidh iadsan a
mach a dh'fhaicinn an ni a
rinneadh; agus thàinig iad gu
Iosa, agus fhuair iad an duine
as an deachaidh na deamhain,
'n a shuidhe aig cosaibh Iosa,
air eudachadh, agus e 'n a
chéill: agus ghabh iad eagal.
36 Agus dh'innis an dream
a chunnaic e dhoibh, cionnus
a shlànuicheadh an duine 's an
robh na deamhain.
37 An sin dh'iarr muinntir
dùthcha nan Gadaréneach uile
air-san imeachd uatha; oir
ghlacadh le h-eagal mòr iad:
agus chaidh e san luing, agus
phill e air ais a rìs.
38 A nis ghuidh an duine
as an deachaidh na deamhain
air, e fēin a bhi maille ris: ach
chuir Iosa uaith e, ag ràdh,
39 Pill do d' thigh fēin a-
gus cuir an céill meud nan
nithe a rinn Dia dhuit. Agus
dh'imich e roimhe, ag innseadh
gu follaiseach air feadh a'
bhaile uile, meud nan nithe a
rinn Iosa dha.
40 Agus tharladh, an uair
a phill Iosa air ais, gu'n do
ghabh an sluagh *gu toileach*
ris; oir bha iad uile 'g a fheith-
eamh.
41 Agus, feuch, thàinig
duine d'am b'ainm Iairus, a
bha 'n a uachdaran air an t-sio-
nagog; agus thuit e aig cos-
aibh Iosa, agus ghuidh e air
gu'n tigeadh e d'a thigh;
42 Do bhrìgh gu'n robh
aon-ghin nighinn aige, mu
thimchioll dà bhliadhna dheug,
agus i faotainn a' bhàis. (Ach
air dha bhi 'g imeachd, bha'n
sluagh 'g a theannadh.
43 Agus *thàinig* bean air
an robh dòrtadh fola dà
bhliadhna dheug, agus a chaidh
a beathachadh uile ri léigh-
ibh, agus nach b'urrainn bhi
air a leigheas le neach air bith,
44 Thàinig *ise* air a chùl-
aobh, agus bhean i ri iomall
'eudaich: agus sguir a dòrtadh
fola air ball.
45 Agus thubhairt Iosa, Cò
bhean rium? Air àicheadh do
na h-uile, Thubhairt Peadar

ris, agus iadsan a bha maille
ris, A mhaighstir, tha'n sluagh
ga d' dhòmhlachadh, agus ga
d' theannadh, agus an abair
thu, Cò bhean rium?
46 Agus thubhairt Iosa,
Bhean neach éigin rium: oir
mhothaich mi cumhachd a' dol
asam.
47 Agus an uair a chunn-
aic a' bhean nach robh i an
ain-fhios, thàinig i air chrith,
agus a' sleuchdadh dha, chuir
i'n céill da, an làthair an
t-sluaigh uile, c'ar son a bhean
i ris, agus mar a shlànuich-
eadh i gu grad.
48 Agus thubhairt esan
rithe, A nighean, biodh mis-
neach agad: shlànuich do
chreidimh thu; imich an sìth.)
49 Am feadh a bha e fath-
ast a' labhairt, thàinig neach
o *thigh* Uachdarain na siona-
goig, ag ràdh ris, Tha do nigh-
ean marbh; na cuir dragh air
a' mhaighstir.
50 Ach an uair a chual Iosa
so, fhreagair se e, ag ràdh,
Na biodh eagal ort: a mhàin
creid, agus bithidh i air a slàn-
uchadh.
51 Agus an uair a chaidh
e do'n tigh, cha do leig e le
neach air bith dol a stigh, ach
Peadar, agus Eoin, agus Seu-
mas, agus athair agus màthair
na nighinn.
52 Agus bha iad uile a' gul,
agus a' deanamh caoidh air a
son: ach thubhairt esan, Na
guilibh; cha-n 'eil i marbh,
ach 'n a codal.
53 Agus rinn iad gàire fan-
oid ris, do bhrìgh gu'n robh
fhios aca gu'n robh i marbh.
54 Agus air dha an cur a
mach uile, ghlac e air làimh i,
agus ghlaodh e, ag ràdh, A
nighean, éirich.
55 Agus thàinig a spiorad
air ais, agus dh'éirich i air
ball: agus dh'àithn e biadh a
thoirt di.
56 Agus ghlac uamhas mòr
a pàrantan: ach thug esan
àithne dhoibh gun an ni a
rinneadh innseadh do neach
air bith.

CAIB. IX.

AGUS ghairm e an dà fhear
dheug an ceann a chéile,
agus thug e cumhachd agus
ùghdarras doibh air na h-uile
dheamhnaibh, agus a chum
euslaintean a leigheas.
2 Agus chuir é mach iad
a shearmonachadh rìoghachd
Dhé, agus a shlànuchadh nan
euslan.
3 Agus thubhairt e riu, Na
tugaibh ni air bith leibh chum
na slighe, bataiche, no màla,
no aran, no airgiod; ni mò
bhios dà chòta aig gach fear
agaibh.
4 Agus ge b'e air bith tigh
d'an téid sibh a steach, fan-
aibh an sin, agus á sin rach-
aibh a mach.
5 Agus cò air bith iad nach
gabh ribh, air dhuibh dol a
mach as a' bhaile sin, crath-
aibh dhibh eadhon an duslach
o bhur cosaibh mar fhianuis
'n an aghaidh.
6 Agus chaidh iadsan a

mach, agus ghabh iad troimh
na bailtibh, a' searmonachadh
an t-soisgeil, agus a' leigheas
anns gach àit.
7 Agus chual Herod an
Tetrarc na h-uile nithe a rinn-
eadh leis: agus bha e an im-
cheist, do bhrìgh gu'n dubh-
radh le cuid, gu'n robh Eoin
air éirigh o na marbhaibh;
8 Agus le cuid, gu'n d'fhoill-
sicheadh Elias; agus le cuid
eile, gu'n robh aon do na sean
fhàidhibh air éirigh a rìs.
9 Agus thubhairt Herod,
Thug mise an ceann do Eoin:
ach cò e am fear so mu 'm
bheil mi cluinntinn a leithid
so do nithibh? Agus dh'iarr e
fhaicinn.
10 Agus air pilltinn do na
h-abstolaibh, dh'innis iad dha
gach ni a rinn iad. Agus thug
e leis iad, agus chaidh e fa
leth gu àite fàsail, a bhuin-
eadh do'n bhaile d'an goirear
Betsaida.
11 Agus an uair a fhuair an
sluagh fios *air*, lean iad e: a-
gus ghabh e *d'a ionnsuidh* iad,
agus labhair e riu mu thim-
chioll rìoghachd Dhé, agus
leighis e iadsan aig an robh
feum air leigheas.
12 Agus an uair a thòisich
an là air teireachdainn, thàin-
ig an dà fhear dheug, agus
thubhairt iad ris, Cuir air falbh
an sluagh, chum gu'n téid iad
do na bailtibh agus do'n tìr
mu'n cuairt, agus gu'n gabh
iad tàmh agus gu'm faigh iad
biadh; oir tha sinn an so an
àite fàsail.
13 Ach thubhairt esan riu,
Thugaibh-sa dhoibh ni r'a ith-
eadh. Agus thubhairt iadsan,
Cha-n 'eil againn tuilleadh na
cùig builinnean agus dà iasg:
mur téid sinn agus biadh a
cheannach do'n t-sluagh so
uile.
14 Oir bha iad mu thim-
chioll cùig mìle fear. Agus
thubhairt e r'a dheisciobluibh,
Cuiribh 'n an suidhe iad, leth-
cheud anns gach cuideachd.
15 Agus rinn iad mar sin,
agus chuir iad 'n an suidhe iad
uile.
16 Agus ghabh e na cùig
builinnean agus an dà iasg, a-
gus air amharc suas gu nèamh,
bheannaich e iad, agus bhris
e, agus thug e d'a dheisciob-
luibh iad gu'n cur an làthair-
an t-sluaigh.
17 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad uile: agus
thogadh dà chliabh dheug do
bhiadh briste, a bha dh'fhuigh-
eall aca.
18 Agus tharladh, air dha
bhi ri urnuigh fa leth, gu'n
robh a dheisciobuil maille ris:
agus dh'fheòraich e dhiubh,
ag ràdh, Cò tha an sluagh ag
ràdh is mise?
19 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad, Eoin Baiste:
ach *tha* cuid *ag ràdh* Elias:
agus cuid eile, gu bheil aon
do na sean fhàidhibh air éir-
igh a rìs.
20 Thubhairt e riu, Ach
cò tha sibhse ag ràdh is mi?
Agus fhreagair Peadar, agus
thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh
teann a thoirt doibh, dh'àithn
e gun iad a dh'innseadh so do
neach sam bith;
22 Ag ràdh, Gur éigin do
Mhac an duine mòran fhulang,
agus a bhi air a dhiultadh leis
na seanairibh, agus na h-àrd-
shagartaibh, agus na sgrìobh-
aichibh, agus a bhi air a chur
gu bàs, agus air a thogail suas
air an treas là.
23 Agus thubhairt e riu
uile, Ma's àill le neach air bith
teachd a'm' dhéigh-sa, àich-
eadhadh se e féin, agus togadh
e a chrann-ceusaidh gach là,
agus leanadh e mise.
24 Oir ge b'e neach le'm
b'àill 'anam a thèarnadh, caill-
idh se e: ach ge b'e neach a
chailleas 'anam air mo sgàth-
sa, saoraidh esan e.
25 Oir ciod e an tairbhe do
dhuine, ged 'chosnadh e an
saoghal gu h-iomlan, agus e
féin a chall, no bhi air a
sgrios?
26 Oir ge b'e neach a ghabh-
as nàire dhiomsa agus do m'
bhriathraibh, gabhaidh Mac
an duine nàire dheth-san, an
uair a thig e 'n a ghlòir féin,
agus *'an glòir* 'Athar, agus nan
aingeal naomha.
27 Ach a ta mise ag ràdh
ribh gu fìrinneach, gu bheil
cuid 'n an seasamh an so, nach
blais bàs, gus am faic iad
rìoghachd Dhé.
28 Agus tharladh, mu thim-
chioll ochd làithean an déigh
nam briathra so, gu'n d'thug
e leis Peadar, agus Eoin, agus
Seumas, agus gu'n deachaidh
e suas gu beinn a dheanamh
urnuigh.
29 Agus an uair a bha e ri
urnuigh, bha dreach a ghnùise
air atharrachadh, agus rinn-
eadh 'eudach geal agus deal-
rach.
30 Agus, feuch, bha dithis
fhear a' còmhradh ris, eadhon
Maois agus Elias,
31 A nochdadh ann an
glòir, agus a bha labhairt m'a
bhàs, a bha esan gu choimh-
lionadh ann an Ierusalem.
32 Ach bha Peadar, agus
iadsan a bha maille ris, trom
'n an codal: agus an uair a
dhùisg iad, chunnaic iad a
ghlòir, agus an dithis fhear a
bha 'n an seasamh maille ris.
33 Agus an uair a bha iad-
san a' dealachadh ris, thu-
bhairt Peadar ri Iosa, A
mhaighstir, is maith dhuinne
bhi an so; agus deanamaid tri
pàilliuna, aon duitse, agus aon
do Mhaois, agus aon do Elias;
gun fhios aige ciod a bha e ag
ràdh.
34 Am feadh a bha e ag
ràdh so thàinig neul, agus
chuir e sgàile orra: agus
ghabh iad eagal an uair a bha
iad a' dol'a stigh 's an neul.
35 Agus thàinig guth as an
neul, ag ràdh, Is e so mo
Mhac gràdhach sa; éisdibh
ris.
36 Agus an uair a rinneadh
an guth so, fhuaradh Iosa 'n a
aonar: agus dh'fhan iadsan
'n an tosd, agus cha d'innis iad
do neach air bith anns na

làithibh sin aon ni do na
chunnaic iad.
37 Agus tharladh, an là
'n a dhéigh sin, an uair a thàin-
ig iad a nuas o'n bheinn, gu'n
do thachair sluagh mòr air.
38 Agus, feuch, ghlaodh
duine àraidh do'n t-sluagh, ag
ràdh, A mhaighstir, tha mi a'
guidhe ort, amhairc air mo
mhac, oir is e m' aon duine
cloinne e.
39 Agus, feuch, a ta spior-
ad a' breith air, agus a ta e
gu h-obann ag éigheach ; a-
gus a ta e 'g a tharruing as a
chéile, air chor as gu bheil e
cur cobhair a mach, agus an
déigh a chomh-bhruthadh is
gann a dh'fhàgas se e.
40 Agus ghuidh mi air do
dheisciobluibh gu'n cuireadh
iad a mach e, agus cha b'urr-
ainn iad.
41 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, O ghinealaich
mhi-chreidich agus fhiair, cia
fhad a bhios mi maille ribh,
agus a dh'fhuilgeas mi sibh ?
Thoir an so do mhac.
42 Agus am feadh a bha e
fathast a' teachd, thilg an
deamhan sìos e, agus reub se
e: agus chronuich Iosa an
spiorad neòghlan, agus shlàn-
uich e an leanabh, agus thug
e d'a athair e.
43 Agus ghabh iad uamhas
uile ri mòr-chumhachd Dhé.
Ach air dhoibh uile bhi gabh-
ail iongantais ris na h-uile
nithibh a rinn Iosa, thubhairt
e r'a dheisciobluibh,
44 Taisgibh na briathra so
ann bhur cluasaibh : oir tha
Mac an duine gu bhi air a
thoirt thairis do làmhaibh
dhaoine.
45 Ach cha do thuig iad-
san an còmhradh so, agus bha
e folaichte uatha, air chor as
nach b'aithne dhoibh e : agus
b'eagalach leo ceisd a chur air
mu thimchioll a' chòmhraidh
so.
46 An sin dh'éirich deas-
boireachd eatorra, cò aca bu
mhò a bhitheadh.
47 Agus air do Iosa smuaint-
ean an cridhe fhaicinn, ghabh
e leanabh, agus chuir e làimh
ris féin e,
48 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e ghabhas ris an leanabh
so ann am ainm-sa, tha e a'
gabhail riumsa : agus ge b'e
neach a ghabhas riumsa, tha e
gabhail ris an ti a chuir uaith
mi : oir an neach a's lugha
'n ur measgsa uile, bithidh
esan mòr.
49 Agus fhreagair Eoin, a-
gus thubhairt e, A mhaighstir,
chunnaic sinne duine àraidh
a' tilgeadh mach dheamhan a'
d'ainm-sa ; agus bhac sinn e,
a chionn nach 'eil e 'g ar leant-
uinnne.
50 Agus thubhairt Iosa ris,
Na bacaibh e : oir ge b'e nach
'eil 'n ar n-aghaidh, tha e
leinn.
51 A nis an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail
suas, shuidhich e a ghnùis
chum dol gu Ierusalem ;
52 Agus chuir e teachdair-
ean roimh a ghnùis : agus

dh'imich iad, agus chaidh iad
a steach do bhaile leis na Sa-
maritanaich, a dh'ulluchadh
air a shon-san.
53 Agus cha do ghabh iad-
san ris, a chionn gu'n robh
'aghaidh mar gu'm biodh e
dol gu Ierusalem.
54 Agus an uair a chunnaic
a dheisciobuil Seumas agus
Eoin so, thubhairt iad, A
Thighearn, an àill leat gu'n
abramaid teine a theachd a
nuas o nèamh, agus an losg-
adh, eadhon mar a rinn Elias?
55 Ach thionndaidh esan
agus chronuich e iad, agus
thubhairt e, Cha-n 'eil fhios
agaibh ciod a' ghnè spioraid
d'am bheil sibh:
56 Oir cha d'thàining Mac an
duine a sgrios anama dhaoine
ach g'an saoradh. Agus chaidh
iad gu baile eile.
57 Agus tharladh, an uair
a bha iad ag imeachd air an
t-slighe, gu'n dubhairt duine
àraidh ris, A Thighearn, lean-
aidh mise thu ge b'e àit an
téid thu.
58 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill aig na sionnaich, a-
gus nid aig eunlaith an athair;
ach cha-n 'eil àit aig Mac an
duine anns an cuir e a cheann
fuidhe.
59 Agus thubhairt e ri
duine eile, Lean mise: ach
thubhairt esan, A Thighearn,
leig dhomh dol air tùs agus
m'athair adhlac.
60 Ach thubhairt Iosa ris,
Leig leis na mairbh am mairbh
féin adhlac; ach imich thusa
agus searmonaich rìoghachd
Dhé.
61 Agus thubhairt neach
eile mar an ceudna, A Thigh-
earn, leanaidh mise thu: ach
leig dhomh air tùs mo chead
a ghabhail diubhsan a ta aig
mo thigh.
62 Ach thubhairt Iosa ris,
Cha-n 'eil neach air bith, a
chuireas a làmh ris a' chrann-
araidh, agus a sheallas 'n a
dhéigh, iomchuidh air son
rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

AN déigh nan nithe sin, dh'orduich an Tighearna
mar an ceudna deichnear agus
tri fichead eile, agus chuir e
lìon dithis agus dithis roimh a
ghnùis iad, do gach baile, a-
gus àit, anns an robh e féin
gu teachd.
2 Air an aobhar sin thubh-
airt e riu, *Tha* am fogharadh
gu fìrinneach mòr, ach *a ta*
an luchd-oibre tearc: guidh-
ibh uime sin air Tighearn an
fhogharaidh, luchd-oibre chur
a mach chum 'fhogharaidh
féin.
3 Imichibh: feuch, a ta
mise 'g ur cur a mach mar uain
am measg mhadadh-alluidh.
4 Na giùlainibh sporan, no
màla, no brògan; agus na
beannaichibh do neach air
bith san t-slighe.
5 Agus ge b'e tigh d'an
téid sibh a steach, abraidh air
tùs, Sìth do'n tigh so.
6 Agus ma bhios mac na
sìthe an sin gabhaidh bhur

sith còmhnuidh air: ach mur
bi, pillidh *bhur sìth* do bhur
n-ionnsuidh féin a rìs.
7 Agus fanaibh anns an
tigh sin, ag itheadh agus ag
òl nan nithe a bheirear dhuibh:
oir is airidh an t-oibriche air
a thuarasdal. Na rachaibh o
thigh gu tigh.
8 Agus ge b'e baile d'an
téid sibh a steach, agus 's an
gabh iad ribh, ithibh na nithe
sin a chuireas iad 'n ur làthair.
9 Agus leighisibh a'mhuinn-
tir a ta euslan ann, agus ab-
raibh riu, Tha rìoghachd Dhé
air teachd am fagus duibh.
10 Ach ge b'e baile d'an
téid sibh a steach, agus nach
gabh iad ribh, air dhuibh dol
a mach air a shràidibh, ab-
raibh,
11 Eadhon duslach bhur
baile a lean ruinn, tha sinne
a' glanadh dhinn 'n ur n-agh-
aidh-sa: gidheadh, bìodh fhios
so agaibh gu'n do dhruid
rìoghachd Dhé ribh.
12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a bhith-
eas e do Shodom san là ud, na
do'n bhaile sin.
13 Is an-aoibhinn duit, a
Chorasin! is an-aoibhinn duit,
a Bhetsaida! oir nam bitheadh
na h-oibre cumhachdach a
rinneadh annaibh-sa air an
deanamh ann an Tirus agus
ann an Sidon, is fad o'n a
dheanadh iad aithreachas, 'n an
suidhe ann an saic-eudach a-
gus ann an luaithre.
14 Ach bithidh e ni's so-
iomchaire do Thirus agus do
Shidon anns a' bhreitheanas,
na dhuibh-sa.
15 Agus thusa, a Chaper-
naum, a ta air t'àrdachadh gu
nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn
thu.
16 Esan a dh'éisdeas ribhse,
éisdidh e rium-sa: agus esan
a dhiultas sibhse, tha e ga mo
dhiultadh-sa: agus an neach
a dhiultas mise, tha e a' diult-
adh an ti a chuir uaith mi.
17 Agus phill an deichnear
agus an tri fichead le gaird-
eachas, ag ràdh, a Thighearn,
a ta na deamhain féin fo
smachd againne troimh t'ainm-
sa.
18 Agus thubhairt e riu,
Chunnaic mi Satan, mar dheal-
anach, a' tuiteam o nèamh.
19 Feuch, a ta mi toirt
dhuibh cumhachd saltairt air
nathraichibh, agus air scor-
pionaibh, agus air uile neart
an nàmhaid; agus cha ghoirt-
ich ni air bith air aon dòigh
sibh.
20 Gidheadh na deanaibh
gairdeachas air son gu bheil
na spioraid fo bhur smachd;
ach deanaibh gairdeachas air
son gu bheil bhur n-ainmean
sgrìobhta anns na nèamhaibh.
21 Anns an uair sin féin
rinn Iosa gairdeachas 'n a spior-
aid, agus thubhairt e, Tha mi
toirt buidheachais duit, O Ath-
air, a Thighearn nèimh agus
talmhainn, air son gu'n d'fhol-
aich thu na nithe sin o *dhaoin-
ibh* glice agus tuigseach, agus
gu'n d'fhoillsich thu iad do
naoidheanaibh: seadh, Athair,

oir is ann mar sin bu toil leat-sa

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt dhomhsa le m' Athair: agus cha-n aithne do neach air bith cò e am Mac, ach do'n Athair; no cò e an t-Athair ach do'n Mhac, agus an neach d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tionndadh r'a dheisciobluibh, thubhairt e riu an uaignidheas, Is beannaichte na sùilean a chi na nithe ta sibhse a' faicinn:

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu'm b'iomadh fàidh agus righ, le'm bu mhiann na nithe fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac *iad;* agus na nithe a' chluinntinn, a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual *iad.*

25 Agus, feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'g a dhearbhadh, agus ag ràdh, A mhaighstir, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi 'a bheatha mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha sgrìobhta san lagh? cionnus a leughas tu?

27 Agus ag freagairt dasan, thubhairt e, Gràdhaichidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile neart, agus le d'uile inntinn; agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu: deansa so, agus bithidh tu beò.

29 Ach air dhasan toil a bhi aige e féin fhìreanachadh, thubhairt e ri Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd-reubainn, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'-imich iad rompa, air fhagail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh, gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile

32 Agus mar an ceudna air do Lebhitheach bhi dlùth do'n ionad sin, thàinig e agus dh'amhairc e *air*, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thàinig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr *dheth.*

34 Agus thàinig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dòrtadh oladh agus fìona annta, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màireach, 'n uair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheghinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh-òsda *iad*, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an uair a philleas mise air m'ais, diolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triuir-so, a shaoileas tu, bu choimhears-

nach dhasan a thuit am measg
an luchd-reubainn?
37 Agus thubhairt esan, An
ti a rinn tròcair air. An sin
thubhairt Iosa ris, Imich thusa,
agus dean mar an ceudna.
38 Agus ag imeachd dhoibh,
chaidh e steach do bhaile àr-
aidh; agus ghabh bean àraidh,
d'am b'ainm Marta, d'a tigh
féin e.
39 Agus bha piuthar aice
d'an goirte Muire, a shuidh
aig cosaibh Iosa, agus a bha
'g éisdeachd 'fhocail.
40 Ach bha Marta air a ro-
chùradh le mòran frithealaidh,
agus air seasamh dhi 'n a làth-
air, thubhairt i, A Thighearn,
nach 'eil suim agad gu'n
d'fhàg mo phiuthar mise a'm'
aonar ri frithealadh? uime sin
abair rithe cuideachadh leam.
41 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e rithe, a Mharta,
a Mharta, tha thusa làn cùr-
aim, agus dragha mu thim-
chioll mòrain do nithibh:
42 Ach a ta aon ni feumail.
Agus rinn Muire roghainn
do'n chuid mhaith sin, nach
toirear uaipe.

CAIB. XI.

AGUS tharladh air dha bhi
ann an ionad àraidh ri
h-urnuigh, 'n uair a sguir e,
gu'n dubhairt neach àraidh d'a
dheisciobluibh ris, A Thigh-
earna, teagaisg dhuinne ur-
nuigh a dheanamh, mar a
theagaisg Eoin d'a dheisciob-
luibh féin.
2 Agus thubhairt e riu,
'N uair a ni sibh urnuigh, ab-
raibh, Ar n-Athair a ta air
nèamh, Gu naomhaichear d'-
ainm, Thigeadh do rìoghachd.
Deanar do thoil, mar air
nèamh, gu ma h-amhluidh sin
air thalamh.
3 Thoir dhuinn o là gu là
ar n-aran lathail.
4 Agus maith dhuinn ar
peacanna: oir a ta sinne féin
a' maitheadh do gach aon air
am bheil fiachan againn. A-
gus na leig ann am buaireadh
sinn, ach saor sinn o'n olc.
5 Agus thubhairt e riu, Cò
agaibh-sa aig am bi caraid, a-
gus a théid d'a ionnsuidh air
mheadhon-oidhche, agus a
their ris, A charaid, thoir
dhomh tri builinnean air ias-
achd;
6 Oir thàinig caraid dhomh
a m' ionnsuidh as a shlighe,
agus cha-n 'eil ni agam a
chuireas mi 'n a làthair:
7 Agus gu'm freagair esan
o'n taobh a stigh agus gu'n
abair e, Na cuir dragh orm:
tha 'n dorus a nis air a dhùn-
adh, agus tha mo chlann maille
rium 's an leabaidh; cha-n
fhaigh mi éirigh agus *an* toirt
duit.
8 A ta mi ag ràdh ribh,
Ged nach éirich e agus nach
toir e dha, air son gur e a
charaid e; gidheadh air son a
liosdachd, éiridh e agus bheir
e dha mheud as a ta dh'uir-
easbhuidh air.
9 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Iarraibh, agus bheirear
dhuibh: siribh, agus gheibh

sibh; buailibh *an dorus*, agus fosgailear dhuibh.
10 Oir gach neach a dh'iarr-
as, glacaidh e: agus an ti a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas, fosgailear.
11 Ma dh'iarras mac aran
air aon neach agaibh-sa ta 'n a athair, an toir e dha clach? no ma *dh'iarras e* iasg, an toir e nathair dha an àit éisg?
12 No ma dh'iarras e ubh,
an toir e scorpion da?
13 Air an aobhar sin ma s
aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thoirt do 'ur cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhur n-Athair mèamhaidh an Spiorad naomh dhoibhsan a dh'iarras air e?
14 Agus bha e tilgeadh a
mach deamhain, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan; agus ghabh an sluagh iongantas.
15 Ach thubhairt cuid
diubh, Is ann troimh Bheelsebub ceannard nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.
16 Agus dh'iarr dream eile
dhiubh, ga dhearbhadh, comhar air o nèamh.
17 Ach air dhasan an
smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rìoghachd a ta roinnte 'n a h-aghaidh féin, fàsaichear i; agus gach tigh *a la roinnte* 'n a aghaidh féin, tuitidh e.
18 Agus ma tha Satan mar
an ceudna air a roinn 'n a aghaidh féin, cionnus a sheasas a rìoghachd? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan.
19 Agus ma 's ann troimh
Bheelsebub a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, cò e troimh am bheil bhur clann-sa 'g an tilgeadh mach? uime sin bithidh iadsan 'n am breitheamhnaibh oirbh.
20 Ach ma 's ann le mèur
Dhé a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, tha rìoghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.
21 'Nuair a ghleidheas duine
làidir fo armaibh a thalla féin, tha na bhuineas da ann an sìth.
22 Ach an uair a thig duine
a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.
23 An neach nach 'eil leam-
sa, tha e a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa, sgapaidh e.
24 'Nuair a théid an spior-
ad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh foise: agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d' thàinig mi.
25 Agus air dha teachd,
gheibh se e air a sguabadh agus air a dheanamh maiseach.
26 An sin imichidh e, agus
bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin; agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin:

agus bithidh deireadh an duine
sin ni's miosa na a thoiseach.
27 Agus an uair a bha e
labhairt nan nithe so, thog
bean àraidh do'n t-sluagh a
guth, agus thubhairt i ris, Is
beannaichte a' bhrù a ghiùl-
ain thu, agus na cìochan a
dheoghail thu.
28 Ach thubhairt esan, Is
mò gur beannaichte iadsan a
dh'éisdeas ri focal Dé, agus a
choimhideas e.
29 Agus an uair a chruinn-
ich an sluagh gu tiugh *d'a
ionnsuidh*, thòisich e air a ràdh,
Is droch ghinealach so: tha
iad ag iarraidh comhara; agus
cha toirear comhara dhoibh,
ach comhara Ionais an fhàidh.
30 Oir mar a bha Ionas 'n a
chomhara do mhuinntir Ni-
nebheh, is ann mar sin mar an
ceudna bhios Mac an duine
do'n ghinealach so.
31 Eiridh ban-righinn na
h-àirde deas suas anns a'
bhreitheanas maille ri daoin-
ibh a' ghinealaich so, agus dìt-
idh i iad: oir thàinig ise o
iomallaibh na talmhainn, a
dh'éisdeachd ri gliocas Shol-
aimh; agus, feuch, *a ta* ni's
mò na Solamh an so.
32 Eiridh muinntir Nine-
bheh suas anns a' bhreitheanas
maille ris a' ghinealach so, a-
gus dìtidh iad e: oir rinn iad-
san aithreachas le searmoin
Ionais; agus, feuch, *a ta* ni's
mò na Ionas an so.
33 Cha-n 'eil neach 's am
bith, air dha coinneal a lasadh,
a chuireas am folach i, no fo
shoitheach; ach ann an coinn-
leir, chum gu'm faic an dream
a thig a stigh an solus.
34 Is i an t-sùil solus a'
chuirp: uime sin an uair a
bhios do shùil glan, bithidh do
chorp uile làn soluis: ach an
uair a bhios *do shuil* olc, bith-
idh do chorp mar an ceudna
dorcha.
35 Uime sin thoir an aire,
nach bi an solus a ta annad
'n a dhorchadas.
36 Air an aobhar sin ma
bhitheas do chorp uile soill-
seach, gun chuid sam bith
dheth dorcha, bithidh e soill-
seach gu h-iomlan, mar an uair
a shoillsicheas coinneal thu le
dealradh.
37 Agus a' labhairt dhasan,
dh'iarr Phairiseach àraidh air
a dhìnneir a ghabhail maille
ris: agus chaidh e stigh, agus
shuidh e chum bìdh.
38 Agus an uair a chunn-
aic am Phairiseach *sin*, b'iogh-
nadh leis nach d'ionnlaid se e
féin roimh a dhìnneir.
39 Agus thubhairt an Tigh-
earna ris, A nis, Phairiseacha,
glanaidh sibhse an taobh a
muigh do'n chupan agus do'n
mhèis: ach a ta 'n taobh a
stigh dhibh làn do reubainn
agus do aingidheachd.
40 Amadana, an ti a rinn
an ni a ta 'n taobh a muigh,
nach do rinn e an ni a ta 'n
taobh a stigh mar an ceudna?
41 Ach thugaibh uaibh
déirc do na nithibh a ta ag-
aibh: agus, feuch, a ta na
h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha: oir a ta sibh a' toirt deachaimh á mionnt, agus á rù, agus as gach uile ghnè luibhean, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha: oir is ionmhuinn leibh na ceud àiteacha-suidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte *fhaotainn* air na margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phariseacha, a chealgairean: oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn dhuibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha: oir a ta sibh a' cur uallacha troma do ghiùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon do bhur mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh: oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus *cuid* diubh marbhaidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad:

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidhean uile a dhòirteadh o thoiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an teampull: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais: cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh:

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm bìodh cùis-dhìtidh aca 'n a aghaidh.

CAIB. XII

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus

gu'n robh iad a' saltairt air a
chéile, thòisich e air a ràdh
r'a dheisciobluibh féin, Roimh
gach ni bithibh air bhur faicill
o thaois ghoirt nam Phairis-
each, eadhon cealgaireachd.
2 Oir cha-n 'eil ni air bith
foluichte, nach foillsichear;
no uaigneach, air nach faigh-
ear fios.
3 Air an aobhar sin ge b'e
ni a labhair sibh san dorchadas,
cluinnear e 's an t-solus: agus
an ni a labhair sibh 's a' chluais
'an seòmraichibh uaigneach,
gairmear e air mullach nan
tighean.
4 Agus a ta mi ag ràdh
ribhse, mo chàirde, Na biodh
eagal oirbh roimh 'n mhuinn-
tir sin a mharbhas an corp, a-
gus 'na dhéigh sin aig nach
'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad
a dheanamh:
5 Ach nochdaidh mi dhuibh
cò e roimh an còir dhuibh
eagal a bhi oirbh: Biodh eagal
an Ti ud oirbh, aig am bheil
cumhachd, an déigh neach a
mharbhadh, a thilgeadh do
ifrinn; seadh, a ta mi ag ràdh
ribh, Biodh eagal an Ti so
oirbh.
6 Nach 'eil cùig gealbhoinn
air an reiceadh air dhà fheoir-
ling, agus cha-n 'eil aon diubh
air dhearmad 'am fianuis Dé?
7 Ach a ta eadhon fuilteine
bhur cinn uile air an àireamh.
Uime sin na biodh eagal oirbh:
is fearr sibhse na mòran gheal-
bhonn.
8 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Ge b'e neach a dh'aidich-
eas mise 'am fianuis dhaoine,
aidichidh Mac an duine esan
mar an ceudna an làthair aing-
le Dhé:
9 Ach ge b'e neach a
dh'àicheadhas mise 'am fianuis
dhaoine, àicheadhar esan am
fianuis aingle Dhé.
10 Agus ge b'e neach a
labhras focal an aghaidh Mhic
an duine, maithear dha e: ach
do'n ti a labhras toibheum an
aghaidh an Spioraid naoimh,
cha toirear maitheanas.
11 Agus an uair a bheir iad
sibh chum nan sionagog, a-
gus nan uachdaran, agus nan
daoine cumhachdach, na biodh
e 'n a ro-chùram oirbh cionnus
no ciod a fhreagras sibh, no
ciod a their sibh:
12 Oir teagaisgidh an Spior-
ad naomh dhuibh anns an uair
sin féin na nithe a's còir dhuibh
a ràdh.
13 Agus thubhairt neach
àraidh do'n t-sluagh ris, A
mhaighstir, abair ri m' bhràth-
air an oighreachd a roinn rium.
14 Agus thubhairt e ris, A
dhuine, cò a chuir mise a'm'
bhreitheamh, no a'm' fhear-
roinn os bhur ceann?
15 Agus thubhairt e riu,
Thugaibh an aire, agus gleidh-
ibh sibh féin o shannt: oir
cha-n ann 'am mòr-phailteas
nan nithe ta e sealbhachadh
tha beatha an duine.
16 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, ag ràdh, Thug fear-
ann duine shaoibhir àraidh
bàrr pailte uaith:
17 Agus smuainich e ann

féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a
chionn nach 'eil agam àit anns
an cruinnich mi mo thor-
aidh ?
18 Agus thubhairt e, Ni
mi so: leagaidh mi mo shaibh-
lean, agus togaidh mi *saibhlean*
a's mò; agus cruinnichidh mi
annta sin mo thoraidh uile, a-
gus mo mhaoin.
19 Agus their mi ri m' an-
am, Anam, a ta agad mòran
do nithibh maithe air an tasg-
aidh fa chomhair mòrain
bhliadhnacha; gabh fois, ith,
òl, *agus* bi subhach.
20 Ach thubhairt Dia ris,
Amadain, air an oidhche so
féin iarrar t'anam uait: an sin
cò dha a bhuineas na nithe sin
a dh'ulluich thu ?
21 Is *ann* mar sin *a ta* an ti
a thaisgeas ionmhas dha féin,
agus nach *'eil* saoibhir a thaobh
Dhé.
22 Agus thubhairt e r'a
dheisciobluibh, Uime sin a ta
mise ag ràdh ribh, na biodh
ro-chùram oirbh mu thimchioll
bhur beatha, ciod a dh'itheas
sibh; no mu thimchioll bhur
cuirp, ciod a chuireas sibh
umaibh.
23 Is mò a' bheatha na 'm
biadh, agus an corp na 'n
t-eudach.
24 Thugaibh fa'near na fith-
ich: oir cha-n 'eil iadsan a'
cur no buain; cha-n 'eil aca
tigh-tasgaidh no sabhal; agus
a ta Dia 'g am beathachadh:
Cia mòr is fearr sibhse na 'n
eunlaith ?
25 Agus cò agaibh-sa, le ro-
chùram, is urrainn aon làmh-
choille a chur r'a àirde féin ?
26 Mur 'eil sibh uime sin
comasach air an ni a's lugha a
dheanamh, c'ar son a ta sibh
ro-chùramach mu nithibh eile?
27 Thugaibh fa'near na lil-
ighean, cionnus a ta iad a'
fàs: cha-n 'eil iad a' saoith-
reachadh, no a' snìomh: gidh-
eadh a ta mi ag ràdh ribh,
nach robh Solamh féin 'n a
ghlòir uile, air a sgeadachadh
mar aon diubh so.
28 Agus ma tha Dia mar
sin a' sgeadachadh an fheoir,
a ta 'n diugh s a' mhachair, a-
gus am màireach air a thilg-
e adh 's an amhuinn; nach mòr
is mò *a sgeadaicheas e* sibhse,
O dhaoine air bheag creidimh?
29 Uime sin na iarraibh-sa
ciod a dh'itheas sibh, no ciod
a dh'òlas sibh, agus na bithibh
amharusach.
30 Oir na nithe so uile ta
Cinnich an t-saoghail ag iarr-
aidh: ach a ta fhios aig bhur
n-Athair-sa gu bheil feum ag-
aibh air na nithibh sin.
31 Ach iarraibh-sa rìogh-
achd Dhé, agus cuirear na
nithe so uile ribh.
32 Na biodh eagal ort, a
threud bhig; oir is e deadh
thoil bhur n-Athar an rìogh-
achd a thoirt duibh.
33 Reicibh na bheil agaibh,
agus thugaibh déirc uaibh:
deanaibh dhuibh féin sporain
nach fàs sean, ionmhas nach
teirig anns na nèamhaibh, far
nach tig gaduiche am fagus,
agus nach truaill an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu'n cuairt, agus *bhur* lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'n uair a philleas e o'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e 'n an suidhe iad chum bìdh, agus gu'n tig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e 's an dara faire, no ma thig e 's an treas faire, agus gu'm faigh e *iad* mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh àir so, nam biodh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an tigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh triomh.

40 Bithibh-sa uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'n uair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e uime sin an stiùbhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os ceann a theaghlaich, a thoirt *doibh an* cuibhrinn bìdh 'n a àm fèin?

43 *Is* beannaichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn, an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'n a chridhe, Tha mo Thighearn a' cur dàile 'n a theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na banoglaich a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhisg;

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'n a bhloighdibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'ulluich *e fein*, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuillean.

48 Ach an ti do nach b'aithne, agus a rinn nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan *do bhuillibh.* Oir gach neach d'an d'thugadh mòran, iarrar mòran uaith: agus ge b'e ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam
ri bhi air mo bhaisteadh leis,
agus cionnus a ta mi air mo
theannadh gus an coimhlionar
e!

51 Am bheil sibh a' saoil-
sinn gu'n d'thàinig mise a
thoirt sìthe air an talamh? ni
h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh,
ach aimhreit.

52 Oir bithidh á so suas
cùignear 'an aon tigh air an
roinn, triuir an aghaidh dithis,
agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a
roinn an aghaidh a' mhic, a-
gus am mac an aghaidh an
athar; a' mhàthair an agh-
aidh na nighinn, agus an nigh-
ean an aghaidh na màthar;
a' mhàthair-chéile an aghaidh
mnà a mic, agus bean a' mhic
an aghaidh a màthar-chéile

54 Agus thubhairt e mar
an ceudna ris an t-sluagh,
'N uair a chi sibh neul ag éir-
igh san àird an iar, air ball
their sibh, A ta fras a'teachd;
agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair *a chi sibh*
a' ghaoth á deas a' séideadh,
their sibh, Bithidh teas ann;
agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aith-
ne dhuibh breth a thoirt air
aghaidh nan speur, agus na
talmhainn; ach cionnus nach
'eil sibh a' toirt breth air an
aimsir so?

57 Agus c'ar son nach 'eil
sibh eadhon uaibh fèin a'
breithneachadh an ni sin a ta
ceart?

58 'N uair a théid thu maille
ri d' eascaraid chum an uachd-
arain, dean dìchioll san t-
slighe air bhi air do shaoradh
uaith; air eagal gu'n tarruing
e chum a' bhreitheimh thu,
agus gu'n toir am breitheamh
thairis do'n mhaor thu, agus
gu'n tilg am maor 'am prìosan
thu.

59 A ta mi ag ràdh riut,
nach téid thu mach as a sin.
gus an ìoc thu eadhon a'
pheighinn dheireannach.

CAIB. XIII.

AGUS bha làthair 's an àm
sin daoine àraidh a dh'-
innis dha mu thimchioll nan
Galiléach, muinntir a mheasg
Pilat am fuil maille r'an ìob-
airtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Am bheil sibh
a' saoilsinn gu'n robh na Gal-
iléaich sin 'n am peacaich ni's
mò na na Galiléaich uile, air
son gu'n d'fhulaing iad a leith-
id so?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag
ràdh ribh: ach mur dean sibh-
se aithreachas, sgriosar sibh
uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug
sin air an do thuit an tùr ann
an Siloam, agus a mharbh iad,
an saoil sibh gu'n robh iadsan
'n am peacaich os ceann nan
uile dhaoine a bha 'n an còmh-
nuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag
ràdh ribh: ach mur dean sibh-
se aithreachas, sgriosar sibh
uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna

an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'n a ghàradh fìona: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'-iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha-n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta 'e 'fàsachadh na talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach *m'a bhun:*

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, *is maith sin:* ach mur giùlain, 'n a dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg 'an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh *a làthair* aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunnaic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d'fhuasgladh o d'anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'n a nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire: ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 A sin thubhairt e, Cò ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus cò ris a shamhlaicheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir a 'n a ghàradh: agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus rinn eunlaith an athair nid 'n a geugaibh.

20 Agus thubhairt e a rìs, Cò ris a shamhlaicheas mi rìoghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a

dh'fholaich i an tri tomhas-
aibh mine, gus an do ghoirt-
icheadh an t-iomlan.
22 Agus chaidh e troimh
gach caithir agus baile beag,
a' teagasg, agus a' gabhail na
slighe gu Ierusalem.
23 An sin thubhairt neach
àraidh ris, A Thighearn, an
tearc iad a shaorar? Agus
thubhairt esan riu,
24 Deanaibh spairn chru-
aidh gu dol a stigh air a'
gheata chumhann: oir a ta mi
ag ràdh ribh, gu'n iarr mòran
dol a stigh, agus nach urrainn
iad.
25 O'n uair a dh'éireas fear
an tighe, agus a dhùineas e 'n
dorus, agus a thòisicheas sibh-
se air seasamh a muigh, agus
an dorus a bhualadh, ag ràdh,
A Thighearn, a Thighearn,
fosgail duinn; agus air dhasan
freagairt their e ribh, Cha-n
aithne dhomh sibh, cò as a ta
sibh:
26 An sin tòisichidh sibh
air a ràdh, Dh'ith sinn agus
dh'òl sinn a' d' lathair, agus
theagaisg thu 'n ar sràidibh.
27 Ach their esan, A ta mi
ag ràdh ribh, cha-n aithne
dhomh sibh, cò as a ta sibh;
imichibh uam uile, a luchd-
deanamh na h-eucorach.
28 An sin bithidh gul agus
gìosgan fhiacal, an uair a chi
sibh Abraham, agus Isaac, a
gus Iacob, agus na fàidhean
uile ann an rìoghachd Dhé,
agus sibh féin air bhur tilg-
eadh a mach.
29 Agus thig iad o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar, a-
gus o'n àirde tuath agus deas,
agus suidhidh iad ann an
rìoghachd Dhé.
30 Agus, feuch, a ta daoine
air dheireadh a bhitheas air
thoiseach, agus air thoiseach
a bhitheas air dheireadh.
31 Air an là sin féin thàin-
ig Phairisich àraidh d'a ionn-
suidh, ag ràdh ris, Gabh a
mach agus imich á so: oir tha
toil aig Herod do mharbh-
adh.
32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh agus innsibh do'n
t-sionnach sin, Feuch, a ta mi
tilgeadh mach dheamhan, agus
a ta mi deanamh leigheas an
diugh, agus am màireach, a-
gus air an treas là bithidh mi
air mo dheanamh foirfe.
33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am
màireach, agus an là 'n a dhèigh
sin: oir cha-n fheud e bhi gu'n
cuirear fàidh gu bàs a mach
á Ierusalem.
34 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbhas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d'ionnsuidh: cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh, mar a
chruinnicheas cearc a h-àlach
fuidh a sgiathaibh, agus cha
b'àill leibh!
35 Feuch, dh'fhàgadh bhur
tigh fàs agaibh: agus gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach faic sibh mise, gus an
tig an t-àm, anns an abair sibh,
Is beannaichte an ti a thig 'an
ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh, an tràth
chaidh e gu tigh uachd-
arain araidh do na Phairisich a
dh'itheadh bìdh air là na sà-
baid, gu'n robh iad a' dean-
amh geur-fhaire air.
2 Agus, feuch, bha duine
àraidh 'n a làthair air an robh
a' mheud-bhronn.
3 Agus fhreagair Iosa, agus
labhair e ris an luchd-lagha,
agus ris an Phairisich, ag ràdh,
Am bheil e ceaduichte leigh-
eas a dheanamh air là na sà-
baid?
4 Ach dh'fhan iadsan 'n an
tosd. Agus air dha breith
air, leighis se e, agus leig e
uaith *e:*
5 Agus fhreagair e iadsan,
ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma
thuiteas 'asal no a dhamh ann
an slochd, nach tarruing a
mach gu grad e air là na sà-
baid?
6 Agus cha b'urrainn iad a
fhreagairt a rìs anns na nith-
ibh sin.
7 Agus labhair e cosamh-
lachd riu-san a fhuair cuir-
eadh, 'n uair a thug e fa'near
mar a thagh iad na ceud àit-
eacha-suidhe, ag ràdh riu,
8 'Nuair a gheibh thu cuir-
eadh o neach air bith chum
bainnse, na suidh anns a'
cheud àit; air eagal gu'n d'
fhuair duine a's urramaiche
na thusa cuireadh uaith;
9 Agus gu'n tig an ti a
thug cuireadh dhuitse agus
dhasan, agus gu'n abair e riut,
Thoir àit do'n duine so; agus
gu'n tòisich thusa an sin le
nàire air suidhe anns an àit a's
ìsle.
10 Ach an uair a gheibh
thu cuireadh, imich agus suidh
anns an àit a's ìsle; chum,
'n uair a thig esan a thug cuir-
eadh dhuit, gu'n abair e riut,
A charaid, suidh suas ni's
àirde: an sin gheibh thu urr-
am an làthair na muinntir a ta
'n an suidhe air bord maille
riut.
11 Oir ge b'e neach a dh'àrd-
aicheas e féin, ìslichear e; a-
gus ge b'e neach a dh'ìslich-
eas e féin, àrdaichear e.
12 An sin thubhairt e ris
an ti mar an ceudna a thug
cuireadh dha, 'N uair a ni thu
dìnneir no suipeir, na gairm
do chàirdean, no do bhràithre,
no do luchd-dàimh, no do
choimhearsnaich shaoibhir;
air eagal gu'n toir iadsan mar
an ceuda cuireadh dhuitse a
rìs, agus gu'm faigh thu a'
chomain cheudna.
13 Ach an uair a ni thu
cuirm, gairm na bochdan, na
daoine ciurramach, na bacaich,
na doill:
14 Agus bithidh tu beann-
aichte, a chionn nach urrainn
iad a' chomain cheudna thoirt
duit: oir gheibh thu comain
ann an aiseirigh nam fìrean.
15 Agus an uair a chual
aon do na shuidh maille ris air
bord na nithe sin, thubhairt e
ris, Is beannaichte an ti sin a
dh'itheas aran ann an rìogh-
achd Dhé.
16 Ach thubhairt esan ris,

Rinn duine àraidh suipeir
mhòr, agus thug e cuireadh
do mhòran:
17 Agus chuir e a sheirbhis-
each uaith an àm na suipeir a
ràdh ris à mhuinntir a fhuair
cuireadh, Thigibh, oir a ta na
h-uile nithe a nis ullamh.
18 Agus thòisich iad uile a
dh'aon *ghuth* air an leithsgeul
a ghabhail. Thubhairt an ceud
fhear ris, Cheannaich mi fear-
ann, agus is éigin domh dol a
mach agus fhaicinn: tha mi
ag guidhe ort, gabh mo leith-
sgeul.
19 Agus thubhairt fear eile,
Cheannaich mi cùig cuing
dhamh, agus a ta mi dol g'an
dearbhadh: tha mi ag guidhe
ort, gabh mo leithsgeul
20 Agus thubhairt fear eile,
Phòs mi bean, agus air an
aobhar sin cha-n 'eil e 'n comas
domh teachd.
21 Agus thàinig an seir-
bhiseach sin, agus dh'innis e
na nithe sin d'a thighearn.
An sin air gabhail feirge do
fhear an tighe, thubhairt e r'a
sheirbhiseach, Gabh a mach
gu grad gu sràidibh agus gu
caol-shràidibh a' bhaile, agus
thoir a stigh 'an so na bochd-
an, agus na daoine ciurram-
ach, agus na bacaich, agus na
doill.
22 Agus thubhairt an seir-
bhiseach, A Thighearn, rinn-
eadh mar a dh'òrduich thu,
gidheadh tha àite *falamh* ann
fathast.
23 Agus thubhairt an Tigh-
erna ris an t-seirbhiseach,
Gabh a mach gus na rathaid-
ibh mòra agus na gàrachaibh,
agus co-éignich iad gu teachd
a steach, chum gu'm bi mo
thigh air a lìonadh.
24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach blais aon do na daoinibh
ud a fhuair cuireadh, do m'
shuipeir-sa.
25 Agus bha sluagh mòr ag
imeachd maille ris: agus air
dha tionndadh, thubhairt e
riu,
26 Ma thig neach air bith
a m' ionnsuidh-sa, agus nach
fuathaich e 'athair, agus a
mhàthair, agus a bhean-phòsda,
agus a chlann, agus a bhràith-
rean, agus a pheathraichean,
seadh, agus a bheatha mar an
ceudna, cha-n 'eil e'n comas
da bhi 'n a dheisciobul dhomh-
sa.
27 Agus ge b'e neach nach
giùlain a chrann-ceusaidh, a-
gus nach lean mise cha-n 'eil
e 'n comas da bhi 'n a dheis-
ciobul dhomhsa.
28 Oir cò am fear agaibh-
sa leis am miann tùr a thogail,
nach suidh sìos air tùs, agus
nach meas an costus, a dh'-
fheuchainn am bheil aige na
chuireas crìoch air?
29 Air eagal an déigh dha
a bhunadh a leagadh, agus
gun bhi comasach air crìoch
a chuir *air*, gu'n tòisich na
h-uile a chi *e* ri fanoid air,
30 Ag ràdh, Thòisich an
duine so air *tigh* a thogail, a-
gus cha b'urrainn e a chrìoch-
nachadh.
31 No cò an rìgh, ag dol a

mach dha gu cogadh an agh-
aidh righ eile, nach suidh sìos
air tùs, agus nach gabh comh-
airle, a dh'fheuchainn an urr-
ainn e le deich mìle coinn-
eamh a thoirt dasan a ta
teachd le fichead mìle 'n a agh-
aidh ?
32 No air bhi dhasan fath-
ast fad uaith, cuiridh e teachd-
aireachd a dh'iarraidh cumh-
achan sìthe.
33 Mar sin mar an ceudna,
gach neach agaibh-sa, nach
tréig na h-uile nithe a ta aige,
cha-n 'eil e'n comas da bhi 'n a
dheisciobul dhomhsa.
34 *Tha* 'n salann maith :
ach ma chailleas an salann a
bhlas, ciod e leis an deanar
deadh-bhlasda e ?
35 Cha-n 'eil e iomchuidh
chum an talmhainn, no chum
an dùnain ; *ach* tilgidh daoine
mach e. An ti aig am bheil
cluasa chum éisdeachd, éisd-
eadh e.

CAIB. XV.

AN sin thàinig na cìs-
mhaoir uile agus na peac-
aich am fagus da, chum éisd-
eachd ris.
2 Agus rinn na Phairisich
agus na sgrìobhaichean gear-
an, ag ràdh, Tha am fear so
gabhail pheacach d'a ionn-
suidh, agus ag itheadh maille
riu.
3 Agus labhair esan an cos-
amhlachd so riu, ag ràdh,
4 Cò an duine dhibhse aig
am bheil ceud caora, ma chaill-
eas e aon diubh, nach fàg an
naoi deug agus an ceithir fich-
ead anns an fhàsach, agus
nach téid an déigh na caor-
ach a chailleadh, gus am faigh
e i ?
5 Agus air dha a faotainn,
cuiridh e air a ghuailibh i le
gairdeachas.
6 Agus an uair a thig e
dhachaidh, gairmidh e a chàird-
ean agus a choimhearsnaich an
ceann a chéile, ag ràdh riu,
Deanaibh gairdeachas maille
riumsa, a chionn gu'n d'fhuair
mi mo chaora bha caillte.
7 Mar sin, a ta mi ag ràdh
ribh, gu'm bi aoibhneas air
nèamh air son aoin pheacaich
a ni aithreachas, ni's mò na
air son naoi deug agus ceithir
fichead fìrean, aig nach 'eil
feum air aithreachas.
8 No cò a' bhean aig am
bheil deich buinn airgid, ma
chailleas i aon bhonn diubh,
nach las coinneal, agus nach
sguab an tigh, agus nach iarr
gu dìchiollach gus am faigh i *e?*
9 Agus air dhi fhaotainn,
gairmidh i *a* ban-chairdean a-
gus *a* ban-choimhearsnaich an
ceann a chéile, ag ràdh, Dean-
aibh gairdeachas leamsa, oir
fhuair mi am bonn a chaill mi.
10 Mar an ceudna a ta mi
ag ràdh ribh, A ta gairdeach-
as an làthair aingle Dhé, air
son aoin pheacaich a ni aith-
reachas.
11 Agus thubhairt e, Bha
aig duine àraidh dithis mhac :
12 Agus thubhairt am *mac*
a b' òige dhiubh r' *a* athair,
Athair, thoir dhomhsa a'

chuid-roinn a thig *orm* do d' mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasach.

14 Agus an uair a chaith e *a chuid* uile, dh'éirich gorta ro mhòr san tìr sin ; agus thòisich e ri bhi ann an uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoinibh na dùthcha sin ; agus chuir e d'a fhearann e, a bhiadhadh mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lìonadh do na plaosgaibh a bha na mucan ag itheadh ; ach cha d'thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thàinig e d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, Cia lìon do luchd-tuarasdail m'atharsa aig am bheil aran gu leoir agus r'a sheachnadh, 'n uair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaitheanais, agus a'd' làthair-sa.

19 Agus cha-n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhacsa dhiom : dean mi mar aon do d'luchd-tuarasdail.

20 Agus dh'éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh 'athar. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnaic 'athair e, agus ghabh e truas mòr *dheth*, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaitheanais, agus a'd' làthair-sa, agus cha-n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhiom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i ; agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air *a* chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhta, agus marbhaibh e ; agus itheamaid agus biomaid subhach :

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beò a rìs ; bha e caillte, agus fhuaradh e Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach 's an fhearann : agus an uair a thàinig e, agus a thàr e am fagus do'n tigh, chual e an ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e d'a ionnsuidh aon do na h-òglaich, agus dh'fhiosraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thàinig do bhràthair ; agus mharbh t'athair an laogh biadhta, a chionn gu'n d'fhuair e rìs slàn fallain e.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'àill leis dol a stigh : air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus
thubhairt e r'a athair, Feuch,
a ta mise a' deanamh seirbhis
duit an uiread so do bhliadh-
nachaibh, agus uair air bith
cha do bhris mi t'àithne, gidh-
eadh cha d'thug thu meann
riamh dhomh, chum gu'm
bithinn subhach maille ri m'
chàirdibh.
30 Ach an uair a thàinig
do mhac so, a dh'ith suas do
bheathachadh maille ri strìop-
aichibh, mharbh thu an laogh
biadhta dha.
31 Agus thubhairt e ris, A
mhic, tha thusa a ghnàth maille
rium, agus na h-uile nithe *a's*
leamsa, is leatsa *iad*.
32 Bu chòir dhuinn a bhi
subhach, agus aoibhneach;
oir bha do bhràthair so marbh,
agus tha e beò a rìs; agus bha
e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

AGUS thubhairt e mar an
ceudna r'a dheisciob-
luibh, Bha duine saoibhir àr-
aidh annaig an robh stiùbhard;
agus chasaideadh ris e, mar
neach a bha deanamh ana-
caithidh air a mhaoin.
2 Agus ghairm se e, a-
gus thubhairt e ris, Ciod e
so a ta mi cluinntinn mu d'
thimchioll? thoir cunntas air
do stiùbhardachd; oir cha-n
fheud thu bhi ni's faide a'd'
stiùbhard.
3 An sin thubhairt an stiù-
bhard ann féin, Ciod a ni mi?
oir a ta mo mhaighstir a' toirt
na stiùbhardachd uam: cha-n
urrainn mi ruamhar a dhean-
amh, is nàr leam déirc iarraidh.
4 A ta fhios agam ciod a ni
mi, chum 'n uair a chuirear as
an stiùbhardachd mi, gu'n
gabh iad a steach d'an tighibh
mi.
5 Agus air dha gach aon
diubhsan air an robh fiachan
aig a Thighearn, a ghairm d'a
ionnsuidh, thubhairt e ris a'
cheud fhear, Cia meud a ta
aig mo Thighearn ortsa?
6 Agus thubhairt esan, Ceud
tomhas oladh. Agus thu-
bhairt e ris, Gabh do sgrìobh-
adh, agus suidh sìos gu h-eal-
amh, agus sgrìobh leth-cheud.
7 An sin thubhairt e ri fear
eile, Agus cia meud a ta *aig*
ortsa? Agus thubhairt esan,
Ceud tomhas cruithneachd.
Agus thubhairt e ris, Gabh do
sgrìobhadh, agus sgrìobh cei-
thir fichead.
8 Agus mhol an Tighearn
an stiùbhard eucorach, do
bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic:
oir a ta clann an t-saoghail so
'n an ginealach féin ni's glice
na clann an t-soluis.
9 Agus a ta mise ag ràdh
ribh, Deanaibh dhuibh féin
càirdean le Mamon na h-eucor-
ach; chum 'n uair a shiubhlas
sibh, gu'n gabhar sibh do àit-
ibh-còmhnuidh siorruidh.
10 An ti a ta fìrinneach
anns an ni a's lugha, tha e fìr-
inneach mar an ceudna ann am
mòran; agus an ti a ta eucor-
ach anns an ni a's lugha, tha
e eucorach an am mòran mar
an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh fìrinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an *saoibhreas* fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?

13 Cha-n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus ni e tàir air an fhear eile. Cha-n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile: agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'g ur fìreanachadh féin am fianuis dhaoine; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan: oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoinibh, is gràineileachd e am fianuis Dé.

16 *Bha* an lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin: o sin tha rìoghachd Dhé air a searmonachadh, agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuitteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas a' bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saoibhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur agus lìoneudach grinn, *agus bha e* caitheadh a bheatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadhnachas:

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d'am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'n a luidhe aig a dhorus, làn de chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsuchadh leis an sbruileach a bha tuiteam o bhord an duine shaoibhir: seadh, agus thàinig na madraidh agus dh'imlich iad a chreuchdan.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abrahaim: fhuair an duine saoibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.

33 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'n a uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abrahaim, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theangadh; oir a ta mi air mo ro-phianadh 's an lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham,
A mhic, cuimhnich gu'n
d'fhuair thusa do nithe maithe
ri àm dhuit bhi beò, agus Las-
arus mar an ceudna droch
nithe: ach a nis a ta esan a'
faotainn sòlais, agus a ta thusa
air do phianadh.
26 Agus a bhàrr air so uile,
tha doimhne mhòr air a cur
eadar sinne agus sibhse, air
chor agus iadsan le am b'àill
dol á so do 'ur n-ionnsuidh-sa,
nach 'eil e 'n comas doibh;
agus nach mò tha e 'n comas
do aon neach teachd as sin
d'ar n-ionnsuidh-ne.
27 An sin thubhairt e,
Uime sin tha mi a' guidhe ort,
athair, gu'n cuireadh tu e gu
tigh m'athar:
28 Oir a ta cùignear bhràith-
rean agam; chum gu'n toir e
fianuis doibh, air eagal gu'n
tig iadsan mar an ceudna do'n
ionad ro phiantach so.
29 Thubhairt Abraham ris,
Tha Maois agus na fàidhean
aca, éisdeadh iad riu-san.
30 Agus thubhairt esan,
Ni h-eadh, Athair Abrahaim:
ach ma théid neach d'an ionn-
suidh o na marbhaibh, ni iad
aithreachas.
31 Agus thubhairt e ris,
Mur éisd iad ri Maois agus
ris na fàidhibh, cha mhò a
chreideas iad, ged dhéireadh
neach o na marbhaibh

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r'a dheis-
ciobluibh, Cha-n fheudar
nach tig oilbheuman: ach is
an-aoibhinn *dasan* troimh an
tig iad.
2 B'fhearr dha gu'm biodh
clach-mhuilinn air a crochadh
m'a mhuinal, agus gu'm biodh
e air a thilgeadh 's an fhairge,
na gu'n tugadh e olibheum do
aon neach do'n mhuinntir bhig
so.
3 Thugaibh an aire dhuibh
féin: ma pheacaicheas do
bhràthair a'd' aghaidh, cron-
uich e; agus ma ghabhas e
aithreachas, thoir maitheanas
da.
4 Agus ma pheacaicheas e
a'd' aghaidh seachd uairean
's an là, agus gu 'm pill e riut
seachd uairean 's an là, ag ràdh,
Tha aithreachas orm; thoir
maitheanas da.
5 Agus thubhairt na h-ab-
stoil ris an Tighearn, Meud-
aich ar creidimh.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Nam biodh agaibh creid-
imh mar ghràinne do shìol
mustaird, theireadh sibh ris a'
chraoibh Shicamin so, Bi air
do spìonadh as do fhreumh-
aibh, agus bi air do shuidh-
eachadh 's a' chuan; agus bhith-
eadh i ùmhal duibh.
7 Ach cò agaibh-sa aig am
bheil seirbhiseach a' treabh-
adh, no ri buachailleachd, a
their ris, an déigh dha teachd
a steach o'n fhearann, Thig
air ball, agus suidh sìos chum
bìdh?
8 Agus nach dòchadh e
ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas
mise gu m' shuipeir, agus
crioslaich thu féin, agus frith-

eil domh, gus an ith agus an
òl mi; agus 'n a dhéigh sin
ithidh agus òlaidh tusa?
9 An toir e buidheachas
do'n t-seirbhiseach sin do
bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe
a dh'orduicheadh dha? cha
saoil mi *gu'n toir*.
10 Mar sin sibhse, 'n uair a
ni sibh na h-uile nithe a
dh'àithneadh dhuibh, abraibh,
Is seirbhisich neo-tharbhach
sinn: oir rinn sinn *a mhàin*
an ni bu dligheach dhuinn a
dheanamh.
11 A nis, ag dol suas da gu
Ierusalem, chaidh e troimh
mheadhon Shamaria agus Gha-
lile.
12 Agus an uair a bha e
dol a stigh do bhaile àraidh
thachair deichnear dhaoine air
a bha 'n an lobhair, a sheas fad
uaith:
13 Agus thog iad suas an
guth, ag ràdh, Iosa, a mhaigh-
stir, dean tròcair oirnn
14 Agus an uair a chunnaic
e *iad*, thubhairt e riu, Imich-
ibh, nochdaibh sibh féin do na
sagartaibh. Agus ag imeachd
dhoibh, ghlanadh iad.
15 Agus an uair a chunnaic
aon diubh gu'n do lèighiseadh
e, phill e air ais, a' toirt glòire
do Dhia le guth àrd.
16 Agus thuit e air aghaidh
aig a chosaibh-san, a' toirt
buidheachais da: agus bu
Shamaritanach e.
17 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, Nach do
ghlanadh deichnear? ach an
naoinear, c'àit am bheil iad?
18 Cha d'fhuaradh a phill
a thoirt glòire do Dhia, ach
an coigreach so.
19 Agus thubhairt e ris,
Eirich, imich; shlànuich do
chreidimh thu.
20 Agus an uair a dh'fheòr-
aich na Phairisich dheth, c'uin
a thigeadh rìoghachd Dhé,
fhreagair e iad agus thubhairt
e, Cha tig rìoghachd Dhé air
chor gu faicear i.
21 Cha mhò a their iad,
Feuch an so, no, Feuch an
sin: oir feuch, a ta rìoghachd
Dhé an taobh a stigh dhibh.
22 Agus thubhairt e ris na
deisciobluibh, Thig na làithean
anns am miannach leibh aon
do làithibh Mhic an duine
fhaicinn, agus cha-n fhaic sibh
e.
23 Agus their iad ribh,
Feuch an so, no, Feuch an
sud: na rachaibh, agus na
leanaibh *iad*.
24 Oir mar a ta an dealan-
ach a dhealraicheas o aon *ion-
ad* fo nèamh, a' soillseachadh
gus an *ionad* eile fo nèamh,
mar sin a bhitheas Mac an
duine mar an ceudna 'n a là
féin.
25 Ach is éigin da air tùs
mòran do nithibh fhulang, a-
gus a bhi air a dhiultadh leis
a' ghinealach so.
26 Agus mar a bha e ann
an làithibh Noe, mar sin mar
an ceudna bithidh e ann an
làithibh Mhic an duine:
27 Bha iad ag itheadh agus
ag òl, a' pòsadh agus air an
toirt 'am pòsadh, gus an là an

deachaidh Noe a steach do'n
àirc: agus thàinig an dìle, a-
gus sgrios i iad uile.
28 Amhuil fòs mar a thach-
air ann an làithibh Lot; bha
iad ag itheadh agus ag òl, a'
ceannach agus a' reiceadh, a'
planndachadh agus a' togail
aitreabh:
29 Ach air an là sin féin
anns an deachaidh Lot a mach
á Sodom, fhrasadh teine agus
pronnasg o nèamh, agus sgrios
e iad uile.
30 Is ann mar sin a bhith-
eas anns an là am foillsichear
Mac an duine.
31 Anns an là sin, an ti
bhios air mullach an tighe, a-
gus 'airneis anns an tigh, na
tigeadh e nuas gu a toirt leis:
agus an ti a ta s a' mhachair,
na pilleadh esan air ais mar an
ceudna.
32 Cuimhnichibh bean Lot.
33 Ge b'e neach a dh'iarr-
as a bheatha féin a thèarnadh,
caillidh e i; agus ge b'e neach
a chailleas a bheatha, gleidh-
idh esan i.
34 A ta mi ag ràdh ribh,
anns an oidhche sin bithidh
dithis dhaoine san aon leab-
aidh; gabhar aon diubh, agus
fàgar am fear eile.
35 Bithidh dithis bhan a'
bleath cuideachd; gabhar aon
diubh agus fàgar a' bhean eile.
36 Bithidh dithis dhaoine
anns a' mhachair; gabhar aon
diubh agus fàgar am fear eile.
37 Agus fhreagair iadsan
agus thubhairt iad ris, C'àit,
a Thighearn? agus thubhairt
esan riu, Ge b'e àit *am bi* an
corp, an sin cruinnichear na
h-iolairean.

CAIB. XVIII.

AGUS labhair e cosamh-
lachd riu, a' nochdadh
gur còir urnuigh a dheanamh
a ghnàth, agus gun fhannach-
adh;
2 Ag ràdh, Bha breith-
eamh ann am baile *àraidh*, air
nach robh eagal Dé, agus aig
nach robh urram do dhuine:
3 Agus bha bantrach àr-
aidh s a' bhaile sin, agus thàin-
ig i d'a ionnsuidh, ag ràdh,
Cum còir rium an aghaidh mo
nàmhaid.
4 Agus cha b'àill leis rè
tamuill: ach 'n a dhéigh sin
thubhairt e an féin, Ged nach
'eil eagal Dé orm, no urram
agam do dhuine;
5 Gidheadh air son gu bheil
a' bhantrach so cur dragha
orm, cumaidh mi còir rithe,
air eagal le a sìor-theachd gu'n
sgìthich i mi.
6 Agus thubhairt an Tigh-
earn, Eisdibh ciod a ta am
breitheamh eucorach ag ràdh.
7 Agus nach dean Dia
dioghaltas air son a dhaoine
taghta féin, a ta ag éigheach
ris a là agus a dh'oidhche, ged
tha e fad-fhulangach mu'n
timchioll?
8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n
dean e dioghaltas air an son
gu luath. Gidheadh, an uair a
thig Mac an duine, am faigh e
creidimh air an talamh?
9 Agus labhair e an cos-

amhlachd so ri dream àraidh
a bha 'g earbsadh asda féin
gu'n robh iad 'n am fireanaibh,
agus a bha 'deanamh tàir air
dream eile:
10 Chaidh dithis dhaoine
suas do'n teampull a dhean-
amh urnuigh; fear diubh 'n a
Phairiseach, agus am fear eile
'n a chìs-mhaor.
11 Sheas am Phairiseach
leis féin, agus rinn e urnuigh
mar so, A Dhé, tha mi toirt
buidheachais duit nach 'eil mi
mar *a ta* daoine eile, 'n an
luchd-foireigin, eucorach, adh-
altrannach, no eadhon mar an
cìs-mhaor so.
12 Tha mi a' trasgadh dà
uair 's an t-seachduin, tha mi
toirt deachaimh as na h-uile
nithibh a ta mi 'sealbhachadh.
13 Agus air seasamh do'n
chìs-mhaor fad air ais, cha
b'àill leis fiu a shùl a thogail
suas gu nèamh, ach bhuail e
'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean
tròcair ormsa ta 'a m' pheacach.
14 A ta mi ag ràdh ribh,
gu'n deachaidh am fear so sìos
d'a thigh air fhìreanachadh
ni's mò na'm fear ud eile: oir
ge b'e neach a dh'àrdaicheas
e féin, ìslichear e; agus ge
b'e a dh'ìslicheas e féin, àrd-
aichear e.
15 Agus thug iad d'a ionn-
suidh mar an ceudna naoidh-
eana, chum gu'm beanadh e
riu: agus an uair a chunnaic
na deisciobuil *so*, chronuich
siad iad.
16 Ach air do Iosa an gairm
d'a ionnsuidh, thubhairt e,
Fuilgibh do na leanabaibh
teachd a m' ionnsuidh-sa, a-
gus na bacaibh iad; oir is ann
d'an leithidibh so a ta rìogh-
achd Dhé.
17 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e nach gabh
rìoghachd Dhé mar leanabh
beag, nach téid e air chor sam
bith a steach innte.
18 Agus dh'fheòraich uachd-
aran àraidh dheth, ag ràdh, A
mhaighstir mhaith, ciod a ni
mi chum gu sealbhaich mi a'
bheatha mhaireannach?
19 Agus thubhairt Iosa ris,
C'ar son a ghoireas tu maith
dhiomsa? cha-n 'eil neach sam
bith maith ach a h-aon, *eadh-
on* Dia.
20 Is aithne dhuit na h-àith-
eanta Na dean adhaltrannas,
Na dean mortadh, Na goid,
Na toir fianuis bhréige, Thoir
urram do t'athair agus do d'
mhàthair.
21 Agus thubhairt esan,
Choimhid mi iad sin uile o m'
òige.
22 Agus an uair a chual
Iosa so, thubhairt e ris, Tha
aon ni fathast a dh'uireas-
bhuidh ort: reic na h-uile
nithe a ta agad, agus roinn air
na bochdaibh, agus bithidh
agad ionmhas air nèamh; a-
gus thig, *agus* lean mise.
23 Agus an uair a chual e
so, bha e ro dhoilich: oir bha
mòr-bheartas aige.
24 Agus an uair a chunn-
aic Iosa gu'n robh e làn
tuirse, thubhairt e, Cia deacair
dhoibhsan aig am bheil saoibh-

reas, dol a steach do rìogh-
achd Dhé!
25 Oir is usadh do chàmhal
dol troimh chrò snàthaid, na
do dhuine saoibhir dol a steach
do rioghachd Dhé.
26 Agus thubhairt iadsan a
chuala *so*, Cò ma seadh a dh'-
fheudas bhi air a shaoradh?
27 Ach thubhairt esan, Na
nithe a ta eu-comasach do
dhaoinibh, tha iad comasach
do Dhia.
28 An sin thubhairt Peadar,
Feuch, thréig sinne na h-uile
nithe, agus lean sinn thusa.
29 Agus thubhairt esan riu,
Gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach 'eil aon neach a
thréig tigh, no pàrantan, no
bràithrean, no bean-phòsda,
no clann air son rìoghachd
Dhé,
30 Nach faigh mòran ni's
mò anns an aimsir so a ta làth-
air, agus anns an t-saoghal a
ta ri teachd a' bheatha mhair-
eannach.
31 Agus ghabh e an dà
fhear dheug d'a ionnsuidh, a-
gus thubhairt e riu, Feuch, a
ta sinn a' dol suas gu Ierusa-
lem, agus bithidh na h-uile
nithe a ta sgrìobhta leis na
fàidhibh mu Mhac an duine,
air an coimhlionadh.
32 Oir bheirear thairis e do
na Cinnich, agus théid fanoid
a dheanamh air agus mas-
luichear e, agus tilgear smug-
aid air;
33 Agus sgiùrsaidh agus
marbhaidh iad e: agus air an
treas là éiridh e a rìs.
34 Agus cha do thuig iad-
san aon ni dhiubh so: agus
bha na briathra so foluichte
orra, agus cha b'aithne dhoibh
na nithe a chaidh 'labhairt.
35 Agus tharladh, 'n uair
a dhruid e ri Iericho, gu'n
robh dall àraidh 'n a shuidhe
ri taobh na slighe, ag iarraidh
déirce;
36 Agus air cluinntinn an
t-sluaigh a' dol seachad, dh'-
fhiosraich e ciod e so.
37 Agus dh'innis iad da,
gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha
'gabhail seachad
38 Agus ghlaodh e, ag ràdh,
Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean
tròcair orm.
39 Agus chronuich iadsan
a bha air thoiseach e, chum
gu'm biodh e 'n a thosd: ach
bu mhòid gu mòr a ghlaodh
esan, A Mhic Dhaibhidh, dean
tròcair orm.
40 Agus air seasamh do
Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a
ionnsuidh: agus an uair a
thàinig e 'am fagus da, dh'fhios-
raich e dheth,
41 Ag ràdh, Ciod is àill leat
mise a dheanamh dhuit? agus
thubhairt esan, a Thighearn,
mi dh'fhaotainn mo radh-
airc.
42 Agus thubhairt Iosa ris,
Faigh do radharc: shlànuich
do chreidimh thu.
43 Agus air ball fhuair e a
radharc, agus lean se e, a'
toirt glòire do Dhia: agus
thug an sluagh uile cliu do
Dhia, 'n uair a chunnaic iad
so.

CAIB. XIX.

AGUS air do *Iosa* dol a
steach, chaidh e troimh
Ierieho.
2 Agus, feuch, *bha* duine
ann d'am b'ainm Sacheus, a-
gus b'àrd chìs-mhaor esan, a-
gus bha e saoibhir:
3 Agus bha déidh aige air
Iosa fhaicinn, cò e; agus cha
b'urrainn e air son an t-sluaigh,
a chionn gu'n robh e ìosal 'n a
phearsa.
4 Agus ruith e roimhe, a-
gus streap e suas ann an
craoibh Shicamoir, chum gu
faiceadh se e; oir bha e gus
an t-slighe sin a ghabhail.
5 Agus an uair a thàinig
Iosa chum an àite sin, air dha
amharc suas, chunnaic se e,
agus thubhairt e ris, A Shach-
euis, thig a nuas gu grad; oir
is éigin domhsa stad an diugh
aig do thigh.
6 Agus thàinig e nuas le
cabhaig, agus ghabh e ris gu
subhach.
7 Agus an uair a chunnaic
iad *so*, rinn iad uile gearan,
ag ràdh, Gu'n deachaidh e
steach air aoidheachd gu duine
a ta 'n a pheacach.
8 Agus sheas Sacheus agus
thubhairt e ris an Tighearn,
Feuch, a Thighearn, a ta mi
toirt leth mo mhaoin do na
bochdaibh: agus ma thug mi
aon ni o neach air bith le cas-
aid bhréige, tha mi 'toirt *dha*
a cheithir uiread.
9 Agus thubhairt Iosa ris,
Thàinig slàinte an diugh a
dh'ionnsuidh an tighe so, do
bhrìgh gur mac do Abraham
esan mar an ceudna.
10 Oir thàinig Mac an duine
a dh'iarraidh agus a thèarn-
adh an ni sin a bha caillte
11 Agus ag cluinntinn nan
nithe sin dhoibh, chuir e ris,
agus labhair e cosamhlachd,
do bhrìgh gu'n robh e am fag-
us do Ierusalem, agus gu'n do
shaoil iadsan gu'm biodh rìogh-
achd Dhé air a grad-fhoill-
seachadh.
12 Air an aobhar sin thubh-
airt e, Chaidh duine uasal ar-
aidh do dhùthaich fad as a
dh'fhaotainn rìoghachd dha
féin, agus a philltinn air ais.
13 Ach ghairm e a dheich
seirbhisich, agus thug e dhoibh
deich puind, agus thubhairt e
riu, Cuiribh gu buil iad, gus
an tig mise.
14 Ach bha fuath aig muinn-
tir a dhùthcha dha, agus chuir
iad teachdaireachd 'n a dhéigh,
ag ràdh, Cha-n àill leinn an
duine so bhi 'n a righ oirnn.
15 A nis an uair a phill e
air ais, an déigh dha an rìogh-
achd fhaotainn, an sin dh'ord-
uich e na seirbhisich ud bhi
air an gairm d'a ionnsuidh,
d'an d'thug e an t-airgiod,
chum gu'm biodh fhios aige
ciod a bhuannaich gach aon
diubh leis a bhuileachadh.
16 An sin thàinig an ceud
fhear, ag ràdh, A Thighearn,
bhuidhinn do phund deich
puind.
17 Agus thubhairt e ris, Is
maith, a dheadh sheirbhisich:
do bhrìgh gu'n robh thusa fìr-

inneach ann an ro-bheagan, biodh agadsa uachdaranachd air deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara *fear*, ag ràdh, A Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e rissan, Bi-sa mar an ceudna os ceann chùig bailtean

20 Agus thàinig *fear* eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch do phund, a bha agamsa taisgte ann an neapaicin :

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geurtheann thu : tha thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheul féin bheir mi breth ort, a dhroch sheirbhisich. Bha fhios agad gu'm bu duine geur-theann mi, a' togail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi :

23 Air an aobhar sin c'ar son nach d'thug thu m' airgiod do'n luchd-malairt, agus air teachd dhomhsa thogainn e le riadh ?

24 Agus thubhairt e riusan a bha 'n an seasamh a làthair, Thugaibh uaith am pund, agus thoiribh dhasan *e* aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige ;)

26 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear do gach neach aig am bheil : ach uaith-san aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agamsa, leis nach b'àill mise bhi am righ os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhianuis *iad*.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an gairmear *sliabh* nan crannoladh, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa bhur comhair ; anns am faigh sibh, air dhuibh dol a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh : fuasglaibh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fhiosraicheas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'g *a* fhuasgladh ? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shéalbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich ?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e : agus thilg iad am falluinnean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhasan, sgaoil iad am falluinnean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e am fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan crann-oladh, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad.

38 Ag ràdh, Gu ma beannaichte an rìgh a ta teachd ann an ainm an Tighearna: sìth air nèamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronuich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'n an tosd, gu'n glaodhadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon.

42 Ag ràdh, Nam b'aithne dhuit, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad là so féin, na nithe a bhuineas do d' shìth! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dìg mu d' thimchioll, agus an iadh iad umad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche; do bhrìgh nach b'aithne dhuit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh, agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh riu, Tha e sgrìobhta, Is tigh urnuigh mo thigh-sa; ach rinn sibhse 'n a gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad: oir bha am pobull uile ag éisdeachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

AGUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e 'teagasg a' phobuill 's an teampull, agus a' searmonachadh an t-soisgeil gu'n d'thàinig na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse; agus freagraibh mi:

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoinibh?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Mà their sinn, O nèamh; their esan,

C'ar son ma ta nach do chreid sibh e?

6 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, clachaidh an sluagh uile sinn; oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith *a bha e.*

8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni mò a dh'innseas mise dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarr-as leis am bheil mi 'deanamh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh; Phlannduich duine àraidh fìon-lios, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligh-each chuir e seirbhiseach dh'-ionnsuidh na tuatha, chum gu'n tugadh iad da do thoradh an fhìon-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh *e.*

11 Agus a rìs chuir e seirbh-iseach eile uaith; agus ghabh iad airsan mar an ceudna, agus mhaslaich iad *e,* agus chuir iad uatha falamh *e.*

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e an treas *seirbhiseach* uaith; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach *e.*

13 An sin thubhairt Tigh-earn an fhìon-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi mo Mhac gràdhach *d'an ionnsuidh:* feud-aidh e bi, 'n uair a chi iad e, gu'n toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre: thigibh, marbh-amaid e, chum gu'm bi an oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin a ni Tighearn an fhìon-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e am fìon-lios do dhaoinibh eile. Agus an uair a chual iad *so,* thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhasan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta sgrìobhta, A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dhith?

18 Ge b'e neach a thuiteas air a' chloich sin brisear e: ach ge b'e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luaithre e.

19 Agus anns an uair sin féin dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgriobhaichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'n an aghaidh féin a labhair e'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire *air,* agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'n am fìrean-aibh, chum gu'n deanadh iad greim air 'fhoclaibh, air chor's gu'n tugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachdarain.

21 Agus dh fhiosraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir,

tha fhios againn gu bheil thu
a' labhairt agus a' teagasg gu
ceart, agus nach 'eil suim agad
do phearsa *duine sam bith*, ach
gu bheil thu teagasg slighe
Dhé a réir na fìrinn.
22 Am bheil e ceaduichte
dhuinn cìs a thoirt do Cheasar,
no nach 'eil?
23 Ach thuig esan an cuil-
bheartachd, agus thubhairt e
riu, C'ar son a ta sibh ga m'
bhuaireadh?
24 Nochdaibh dhomh pegh-
inn: co leis an dealbh agus
an sgrìobhadh a ta oirre?
Fhreagair iadsan agus thu-
bhairt iad, Le Ceasar.
25 Agus thubhairt esan riu,
Thugaibh-sa air an aobhar sin
do Cheasar na nithe a's le
Ceasar, agus do Dhia na nithe
a's le Dia.
26 Agus cha b'urrainn iad
greim a dheanamh air 'fhoc-
laibh am fianuis an t-sluaigh:
agus ghabh iad iongantas r'a
fhreagradh, agus dh'fhan iad
'n an tosd.
27 An sin thàinig d'a ionn-
suidh dream àraidh do na Sad-
usaich, a ta 'g àicheadh gu
bheil aiseirigh ann, agus dh'-
fhiosraich iad deth,
28 Ag ràdh, A mhaighstir,
sgrìobh Maois dhuinn, Nam
faigheadh bràthair duine air
bith bàs, agus bean-phòsda
aige, agus gu'm faigheadh e
bàs gun chlann, gu'n gabhadh
a bhràthair a bhean, agus gu'n
togadh e suas sliochd d'a
bhràthair.
29 Air an aobhar sin, bha
seachdnar bhràithrean ann:
agus ghabh an ceud fhear
bean, agus fhuair e bàs gun
chlann.
30 Agus ghabh an dara fear
i mar mhnaoi, agus fhuair
esan bàs gun chlann.
31 Agus ghabh an treas
fear i; agus mar an ceudna
an t-seachdnar. Agus cha
d'fhàg iad clann, agus fhuair
iad bàs.
32 Ma dheireadh uile fhuair
a' bhean bàs mar an ceudna.
33 Anns an aiseirigh uime
sin, co dhiubh d' am bean i?
oir bha i aig an t-seachdnar
'n a mnaoi.
34 Agus fhreagair Iosa, a-
gus thubhairt e riu, Tha clann
an t-saoghail so a' pòsadh, a-
gus air an toirt am posadh:
35 Ach an dream sin a
mheasar gur airidh iad air an
t-saoghal ud fhaghail, agus an
aiseirigh o na marbhaibh, cha-n
'eil iad a' pòsadh, no air an
toirt am pòsadh.
36 Agus cha-n urrainn iad
bàs fhaghail ni's mò; oir tha
iad an co-inbhe ris na h-aing-
libh; agus is iad clann Dé
iad, air bhi dhoibh 'n an cloinn
do'n aiseirigh.
37 Ach gu'n éirich na
mairbh, nochd Maois féin aig
a' phreas, an uair a ta e a'
gairm do'n Tighearn, Dia
Abrahaim, agus Dia Isaaic,
agus Dia Iacoib.
38 A nis cha-n e Dia nam
marbh e, ach nam beò: oir a
ta iad uile beò dhasan.
39 An sin fhreagair dream

àraidh do na sgrìobhaichibh,
agus thubhairt iad, A mhaigh-
stir, is maith a labhair thu.
40 Agus cha robh 'chridhe
aca tuilleadh ni sam bith
fheòraich dheth.
41 Agus thubhairt e riu,
Cionnus a their iad gur e
Criosd mac Dhaibhidh?
42 Agus tha Daibhidh féin
ag ràdh ann an leabhar nan
Salm, Thubhairt an Tigh-
earn ri mo Thighearn, Suidh
air mo làimh dheis,
43 Gus an cuir mi do naimh-
de 'n an stòl fo do chosaibh.
44 Tha Daibhidh air an
aobhar sin a' gairm a Thigh-
earna dheth, cionnus ma seadh
is e a mhac e?
45 An sin thubhairt e r'a
dheisciobluibh, ann an éisd-
eachd an t-sluaigh uile,
46 Thugaibh an aire dhuibh
féin o na sgrìobhaichibh, leis
am miann imeachd ann an
culaidhibh fada, agus leis an
ionmhuinn fàilte *fhaotainn* air
na margaibh, agus na caith-
richean a's àirde, anns na sion-
agogaibh, agus na ceud àit-
eacha-suidhe aig féillibh;
47 A shluigeas suas tigh-
ean bhantrach, agus air sgàth
deadh choslais a ni urnuigh-
ean fada: gheibh iad sin an
dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

AGUS air dha amharc suas,
chunnaic e na daoine
saoibhir a' tilgeadh an tiodh-
lacan ann an àite-coimhead an
ionmhais.
2 Agus chunnaic e mar an
ceudna bantrach bhochd àr-
aidh a' tilgeadh dà leth-fheoir-
ling an sin.
3 Agus thubhairt e, Gu fìr-
inneach a ta mi ag ràdh ribh,
gu'n do chuir a' bhantrach
bhochd so ni's mò ann na iad
uile.
4 Oir thilg iad so uile d'am
pailteas a steach do thiodhlac-
aibh Dhé: ach thilg ise d'a
h-uireasbhuidh féin am beath-
achadh uile a bha aice.
5 Agus air do chuid diubh
bhi 'labhairt mu'n teampull,
mar a bha e air a dheanamh
maiseach le clachaibh sgiamh-
ach, agus le tiodhlacaibh, thu-
bhairt e,
6 *A thaobh* nan nithe so a
chi sibh, thig na làithean, anns
nach fàgar clach air muin
cloiche *dhiubh,* nach tilgear
sìos.
7 Agus dh'fhiosraich iadsan
deth, ag ràdh, A mhaighstir,
c'uin ma ta bhitheas na nithe
so? agus ciod e an comhara
'n uair a bhios na nithe so gu
teachd gu crich?
8 Agus thubhairt esan,
Feuchaibh nach meallar sibh;
oir thig mòran ann am ainm-
sa, ag ràdh, Is mise *Criosd;*
agus a ta an t-àm am fagus;
uime sin na leanaibh iad.
9 Ach an uair a chluinneas
sibh mu chogannaibh, agus mu
cheannaircibh, na biodh mòr-
gheilt oirbh: oir is éigin do
na nithibh so tachairt air tùs;
ach cha-*n 'eil* a' chrioch air
ball.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd :

11 Agus bithidh critheanna mòra talmhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean ; agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh annaibh-so, agus geur-leanaidh iad *sibh*, 'g ur tabhairt thairis do choimhthionalaibh, agus do phrìosanaibh, 'g ur tabhairt chum rìghrean agus uachdaran air sgàth m'ainme-sa.

13 Agus tacharaidh so dhuibh-sa mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin daingnichibh ann bhur cridheachaibh, gun smuaineachadh roimh làimh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin :

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur naimhdean uile comasach air labhairt no cur 'n a aghaidh.

16 Agus brathar sibh le '*ur* pàrantaibh, agus le '*ur* bràithribh, agus le '*ur* luchd-dàimhe, agus le '*ur* cairdibh ; agus bheir iad fa'near *cuid* dhibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoinibh dhuibh air son m'ainme-sa.

18 Ach cha chaillear fuiltein do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidinn sealbhaichibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armailtibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàsachadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea chum nam beann,) agus imicheadh iadsan a ta 'n a meadhon-sa mach aisde ; agus na rachadh iadsan a ta s a' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an dioghaltais, chum gu'n coimhlionar na h-uile nithe a ta sgrìobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnài a bhios torrach, agus iadsan a bhios toirt cìche anns na làithibh sin ! oir bithidh teanntachd mhòr san dùthaich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chlaidheimh, agus bheirear iad am braighdeanas chum nan uile chinneach : agus bithidh Ierusalem air a saltairt sìos fuidh na Cinnich, gus an coimhlionar aimsire nan Cinneach.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh ; agus air an talamh airc nan Cinneach, ann an iomachomhairle ; an cuan agus na tonnan a' beuchdaich ;

26 Cridhe dhaoine 'g an tréigsinn troimh eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan : oir bithidh cumhachdan nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an

neul, le cumhachd agus mòr-
ghlòir.
28 Agus an uair a thòis-
icheas na nithe so air tachairt,
an sin amhaircibh suas, agus
togaibh bhur cinn; oir a ta
bhur saorsa am fagus.
29 Agus labhair e cosamh-
lachd riu, Amhaircibh air a'
chraoibh-fhìge, agus na craobh-
an uile;
30 'N uair a bhios iad a
cheana a' cur a mach *an duill-
ich,* tha sibh a' faicinn, agus
ag aithneachadh uaibh féin,
gu bheil an samhradh a nis
am fagus.
31 Agus mar an ceudna
sibhse, 'n uair a chi sibh na
nithe so a' tachairt, biodh
fhios agaibh gu bheil rìogh-
achd Dhé 'fagus do làimh.
32 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, nach téid an gineal-
ach so thairis, gus an coimh-
lionar na nithe *so* uile.
33 Théid nèamh agus tal-
amh thairis: ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoidh.
34 Agus thugaibh an aire
dhuibh fèin, air eagal uair air
bith gu'm bi bhur cridhe fuidh
uallaich le geòcaireachd, a-
gus le misg, agus le ro-chùram
mu nithibh na beatha so, agus
gu'n tig an là sin oirbh gu
h-obann.
35 Oir mar ribe thig e air
na h-uile dhaoinibh, a ta 'g
àiteachadh aghaidh na tal-
mhainn uile.
36 Deanaibh-sa air an aobh-
ar sin faire, a' deanamh ur-
nuigh gach àm, chum gu meas-
ar gur airidh sibh air dol as o
na nithibh sin uile a ta gu
teachd, agus seasamh an láth-
air Mhic an duine.
37 Agus bha e 's an là a'
teagasg 's an teampull, agus 's an
oidhche chaidh e mach, agus
dh'fhan e air an t-sliabh, d'an
goirear *sliabh* nan crann-oladh.
38 Agus thàinig an sluagh
uile gu moch d'a ionnsuidh
's an teampull, a dh'éisdeachd
ris.

CAIB. XXII.

ANIS dhruid *riu* féill an
arain neo-ghoirtichte,
d'an goirear a' chàisg.
2 Agus bha na h-àrd-shag-
airt agus na sgrìobhaichean ag
iarraidh cionnus a dh'fheud-
adh iad esan a chur gu bàs;
oir bha eagal an t-sluaigh orra.
3 An sin chaidh Satan ann
an Iudas d'an co-ainm Iscariot,
a bha do àireamh an dà fhir
dheug.
4 Agus dh'imich e, agus
labhair e ris na h-àrd-shagart-
aibh agus ri ceannardaibh *an
teampuill,* cionnus a bhrathadh
se esan doibh.
5 Agus bha iad subhach,
agus rinn iad coimhcheangal
airgiod a thoirt da.
6 Agus gheall esan, agus
dh'iarr e àm iomchuidh air a
bhrath dhoibh gun an sluagh
a bhi làthair.
7 An sin thàinig là an arain
neo-ghoirtichte, anns am b'-
éigin an t-uan-càisge a mharbh-
adh.
8 Agus chuir e uaith Pead-

ar agus Eoin, ag ràdh, Imich-
ibh, agus ulluichibh dhuinn a'
chàisg, chum gu'n ith sinn *i*.
9 Agus thubhairt iadsan ris,
C'àit an àill leat sinn a dh'ull-
uchadh?
10 Agus thubhairt e riu,
Feuch, air dhuibh dol a steach
do'n bhaile, tacharaidh oirbh
duine, a' giùlan soithich uisge;
leanaibh e do'n tigh anns an
téid e steach.
11 Agus abraibh ri fear an
tighe, Tha am maighstir ag
ràdh riut, C'àit am bheil an
seòmar aoidheachd anns an
ith mi a' chàisg maille ri mo
dheisciobluibh?
12 Agus feuchaidh e dhuibh
àrd-sheòmar farsuinn uidhim-
ichte: ulluichibh an sin.
13 Agus dh'imich iad a-
gus fhuair iad mar thubhairt
e riu: agus dh'ulluich iad a'
chàisg.
14 Agus an tràth thàinig
an uair, shuidh e sìos, agus an
dà abstol deug maille ris.
15 Agus thubhairt e riu,
Le mòr-thogradh mhiannaich
mi a' chàisg so itheadh maille
ribh roimh dhomh fulang:
16 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach ith mi dhith tuilleadh,
gus an coimhlionar i ann an
rìoghachd Dhé.
17 Agus ghlac e cupan, a-
gus air dha buidheachas a tha-
bhairt, thubhairt e, Gabhaibh
so, agus roinnibh eadaraibh
féin e.
18 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
nach òl mi do thoradh na fìon-
ain, gus an tig rìoghachd Dhé.
19 Agus ghlac e aran, agus
an déigh buidheachas a tha-
bhairt, bhris e, agus thug e
dhoibh-san e, ag ràdh, Is e so
mo chorpsa a ta air a thoirt
air bhur sonsa: deanaibh so
mar chuimhneachan ormsa.
20 Agus mar an ceudna an
cupan, an déigh na suipeir,
ag ràdh, Is e an cupan so an
tiomnadh nuadh ann am fhuil-
sa, a dhòirteadh air bhur sonsa.
21 Ach feuch, làmh an ti a
bhrathas mise maille rium air
a' bhòrd.
22 Agus gu fìrinneach a
ta Mac an duine ag imeachd,
a réir mar a dh'orduicheadh:
ach is an-aoibhinn do'n duine
sin leis am brathar e.
23 Agus thòisich iadsan air
fiosrachadh eatorra féin, cò aca
bha gus an ni so a dheanamh.
24 Agus bha mar an ceud-
na comhstri eatorra, co aca bu
mhò a bhiodh.
25 Ach thubhairt esan riu,
A ta aig rìghribh nan Cinn-
each tighearnas orra; agus
goirear daoine fiala dhiubh-
san, aig am bheil ùghdarras
orra.
26 Ach na bithibh-sa mar
sin: ach an neach a's mò
'n ur measg, biodh e mar an
neach a's òige; agus an ti a's
àirde, mar esan a ta ri fritheal-
adh.
27 Oir co aca *is* mò, an ti
a shuidheas air bórd, no esan
a fhritheileas? nach e an ti a
shuidheas; ach a ta mise 'n ur
measgsa mar fhear-fritheal-
aidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'-
fhan maille riumsa ann am
dheuchainnibh ;
29 Agus a ta mise ag ord-
uchadh dhuibh rìoghachd, mar
a dh'orduich m' Athair dhomh-
sa ;
30 Chum gu'n ith agus gu'n
òl sibh air mo bhòrdsa ann
am rìoghachd, agus gu'n suidh
sibh air caithrichibh rìoghail,
a' toirt breth air dà thréibh
dheug Israeil.
31 Agus thubhairt an Tigh-
earn, A Shimoin, a Shimoin,
feuch, dh'iarr Satan sibhse,
chum *bhur* criaradh mar
chruithneachd.
32 Ach ghuidh mise air do
shonsa, nach dìobradh do
chreidimh thu: agus an uair
a dh'iompaichear thu, neart-
aich do bhràithre.
33 Agus thubhairt esan ris,
A Thighearn, tha mise ullamh
gu dol maille riut araon chum
prìosain, agus a chum bàis.
34 Agus thubhairt esan, A
ta mi ag ràdh riut, a Pheadair,
nach goir an coileach an diugh,
gus an àicheadh thu tri uair-
ean gur aithne dhuit mi.
35 Agus thubhairt e riu,
'N uair a chuir mi uam sibh
gun sporan, agus gun mhàla,
agus gun bhrògan, an robh
uireasbhuidh ni sam bith
oìrbh ? Agus thubhairt iad,
Cha robh.
36 An sin thubhairt e riu,
Ach a nis ge b'e aig am bheil
sporan, togadh se e, agus mar
an ceudna a mhàla ; agus an
ti aig nach 'eil claidheamh,
reiceadh e 'fhalluinn, agus
ceannachadh e aon.
37 Oir a ta mi ag ràdh ribh,
gur éigin fathast an ni so ta
sgrìobhta a choimhlionadh
annamsa, Agus bha e air àir-
eamh am measg nan ciontach :
oir a ta crìoch aig na nithibh
ud, a ta mu m' thimchioll-sa.
38 Agus thubhairt iadsan,
A Thighearn, feuch, a ta dà
chlaidheamh an so. Agus
thubhairt esan riu, Is leoir e.
39 Agus air dha dol a mach,
chaidh e, mar bu ghnàth leis,
gu sliabh nan crann-oladh ; a-
gus lean a dheisciobuil e.
40 Agus an uair a thàinig
e do'n àit, thubhairt e riu,
Deanaibh urnuigh, chum nach
tuit sibh ann am buaireadh.
41 Agus thairngeadh esan
uatha mu thimchioll urchuir
chloiche, agus leig se e féin air
a ghlùinibh, agus rinn e ur-
nuigh,
42 Ag ràdh, Athair, ma's
toil leat, cuir an cupan so
seachad orm : gidheadh, na
b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa
gu robh deanta.
43 Agus dh'fhoillsicheadh
dha aingeal o nèamh, 'g a neart-
achadh.
44 Agus air dha bhi ann
an cruaidh-ghleachd anama,
rinn e urnuigh ni bu dùrachd-
aiche : agus bha 'fhallas mar
bhraonaibh mòra fola a' tuit-
eam sìos air an talamh.
45 Agus air dha éirigh o
urnuigh, thàinig e chum a
dheisciobul, agus fhuair e 'n an
codal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh 'n ur codal?
éiribh, agus deanaibh urnuigh,
chum nach tuit sibh ann am
buaireadh.
47 Agus an uair a bha e fathast
a' labhairt, feuch sluagh, agus
dh'imich esan d'am b'ainm
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, rompa, agus dhruid e ri
Iosa, chum a phògadh
48 Ach thubhairt Iosa ris,
A Iudais, am bheil thu le pòig
a' brath Mhic an duine?
49 Agus an uair a chunnaic
iadsan a bha mu thimchioll-
san an ni a bha gu tachairt,
thubhairt iad ris, A Thighearn,
am buail sinn leis a' chlaidh-
eamh?
50 Agus bhuail aon diubh
seirbhiseach an àrd-shagairt,
agus ghearr e dheth a chluas
dheas.
51 Agus fhreagair Iosa a-
gus thubhairt e, Fulaingibh gu
so. Agus bhean e r'a chluais,
agus shlànuich e i.
52 An sin thubhairt Iosa
ris na h-àrd-shagartaibh agus
ri ceannardaibh an teampuill,
agus ris na seanairibh, a thàin-
ig d'a ionnsuidh, An d'thàinig
sibh a mach le claidhibh agus
le bataibh, mar gu b' ann an
aghaidh fir reubainn?
53 'N uair a bha mi gach là
maille ribh 's an teampull, cha
do shìn sibh a mach *bhur*
làmhan a'm' aghaidh: ach is
i so bhur n-uair-sa, agus cumh-
achd an dorchadais.
54 An sin rug iad air, agus
thug iad leo e do thigh an àrd-
shagairt. Agus lean Peadar
am fad uaith *e*.
55 Agus air dhoibh teine
fhadadh ann am meadhon an
talla, agus suidhe sìos maille
ri chéile, shuidh Peadar 'n am
meadhon.
56 Ach chunnaic cailin àr-
aidh e 'n a shuidhe aig an
teine, agus air dhi amharc gu
geur air, thubhairt i, Bha 'm
fear so mar an ceudna maille
ris.
57 Agus dh'àicheadh esan
e, ag ràdh, A bhean, cha-n
aithne dhomh e.
58 Agus beagan 'n a dhéigh
sin chunnaic neach eile e, a-
gus thubhairt e, Is ann diubh
thusa mar an ceudna. Agus
thubhairt Peadar, A dhuine,
cha-n ann.
59 Agus mu thimchoill ùine
aoin uaire 'n a dhéigh sin,
chòmhdaich neach eile air, ag
ràdh, Gu fìrinneach bha am
fear so mar an ceudna maille
ris; oir is Galiléach e.
60 Agus thubhairt Peadar,
A dhuine, cha-n aithne dhomh
ciod a ta thu 'g ràdh. Agus
air ball, am feadh a bha e fath-
ast a' labhairt, ghoir an coil-
each.
61 Agus air tionndadh do'n
Tighearn, dh'amhairc e air
Peadar; agus chuimhnich Pea-
dar focal an Tighearna, mar
thubhairt e ris, Mun goir an
coileach àicheadhaidh tu mi
tri uairean.
62 Agus chaidh Peadar a
mach, agus ghuil e gu goirt.
63 Agus rinn na daoine, a

chum Iosa, fanoid air, 'g a
bhualadh.
64 Agus an uair a dh'fhol-
uich iad a shùilean, bhuail iad
e 's an aghaidh, agus dh'fhios-
raich iad deth ag ràdh, Dean
fàidheadaireachd cò e a bhuail
thu?
65 Agus labhair iad mòran
do nithibh eile gu toibheum-
ach 'n a aghaidh.
66 Agus an uair a bha an
là air teachd, chruinnich sean-
adh an t-sluaigh, agus na h-àrd-
shagairt, agus na sgrìobhaich-
ean an ceann a chéile, agus
thug iad esan chum an comh-
airle,
67 Ag ràdh, An tusa
Criosd? innis dhuinn. Agus
thubhairt e riu, Ma dh'innseas
mi dhuibh, cha chreid sibh:
68 Agus ma dh'fhiosraich-
eas mi *ni air bith*, cha toir sibh
freagradh dhomh, agus cha
leig sibh as *mi*.
69 O'n àm so bithidh Mac
an duine 'n a shuidhe air deas
làimh cumhachd Dhé.
70 An sin thubhairt iad
uile, An tusa ma seadh Mac
Dhé? Agus thubhairt e riu,
A ta sibhse ag ràdh gur mi.
71 Agus thubhairt iad, Ciod
tuilleadh am feum a ta againn
air fianuis? oir chuala sinn
féin *i* as a bheul féin.

CAIB. XXIII.

AGUS air éirigh d'an cuid-
eachd uile, thug iad e
gu Pilat.
2 Agus thòisich iad air a
chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn
am fear so a' claonadh a'
chinnich, agus a' bacadh cìs a
thoirt do Cheasar, ag ràdh,
Gur e féin Criosd an righ.
3 Agus dh'fhiosraich Pilat
deth, ag ràdh, An tusa righ
nan Iudhach? agus fhreagair
esan agus thubhairt e, A ta
thu 'g a ràdh.
4 An sin thubhairt Pilat ris
na h-àrd-shagartaibh agus ris
an t-sluagh, Cha-n 'eil mi 'faot-
ainn coire air bith 's an duine
so.
5 Agus bha iadsan ni bu ro
dhéine, ag ràdh, Tha e buair-
eadh an t-sluaigh, a' teagasg
troimh Iudea uile, a' tòiseach-
adh o Ghalile gus an àit so.
6 'N uair a chuala Pilat mu
Ghalile, dh'fhiosraich e am bu
Ghaliléach an duine.
7 Agus an uair a chual e
gu'm b'ann fo uachdaranachd
Heroid a bha e, chuir se e gu
Herod, a bha e féin ann an
Ierusalem 's na làithibh sin.
8 Agus an uair a chunnaic
Herod Iosa, bha aoibhneas
mòr air: oir bha déidh aige
rè ùine fhada air esan fhaic-
inn, do bhrìgh gu'n cual e
mòran uime; agus bha dùil
aige gu'm faiceadh e mìor-
bhuil éigin air a dheanamh
leis.
9 An sin dh'fheòraich e
mòran do cheisdibh dheth;
ach cha d'thug e freagradh
sam bith air.
10 Agus sheas na h-àrd-
shagairt agus na sgrìobhaich-
ean 'g a chasaid gu dian.
11 Ach chuir Herod agus

a luchd-cogaidh an neo-mheas
e, agus rinn iad fanoid air, a-
gus an déigh a sgeadachadh
an eudach dealrach chuir e
air ais gu Pilat e.
12 Agus rinneadh Pilat a-
gus Herod 'n an cairdibh d'a
chéile san là sin: oir bha iad
roimhe sin 'an naimhdeas r'a
chéile.
13 Agus an uair a ghairm Pi-
lat an ceann a chéile na h-àrd-
shagairt, agus na h-uachdar-
ain, agus an sluagh,
14 Thubhairt e riu, Thug
sibh a m'ionnsuidh-sa an duine
so, mar neach a ta tionndadh
an t-sluaigh a thaobh: agus,
feuch, air dhomh *a* cheasnach-
adh ann bhur làthair, cha
d'fhuair mi coire air bith 's an
duine so thaobh nan nithe sin
mu 'm bheil sibh a' deanamh
casaid air;
15 No mar an ceudna He-
rod: oir chuir mi d'a ionn-
suidh sibh, agus, feuch, cha
d'rinneadh ni air bith leis
toilltinneach air bàs.
16 Uime sin, air dhomhsa a
smachdachadh, leigidh mi as *e*.
17 (Oir b'éigin da aon a
leigeadh as doibh air an fhéill.)
18 Agus ghlaodh iad a mach
dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir
uainn *am fear* so, agus leig air
a chomas duinne Barabas:
19 (Neach air son ceann-
airc àraidh a rinneadh anns a'
bhaile, agus air son mòrtaidh,
a thilgeadh am prìosan.)
20 Air an aobhar sin labhair
Pilat riu a rìs, air dha bhi toil-
each Iosa a chur fa sgaoil,
21 Ach ghlaodh iadsan, ag
ràdh, Ceus *e*, ceus e.
22 Agus thubhairt e riu an
treas uair, C'ar son? ciod an
cron a rinn e? cha d'fhuair
mise cùis bhàis air bith ann:
uime sin, an déigh dhomh a
smachdachadh, leigidh mi as *e*.
23 Agus luidh iadsan air le
guthaibh mòra, ag iarraidh
esan a cheusadh: agus bhuadh-
aich an guthanna-san, agus
guthanna nan àrd-shagart.
24 Agus thug Pilat breth
gu'n deanta na dh'iarr iad.
25 Agus leig e mach dhoibh
esan a thilgeadh am príosan
air son ceannairc agus mort-
aidh, an neach a dh'iarr iad;
ach thug e thairis Iosa d'an
toil.
26 Agus an tràth thug iad
leo e, rug iad air Simon, duine
àraidh o Chirene, a bha teachd
o'n dùthaich, agus chuir iad
an crann-ceusaidh air, 'g a
ghiùlan an déigh Iosa.
27 Agus lean cuideachd
mhòr e do'n t-sluagh, agus do
mhnaibh, a bha mar an ceudna
ri bròn, agus 'g a chaoineadh-
san.
28 Ach air tionndadh do
Iosa riu, thubhairt e, A nigh-
eana Ierusalem, na guilibh air
mo shonsa, ach guilibh air bhur
son féin, agus air son bhur
cloinne:
29 Oir feuch, a ta na làith-
ean a' teachd, anns an abair
iad, Is beannaichte na *mnài*
neo-thorrach, agus na bronna
nach do ghiùlain *clann*, agus
na cìocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air
a ràdh ris na beanntaibh, Tuit-
ibh oirnne; agus ris na cnoc-
aibh, Folaichibh sinn.
31 Oir ma na iad na nithe
so ris a' chrann ùr, ciod a ni
iad ris a' chrìonaich?
32 Agus thugadh mar an
ceudna dithis eile, a bha 'n an
luchd droch-bheirt, chum bhi
air an ceusadh maille ris.
33 Agus an uair a thàinig
iad do'n àit d'an goirear Cal-
bhari, an sin cheus iad e féin,
agus na droch dhaoine; fear
dhiubh air a làimh dheis, agus
am fear eile air a làimh chlì.
34 An sin thubhairt Iosa,
Athair, maith dhoibh; oir
cha-n 'eil fhios aca ciod a ta
iad a' deanamh. Agus roinn
iad 'eudach, agus thilg iad
crannchur *air*.
35 Agus sheas an slaugh
ag amharc: agus rinn na h-
uachdarain fanoid *air* maille
riusan, ag ràdh, Shaor e daoine
eile; saoradh se e féin, ma's e
so Criosd, aon taghta Dhé.
36 Agus rinn na saighdear-
an mar an ceudna fanoid air,
a' teachd d'a ionnsuidh, agus
a' tairgseadh fìon geur dha,
37 Agus ag ràdh, Ma's tu
righ nan Iudhach, teasairg thu
féin.
38 Agus bha sgrìobhadh
mar an ceudna air a sgrìobh-
adh os a cheann, ann an lit-
richibh Gréigis, agus Laidin,
agus Eabhra, IS E SO RIGH
NAN IUDHACH.
39 Agus thug aon do na
droch dhaoinibh, a chrochadh,
toibheum dha, ag ràdh, Ma's
tu Criosd, saor thu féin agus
sinne.
40 Ach fhreagair am fear
eile, agus chronuich se e, ag
ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort,
agus gu bheil thu fo 'n aon
dìteadh *ris?*
41 Agus sinne da rìreadh
'an ceartas; oir a ta sinn a'
faotainn nan nithe sin a thoill
ar gnìomharan: ach cha d'rinn
an duine so cron air bith.
42 Agus thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, cuimhnich orm-
sa 'n uair a thig thu do d' rìogh-
achd.
43 Agus thubhairt Iosa ris,
Ge deimhin a ta mi ag ràdh
riut, gu'm bi thu maille rium-
sa an diugh ann am pàrras.
44 Agus bha e mu thim-
chioll na seathadh uaire, agus
bha dorchadas air an talamh
uile gus an naothadh uair.
45 Agus dhorchaicheadh a'
ghrian, agus reubadh brat-
roinn an teampuill 'n a mheadh-
on.
46 Agus an uair a ghlaodh
Iosa le guth mòr, thubhairt e,
Athair, a ta mi tiomnadh mo
spioraid a'd' làmhaibh-sa: a-
gus an uair a thubhairt e so,
thug e suas an deò.
47 A nis an uair a chunnaic
an ceannard-ceud an ni a
rinneadh, thug e glóir do
Dhia, ag ràdh, Gu fìrinneach
b'ionracan an duine so.
48 Agus an sluagh uile a
chruinnich dh'ionnsuidh an
t-seallaidh sin, an uair a chunn-
aic iad na nithe a rinneadh,

phill iad air an ais, a' bualadh
an uchd.
49 Agus sheas a luchd-eòl-
ais uile, agus na mnài a lean
e o Ghalile, am fad uaith, ag
amharc air na nithibh sin.
50 Agus, feuch, duine *ar-
aidh* d' am b' ainm Ioseph,
comhairleach, *a bha* 'n a dhuine
maith, agus 'n a fhìrean;
51 (Cha d'aontaich an duine
so d'an comhairle no d'an
gnìomh;) o Arimatea, baile
leis na h-Iudhaich; neach mar
an ceudna aig an robh sùil ri
rìoghachd Dhé.
52 Chaidh esan gu Pilat, a-
gus dh'iarr e corp Iosa.
53 Agus air dha a thoirt a
nuas, phaisg e ann an lìon-
eudach e, agus chuir e ann
an uaigh e a chladhaicheadh
à carraig, anns nach do chuir-
eadh aon duine riamh roimhe.
54 Agus b'e sin là an ull-
uchaidh, agus bha an t-sàbaid
am fagus.
55 Agus lean na mnài a
thàinig maille ris o Ghalile, a-
gus chunnaic iad an uaigh, à-
gus cionnus a chuireadh a
chorp.
56 Agus phill iad, agus
dh'ulluich iad spíosraidh, a-
gus oladh deadh fhàile; agus
ghabh iad tàmh air là na sà-
baid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

A NIS air a' cheud *la* do'n
t-seachduin, gu ro mhoch
air mhaduinn, thàinig iad chum
na h-uaighe, a' toirt leo nan
spìosraidh a dh'ulluich iad,
agus *mnai* àraidh *eile* maille
riu.
2 Agus fhuair iad a' chlach
air a caruchadh o'n uaigh.
3 Agus air dhoibh dol a
steach, cha d'fhuair iad corp
an Tighearn Iosa.
4 Agus am feadh a bha iad
an ioma-cheisd mu'n ni so,
feuch, sheas dithis dhaoine
làimh riu ann an eudaichibh
dealrach.
5 Agus air dhoibh bhi fuidh
eagal, agus a' cromadh *an* agh-
aidh chum na talmhainn, thu-
bhairt iad riu, C'ar son a ta
sibh ag iarraidh an ti a ta beò
am measg nam marbh?
6 Cha-n 'eil e 'n so, ach
dh'éirich e: cuimhnichibh mar
a labhair e ribh air dha bhi
fathast ann an Galile,
7 Ag ràdh, Is éigin do
Mhac an duine bhi air a thoirt
thairis do làmhaibh dhaoìne
peacach, agus a bhi air a cheus-
adh, agus éirigh a rìs an treas
là.
8 Agus chuimhnich iad a
bhriathran.
9 Agus air dhoibh pilltinn
o'n uaigh, dh'innis iad na nithe
so uile do'n aon fhear deug,
agus do chàch uile.
10 Agus b'i Muire Magda-
len, agus Ioanna, agus Muire
mathair Sheumais, agus mnài
eile maille riu, a dh'innis na
nithe so do na h-abstolaibh.
11 Agus mheasadh am
briathra leosan mar sgeula
faoine, agus cha do chreid siad
iad.
12 An sin air éirigh do

Pheadar, ruith e chum na
h-uaighe ; agus air dha crom-
adh sìos, chunnaic e'n lìon-
eudach 'n a luidhe leis féin, a-
gus dh'fhalbh e, a' gabhail
iongantais leis féin mu'n ni so
a rinneadh.
13 Agus, feuch, bha dithis
diubh a' dol air an là sin féin
gu baile d'am b'ainm Emaus,
a bha tri fichead stàid o Ieru-
salem.
14 Agus bha iad a' labhairt
eatorra féin mu thimchioll nan
nithe ud uile a thachair.
15 Agus an uair a bha iad
a' còmhradh, agus a' co-reu-
sonachadh, thàinig Iosa e féin
'am fagus, agus dh'imich e
maille riu.
16 Ach bha'n sùilean air an
cumail, air chor as nach d'aith-
nich iad e.
17 Agus thubhairt e riu,
Ciod e an còmhradh so air am
bheil sibh a' teachd eadaraibh
féin, ag imeachd dhuibh, agus
sibh dubhach ?
18 Agus fhreagair fear diubh
d'am b'ainm Cleopas, agus
thubhairt e ris, Am bheil thusa
a mhàin à' d' choigreach 'an Ie-
rusalem, agus gun fhios agad
air na nithibh a rinneadh innte
anns na làithibh so ?
19 Agus thubhairt e riu,
Ciod na nithe ? Agus thu-
bhairt idasan ris, Na nithe a
thaobh Iosa o Nasaret, a bha
'n a fhàidh cumhachdach ann
an gníomh agus ann am focal
am fianuis Dé, agus an t-sluaigh
uile.
20 Agus cionnus a thug na
h-àrd-shagairt agus ar n-uachd-
arain thàiris chum dìtidh bàis
e, agus a cheus iad e.
21 Ach bha dùil againne
gu'm b'esan an ti a bha gu Is-
rael a shaoradh ; agus a thuill-
eadh air so uile, is e 'n diugh
an treas là o rinneadh na nithe
so.
22 Agus mar an ceudna,
chuir mnài àraidh dhinn féin,
a chaidh gu moch a dh'ionn-
suidh na h-uaighe, mòr-ìogh-
nadh oirnn :
23 Agus an uair nach
d'fhuair iad a chorp, thàinig
iad, ag radh, gu'm fac iad seall-
adh do ainglibh a thubhairt gu
bheil e beò.
24 Agus chaidh dream àr-
aidh dhiubh-san a bha maille
ruinn féin, chum na h-uaighe,
agus fhuair iad eadhon mar
thubhairt na mnai ; ach cha-n
fhac iad esan.
25 An sin thubhairt e riu,
O dhaoine amaideach, agus
mall-chridheach a chreidsinn
nan nithe sin uile a labhair na
fàidhean !
26 Nach b'éigin do Chriosd
na nithe so fhulang, agus dol
a steach d'a ghlòir ?
27 Agus air dha tòiseach-
adh o Mhaois, agus o na fàidh-
ibh uile, dh'eadar-mhìnich e
dhoibh anns na sgriobtuiribh
uile na nithe m'a thimchioll
féin.
28 Agus dhruid iad ris a'
bhaile, d'an robh iad a' dol :
agus leig esan air gu'n rach-
adh e ni b'fhaide.
29 Ach cho-éignich iadsan

e, ag ràdh, Fan maille ruinne,
oir a ta e dlùth do'n fheasgar,
agus tha deireadh an là ann.
Agus chaidh e steach a dh'-
fhuireach maille riu.
30 Agus an uair a shuidh e
gu biadh maille riu, air dha
aran a ghlacadh, bheannaich
se *e*, agus bhris se *e*, agus
thug e dhoibh *e*.
31 Agus dh'fhosgladh an
sùilean, agus dh'aithnich iad
e: agus chaidh e as an t-seall-
adh.
32 Agus thubhairt iad r'a
chéile, Nach robh ar cridhe a'
lasadh annainn, am feadh a
bha e a' labhairt ruinn air an
t-slighe, agus an uair a dh'-
fhosgail e dhuinn na sgriob-
tuirean?
33 Agus dh'èirich iad air
an uair sin féin, agus phill iad
gu Ierusalem, agus fhuair iad
an t-aon fhear deug cruinn an
ceann a chéile, agus an dream
a bha maille riu,
34 Ag ràdh, Dh'éirich an
Tighearna da rìreadh, agus
chunnacas le Simon e.
35 Agus dh'innis iad na
nithe *a rinneadh* air an t-slighe,
agus mar a dh'aithnicheadh
leo e ann am briseadh an ar-
ain.
36 Agus ag labhairt nan
nithe so dhoibh, sheas Iosa
féin 'n am meadhon, agus
thubhairt e riu, Sìth maille
ribh.
37 Ach bha iadsan fuidh
gheilt-chrith agus fuidh eagal,
agus shaoil iad gur spiorad a
chunnaic iad.
38 Agus thubhairt e riu,
C'ar son a ta sibh fo bhuair-
eas, agus c'ar son a ta smuaint-
ean ag éirigh suas ann bhur
cridheachaibh?
39 Feuchaibh mo làmhan
agus mo chosan, gur mi féin
a th'ann: laimhsichibh mi,
agus faicibh; oir cha-n 'eil
aig spiorad feoil agus cnàmha,
mar a chi sibh agam-sa.
40 Agus an uair a thubh-
airt e so, nochd e dhoibh a
làmhan agus a chosan.
41 Agus air dhoibh bhi
fathast mi-chreideach troimh
aoibhneas, agus iad fuidh ion-
gantas, thubhairt e riu, Am
bheil biadh sam bith agaibh
an so?
42 Agus thug iad da mìr
do iasg ròiste, agus do chìr-
mheala.
43 Agus ghlac se e, agus
dh'ith e 'n am fianuis.
44 Agus thubhairt e riu,'S
iad so na briathran a labhair
mi ribh, 'n uair a bha mi fath-
ast maille ribh, gur éigin do
na h-uile nithibh a ta sgrìobh-
ta ann an lagh Mhaois, agus
anns na fàidhibh, agus *anns*
na salmaibh mu m' thimchioll-
sa, bhi air an coimhlionadh.
45 An sin dh'fhosgail e an
tuigse, chum gu'n tuigeadh
iad na sgriobtuirean.
46 Agus thubhairt e riu,
Mar so a ta e sgrìobhta, agus
mar so b' éigin do Chriosd
fulang, agus èirigh o na marbh-
aibh an treas là:
47 Agus aithreachas agus
maitheanas peacaidh bhi air

an searmonachadh 'n a ainm-
san, do na h-uile chinnich, a'
tòiseachadh aig Ierusalem.
48 Agus is fianuisean sibhse
air na nithibh so.
49 Agus, feuch, cuiridh
mise gealladh m' Athar oirbh:
ach fanaibh-sa ann am baile
Ierusaleim, gus an sgeadaich-
ear le cumhachd o na h-àrd-
aibh sibh.
50 Agus thug e mach iad
co fhad ri Betani; agus thog
e suas a làmhan, agus bheann-
aich e iad.
51 Agus am feadh a bha e
'g am beannachadh, dhealaich-
eadh riu e, agus thogadh suas
gu neàmh e.
52 Agus rinn iad aoradh
dha, agus phill iad gu Ierusa-
lem, le gairdeachas mòr:
53 Agus bha iad a ghnàth
anns an teampull, a' moladh
agus a' beannachadh Dhé.
Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

ANNS an toiseach bha am
Focal, agus bha am Focal
maille ri Dia, agus b'e am
Focal Dia.
2 Bha e so air tùs maille ri
Dia.
3 Rinneadh na h-uile nithe
leis; agus as eugmhais cha
d'rinneadh aon ni a rinn-
eadh.
4 Annsan bha beatha, agus
b'i a' bheatha solus dhaoine.
5 Agus tha 'n solus a' soill-
seachadh anns an dorchadas,
agus cha do ghabh an dorch-
adas e.
6 Chuireadh duine o Dhia,
d'am b'ainm Eoin.
7 Thàinig esan mar fhian-
uis, chum fianuis a thoirt mu'n
t-solus, chum gu'n creideadh
na h-uile dhaoine trìd-san.
8 Cha b'esan an solus sin,
ach *chuireadh e* chum gu tug-
adh e fianuis mu'n t-solus.
9 B'e so an solus fìor a ta
soillseachadh gach uile dhuine
tha teachd chum an t-saogh-
ail.
10 Bha e anns an t-saoghal,
agus rinneadh an saoghal leis,
agus cha d'aithnich an saogh-
al e.
11 Thàinig e dh'ionnsuidh
a dhùthcha féin, agus cha do
ghabh a *mhuinntir* féin ris.
12 Ach a mheud as a ghabh
ris, thug e dhoibh cumhachd
a bhi 'n an cloinn do Dhia,
eadhon dhoibh-san a ta creid-
sinn 'n a ainm:
13 A bha air an gineamh-
uin, cha-n ann o fhuil, no o
thoil na feòla, no o thoil duine,
ach o Dhia.
14 Agus rinneadh am Focal
'n a fheoil, agus ghabh e còmh-
nuidh 'n ar measg-ne, (agus
chunnaic sinn a ghlòir, mar
ghlòir aoin-ghin Mhic an Ath-
ar,) làn gràis agus fìrinn.
15 (Thug Eoin fianuis uime,
agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e

so an ti mu'n do labhair mi,
An ti a ta teachd a'm' dhéigh,
tha toiseach aig orm; oir bha
e romham.)
16 Agus as a lànachd-san
fhuair sinne uile, agus gràs
air son gràis.
17 Oir thugadh an lagh le
Maois, ach thàinig an gràs a-
gus an fhìrinn le Iosa Criosd.
18 Cha-n fhaca neach air
bith Dia riamh; an t-aon-ghin
Mic, a ta ann an uchd an
Athar, is esan a dh'fhoillsich
e.
19 Agus is i so fianuis Eoin:
An uair a chuir na h-Iudhaich
sagairt agus Lebhithich o Ie-
rusalem, chum gu'm fiosraich-
eadh iad deth, Cò thusa?
20 Dh'aidich esan, agus cha
d'àicheadh e; ach dh'aidich e,
Cha mhi Criosd.
21 Agus dh'fhiosraich iad
deth, Ciod ma seadh? An tu
Elias? Agus thubhairt e, Cha
mhi. An tu am fàidh? Agus
fhreagair e, Cha *mhi*.
22 'An sin thubhairt iad ris,
Cò thu? chum gu'n toir sinn
freagradh dhoibh-san a chuir
uatha sinn: ciod a tha thu 'g
ràdh mu do thimchioll féin?
23 Thubhairt e, *Is* mise
guth an ti a ghlaodhas anns
an fhàsach, Deanaibh dìreach
slighe an Tighearna, mar thu-
bhairt am fàidh Esaias.
24 Agus an dream a chuir-
eadh *leis an teachdaireachd*,
b'ann do na Phairisich *iad*.
25 Agus dh'fhiosraich iad
deth, agus thubhairt iad ris,
C'ar son ma seadh a ta thu a'
baisteadh, mur tu Criosd, no
Elias, no am fàidh?
26 Fhreagair Eoin iad, ag
ràdh, A ta mise a' baisteadh
le h-uisge; ach a ta neach 'n a
sheasamh 'n ur measg, nach
aithne dhuibh:
27 Is e so an ti, a ta teachd
a'm' dhéigh-sa, aig am bheil
toiseach orm, neach nach air-
idh mise air barr-iall a bhròige
fhuasgladh
28 Rinneadh na nithe so
ann am Betani air an taobh
thall do Iordan, far an robh
Eoin a' baisteadh.
29 Air an là màireach
chunnaic Eoin Iosa a' teachd
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e, Feuch Uan Dé, a ta toirt
air falbh peacaidh an t-saogh-
ail!
30 Is e so an ti mu'n dubh-
airt mi, Tha fear a' teachd a'm'
dhéigh, aig am bheil barrachd
orm; oir bha e romham.
31 Agus cha robh aithne
agamsa air: ach a chum gu'm'
bitheadh e air fhoillseachadh
do Israel, uime sin thàinig mi
a' baisteadh le h-uisge.
32 Agus thug Eoin fianuis,
ag radh, Chunnaic mi an Spior-
ad a' teachd a nuas mar cholu-
man o nèamh, agus ghabh e
còmhnuidh air.
33 Agus cha b'aithne dhomh-
sa e: ach an ti a chuir mi a
bhaisteadh le h-uisge, thubhairt
esan rium, Ge b'e air am faic
thu an Spiorad a' teachd a
nuas agus a' gabhail còmh-
nuidh air, is e sin an ti a
bhaisteas leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus
rinn mi fianuis, gur e so Mac
Dhé.
35 Air an là màireach a ris
sheas Eoin, agus dithis d'a
dheisciobluibh ;
36 Agus air dha amharc air
Iosa agus e ag imeachd, thubh-
airt e, Feuch Uan Dé !
37 Agus chual an dithis
dheisciobul e a' labhairt, agus
lean iad Iosa.
38 Agus air tionndadh do
Iosa, chunnaic e iad 'g *a* leant-
uinn, agus thubhairt e riu,
Ciod a ta sibh ag iarraidh ?
Thubhairt iadsan ris, Rabbi,
(is e sin r'a ràdh, air eadar-
theangachadh, A mhaighstir,)
c'àit am bheil thu 'gabhail
còmhnuidh ?
39 Thubhairt e riu, Thigibh
agus faicibh. Thàinig iad agus
chunnaic iad c'àit an robh e
'gabhail còmhnuidh, agus dh'-
fhan iad maille ris an là sin :
oir bha e mu thimchioll na
deicheamh uaire.
40 B'e Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, aon do'n
dithis a chual Eoin *a' labhairt*,
agus a lean esan.
41 Fhuair esan air tùs a
bhràthair féin Simon, agus
thubhairt e ris, Fhuair sinne
am Mesias, is e sin, air eadar-
theangachadh, Criosd.
42 Agus thug e chum Iosa
e ; Agus an uair a dh'amhairc
Iosa air, thubhairt e, Is tusa
Simon mac Iona : gairmear
Cephas dhiot, is e sin air eadar-
theangachadh, Peadar.
43 Air an là 'n a dhéigh sin,
bu toil le Iosa dol a mach do
Ghalile, agus fhuair e Philip,
agus thubhairt e ris, Lean
mise.
44 A nis bha Philip o Bhet-
saida, baile Aindreais agus
Pheadair.
45 Fhuair Philip Natanael,
agus thubhairt e ris, Fhuair
sinne an ti mu'n do sgrìobh
Maois anns an lagh, agus na
fàidhean, Iosa o Nasaret, mac
Ioseiph.
46 Agus thubhairt Natana-
el ris, Am feud ni maith air
bith teachd á Nasaret ? Thu-
bhairt Philip ris, Thig agus
faic.
47 Chunnaic Iosa Natanael
a' teachd d'a ionnsuidh, agus
thubhairt e uime, Feuch Is-
raeleach da rìreadh, anns nach
'eil cealg !
48 Thubhairt Natanael ris,
Cionnus is aithne dhuit mi ?
Fhreagair Iosa agus thubhairt
e ris, Mu' n do ghairm Philip
thu, 'n uair a bha thu fo 'n
chrann-fhìge, chunnaic mise
thu.
49 Fhreagair Natanael agus
thubhairt e ris, Rabbi, is tusa
Mac Dhé ; is tu Righ Israeil.
50 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, A chionn gu'n
dubhairt mi riut, chunnaic mi
thu fo 'n chrann-fhìge, am
bheil thu 'creidsinn ? chi thu
nithe a's mò na iad so.
51 Agus thubhairt e ris, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, 'N a dhéigh so chi
sibh nèamh fosgailte, agus
aingil Dhé a' dol suas agus a'

teachd a nuas air Mac an
duine.

CAIB. II.

AGUS air an treas là bha
pòsadh ann an Cana Gha-
lile ; agus bha màthair Iosa 'an
sin.
2 Agus fhuair Iosa mar an
ceudna agus a dheisciobuil
cuireadh chum a' phòsaidh.
3 Agus air teireachdainn
do'n fhìon, thubhairt màthair
Iosa ris, Cha-n 'eil fìon aca.
4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod
e mo ghnothuchsa riut, a
bhean ? cha d'thàinig m' uair-
sa fathast.
5 Thubhairt a mhàthair ris
an luchd-frithealaidh, Ge b'e
ni a their e ribh, deanaibh *e*.
6 Agus bha sè soithichean
uisge do chloich air an cur an
sin, a réir gnàtha glanaidh
nan Iudhach, a ghabhadh dà
fheircin no tri gach aon diubh.
7 Thubhairt Iosa riu, Lìon-
aibh na soithiche le uisge. A-
gus lìon siad iad gus am beul.
8 Agus thubhairt e riu,
Tairngibh a nis, agus thug-
aibh chum uachdarain na
cuirme. Agus thug iad *ann e*.
9 'N uair a bhlais uachdaran
na cuirme an t-uisge a rinn-
eadh 'n a fhìon, (agus cha robh
fhios aige cia as a thàinig e ;
ach bha fhios aig an luchd-
frithealaidh a tharruing an
t-uisge,) ghairm uachdaran na
cuirme am fear nuadh-pòsda.
10 Agus thubhairt e ris,
Cuiridh gach duine fìon maith
a làthair air tùs ; agus an uair
a dh'òlas daoine gu leoir, an
sin *am fìon* a's miosa : *ach*
ghléidh thusa am fìon maith
gus a nis.
11 An toiseach so do mhìor-
bhuilibh rinn Iosa ann an Cana
Ghalile, agus dh'fhoillsich e a
ghlòir ; agus chreid a dheis-
ciobuil ann.
12 An déigh so chaidh e
sìos do Chapernaum, e féin, a-
gus a mhàthair, agus a bhràith-
rean, agus a dheisciobuil ; a-
gus cha d'fhan iad ann mòran
do làithibh.
13 Agus bha càisg nan Iudh-
ach am fagus ; agus chaidh
Iosa suas gu Ierusalem.
14 Agus fhuair e 'n an
suidhe anns an teampull luchd-
reicidh cruidh, agus chaorach,
agus choluman, agus luchd-
malairt an airgid :
15 Agus air deanamh sgiùrs-
air dha do chordaibh caola,
dh'fhuadaich e mach as an
teampull iad uile, agus na
caoraich agus an crodh ; agus
dhòirt e mach airgiod an
luchd-malairt, agus thilg e na
buird thairis ;
16 Agus thubhairt e riusan
a bha reiceadh choluman, Tog-
aibh iad sin a so ; na dean-
aibh tigh m' Athar-sa, 'n a
thigh marsandachd.
17 Agus chuimhnich a dheis-
ciobuil gu'n robh e sgrìobhta,
Dh'ith eud do thighe suas mi.
18 An sin fhreagair na h-
Iudhaich, agus thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a nochdas
tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil
thu deanamh nan nithe sin ?
19 Fhreagair Iosa agus thu-

bhairt e riu, Leagaibh sìos an
teampull so agus an tri làith-
ibh cuiridh mise suas e.
20 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Sè bliadhna agus dà
fhichead bha an teampull so
'g a thogail, agus an cuir thusa
suas an tri làithibh e?
21 Ach labhair esan mu
theampull a chuirp.
22 Uime sin an uair bha e
air éirigh o na marbhaibh,
chuimhnich a dheisciobuil
g'un dubhairt e so: agus
chreid iad an sgriobtuir, agus
am focal a thubhairt Iosa.
23 A nis an uair a bha e
'an Ierusalem aig a'chàisg, air
an fhéill, chreid m òran 'n a
ainm, an uair a chunnaic iad
na mıorbhuilean a rinn e.
24 Ach cha d'earb Iosa e
féin riu, de bhrìgh gu'm
b'aithne dha na h-uile dhaoine,
25 Agus nach robh feum
aige neach air bith a dheanamh
fianuis air duine: oir bha fhios
aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

AGUS bha duine do na
Phairisich, d'am b'ainm
Nicodemus, *a bha* 'n a uachdar-
an air na h-Iudhaich:
2 Thàinig esan chum Iosa
san oidhche, agus thubhairt e
ris, A mhaighstir, tha fhios
againn gur fear-teagaisg thu a
thàinig o Dhia: oir cha-n urr-
ainn duine air bith na mìor-
bhuile so a dheanamh a ta
thusa a' deanamh, mur bi Dia
maille ris.
3 Fhreagair Iosa agus thubh-
airt e ris, Gu deimhin deimh-
in a ta mi ag ràdh riut, mur
beirear duine a rìs, nach feud
e rìoghachd Dhé fhaicinn.
4 Thubhairt Nicodemus ris,
Cionnus a dh'fheudas duine
bhi air a bhreith 'n uair a ta e
aosda? am bheil e comasach
air dol a stigh an dara uair do
bhroinn a mhàthar, agus a bhi
air a bhreith?
5 Fhreagair Iosa, Gu deimh-
in deimhin a ta mi ag ràdh
riut, mur bi duine air a bhreith
o uisge, agus o'n Spiorad, cha
-n urrainn e dol a steach do
rìoghachd Dhé.
6 An ni sin a ta air a bhreith
o'n fheoil, is feoil e; agus an
ni sin a ta air a bhreith o'n
Spiorad, is spiorad e.
7 Na gabh iongantas gu'n
dubhairt mi riut, Is éigin
duibh bhi air bhur breith a
rìs.
8 Tha a' ghaoth a' séideadh
far an àill leatha, agus tha thu
a' cluinntinn a fuaim, ach
cha-n 'eil fhios agad cia as a
tha i teachd, no c'àit a tha i
dol: is an mar sin a tha gach
neach a tha air a bhreith o'n
Spiorad.
9 Fhreagair Nicodemus a-
gus thubhairt e ris, Cionnus a
dh'fheudas na nithe so bhi?
10 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Am bheil thusa
a'd'fhear-teagaisg Israeil, agus
nach aithne dhuit na nithe
so?
11 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, gu bheil
sinne a' labhairt an ni a's fios

duinn, agus a toirt fianuis air
an ni sin a chunnaic sinn; a-
gus cha ghabh sibhse ar fia-
nuis.
12 Ma dh'innis mi dhuibh
nithe talmhaidh, agus nach
creid sibh, cionnus a chreid-
eas sibh ma dh'innseas mi
dhuibh nithe nèamhaidh?
13 Agus cha deachaidh aon
neach suas do nèamh, ach an
ti a thàinig a nuas o nèamh,
Mac an duine a ta air nèamh.
14 Agus mar a thog Maois
suas an nathair san fhasach, is
an mar sin is éigin do Mhac
an duine bhi air a thogail
suas:
15 Chum as ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar
e, ach gu'm bi a' bheatha
mhaireannach aige.
16 Oir is ann mar sin a
ghràdhaich Dia an saoghal,
gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic
féin, chum as ge b'e neach a
chreideas ann, nach sgriosar e,
ach gu'm bi a' bheatha shiorr-
uidh aige.
17 Oir cha do chuir Dia a
Mhac do'n t-saoghal, chum
gu'n dìteadh e an saoghal, ach
a chum gu'm biodh an saogh-
al air a shaoradh trìd-san.
18 An ti a chreideas ann,
cha dìtear e: ach an ti nach
creid, tha e air a dhìteadh
cheana, a chionn nach do
chreid e 'an ainm aoin-ghin
Mhic Dhé.
19 Agus is e so an dìt-
eadh, gu'n d'thàinig an solus
do'n t-saoghal, agus gu'n do
ghràdhaich daoine an dorch-
adas ni's mò na'n solus, a
chionn gu'n robh an gnìomh-
aran olc.
20 Oir gach neach a ta
'deanamh uilc, tha e toirt
fuatha do'n t-solus, agus cha
-n 'eil e teachd chum an t-sol-
uis, air eagal gu'm biodh 'oibre
air an cronachadh.
21 Ach an ti a ni an fhìr-
inn, thig e chum an t-soluis,
chum gu'm bi 'oibre follais-
each, gur ann an Dia a rinn-
eadh iad.
22 An déigh sin thàinig
Iosa agus a dheisciobuil do
thìr Iudea: agus dh'fhan e an
sin maille riu, agus bhaist e.
23 Agus bha Eoin mar an
ceudna a' baisteadh ann an
Enon làimh ri Salim, do bhrìgh
gu'n robh mòran uisgeachan
an sin; agus thàinig iad, agus
bhaisteadh iad.
24 Oir cha robh Eoin fath-
ast air a thilgeadh 'am prìosan.
25 An sin dh'éirich ceisd
eadar deisciobuil Eoin, agus
na h-Iudhaich, mu thimchioll
glanaidh.
26 Agus thàinig iad chum
Eoin, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, an ti a bha
maille riut an taobh thall do
Iordan, d'an d'thug thu fia-
nuis, feuch, tha esan a' baist-
eadh, agus tha na h-uile
dhaoine a' teachd d'a ionn-
suidh.
27 Fhreagair Eoin agus thu-
bhairt e, Cha-n 'eil duine com-
asach air ni sam bith a ghabh-
ail, mur bi e air a thoirt da o
nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt
fianuis dhomhsa, gu'n dubh-
airt mi, Cha mhi Criosd, ach
gu'n do chuireadh roimhe mi.
29 An ti aig am bheil a'
bhean nuadh-phòsda, is e am
fear nuadh-pòsda e: ach car-
aid an fhir nuadh-phòsda, a ta
'n a sheasamh agus ag éisd-
eachd ris, tha e a' deanamh
gairdeachais mhòir air son
gutha an fhir nuadh-phòsda:
uime sin tha mo ghairdeachas
so air a choimhlionadh.
30 Is éigin dasan fàs, ach
dhomhsa bhi air mo lughd-
achadh.
31 An ti a thig a nuas, tha
e os ceann nan uile: an ti a
tha o'n talamh, tha e tal-
mhaidh, agus labhraidh e air
mhodh talmhaidh: an ti a thig
o nèamh, tha e os ceann nan
uile.
32 Agus an ni a chunnaic
agus a chual e, air sin tha e
toirt fianuis; agus cha-n 'eil
aon duine a' gabhail r'a fhia-
nuis.
33 An ti a ghabh r'a fhian-
uis-san, chuir e a sheula ris,
gu bheil Dia fìor.
34 An ti a chuir Dia uaith,
tha e a' labhairt bhriathra
Dhé: oir cha-n ann a réir
tomhais a tha Dia a' toirt an
Spioraid *da.*
35 Is toigh leis an Athair
am Mac, agus thug e na h-uile
nithe 'n a làimh.
36 An ti a chreideas anns
a' Mhac, tha a' bheatha mhair-
eannach aige; ach an ti nach
'eil a' creidsinn anns a' Mhac,
cha-n fhaic e beatha; ach a
ta fearg Dhé a' gabhail còmh-
nuidh air.

CAIB. IV.

AIR an aobhar sin an uair
a thuig Iosa gu'n cuala
na Phairisich gu'n robh e a'
deanamh agus a' baisteadh
tuilleadh dheisciobul na Eoin,
2 (Ged nach do bhaist Iosa
féin *iad* ach a dheisciobuil,)
3 Dh'fhàg e Iudea, agus
chaidh e a ris do Ghalile.
4 Agus b'éigin da dol troimh
Shamaria.
5 An sin thàinig e gu baile
a bhuineadh do Shamaria, ris
an abrar Sichar, fagus do'n
fhearann a thug Iacob d'a
mhac Ioseph.
6 A nis bha tobar Iacoib
an sin. Uime sin air do Iosa
bhi sgìth le a thurus, shuidh
e mar sin làimh ris an tobar;
agus bha e mu thimchioll na
seathadh uaire.
7 Thàinig bean o Shamaria
a tharruing uisge: thubhairt
Iosa rithe, Thoir dhomhsa
deoch.
8 Oir bha a dheisciobuil air
dol do'n bhaile a cheannach
bìdh.
9 An sin thubhairt a' bhean
o Shamaria ris, Cionnus a ta
thusa agus gur Iudhach thu,
ag iarraidh deoch uamsa, a ta
am Bhan-samaritanaich? oir,
cha-n 'eil comunn aig na
h-Iudhaich ris na Samaritan-
aich.
10 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Nam b'-

aithne dhuit tiodhlac Dhé, a-
gus cò e a ta 'g ràdh riut,
Thoir dhomh deoch, dh'iarr-
adh tu airsan, agus bheireadh
e uisge beò dhuit.
11 Thubhairt a' bhean ris,
A Thighearn, cha-n 'eil inneal
tarruing agad, agus tha'n tobar
domhain: uime sin cia as a ta
an t-uisge beò sin agad?
12 Am mò thusa na ar
n-athair Iacob, a thug dhuinne
an tobar *so*, agus a dh'òl as e
féin, agus a chlann, agus a
spréidh?
13 Fhreagair Iosa agus
thubhairt e rithe, Ge b'e neach
a dh'òlas do'n uisge so, bith-
idh tart air a rìs:
14 Ach ge b'e neach a
dh'òlas do'n uisge a bheir mise
dha, cha bhi tart gu bràth
air: ach an t-uisge a bheir
mise dha, bithidh e 'n a thobar
uisge ann, a' sruthadh suas
chum na beatha maireannaich.
15 Thubhairt a' bhean ris,
A Thighearn, thoir dhomhsa
an t-uisge so, chum nach bi
tart orm, agus nach tig mi an
so a tharruing.
16 Thubhairt Iosa rithe,
Imich, gairm t' fhear-*pòsda*, a-
gus thig an so.
17 Fhreagair a' bhean agus
thubhairt i, Cha-n 'eil fear
agam. Thubhairt Iosa rithe,
Is maith a thubhairt thu, Cha-n
'eil fear agam:
18 Oir bha cùignear fhear
agad, agus esan a ta agad a
nis, cha-n e t'fhear féin e:
thubhairt thu so gu fìor,
19 Thubhairt a' bhean ris,
A Thighearn, tha mi 'faicinn
gur fàidh thu.
20 Rinn ar n-aithriche aor-
adh san t-sliabh so; agus tha
sibhse ag ràdh, gur ann an
Ierusalem a ta an t-ionad anns
an còir aoradh a dheanamh.
21 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, creid mise, gu bheil an
uair a' teachd, anns nach dean
sibh aoradh do'n Athair aon
chuid san t-sliabh so, no ann
an Ierusalem.
22 Tha sibh a' deanamh
aoraidh do'n ni nach aithne
dhuibh: tha sinne a' deanamh
aoraidh do'n ni a's aithne
dhuinn: oir is ann o na h-Iudh-
aich a ta slàinte.
23 Ach a ta an uair a'
teachd, agus a ta *i* nis ann,
anns an dean am fìor luchd-
aoraidh aoradh do'n Athair
ann an spiorad agus ann am
fìrinn: oir a ta an t-Athair
ag iarraidh an leithide so do
luchd-aoraidh.
24 Is Spiorad Dia, agus is
éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh
a dheanamh *dha* 'an spiorad a-
gus 'am fìrinn.
25 Thubhairt a' bhean ris,
Tha fhios agam gu bheil am
Mesias a' teachd, ris an abrar
Criosd; 'n uair a thig esan,
innsidh e na h-uile nithe
dhuinn.
26 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise *e*, a ta labhairt riut.
27 Agus air a so thàinig a
dheisciobuil, agus b'iongant-
ach leo gu'n robh e labhairt
ris a' mhnaoi: ach cha dubh-
airt aon neach, Ciod a tha thu

'g iarraidh? no, C'ar son a
tha thu labhairt rithe?
28 An sin dh'fhàg a' bhean
a soitheach uisge, agus dh'-
fhalbh i do'n bhaile, agus
thubhairt i ris na daoinibh,
29 Thigibh, faicibh duine
a dh'innis dhomhsa na h-uile
nithe a rinn mi riamh: Nach
e so Criosd?
30 An sin chaidh iad a
mach as a' bhaile, agus thàinig
iad d'a ionnsuidh-san.
31 'S an àm sin féin ghuidh
a dheisciobuil air, ag ràdh, A
mhaighstir, ith.
32 Ach thubhairt esan riu,
Tha agamsa biadh r'a itheadh
air nach 'eil fhios agaibh-sa.
33 Uime sin thubhairt na
deisciobuil r'a chéile, An d'-
thug neach air bith *ni* d'a ionn-
suidh r'a itheadh?
34 Thubhairt Iosa riu, Is e
mo bhiadhsa toil an ti a chuir
uaith mi a dheanamh, agus
obair a' chrìochnachadh.
35 Nach abair sibhse, A ta
uine cheithir míosan ann fath-
ast, agus *an sin* thig am fogh-
aradh? feuch, a ta mi ag
ràdh ribh, Togaibh suas bhur
sùilean, agus seallaibh air na
h-achaibh; oir a ta iad a
cheana geal chum an fhoghar-
aidh.
36 Agus an ti a bhuaineas
tha e 'faotainn tuarasdail, agus
a' cruinneachadh toraidh chum
na beatha maireannaich; chum
gu'n dean an ti a chuireas, a-
gus an ti a bhuaineas, gaird-
eachas le chéile.
37 Agus an so tha an ràdh
ud fìor, Gu bheil neach a' cur,
agus neach eile a' buain.
38 Chuir mise sibhse a
bhuain an ni sin nach do
shaothraich sibh: shaothraich
daoine eile, agus chaidh sibhse
steach 'n an saothair.
39 Agus chreid mòran do
Shamaritanaich a' bhaile sin
ann, air son cainnte na mnà,
a thug fianuis, *ag radh*, Dh'-
innis e dhomh na h-uile nithe
a rinn mi riamh.
40 Uime sin an uair a thàin-
ig na Samaritanaich d'a ionn-
suidh, ghuidh iad air fantuinn
maille riu: agus dh'fhuirich
e an sin dà là.
41 Agus chreid mòran tuill-
eadh air son 'fhocail féin:
42 Agus thubhairt iad ris
a' mhnaoi, Tha sinn a' creid-
sinn, cha-n ann á so suas air
son do chòmhraidh-sa: oir
chuala sinn féin e, agus a ta
fhios againn gur e so da rìr-
eadh Criosd, Slànuighear an
t-saoghail.
43 Agus an déigh dà là
dh'fhalbh e as a sin, agus
chaidh e do Ghalile:
44 Oir thug Iosa féin fian-
uis, nach 'eil urram aig fàidh
'n a thìr féin.
45 Uime sin, an uair a
thàinig e do Ghalile, ghabh
na Galiléaich ris, air dhoibh
na nithe sin uile fhaicinn a
rinn e ann an Ierusalem air
an fhéill: oir chaidh iadsan
mar an ceudna chum na féille.
46 An sin thàinig Iosa a rìs
do Chana Ghalile, far an d'rinn
e fìon do'n uisge. Agus bha

duine cumhachdach àraidh,
aig an robh a mhac gu tinn
ann an Capernaum.
47 'N uair a chual esan gu'n
robh Iosa air teachd á Iudea
do Ghalile, chaidh e d'a ionn-
suidh, agus ghuidh e air gu'n
rachadh e sìos, agus gu'n slàn-
uicheadh e a mhac: oir bha e
ri h-uchd bàis.
48 An sin thubhairt Iosa ris,
Mur faic sibh comharan a-
gus mìorbhuilean, cha chreid
sibh.
49 Thubhairt an duine
cumhachdach ris, A Thigh-
earn, rach sìos mu' m faigh mo
leanaban bàs.
50 Thubhairt Iosa ris, Im-
ich; tha do mhac beò. Agus
chreid an duine am focal a
labhair Iosa ris, agus dh'imich
e.
51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich
a sheirbhisich e, agus dh'innis
iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac
beò.
52 An sin dh'fhiosraich e
dhiubh an uair anns an deach-
aidh e am feabhas: agus thu-
bhairt iad ris, An dé air an
t-seachdamh uair dh'fhàg am
fiabhrus e.
53 An sin dh'aithnich an
t-athair gu'm *b'i* an uair sin
féin, anns an dubhairt Iosa
ris, Tha do mhac beò; agus
chreid e féin, agus a theagh-
lach uile.
54 *'S e* so a rìs an dara
mìorbhuil a rinn Iosa, 'n uair
a thàinig e à Iudea do Gha-
lile.

CAIB. V.

'NA dhéigh so bha féill
nan Iudhach *ann;* agus
chaidh Iosa suas gu Ierusa-
lem.
2 A nis a ta ann an Ierusa-
lem làimh ri *geata* nan caorach
lochan, ris an abrar 's a' chainnt
Eabhruidhich, Betesda, aig am
bheil cuìg tighean-fasgaidh.
3 Annta sin bha 'nan luidhe
mòr-bhuidheann do dhaoinibh
euslan, dalla, bacach, seargta,
a' feitheamh ri caruchadh an
uisge.
4 Oir chaidh aingeal sìos
an àm àraidh san lochan, a-
gus chuir e an t-uisge troimh
chéile: uime sin an ceud neach
a rachadh sìos ann, an déigh
cur troimh chéile an uisge,
rinneadh slàn e a dh'aon tinn-
eas a bhiodh air.
5 Agus bha duine áraidh an
sin, a bha ochd bliadhna deug
thar fhichead ann an euslaint.
6 'N uair a chunnaic Iosa
esan 'n a luidhe, agus fios aige
gu'n robh e nis ùine fhada *mar
sin,* thubhairt e ris, Am miann
leat bhi air do dheanamh slàn?
7 Fhreagair an duine euslan
e, A Thighearn, cha-n 'eil
duine agam, an uair a chuirear
an t-usige troimh a chéile, a
chuireas anns an lochan mi:
ach am feadh a ta mise teachd,
tha neach eile a' dol sìos
romham.
8 Thubhairt Iosa rís, Eirich,
tog do leabadh, agus imich.
9 Agus air ball rinneadh an
duine slàn, agus thog e a leab-
adh, agus dh'imich e: agus

bha'n t-sàbaid ann air an là
sin.
10 Uime sin thubhairt na
h-Iudhaich ris an ti a shlàn-
uicheadh, Is i an t-sàbaid a ta
ann; cha-n 'eil e dligheach
dhuit do leabadh a ghiùlan.
11 Fhreagair e iad, An ti a
rinn slàn mi, thubhairt esan
rium, Tog do leabadh agus
imich.
12 An sin dh'fhiosraich iad
deth, Cò an duine a thubhairt
riut, Tog do leabadh agus im-
ich?
13 Agus cha robh fhios aig
an ti a shlànuicheadh, cò e:
oir chaidh Iosa as a shealladh,
air do mhòr-shluagh bhi anns
an àit.
14 'N a dhéigh so fhuair
Iosa e anns an teampull, agus
thubhairt e ris, Feuch, rinn-
eadh slàn thu: na peacaich
ni's mò, air eagal gu'n tachair
ni's miosa dhuit.
15 Dh'imich an duine, agus
dh'innis e do na h-Iudhaich
gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.
16 Agus air a shon so rinn
na h-Iudhaich geur-leanmh-
uinn air Iosa, agus dh'iarr iad
a mharbhadh, do bhrìgh gu'n
d'rinn e na nithe so air an
t-sàbaid.
17 Ach fhreagair Iosa iad,
Tha m' Athair ag oibreach-
adh gus a nis, agus tha mise
ag oibreachadh.
18 Uime sin bu mhòid
a dh'iarr na h-Iudhaich a
mharbhadh, a chionn nach e
mhàin gu'n do bhris e 'n t-sàb-
aid, ach gu'n dubhairt e mar
an ceudna gu'm b'e Dia 'Ath-
air-san, 'g a dheanamh féin co-
ionann ri Dia.
19 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa, agus thubhairt e riu,
Gu deimhin deimhin a ta mi
ag ràdh ribh, nach 'eil am Mac
comasach air ni sam bith a
dheanamh uaith féin, ach an
ni a chi e an t-Athair a' dean-
amh: oir ge b'e nithe a ni
esan, na nithe sin féin ni am
Mac mar an ceudna.
20 Oir is ionmhuinn leis an
Athair am Mac, agus a ta e
a' foillseachadh dha nan uile
nithe a tha e féin a' deanamh:
agus foillsichidh e dha oibre
a's mò na iad so, air chor as
gu'm bi iongantas oirbhse.
21 Oir mar a ta an t-Athair
a' dùsgadh agus a' beothach-
adh nam marbh, is amhuil sin
a ta am Mac a' beothachadh
an dream a's àill leis.
22 Oir cha-n 'eil an t-Ath-
air a' toirt breth air duine sam
bith; ach thug e gach uile
bhreitheanas do'n Mhac:
23 Chum gu'n tugadh na
h-uile dhaoine urram do'n
Mhac, amhuil mar a ta iad a'
toirt urraim do'n Athair. An
ti nach 'eil a' toirt urraim d'on
Mhac, cha-n 'eil e toirt urraim
do'n Athair a chuir uaith e.
24 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a
dh'éisdeas ri m' fhocalsa, a-
gus a ta creidsinn anns an ti a
chuir uaith mi, tha a' bheatha
mhaireannach aige, agus cha
tig e chum dìtidh; ach chaidh
e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil
an uair a' teachd, agus gu bheil
i nis ann, anns an cluinn na
mairbh guth Mhic Dhé: agus
an dream a chluinneas, bithidh
iad beò.
26 Oir mar a ta aig an Ath-
air beatha ann féin, is amhuil
sin a thug e do'n Mhac beatha
a bhi aig ann féin;
27 Agus thug e mar an
ceudna dha ùghdarras chum
breth a thabhairt, do bhrìgh
gur e Mac an duine.
28 Na gabhaibh iongantas
deth so; oir a ta an uair a'
teachd, anns an cluinn iadsan
uile a ta 's na h-uaighibh a
ghuth-san:
29 Agus théid iad a mach;
iadsan a rinn maith, chum ais-
eirigh na beatha; agus iadsan
a rinn olc, chum aiseirigh an
damnaidh.
30 Cha-n 'eil mise comasach
air ni sam bith a dheanamh
uam féin: mar a chluinneas
mi bheir mi breth: agus a ta
mo bhreitheanas ceart; do
bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh
mo thoile féin, ach toil an
Athar a chuir uaith mi.
31 Ma bheir mise fianuis
mu m' thimchioll féin, cha-n
'eil m' fhianuis fìor.
32 Tha neach eile a' toirt
fianuis mu m' thimchioll, agus
a ta fhios agam gur fìor an
fhianuis a ta e deanamh mu m'
thimchioll.
33 Chuir sibhse chum Eoin,
agus thug e fianuis do'n fhir-
inn.
34 Ach cha-n 'eil mise a'
gabhail fianuis o dhuine: ach
a ta mi ag ràdh nan nithe so,
chum gu'm bi sibhse air bhur
tèarnadh.
35 B'esan an lòchran lasar-
ach agus dealrach: agus bha
sibhse toileach car tamuill
gairdeachas a dheanamh 'n a
sholus.
36 Ach a ta agamsa fian-
uis a's mò na *fianuis* Eoin: oir
na h-oibre a thug an t-Athair
dhomhsa chum gu'n crìoch-
naichinn iad, tha na h-oibre
sin féin a tha mise a' dean-
amh, a' toirt fianuis mu m'
thimchioll, gu'n do chuir an
t-Athair uaith mi.
37 Agus an t-Athair féin a
chuir uaith mi, thug e fianuis
mu m' thimchioll. Cha chuala
sibh riamh a ghuth, ni mò a
chunnaic sibh a choslas.
38 Agus cha-n 'eil 'fhocal-
san agaibh a' gabhail còmh-
nuidh annaibh: oir an ti sin
a chuir esan uaith, cha-n 'eil
sibh 'g a chreidsinn.
39 Rannsaichibh na sgriob-
tuirean, oir a ta sibh a' saoil-
sinn gu bheil a' bheatha mhair-
eannach agaibh anntasan; a-
gus is iad sin a ta toirt fianuis
mu m' thimchioll-sa.
40 Gidheadh cha-n àill leibh
teachd a m' ionnsuidh-sa,
chum gu'm faigheadh sibh
beatha.
41 Cha-n 'eil mise a' gabh-
ail urraim o dhaoinibh.
42 Ach is aithne dhomh
sibhse, nach 'eil gràdh Dhé
agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm
m' Athar, agus cha-n 'eil sibh
a' gabhail rium: ma thig
neach eile 'n a ainm féin gabh-
aidh sibh ris-san.
44 Cionnus a dh'fheudas
sibh creidsinn, a ta gabhail
urraim o chéile, agus nach 'eil
ag iarraidh an urraim *a thig*
o Dhia a mhain?
45 Na saoilibh gu'n dean
mise bhur casaid ris an Ath-
air: tha aon a tha deanamh
casaid oirbh, Maois, anns am
bheil sibh a' cur bhur dòchais.
46 Oir nan creideadh sibh
Maois, chreideadh sibh mise:
oir sgrìobh esan mu m' thim-
chioll.
47 Ach mur creid sibh a
sgrìobhadh-san, cionnus a
chreideas sibh mo bhriathra-
sa.

CAIB. VI.

'N A dhéigh sin chaidh Iosa
thar muir Ghalile, *no*
Thiberiais.
2 Agus lean sluagh mòr e,
do bhrìgh gu'm fac iad a
mhìorbhuilean a rinn e air an
dream a bha euslan.
3 Agus chaidh Iosa suas air
beinn, agus shuidh e an sin
maille r'a dheisciobluibh.
4 Agus bha a' chàisg, féill
nan Iudhach, am fagus.
5 An sin an uair a thog
Iosa suas *a* shùilean, agus a
chunnaic e gu'n d' thàinig
buidheann mhòr shluaigh d'a
ionnsuidh, thubhairt e ri Phi-
lip, Cia an t-àit as an ceann-
aich sinn aran chum gu'n ith
iad so?
6 (Ach thubhairt e so 'g a
dhearbhadh-san; oir bha fhios
aige féin ciod a dheanadh e.)
7 Fhreagair Philip e, Cha
leoir dhoibh luach dhà cheud
peghinn a dh'aran, chum gu'n
gabhadh gach aon diubh beag-
an.
8 Thubhairt aon d'a dheis-
ciobluibh, Aindreas, bràthair
Shimoin Pheadair, ris,
9 Tha òganach an so, aig
am bheil cùig builinnean eòr-
na, agus dà iasg bheag: ach
ciod iad so am measg na h-uir-
ead?
10 Agus thubhairt Iosa,
Thugaibh air na daoinibh
suidhe sìos. A nis bha mòran
feoir anns an àit. Air an
aobhar sin shuidh na daoine
sìos, an àireamh timchioll
chùig mìle.
11 Agus ghlac Iosa na buil-
innean, agus air tabhairt
buidheachais da, roinn e air
na deisciobluibh *iad*, agus na
deisciobuil orrasan a shuidh:
agus mar an ceudna do na
h-iasgaibh beaga, mheud as a
b'àill leo.
12 'N uair a shàsuicheadh
iad, thubhairt e r'a dheisciob-
luibh, Cruinnichibh am biadh
briste a ta thuilleadh ann,
chum nach caillear a bheag.
13 Air an aobhar sin
chruinnich iad *e* r'a chéile, a-
gus lìon iad dà chliabh dheug
do sbruileach nan cùig buil-
innean eòrna, a bha dh'fhuigh-
eall aig a' mhuinntir a dh'ith.
14 An sin an uair a chunn-
aic na daoine sin am mìor-

bhuil a rinn Iosa, thubhairt
iad, Gu fìrinneach is e so am
fàidh a bha gu teachd chum
an t-saoghail.
15 Uime sin an uair a thuig
Iosa gu'n robh iad air tì teachd
agus breith air le làimh laidir,
chum gu'n deanadh iad righ
dheth, dh'imich e rìs do'n
bheinn 'n a aonar.
16 Agus an uair a thàinig
am feasgar, chaidh a dheiscio-
buil sìos chum na mara.
17 Agus air dol an luing
dhoibh, chaidh iad thar a'
mhuir gu Capernaum: agus
bha an dorchadas a nis ann,
agus cha robh Iosa air teachd
d'an ionnsuidh.
18 Agus ag séideadh do
ghaoith mhòir, dh'éirich a'
mhuir.
19 Uime sin an uair a rinn
iad iomramh timchioll cùig no
deich thar fhichead do staid-
ibh, chunnaic iad Iosa ag im-
eachd air a' mhuir, agus a'
druideadh ris an luing; agus
ghabh iad eagal.
20 Ach thubhairt esan riu,
Ise mise ta ann; na biodh eagal
oirbh.
21 Uime sin ghabh iad gu
toileach a steach do'n luing
e: agus air ball ràinig an long
an tìr gus an robh iad a' dol.
22 Air an là 'n a dhèigh sin,
an uair a chunnaic an sluagh
a sheas air taobh eile na mara,
nach robh long eile an sin,
ach an *long* sin anns an deach-
aidh a dheisciobuil a steach,
agus nach deachaidh Iosa san
luing maille r'a dheisciobluibh,
ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciob-
uil 'n an aonar;
23 (Gidheadh thàinig longa
beaga eile o Thiberias, laimh
ris an àit san dh'ith iad an
t-aran, an déigh do'n Tigh-
earn buidheachas a thoirt;)
24 Uime sin an uair a chunn-
aic an sluagh nach robh Iosa an
sin, no a dheisciobuil, chaidh
iad féin mar an ceudna ann an
longaibh, agus thàinig iad gu
Capernaum, ag iarraidh Iosa.
25 Agus air dhoibh fhaot-
ainn air an taobh thall do'n
mhuir, thubhairt iad ris, A
mhaighstir, c'uin a thàinig thu
an so?
26 Fhreagair Iosa iad a-
gus thubhairt e, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
Tha sibh ga m' iarraidh, cha-n
ann a chionn gu'm faca sibh
na mìorbhuilean, ach a chionn
gu'n d'ith sibh do na builinn-
ibh, agus gu'n do shàsuich-
eadh sibh.
27 Deanaibh saothair cha-n
ann air son a' bhìdh a theirg-
eas, ach air son a' bhìdh a
mhaireas chum na beatha
siorruidh, a bheir Mac an
duine dhuibh: oir esan sheul-
aich Dia an t-Athair.
28 An sin thubhairt iad ris,
Ciod a ni sinn, chum as gu'n
oibrich sinn oibre Dhé?
29 Freagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Is i so obair Dhé,
gu'n creid sibh anns an ti a
chuir e uaith.
30 Uime sin thubhairt iad
ris, Ciod an comhar a ni thusa
ma ta, chum gu'm faic sinn,

agus gu'n creid sinn thu?
ciod an obair a ni thu?
31 Dh'ith ar n-aithriche
mana san fhàsach; a réir mar
a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh
aran o nèamh r'a itheadh.
32 An sin thubhairt Iosa
riu, Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, nach d' thug
Maois dhuibh an t-aran o
nèamh; ach a ta m' Athair-sa
a' toirt dhuibh an arain fhìor
o nèamh.
33 Oir is e sin aran Dhé a
ta teachd a nuas o nèamh, a-
gus a ta tabhairt beatha do'n
t-saoghal.
34 An sin thubhairt iad ris,
A Thighearn, thoir dhuinne an
t-aran so an còmhnuidh.
35 Agus thubhairt Iosa riu,
Is mise aran na beatha: an ti
a thig a m' ionnsuidh-sa, cha
bhi ocras gu bràth air; agus
an ti a chreideas annam-sa,
cha bhi tart gu bràth air.
36 Ach mar a thubhairt mi
ribh, ge do chunnaic sibh mi,
cha-n 'eil sibh a' creidsinn.
37 Gach ni a bheir an t-Ath-
air dhomhsa, thig e a m' ionn-
suidh; agus an ti a thig a m'
ionnsuidh, cha tilg mi air chor
sam bith a mach *e*.
38 Oir thàinig mi nuas o
nèamh, cha-n ann chum gu'n
deanainn mo thoil féin, ach
toil an ti a chuir uaith mi.
39 Agus is i so toil an Athar
a chuir uaith mi, nach caillinn
a bheag sam bith do'n uile a
thug e dhomh, ach gu'n tog-
ain suas e rìs air an là dheir-
eannach.
40 Agus is i so toil an ti a
chuir uaith mi, gu'm biodh
a' bheatha mhaireannach aig
gach neach a chi am Mac, a-
gus a chreideas ann: agus tog-
aidh mise suas e air an là
dheireannach.
41 An sin rinn na h-Iudh-
aich gearan uime, a chionn
gu'n dubhairt e, Is mise an
t-aran a thàinig a nuas o
nèamh.
42 Agus thubhairt iad, Nach
e so Iosa mac Ioseiph, neach
aig an aithne dhuinn 'athair
agus a mhàthair? cionnus ma
seadh a ta e ag ràdh, Thàinig
mi nuas o nèamh.
43 Air an aobhar sin fhreag-
air Iosa agus thubhairt e riu,
Na deanaibh gearan 'n ur
measg féin.
44 Cha-n urrainn neach air
bith teachd a m' ionnsuidh-sa,
mur tarruing an t-Athair a
chuir uaith mise e: agus tog-
aidh mise suas e air an là
dheireannach.
45 Tha e sgrìobhta 's na
fàidhibh, Agus bithidh iad uile
air an teagasg o Dhia. Uime
sin gach neach a chuala, agus
a dh'fhòghluim o'n Athair,
thig e 'a m' ionnsuidh-sa.
46 Cha 'n e gu'm faca neach
sam bith an t-Athair, ach an
ti a ta o Dhia; chunnaic esan
an t-Athair.
47 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti
a ta creidsinn annam-sa, tha
bheatha mhaireannach aige.
48 Is mise aran na beatha.
49 Dh'ith bhur n-aithriche

mana san fhàsach, agus fhuair
iad bàs.
50 Is e so an t-aran a tha
teachd a nuas o nèamh, chum
as gu'n ith neach dheth, agus
nach faigh e bàs.
51 Is mise an t-aran beò, a
thàinig a nuas o nèamh: ma
dh'itheas neach air bith do'n
aran so, bithidh e beò gu siorr-
uidh: agus an t-aran a bheir
mise uam, is e m'fheoil e, a
bheir mi air son beatha an
t-saoghail.
52 Air an aobhar sin bha
connsachadh aig na h-Iudhaich
r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a
dh'fheudas an duine so 'fheoil
a thoirt duinn r'a itheadh.
53 An sin thubhairt Iosa
riu, Gu deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, mur ith sibh
feoil Mhic an duine, agus mur
òl sibh 'fhuil, cha-n 'eil beatha
agaibh annaibh.
54 Esan a dh'itheas m'
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'
fhuil-sa, a ta a' bheatha shiorr-
uidh aige; agus togaidh mise
suas e air an là dheireannach.
55 Oir is biadh gu fìrinn-
each m'fheoil, agus is deoch
gu fìrinneach m' fhuil.
56 Esan a dh'itheas m'
fheoil-sa, agus a dh'òlas m'
fhuil-sa, tha e gabhail còmh-
nuidh annam-sa, agus mise
annsan.
57 Mar a ta 'n t-Athair beò
a chuir uaith mise, agus a ta
mise beò troimh an Athair; is
amhuil sin esan a dh'itheas
mise, bithidh e mar an ceudna
beò tromham-sa.
58 Is e so an t-aran sin a
thàinig a nuas o nèamh; cha
-n e mar a dh'ith bhur n-aith-
riche mana, agus fhuair iad
bàs: esan a dh'itheas an t-aran
so, bithidh e beò am feasd.
59 Thubhairt e na nithe so
anns an t-sionagog, an uair a
bha e a' teagasg 'an Caper-
naum.
60 Uime sin 'n uair a chual
mòran d'a dheisciobluibh *so*,
thubhairt iad, Is cruaidh a'
chainnt so; cò a dh'fheudas
éisdeachd rithe.
61 'N uair a thuig Iosa ann
féin gu'n robh a dheisciobuil
ri gearan uime so, thubhairt e
riu, Am bheil so a' toirt oil-
bheim dhuibh-sa?
62 Agus *ciod* na'm faiceadh
sibh Mac an duine a' dol suas
do'n àit anns an robh e roimhe?
63 Is e an Spiorad a bheoth-
aicheas; cha-n 'eil tairbhe air
bith 's an fheoil: na briathran
a tha mise a' labhairt ribh, is
spiorad agus is beatha *iad*.
64 Ach a ta cuid dibhse
nach 'eil a' creidsinn. (Oir
b'aithne do Iosa o thùs, cò
iad nach robh a' creidsinn, a-
gus cò an ti a bhrathadh e.)
65 Agus thubhairt e, Air
an aobhar sin thubhairt mi
ribh, nach urrainn neach air
bith teachd 'a m' ionnsuidh,
mur bi e air a thoirt da o m'
Athair.
66 O'n *àm* sin chaidh mòr-
an d'a dheisciobluibh air an
ais, agus cha d'imich iad ni's
mò maille ris.
67 An sin thubhairt Iosa

ris an dà fhear dheug, An
àill leibhse falbh cuideachd ?
68 An sin fhreagair Simon
Peadar e, A Thighearn, co
dh'ionnsuidh an téid sinn?
agadsa tha briathra na beatha
maireannaich.
69 Agus a ta sinne a' creid-
sinn, agus a ta fhios againn
gur tusa Criosd Mac an Dé
bheò.
70 Fhreagair Iosa iad, Nach
do thagh mise sibhse dà fhear
dheug, agus a ta fear agaibh
'n a dhiabhul?
71 Ach labhair e mu Iudas
Iscariot, *mac* Shimoin : oir is
e so an ti a bha gu esan a
bhrath, air dha bhi 'n a aon
do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe
sin, bha Iosa ag imeachd
mu'n cuairt ann an Galile:
oir cha b'àill leis a bhi 'g im-
eachd ann an Iudea, a chionn
gu'n robh na h-Iudhaich ag
iarraidh a mharbhadh.
2 Agus bha féill nan Iudh-
ach, *eadhon* féill nam pàillium
am fagus.
3 Uime sin thubhairt a
bhràithre ris, Imich as so agus
rach do Iudea, chum gu faic
do dheisciobuil mar an cued-
na t'oibre a tha thu a' dean-
amh.
4 Oir cha dean neach air
bith aon ni am folach, a dh'-
iarras e féin a bhi am folais:
ma tha thu a' deanamh nan
nithe so, nochd thu fein do'n
t-saoghal.
5 Oir cha do chreid a
bhràithre fein ann.
6 An sin thubhairt Iosa riu,
Cha d'thàinig m' àmsa fath-
ast; ach a ta bhur n-àmsa
ghnàth deas.
7 Cha-n 'eil e'n comas do'n
t-saoghal sibhse fhuathachadh;
ach fuathaichidh e mise, do
bhrìgh gu bheil mi 'toirt fianuis
m'a thimchioll gu bheil 'oibre
olc.
8 Rachaibh-sa suas chum
na feile so: cha teid mise
suas fathast chum na feille so,
do bhrìgh nach 'eil m' àm fath-
ast air a choimlionadh.
9 'N uair 'thubhairt e na
nithe so riu, dh'fhan e 'an Ga-
lile.
10 Ach an uair a chaidh a
bhràithre suas, an sin chaidh
esan suas mar an cuedna chum
na feille, cha-n ann 'am follais
ach mar gu b'ann 'an uaig-
nidheas.
11 An sin dh'iarr na h-Iudh-
aich e air an fheill, agus thu-
bhairt iad, C'àit am bheil e?
12 Agus bha borbhan mòr
'am measg an t-sluaigh m'a
thimchioll: oir thubhairt cuid,
Is duine maith e: ach thu-
bhairt cuid eile, Cha-n eadh ;
ach a ta e mealladh an t-sluaigh.
13 Gidheadh cha do labhair
neach sam bith gu follaiseach
uime, air eagal nan Iudhach.
14 A nis mu mheadhon na
feille, chaidh Iosa suas do'n
teampull, agus theagaisg e.
15 Agus ghabh na h-Iudh-
aich iongantas, ag ràdh, Cionn-
us is aithne do'n duine so lit-

richean, agus nach d'fhògh-
luim e?
16 Fhreagair Iosa iad, agus
thubhairt e, Cha leam fein mo
theagasg, ach leis-san a chuir
uaith mi.
17 Ma's àill le neach sam
bith a thoil-san a dheanamh,
bithidh fios aige mu'n teagasg,
an ann o Dhia a ta e, no 'm
bheil mise a' labhairt uam fein.
18 An ti a labhras uaith
fein, tha e 'g iarraidh a ghlòire
fein: ach ge b'e dh'iarras gloir
an ti a chuir uaith e, tha esan
fìrinneach, agus cha-n 'eil
eucoir air bith ann.
19 Nach d'thug Maois an
lagh dhuibh, agus *gidheadh*
cha-n 'eil aon neach agaibh a'
coimhlionadh an lagha? C'ar
son a ta sibh ag iarraidh mise
a mharbhadh?
20 Fhreagair an sluagh a-
gus thubhairt iad, Tha deamh-
an agad: cò tha 'g iarraidh
do mharbhadh?
21 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e riu, Rinn mise aon ob-
air, agus a ta iongantas oirbh
uile air an aobhar sin.
22 Thug Maois dhuibh an
timchioll-ghearradh, (cha-n e
gur ann o Mhaois a ta e, ach
o na h-aithrichibh), agus tim-
chioll-ghearraidh sibhse duine
air an t-sàbaid.
23 Ma tha duine air an
t-sàbaid a gabhail timchioll-
ghearraidh, chum nach bi lagh
Mhaois air a bhriseadh; am
bheil fearg agaibh riumsa, a
chionn gu'n d'rinn mi duine
uile slàn air an t-sàbaid?
24 Na tugaibh breth a réir
coslais, ach thugaibh breth
cheart.
25 'An sin thubhairt cuid
do mhuinntir Ierusaleim, Nach
e so esan a tha iad ag iarraidh
a mharbhadh?
26 Agus, feuch, tha e labh-
airt gu follaiseach, agus cha-n
'eil iad ag ràdh ni sam bith
ris: am bheil dearbh-fhios aig
na h-uachdarain gur e so da
rìreadh Criosd?
27 Gidheadh is aithne
dhuinn an duine so cia as da:
ach an uair a thig Criosd,
cha-n aithne do neach air bith
cia as da.
28 An sin ghlaodh Iosa 's an
teampull, agus e a' teagasg,
ag ràdh, Is aithne dhuibh ar-
aon mise, agus cia as domh:
agus cha d'thàinig mi uam
féin, ach a ta esan fìor a chuir
uaith mi, air nach 'eil eòlas
agaibh-sa.
29 Ach a ta eòlas agamsa
air: oir is ann uaith a ta mi,
agus chuir esan uaith mi.
30 An sin dh'iarr iad a
ghlacadh: ach cha do chuir
neach air bith làmh ann, a
chionn nach robh 'uair-san
fathast air teachd.
31 Agus chreid mòran do'n
t-sluagh air, agus thubhairt
iad, 'N uair a thig Criosd, an
dean e ni's mò do mhìorbhuil-
ibh na iad sin a rinn an duine
so?
32 Chuala na Phairisich
gu'n robh an sluagh a'borbh-
anaich nan nithe so m'a thim-
chioll: agus chuir na Phairis-

ich agus na h-àrd-shagairt maoir g'a ghlacadh.
33 An sin thubhairt Iosa, Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus *an sin* a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.
34 Iarraidh sibh mi, agus cha-n fhaigh sibh *mi:* agus do'n àit 'am bi mi, cha-n urrainn sibhse teachd.
35 An sin thubhairt na h-Iudhaich eatorra féin, C'àit an téid am fear so, nach faigh sinn e? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greugaich?
36 Ciod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha-n fhaigh sibh *mi:* agus do'n àit am bheil mise, cha-n urrainn sibhse teachd?
37 Air an là dheireannach, *la* mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e m'ionnsuidh-sa, agus òladh e.
38 An ti a chreideas annamsa, mar a ta an sgriobtuir ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean do uisge beò.
39 (Ach labhhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad fathast *air a thabhairt*, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)
40 Uime sin, an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh.
41 Thubhairt cuid eile, Is e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd?
42 Nach dubhairt an sgriobtuir, Gu'n tig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus á Betlehem, am baile 's an robh Daibhidh?
43 Air an aobhar sin dh'éirich eas-aonachd am measg an t-sluaigh air a shonsan.
44 Agus b'àill le cuid diubh a ghlacadh; ach cha do chuir duine air bith làmh ann.
45 An sin thàinig na maoir chum nan àrd-shagart agus nam Phairiseach; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh leibh e?
46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.
47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh?
48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?
49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.
50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d'a ionnsuidh 's an oidhche, air dha bhi 'n a aon diubh,)
51 Am bheil ar lagh-ne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus *gus* am bi fhios aige ciod a tha e a' deanamh?
52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Gha-

lile? Rannsaich, agus faic:
oir á Galile cha d'éirich fàidh.
53 Agus dh'imich gach aon
d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

ACH chaidh Iosa chum
sléibh nan crann-oladh:
2 Agus gu moch air mhad-
uinn thàinig e rìs do'n team-
pull, agus thàinig an sluagh
uile d'a ionnsuidh; agus air
suidhe dha, theagaisg e iad.
3 Agus thug na sgrìobh-
aichean agus na Phairisich
bean d'a ionnsuidh a ghlac-
adh 'an adhaltrannas; agus air
dhoibh a cur anns a' mheadh-
on,
4 Thubhairt iad ris, A
mhaighstir, ghlacadh a' bhean
so anns a' ghnìomh féin, a'
deanamh adhaltrannais.
5 A nis dh'àithn Maois
dhuinn 's an lagh, an leithide
so a chlachadh: ciod ma seadh
a ta thusa ag ràdh?
6 Thubhairt iad so 'g a dhear-
bhadh, chum gu'm biodh aca
cùis-chasaid 'n a aghaidh. Ach
chrom Iosa sìos, agus sgrìobh
e le 'mheur air an làr, (mar
nach biodh e 'g an cluinntinn.)
7 Mar sin air dhoibh buan-
achadh a' feòraich dheth, thog
se e féin suas agus thubhairt
e riu, An neach a ta gun
pheacadh agaibh-sa, tilgeadh
e a' cheud chlach oirre.
8 Agus chrom e sìos a rìs,
agus sgrìobh e air an làr.
9 Agus an uair a chual iad-
san *so*, (air dhoibh bhi air an
agairt le'n coguis féin,) chaidh
iad a mach an déigh a chéile,
a' tòiseachadh aig an dream
bu shine, gus an dream mu
dheireadh: agus dh'fhàgadh
'n a aonar Iosa, agus a' bhean
'n a seasamh s a' mheadhon.
10 Agus 'n uair a dh'éirich
Iosa suas, agus nach fac e aon
air bith ach a' bhean, thu-
bhairt e rithe, A bhean, c'àit
am bheil iad sud do luchd-
casaid? an do dhìt duine air
bith thu?
11 Thubhairt ise, Cha do
dhìt aon duine, a Thighearn.
Agus thubhairt Iosa rithe,
Cha mhò a tha mise ga d'dhìt-
eadh: imich romhad, agus na
peacaich ni 's mò.
12 An sin labhair Iosa riu
a rìs, ag ràdh, Is mise solus an
t-saoghail: an ti a leanas mise,
cha siubhail e 'an dorchadas,
ach bithidh solus na beatha
aige.
13 Uime sin thubhairt na
Phairisich ris, Tha thu toirt
fianuis mu d' thimchioll féin;
cha-n 'eil t'fhianuis fìor.
14 Fhreagair Iosa, agus thu-
bhairt e riu, Ged 'tha mi 'toirt
fianuis mu m' thimchioll féin,
gidheadh a ta m' fhianuis fìor:
oir a ta fhios agam cia as a
thàinig mi, agus c'àit am bheil
mi dol; ach cha-n 'eil fhios
agaibh-sa cia as a thainig mi,
no c'àit am bheil mi dol.
15 Tha sibhse a' toirt breth
a réir na feòla; cha-n eil mise
a' toirt breth air aon duine.
16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth fìr-
inneach: oir cha-n 'eil mi m'

aonar, ach mise agus an t-Athair a chur uaith mi.

17 Agus a ta e sgriobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis mu m' thimchioll féin, agus a ta an t-Athair a chuir uaith mi, a deanamh fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'àit am bheil t'Athair? Fhreagair Iosa, Cha-n aithne dhuibhse aon chuid mise no m' Athair: nam biodh eòlas agaibh ormsa, bhiodh eòlas agaibh air m' Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull: agus cha do chuir duine air bith làmh ann; oir cha robh 'uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh: cha-n urrainn sibhse teachd do'n àit 'am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin? do bhrìgh gu bheil e 'g ràdh, Far am bheil mise a' dol, cha-n urrainn sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o shuas: tha sibhse do'n t-saoghal so, cha-n 'eil mise do'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh: oir mur creid sibh gur mise *e*, gheibh sibh bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa? Agus thubhairt Iosa riu, *An neach* sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri radh, agus r'a bhreithneachadh mu'r timchiollsa: ach a ta an ti a chuir uaith mi fìrinneach; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu'm b'ann mu thimchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'N uair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise *e*, agus nach 'eil mi 'deanamh ni sam bith uam féin; ach mar a theagaisg m' Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi maille rium: cha d'fhàg an t-Athair a' m' aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi 'deanamh a ghnàth nan nithe sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e 'labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhuanaicheas sibh ann am fhocalsa, bithidh sibh dà rìreadh 'n ur deisciobuil agam;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd Abrahaim, agus cha robh sinn riamh fo dhaorsa aig

duine sam bith: cionnus a ta
thusa ag ràdh, Bithidh sibh
saor?
34 Fhreagair Iosa iad, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e ni peacadh,
is seirbhiseach d'on pheacadh
e.
35 Agus cha-n fhan an
seirbhiseach san tigh gu bràth:
ach fanaidh am mac gu bràth.
36 Uime sin ma ni am Mac
saor sibh, bithidh sibh saor da
rìreadh.
37 Tha fhios agam gur sibh
sliochd Abrahaim; ach a ta
sibh ag iarraidh mise a
mharbhadh, do bhrìgh nach
'eil àit aig m' fhocal annaibh.
38 Tha mise a labhairt an
ni sin a chunnaic mi aig m'-
Athair; agus tha sibhse a'
deanamh an ni a chunnaic
sibh aig bhur n-athair féin.
39 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Is e Abra-
ham ar n-athair-ne. Thubh-
airt Iosa riu, Nam bu chlann
do Abraham sibh, dheanadh
sibh oibre Abrahaim.
40 Ach a nis tha sibh ag
iarraidh mise a mharbhadh,
duine a dh'innis duibh an fhir-
inn, a chuala mi o Dhia: cha
d'rinn Abraham so.
41 Tha sibhse a' deanamh
oibre bhur n-athar féin. An
sin thubhairt iad ris, Cha d'-
rugadh an strìopachas sinne;
tha aon Athair againn, *eadhon*
Dia.
42 An sin thubhairt Iosa
riu, Nam b'e Dia bhur n-Ath-
air, ghràdhaicheadh sibh mise:
oir chaidh mise mach, agus
thàinig mi o Dhia; agus cha
d'thàinig mi uam féin, ach
chuir esan uaith mi.
43 C'ar son nach 'eil sibh
a' tuigsinn mo chòmhraidh?
do bhrìgh nach urrainn sibh
éisdeachd ri m' fhocal.
44 Tha sibhse o *bhur* n-ath-
air an diabhul, agus is iad ana-
mianna bhur n-athar a's toil
leibh a dheanamh: bha esan
'n a mhortair o thùs, agus cha
d'fhan e 's an fhìrinn, a chionn
nach 'eil fhìrinn ann. 'N uair
a labhras e breug, is ann uaith
féin a ta e labhairt: oir is
breugaire e, agus *is e* athair
na bréige.
45 Agus do bhrìgh gu bheil
mise ag innseadh na fìrinn,
cha-n 'eil sibh ga m' chreid-
sinn.
46 Cò agaibh-sa 'chuireas
peacadh as mo leth-sa? agus
ma tha mi ag innseadh na fìr-
inn, c'ar son nach 'eil sibh 'g a
m' chreidsinn?
47 An ti a ta o Dhia, éisd-
idh e ri briathraibh Dhé: uime
sin cha-n 'eil sibhse ag éisd-
eachd, a chionn nach an o
Dhia a ta sibh.
48 An sin fhreagair na h-
Indhaich, agus thubhairt iad
ris, Nach maith a thubhairt
sinn gur Samaritanach thu, a-
gus gu bheil deamhan agad?
49 Fhreagair Iosa, Cha-n
'eil deamham agam; ach a ta
mi 'toirt urraim do m'Athair,
agus a ta sibhse toirt eas-urr-
aim dhomhsa.
50 Agus cha-n 'eil mi 'g

iarraidh mo ghlòire féin: tha
neach a ta 'g iarraidh agus a'
toirt breth.
51 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Ma choimh-
'deas neach m'fhocalsa, cha-n
fhaic e bàs am feasd.
52 An sin thubhairt na h-
Iudhaich ris, A nis tha fhios
againn gu bheil deamhan ag-
ad. Fhuair Abraham bàs, a-
gus na fàidhean; gidheadh a
ta thusa ag ràdh, Ma choimh-
ideas duine m'fhocalsa, cha
bhlais e bàs am feasd.
53 Am mò thusa na ar n-
athair Abraham, a fhuair bàs?
agus fhuair na fàidhean bàs:
cò a tha thu 'deanamh dhiot
féin?
54 Fhreagair Iosa, Ma tha
mi toirt glòire dhomh féin,
cha-n 'eil ach neo-ni a'm'
ghlòir: is e m' Athair a ta
toirt glòire dhomh, neach a ta
sibhse ag ràdh gur e bhur Dia
e:
55 Gidheadh cha do ghabh
sibh eòlas air; ach a ta eòlas
agamsa air: agus nan ab-
rainn, Nach aithne dhomh e,
bhithinn cosmhuil ribhse a'm'
bhreugaire: ach is aithne
dhomh e, agus a ta mi coimh-
ead 'fhocail.
56 Bha déidh mhòr aig A-
braham bhur n-athair-sa air
mo là-sa fhaicinn: agus chunn-
aic se *e*, agus rinn e gaird-
eachas.
57 An sin thubhairt na h-
Iudhaich ris, Cha-n 'eil thu
fathast leth-cheud bliadhna dh'-
aois, agus am faca tu Abraham?
58 Thubhairt Iosa riu, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Mun robh Abra-
ham ann, A TA MISE.
59 An sin thog iadsan clach-
an chum an tilgeadh air: ach
dh'fholaich Iosa e féin, agus
chaidh e mach as an team-
pull, a' dol troimh am meadh-
on, [agus mar sin chaidh e
seachad.]

CAIB. IX.

AGUS an uair a ghabh *Iosa*
seachad, chunnaic e duine
a bha dall o rugadh e.
2 Agus dh'fheòraich a
dheisciobuil deth, ag ràdh, A
mhaighstir, cò a pheacaich,
an duine so, no a phàrantan,
gu'n d'rugadh dall e?
3 Fhreagair Iosa, Cha do
pheacaich aon chuid an duine
so, no a phàrantan: ach a
chum gu'm foillsichte oibre
Dhé ann.
4 Is éigin domhsa oibre an
ti a chuir uaith mi a dhean-
amh, am feadh is là e: tha'n
oidhche a' teachd, 'n uair nach
urrainn aon duine obair a
dheanamh.
5 Am feadh a ta mise 's an
t-saoghal, is mi solus an t-
saoghail.
6 'N uair a thubhairt e na
nithe so chuir e sile air an
talamh, agus rinn e criadh
do'n t-sile, agus sgaoil e a'
chriadh air sùilibh an doill.
7 Agus thubhairt e ris, Im-
ich, ionnlaid ann an lochan
Shiloaim, (is e sin air eadar-
theangachadh, Air a chur.)

Uime sin dh'imich e, agus dh'-
ionnlaid e, agus thàinig e a'
faicinn.
8 Uime sin thubhairt na
coimbearsnaich, agus iadsan a
chunnaic dall e roimhe sin,
Nach e so esan a bha 'n a
shuidhe ag iarraidh na déirce?
9 Thubhairt cuid, Is e so
e; cuid eile, Tha e cosmhuil
ris: thubhairt e féin, Is mise
e.
10 Air an aobhar sin thubh-
airt iad ris, Cionnus a dh'-
fhosgladh do shùilean?
11 Fhreagair esan agus
thubhairt e, Rinn duine d'an
ainm Iosa criadh, agus sgaoil
e air mo shùilibh i, agus
thubhairt e rium, Imich gu
lochan Shiloaim, agus ionn-
laid: agus dh'imich mi agus
dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi
mo radharc.
12 An sin thubhairt iad ris,
C'àit am bheil e? Thubhairt
esan Cha-n aithne dhomh.
13 Thug iad chum nam
Phairiseach esan a bha roimhe
dall.
14 Agus b'i an t-sàbaid a
bha ann an uair a rinn Iosa a'
chriadh, agus a dh'fhosgail e
'shùilean.
15 An sin a rìs dh'fheòr-
aich na Phairisich dheth mar
an ceudna cionnus a fhuair e
a radharc. Agus thubhairt
esan riu, Chuir e criadh air
mo shùilibh, agus dh'ionnlaid
mi, agus tha mi a' faicinn.
16 Uime sin thubhairt cuid
do na Phairisich, Cha-n 'eil
an duine so o Dhia, do bhrìgh
nach 'eil e gleidheadh na sàb-
aid. Thubhairt cuid eile,
Cionnus a dh'fheudas duine
a ta 'n a pheacach, an leithide
so do mhìorbhuilibh a dhean-
amh? Agus bha eas-aonachd
'n am measg.
17 Thubhairt iad a rìs ris
an duine dhall, Ciod a ta thu-
sa ag ràdh uime, a thaobh
gu'n d'fhosgail e do shùilean?
Agus thubhairt esan, is fàidh
e.
18 Ach cha do chreid na
h-Iudhaich m'a thimchioll,
gu'n robh e dall, agus gu'n
d'fhuair e a radharc, gus an
do ghairm iad pàrantan an ti
a fhuair a radharc.
19 Agus dh'fhiosraich iad
dhiubh, ag ràdh, An e so bhur
macsa, a ta sibh a gràdh a rug-
adh dall? cionnus ma seadh a
ta e nis a' faicinn?
20 Fhreagair a phàrantan
iad agus thubhairt iad, Tha
fhios againn gur e so ar mac,
agus gu'n do rugadh dall e:
21 Ach cionnus a ta e nis
a' faicinn, cha-n 'eil fhios ag-
ainn; no cò a dh'fhosgail a
shùilean, cha-n aithne dhuinn:
tha e féin air teachd gu aois,
feòraichibh dheth, labhraidh
e air a shon féin.
22 Thubhairt a phàrantan
na briathra so, a chionn gu
robh eagal nan Iudhach orra;
oir shuidhich na h-Iudhaich a
cheana eatorra féin, Nan aid-
icheadh duine sam bith gu'm
b'esan Criosd, gu'n rachadh a
chur as an t-sionagog.
23 Air an aobhar sin thu-

bhairt a phàranta, Tha e air
teachd gu aois, feòraichibh
dheth féin.
24 Air an aobhar sin ghairm
iad an dara uair an duine a
bha dall, agus thubhairt iad
ris, Thoir glòir do Dhia: tha
fhios againne gur peacach an
duine so.
25 An sin fhreagair esan
agus thubhairt e, Am peacach
e cha-n aithne dhomh: air aon
ni tha fhios agam, air dhomh
bhi dall, gu bheil mi nis a' faic-
inn.
26 Ach thubhairt iad ris a
rìs, Ciod a rinn e dhuit? cionn-
us a dh'fhosgail e do shùilean?
27 Fhreagair e iad, Dh'innis
mi dhuibh a cheana, agus cha
d'éisd sibh; c'ar son a b'àill
leibh a chluinntinn a rìs? am
bheil a' mhiann oirbhse bhi
'n ur deisciobuil aige mar an
ceudna?
28 An sin chàin iad e, a-
gus thubhairt iad, Is tusa a
dheisciobul; ach is sinne deis-
ciobuil Mhaois.
29 Tha fhios againn gu'n
do labhair Dia ri Maois: ach
mu thimchioll an fhir so, cha-n
'eil fhios againn cia as da.
30 Fhreagair an duine agus
thubhairt e riu, An so tha ni
iongantach, nach 'eil fhios ag-
aibh cia as da, agus gu'n
d'fhosgail e mo shùilean;
31 Ach a ta fhios againn
nach éisd Dia ri peacaich:
ach ma ta neach air bith 'n a
fhear-aoraidh do Dhia, agus a'
deanamh a thoile, ris-san éisd-
idh e.
32 O thoiseach an t-saogh-
ail cha chualas gu'n d'fhosg-
ail aon neach sùilean duine a
rugadh dall.
33 Mur biodh an duine so o
Dhia, cha b'urrainn e ni sam
bith a dheanamh.
34 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Rugadh thusa
uile ann am peacaibh, agus am
bheil thu 'g ar teagasg-ne? a-
gus thilg iad a mach e.
35 Chual Iosa gu'n do thilg
iad a mach e; agus air dha
fhaotainn, thubhairt e ris, Am
bheil thu creidsinn ann am
Mac Dhé?
36 Fhreagair esan agus thu-
bhairt e, Cò e, a Thighearn,
chum gu'n creid mi ann?
37 Agus thubhairt Iosa ris,
Chunnaic thu araon e, agus an
ti a ta labhairt riut, is esan e.
38 Agus thubhairt esan,
Tha mi creidsinn, a Thigh-
earn, Agus rinn e aoradh dha.
39 Agus thubhairt Iosa, Is
ann chum breitheanais a thàin-
ig mise chum an t-saoghail
so, chum iadsan nach 'eil a'
faicinn, gu'm faiceadh iad; a-
gus gu'm biodh iadsan a ta
faicinn, air an deanamh dall.
40 Agus chuala *cuid* do na
Phairisich, bha maille ris na
nithe so, agus thubhairt iad ris,
Am bheil sinne dall mar an
ceudna?
41 Thubhairt Iosa riu, Nam
bitheadh sibh dall, cha bhiodh
peacadh agaibh: ach a nis a
ta sibh 'ag ràdh, Is léir dhuinn;
uime sin tha bhur peacadh a'
fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a ta
mi ag ràdh ribh, An ti
nach téid a stigh troimh an
dorus do chrò nan caorach,
ach a théid suas air sheòl eile,
is gaduiche agus fear-reubainn
esan.
2 Ach an ti a théid a steach
air an dorus, is esan buachaill
nan caorach.
3 Dhasan fosglaidh an dors-
air; agus éisdidh na caoraich
r'a ghuth: agus gairmidh e a
chaoraich féin air an ainm, a-
gus treòraichidh e mach iad.
4 Agus an uair a chuireas
e mach a chaoraich féin, im-
ichidh e rompa, agus leanaidh
na caoraich e: oir is aithne
dhoibh a ghuth.
5 Agus cha lean iad coig-
reach, ach teichidh iad uaith,
do bhrìgh nach aithne dhoibh
guth choigreach.
6 An cosamhlachd so labh-
air Iosa riu: ach cha do thuig
iadsan ciod iad na nithe a labh-
air e riu.
7 An sin thubhairt Iosa riu
a rìs, Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gur mise
dorus nan caorach.
8 Iadsan uile a thàinig
romhamsa, is gaduichean agus
luchd-reubainn iad: ach cha
d'éisd na caoraich riu.
9 Is mise an dorus: ma
théid neach air bith steach
tromham-sa, tèarnar e, agus
théid e steach agus a mach, a-
gus gheibh e ionaltradh.
10 Cha tig an gaduiche ach
a ghoid, agus a mharbhadh, a-
gus a mhilleadh: thàinig mise
chum gu'm biodh beatha aca,
agus gu'm biodh *i* aca ni's
pailte.
11 Is mise am buachaill
maith: leigidh am buachaill
maith 'anam sìos air son nan
caorach.
12 Ach am fear-tuarasdail,
agus an ti nach e am buach-
aill, agus nach leis féin na
caoraich, chi e am madadh-
alluidh a' teachd, agus fàg-
aidh e na caoraich, agus teich-
idh e: agus glacaidh am mad-
adh-alluidh iad, agus sgapaidh
e na caoraich.
13 Ach teichidh am fear-
tuarasdail, a chionn gur fear-
tuarasdail e, agus nach 'eil
suim aige do na caoraich.
14 Is mise am buachaill
maith, agus is aithne dhomh
mo *chaoraich* féin, agus aith-
nichear le *m' chaoraich* féin
mi.
15 Mar is aithne do'n Ath-
air mise, mar sin is aithne
dhomhsa an t-Athair: agus
a ta mi leigeadh m'anama sìos
air son nan caorach.
16 Agus a ta caoraich eile
agam, nach 'eil do'n chrò so:
is éigin domh iad sin mar an
ceudna 'thoirt *a stigh*, agus
éisdidh iad ri m' ghuth; agus
bithidh aon treud ann, *agus*
aon bhuachaill.
17 Air an aobhar so is ion-
mhuinn leis an Athair mise,
air son gu'n leig mi sìos m'an-
am, chum gu'n glac mi e a ris.
18 Cha-n 'eil neach air bith
'g a thoirt uam, ach a ta mi

'g a leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a rìs. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh'éirich eas-aonachd a rìs am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air bhoile; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha-n iad so briathra duine anns am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùilean nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-choisreagaidh ann an Ierusalem, agus b'e an geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' sràidimeachd san teampull ann an sgàth-thigh Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-anama an amharus? ma's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi 'deanamh an ainm m' Athair, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha-n 'eil sibhse a' creidsinn; oir cha-n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag éisdeachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheir mi a' bheatha mhaireannach dhoibh; agus cha sgriosar iad am feasd, ni mò a spìonas neach air bith as mo làimh iad.

29 M'Athair a thug dhomhsa *iad*, is mò e na na h-uile; agus cha-n urrainn neach air bith *an* spìonadh á làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a rìs chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibribh maithe o m' Athair; cia do na h-oibribh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maithe cha-n 'eil sinn ga d' chlachadh; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuitse a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhiot féin.

34 Fhreagair Iosa iad, Nach eil e sgrìobhta ann bhur lagha, Thubhairt mi, Is dée sibh?

35 Ma thubhairt e dée riusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an sgriobtuir a bhriseadh;

36 An abair sibh ris-san, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labhairt toibheim: air son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé?

37 Mur dean mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ged nach
creid sibh mise, creidibh na
h-oibre, chum gu'm bi fios
agaibh, agus gu'n creid sibh
gu bheil an t-Athair annamsa,
agus mise annsan.
39 Uime sin dh'iarr iad a
rìs a ghlacadh: ach chaidh e
as an làimh.
40 Agus chaidh e rìs do'n
taobh thall do Iordan, do'n
ionad anns an robh Eoin air
tùs ri baisteadh; agus rinn e
còmhnuidh 'an sin.
41 Agus thàinig mòran d'a
ionnsuidh, agus thubhairt iad,
Cha d' rinn Eoin aon mhìor-
bhuil: ach bha na h-uile nithe
thubhairt Eoin mu'n duine so
fìor.
42 Agus chreid mòran 's an
àit sin air.

CAIB. XI.

A NIS bha duine àraidh gu
tinn, d'am *b'ainm* Lasa-
rus o Bhetani, baile Mhuire
agus Mharta a peathar.
2 (B'i Mhuire *sin* a dh'ung
an Tighearn le oladh luach-
mhoir, agus a thiormaich a
chosan le a folt, aig an robh a
bràthair Lasarus gu tinn.)
3 Uime sin chuir a pheath-
raiche fios d'a ionnsuidh, ag
ràdh, A Tighearn, feuch,
tha'n ti a's ionmhuinn leat
tinn.
4 'N uair a chual Iosa *so*,
thubhairt e, Cha-n 'eil an tinn-
eas so chum bàis, ach a chum
glòire Dhé, chum gu'm bi
Mac Dhé air a ghlòrachadh
d'a thaobh.
5 A nis b'ionmhuinn le Iosa
Marta, agus a piuthar, agus
Lasarus.
6 Uime sin an uair a chual
e gu'n robh esan tinn, dh'fhan
e fathast dà là anns an ionad
an robh e.
7 'N a dhéigh sin thubhairt
e r'a dheisciobluibh, Racham-
aid a rìs do Iudea.
8 Thubhairt a dheisciobuil
ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr
na h-Iudhaich do chlachadh;
agus am bheil thu dol a rìs an
sin?
9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil
dà uair dheug san là? Ma
dh'imicheas duine anns an là,
cha tuislich e, oir tha e faicinn
soluis an t-saoghail so:
10 Ach ma dh'imicheas
duine anns an oidhche, tuis-
lichidh e, do bhrìgh nach 'eil
an solus ann.
11 Na nithe so labhair e:
agus 'n a dhéigh sin thubhairt
e riu, Tha ar caraid Lasarus
'n a chodal; ach a ta mise a'
dol chum gu'n dùisg mi as a
chodal e.
12 An sin thubhairt a dheis-
ciobuil, A Tighearn, ma tha e
'n a chodal, bithidh e slàn.
13 Gidheadh labhair Iosa
m'a bhàs: ach shaoil iadsan
gu'n do labhair e mu thim-
chioll fois codail.
14 An sin thubhairt Iosa riu
gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:
15 Agus a ta mi subhach
air bhur sonsa nach robh mi
an sin, chum gu'n creid sibh;
ach rachamaid d'a ionnsuidh.
16 An sin thubhairt Tomas,

ris an abrar Didimus, r'a cho-
dheisciobluibh, Rachamaid-ne
mar an ceudna, chum gu'm
faigh sinn bàs maille ris.
17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean 's an
uaigh.
18 (A nis bha Betani fagus
do Ierusalem, mu thimchioll
cùig stàide deug uaith).
19 Agus thàinig mòran do
na h-Iudhaich chum Mharta
agus Mhuire, gu comhfhurt-
achd a thoirt doibh a thaobh
am bràthar.
20 An sin an uair a chuala
Marta gu'n robh Iosa a' teachd,
chaidh i 'n a chòdhail: ach
shuidh Muire 's an tigh.
21 An sin thubhairt Marta
ri Iosa, A Thighearn, nam
biodh tusa an so, cha-n fhai-
gheadh mo bhràthair bàs.
22 Ach a ta fhios agam a
nis féin, ge b'e air bith nithe
a dh'iarras tu air Dia gu'n
toir Dia dhuit *iad*.
23 Thubhairt Iosa rithe,
Eiridh do bhràthair a rìs.
24 Thubhairt Marta ris,
Tha fhios agam gun éirich e
a rìs 's an aiseirigh air an là
dheireannach.
25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a'
bheatha: an ti a chreideas
annam-sa, ged gheibheadh e
bàs, bithidh e beò:
26 Agus ge b'e neach a ta
beò, agus a' creidsinn annam-
sa, cha-n fhaigh e bàs am
feasd. Am bheil thu creidsinn
so?
27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn: tha mi 'creidsinn
gur tusa Criosd, Mac Dhé, a
bha gu teachd chum an
t-saoghail.
28 Agus air dhi na nithe so
ràdh, dh' fhalbh i, agus ghairm
i a piuthar Muire an uaignidh-
eas, ag ràdh, Thàinig am
Maighstir, agus tha e ga d'
ghairm.
29 'N uair a chual ise *sin*,
dh'éirich i gu grad, agus thàin-
ig i d'a ionnsuidh.
30 A nis cha robh Iosa fath-
ast air teachd do'n bhaile, ach
bha e anns an àit an do choinn-
ich Marta e.
31 An sin na h-Iudhaich a
bha maille rithe san tigh, a-
gus a' toirt comhfhurtachd
dhi, 'n uair a chunnaic iad
Muire gu'n d'éirich i gu gràd,
agus gu'n deachaidh i mach,
lean iad i, ag ràdh, Tha i dol
chum na h-uaighe, a chaoin-
eadh an sin.
32 An sin an uair a thàinig
Muire do'n àit an robh Iosa,
agus a chunnaic i e, thuit i
aig a chosaibh, ag ràdh ris,
A Thighearn, nam biodh tusa
an so, cha-n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.
33 Uime sin an uair a
chunnaic Iosa i a' gul, agus
na h-Iudhaich a thàinig maille
rithe a' gul mar an ceudna,
rinn e osna 'n a spiorad, agus
chuir se e féin fo àmhghar.
34 Agus thubhairt e, C'àit
an do chuir sibh e? Thubhairt
iad ris, A Thighearn, thig a-
gus faic.

35 Ghuil Iosa.
36 An sin thubhairt na
h-Iudhaich, Feuch cionnus a
ghràdhaich se e!
37 Agus thubhairt cuid
diubh, Nach feudadh an duine
so a dh'fhosgail sùilean an
doill, a thoirt fa'near nach
faigheadh eadhon am fear so
bás?
38 Uime sin thàinig Iosa,
ag osnaich a rìs ann féin,
chum na h-uaighe. Agus b'
uaimh i, agus bha clach air a
cur oirre.
39 Thubhairt Iosa, Togaibh
a' chlach. Thubhairt Marta,
piuthar an duine mhairbh, ris,
A Thighearn, tha nis droch
bholadh dheth; oir is e so an
ceathramh là.
40 Thubhairt Iosa rithe,
Nach dubhairt mi riut, Ma
chreideas tu, gu'm faic thu
glòir Dhé?
41 An sin thog iad a' chlach
(*o'n ait* anns an robh an duine
marbh air a chur.) Agus thog
Iosa suas a shùilean, agus thu-
bhairt e, Athair, tha mi 'toirt
buidheachais duit gu'n d'éisd
thu rium.
42 Agus bha fhios agam gu
bheil thu ag éisdeachd rium a
ghnàth: ach thubhairt mi *e*
air son an t-sluaigh a tha 'n an
seasamh mu m' thimchioll,
chum gu'n creid iad gu'n do
chuir thusa uait mi.
43 Agus an uair a labhair e
na nithe so, ghlaodh e le guth
mòr, A Lasaruis, thig a mach.
44 Agus thàinig esan a bha
marbh a mach, agus a chosan
agus a làmhan ceangailte leis
an eudach mhairbh: agus bha
'aghaidh ceangailte mu'n cuairt
le neapaicin. Thubhairt Iosa
riu, Fuasglaibh e, agus leigibh
leis imeachd.
45 An sin chreid mòran do
na h-Iudhaich ann, a thàinig
chum Mhuire, agus a chunn-
aic na nithe a rinn Iosa.
46 Ach dh'fhalbh cuid
diubh chum nam Phairiseach,
agus dh'innis iad dhoibh na
nithe a rinn Iosa.
47 An sin chruinnich na
h-àrd-shagairt agus na Phairi-
sich comhairle, agus thubhairt
iad, Ciod a tha sinn a' dean-
amh? oir a ta an duine so
deanamh mòrain mhìorbhuile.
48 Ma leigeas sinn leis air
an dòigh so, creididh na h-uile
dhaoine ann; agus thig na
Romhanaich, agus sgriosaidh
iad ar n-àit, agus ar cinneach.
49 An sin thubhairt fear
àraidh dhiubh *d' am b' ainm*
Caiaphas, air dha bhi 'n a àrd-
shagart air a' bhliadhna sin,
riu, Cha-n aithne dhuibh ni
sam bith.
50 Ni mò tha sibh a' toirt
fa'near gur iomchuidh dhuinne
gu'm faigheadh aon duine bàs
air son an t-sluaigh, agus nach
biodh an cinneach uile air a
sgrios.
51 Ach cha b'ann uaith féin
a labhair e so: ach air dha bhi
'n a àrd-shagart air a' bhliadh-
na sin, rinn e fàidheadaireachd
gu'm faigheadh Iosa bàs air
son a' chinnich sin;
52 Agus cha-n ann air son

a' chinnich sin a mhàin, ach
a chum mar an ceudna gu'n
cruinnicheadh e an ceann a
chéile 'n an aon clann Dhé a
bha air an sgapadh.
53 Uime sin o'n là sin a
mach, chuir iad an comhairle
r'a chéile chum esan a chur
gu bàs.
54 Air an aobhar sin cha
d'imich Iosa ni's mò gu foll-
aiseach am measg nan Iudh-
ach; ach chaidh e as a sin do
dhùthaich làimh ris an fhas-
ach, gu baile ris an abrar Eph-
raim, agus an sin ghabh e
còmhnuidh maille r'a dheis-
ciobluibh.
55 Agus bha càisg nan Iudh-
ach am fagus: agus chaidh
mòran suas as an dùthaich do
Ierusalem roimh an chàisg,
chum iad féin a ghlanadh.
56 An sin dh'iarr iad Iosa,
agus labhair iad r'a chéile 'n an
seasamh san teampull, Ciod
bhur barail-sa? an e nach tig
e chum na féille?
57 A nis bha araon na h-
àrd-shagairt agus na Phairis-
ich air toirt àithne, nam biodh
fhios aig neach air bith c'àit
an robh e, gu'n innseadh se *e*,
chum gu'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

AN sin thàinig Iosa, se làith-
ean roimh an chàisg, gu
Betani, far an robh Lasarus a
bha marbh, neach a thog esan
o na marbhaibh.
2 Uime sin rinn iad suipeir
dha an sin; agus bha Marta
a' frithealadh: ach bha Lasa-
rus 'n a aon diubhsan a shuidh
air bord maille ris.
3 An sin ghabh Muire pund
do oladh spicnaird ro luach-
mhoir, agus dh'ung i cosan
Iosa, agus thiormaich i a chos-
an le a folt: agus lìonadh an
tigh le fàile chùbhraidh na
h-oladh.
4 An sin thubhairt aon d'a
dheisciobluibh, Iudas Iscariot,
mac Shimoin, a bha gu esan a
bhrath,
5 C'ar son nach do reiceadh
an oladh so air son tri cheud
peghinn, agus nach d'thugadh
do na bochdaibh e?
6 Thubhairt e so, cha b'ann
a chionn gu'n robh suim aige
do na bochdaibh; ach a chionn
gu'm bu ghaduiche e, agus
gu'n robh an sporan aige, agus
gu'n do ghiùlain e na nithe a
chuireadh ann.
7 An sin thubhairt Iosa,
Leig leatha: fa chomhair là
m' adhlaic ghléidh i so.
8 Oir tha na bochdan a
ghnàth agaibh maille ribh, ach
cha-n'eil mise agaibh a ghnàth.
9 Agus bha fhios aig sluagh
mòr do na h-Iudhaich gu'n
robh e 'an sin: agus thàinig
iad, cha-n ann a mhàin air son
Iosa, ach a chum gu'm faic-
eadh iad mar an ceudna La-
sarus, a thog esan o na marbh-
aibh.
10 Ach ghabh na h-àrd-
shagairt comhairle, chum La-
sarus mar an ceudna a mharbh-
adh:
11 Do bhrìgh air a shon-
san gu'n d'imich mòran do

na h-Iudhaich, agus gu'n do
chreid iad ann an Iosa.
12 Air an là màireach, air
cluinntinn do mhòr-shluagh a
thàinig chum na féille, gu'n
robh Iosa a' teachd gu Ierusa-
lem,
13 Ghlac iad geuga pailme,
agus chaidh iad a mach 'n a
chòdhail, agus ghlaodh iad,
Hosanna, beannaichte gu robh
Righ Israeil a tha teachd ann
an ainm an Tighearn!
14 Agus air do Iosa asal
òg fhaotainn, shuidh e air; a
réir mar a ta e sgrìobhta,
15 Na biodh eagal ort, a
nighean Shioin: feuch, a ta do
Righ a' teachd, 'n a shuidhe
air loth asail.
16 Cha do thuig a dheis-
ciobuil na nithe so air tùs:
ach an uair a ghlòraicheadh
Iosa, an sin chuimhnich iad
gu'n robh na nithe so sgrìobh-
ta uime, agus gu'n d'rinn iad
na nithe so dha.
17 Uime sin rinn an sluagh
a bha maille ris fianuis, gu'n
do ghairm e Lasarus as an
uaigh, agus gu'n do thog e o
na marbhaibh e.
18 Air an aobhar sin mar
an ceudna choinnich an sluagh
e, do bhrìgh gu'n cual iad
gu'n d'rinn e am mìorbhuil so.
19 Thubhairt na Phairisich
uime sin eatorra féin, Am faic
sibh nach 'eil sibh a' buadh-
achadh bheag sam bith? feuch,
tha'n saoghal air dol 'n a
dhéigh.
20 Agus bha Greugaich àr-
aidh am measg na muinntir
a chaidh suas chum aoraidh a
dheanamh aig an fhéill:
21 Air an aobhar sin thàin-
ig iadsan gu Philip, a *bha* o
Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr
iad air, ag ràdh, A Thighearn,
bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.
22 Thàinig Philip agus
dh'innis e do Aindreas; agus
a rìs dh'innis Aindreas agus
Philip do Iosa.
23 Agus fhreagair Iosa iad,
ag ràdh, Thàinig an uair,
chum gu'm biodh Mac an
duine air a ghlòrachadh.
24 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh
an gràinne cruithneachd a
thuiteas anns an talamh bàs,
fanaidh e 'n a aonar: ach ma
gheibh e bàs, bheir e toradh
mòr uaith.
25 Esan a ghràdhaicheas
'anam, caillidh se e; agus
esan a dh'fhuathaicheas 'anam
anns an t-saoghal so, gleidh-
idh se e chum na beatha mair-
eannaich
26 Ma ni neach air bith
seirbhis dhomhsa, leanadh e
mi; àgus ge b'e àit am bi
mise, an sin bithidh mo sheir-
bhiseach mar an ceudna: ma
ni neach seirbhis dhomhsa
bheir m'Athair urram dha.
27 A nis tha m'anam fo
àmhghar; agus ciod a their
mi? Athair, saor mi o'n uair
so: ach is ann air a shon so a
thàinig mi chum na h-uaire so.
28 Athair, glòraich t'ainm.
An sin thàinig guth o nèamh,
ag radh, Ghlòraich mi araon
e, agus glòraichidh mi ris *e*.

29 Uime sin thubhairt an
sluagh a sheas a làthair, agus
a chuala *so*, Gu'n robh tair-
neanach ann: thubhairt cuid
eile, Labhair aingeal ris.
30 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e, Cha-n ann air mo
shonsa thàinig an guth so,
ach air bhur sonsa.
31 A nis tha breitheanas
an t-saoghail so ann: a nis
tilgear uachdaran an t-saogh-
ail so mach.
32 Agus mise, ma thogar
suas o'n talamh mi, tairngidh
mi na h-uile dhaoine a m' ionn-
suidh.
33 (Ach thubhairt e so, a'
ciallachadh ciod a' ghnè bàis
a gheibheadh e.)
34 Fhreagair an sluagh e,
Chuala sinne as an lagh, gu'm
fan Criosd gu siorruidh: agus
cionnus a ta thusa ag ràdh,
Gur éigin do Mhac an duine
bhi air a thogail suas? cò e
Mac an duine so?
35 An sin thubhairt Iosa
riu, Fathast rè tamuill bhig
tha'n solus maille ribh: gluais-
ibh am feadh 's a ta an solus
agaibh, chum nach beir an
dorchadas oirbh: oir an ti a
ta ag imeachd 's an dorchadas,
cha-n aithne dha c'àit am bheil
e dol.
36 Am feadh as a ta'n solus
agaibh, creidibh 's an t-solus,
chum gu'm bi sibh 'n ur cloinn
do'n t-solus. Labhair Iosa na
nithe so, agus dh'fhalbh e, a-
gus dh'fholaich se e féin uatha.
37 Ach ge do rinn e a
choimhlion so do mìorbhuil-
ibh 'n an làthair, cha do chreid
iad ann:
38 Chum gu'm biodh briath-
ran an fhàidh Esaiais air an
coimhlionadh, a thubhairt e,
A Thighearn, cò a chreid ar
n-aithris-ne? agus cò dha a
dh'fhoillsicheadh gairdean an
Tighearna?
39 Air an aobhar so cha
robh e'n comas doibh creid-
sinn, do bhrìgh gu'n dubhairt
Esaias a rìs,
40 Dhall e an sùilean, agus
chruaidhich e an cridhe, chum
nach faiceadh iad le'n sùilibh,
agus nach tuigeadh iad le'n
cridhe, agus nach pilleadh iad,
agus gu'n slànuichinn iad.
41 Thubhairt Esaias na
nithe so, 'n uair a chunnaic e
a ghlòir-san, agus a labhair e
uime.
42 Gidheadh chreid mòran
do na h-Uachdaranaibh féin
ann: ach air son nam Phair-
iseach cha d'aidich iad *e*, air
eagal gu'n cuirte mach as an
t-sionagog iad.
43 Oir b'annsa leo glòir
dhaoine na glòir Dhé.
44 Agus ghlaodh Iosa, agus
thubhairt e, An ti a ta creid-
sinn annamsa cha-n ann ann-
amsa tha e creidsinn, ach
anns an ti a chuir uaith mi.
45 Agus an ti a tha ga m'
fhaicinn-sa, tha e 'faicinn an
ti a chuir uaith mi.
46 Thàinig mi a'm' sholus
chum an t-saoghail, chum ge
b'e chreideas annam, nach
fanadh e 'an dorchadas.
47 Agus ma chluinneas

neach air bith mo bhriathran-
sa agus nach creid e, cha-n
'eil mise 'g a dhìteadh : oir cha
d'thàinig mi a dhìteadh an t-
saoghail, ach a shaoradh an t-
saoghail.
48 An ti a tha cur cùil
riumsa, agus nach 'eil a' gabh-
ail ri m' bhriathraibh, tha aige
neach a bheir breth air: am
focal a labhair mi, bheir e sin
breth air san là dheireann-
ach.
49 Oir cha do labhair mi
uam féin ; ach an t-Athair a
chur uaith mi, thug e àithne
dhomh, ciod a theirinn, agus
ciod a labhrainn.
50 Agus a ta fhios agam
gur beatha mhaireannach 'àith-
ne-san : air an aobhair sin na
nithe tha mi a' labhairt, mar
thubhairt an t-Athair rium,
mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

A NIS roimh fhéill na
càisge, air do Iosa fios
a bhi aige gu'n robh 'uair air
teachd, anns an rachadh e as
an t-saoghal so chum an Ath-
ar, air dha a mhuinntir féin a
bha annsan t-saoghal a ghràdh-
achadh, ghràdhaich e gu crìch
iad.
2 Agus an uair a bha 'n
t-suipeir thairis, (air do'n
diabhul a nis a chur an cridhe
Iudais Iscarioit, *mhic* Shimoin,
esan a bhrath,)
3 Air aithneachadh do Iosa
gu'n d'thug an t-Athair na
h-uile nithe 'n a làmhaibh, agus
gur ann o Dhia a thàinig e,
agus gur ann a dh'ionnsuidh
Dhé a bha e dol ;
4 Dh'éirich e o 'shuipeir,
agus chuir e dheth 'fhalluinn,
agus ghlac e làmh-anart, agus
cheangail e uime e.
5 'N a dhéigh sin, thaom e
uisge ann an soitheach-ionn-
laid, agus thòisich e air cosan
nan deisciobul ionnlad, agus
an tiormachadh leis an làmh-
anart a bha ceangailte uime.
6 An sin thàinig e gu Si-
mon Peadar: agus thubhairt
esan ris, A Thighearn, am bheil
thusa ag ionnlad mo chosan-
sa ?
7 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, An ni so a ta mi
deanamh cha-n aithne dhuitse
a nis; ach bithidh fios agad
air an déigh so.
8 Thubhairt Peadar ris, Cha
nigh thu mo chosan-sa gu
bràth. Fhreagair Iosa e, Mur
nigh mi thu, cha-n 'eil cuid
agad maille rium.
9 Thubhairt Simon Peadar
ris, A Thighearn, cha-n iad
mo chosan a mhàin, ach mar
an ceudna mo làmhan agus
mo cheann.
10 Thubhairt Iosa ris, An
ti a ta air ionnlad, cha-n 'eil
feum aige ach a chosan ionn-
lad, ach tha e gu h-iomlan
glan: agus a ta sibhse glan,
ach cha-n 'eil *sibh* uile *glan.*
11 Oir bha fhios aige cò a
bhrathadh e; uime sin thu-
bhairt e, Cha-n 'eil sibh uile
glan.
12 An sin, an déigh dha
an cosan ionnlad, agus 'fhall-

uinn a ghabhail *d'a ionnsuidh*,
shuidh e a rìs, agus thubhairt
e riu, Am bheil fhios agaibh
ciod a rinn mi dhuibh?
13 Tha sibh a' gairm Maigh-
stir, agus Tighearn dhiomsa:
agus tha sibh ag ràdh gu maith;
oir is mi *sin*.
14 Uime sin ma dh'ionnlaid
mise, bhur Tighearn agus bhur
Maighstir, bhur cosan-sa, is
còir dhuibh-sa mar an ceudna
cosan a chéile ionnlad.
15 Oir thug mi eisempleir
dhuibh, chum mar a rinn mise
dhuibh, gu'n deanadh sibhse
mar an ceudna.
16 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò
an t-òglach na 'mhaighstir a-
gus cha mhò an teachdair na
'n ti a chuir uaith e.
17 Ma's aithne dhuibh na
nithe so, is beannaichte sibh
ma ni sibh iad.
18 Cha-n 'eil mi 'labhairt
oirbh uile: is aithne dhomh
cò a thagh mi: ach is éigin
an sgriobtuir a choimhlionadh,
An ti a ta 'g itheadh arain
maille rium, thog e a shàil
a'm' aghaidh.
19 A nis a ta mi ag ràdh so
ribh mun tig e gu crìch, chum,
'n uair a tharlas e, gu'n creid
sibh gur mise *e*.
20 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, an ti a
ghabhas ri neach sam bith a
chuireas mise uam, gabhaidh
e riumsa; agus an ti a ghabh-
as riumsa, gabhaidh e ris an
ti a chuir uaith mi.
21 Air do Iosa na nithe so
ràdh, bha e fo thrioblaid 'n a
spiorad, agus rinn e fianuis,
agus thubhairt e, Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
gu'm brath aon agaibh mise.
22 An sin dh'amhairc na
deisciobuil air a chéile, fo
amharus co uime a labhair
e.
23 A nis bha aon d'a dheis-
ciobluibh, 'n a luidhe an uchd
Iosa, neach a b'ionmhuinn le
Iosa.
24 Air an aobhar sin sméid
Simon Peadar airsan, gu'm
feòraicheadh e co uime a labh-
air e.
25 An sin air dhasan aom-
adh ri uchd Iosa, thubhairt e
ris, A Thighearn cò e?
26 Fhreagair Iosa, Is e an
ti sin e, d'an toir mise an
greim, an déigh dhomh a
thumadh. Agus an uair a
thum e an greim, thug se e do
Iudas Iscariot, *mac* Shimoin.
27 Agus an sin an déigh a'
ghreama, chaidh Satan a steach
ann-san. An sin thubhairt
Iosa ris, An ni a ta thu a'
deanamh, dean gu grad e.
28 A nis cha do thuig aon
diubhsan a bha 'n an suidhe
air a' bhord c'ar son a thu-
bhairt e so ris.
29 Oir shaoil cuid diubh,
do bhrìgh gu'n robh an sporan
aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa
ris, Ceannaich *na nithe* a ta
dh'uireasbhuidh oirnn chum
na féille; no gu'n tugadh e
ni-éigin do na bochdaibh.
30 An sin an déigh dhasan
an greim a ghabhail, chaidh e

mach air ball; agus bha'n
oidhche ann.
31 Uime sin, 'n uair a chaidh
esan a mach, thubhairt Iosa,
A nis a ta Mac an duine air a
ghlòrachadh, agus tha Dia air
a ghlòrachadh ann.
32 Ma tha Dia air a ghlòr-
achadh ann, glòraichidh Dia
esan mar an ceudna ann féin,
agus air ball glòraichidh se
e.
33 A chlann bheag, fathast
ùine bheag tha mise maille
ribh. Iarraidh sibh mi: agus
mar a thubhairt mi ris na
h-Iudhaich, Do'n àit an téid
mise cha-n 'eil e'n comas
duibhse teachd; mar sin a ta
mi ag ràdh ribhse nis.
34 Aithne nuadh tha mi
toirt dhuibh, Gu'n gràdhaich
sibh a chéile; mar a ghràdh-
aich mise sibhse, gu'n gràdh-
aich sibh féin a chéile mar an
ceudna.
35 Le so aithnichidh na
h-uile dhaoine gur sibh mo
dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh
agaibh féin d'a chéile.
36 Thubhairt Simon Peadar
ris, A Thighearn, c'àit an d'
théid thu? Fhreagair Iosa e,
Do'n àit 'an téid mi, cha-n
urrainn thusa nis mo leantuinn;
gidheadh leanaidh tu mi 'n a
dhéigh so.
37 Thubhairt Peadar ris, a
Thighearn, c'ar son nach urr-
ainn mi do leantuinn a nis?
Leigidh mi sìos m'anam air do
shon.
38 Fhreagair Iosa e, An
leig thu t'anam sìos air mo
shonsa? Gu deimhin deimhin
a ta mi ag ràdh riut, Nach
goir an coileach, gus an àich-
eadh thu mi tri uairean.

CAIB. XIV

NA biodh bhur cridhe fo
thrioblaid: tha sibh a
creidsinn ann an Dia, creid-
ibh annamsa mar an ceud-
na.
2 Ann an tigh m'Atharsa
tha iomadh àite-còmhnuidh:
mur biodh *e mar sin*, dh'inn-
sinn-sa dhuibh. Tha mi 'dol
a dh'ulluchadh àite dhuibh.
3 Agus ma théid mi agus
gu'n ulluich mi àit dhuibh,
thig mi rìs, agus gabhaidh mi
sibh a m' ionnsuidh féin; chum
far am bheil mise, gu'm bi
sibhse mar an ceudna.
4 Agus is aithne dhuibh
c'àit am bheil mi dol, agus is
aithne dhuibh an t-slighe.
5 Thubhairt Tomas ris, A
Thighearn cha-n 'eil fhios ag-
ainn c'àit am bheil thu dol;
agus cionnus a dh'fheudas
eòlas na slighe bhi againn?
6 Thubhairt Iosa ris, Is
mise an t-slighe, agus an fhìr-
inn, agus a' bheatha: cha tig
aon neach chum an Athar ach
tromham-sa.
7 Nam b'aithne dhuibh mise,
b'aithne dhuibh m'Athair mar
an ceudna: agus á so suas is
aithne dhuibh e, agus chunn-
aic sibh e.
8 Thubhairt Philip ris, A
Thighearn foillsich an t-Ath-
air dhuinne, agus is leoir leinn
e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am
bheil mise ùine co fhada maille
ribh, agus nach aithne dhuit
fathast mi, Philip? an ti a
chunnaic mise, chunnaic e 'n
t-Athair; agus cionnus a ta
thu ag ràdh, Foillsich an t-Ath-
air dhuinn?
10 Nach 'eil thu 'creidsinn
gu bheil mise anns an Athair,
agus an t-Athair annam-sa?
na briathran a ta mi labhairt
ribh, cha-n ann uam féin a ta
mi 'g an labhairt: ach an t-
Athair, a ta gabhail còmh-
nuidh annam-sa, tha esan a'
deanamh nan oibre.
11 Creidibh mise gu *bheil*
mi anns an Athair, agus an
t-Athair annam-sa; no, creid-
ibh mi air son nan oibre féin.
12 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, An ti a
chreideas annamsa, na h-oibre
a ta mise a' deanamh, ni esan
mar an ceudna; agus ni e
oibre a's mò na iad so, do
bhrìgh gu bheil mise dol chum
m'Athar.
13 Agus ge b'e ni a dh'iarr-
as sibh a'm' ainm-sa, ni mise
sin: chum gu'm bi an t-Ath-
air air a ghlòrachadh anns a'
Mhac.
14 Ma dh'iarras sibh ni air
bith a'm' ainm-sa, ni mise *e.*
15 Ma's toigh leibh mise,
coimhidibh m'àitheantan:
16 Agus guidhidh mise an
t-Athair, agus bheir e dhuibh
Comhfhurtair eile, chum gu
fan e maille ribh gu bràth;
17 Spiorad na fìrinn; neach
nach urrainn an saoghal a
ghabhail, do bhrìgh nach 'eil
e 'g a fhaicinn, agus nach
aithne dha e: ach is aithne
dhuibhse e, oir tha e fantuinn
maille ribh, agus bithidh e
annaibh.
18 Cha-n fhàg mi sibh 'n ur
dìlleachdain; thig mi do 'ur
n-ionnsuidh.
19 Tamull beag fathast, a-
gus cha-n fhaic an saoghal mi
tuilleadh; ach chi sibhse mi:
do bhrìgh gu bheil mise beò,
bithidh sibhse beò mar an
ceudna.
20 Anns an là sin bithidh
fios agaibh gu *bheil* mise ann
am Athair, agus sibhse annam-
sa, agus mise annaibh-sa.
21 An ti aig am bheil m'
àitheanta-sa, agus a ta 'g an
coimhead, is esan aig am bheil
gràdh dhomhsa: agus an ti
aig am bheil gràdh dhomhsa
gràdhaichear le m' Athair e,
agus gràdhaichidh mise e, a-
gus foillsichidh mi mi féin
da.
22 Thubhairt Iudas, (cha-n
e Iscariot), ris, A Thighearn,
c'ar son a dh'fhoillsicheas tu
thu féin dhuinne, agus nach
dean thu sin do'n t-saoghal?
23 Fhreagair Iosa agus thu-
bhairt e ris, Ma ghràdhaich-
eas neach mise, coimhididh e
m' fhocal: agus gràdhaichidh
m'Athair esan, agus thig sinn
d'a ionnsuidh, agus ni sinn
còmhnuidh maille ris.
24 An ti nach gràdhaich
mise, cha choimhid e mo
bhriathra: agus am focal a ta
sibh a' cluinntinn, cha leamsa

e, ach leis an Athair a chuir
uaith mi.
25 Na nithe so labhair mi
ribh, air dhomh bhi m' chòmh-
nuidh maille ribh :
26 Ach an Comhfhurtair, an
Spiorad naomh, a chuireas an
t-Athair uaith a'm' ainm-sa,
teagaisgidh esan dhuibh na
h-uile nithe, agus cuiridh e'n
cuimhne dhuibh na h-uile
nithe a labhair mise ribh.
27 Tha mi 'fàgail sìthe ag-
aibh, mo shìth-sa a ta mi toirt
duibh : cha-n ann mar a bheir
an saoghal, a tha mise toirt
duibh. Na biodh bhur cridhe
fo thrioblaid, agus na biodh
eagal air.
28 Chuala sibh mar thu-
bhairt mi ribh, Tha mi 'falbh,
agus thig mi *ris* do 'ur n-ionn-
suidh. Nam biodh gràdh ag-
aibh dhomhsa, bhiodh aoibh-
neas oirbh, a chionn gu'n du-
bhairt mi, Tha mi 'dol chum
an Athar : oir is mò m'Athair
na mise.
29 Agus a nis dh'innis mi
dhuibh *so* roimh dha teachd
gu crìch, chum, 'n uair a thig
e gu crìch, gu creideadh sibh.
30 A so suas cha labhair mi
mòran ribh : oir a ta uachdar-
an an t-saoghail so a' teachd,
agus cha-n 'eil ni air bith aige
annam-sa.
31 Ach a chum gu'm bi
fios aig an t-saoghal gur ion-
mhuinn leam an t-Athair ; a-
gus mar a thug an t-Athair
àithne dhomh, mar sin a ta mi
a' deanamh. Eiribh, racham-
aid as so.

CAIB. XV

IS mise an fhìonain fhìor,
agus is e m'Athair an
treabhaiche.
2 Gach uile gheug annam-
sa nach 'eil a' giùlan toraidh,
bheir e air falbh ; agus gach
uile *gheug* a ta tabhairt tor-
aidh, glanaidh e i, chum gu'n
giùlain i tuilleadh toraidh.
3 A nis a ta sibhse glan tre
an fhocal a labhair mi ribh.
4 Fanaibh annam-sa, agus
mise annaibh-sa. Mar nach
urrainn a' gheug toradh a
thoirt uaipe féin, mur fan i
's an fhionain, cha mhò is urr-
ainn sibhse, mur fan sibh ann-
am-sa.
5 Is mise an fhìonain, sibh-
se na geuga : an ti a dh'fhan-
as annam-sa, agus mise ann-
san, bheir esan mòr-thoradh
uaith ; oir as m' eugmhais-sa
cha-n urrainn sibh aon ni a
dheanamh.
6 Mur fan neach annamsa,
tha e air a thilgeadh a mach
mar ghéig, agus air crìonadh ;
agus tionailidh daoine iad, a-
gus tilgidh iad san teine iad,
agus loisgear iad.
7 Ma dh'fhanas sibh ann-
amsa, agus ma dh'fhanas m'-
fhocail-sa annaibh-sa, iarraidh
sibh gach ni a's àill leibh, a-
gus nithear dhuibh e.
8 An so tha m' Athair-sa
air a ghlòrachadh, gu'n toir
sibhse mòr-thoradh uaibh ; a-
gus bithidh sibh 'n ur deisciob-
uil dhomhsa.
9 Mar a ghràdhaich an t-
Athair mise, mar sin ghràdh-

aich mise sibhse: fanaibh ann
am ghràdh-sa.
10 Ma choimhideas sibh m'
àitheanta, fanaidh sibh ann
am ghràdh; mar a choimhid
mise àitheanta m'Athar, a-
gus a tha mi a' fantuinn 'n a
ghràdh.
11 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu fanadh mo
ghairdeachas annaibh, agus
gu'm biodh bhur gairdeachas-
sa làn.
12 Is i so m'àithne-sa, gu'n
gràdhaich sibhse a chéile, mar
a ghràdhaich mise sibhse.
13 Gràdh a's mò na so cha-n
'eil aig neach air bith, gu'n
leigeadh duine 'anam sìos air
son a chairdean.
14 Is sibhse mo chairdean-
sa, ma ni sibh gach ni a ta mi
ag àithneadh dhuibh.
15 A so suas cha ghairm mi
seirbhisich dhibh; oir cha-n
aithne do'n t-seirbhiseach ciod
a ta a Thighearn a' deanamh:
ach ghairm mi càirde dhibh;
oir na h-uile nithe a chuala mi
o m' Athair, thug mi fios
duibhse orra.
16 Cha sibhse a thagh mise,
ach is mise a thagh sibhse, a-
gus dh'orduich mi sibh, chum
gu'n rachadh sibh, agus gu'n
tugadh sibh a mach toradh, a-
gus gu maireadh bhur toradh:
chum ge b'e ni a dh'iarras
sibh air an Athair ann am ainm-
sa, gu'n toir e dhuibh e.
17 Tha mi 'g àithneadh
nan nithe so dhuibh, chum
gu'n gràdhaich sibh a chéile.
18 Ma tha an saoghal 'g ur
fuathachadh, tha fhios agaibh
gu'n d'fhuathaich e mise
roimhibh.
19 Nam b'ann do'n t-saogh-
al sibh, ghràdhaicheadh an
saoghal a chuid féin; ach do
bhrìgh nach ann do'n t-saogh-
al sibh, ach gu'n do thagh
mise sibh as an t-saoghal,
uime sin tha fuath aig an t-
saoghal duibh.
20 Cuimhnichibh am focal
a thubhairt mi ribh, Cha-n
'eil an seirbhiseach ni's mò na
a Thighearn. Ma rinn iad
geur-leanmhuinn ormsa, ni iad
geur-leanmhuinn oirbhse, mar
an ceudna: ma choimhid iad
m' fhocal-sa, coimhidibh iad
bhur *focal-sa* mar an ceudna.
21 Ach na nithe so uile ni
iad oirbh air son m'ainme-sa,
do bhrìgh nach aithne dhoibh
esan a chuir uaith mi.
22 Mur bithinn-sa air teachd,
agus air labhairt riu, cha
bhiodh peacadh aca: ach a
nis cha-n 'eil leithsgeul am
peacaidh aca.
23 An ti aig am bheil fuath
dhomhsa, tha fuath aige do
m'Athair mar an ceudna.
24 Mur bithinn-sa air dean-
amh nan oibre 'n am measg
nach d'rinn aon neach eile,
cha bhiodh peacadh aca: ach
a nis chunnaic siad *iad*, agus
dh'fhuathaich iad araon mise
agus m'Athair.
25 Ach *rinneadh so* chum
gu'n coimhliontadh am focal a
ta sgrìobhta 'n an lagh féin, Dh'-
fhuathaich iad mi gun aobhar.
26 Ach an uair a thig an

Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur n-ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'n uair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi 'dol chum an tì a chuir uaith mi; agus cha-n 'eil a h-aon agaibhsa a' feòraich dhiom, C'àit a bheil thu dol?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lìon do-bhròn bhur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na fìrinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur falbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mo mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìteadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha-n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na fìrinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin: ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e: agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomhsa: oir gheibh e do m' chuidsa, agus nochdaidh e dhuibhse *e*.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leamsa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse *e*.

16 Tamull beag agus cha-n fhaic sibh mi; agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt *cuid* d'a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn,

Tamull beag agus cha-n fhaic
sibh mi: agus a rìs, tamull
beag agus chi sibh mi: agus,
Do bhrìgh gu bheil mi 'dol
chum an Athar?
18 Air an aobhar sin thubh-
airt iad, Ciod e so a ta e ag
ràdh, Tamull beag? Cha-n
'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta
e ag ràdh.
19 A nis dh'aithnich Iosa
gu'n robh toil aca fheòraich
dheth, agus thubhairt e riu,
Am bheil sibh a' feòraich 'n ur
measg féin mar a thubhairt
mi, Tamull beag agus cha-n
fhaic sibh mi: agus a rìs, tam-
ull beag agus chi sibh mi?
20 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean
sibhse gul agus caoidh, ach ni
an saoghal gairdeachas: agus
bithidh sibhse do-bhrònach,
ach pillear bhur bròn gu gaird-
eachas.
21 'N uair a bhios bean ri
saothair-chloinne, bithidh i fo
dhoilgheas, chionn gu bheil a
h-uair air teachd: ach an uair
a bheireas i an leanamh, cha
chuimhnich i a h-àmhghar ni's
mò, tre aoibhneas gu'n d'rug-
adh duine chum an t-saoghail.
22 Agus a ta nis uime sin
doilgheas oirbh-sa: ach chi
mise a rìs sibh, agus ni bhur
cridhe gairdeachas, agus bhur
gairdeachas cha bhuin neach
air bith uaibh.
23 Agus air an là sin cha-n
fheòraich sibh ni air bith
dhiomsa: Gu deimhin deimh-
in a ta mi ag ràdh ribh, Ge
b'e nithe dh'iarras sibh air an
Athair ann am ainm-sa, gu'n
toir e dhuibh iad.
24 Gus a so cha d'iarr sibh
ni air bith ann am ainm-sa:
iarraibh, agus gheibh sibh,
chum gu'm bi bhur n-aoibh-
neas lán.
25 Na nithe so labhair mi
ribh am briathraibh dorcha:
ach thig an uair anns nach
labhair mi ni's mò ribh am
briathraibh dorcha, ach inn-
sidh mi gu soilleir mu'n Ath-
air dhuibh.
26 Anns an là sinn iarraidh
sibh a'm' ainm-sa: agus cha-n
'eil mi ag rádh ribh, gu'n
guidh mi an t-Athair air bhur
son:
27 Oir is toigh leis an Ath-
air féin sibh, air son gu'n
d'thug sibh gràdh dhomhsa,
agus gu'n do chreid sibh gur
ann o Dhia a thàinig mi.
28 Thàinig mi mach o'n
Athair, agus tha mi air teachd
chum an t-saoghail: a rìs, tha
mi 'fàgail an t-saoghail, agus
a' dol chum an Athar.
29 Thubhairt a dheisciobuil
ris, Feuch, a nis tha thu 'labh-
airt gu soilleir, agus cha-n 'eil
thu labhairt cosamhlachd air
bith.
30 A nis tha fhios againn
gur aithne dhuit na h-uile
nithe, agus nach feum thu
duine air bith a dh'fheòraich
dhiot: air a shon so tha sinn
a' creidsinn gur ann o Dhia a
thàinig thu.
31 Fhreagair Iosa iad, Am
bheil sibh a nis a' creidsinn?
32 Feuch, thig an t-àm,

seadh, tha e cheana air teachd,
anns an sgapar o chéile sibh,
gach aon g'a ionad féin, agus
am fàg sibh mise a'm' aonar:
gidheadh cha-n 'eil mise a'm'
aonar, oir tha an t-Athair
maille rium.
33 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu'm biodh sìth
agaibh annam-sa. Anns an
t-saoghal bithidh àmhghar ag-
aibh: ach biodh deadh mhis-
neach agaibh, thug mise buaidh
air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

LABHAIR Iosa na briathra
so; agus thog e suas a
shùilean gu nèamh, agus thu-
bhairt e, Athair, thàinig an
uair; glòraich do Mhac, chum
gu'n glòraich do Mhac thusa
mar an ceudna:
2 Chum mar a thug thu
cumhachd dha air gach feoil,
na h-uile a thug thu dha, gu'n
tugadh esan dhoibh a' bheatha
mhaireannach.
3 Agus is i so a' bheatha
mhaireanneach, eòlas a bhi aca
ortsa an t-aon Dia fìor, agus
air Iosa Criosd a chuir thu uait.
4 Ghlòraich mise thusa air
thalamh: chrìochnaich mi 'n
obair a thug thu dhomh r'a
dheanamh.
5 Agus a nis, Athair, glòr-
aich thusa mise maille riut féin,
leis a' ghlòir a bha agam maille
riut mun robh an saoghal ann.
6 Dh'fhoillsich mise t'ainm
do na daoinibh a thug thu
dhomh as an t-saoghal: bu
leatsa iad, agus thug thu
dhomhsa iad; agus choimhid
iad t'fhocal.
7 A nis thuig iad gur ann
uait a tha na h-uile nithe, a
thug thu dhomhsa.
8 Oir thug mi dhoibh na
briathran a thug thusa dhomh;
agus ghabh siad iad, agus
thuig iad gu fìrinneach gur
ann uait-sa thàinig mi, agus
chreid iad gu'n do chuir thu
uait mi.
9 Air an sonsan tha mi
'guidhe: cha-n 'eil mi guidhe
air son an t-saoghail, ach air
son na muinntir sin a thug
thu dhomh, oir is leatsa iad.
10 Agus is leatsa na h-uile
nithe a's leamsa, agus is leam-
sa na nithe a's leatsa; agus a ta
mi air mo ghlòrachadh annta.
11 Agus a nis cha-n 'eil
mise ni's mò anns an t-saogh-
al, ach a ta iadsan 's an t-saogh-
al, agus a ta mise a' teachd a d
ionnsuidh-sa. Athair naoimh,
coimhid iadsan tre t'ainm, a
thug thu dhomhsa, chum
gu'm bi iad 'n an aon, mar *a
ta* sinne.
12 Am feadh 's a bha mise
maille riu anns an t-saoghal,
choimhid mi iad tre t'ainm-sa:
ghléidh mi a' mhuinntir a thug
thu dhomh, agus cha do chaill-
eadh a h-aon diubh, ach mac
an sgrios; chum gu biodh an
sgriobtuir air a choimhlionadh.
13 Agus a nis tha mi teachd
a d'ionnsuidh-sa; agus tha mi
labhairt nan nithe so anns an
t-saoghal, chum gu'm biodh
mo ghairdeachas aca air a
choimhlionadh annta.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha-n 'eil mi guidhe gu'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimhideadh tu o'n olc iad.

16 Cha-n 'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh an fhìrinn: is e d'fhocal-sa an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise ga m' naomhachadh féin, chum gu'm bi iadsan mar an ceudna air an naomhachadh troimh an fhìrinn.

20 Agus cha-n'eil mi guidhe air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annamsa troimh am focal-san:

21 Chum gu'm bi iad uile 'n an aon; chum mar *a ta* thusa, Athair, annam-sa, agus mise annadsa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'n an aon annainne; chum gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomhsa, chum gu'm bi iad 'n an aon, mar a ta sinne 'n ar n-aon;

23 Mise annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu'n deanar coimhlionta iad ann an aon; agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do gràdhaich thu iadsan, mar a gràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an dhomhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomhsa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi *e*, chum gu'm bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, anntasan, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

'NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàinig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòchranaibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nith-

ibh a bha gu teachd air,
chaidh e mach, agus thubhairt
e riu, Cò tha sibh ag iarr-
aidh?
5 Fhreagair iadsan e, Iosa
o Nasaret. Thubhairt Iosa
riu, Is mise *e*. Agus sheas
mar an ceudna Iudas, a bhrath
esan, maille riu.
6 An sin co luath 's a thu-
bhairt e riu, Is mise e, chaidh
iad air an ais, agus thuit iad
air an làr.
7 An sin dh'fheòraich e
dhiubh a rìs, Cò tha sibh ag
iarraidh? Thubhairt iadsan,
Iosa o Nasaret.
8 Fhreagair Iosa, Thubh-
airt mi ribh gur mise e. Uime
sin ma's mise tha sibh ag iarr-
aidh, leigibh leo sin falbh:
9 Chum gu'n coimhliontadh
am focal a labhair e, An dream
a thug thu dhomh, cha do
chaill mi aon diubh.
10 An sin air do Shimon
Peadar claidheamh a bhi aige,
tharruing se e, agus bhuail e
òglach an àrd-shagairt, agus
ghearr e a' chluas dheas deth.
Agus b'e ainm an òglaich
Malchus.
11 An sin thubhairt Iosa ri
Peadar, Cuir do chlaidheamh
's an truaill: an cupan a thug
m' Athair dhomhsa, nach òl
mi e?
12 An sin rug a bhuidh-
eann, agus an ceannard, agus
maoir nan Iudhach air Iosa,
agus cheangail iad e,
13 Agus thug iad leo e air
tùs gu Annas; (oir b'esan
athair-céile Chaiaphais, a bha
'n a àrd-shagart air a' bhliadh-
na sin.)
14 A nis b'e Caiaphas a
thug comhairle do na h-Iudh-
aich, gu'm b'iomchuidh gu'm
faigheadh aon duine bàs air
son an t-sluaigh.
15 Agus lean Simon Pead-
ar agus deisciobul eile Iosa.
B'aithne do'n àrd-shagart an
deisciobul sin, agus chaidh e
steach maille ri Iosa do chùirt
an àrd-shagairt.
16 Ach sheas Peadar aig
an dorus an leth muigh. Uime
sin chaidh an deisciobul sin
eile a b'aithne do'n àrd-shag-
art a mach, agus labhair e ris
a' bhan-dorsair, agus thug e
Peadar a steach.
17 An sin thubhairt a'
bhanoglach a bha gleidheadh
an doruis ri Peadar, Nach ann
do dheisciobluibh an duine so
thusa mar an ceudna? thu-
bhairt esan, Cha-n ann.
18 Agus bha na seirbhisich
agus na maoir 'n an seasamh,
air dhoibh teine guail a chur
suas, oir bha'm fuachd ann, a-
gus bha iad 'g an garadh féin:
agus bha Peadar 'n a sheasamh
maille riu, agus 'g a gharadh
féin.
19 An sin dh'fhiosraich an
t-àrd-shagart do Iosa mu thim-
chioll a dheisciobul, agus mu
thimchioll a theagaisg.
20 Fhreagair Iosa e, Labh-
air mise gu follaiseach ris an
t-saoghal; theagaisg mi a
ghnàth anns an t-sionagog, a-
gus anns an teampull, far am
bheil na h-Iudhaich a' cruinn-

eachadh as gach àit; agus am
folach cha do labhair mi ni
air bith.
21 C'ar son a ta thu fios-
rachadh dhiomsa? Fiosraich
dhiubh-san a chuala, ciod a
thubhairt mi riu: feuch, a ta
fhios acasan ciod a thubhairt
mi.
22 Agus an uair a thubhairt
e na nithe so, bhuail aon do
na maoraibh, a bha 'n a sheas-
amh a làthair, a bhas air Iosa,
ag ràdh, An ann mar so a
fhreagras tu an t-àrd-shagart?
23 Fhreagair Iosa e, Ma
labhair mi gu h-olc, dean fian-
uis air an olc: ach ma's ann
gu maith, c'ar son a ta thu ga
m' bhualadh?
24 (A nis chuir Annas e
ceangailte gu Caiaphas an t-
àrd-shagart.)
25 Agus bha Simon Peadar
'n a sheasamh agus 'g a ghar-
adh: Uime sin thubhairt iad
ris, Nach aon d'a dheisciob-
luibh thusa mar an ceudna?
Dh'àicheadh esan, agus thu-
bhairt e, cha mhi.
26 Thubhairt aon do sheir-
bhisich an àrd-shagairt, (car-
aid do'n fhear do'n ghearr
Peadar a chluas,) Nach faca
mise thu san lios maille ris?
27 An sin dh'àicheadh Pea-
dar a rìs, agus air ball ghoir
an coileach.
28 An sin thug iad Iosa o
Chaiaphas gu àit a' bhreithean-
ais: agus b'i mhaduinn a bh'-
ann, agus cha deachaidh iad
féin do àit a' bhreitheanais,
chum nach biodh iad air an
salachadh; ach gu'n itheadh
iad a' chàisg.
29 An sin chaidh Pilat a
mach d'an ionnsuidh-san, agus
thubhairt e, Ciod a' chasaid a
tha sibh a' toirt an aghaidh
an duine so?
30 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Mur b'fhear
droch-bheirt e, cha tugamaid
thairis dhuitse e.
31 An sin thubhairt Pilat
riu, Gabhaibh-sa e, agus thug-
aibh breth air a réir bhur lagha
féin. An sin thubhairt na
h-Iudhaich ris, cha-n 'eil e
ceaduichte dhuinne neach air
bith a chur gu bàs:
32 Chum gu'm biodh focal
Iosa air a choimhlionadh, a
labhair e, a' ciallachadh ciod a'
ghné bàis a bha e gu fhaot-
ainn.
33 An sin chaidh Pilat a
steach a rìs do àit a' bhreith-
eanais, agus ghairm e Iosa, a-
gus thubhairt e ris, An tusa
Righ nan Iudhach?
34 Fhreagair Iosa e, Am
bheil thu ag ràdh so uait féin,
no an d'innis *daoine* eile dhuit
e mu m' thimchioll-sa?
35 Fhreagair Pilat, An Iudh-
ach mise? Thug do chinneach
féin, agus na h-àrd-shagairt
thairis dhomhsa thu: ciod a
rinn thu?
36 Fhreagair Iosa, Cha-n
ann do'n t-saoghal so tha mo
rìoghachd-sa: nam b'ann do'n
t-saoghal so bhiodh mo rìogh-
achd, dheanadh mo sheirbhis-
ich cogadh, chum nach tugt-
adh thairis do na h-Iudhaich

mi: ach a nis cha-n ann o so
a ta mo rìoghachd.
37 Air an aobhar sin thu-
bhairt Pilat ris, An righ thu
ma seadh? Fhreagair Iosa,
Thubhairt thusa gur righ mi.
'S ann chum na crìche so a
rugadh mi, agus chum na
crìche so thàinig mi do'n t-
saoghal, chum gu'n deanainn
fianuis do'n fhìrinn. Gach
neach a ta air taobh na firinn,
éisdidh e ri m' ghuth-sa.
38 Thubhairt Pilat ris, Ciod
i an fhìrinn? Agus air dha so
a ràdh, chaidh e mach a rìs
chum nan Iudhach, agus thu-
bhairt e riu, Cha-n 'eil mise a'
faotainn coire air bith ann.
39 Ach a ta gnàth agaibh-
sa, gu'n leiginn as duine
dhuibh air a' chàisg: uime sin
an àill leibh mi a leigeadh righ
nan Iudhach fa sgaol duibh?
40 An sin ghlaodh iadsan
uile, ag ràdh, Cha-n e an duine
so, ach Barabas. A nis b'-
fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

AN sin air an aobhar sin
ghlac Pilat Iosa, agus
sgiùrs se *e*.
2 Agus dh'fhigh na saighd-
earan crùn droighinn, agus
chuir iad air a cheann e, agus
chuir iad falluinn phurpuir
uime,
3 Agus thubhairt iad, Fàilte
ort, a righ nan Iudhach! agus
bhuail iad le'm basaibh e.
4 An sin chaidh Pilat a
mach a rìs, agus thubhairt e
riu, Feuch, a ta mise 'g a thoirt
a mach do 'ur n-ionnsuidh,
chum gu'm bi fios agaibh nach
'eil mise 'faotainn coire sam
bith ann.
5 An sin thàinig Iosa mach,
agus an crùn droighinn air,
agus an fhalluinn phurpuir
uime. Agus thubhairt *Pilat*
riu, Feuch an duine!
6 Uime sin, an uair a chunn-
aic na h-àrd-shagairt agus na
maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh,
Ceus *e*, ceus *e*. Thubhairt
Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus
ceusaibh *e:* oir cha-n 'eil mise
a' faotainn coire sam bith ann.
7 Fhreagair na h-Iudhaich
e, Tha lagh againne, agus a
réir ar lagha-ne is còir a chur
gu bàs, air son gu'n d'rinn e
Mac Dhé dheth féin.
8 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, bu mhòid
a bha dh'eagal air;
9 Agus chaidh e steach a rìs
do àit a' bhreitheanais, agus
thubhairt e ri Iosa, Cia as
duit? ach cha d'thug Iosa
freagradh air.
10 An sin thubhairt Pilat
ris, Nach labhair thu riumsa?
nach 'eil fhios agad gu bheil
cumhachd agamsa do cheus-
adh, agus gu bheil cumhachd
agam do chur fa sgaoil?
11 Fhreagair Iosa, Cha
bhiodh cumhachd air bith ag-
ad a'm' aghaidh-sa, mar tugt-
adh dhuit o'n àird e: air an
aobhar sin an ti a thug mise
thairis dhuit, tha aige-san am
peacadh a's mò.
12 Agus o sin suas dh'iarr
Pilat a chur fa sgaoil: ach

ghlaodh na h-Iudhaich, ag
ràdh, Ma leigeas tu am fear
so fa sgaoil, cha charaid do
Cheasar thu: ge b'e neach a
ta 'g a dheanamh féin 'n a righ,
tha e labhairt an aghaidh
Cheasair.
13 Uime sin an uair a chuala
Pilat a' chainnt sin, thug e
mach Iosa, agus shuidh e air
a' chaithir-bhreitheanais, anns
an ionad ris an abrar an Leac-
ùrla ; ach anns an Eabhra,
Gal ata.
14 Agus b'e là-ulluchaidh
na càisge e, agus mu thim-
ch oll na seathadh uaire : agus
thubhairt e ris na h-Iudhaich,
Feuch bhur righ !
15 Ach ghlaodh iadsan a
mach, Beir uainn, beir uainn,
ceus e. Thubhairt Pilat riu,
An ceus mi bhur righ-sa ?
Fhreagair na h-àrd shagairt,
Cha-n 'eil righ againne ach
Ceasar.
16 An sin air an aobhar
sin thug e thairis dhoibh e, gu
bhi air a cheusadh. Agus
ghlac iad Iosa, agus thug iad
leo e.
17 Agus chaidh e mach, a'
giùlan a chrann-ceusaidh, do'n
ionad d'an goirear *ait* a' chloig-
inn, d'an ainm san Eabhra,
Golgota.
18 An sin cheus iad e, agus
dithis eile maille ris, fear air
gach taobh, agus Iosa s a'
mheadhon.
19 Agus sgrìobh Pilat mar
an ceudna tiodal, agus chuir
e air a' chrann-cheusaidh e.
Agus b'e an sgrìobhadh, IOSA
O NASARET RIGH NAN
IUDHACH.
20 Uime sin leugh mòran
do na h-Iudhaich an tiodal so ;
oir bha'n t-àit anns an do
cheusadh Iosa fagus do'n
bhaile: agus bha an sgrìobh-
adh 'an Eabhra, 'an Greugais,
agus 'an Laidin.
21 An sin thubhairt àrd-
shagairt nan Iudhach ri Pilat,
Na sgrìobh, Righ nan Iudh-
ach ; ach gu'n dubhairt e féin,
Is mi righ nan Iudhach.
22 Fhreagair Pilat, An ni
a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.
23 An sin an uair a cheus
na saighdearan Iosa, ghlac iad
a thrusgan, (agus rinn iad
ceithir earrannan, earrann do
gach saighdear,) agus *a* chòta
mar an ceudna: agus bha'n
còta gun fhuaigheal, air fhigh-
eadh o bhràigh sìos gu h-iom-
lan.
24 Thubhairt iad uime sin
eatorra féin, Na reubamaid e,
ach tilgeamaid croinn air, cò
aig a bhitheas e: chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
a ta 'g ràdh, Roinn iad mo
thrusgan eatorra, agus thilg iad
croinn air mo bhrat. Air an
aobhar sin rinn na saighdearan
na nithe so.
25 A nis sheas làimh ri
crann-ceusaidh Iosa, a mhàth-
air, agus piuthar a mhàthar,
Muire *bean* Chleophais, agus
Muire Magdalen.
26 Uime sin an uair a chunn-
aic Iosa a mhàthair, agus an
deisciobul a b'ionmhuinn leis
'n a sheasamh a làthair, thu-

bhairt e r'a mhàthair, A bhean,
feuch do mhac!
27 An sin thubhairt e ris an
deisciobul, Feuch do mhàthair!
Agus o'n àm sin a mach thug
an deisciobul *sin* leis i d'a
thigh féin.
28 An déigh so air do Iosa
fios a bhi aige gu'n robh na
h-uile nithe a nis air an crìoch-
nachadh, chum gu'n coimh-
liontadh an sgriobtur, thu-
bhairt e, Tha tart orm.
29 A nis bha an sin soith-
each làn do fhìon geur: agus
air dhoibh-san spong a lìon-
adh do'n fhìon gheur, agus a
chur air hisop, shìn iad chum
a bheoil e.
30 An sin an uair a ghabh
Iosa am fìon geur, thubhairt
e, Tha e crìochnaichte: agus
air cromadh a chinn da, thug
e suas *a* spiorad.
31 An sin chum nach fan-
adh na cuirp air a' chrann-
cheusaidh air an t-sàbaid, a
chionn gu'm b'e là an ulluch-
aidh a bha ann, (oir bu là mòr
an là sàbaid sin,) dh'iarr na
h-Iudhaich air Pilat gu'n rach-
adh an luirgne a bhriseadh,
agus gu'n tugtadh air falbh
iad.
32 An sin thàinig na saighd-
earan, agus bhris iad luirgne
a' cheud fhir, agus luirgne an
fhir eile, a cheusadh maille
ris.
33 Ach air dhoibh teachd
chum Iosa, an uair a chunnaic
iad gu'n robh e cheana marbh,
cha do bhris iad a luirgne-san.
34 Ach lot fear do na
saighdearaibh a thaobh le
sleagh, agus air ball thàinig a
mach fuil agus uisge.
35 Agus thug an ti a chunn-
aic *sin* fianuis, agus a ta 'fhian-
uis fìrinneach: agus a ta fhios
aige gu bheil e labhairt na
fìrinn, chum gu'n creideadh
sibhse.
36 Oir rinneadh na nithe
so chum gu'n coimhliontadh
an sgriobtuir, Cha bhrisear
cnàmh dheth.
37 Agus a rìs a ta sgriob-
tuir eile ag ràdh, Amhaircidh
iad airsan a lot iad.
38 'N a dhéigh so, dh'iarr
Ioseph o Arimatea, (a bha 'n a
dheisciobul aig Iosa, ach am
folach air eagal nan Iudhach,)
air Pilat comas corp Iosa a
thoirt leis: agus leig Pilat *sin*
leis. Thàinig e air an aobhar
sin, agus thug e leis corp Iosa.
39 Thàinig mar an ceudna
Nicodemus, (a thàinig air tùs
gu Iosa san oidhche,) agus
thug e leis mu thimchioll ceud
pund do mhirr agus do aloes
air am measgadh feadh a
chéile.
40 An sin ghabh iad corp
Iosa, agus cheangail iad e ann
an lìon-eudaichibh, maille ris
an spìosraidh, mar is gnàth
leis na h-Iudhaich adhlac a
dheanamh.
41 A nis bha lios anns an
àit an do cheusadh e; agus
anns an lios uaigh nuadh, anns
nach do chuireadh aon duine
riamh.
42 Air an aobhar sin air son
ulluchaidh *caisge* nan Iudhach,

do bhrìgh gu'n robh an uaigh
am fagus, chuir iad Iosa an
sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là do'n t-
seachduin thàinig Muire
Magdalen gu moch, agus an
dorchadas fathast ann, chum
na h-uaighe, agus chunnaic i
a' chlach air a togail o'n uaigh.
2 Ruith i an sin, agus thàin-
ig i gu Simon Peadar, agus
gus an deisciobul eile a b'ion-
mhuinn le Iosa, agus thubhairt
i riu, Thug iad leo an Tigh-
earn as an uaigh, agus cha-n
'eil fhios againn c'àit an do
chuir iad e.
3 Uime sin chaidh Peadar
a mach, agus an deisciobul sin
eile, agus thàinig iad chum na
h-uaighe.
4 Agus ruith iad 'n an dithis
cuideachd: agus ruith an
deisciobul eile ni bu luaithe na
Peadar, agus thàinig e air tùs
chum na h-uaighe.
5 Agus air cromadh sìos da,
chunnaic e'n lìon-eudach 'n a
luidhe: gidheadh cha deach-
aidh e steach.
6 An sin thàinig Simon Pead-
ar 'g a leantuinn, agus chaidh
e steach do'n uaigh, agus
chunnaic e'n lìon-eudach 'n a
luidhe;
7 Agus an neapaicin a bha
m'a cheann, cha-n ann 'n a
luidhe maille ris an lìon-eud-
ach, ach air leth air fhilleadh
ann an aon àit.
8 An sin chaidh a steach
mar an ceudna an deisciobul
sin eile a thàinig air tùs chum
na h-uaighe, agus chunnaic, a-
gus chreid e.
9 Oir cha do thuig iad fath-
ast an sgriobtuir, gu'm b'èigin
gu'n éireadh esan a rìs o na
marbhaibh.
10 An sin dh'imich na deis-
ciobuil a rìs chum an cuid-
eachd féin.
11 Ach sheas Muire aig an
uaigh a muigh, a' gul: agus
ag gul di chrom i sìos, *ag
amharc* a steach do'n uaigh.
12 Agus chunnaic i dà aing-
eal ann an *culaidhibh* geala,
'n an suidhe, fear aig a' cheann,
agus fear aig na cosaibh, 's an
àit an robh corp Iosa 'n a
luidhe:
13 Agus thubhairt iadsan
rithe, A bhean, c'ar son a ta
thu gul? Thubhairt i riu, Air
son gu'n d'thug iad mo Thigh-
earn leo, agus nach 'eil fhios
agam c'àit an do chuir iad e.
14 Agus an uair a thubhairt
i so, phill i air a h-ais, agus
chunnaic i Iosa 'n a sheasamh,
agus cha d'aithnich i gu'm b'e
Iosa bha ann.
15 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, c'ar son a ta thu gul?
có tha thu 'g iarraidh? air
saoilsinn d'ise gu'm b'e an
gàradair a bh'ann, thubhairt i
ris, A thighearn, ma thug thusa
leat e, innis dhomhsa c'àit an
do chuir thu e, agus bheir
mise leam e.
16 Thubhairt Iosa rithe, A
Mhuire. Air tionndadh dh'ise,
thubhairt i ris, Rabboni, 's e
sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 Thubhairt Iosa rithe, Na
bean rium; oir cha deachaidh
mi fathast suas chum m' Athar:
ach imich chum mo bhràithre,
agus abair riu, Tha mise dol
suas chum m' Athar féin agus
bhur n-Athar-sa, agus *chum*
mo Dhé féin agus bhur Dé-
sa.
18 Thàinig Muire Magdalen
agus dh'innis i do na deis-
ciobluibh, gu'm fac i an Tigh-
earn, agus gu'n dubhairt e na
nithe so rithe.
19 Agus air teachd do'n
fheasgar an là sin féin, air a'
cheud *la* do'n t-seachduin, a-
gus na dorsa dùinte far an
robh na deisciobuil cruinn air
eagal nan Iudhach, thàinig
Iosa agus sheas e's a' mheadh-
on, agus thubhairt e riu, Sìth
dhuibh.
20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh *a* làmhan, a-
gus a thaobh. An sin bha
aoibhneas air na deisciobluibh
an uair a chunnaic iad an
Tighearn.
21 An sin Thubhairt Iosa
riu a rìs, Sìth dhuibh: mar a
chuir an t-Athair uaith mise,
mar sin a ta mise 'g ur cursa
uam.
22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus thubhairt e
riu, Gabhaibh-sa an Spiorad
naomh.
23 Cò air bith iad d'am
maith sibh am peacanna, tha
iad maithte dhoibh; *agus* cò
air bith iad d'an cum sibh am
peacanna gun am maitheadh,
tha iad air an cumail.
24 Ach cha robh Tomas,
aon do'n dà fhear dheug, d'an
goirear Didimus, maille riu,
'n uair a thàinig Iosa.
25 Uime sin thubhairt na
deisciobuil eile ris, Chunnaic
sinne an Tighearn. Ach thu-
bhairt esan riu, Mur faic mise
aileadh nan tairngean 'n a
làmhaibh, agus mur cuir mi
mo mheur ann an aileadh nan
tairngean, agus mur cuir mi
mo làmh 'n a thaobh, cha
chreid mi.
26 Agus an ceann ochd
làithean 'n a dhéigh sin, bha a
dheisciobuil a rìs a stigh, a-
gus Tomas maille riu: thàinig
Iosa, agus na dorsa dùinte,
agus sheas e 's a' mheadhon,
agus thubhairt e, Sìth dhuibh.
27 'N a dhéigh sin thubhairt
e ri Tomas, Cuir an so do
mheur, agus feuch mo làmh-
an; agus sìn an so do làmh,
agus cuir a'm' thaobh i: agus
na bi mi-chreideach, ach creid-
each.
28 Agus fhreagair Tomas,
agus thubhairt e ris, Mo Thigh-
earn agus mo Dhia.
29 Thubhairt Iosa ris, Air
son gu faca tu mi, a Thomais,
chreid thu: is beannaichte iad-
san nach faca, agus a chreid.
30 Agus rinn Iosa gu fìr-
inneach mòran do mhìorbhuil-
ibh eile am fianuis a dheis-
ciobul, nach 'eil sgrìobhta 's an
leabhar so.
31 Ach tha iad so sgrìobhta,
chum gu'n creideadh sibh gur
e Iosa an Criosd Mac Dhé, a-
gus ag creidsinn duibh, gu'm

biodh agaibh beatha troimh
'ainm-san.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin
dh'fhoillsich Iosa e féin
a rìs d'a dheisciobluibh aig
muir Thiberiais; agus air an
dòigh so nochd se *e fein:*
2 Bha maille r'a chéile Si-
mon Peadar, agus Tomas d'an
goirear Didimus, agus Nata-
nael o Chàna Ghalile, agus
mic Shebede, agus dithis eile
d'a dheisciobluibh.
3 Thubhairt Simon Peadar
riu, Tha mi dol a dh'iasgach.
Thubhairt iadsan ris, Tha sinne
a' dol maille riut. Dh'imich
iad a mach, agus chaidh iad a
steach do luing air ball; agus
cha do ghlac iad ni air bith an
oidhche sin.
4 Ach an uair a bha a'
mhaduinn a nis air teachd,
sheas Iosa air an tràigh: gidh-
eadh cha robh fhios aig na
deisciobluibh gu'm b'e Iosa
bha ann.
5 An sin thubhairt Iosa riu,
A chlann, am bheil biadh air
bith agaibh? Fhreagair iadsan
e, Cha-n 'eil.
6 Agus thubhairt esan riu,
Tilgibh an lìon air an taobh
deas do'n luing, agus gheibh
sibh. Thilg iad uime sin, a-
gus a nis cha b'urrainn iad a
tharruing air son lìonmhoir-
eachd an éisg.
7 Uime sin thubhairt an
deisciobul sin, a b'ionmhuinn
le Iosa, ri Peadar, Is e'n Tigh-
earn a ta ann. A nis an uair
a chuala Simon Peadar gur e
an Tighearn a bh'ann, cheang-
ail e a chòt-uachdair *uime*,
(oir bha e lomnochd,) agus
thilg se e féin's a' mhuir.
8 Thàinig na deisciobuil
eile ann an luing bhig; (oir
cha robh iad fada o thìr, ach
mu thimchioll dà cheud làmh-
choille,) a' tarruing an lìn
éisg.
9 Uime sin an uair a thàin-
ig iad air tìr, chunnaic iad
grìosach an sin, agus iasg air
a chur oirre, agus aran.
10 Thubhairt Iosa riu, Thug-
aibh an so do'n iasg a ghlac
sibh a nis.
11 Chaidh Simon Peadar
suas, agus tharruing e an lìon
gu tìr, làn do iasgaibh mòra,
ceud agus leth-cheud agus tri:
agus ged bha'n uiread sin ann,
cha do bhriseadh an lìon.
12 Thubhairt Iosa riu, Thig-
ibh, gabhaibh bhur dìnneir.
Agus cha robh a chridhe aig
a h-aon do na deisciobluibh
fheòraich dheth, Cò thusa?
oir dh'aithnich iad gur e an
Tighearn a bha ann.
13 An sin thàinig Iosa, agus
ghlac e aran, agus thug e
dhoibh e, agus iasg mar an
ceudna.
14 Is i so a nis an treas uair
a nochd Iosa e féin d'a dheis-
ciobluibh an déigh dha éirigh
o na marbhaibh.
15 An sin an déigh dhoibh
an dìnneir a ghabhail, thu-
bhairt Iosa ri Simon Peadar,
a Shimoin *mhic* Ionais, am
bheil barrachd gràidh agad

dhombsa orra sin? Thubhairt
e ris, Tha, Thighearn; tha
fios agad gur toigh leam thu.
Thubhairt e ris, Beathaich m'
uain.
16 Thubhairt e ris a rìs an
dara uair, A Shimoin *mhic*
Ionais, an toigh leat mise?
Thubhairt e ris, Seadh, a
Thighearn; tha fios agad gur
toigh leam thu. Thubhairt e
ris, Beathaich mo chaoraich.
17 Thubhairt e ris an treas
uair, A Shimoin *mhic* Ionais,
an toigh leat mise? Bha Pead-
ar doilich a chionn gu'n du-
bhairt e ris an treas uair, An
toigh leat mise? Agus thu-
bhairt e ris, A Thighearn, is
aithne dhuit na h-uile nithe;
tha fhios agad gur toigh leam
thu. Thubhairt Iosa ris, Beath-
aich mo chaoraich.
18 Gu deimhin deimhin a
ta mi ag ràdh riut, an uair a
bha thu òg, chrioslaich thu
thu féin, agus dh'imich thu
an taobh bu mhiann leat: ach
an uair a bhios tu aosmhor,
sìnidh tu mach do làmhan, a-
gus crioslaichidh neach eile
thu, agus bheir e *thu* an taobh
nach àill leat.
19 So thubhairt e, a' ciall-
achadh ciod a' ghnè bàis leis
an tugadh e glòir do Dhia.
Agus air dha so a ràdh, thu-
bhairt e ris, Lean mise.
20 An sin air do Pheadar
tionndadh, chunnaic e an deis-
ciobul a b'ionmhuinn le Iosa,
a' leantuinn; an ti mar an
ceudna a luidh air uchd Iosa
air a shuipeir, agus a thubh-
airt ris, A Thighearn, cò e a
bhrathas thu?
21 Air do Pheadar esan
fhaicinn, thubhairt e ri Iosa,
A Thighearn, ciod *a ni* am
fear so?
22 Thubhairt Iosa ris, Ma's
àill leamsa e dh'fhantuinn
gus an tig mi, ciod e *sin*
duitse? Lean thusa mise.
23 Uime sin chaidh an ràdh
so mach am measg nam
bràithre, nach faigheadh an
deisciobul sin bàs: gidheadh
cha dubhairt Iosa ris, nach
faigheadh e bàs: ach, Ma's i
mo thoil-sa e dh' fhantuinn
gus an tig mi, ciod e *sin*
duitse?
24 Is e so an deisciobul a
ta 'deanamh fianuis air na nith-
ibh so, agus a sgrìobh na nithe
so: agus a ta fhios againne gu
bheil 'fhianuis fìor.
25 Agus a ta mar an ceud-
na mòran do nithibh eile a
rinn Iosa, agus nam biodh iad
uile sgrìobhta, is i mo bharail
nach cumadh an saoghal féin
na rachadh a sgrìobhadh do
leabhraichibh Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

RINN mi an ceud leabhar,
a Theophiluis, mu thim-
chioll nan uile nithe a thòis-
ich Iosa air a dheanamh agus
a theagasg.
2 Gus an là an do thogadh
suas e, an déigh dha, troimh
an Spiorad Naomh, àitheantan
a thoirt do na h-abstolaibh a
thagh e :
3 D'an d'rinn e mar an
ceudna e féin a nochdadh beò
an déigh 'fhulangais, le moran
do chomharaibh fìrinneach,
air dha bhi air fhaicinn leo
feadh dhà fhichead là, agus e
labhairt mu na nithibh sin a
bhuineadh do rìoghachd Dhé :
4 Agus air dha bhi maille
riu, dh'àithn e dhoibh gun iad
a dhol o Ierusalem, ach feith-
eamh ri gealladh an Athar,
ars' esan, a chuala sibh uam-
sa.
5 Oir bhaist Eoin gu deimh-
in le uisge : ach baistear sibh-
se leis an Spiorad naomh, air
bheag do làithibh an déigh so.
6 Uime sin an uair a chruinn-
ich iad an ceann a chéile, dh'-
fheòraich iad deth, ag ràdh,
A Thighearn, an aisig thu 's an
am so an rìoghachd do Israel ?
7 Ach thubhairt esan riu,
Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan
aimsir no nan àm fhaotainn, a
chuir an t-Athair 'n a chumh-
achd féin.
8 Ach gheibh sibhse cumh-
achd an uair a thig an Spiorad
naomh oirbh : agus bithidh
sibh 'n ur fianuisibh dhomhsa,
araon ann an Ierusalem, agus
ann an Iudea uile, agus ann
an Samaria, agus gu iomall na
talmhainn.
9 Agus an uair a thubhairt
e na nithe so, thogadh suas e,
agus iadsan 'g a fhaicinn ; agus
thug neul as an sealladh e.
10 Agus am feadh a bha
iadsan a' geur-amharc gu
nèamh, agus esan a' dol suas,
feuch, sheas dithis fhear làimh
riu ann an eudach geal ;
11 Agus thubhairt iad,
Fheara Ghalile, c'ar son a ta
sibh 'n ur seasamh ag amharc
gu nèamh ? An t-Iosa so a
thogadh suas uaibh gu nèamh,
is amhuil sin a thig e mar a
chunnaic sibh e a' dol gu
nèamh.
12 An sin phill iad gu Ieru-
salem, o'n t-sliabh ris an abrar
sliabh nan crann-oladh, a
tha'm fagus do Ierusalem, as-
tar là sàbaid as.
13 Agus an uair a thàinig
iad a stigh, chaidh iad suas do
sheòmar uachdarach, far an
robh a' fantuinn Peadar, agus
Seumas, agus Eoin, agus Ain-
dreas, Philip, agus Tomas,
Bartolomeus, agus Mata, Seu-
mas *mac* Alpheuis, agus Simon
Selotes, agus Iudas *brathair*
Sheumais.
14 Bhuanaich iad so uile a

dh'aon inntinn ann an urnuigh,
[agus an guidhe,] maille ris
na mnaibh, agus Muire màth-
air Iosa, agus maille r'a bhràith-
ribh.
15 Agus anns na làithibh
sin dh'éirich Peadar ann am
meadhon nan deisciobul, agus
thubhairt e, (b'e àireamh nan
ainm a bha làthair, mu thim-
chioll ceud agus fichead,)
16 Fheara *agus* a bhràithre,
b'éigin an sgriobtuir so 'bhi
air a choimhlionadh, a roimh-
labhair an Spiorad naomh le
beul Dhaibhidh timchioll Iu-
dais, a bha 'n a cheann-iuil aca-
san a ghlac Iosa.
17 Oir bha e air àireamh
maille ruinne, agus fhuair e
cuibhrionn do'n fhrithealadh
so.
18 A nis cheannaich am
fear so fearann le duais na
h-eucorach; agus air dha tuit-
eam sìos air 'aghaidh, sgàin e
's a'mheadhon, agus bhrùchd a
mhionach uile mach.
19 Agus rinneadh so aith-
nichte do luchd-àiteachaidh
Ierusaleim uile; air chor as
gu'n abrar ris an fhearann sin
'n an cainnt féin, Aceldama,
sin ri ràdh, Fearann fola.
20 Oir a ta e sgrìobhta ann
an leabhar nan Salm, Biodh
'àite-còmhnuidh 'n a fhàsach,
agus na gabhadh neach sam
bith tàmh ann: agus, Glacadh
neach eile a dhreuchd.
21 Air an aobhar sin is còir
aon do na daoinibh sin a bha
maille ruinne, rè na h-aimsir
sin uile anns an deachaidh an
Tighearn Iosa steach agus a
mach 'n ar measg-ne,
22 A' tòiseachadh o bhaist-
eadh Eoin, gus an là an do
thogadh suas uainn e, bhi air
a dheanamh 'n a fhianuis air
'aiseirigh-san maille ruinne.
23 Agus shònraich iad di-
this, Ioseph ris an abrar Bar-
sabas, d'am bu cho-ainm Ius-
tus, agus Matias.
24 Agus rinn iad urnuigh,
agus thubhairt iad, Thusa a
Thighearn, d'an aithne cridh-
eacha nan uile dhaoine, foill-
sich cò do'n dithis so a thagh
thu,
25 A ghabhail cuibhrinn
do'n fhrithealadh agus do'n
abstolachd so, o'n do thuit
Iudas le seacharan, gu dol
d'a àit féin.
26 Agus thilg iad an crann-
chur; agus thuit an crannchur
air Matias; agus bha e air
àireamh maille ris an aon ab-
stol deug.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig là
na cuingis, bha iad gu
léir a dh'aon inntinn ann an
aon àit.
2 Agus thàinig gu h-obann
toirm o nèamh, mar shéideadh
gaoithe ro thréin, agus lìon i
an tigh uile far an robh iad
'n an suidhe.
3 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh teangannna sgoilte, mar
do theine, agus shuidh e air
gach aon diubh fa leth:
4 Agus lìonadh iad uile leis
an Spiorad naomh, agus thòis-

ich iad air labhairt le teang-
aibh eile, a réir mar a thug an
Spiorad comas labhairt dhoibh.
5 Agus bha a' gabhail còmh-
nuidh ann an Ierusalem, Iudh-
aich, daoine cràbhach, do gach
uile chinneach fo nèamh.
6 A nis an uair a sgaoil-
eadh an t-iomradh so, thàinig
an sluagh an ceann a chéile,
agus bha iad fo amhluadh, do
bhrìgh gu'n cuala gach aon
iad a' labhairt 'n an cànain
féin.
7 Agus bha iad uile fo uamh-
as agus ghabh iad iongantas,
ag ràdh r'a chéile, Feuch,
nach Galiléich iad sin uile a
ta labhairt ?
8 Agus cionnus a ta sinne
'g an cluinntinn gach aon 'n ar
cànain féin, anns an d'rugadh
sinn ?
9 Partaich, agus Medich,
agus Elamaich, agus luchd-
àiteachaidh Mhesopotamia, Iu-
dea, agus Chapadocia, Phon-
tuis, agus Asia,
10 Phrigia, agus Phamphi-
lia, na h-Eiphit, agus chrìoch
na Libia timchioll Chirene, a-
gus coigrich o'n Roimh, Iudh-
aich agus Proselitich,
11 Muinntir Chrete, agus
Arabia, tha sinn 'g an cluinn-
tinn a' labhairt 'n ar teangaibh
féin gnìomhara mòralach Dhé.
12 Agus bha iad uile fo
uamhas, agus ann an ioma-
chomhairle, ag ràdh gach aon
r'a chéile, Ciod is ciall da so ?
13 Ach thubhairt dream
eile a' fanoid, Tha na daoine
so làn do fhìon ùr.
14 Ach air seasamh do
Pheadar maille ris an aon
fhear deug, thog e a ghuth,
agus thubhairt e riu, Fheara
Iudea, agus sibhse uile a
luchd-àiteachaidh Ierusaleim,
biodh fios so agaibh, agus éisd-
ibh ri m' bhriathraibh-sa :
15 Oir cha-n 'eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a' meas,
oir is i an treas uair do'n là a
ta ann.
16 Ach is e so an ni a chaidh
'labhairt leis an fhàidh Ioel :
17 Agus tarlaidh anns na
làithibh deireannach, (arsa
Dia,) dòirtidh mise do m'
Spiorad air gach uile fheoil ;
agus ni bhur mic agus bhur
nigheana fàidheadaireachd, a-
gus chi bhur n-òganaich seall-
anna, agus bruadaraidh bhur
seann daoine bruadaran :
18 Agus dòirtidh mise air
m'òglaich, agus air mo bhan-
oglaich do m' Spiorad anns na
làithibh sin ; agus ni iad fàidh-
eadaireachd :
19 Agus nochdaidh mise
iongantais anns na nèamhaibh
shuas, agus comharan air an
talamh shìos ; fuil agus teine,
agus duibh-neul deataich.
20 Iompaichear a' ghrian
gu dorchadas, agus a' gheal-
ach gu fuil, mun tig là mòr
agus comharaichte sin an Tigh-
earna :
21 Agus tarlaidh, ge b'e
neach a ghairmeas air ainm
an Tighearna, gu'n téarnar e.
22 Fheara Israeil, éisdibh
ris na briathraibh so : Iosa o
Nasaret, duine a dhearbhadh

le Dia 'n ur measgsa, le cumh-
achdaibh agus le mìorbhuil-
ibh agus le comharaibh, a rinn
Dia leis-san 'n ur meadhonsa,
mar a ta fhios agaibh féin ;
23 An duine so, a thugadh
thairis le comhairle chinntich
agus roimh-eòlas Dé, ghlac
sibhse, agus le làmhaibh dhroch
dhaoine cheus agus mharbh
sibh e :
24 Neach a thog Dia suas,
air dha piantan a' bhàis fhuasg-
ladh ; do bhrìgh nach robh
e'n comas gu'n cumtadh esan
leis :
25 Oir thubhairt Daibhidh
m'a thimchioll, Chunnaic mi
an Tighearn romham a ghnàth ;
oir a ta e aig mo dheas làimh,
chum nach gluaisteadh mi.
26 Air an aobhar so rinn
mo chridhe gairdeachas, agus
rinn mo theangadh aoibhneas :
tuilleadh fòs, gabhaidh m'
fheoil còmhnuidh fhoisneach
ann an dòchas :
27 Do bhrìgh nach fàg thu
m'anam shìos ann an ifrinn,
ni mò a dh' fhuilingeas tu do
d' naomh Aon féin gu faic e
truaillidheachd.
28 Dh'fhoillsich thu dhomh-
sa slighean na beatha ; lìon-
aidh tu mi do shubhachas le
d' ghnùis.
29 Fheara *agus* a bhràithre,
leigibh leamsa labhairt gu
dàna ribh mu'n phrìomh-ath-
air Daibhidh, araon gu'n d'-
fhuair e bàs, agus gu'n d'adh-
laiceadh e, agus gu bheil 'uaigh
maille ruinne gus an là an
diugh :
30 Air an aobhar sin air dha
bhi 'n a fhàidh, agus fiosrach
gu'n do mhionnaich Dia le
mionnaibh dha, do thoradh a
leasraidh, [a réir na feòla, gu
togadh e suas Criosd,] gu
suidhe air a righ-chaithir-san.
31 Air dhasan so a roimh-
fhaicinn, labhair, e mu aiseir-
igh Chriosd, nach d'fhàgadh
'anam ann an ifrinn, agus nach
fac 'fheoil truaillidheachd.
32 An t-Iosa sò thog Dia
suas, air am bheil sinne uile
'n ar fianuisibh.
33 Uime sin air dha bhi air
àrdachadh le deas làimh Dhé,
agus gealladh an Spioraid
naoimh fhaotainn o'n Athair,
dhòirt e mach an ni so, a tha
sibhse nis a' faicinn agus a
cluinntinn.
34 Oir cha deachaidh Daibh-
idh suas chum nan nèamh :
ach a ta e féin ag ràdh, Thubh-
airt an Tighearn ri m' Thigh-
earn, Suidh air mo làimh dheis,
35 Gus an cuir mi do naimh-
de 'n an stòl fo d' chosaibh.
36 Uime sin biodh fios gu
cinnteach aig tigh Israeil uile,
gu'n d'rinn Dia 'n a Thighearn
agus 'n a Chriosd an t-Iosa so
féin, a cheus sibhse.
37 A nis an uair e chual
iad *so*, bha iad air am bioradh
'n an cridhe, agus thubhairt
iad ri Peadar, agus ris a' chuid
eile do na h-abstolaibh, Fheara
agus a bhràithre, ciod a ni
sinn ?
38 An sin thubhairt Peadar
riu, Deanaibh aithreachas, a-
gus bithibh air bhur baisteadh

gach aon agaibh ann an ainm
Iosa Criosd, chum maithean-
ais pheacanna, agus gheibh
sibh tiodhlac an Spioraid
naoimh.
39 Oir a ta an gealladh
dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn,
agus do na h-uile a ta fad o
làimh, eadhon a mheud as a
ghairmeas an Tighearn ar Dia.
40 Agus le mòran do bhriath-
raibh eile rinn e fianuis agus
dh'earalaich e *iad*, ag ràdh,
Saoraibh sibh féin o'n ghin-
ealach fhiar so.
41 An sin bhaisteadh iadsan
a ghabh r'a fhocal gu toileach:
agus an là sin féin chuireadh
riu timchioll tri mìle anam.
42 Agus bhuanaich iad gu
seasmhach ann an teagasg nan
abstol, agus ann an co-chom-
unn, agus ann am briseadh
arain, agus ann an urnuighibh.
43 Agus thàinig eagal air
gach anam: agus rinneadh
mòran do mhìorbhuilibh agus
do chomharaibh leis na h-ab-
stolaibh.
44 Agus bha iadsan uile a
chreid ann an aon àit, agus
bha na h-uile nithe aca coit-
chionn;
45 Agus reic iad an seilbh
agus am maoin, agus roinn
iad air na h-uile iad, a réir
mar a bha feum gach neach.
46 Agus ag buanachadh
dhoibh gach là a dh'aon inn-
tinn anns an teampull, agus
a' briseadh arain o thigh gu
tigh, chaith iad am biadh le
gairdeachas agus le aon-fhillt-
eachd cridhe,
47 A' moladh Dhé, agus
deadh-ghean aca o'n t-sluagh
uile. Agus chuir an Tigh-
earn gach là ris an eaglais an
dream a thèaruinear.

CAIB, III.

AGUS chaidh Peadar agus
Eoin le chéile suas do'n
teampull, aig uair na h-ur-
nuigh, *eadhon* an naothadh
uair.
2 Agus bha duine àraidh a
bha 'n a bhacach o bhroinn a
mhàthar air a ghiùlan, neach a
chuireadh gach là aig dorus
sin an teampuill ris an ab-
rar Sgiamhach, a dh'iarraidh
déirce orrasan a bha dol a
steach do'n teampull.
3 Neach, an uair a chunn-
aic e Peadar agus Eoin air tì
dol a steach do'n teampull, a
dh'iarr déirc.
4 Agus air do Pheadar seall-
tuinn gu geur air, maille ri
Eoin, thubhairt e, Amhairc
oirnne.
5 Agus thug esan aire
dhoibh an dòchas gu'm faigh-
eadh e ni-éigin uatha.
6 An sin thubhairt Peadar,
Airgiod no òr cha-n 'eil agam;
ach an ni a ta agam, so bheir
mi dhuit: An ainm Iosa
Criosd o Nasaret, éirich agus
imich.
7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas *e*; a-
gus air ball neartaicheadh
'aobrunnan agus a throidhean.
8 Agus leum e suas, agus
sheas, agus dh'imich e, agus
chaidh e steach maille riu

do'n teampull, ag imeachd a-
gus a' leumnaich, agus a toirt
cliu do Dhia.
9 Agus chunnaic an sluagh
uile e ag imeachd, agus a toirt
cliu do Dhia.
10 Agus dh'aithnichiad esan
gu'm b'e a bha 'n a shuidhe
aig geata Sgiamhach an team-
puill ag iarraidh déirce: agus
lìonadh iad le h-iongantas agus
le h-uamhas air son an ni sin
a thachair dha.
11 Agus ag cumail Phead-
air agus Eoin, [do'n bhacach
a chaidh leigheas,] ruith an
sluagh uile d'an ionnsuidh
anns an sgàth-thigh ris an ab-
rar sgàth-thigh Sholaimh, làn
iongantais.
12 Agus an uair a chunn-
aic Peadar *so*, fhreagair e an
sluagh, Fheara Israeil, c'ar son
a ta iongantas oirbh mu'n ni
so? no c'ar son a ta sibh a
geur-amharc oirnne, mar gu
b'ann le ar cumhachd no ar
naomhachd féin a thug sinn
air an duine so imeachd?
13 Ghlòraich Dia Abra-
haim, agus Isaaic, agus Iacoib,
Dia ar n-aithriche a Mhac
Iosa; a thug sibhse thairis,
agus a dh'àicheadh sibh an
làthair Philait, an uair a b'i a
bhreth *a* chur fa sgaoil.
14 Ach dh'àicheadh sibhse
an t-Aon naomh, agus am Fìr-
ean, agus dh'iarr sibh mortair
a thiodhlacadh dhuibh;
15 Agus mharbh sibh
Prionnsa na beatha a thog
Dia o na marbhaibh; air am
bheil sinne 'n ar fianuisibh.
16 Agus tre chreidmh 'n a
ainm neartaich e an ti so, a
tha sibhse a' faicinn, agus a's
aithne dhuibh: seadh, thug
'ainm-san agus an creidimh a
ta trìd-san, dhasan an t-slàinte
iomlan so 'n ur làthair-sa uile.
17 Agus a nis, a bhràithre,
tha fhios agam gur ann troimh
aineolas a rinn sibh *e*, mar *a
rinn* mar an ceudna bhur n-
uachdarain.
18 Ach choimhlion Dia air
an dòigh so na nithe sin a
roimh-fhoillsich e le beul
'fhàidhean uile, gu'm fuiling-
eadh Criosd.
19 Air an aobhar sin dean-
aibh-sa aithreachas agus bith-
ibh air bhur n-iompachadh,
chum gu'm bi bhur peacanna
air an glanadh as 'n uair a thig
amanna fionnuaireachd o làth-
air an Tighearn,
20 Agus a chuireas e Iosa
Criosd d'ur ionnsuidh, a chaidh
roimh-orduchadh:
21 Neach is éigin do nèamh
a ghabhail gu aimsiribh aisig
nan uile nithe, air an do labh-
air Dia le beul 'fhàidhean
naomha uile, o thoiseach an
t-saoghail.
22 Oir gu fìrinneach thu-
bhairt Maois ris na h-aithrich-
ibh, Togaidh an Tighearn
bhur Dia suas fàidh dhuibh,
do 'ur bràithribh, mar mise;
ris-san éisdidh sibh anns na
h-uile nithibh a labhras e ribh.
23 Agus tarlaidh, gach an-
am nach éisd ris an fhàidh sin,
gu'n sgriosar a mach as an t-
sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na
fàidhean uile o Shamuel, agus
iadsan a lean o sin, a mheud
diubh as a labhair, roimh-làimh
mu na làithibh so.
25 Is sibhse clann nam
fàidhean, agus a' choimhchean-
gail a rinn Dia r'ar n-aithrich-
ibh, ag ràdh ri Abraham, Agus
ann ad shliochd sa bithidh uile
theaghlaiche na talmhainn air
am beannachadh.
26 Air do Dhia a Mhac
Iosa thogail suas, chuir e do
'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs,
chum gu'm beannaicheadh e
sibh, leis gach aon agaibh iom-
pachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

AGUS am feadh 's a bha iad
a' labhairt ris an t-sluagh,
thàinig orra na sagairt, agus
ceannard an teampuill, agus
na Sadusaich;
2 Agus bha iad fo dhoil-
gheas gu'n robh iadsan a' teag-
asg an t-sluaigh, agus a' sear-
monachadh tre Iosa aiseirigh
nam marbh.
3 Agus chuir iad làmh ann-
ta, agus chuir iad am prìosan
iad gus an là màireach: oir b'e
nis am feasgar a bh'ann.
4 Gidheadh, chreid mòran
diubhsan a chual am focal;
agus b'e àireamh nan daoine
timchioll chùig mìle.
5 Agus tharladh air an là
màireach, gu'n do chruinnich-
eadh an ceann a chéile an
uachdarain, agus an seanair-
ean, agus an sgrìobhaichean,
ann an Ierusalem,
6 Agus Annas an t-àrd-
shagart, agus Caiaphas, agus
Eoin, agus Alecsander, agus a
mheud as a bha do chinneach
an àrd-shagairt.
7 Agus air dhoibh iadsan a
chur anns a' mheadhon, dh'-
fhiosraich iad, Ciod e an
cumhachd, no ciod e an t-ainm
anns an d'rinn sibh so?
8 An sin air do Pheadar bhi
air a lìonadh leis an Spiorad
naomh, thubhairt e riu, Uachd-
arana a' phobuill, agus a shean-
airean Israeil,
9 Ma tha sinne an diugh
air ar ceasnachadh mu'n deadh
ghnìomh a rinneadh do'n duine
euslan, cionnus a shlànuich-
eadh e;
10 Biodh e aithnichte dhui-
bhsa uile, agus do phobull
Israeil uile, gur ann tre ainm
Iosa Criosd o Nasaret, a cheus
sibhse, a thog Dia o na marbh-
aibh, eadhon trìd-san a ta 'n
duine so 'n a sheasamh an so
'n ur làthair-sa slàn.
11 Is i so a' chlach sin a
dhiùltadh leibhse, a luchd tog-
ail, a rinneadh 'n a ceann na h-
oisne.
12 Agus cha-n 'eil slàinte
ann an neach air bith eile: oir
cha-n 'eil ainm air bith eile fo
nèamh air a thoirt am measg
dhaoine, tre am feud sinn 'bhi
air ar tèarnadh.
13 A nis an uair a chunn-
aic iad dànachd Pheadair a-
gus Eoin, agus a thuig iad gu'm
bu daoine gun fhòghlum agus
cumanta iad, ghabh iad ion-
gantas; agus dh' aithnich siad

iad gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'n a sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'n a aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibh-san dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuideachd,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoinibh so? Oir gu'n deachaidh mìorbhuil aithnichte dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd-àiteachaidh Ierusaleim uile, agus cha-n urrainn sinne àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'àithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart 'am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha-n 'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Ach air dhoibh-san tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh: oir bha na h-uile a toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh'ionnsuidh am muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-shagairt agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhairge, agus na h-uile *nithe* ta annta:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghrean na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdarain an ceann a chéile, an aghaibh an Tighearn, agus an aghaidh Chriosd.

27 Oir gu fìrinneach chruinnicheadh an ceann a chéile, an aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil,

28 A dheanamh gach ni a roimh-orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraidhibh: agus dèonaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd.

30 Le d' làimh a shìneadh
a mach chum leighis: agus
gu'm bi comharan agus mìorbh-
uilean air an deanamh tre
ainm do Leinibh naoimh Io-
sa.
31 Agus air dhoibh urnuigh
a dheanamh, chrathadh an t-
àit anns an robh iad cruinn;
agus lìonadh iad uile do'n
Spiorad naomh, agus labhair
iad focal Dé le dànachd.
32 Agus bha aig a' chuid-
eachd a chreid aon chridhe,
agus aon anam: agus ni mò a
thubhairt neach air bith *dhiubh*,
gu'm bu leis féin aon ni a
shealbhaich e; ach bha na h-
uile nithe coitchionn aca.
33 Agus le mòr-chumhachd
thug na h-abstoil fianuis air
aiseirigh an Tighearna Iosa:
agus bha mòr-ghràs orra uile.
34 Agus ni mò a bha aon
neach uireasbhuidheach 'n am
measg: oir a mheud as a bha
'n an sealbhadairibh fearainn,
no thighean, air dhoibh an
reiceadh, thug iad luach nan
nithe a chaidh reiceadh leo;
35 Agus chuir iad aig cos-
aibh nan abstol *e*: agus roinn-
eadh e air gach neach a réir
'fheuma.
36 Agus air do fhearann a
bhi aig Ioses d'an do ghoir-
eadh leis na h-abstolaibh Bar-
nabas, (is e sin, air eadar-
theangachadh, Mac na comh-
fhurtachd,) Lebhitheach, d'am
bu dùthaich Ciprus,
37 Reic se e, agus thug e'n
t-airgiod, agus chuir e aig cos-
aibh nan abstol *e*.

CAIB. V.

ACH reic fear àraidh d'am
b'ainm Ananias, maille
r'a mhnaoi Saphira, sealbh
fearainn,
2 Agus cheil e *cuid* do'n
luach, le fios a mhnà, agus
air dha cuid-éigin a thoirt leis,
chuir e aig cosaibh nan abstol *e*
3 Ach thubhairt Peadar,
Ananiais, c'ar son a lìon Sa-
tan do chridhe a dheanamh
bréige do'n Spiorad naomh,
agus a cheiltinn *cuid* do luach
an fhearainn?
4 Am feadh 's a dh'fhuir-
ich e *gun reiceadh*, nach bu
leat féin e? agus an déigh a
reiceadh nach robh e a'd'
chomas féin? c'ar son a
smuainich thu ann do chridhe
an gnìomh so? cha d'rinn thu
breug do dhaoinibh ach do
Dhia.
5 Agus an uair a chuala
Ananias na briathra so, thuit
e sìos, agus chaidh an deò as:
agus thàinig eagal mòr air na
h-uile a chuala na nithe so.
6 Agus air éirigh do na
h-òganaich, phaisg iad 'an eud-
ach-mairbh e, agus air dhoibh
a ghiùlan a mach, dh'adhlaic
iad *e*.
7 Agus tharladh timchioll
tri uaire 'n a dhéigh sin gu'n
d'thàinig a bhean a steach,
gun fhios aice air an ni a rinn-
eadh.
8 Agus fhreagair Peadar i,
Innis dhomhsa an ann air an
uiread so reic sibh am fear-
ann? Agus thubhairt ise, Is
ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a cho-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh? feuch, *tha* cosan na muinntir a dh'adhlaic t-fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deò aisde: agus air do na h-òganaich teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh'-adhlaic iad làimh r'a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann an sgàth-thigh Sholaimh:

13 Agus cha robh 'chridhe aig aon do chàch e féin a cheangal riu:) ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuireadh creidich ris an Tighearn, buidheann mhòr araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh *iad*, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhaileas, mar bu lugha, sgàile air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach,) agus lìonadh iad le tnùth,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad 's a' phrìosan chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phrìosain 's an oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh 's an teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad *so*, chaidh iad gu moch a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile 'an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosan chum gu'n tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh.*

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d'fhuair iad 's a' phrìosan iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu fìrinneach am prìosan dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'n an seasamh a mach fa chomhair nan dorsan; ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an
t-àrd-shagart, agus ceannard
an teampuill, agus uachdarain
nan sagart na briathra so, bha
iad fo amharus mu'n timchioll
ciod gus an tigeadh so.
25 An sin thàinig neach *àr-
aidh* agus dh'innis e dhoibh, ag
ràdh, Feuch, a ta na daoine
a chuir sibh 's a' phrìosan, 'n an
seasamh 's an teampull, agus a'
teagasg a' phobuill.
26 An sin dh'imich an
ceannard maille ris na maor-
aibh, agus thug e leis iad gun
ainneart: (oir bha eagal orra
roimh an t-sluagh, gu'm biodh
iad air an clachadh *leo.*)
27 Agus an uair a thug iad
leo iad, chuir iad ann am
fianuis na comhairle *iad*: agus
dh'fheòraich an t-àrd-shagart
diubh,
28 Ag ràdh, Nach d'thug
sinne geur-ordugh dhuibh gun
teagasg a dheanamh 's an ainm
so? agus, feuch, lìon sibh Ie-
rusalem le 'ur teagasg, agus is
àill leibh fuil an duine so a
tharruing oirnne.
29 An sin fhreagair Peadar
agus na h-abstoil *eile*, agus
thubhairt iad, Is còir géill a
thoirt do Dhia ni's mò na do
dhaoinibh.
30 Thog Dia ar n-aithriche
Iosa, a mharbh sibhse agus a
chroch sibh air crann.
31 Esan dh'àrdaich Dia le
a dheas làimh 'n a Cheannard
agus 'n a Shlànuighear, a thoirt
aithreachais agus maitheanais
pheacanna do Israel.
32 Agus tha sinne 'n ar fia-
nuisibh dha air na nithibh so;
agus mar an ceudna an Spior-
ad naomh, a thug Dia dhoibh-
san a ta ùmhal dha.
33 Agus an uair a chual
iadsan *so*, bha iad air an gon-
adh, agus ghabh iad comhairle
an cur gu bàs.
34 An sin dh'éirich Phair-
iseach àraidh anns a' chomh-
airle, d'am b'aimm Gamaliel,
fear teagaisg an lagha, air an
robh meas aig an t-sluagh uile,
agus dh'orduich e na h-abstoil
a chur a mach rè tamuill;
35 Agus thubhairt e riu,
Fheara Israeil, thugaibh aire
dhuibh féin, ciod a ta roimh-
ibh a dheanamh mu thimchioll
nan daoine sin.
36 Oir roimh na làithibh so
dh'éirich Teudas suas, ag
ràdh, gu'm bu neach éigin
mòr e féin, agus cheangail àir-
eamh dhaoine, timchioll ceith-
ir cheud, iad féin ris: mharbh-
adh esan, agus a mheud 's a
dh'aontaich leis, sgaoileadh
iad uile as a chéile, agus chaidh
iad gu neo-ni.
37 An déigh an fhir so
dh'éirich Iudas an Galiléach
suas, ann an làithibh na cìs-
mheasaidh, agus tharruing e
mòran sluaigh 'n a dhéigh:
sgriosadh esan mar an ceudna,
agus a mheud 's a ghéill da,
sgapadh iad uile.
38 Agus a nis a ta mi ag
ràdh ribh, Fanaibh o na daoin-
ibh so, agus leigibh leo: oir
ma's ann o dhaoinibh a ta a'
chomhairle so, no an obair so,
thig i gu neo-bhrigh:

39 Ach ma's ann o Dhia
a ta i, cha-n urrainn sibhse a
cur gu neo-bhrigh: air eagal
gu'n tarladh gu'm faighear
sibh eadhon a' cogadh an agh-
aidh Dhé.
40 Agus dh'aontaich iad
leis-san: agus an uair a ghairm
iad na h-abstoil, agus a ghabh
iad orra, dh'orduich iad dhoibh
gun labhairt ann an ainm Iosa,
agus leig iad as iad.
41 Agus dh'imich iadsan o
làthair na comhairle, le gaird-
eachas a chionn gu'n do mheas-
adh gu'm b'airidh iad air eas-
urram fhulang air son 'ainme-
san.
42 Agus gach là anns an
teampull, agus o thigh gu
tigh, cha do sguir iad a bhi
teagasg, agus a searmonach-
adh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

AGUS anns na làithibh sin,
an uair a bha àireamh
nan deisciobul a' meudachadh,
dh'éirich gearan am measg nan
Greugach an aghaidh nan
Eabhrach, a chionn gu'n do
dhearmaideadh am bantraich-
ean 's an fhrithealadh laitheil.
2 An sin ghairm an dà fhear
dheug mòr-chuideachd nan
deisciobul d'an ionnsuidh, a-
gus thubhairt iad, Cha-n 'eil
e iomchuidh sinne dh'fhàgail
focail Dé, agus a fhrithealadh
do bhordaibh.
3 Uime sin, a bhràithre,
iarraibh a mach 'n ur measg
seachdnar dhaoine fo dheadh
ìomradh, làn do'n Spiorad
naomh agus do ghliocas, a
chuireas sinne os ceann an
dreuchd so.
4 Ach buanaichidh sinne a
ghnàth ann an urnuigh, agus
'am ministreileachd an fhocail.
5 Agus bha 'chainnt *so* tait-
neach an làthair na mòr-chuid-
eachd uile: agus thagh iad
Stephen, duine làn do chreid-
imh, agus do'n Spiorad naomh,
agus Philip, agus Prochorus,
agus Nicanor, agus Timon, a-
gus Parmenas, agus Nicolas
proseliteach do mhuinntir An-
tioch:
6 Chuir iad iadsan an làth-
air nan abstol: agus air dean-
amh urnuigh dhoibh, chuir
iad an làmhan orra.
7 Agus dh'fhàs focal Dé;
agus mheudaicheadh àireamh
nan deisciobul gu ro mhòr ann
an Ierusalem; agus bha cuid-
eachd, mhòr do na sagartaibh
ùmhal do'n chreidimh.
8 Agus rinn Stephen, làn
do chreidimh agus do chumh-
achd, mìorbhuilean agus comh-
arran mòra am measg an t-
sluaigh.
9 An sin dh'éirich dream
àraidh do'n t-sionagog, ris an
abrar *sionagog* nan Libertin-
each, agus nan Cirenianach,
agus mhuinntir Alecsandria,
agus na dream o Chilicia, a-
gus o'n Asia, a' deasboireachd
ri Stephen.
10 Agus cha b'urrainn iad
cur an aghaidh a' ghliocais a-
gus an spioraid leis an do labh-
air e.
11 An sin thug iad a steach

an uaignidheas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle *e*,

13 Agus chuir iad suas fianuisean bréige, a thubhairt, Cha-n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na gnàthanna a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'n an suidhe s a' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

AN sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh; Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, 'n uair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charan: agus as a sin, an déigh bàis 'athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'n ur còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiu* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n tugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'n a dhéigh, ged nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fo dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomhsa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimhcheangal an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin *Abraham* Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus *ghin* Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a

thrioblaidibh uile, agus thug e
deadh-ghean agus gliocas da
an làthair Pharaoh righ na
h-Eiphit; agus chuir se e 'n a
uachdaran air an Eiphit, agus
air a theaglach féin uile.
11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit
uile, agus air talamh Chanaain;
agus cha d'fhuair ar n-aith-
riche teachd-an-tìr.
12 Ach an uair a chuala
Iacob gu'n robh arbhar 's an
Eiphit, chuir e mach ar n-aith-
riche air tùs.
13 Agus air an dara *uair*
rinneadh Ioseph aithnichte d'a
bhràithribh; agus rinneadh
cinneach Ioseiph follaiseach
do Pharaoh.
14 An sin chuir Ioseph *fios*
uaith, agus ghairm e d'a ionn-
suidh Iacob 'athair, agus a
luchd-dàimhe uile, cùig anama
deug agus tri fichead.
15 Agus chaidh Iacob sìos
do'n Eiphit, agus fhuair e bàs,
e féin agus ar n-aithriche.
16 Agus ghiùlaineadh thair-
is iad gu Sichem, agus chuir-
eadh iad anns an àit-adhlaic a
cheannaich Abraham air suim
airgid o mhic Emoir, *athar*
Shicheim.
17 Ach an uair a dhruid
àm a' gheallaidh, a mhionn-
aich Dia do Abraham, dh'fhàs
an sluagh agus rinneadh iad
lìonmhor 's an Eiphit,
18 Gus an d'éirich righ eile,
do nach b'aithne Ioseph.
19 Bhuin esan gu cuilbh-
eirteach r'ar cinneach, agus
rinn e olc air ar n-aithrichibh,
air chor as gu'n d'thug e orra
an naoidheana a thilgeadh
mach, chum nach sìolaicheadh
iad.
20 Anns an àm sin rugadh
Maois, agus bha e ro sgiamh-
ach, agus dh'altrumadh e tri
mìosan ann an tigh 'athar:
21 Agus an uair a thilgeadh
a mach e, thog nighean Phar-
aoh leatha e, agus dh'altrum
i e mar mhac dhi féin.
22 Agus dh'fhòghlumadh
Maois ann an uile ghliocas nan
Eiphiteach, agus bha e cumh-
achdach am briathraibh agus
an gnìomharaibh.
23 Agus an uair a bha e dà
fhichead bliadhna iomlan a
dh'aois, thàinig e 'n a chridhe
a bhràithre clann Israeil fhìos-
rachadh.
24 Agus air dha duine àr-
aidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang
eucoir, theasairg se *e*, agus
air bualadh an Eiphitich dha,
rinn e dioghaltas do'n fhear
air an d'rinneadh an eucoir:
25 Oir shaoil e gu'n tuig-
eadh a bhràithre, gu'n tug-
adh Dia le a làimh-san saorsa
dhoibh; ach cha do thuig iad-
san.
26 Agus air an là 'n a dhéigh
sin nochd se e fèin doibh agus
iad a' comhstri, agus b'àill
leis sìth a dheanamh eatorra,
ag ràdh, A dhaoine, is bràithre
sibh féin; c'ar son a ta sibh
a' deanamh eucoir air a
chéile?
27 Ach chuir am fear a
rinn an eucoir air a' choimh-
earsnach uaith e, ag ràdh, Cò

a rinn thusa a'd' uachdaran a-
gus a'd' bhreitheamh oirnne?
28 Am miann leat mise a
mharbhadh, mar a *mharbh thu*
an t-Eiphiteach an dé?
29 An sin theich Maois air
son an fhocail so, agus bha e
'n a choigreach ann an dùth-
aich Mhidiain, far an do ghin
e dithis mhac.
30 Agus an uair a choimh-
lionadh dà fhichead bliadhna,
dh'fhoillsicheadh dha ann am
fàsach beinne Shina, aingeal
an Tighearn ann an lasair
theine ann am preas.
31 Agus an uair a chunn-
aic Maois *so*, ghabh e iongant-
as mu'n t-sealladh; agus air
dha teachd am fagus gu
beachdachadh *air*, thàinig
guth an Tighearna d'a ionn-
suidh,
32 *Ag radh, Is* mise Dia t'-
aithriche, Dia Abrahaim, agus
Dia Isaaic, agus Dia Iacoib.
An sin chriothnuich Maois,
agus cha robh 'chridhe aige
amharc.
33 An sin thubhairt an
Tighearn ris, Fuasgail do
bhrògan o d' chosaibh: oir
is talamh naomh an t-àit air
am bheil thu a'd' sheasamh.
34 Chunnaic mi gu cinnt-
each àmhghar mo phobuill a
ta san Eiphit, agus chuala mi
an osnaidh, agus thàinig mi
nuas g'an saoradh. Agus a
nis thig, cuiridh mi do'n Eiph-
it thu.
35 Am Maois so féin a
dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn
uachdaran agus breitheamh
dhiotsa? esan chuir Dia *gu
bhi* 'n a uachdaran agus 'n a
fhear-saoraidh le làimh an
aingil a dh'fhoillsicheadh dha
's a' phreas.
36 Thug esan a mach iad
an déigh dha mìorbhuilean,
agus comharan a dheanamh
ann an tìr na h-Eiphit, agus
anns a' mhuir ruaidh, agus
anns an fhàsach rè dhà fhich-
ead bliadhna.
37 Is e so am Maois ud a
thubhairt ri cloinn Israeil,
Togaidh an Tighearn bhur
Dia suas fàidh dhuibh do 'ur
bràithribh, cosmhuil riumsa;
ris-san éisdibh sibh.
38 So esan a bha 's an eag-
lais anns an fhàsach, maille
ris an aingeal a labhair ris ann
am beinn Shina, agus maille
r'ar n-aithrichibh-ne: neach
a fhuair briathra na beatha
chum an toirt dhuinne:
39 Do nach b'àill le ar n-
aithrichibh bhi ùmhal, ach
chuir iad uatha *e*, agus 'n an
cridhe phill iad air an ais do'n
Eiphit,
40 Ag ràdh ri Aaron, Dean
dhuinne dée a théid romh-
ainn: oir mu thimchioll a'
Mhaois so, a thug a mach
sinn á tìr na h-Eiphit, cha-n
'eil fhios againn ciod a dh'
éirich dha.
41 Agus rinn iad laogh 's na
làithibh sin, agus thug iad ìob-
airt do'n dealbh, agus rinn iad
gairdeachas ann an oibribh an
làmha féin.
42 An sin phill Dia, agus
thug e thairis iad chum aoradh

a dheanamh do armailt nèimh,
a réir mar a ta e sgrìobhta ann
an leabhar nam fàidhean, An
d'thug sibh dhomhsa beath-
aichean marbhta, agus ìobairte
rè dhà fhichead bliadhna anns
an fhàsach, O a thigh Israeil?
43 Seadh, thog sibh suas
pàilliun Mhòloich, agus reult
bhur dé Remphain, dealbhan
a rinn sibh chum aoraidh
dhoibh: uime sin atharraich-
idh mi sibh an taobh thall do
Bhabilon.
44 Bha pàilliun na fianuis
aig ar n-aithrichibh 's an fhàs-
ach, a réir mar a dh'àithn an
ti a labhair ri Maois, gu'n
deanadh se e a réir an t-
samhlaidh a chunnaic e.
45 An ni a thug mar an
ceudna ar n-aithriche a bha
'n an déigh, a steach maille ri
Iosa do sheilbh nan Cinneach,
a thilg Dia a mach roimh
ghnùis ar n-aithriche, gu làith-
ibh Dhaibhidh;
46 Neach a fhuair deadh-
ghean 'am fianuis Dhé, agus a
dh'iarr pàilliun fhaotainn do
Dhia Iacoib.
47 Ach thog Solamh tigh
dha.
48 Gidheadh cha-n 'eil an
ti a's àirde a' gabhail còmh-
nuidh ann an teampluibh làmh-
dheanta; mar a ta am fàidh
ag ràdh,
49 *Is e* nèamh mo righ-
chaithir, agus an talamh stòl
mo chos: ciod an tigh a thog-
as sibh dhomh? a ta an Tigh-
earn ag ràdh: no ciod e ionad
mo thàimh?
50 Nach do rinn mo làmh
na nithe so uile?
51 A dhaoine cruaidh-
mhuinealach, agus neo-thim-
chioll-ghearrta ann an cridhe
agus ann an cluasaibh, tha
sibh a ghnàth a' cur an agh-
aidh an Spioraid naoimh:
mar *a rinn* bhur n-aithriche,
mar sin a ta sibhse *a' dean-
amh.*
52 Cò do na fàidhibh air
nach d'rinn bhur n-aithriche
geur-leanmhuinn? agus mharbh
siad iadsan a roimh-fhoillsich
teachd an Fhìrein ud; air an
robh sibhse a nis 'n ur luchd-
brathaidh, agus 'n ur mortair-
ibh:
53 *Sibhse* a fhuair an lagh
le frithealadh nan aingeal, a-
gus nach do choimhid *e.*
54 'N uair a chual iad na
nithe sin, bha iad air an gon-
adh 'n an cridhe, agus chas iad
am fiaclan ris.
55 Ach air dhàsan bhi làn
do'n Spiorad naomh, dh'amh-
airc e gu geur suas gu nèamh,
agus chunnaic e glòir Dhé, a-
gus Iosa 'n a sheasamh air deas
làimh Dhé;
56 Agus thubhairt e, Feuch,
tha mi 'faicinn nan nèamh
fosgailte, agus Mac an duine
'n a sheasamh air deas làimh
Dhé.
57 An sin ghlaodh iadsan
le guth mòr, agus dhruid iad
an cluasan, agus leum iad air
a dh'aon inntinn,
58 Agus air dhoibh a thilg-
eadh a mach as a'bhaile, chlach
iad *e:* agus thilg na fianuisean

an eudach sìos aig cosaibh òg-
anaich, d'am b'ainm Saul.
59 Agus chlach iad Stephen,
agus e a' gairm air *Criosd*, a-
gus ag ràdh, A Thighearn
Iosa, glac mo spiorad.
60 Agus air dha a leigeadh
féin air a ghlùinibh, ghlaodh e
le guth mòr, A Thighearn, na
cuir am peacadh so as an leth.
Agus air dha so a ràdh, choidil
e.

CAIB. VIII.

AGUS bha Saul ag aontach-
adh le a bhàs-san. Agus
dh'éirich anns an àm sin geur-
leanmhuinn mhòr an aghaidh
na h-eaglais a bha ann an
Ierusalem; agus bha iad uile
air an sgapadh air feadh tìre
Iudea agus Shamaria, ach na
h-abstoil *a mhain.*
2 Agus ghiùlain daoine
diadhaidh Stephen *chum 'adh-
laic*, agus rinn iad caoidh mhòr
air a shon.
3 Ach bha Saul a' fàsach-
adh na h-eaglais, a' dol a steach
do gach tigh; agus ag tarruing
a mach fhear agus bhan, chuir
e 'am prìosan *iad.*
4 Uime sin dh'imich an
dream a sgapadh, feadh gach
àite, a' searmonachadh an
fhocail.
5 An sin chaidh Philip sìos
do bhaile Shamaria, agus shear-
monaich e Criosd doibh.
6 Agus thug an sluagh a
dh'aon toil aire do na nithibh
a labhradh le Philip, ag éisd-
eachd ris, agus a' faicinn nam
mìorbhuile a rinn e.
7 Oir chaidh spiorada neò-
ghlan a mach á mòran anns an
robh iad, a' glaodhaich le guth
mòr; agus chaidh mòran air
an robh am pairilis agus a bha
'n am bacaich, a shlànuchadh.
8 Agus bha gairdeachas mòr
's a' bhaile sin.
9 Ach bha roimhe sin duine
àraidh s a' bhaile sin d' am
b'ainm Simon, a ghnàthaich
druidheachd, agus a mheall
muinntir Shamaria, ag ràdh
gu'm bu neach mòr éigin e
féin.
10 Dhàsan thug iad uile
aire o'n bheag gus a' mhòr, ag
ràdh, Is e an duine so cumh-
achd mòr Dhé.
11 Agus thug iad an aire
dha, a chionn gu'n do mheall
e iad rè ùine fhada le a dhruidh-
eachd.
12 Ach an uair a chreid iad
Philip, a' searmonachadh nan
nithe a bhuineas do rìoghachd
Dhé, agus do ainm Iosa Criosd,
bhaisteadh iad eadar fheara a-
gus mhnài.
13 An sin chreid Simon
féin mar an ceudna: agus an
uair a bhaisteadh e, dh'fhan e
maille ri Philip, agus a' faicinn
nan comhara agus nam feartan
a rinneadh, ghabh e iongantas
ro mhòr.
14 Agus an uair a chuala
na h-abstoil a bha ann an Ieru-
salem, gu'n do ghabh Samaria
focal Dhé, chuir iad d'an ionn-
suidh Peadar agus Eoin:
15 Agus an uair a chaidh
iad sìos, ghuidh iad air an son
gu'm faigheadh iad an Spiorad
naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad *an* làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunnaic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgiod dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomhsa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi *mo* làmha, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgiod 'am mugha maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.

21 Cha-n 'eil agad cuid no crannchur 's a' chùis so: oir cha-n 'eil do chridhe dìreach 'am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaine do chridhe.

23 Oir a ta mi 'g ad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus *fo* chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dheanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'n a fhàsach.

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e: agus, feuch, duine àraidh, caillteanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fo Chandace ban-righinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem, chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'n a shuidhe 'n a charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh ?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n sgriobtuir a bha e 'leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh; agus mar uan a ta 'n a thosd 'am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'N a ìsleachadh thugadh
a bhreitheanas air falbh : agus
cò a nochdas a ghinealach?
oir thogadh a bheatha o'n tal-
amh.
34 Agus fhreagair an caillt-
eanach, agus thubhairt e ri
Philip, Guidheam thu, co uime
tha am fàidh ag ràdh so? uime
féin, no mu neach éigin eile?
35 An sin dh'fhosgail Phil-
ip a bheul, agus a' tòiseach-
adh o'n sgriobtuir sin, shear-
monaich e Iosa dha.
36 Agus an uair a dh'imich
iad air an t-slighe, thàinig iad
gu h-uisge àraidh : agus thu-
bhairt an caillteanach, Feuch,
uisge ; ciod a ta bacadh mise
bhi air mo bhaisteadh?
37 Agus thubhairt Philip,
Ma tha thu a' creidsinn le d'
uile chridhe, feudaidh tu. A-
gus fhreagair e agus thubhairt
e, Tha mi a' creidsinn gur e
Iosa Criosd Mac Dhé.
38 Agus dh'àithn e'n car-
bad a sheasamh : agus chaidh
iad sìos le chéile do'n uisge,
araon Philip agus an caillt-
eanach ; agus bhaist se e.
39 Agus an uair a thàinig
iad a nìos as an uisge, thug
Spiorad an Tighearna Philip
leis, agus cha-n fhac an caillt-
eanach tuilleadh e : agus dh'-
imich e air 'aghaidh le gaird-
eachas.
40 Ach fhuaradh Philip
ann an Asotos : agus shear-
monaich e anns na bailtibh
uile, a' dol troimh *an duthaich*,
gus an d'thàinig e gu Ce-
sarea.

CAIB. IX.

AGUS air do Shaul bhi
fathast a' séideadh bag-
raidh, agus àir an aghaidh
dheisciobul an Tighearna,
chaidh e chum an àrd-shag-
airt,
2 Agus dh'iarr e litrichean
uaith gu Damascus chum nan
sionagog, chum nam faigheadh
e aon neach do'n t-slighe so,
co aca b'fhir no mnài iad,
gu'n tugadh e leis ceangailte
gu Ierusalem iad.
3 Agus ag imeachd dha,
tharladh gu'n do dhruid e ri
Damascus : agus dhealraich
gu h-obann mu'n cuairt air
solus o nèamh.
4 Agus air tuiteam dha air
an talamh, chual e guth ag
ràdh ris, A Shauil, A Shauil,
c'ar son a ta thu 'g am gheur-
leanmhuinn-sa?
5 Agus thubhairt esan, Cò
thu, a Thighearn? Agus thu-
bhairt an Tighearn, Is mise
Iosa a ta thusa a' geur lean-
mhuinn : *is* cruaidh dhuitse
breabadh an aghaidh nan dealg.
6 Agus air dhasan bhi air
chrith agus làn uamhainn, thu-
bhairt e, A Thighearn, ciod
is àill leat mise a dheanamh?
Agus *thubhairt* an Tighearn
ris, Eirich, agus rach a steach
do'n bhaile, agus innsear dhuit
ciod is còir dhuit a dheanamh.
7 Agus sheas na daoine bha
'g imeachd maille ris 'n an
tosd, a' cluinntinn a' ghutha,
ach gun neach air bith fhaic-
inn.
8 Agus dh'éirich Saul o'n

talamh, agus air fosgladh a
shùl dha, cha-n fhac e neach
air bith : ach air dhoibh breith
air a làimh, threòraich iad *e* gu
Damascus.
9 Agus bha e tri làithean
gun radharc, agus cha d'ith
agus cha d'òl e ni air bith.
10 Agus bha deisciobul àr-
aidh ann an Damascus, d'am
b'ainm Ananias ; agus thu-
bhairt an Tighearn ris ann am
foillseachadh, Ananiais. Agus
thubhairt esan, Feuch *a ta* mi
an so, a Thighearn.
11 Agus *thubhairt* an Tigh-
earn ris, Eirich, agus imich
do'n t-sràid, ris an abrar Dìr-
each, agus iarr ann an tigh
Iudais, duine o Tharsus d'an
goirear Saul : oir feuch, a ta e
ri urnuigh,
12 Agus chunnaic e ann am
foillseachadh duine d'an ainm
Ananias, a' teachd a steach,
agus a' cur *a* làimhe air, chum
gu'm faigheadh e a radharc.
13 An sin fhreagair Ana-
nias, A Thighearn, chuala mi
o mhòran mu'n duine so, cia
lìon olc a rinn e do d' naomh-
aibh ann an Ierusalem :
14 Agus a ta an so ùghd-
arras aige o uachdaranaibh nan
sagart, iadsan uile a cheangal
a ta gairm air d'ainm-sa.
15 Ach thubhairt an Tigh-
earn ris, Imich ; oir is soith-
each taghta dhomhsa e, chum
m'ainm a ghiùlan am fianuis
nan Cinneach, agus rìghrean,
agus chloinn Israeil.
16 Oir nochdaidh mise dha
cia mòr na nithe a's éigin
da fhulang air sgàth m'ainme-
sa.
17 Agus dh'imich Ananias,
agus chaidh e steach do'n tigh ;
agus chuir e a làmhan air,
agus thubhairt e, A Shauil, a
bhràthair, chuir an Tighearn,
(*eadhon* Iosa a dh'fhoillsich-
eadh dhuitse anns an t-slighe
air an d'thàinig thu,) mise
chum gu'm faigheadh tu do
radharc, agus gu'm biodh tu
air do lìonadh leis an Spiorad
naomh.
18 Agus air ball thuit o
'shùilibh mar gu'm biodh lann-
an ; agus dh'aisigeadh a radh-
arc dha gun dàil, agus air dha
éirigh, bhaisteadh e.
19 Agus an uair a ghabh e
biadh, neartaicheadh e. An
sin bha Saul làithean àraidh
maille ris na deisciobluibh a
bha ann an Damascus.
20 Agus air ball shearmon-
aich e Iosa anns na sionagog-
aibh, gur esan Mac Dhé.
21 Ach bha na h-uile a
chual *e* fo uamhas, agus thu-
bhairt iad, Nach e so esan a
bha 'sgrios ann an Ierusalem
iadsan a bha 'gairm air an ainm
so, agus a thàinig an so chum
na crìche so, gu'n tugadh e
ceangailte iad dh'ionnsuidh
nachdarana nan sagart ?
22 Ach bu mhòid a neart-
aicheadh Saul, agus chuir e
gu h-amhluadh na h-Iudhaich
a bha chòmhnuidh ann an Da-
mascus, a' dearbhadh gur e so
an Criosd.
23 Agus air dol do mhòran
làithean seachad, rinn na h-

Iudhaich comhairle ra chéile
esan a mharbhadh:
24 Ach thugadh fios do
Shaul air am feill: agus bha
faire aca air na geatachaibh a
là agus a dh'oidhche chum a
mharbhadh.
25 An sin ghabh na deiscio-
buil e 's an oidhche, agus chuir
iad a mach thar a' bhalla e, a-
gus leig iad sìos ann an cliabh *e*.
26 Agus an uair a thàinig
Saul gu Ierusalem, dh'fheuch
e ri e féin a cheangal ris na
deisciobluibh: ach bha eagal
orra uile roimhe, agus cha do
chreid iad gu'm bu deisciobul
e.
27 Ach ghabh Barnabas d'a
ionnsuidh e, agus thug e chum
nan abstol *e*, agus chuir e'n
ceill doibh cionnus a chunn-
aic e'n Tighearn anns an
t-slighe, agus gu'n do labhair
e ris, agus cionnus a shear-
monaich e gu dàna ann an
Damascus 'an ainm Iosa.
28 Agus bha e maille riu a'
teachd a steach, agus a' dol a
mach ann an Ierusalem.
29 Agus labhair e gu dàna
'an ainm an Tighearna Iosa, a-
gus rinn e deasboireachd 'an
aghaidh nan Greugach: ach
chuir iadsan rompa esan a
mharbhadh.
30 Ach an uair a thuig na
bràithre *so*, thug iad sìos e gu
Cesarea, agus chuir iad air
falbh gu Tarsus e.
31 An sin bha fois aig na
h-eaglaisibh troimh Iudea uile,
agus Ghalile, agus Shamaria,
agus air dhoibh bhi air an tog-
ail suas, agus a' siubhal ann
an eagal an Tighearn, agus ann
an comhfhurtachd an Spior-
aid naoimh, mheudaicheadh
gu mòr iad.
32 Agus tharladh, air do
Pheadar imeachd troimh gach
àite, gu'n deachaidh e sìos mar
an ceudna chum nan naomh a
bha gabhail còmhnuidh ann
an Lida.
33 Agus fhuair e an sin
duine àraidh d'am b'ainm E-
neas, a bha rè ochd bliadhna
air a leabaidh, agus e gu tinn
leis a' phairilis.
34 Agus thubhairt Peadar
ris, Eneais, tha Iosa Criosd ga
d' leigheas: éirich agus dean
do leabadh. Agus air ball
dh'eirich e.
35 Agus chunnaic iadsan
uile e, a bha chòmhnuidh ann
an Lida, agus *ann* an Saron,
agus phill iad chum an Tigh-
earn.
36 A nis bha ban-deisciobul
àraidh ann an Iopa d'am
b'ainm Tabita, 's e sin, air
eadar-theangachadh, Dorcas:
bha a' bhean so làn do dheadh
oibribh, agus do dhéircibh a
rinn i.
37 Agus tharladh anns na
làithibh sin, air dhi bhi gu
tinn gu'n d'fhuair i bàs: A-
gus air dhoibh a h-ionnlad,
chuir iad ann an seòmar
uachdarach *i*.
38 Agus air do Lida bhi
fagus do Iopa, *agus* air cluinn-
tinn do na deisciobluibh gu'n
robh Peadar an sin, chuir iad
dithis dhaoine d'a ionnsuidh,

a' guidhe *air* e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'-fhosgail ise a sùilean: Agus air dhi Peadar fhaicinn, dh'-éirich i 'n a suidhe.

41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e 'n a seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e 'n an làthair beò i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearn.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do laithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

AGUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd ris an abrar *a' chuideachd* Eadailteach,

2 *Duine* cràbhach, agus air an robh eagal Dè maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a deanamh urnùigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'urnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feitheamh air;

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'n uair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh urnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire.

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis *biadh* ith-

eadh: ach am feadh a bha iad-
san ag ullachadh, thuit e ann
an neul,
11 Agus chunnaic e nèamh
fosgailte, agus soitheach àr-
aidh a' teachd a nuas d'a ionn-
suidh, mar bhraith-lìn mhòir,
ceangailte air a ceithir oisnibh,
agus air a leigeadh sìos air an
talamh;
12 Anns an robh gach uile
ghnè bheathaiche ceithir-chos-
ach na talmhainn, agus bheath-
aiche allta, agus bhiasda snàig-
each, agus eunlaith an athair.
13 Agus thàinig guth d'a
ionnsuidh, Eirich, a Pheadair;
marbh agus ith.
14 Ach thubhairt Peadar,
Ni h-eadh, a Thighearn; oir
cha d'ith mi riamh aon ni
coitchionn no neòghlan.
15 Agus *thubhairt* an guth
ris a rìs an dara uair, Na nithe
sin a ghlan Dia, na gairm thusa
coitchionn.
16 Agus rinneadh so tri
uairean: agus thogadh an
soitheach a rìs suas gu néamh.
17 A nis an uair a bha
Peadar fo amharus ann féin
ciod bu chiall do'n t-sealladh
a chunnaic e, feuch, bha na
daoine a chuireadh o Chorne-
lius, an déigh dhoibh tigh Shi-
moin iarraidh, 'n an seasamh
aig an dorus.
18 Agus air gairm dhoibh,
dh'fheòraich iad an robh Si-
mon d'an co-ainm Peadar, air
aoidheachd an sin.
19 Am feadh a bha Peadar
a'smuaineachadh air an t-seall-
adh, thubhairt an Spiorad ris,
Feuch, tha triuir dhaoine ga
d' iarraidh.
20 Uime sin éirich, agus
gabh sìos, agus imich maille
riu, gun amharus air bith a
bhi ort: oir is mise a chuir
uam iad.
21 Agus chaidh Peadar sìos
chum nan daoine, [a chuir-
eadh d'a ionnsuidh o Chorne-
lius,] agus thubhairt e, Feuch,
is mise an ti a tha sibh ag iarr-
aidh: ciod e an t-aobhar mu'n
d'thàinig sibh?
22 Agus thubhairt iadsan,
Fhuair Cornelius an ceannard-
ceud, duine cothromach, air
am bheil eagal Dé, agus fo
dheadh ainm aig cinneach nan
Iudhach uile, rabhadh o Dhia
le aingeal naomh, fios a chur
ortsa d'a thigh, agus briathran
a chluinntinn uait.
23 An sin ghairm e steach
iad, agus thug e aoidheachd
dhoibh. Agus air an là màir-
each dh'imich Peadar maille
riu, agus chaidh dream àraidh
do na bràithribh o Iopa maille
ris.
24 Agus air an là màireach
chaidh iad a steach do Chesa-
rea: agus bha Cornelius a'
feitheamh riu, agus air gairm
a luchd-dàimh agus a chàirde
dìsle an ceann a chéile.
25 Agus an uair a bha Pead-
er a' dol a steach, choinnich
Cornelius e, agus thuit e sìos
aig a chosaibh, agus rinn e
aoradh *dha.*
26 Ach thog Peadar suas e,
ag ràdh, Seas suas; is duine
mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'n a Iudhach, comhluadar a chumail ri neach a tha do chinneach eile, no teachd am fagus da; ach nochd Dia dhomhsa, gun duine air bith a ghairm coitchionn no neò-ghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'n uair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'n a aghaidh: air an aobhar sin tha mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gus an uair so bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naothadh uair bha mi 'deanamh urnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a'm' làthair ann an eudach dealrach,

31 Agus thubhairt e, A Chorneliuis, fhuair d'urnuigh éisdeachd, agus tha do dhéirc-ean air an cuimhneachadh 'am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shi-moin, fear-deasachaidh leath-air, làimh ris a' mhuir; neach, 'n uair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort.; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobh-ar sin tha sinne uile an so a làthair 'am fianuis Dé, a dh'-éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Pea-dar a bheul, agus thubhairt e, Gu fìrinneach tha mi 'g aith-neachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil 'eagalsan, agus a ta 'g oibreachadh fìreantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil, a' searmon-achadh sìth tre Iosa Criosd, (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìre Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a bhaist-idh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slàn-uchadh nan uile a bha air am foir-eigneachadh leis an diabh-ul: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'n ar fian-uisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusa-lem; neach a mharbh iad, 'g a chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach;

41 Cha-n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh,

eadhon dhuinne, a dh'ith agus
a dh'òl maille ris an déigh dha
éirigh o na marbhaibh.
42 Agus dh'àithn e dhuinne
searmonachadh do'n t-sluagh,
agus fianuis a dheanamh gur
esan a dh'orduicheadh le Dia
'n a bhreitheamh air bheòth-
aibh agus air mharbhaibh.
43 Dhasan tha na fàidhean
uile a' toirt fianuis, gu'm faigh
gach neach a chreideas ann
maitheanas 'n am peacaibh tre
'ainm-san.
44 Am feadh a bha Peadar
fathast a' labhairt nam briath-
ra sin, thuirling an Spiorad
naomh orra-san uile a chual
am focal.
45 Agus ghabh na creidich
do'n timchioll-ghearradh, a
mheud diubh 's a thàinig maille
ri Peadar, iongantas mòr, do
bhrìgh gu'n do dhòirteadh air
na Cinnich mar an ceudna
tiodhlac an Spioraid naoimh.
46 Oir chuala siad iad a'
labhairt le teangaibh, agus ag
àrd-mholadh Dhé. An sin
fhreagair Peadar,
47 Am feud neach sam bith
uisge a thoirmeasg, chum nach
rachadh iad so a bhaisteadh,
a fhuair an Spiorad naomh,
co maith ruinne ?
48 Agus dh'orduich e iad a
bhi air am baisteadh ann an
ainm an Tighearna. An sin
ghuidh iad air fantuinn *maille
riu* làithean àraidh.

CAIB. XI.

AGUS chuala na h-abstoil
agus na bràithrean a bha
ann an Iudea, gu'n do ghabh
na Cinnich mar an ceudna ri
focal Dé.
2 Agus an uair a chaidh
Peadar suas gu Ierusalem,
rinn iadsan a bha do'n tim-
chioll-ghearradh conspoid ris,
3 Ag ràdh, Chaidh thu
steach a dh'ionnsuidh dhaoine
nach robh air an timchioll-
ghearradh, agus dh'ith thu
maille riu.
4 Agus thòisich Peadar, a-
gus chuir e'n *t-iomlan* an céill
doibh 'an ordugh, ag ràdh,
5 Bha mi ann am baile
Iopa ri urnuigh ; agus ann an
neul chunnaic mi sealladh,
Soitheach àraidh a' teachd a
nuas, mar bhraith-lìn mhòir,
air a leigeadh a nuas o nèamh
air a ceithir oisnibh ; agus
thàinig i a m' ionnsuidh-sa.
6 Agus air dhomh beachd-
achadh gu geur oirre, thug
mi fa'near, agus chunnaic mi
beathaiche ceithir-chosach na
talmhainn, agus na fiadh-
bheathaiche, agus na biasda
snàigeach, agus eunlaith an
athair.
7 Agus chuala mi guth ag
ràdh rium, Eirich, a Pheadair ;
marbh agus ith.
8 Ach thubhairt mise, Ni
h-eadh, a Thighearn : oir cha
deachaidh riamh aon ni coit-
chionn no neòghlan a steach
do m' bheul.
9 Ach fhreagair an guth
mi an dara uair o nèamh, Na
nithe a ghlan Dia na meas
thusa neòghlan.
10 Agus rinneadh so tri

uairean: agus thogadh an t-
iomlan a rìs suas gu nèamh.
11 Agus, feuch, air ball bha
triuir dhaoine air teachd chum
an tighe anns an robh mi, a
chuireadh o Chesarea a m'
ionnsuidh.
12 Agus thubhairt an Spior-
ad rium dol maille riu, gun
amharus air bith a bhi orm.
Agus chaidh mar an ceudna
an t-seathnar bhràithre so
maille rium, agus chaidh
sinn a steach do thigh an
duine:
13 Agus nochd e dhuinn
cionnus a chunnaic e aingeal
'n a sheasamh 'n a thigh, a
thubhairt ris, Cuir daoine gu
Iopa, agus cuir fios air Simon,
d'an co-ainm Peadar;
14 Neach a labhras briathra
riut, leis an tèarnar thu féin
agus do thigh uile.
15 Agus an uair a thòisich
mi air labhairt, thuirling an
Spiorad naomh orra-san, mar
oirnne air tùs.
16 An sin chuimhnich mise
focal an Tighearna, mar a
thubhairt e, Bhaist Eoin gun
amharus le h-uisge; ach baist-
ear sibhse leis an Spiorad
naomh.
17 Uime sin ma thug Dia
dhoibh-san a cho-ionann tiodh-
laca ruinne, a chreid anns an
Tighearn Iosa Criosd, cò mise
gu'm bithinn comasach bacadh
a chur air Dia?
18 Agus an uair a chual iad
na nithe so, thosd iad, agus
thug iad glòir do Dhia ag
ràdh, Thug Dia ma seadh mar
an ceudna do na Cinnich aith-
reachas chum na beatha.
19 A nis chaidh iadsan a
sgapadh a mach leis an àmh-
ghar a dh'éirich air son Steph-
ein, gu ruig Phenice, agus
Ciprus, agus Antioch, gun am
focal a labhairt ri aon neach
ach ris na h-Iudhaich a mhàin.
20 Agus bha cuid diubh o
Chiprus, agus o Chirene, dream
air dhoibh dol a steach do An-
tioch, a labhair ris na Greug-
aich, a' searmonachadh an
Tighearna Iosa.
21 Agus bha làmh an Tigh-
earna maille riu: agus chreid
àireamh mhòr, agus phill iad
chum an Tighearn.
22 Agus thàinig sgeula air
na nithibh sin gu cluasaibh na
h-eaglais a bha ann an Ierusa-
lem; agus chuir iad Barnabas
uatha, chum gu'n rachadh e
gu Antioch:
23 Neach an uair a thàinig
e, agus a chunnaic e gràs Dhé.
a rinn gairdeachas, agus a dh'-
earail orra uile, gu'n dlùth-
leanadh iad ris an Tighearn le
rùn cridhe.
24 Oir bha e 'n a dhuine
maith agus làn do'n Spiorad
naomh, agus do chreidimh.
Agus chuireadh sluagh mòr ris
an Tighearn.
25 An sin chaidh Barnabas
gu Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.
26 Agus air dha fhaotainn,
thug e leis e gu Antioch. A-
gus tharladh, gu'n robh iad rè
bliadhna iomlain air an cruinn-
eachadh maille ris an eaglais,
agus gu'n do theagaisg iad

sluagh mòr; agus gu'n do
ghoireadh Criosduidhean do
na deisciobluibh air tùs ann an
Antioch.
27 Agus anns na làithibh
sin thàinig fàidhean o Ierusa-
lem gu Antioch.
28 Agus air seasamh suas
do aon diubh d'am b'ainm
Agabus, dh'fhoillsich e troimh
an Spiorad, gu'm biodh gorta
mhòr air feadh an domhain
uile: ni mar an ceudna a
thachair ri linn Chlaudiuis
Cheasair.
29 An sin chuir gach aon
do na deisciobluibh roimhe,
a réir a chomais, còmhnadh
a chur chum nam bràithrean,
a bha chòmhnuidh ann an Iu-
dea.
30 Ni mar an ceudna a rinn
iad, agus chuir iad e chum
nan seanairean le làimh Bhar-
nabais agus Shauil.

CAIB. XII.

ANIS mu'n àm sin, shìn
Herod an righ *a* làmhan,
a dheanamh uilc air dream àr-
aidh do'n eaglais.
2 Agus mharbh e Seumas
bràthair Eoin leis a' chlaidh-
eamh.
3 Agus an uair a chunnaic
e gu'n do thaitinn sin ris na
h-Iudhaich, chaidh e air agh-
aidh a ghlacadh Pheadair mar
an ceudna. (Agus b'iad làith-
ean an arain neo-ghoirtichte a
bh'ann.)
4 Agus ghlac e agus chuir
e'm prìosan e, agus thug se e
r'a ghleidheadh do cheithir
cheathrar shaighdearan, fa rùn
a thoirt a mach do'n t-sluagh
an déigh na càisge.
5 Air an aobhar sin ghleidh-
eadh Peadar anns a' phrìosan:
ach bha bith-urnuigh air a
deanamh leis an eaglais ri Dia
air a shon.
6 Agus an uair a b'áill le
Herod a thoirt a mach, 's an
oidhche sin féin bha Pead-
ar 'n a chodal eadar dithis
shaighdearan, ceangailte le dà
shlabhruidh: agus bha 'n luchd-
faire fa chomhair an doruis a'
coimhead a' phrìosain.
7 Agus, feuch, thàinig ain-
geal an Tighearn air, agus
dhealraich solus anns a' phrìos-
an: agus bhuail e taobh Phead-
air, agus dhùisg se e, ag ràdh,
Eirich gu grad. Agus thuit
a cheanglaiche d'a làmhaibh.
8 Agus thubhairt an t-ain-
geal ris, Crioslaich thu féin,
agus ceangail ort do bhonn-
bhrògan: agus rinn e mar
sin. Agus thubhairt e ris,
Tilg t'fhalluinn umad, agus
lean mise.
9 Agus chaidh e mach, agus
lean se e; agus cha robh fhios
aige gu'n robh e fìor an ni a
rinneadh leis an aingeal: ach
shaoil e gu'm bu taisbean a
chunnaic e.
10 Agus air dhoibh dol
troimh 'n cheud agus an dara
faire, thàinig iad chum a'
gheata iaruinn a ta treòrach-
adh do'n bhaile, a dh'fhosgail
doibh leis féin: agus air dol a
mach dhoibh, chaidh iad air
an aghaidh troimh aon sràid,

agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uaith.

11 Agus an uair a thàinig Peadar d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fìreanneach gu'n do chuir an Tighearn 'aingeal uaith, agus gu'n do shaor e mi o làimh Heroid, agus *o* uile dhùil pobuill nan Iudhach.

12 Agus an uair a smuainich *e air a' chùis*, thàinig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d'an co-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri urnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheata, thàinig gruagach d'am b'ainm Roda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'aithnich i guth Pheadair, tre aoibhneas cha d'fhosgail i an geata, ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'n a sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha thu air mhi-chéill. Ach bha ise toirt dearbh-chinnte gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, Is e 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhuanaich Peadar a' bualadh *an doruis:* agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan sméideadh orra le a làimh iad a bhi 'n an tosd, chuir e'n céill doibh cionnus a thug an Tighearn as a' phrìosan e. Agus thubhairt e, Innsibh na nithe so do Sheumas agus do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do'n là bha iomairt nach bu bheag 'am measg nan saighdearan, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr Herod e, agus nach d'fhuair se e, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh *chum peanais.* Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmhnuidh *an sin.*

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoin : ach thàinig iadsan a dh'aon inntinn d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seomradair an righ a thoirt air ann crann, dh'iarr iad sìth ; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le *tir* an righ.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rìoghail, agus 'n a shuidhe air a righchaithir, labhair e gu deasbhriathrach riu.

22 Agus rinn an sluagh iolach, *ag ràdh, Is* guth Dé *so,* agus cha *ghuth* duine.

23 Agus air ball bhuail aingeal an Tighearn e, do bhrìgh nach d' thug e a' ghlòir do Dhia: agus dh'itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearn agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dho'bh *am* ministrileachd a

choimhlionadh, a' toirt leo
mar an ceudna Eoin, da'n co-
ainm Marcus.

CAIB. XIII.

ANIS bha anns an eaglais
a bha aig Antioch, fàidh-
ean, agus luchd-teagaisg àr-
aidh; mar a ta Barnabas, agus
Simeon ris an abrar Niger, a-
gus Lucius o Chirene, agus
Manaen comh-alta Heroid an
Tetrairc, agus Saul.
2 Agus air dhoibh bhi ri
ministrileachd do'n Tighearn,
agus a' trasgadh, thubhairt an
Spiorad naomh, Cuiribh air
leth dhomhsa Barnabas agus
Saul, chum na h-oibre gus an
do ghairm mi iad.
3 An sin air dhoibh trasg-
adh agus urnuigh a dhean-
amh, agus an làmhan a chur
orra, leig iad uatha *iad*.
4 Mar sin air dhoibh-san a
bhi air an cur a mach leis an
Spiorad naomh, chaidh iad
sìos gu Seleucia; agus o sin
sheòl iad gu Ciprus.
5 Agus air dhoibh bhi ann
an Salamis, shearmonaich iad
focal Dé ann an sionagogaibh
nan Iudhach: agus bha mar
an ceudna Eoin aca mar fhear-
frithealaidh.
6 Agus an uair a chaidh iad
troimh an eilean gu Paphos,
fhuair iad druidh àraidh, fàidh
bréige, Iudhach, d'am b'ainm
Bar-iesus:
7 Neach a bha maille ri Ser-
gius Paulus an t-uachdaran,
duine tuigseach; air dhasan
Barnabas agus Saul a ghairm
d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal
Dé a chluinntinn.
8 Ach chuir Elimas an
druidh, (oir is ann mar so a dh'-
eadar-theangaichear 'ainm,)
'n an aghaidh, ag iarraidh an
t-uachdaran a thionndadh o'n
chreidimh.
9 An sin air bhi do Shaul,
(d'an *goirear* Pòl,) làn do'n
Spiorad naomh, agus ag amh-
arc gu geur air,
10 Thubhairt e, O thusa a
ta làn do'n uile cheilg, agus
do'n uile dhroch-bheirt, a mhic
an diabhuil, a nàmhaid na h-
uile fhìreantachd, nach sguir
thu do fhiaradh shlighean dìr-
each an Tighearna?
11 Agus feuch a nis, *tha*
làmh an Tighearn ort, agus
bithidh tu dall, gun a' ghrian
fhaicinn rè tamuill. Agus air
ball thuit ceò agus dorchadas
air; agus a' tionndadh mu'n
cuairt, dh'iarr e dream a
threòraicheadh air làimh e.
12 An sin an uair a chunn-
aic an t-uachdaran an ni a
rinneadh, chreid e, air dha
bhi làn iongantais mu theagasg
an Tighearna.
13 Agus air gabhail luinge
do Phòl agus d'a chuideachd
o Phaphos, thàinig iad gu Per-
ga na Pamphilia: agus air do
Eoin am fàgail, phill e gu Ie-
rusalem.
14 Ach air dhoibh-san im-
eachd o Pherga, thàinig iad
gu Antioch na Pisidia, agus
chaidh iad a steach do'n t-sio-
nagog air là na sàbaid, agus
shuidh iad.

15 Agus an déigh leughaidh
an lagha agus nam Fàidhean,
chuir uachdarain na siona-
goig da'n ionnsuidh, ag ràdh,
Fheara *agus* a bhràithre, ma
tha focal earail agaibh do'n t-
sluagh, abraibh *e*.
16 'An sin an uair a sheas
Pòl suas agus a sméid e orra le
'làimh, thubhairt e, Fheara Is-
raeil, agus sibhse air am bheil
eagal Dé, eisdibh.
17 Thagh Dia a' phobuill
so Israeil ar n-aithriche, agus
dh'àrdaich e'm pobull 'n uair
a bha iad air choigrich ann
an tìr na h-Eiphit, agus le
làimh àrd thug e iad a mach
aisde.
18 Agus mu thimchioll
ùine dhà fhichead bliadhna
ghiùlain e le'm beusaibh anns
an fhàsach.
19 Agus an uair a sgrios e
seachd cinnich ann an tìr Cha-
naain, roinn e am fearann orra-
san le crannchur.
20 Agus 'n a dhéigh sin mu
thimchioll ceithir cheud agus
leth-cheud bliadhna, thug e
dhoibh breitheamhna, gu Sa-
muel am fàidh.
21 Agus 'n a dhéigh sin dh'-
iarr iad righ: agus thug Dia
dhoibh Saul mac Chis, duine
do thréibh Bheniamin, rè dhà
fhichead bliadhna.
22 Agus air dha esan atharr-
achadh, thog e suas Daibhidh
gu bhi 'n a righ dhoibh; d'an
d'thug e mar an ceudna fian-
uis, ag ràdh, Fhuair mi Daibh-
idh *mac* Iese, duine a réir mo
chridhe féin, a ni m' uile thoil.
23 Do shliochd an duine
so thog Dia suas do Israel a
réir *a* gheallaidh, Slanuighear,
eadhon Iosa:
24 Air do Eoin roimh a
theachdsan, baisteadh an aith-
reachais air tùs a shearmonach-
adh do phobull Israeil uile.
25 Agus mar a choimhlion
Eoin a thriall, thubhairt e, An
ti a ta sibh a' saoilsinn is mise,
cha mhi *e*. Ach feuch, a ta
neach a' teachd a'm' dhéigh,
nach airidh mi air brògan a
chos fhuasgladh.
26 Fheara *agus* a bhràithre,
a chlann fine Abrahaim, agus
a mheud agaibh air am bheil
eagal Dé, is ann do 'ur n-ionn-
suidh-sa a chuireadh focal na
slàinte so.
27 Oir iadsan a ta chòmh-
nuidh ann an Ierusalem, agus
an uachdarain, air dhoibh bhi
aineolach airsan, agus air foc-
laibh nam Fàidhean a ta air an
leughadh gach sàbaid, le *esan*
a dhìteadh choimhlion siad
iad.
28 Agus ged nach d'fhuair
iad coire bàis air bith *ann*,
dh'iarr iad air Pilat gu'n cuirt-
eadh esan gu bàs.
29 Agus an uair a choimh-
lion iad na h-uile nithe bha
sgrìobhta mu 'thimchioll, thug
iad a nuas o'n chrann *e*, agus
chuir iad ann an uaigh *e*.
30 Ach thog Dia suas o na
marbhaibh e:
31 Agus chunnacas e rè
mòrain làithean leosan, a
chaidh suas maille ris o Gha-
lile gu Ierusalem, dream a ta

'n am fianuisibh dhasan do'n
t-sluagh.
32 Agus a ta sinne a' soisg-
eulachadh dhuibhse a' gheall-
aidh, a rinneadh do na h-aith-
richibh,
33 Gu'n do choimhlion Dia
so dhuinne an clann, air dha
Iosa thogail suas; mar a ta e
sgrìobhta mar an ceudna 's an
dara Salm, Is tu mo Mhac-sa,
an diugh ghin mi thu.
34 Agus *mar dhearbhadh*
gu'n do thog e suas e o na
marbhaibh, gun e a philltinn
air ais tuilleadh chum truaill-
idheachd, thubhairt e mar so,
Bheir mise dhuibh tròcaire
cinnteach Dhaibhidh.
35 Uime sin thubhairt e
mar an ceudna ann an *Salm*
eile, Cha-n fhuiling thu do d'
Aon naomh gu'm faic e truaill-
idheachd:
36 Oir an déigh do Dhaibh-
idh a ghinealach féin a riarach-
adh a réir toil Dhé, choidil e,
agus chuireadh e chum 'aith-
riche, agus chunnaic e truaill-
idheachd:
37 Ach an ti a thog Dia
suas, cha-n fhac e truaillidh-
eachd.
38 Uime sin biodh fhios ag-
aibh-sa, fheara *agus* a bhràith-
re, gur ann tre'n duine so a
ta maitheanas pheacanna air
a shearmonachadh dhuibh:
39 Agus trìd-san a ta gach
neach a chreideas air a shaor-
adh o na h-uile nithibh, o
nach robh e'n comas duibh bhi
air bhur saoradh le lagh
Mhaois.
40 Thugaibh aire uime sin,
nach tig oirbh an ni a ta air a
ràdh anns na Fàidhibh;
41 Feuchaibh a luchd-tarc-
uis, agus gabhaibh iongantas,
agus rachadh as duibh: oir
oibrichidh mise obair ann bhur
làithibh-sa, obair nach creid
sibh idir, ge do chuireadh
duine an céill duibh e.
42 Agus an uair a chaidh
na h-Iudhaich a mach as an
t-sionagog, ghuidh na Cinnich
gu'n rachadh na briathra so a
labhairt riu féin an t-sàbaid
'n a dhéigh sin.
43 A nis an uair a sgaoil
an coimhthional, lean mòran
do na h-Iudhaich agus do na
proselitich chràbhach Pòl a-
gus Barnabas: agus labhair
iadsan riu, agus chuir iad imp-
idh orra fuireach ann an gràs
Dhé.
44 Agus air an là sàbaid a
b'fhaigse, is beag nach do
chruinnich am baile gu h-
iomlan a dh'éisdeachd ri focal
Dé.
45 Ach an uair a chunnaic
na h-Iudhaich na slòigh, lìon-
adh iad le h-eud, agus labhair
iad an aghaidh nan nithe sin
a labhradh le Pòl, a' labhairt
'n an aghaidh agus a' tabhairt
toibheim.
46 An sin dh'fhàs Pòl agus
Barnabas dàna, agus thubh-
airt iad, B'éigin focal Dé bhi
air a labhairt ribhse air tùs:
ach do bhrìgh gu'n do chuir
sibh cùl ris, agus gur i bhur
breth oirbh féin nach airidh
sibh air a' bheatha mhaireann-

ach, feuch, a ta sinne a' pillt-
inn chum nan Cinneach.
47 Oir is ann mar sin a
dh'àithn an Tighearna dhuinn,
ag radh, Chuir mi thu mar
sholus do na Cinnich, chum
gu'm bitheadh tu mar shlàinte
gu iomall na talmhainn.
48 Agus an uair a chuala
na Cinnich so, rinn iad gaird-
eachas, agus ghlòraich iad foc-
al an Tighearna: agus chreid
a mheud 's a bha orduichte
chum na beatha maireannaich.
49 Agus sgaoileadh focal
an Tighearna feadh na tìre
uile.
50 Ach bhrosnuich na h-
Iudhaich na mnài chràbhach
agus urramach, agus daoine
uaisle na caithreach, agus thog
iad geur-leanmhuinn air Pòl
agus Barnabas, agus thilg iad
a mach as an crìochaibh iad.
51 Ach chrath iadsan dus-
lach an cos dhiubh 'n an agh-
aidh, agus thàinig iad gu Ico-
nium.
52 Agus bha na deisciob-
uil air an lìonadh le h-aoibh-
neas, agus leis an Spiorad
naomh.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh ann an
Iconium, gu'n deachaidh
iad araon a steach do shiona-
gog nan Iudhach, agus gu'n
do labhair iad air chor as gu'n
do chreid cuideachd mhòr do
na h-Iudhaich, agus mar an
ceudna do na Greugaich.
2 Ach bhrosnuich na h-
Iudhaich mhi-chreideach, agus
lìon iad do dhroch rùn innt-
inn nan Cinneach an aghaidh
nam bràithre.
3 Uime sin dh'fhan iad
aimsir fhada a' labhairt gu
dàna mu thimchioll an Tigh-
earn, a rinn fianuis do fhocal
a ghràis, agus a thug fa'near
comharan agus mìorbhuilean
a bhi air an deanamh le'n
làmhaibh-san.
4 Ach bha sluagh a' bhaile
air an roinn: agus bha cuid
diubh leis na h-Iudhaich, a-
gus cuid eile leis na h-abstol-
aibh.
5 Agus an uair a thugadh
ionnsuidh araon leis na Cinn-
ich, agus mar an ceudna leis
na h-Iudhaich, maille r'an
uachdaranaibh chum iadsan
a mhaslachadh agus a chlach-
adh,
6 'N uair a thuig iadsan *so*,
theich iad gu Listra agus
Derbe, bailte do Licaonia, a-
gus chum na dùthcha mu'n
cuairt:
7 Agus bha iad a' searmon-
achadh an t-soisgeil an sin.
8 Agus bha ann an Listra
duine àraidh gun lùth 'n a
chosaibh 'n a shuidhe, a bha
bacach o bhroinn a mhàthar,
neach nach d'imich riamh:
9 Chual esan Pòl a' labh-
airt: neach air dha amharc
gu geur air, agus a thuigsinn
gu robh creidimh aige chum
a leigheas,
10 Thubhairt e le guth àrd,
Seas suas gu dìreach air do
chosaibh. Agus leum esan
agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànain Licaonia, Tha na Dée air teachd a nuas 'an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chomhair an caithreach-san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh chum nan geata, agus b'àill leis ìobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl *so,* reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am measg an t-sluagh, ag éigheach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh dìomhain sin chum an Dé bheò a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta annta:

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'n an slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe so dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun ìobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thàinig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile *e,* a' saoilsinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deisciobluibh m'a thimchioll, dh'éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile; agus air an là màireach dh'imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Listra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobul, *agus* ag earail orra buanachadh 's a' chreidimh, agus *a' teagasg* gur ann tre iomadh àmhghar is éigin duinn dol a steach do rìoghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad urnuigh maille ri trasgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol troimh Phisidia, thàinig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as a sin gu Antioch, *an t-ait* o'n d'earb-

adh iad ri gràs Dhé, chum na
h-oibre a choimhlion iad.
27 Agus an uair a thàinig
iad, agus a chruinnich iad an
eaglais an ceann a chéile,
dh'aithris iad meud nan nithe
a rinn Dia leo, agus gu'n
dh'fhosgail e dorus creidimh
do na Cinnich.
28 Agus dh'fhan iad 'an sin
aimsir nach bu bheag maille
ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

AGUS theagaisg dream àr-
aidh, a thàinig a nuas o
Iudea, na bràithre, *ag radh*,
Mur timchioll-ghearrar sibh a
réir gnàtha Mhaois, cha-n 'eil
e'n comas duibh bhi air bhur
tèarnadh.
2 Uime sin air do Phòl, a
gus do Bharnabas connsach-
adh agus deasboireachd nach
bu bheag a bhi aca riu, dh'ord-
uich iad Pòl agus Barnabas,
agus dream àraidh eile dhiubh
féin, a dhol suas chum nan ab-
stol agus nan seanairean gu
Ierusalem mu thimchioll na
ceisde so.
3 Agus air dhoibh bhi air
an toirt air an aghaidh leis an
eaglais, chaidh iad troimh Phe-
nice, agus Shamaria, a' cur an
céill iompachaidh nan Cinn-
each: agus thug iad aoibhneas
mòr do na bràithribh uile.
4 Agus an uair a thàinig
iad gu Ierusalem, ghabhadh
riu leis an eaglais, agus na
h-abstolaibh, agus na seanair-
ibh, agus dh'innis iad meud
nan nithe a rinn Dia leosan.
5 Ach dh'éirich dream àr-
aidh do bharail nam Phairis-
each a bha 'n an creidich, ag
ràdh, Gur còir an timchioll-
ghearradh, agus àithneadh
dhoibh lagh Mhaois a choimh-
ead.
6 Agus thàinig na h-abstoil
agus na seanairean an ceann
a chéile a dh'fheuchainn mu'n
chùis so.
7 Agus an déigh mòrain
deasboireachd, dh'éirich Pead-
ar agus thubhairt e riu, Fheara
agus a bhràithre, tha fhios ag-
aibh o cheann fhada gu'n do
ròghnuich Dia 'n ar measg-ne,
o m' bheul-sa gu'n cluinneadh
na Cinnich focal an t-soisgeil,
agus gu'n creideadh iad:
8 Agus rinn an Dia d'an
aithne an cridhe, fianuis dhoibh,
a' tabhairt an Spioraid naoimh
dhoibh, mar a *thug e* dhuinne;
9 Agus cha d'rinn e eadar-
dhealachadh eadar sinne agus
iadsan, a' glanadh an cridhe le
creidimh.
10 C'ar son uime sin a nis
a ta sibh a' brosnuchadh Dhé,
le cuing a chur air muineal
nan deisciobul, nach robh aon
chuid ar n-aithriche no sinne
comasach air a giùlan?
11 Gidheadh a ta sinn a'
creidsinn, tre ghràs an Tigh-
earna Iosa Criosd, gu saorar
sinn amhuil mar iadsan.
12 An sin dh'fhan a' chuid-
eachd uile 'n an tosd, agus
thug iad éisdeachd do Bharna-
bas agus do Phòl, ag inn-
seadh meud nan comhara agus
nam mìorbhuile a rinn Dia

leosan am measg nan Cinn-
each.
13 Agus an déigh dhoibh
bhi 'n an tosd, fhreagair Seu-
mas, ag ràdh, Fheara *agus* a
bhràithre, éisdibh riumsa:
14 Chuir Simeon an céill
cionnus a dh'fhiosraich Dia na
Cinnich air tùs, le pobull a
ghabhail as am measg d'a ainm
féin.
15 Agus do so tha briathra
nam fàidhean a' co-fhreagairt;
a réir mar a ta e sgrìobhta,
16 An déigh so pillidh mi,
agus togaidh mi suas a rìs
pàilliun Dhaibhidh, a ta air
tuiteam; agus togaidh mi a
rìs an ni a thuit deth, agus
cuiridh mi suas e:
17 Chum gu'n iarr fuigh-
eall nan daoine an Tighearn,
agus na h-uile Chinnich, air
an goirear m'ainm-sa, tha an
Tighearn ag ràdh, a ta dean-
amh nan nithe sin uile.
18 Aithnichte do Dhia tha
'oibre féin uile o thoiseach an
t-saoghail.
19 Uime sin is i mo bhreth-
sa, nach cuir sinn mi-shuaimh-
neas orra-san do na Cinnich,
a ta air pilltinn chum Dhé:
20 Ach gu'n sgrìobh sinn
d'an ionnsuidh, iad a sheach-
nadh truaillidheachd ìodhola,
agus strìopachais, agus ni
tachdta, agus fola.
21 Oir a ta aig Maois o na
linnibh cian anns gach baile
daoine a ta 'g a shearmonach-
adh air dha bhi air a leugh-
adh, gach là sàbaid anns na
sionagogaibh.
22 An sinn chunnacas iom-
chuidh do na h-abstolaibh, a-
gus do na seanairibh, maille
ris an eaglais uile, daoine
taghta dhiubh féin a chur gu
Antioch, maille ri Pòl agus
Barnabas; *eadhon*, Iudas d'an
co-ainm Barsabas, agus Silas,
daoine inbheach am measg
nam bràithre:
23 Agus sgrìobh iad litriche
leo air an dòigh so, Tha na
h-abstoil, agus na seanairean
agus na bràithrean a' cur
beannachd chum nam bràith-
re do na Cinnich a ta ann an
Antioch, agus ann an Siria, a-
gus ann an Cilicia:
24 Do bhrìgh gu'n cuala
sinne, gu'n do chuir dream
àraidh a chaidh uainne mi-
shuaimhneas oirbh le briath-
raibh, ag atharrachadh bhur
n-inntinn, ag ràdh, *Gur coir
dhuibh* bhi air bhur timchioll-
ghearradh, agus an lagh a
choimhead; do nach d'thug
sinne *a leithid sin a dh'*àith-
ne:
25 Chunnacas iomchuidh
duinne, air dhuinn bhi cruinn
a dh'aon toil, daoine taghta a
chur do 'ur n-ionnsuidh-sa,
maille ri ar *braithribh* gràdh-
ach Barnabas agus Pòl;
26 Daoine a thug an anama
féin air son ainme ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
27 Chuir sinn uime sin Iu-
das agus Silas uainn, a dh'inn-
seas *dhuibh* na nithe ceudna
le cainnt bheoil.
28 Oir chunnacas iomchuidh
do'n Spiorad naomh, agus

dhuinne, gun ni air bith tuill-
eadh a chur oirbh a dh'uallaich
ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachnadh nithe
a chaidh ìobradh do ìodhol-
uibh, agus fola, agus ni tachd-
ta, agus strìopachais: uatha
so ma choimhideas sibh sibh
féin, ni sibh gu maith. Slàn
leibh.

30 Uime sin an uair a leig-
eadh uatha iad, thàinig iad gu
Antioch: agus air cruinneach-
adh an t-sluaigh dhoibh, thug
iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh
iad *sin*, rinn iad gairdeachas
air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhi do Iudas
agus do Shilas 'n am fàidhibh
iad féin, le mòran bhriathraibh
dh'earailich, agus neartaich
iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine
dhoibh, leigeadh air falbh 'an
sìth iad o na bràithribh chum
nan abstol.

34 Gidheadh chunnacas iom-
chuidh do Shilas còmhnuidh a
dheanamh 'an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an
ceudna agus Barnabas ann an
Antioch, a' teagasg agus a'
searmonachadh maille ri mòr-
an eile mar na ceudna, focail
an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean
àraidh, thubhairt Pòl ri Bar-
nabas, Pilleamaid agus faic-
eamaid ar bràithre, anns gach
baile anns an do shearmonaich
sinn focal an Tighearna, cionn-
us a ta iad.

37 Agus b'àill le Barnabas
iad a thoirt Eoin, d'an co-
ainm Marcus leo.

38 Ach cha do mheas Pòl
gu'm bu chòir dhoibh esan, a
dh'fhalbh uatha o Phamphilia,
agus nach deachaidh maille riu
chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin con-
spoid eatorra cho dian, as gu'n
do sgaradh o chéile iad: agus
mar sin thug Barnabas leis
Marcus, agus chaidh e air
luing gu Ciprus;

40 Ach thagh Pòl Silas, a-
gus dh'imich e, air dha bhi air
earbsadh ri gràs Dé leis na
bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh
Shiria agus Chilicia, a' daing-
neachadh nan eaglaisean.

CAIB XVI.

AN sin thàinig e gu Derbe
agus Listra: agus, feuch,
bha deisciobul àraidh an sin,
d'am b'ainm Timoteus, mac
mnà àraidh do'n chinneach
Iudhach, a bha 'n a creideach;
ach bu Ghreugach a b'athair
dha:

2 A bha fo dheadh ainm
aig na bràithribh a bha ann
an Listra agus ann an Iconi-
um.

3 Bha toil aig Pol am fear
so a dhol a mach maille ris;
agus ghabh e agus thimchioll-
ghearr se e, air son nan Iudh-
ach a bha anns na h-àitibh sin:
oir bha fios aca uile gu'm bu
Ghreugach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad
troimh na bailtibh, thug iad
doibh na h-orduighean r'an

coimhead a dh'orduicheadh
leis na h-abstolaibh agus na
seanairibh a bha ann an Ieru-
salem.
5 Agus mar sin bha na h-
eaglaisean air an daingneach-
adh anns a chreidimh, agus
mheudaicheadh iad gach là 'an
àireamh.
6 A nis an uair a chaidh
iad troimh Phrigia, agus tìr
Ghalatia, agus a bhacadh
dhoibh leis an Spiorad naomh
am focal a labhairt 's an A-
sia,
7 An déigh dhoibh teachd
gu Misia, dh'fheuch iad ri dol
gu Bitinia: ach cha do leig
an Spiorad leo.
8 Agus air dhoibh gabhail
seachad air Misia, chaidh iad
sìos gu Troas.
9 Agus chunnacas sealladh
le Pòl 's an oidhche: Sheas
duine àraidh o Mhacedonia,
agus ghuidh e air, ag ràdh,
Thig thairis gu Macedonia,
agus cuidich leinne.
10 Agus an uair a chunn-
aic e an sealladh, air ball dh'-
iarr sinn dol thairis gu Mace-
donia, a' dearbh-thuigsinn gu'n
do ghairm an Tighearna sinn
chum an soisgeul a shearmon-
achadh dhoibh.
11 Uime sin air dhuinn long
a ghabhail o Throas, thàinig
sinn gu dìreach gu Samotra-
cia, agus air *an la* 'n a dhéigh
sin gu Neapolis;
12 Agus o sin gu Philipi,
ceud bhaile na cuid sin do
Mhacedonia, *agus b*'ùr-threa-
bhachas *e:* agus bha sinn a
chòmhnuidh anns a' bhaile sin
làithean àraidh.
13 Agus air là na sàbaid
chaidh sinn a mach as a' bhaile
ri taobh aimhne, far am b'àbh-
aist urnuigh a dheanamh; a-
gus air dhuinn suidhe, labhair
sinn ris na mnaibh a chruinn-
icheadh '*an sin.*
14 Agus dh'éisd bean àr-
aidh ruinn d'am b'ainm Lidia,
bean-reicidh purpuir, o bhaile
Thiatira, a bha 'deanamh aor-
aidh do Dhia; aig an d'fhosg-
ail an Tighearn a cridhe, ionn-
us gu'n d'thug i aire do na
nithibh a labhradh le Pòl.
15 Agus an uair a bhaist-
eadh i, agus a teaghlach,
ghuidh i *oirnn,* ag ràdh, Ma
mheas sibh mise bhi dìleas do'n
Tighearn, thigibh a steach do
m' thigh, agus deanaibh còmh-
nuidh *ann.* Agus cho-éignich
i sinn.
16 Agus tharladh, ag dol
dhuinne chum urnuigh, gu'n
do thachair oirnn banoglach
àraidh aig an robh spiorad
fiosachd, a thug mòr-bhuann-
achd d'a maighstiribh le fios-
achd a dheanamh:
17 Lean ise Pòl agus sinne,
agus ghlaodh i, ag ràdh, Is
iad na daoine so seirbhisich
an Dé a's ro-airde, a ta a'
nochdadh dhuinne slighe na
slàinte.
18 Agus rinn i so rè mòrain
do làithibh. Ach air do Phòl
a bhi doilich, thionndaidh e a-
gus thubhairt e ris an Spiorad,
A ta mi 'toirt orduigh dhuit
ann an ainm Iosa Criosd dol

a mach aisde. Agus chaidh
e mach air an uair sin féin.
19 Agus an uair a chunnaic
a maighstirean gu'n d'fhalbh
dòchas am buannachd, rug iad
air Pòl agus air Silas, agus
tharruing iad do'n mhargadh
iad, chum nan uachdaran;
20 Agus air dhoibh an toirt
chum luchd-riaghlaidh *a bhaile*,
thubhairt iad, Tha na daoine
so a' buaireadh ar baile gu ro
mhòr, air dhoibh bhi 'n an
Iudhaich,
21 Agus a ta iad a' teagasg
ghnàthanna nach 'eil cead-
uichte dhuinne a ghabhail no
leantuinn, do bhrìgh gur Ro-
mhanaich sinn.
22 Agus dh'éirich an sluagh
dh'aon-fheachd 'n an aghaidh:
agus reub na h-uachdarain an
eudach diubh, agus dh'àithn
iad *an* sgiùrsadh le slataibh.
23 Agus an déigh dhoibh
iomadh buille a leagadh orra,
thilg iad 'am prìosan *iad*, a'
toirt sparraidh do fhear-coimh-
ead a' phrìosain an gleidheadh
gu tèaruinte.
24 Neach air dha an àithne
sin fhaotainn, a thilg iad do'n
phrìosan a b'fhaide a stigh,
agus a dhaingnich an cosa 's a'
cheap.
25 Agus mu mheadhon-
oidhche air do Phòl agus do
Shilas urnuigh a dheanamh,
sheinn iad laoidh-mholaidh do
Dhia; agus chuala na prìosan-
aich iad.
26 Agus gu h-obann bha
crith-thalmhainn mhòr ann, air
chor as gu'n do chrathadh
bunaitean a' phrìosain: agus
air ball dh'fhosgladh na dorsan
uile, agus dh'fhuasgladh cuibh-
reacha gach neach *aca*.
27 Agus air do fhear-coimh-
ead a' phrìosain dùsgadh á
codal, agus air faicinn dorsa a'
phrìosain fosgailte, tharruing
e a chlaidheamh, air ti e féin
a mharbhadh, a' saoilsinn gu
robh na prìosanaich air teich-
eadh.
28 Ach ghlaodh Pòl le guth
àrd, ag ràdh, Na dean cron
sam bith ort féin: oir tha sinn
uile an so.
29 Agus air gairm soluis
da-san, leum e steach, agus
thàinig e air chrith, agus thuit
e sìos an làthair Phòil agus
Shilais;
30 Agus air dha an toirt a
mach, thubhairt e, A mhaigh-
stirean, ciod is còir domh a
dheanamh chum gu tèarnar
mi?
31 Agus thubhairt iadsan,
Creid anns an Tighearna Iosa
Criosd, agus tèarnar thu féin,
agus do thigh.
32 Agus labhair iad focal
an Tighearna ris, agus riusan
uile a bha 'n a thigh.
33 Agus air dha an toirt
leis air an uair sin féin do'n
oidhche, nigh e *an* creuchdan;
agus bhaisteadh e féin, agus a
mhuinntir uile, gun dàil.
34 Agus an uair a thug e
d'a thigh iad, chuir e bord
rompa, agus rinn e gairdeachas
maille r'a theaghlach uile, a'
creidsinn ann an Dia.
35 Agus air teachd do'n là,

chuir an luchd riaghlaidh na
maoir uatha, ag ràdh, Leig air
an comas na daoine sin.
36 Agus dh'innis fear-coimh-
ead a' phrìosain na briathra so
do Phòl, Gu'n do chuir an
luchd-riaghlaidh fios uatha
sibhse a leigeadh as: uime sin
rachaibh a mach, agus imich-
ibh 'an sìth.
37 Ach thubhairt Pòl riu,
an déigh dhoibh ar sgiùrsadh
gu follaiseach gun ar dìteadh,
agus gur Rombanaich sinn,
thilg iad 'am prìosan sinn; a-
gus a nis am b'àill leo ar cur
a mach an uaignidheas? cha-n
eadh gu deimhin; ach thig-
eadh iad féin agus thugadh iad
a mach sinn.
38 Agus dh'innis na maoir
na briathra sin do na h-uachd-
aranaibh: agus ghabh iad
eagal an uair a chual iad gu'm
bu Romhanaich iad.
39 Agus thàinig iad agus
chuir iad impidh orra, agus air
dhoibh *an* toirt a mach, ghuidh
iad *orra* imeachd a mach as a'
bhaile.
40 Agus air dol a mach as
a' phrìosan doibh, chaidh iad
a steach do *thigh* Lidia: agus
an uair a chunnaic iad na
bràithre, thug iad comfhurt-
achd dhoibh, agus dh'imich
iad rompa.

CAIB. XVII.

ANIS air dhoibh imeachd
troimh Amphipolis, agus
Apolonia, thàinig iad gu Tesa-
lonica, far an robh sionagog
aig na h-Iudhaich:
2 Agus mar gu ghnàth le
Pòl, chaidh e steach d'an ionn-
suidh, agus air tri làithibh sà-
baid reusonaich e riu as na
sgriobtuiribh,
3 *'G am* fosgladh agus a'
dearbhadh gu'm b'éigin do
Chriosd fulang, agus éir-
igh a rìs o na marbhaibh:
agus gur e an t-Iosa so a ta
mise a' searmonachadh dhuibh,
Criosd.
4 Agus chreid cuid diubh,
agus lean iad ri Pòl agus ri
Silas: agus do na Greugaich
chràbhach buidheann mhòr,
agus do na mnaibh inbheach
àireamh nach bu bheag.
5 Ach air do na h-Iudhaich
mi-chreideach bhi air am bros-
nuchadh le tnùth, ghabh iad
d'an ionnsuidh droch dhaoine
àraidh do na corraibh-marg-
aidh, agus air tional cuideachd
mòire dhiubh, chuir iad am
baile uile thar a chéile, agus
chuairtich iad tigh Iasoin, a-
gus dh'iarr iad an toirt a mach
chum an t-sluaigh.
6 Agus an uair nach d'fhuair
siad iad, tharruing iad Iason,
agus bràithrean àraidh chum
uachdaran a' bhaile, ag éigh-
each, Tha na daoine so a chuir
an saoghal bun os ceann, air
teachd an so mar an ceud-
na;
7 D'an d'thug Iason aoidh-
eachd: agus a ta iad so uile a'
cur an aghaidh orduigh Chea-
sair, ag ràdh, Gu bheil righ
eile ann, *eadhon* Iosa.
8 Agus chuir iad buaireas
fo'n t-sluagh, agus fo uachdar-

ain a' bhaile, 'n uair a chual
iad na nithe so.
9 Agus an uair a ghabh iad
urras o Iason, agus o chàch,
leig iad uatha iad.
10 Agus air ball chuir na
bràithre Pòl agus Silas 's an
oidhche gu Berea: agus air
teachd dhoibh-san *'an sin,*
chaidh iad a steach do shiona-
gog nan Iudhach.
11 Bha iad sin ni b'uaisle
na muinntir Thesalonica, oir
ghabh iad am focal d'an ionn-
suidh leis an uile thogradh,
a' rannsachadh nan sgriobtuir
gach aon là, *a dh'fheuchainn* an
robh na nithe sin mar so.
12 Uime sin chreid mòran
diubh: agus mar an ceudna do
mhnaibh uaisle do na Greug-
aich, agus do fhearaibh àir-
eamh nach bu bheag.
13 Ach an uair a thuig na
h-Iudhaich o Thesalonica gu'n
do shearmonaicheadh focal Dé
le Pòl 'am Berea, thàinig iad
an sin mar an ceudna, a' bros-
nuchadh a t-sluaigh.
14 An sin air ball chuir na
bràithrean uatha Pòl, chum
gu'n rachadh e mar gu b'ann
chum na mara: ach dh'fhan
Silas agus Timoteus 'an sin
fathast.
15 Agus threòraich luchd-
coimheadachd Phòil e gu *baile*
na h-Aithne; agus air faghail
àithne dhoibh gu Silas agus
Timoteus, iad a theachd d'a
ionnsuidh-san mar bu luaithe,
dh'imich iad rompa.
16 A nis am feadh a bha
Pòl a' feitheamh riu 's an Aith-
ne bha a spiorad air a bhros-
nuchadh ann, do bhrìgh gu'm
fac e am baile làn ìodhol-aor-
aidh.
17 Air an aobhar sin rinn e
deasboireachd ris na h-Iudh-
aich, agus ris na daoinibh
cràbhach anns an t-sionagog,
agus air a' mhargadh gach là
riusan a thachair air.
18 An sin thug feallsanaich
àraidh do na h-Epicuraich,
agus do na Stoicich, aghaidh
air; agus thubhairt cuid, Ciod
a b'àill leis an fhear bhith-
bhriathrach so a ràdh? thubh-
airt cuid eile, Is cosmhuil gu
bheil e a' searmonachadh dhée
coimheach; do bhrìgh gu'n do
shearmonaich e dhoibh Iosa,
agus an aiseirigh.
19 Agus rug iad air, agus
thug iad leo e gu Areopagus,
ag ràdh, Am feud sinn fios
fhaotainn ciod e an teagasg
nuadh so, a labhrar leat?
20 Oir a ta thu toirt nithe
àraidh neo-ghnàthach chum
ar cluasan: b'àill leinn uime
sin fios fhaotainn ciod is ciall
doibh sin.
21 (Oir cha do chaith
muinntir na h-Aithne uile a-
gus a' choigrich a bha air chu-
airt 'n am measg, an ùine ri ni
air bith eile, ach ri innseadh,
no ri cluinntinn naigheachd
éigin.)
22 An sin air seasamh do
Phòl 'am meadhon Areopaguis,
thubhairt e, A mhuinntir na
h-Aithne, tha mi 'faicinn gu
bheil sibh anns na h-uile nith-
ibh cràbhach thar tomhas:

23 Oir air dhomh bhi dol
seachad, agus ag amharc air
bhur nithibh naomha, fhuair
mi altair air an robh an sgrìobh-
adh so, DO'N DIA NEO-
AITHNICHTE. Uime sin
esan d'am bheil sibh a' dean-
amh aoraidh gun eòlas agaibh
air, is e a ta mise a' searmon-
achadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saogh-
al, agus na h-uile nithe a ta
ann, do bhrìgh gur e féin Tigh-
earna nèimh agus na talmh-
ainn, cha-n 'eil e 'gabhail còmh-
nuidh ann an teampluibh làmh-
dheanta:

25 Ni mò a bheirear aoradh
dha le làmhaibh dhaoine, mar
gu'm biodh uireasbhuidh ni
sam bith air; oir is e féin a ta
toirt do na h-uile beatha, agus
anail, agus nan uile nithe:

26 Agus rinn e dh'aon fhuil
uile chinnich dhaoine, chum
iad a ghabhail còmhnuidh air
aghaidh na talmhainn uile, a-
gus shonraich e na h-amanna
roimh-orduichte, agus crìoch-
an an àite-còmhnuidh;

27 Chum gu'n iarradh iad
an Tighearn, a dh'fheuchainn
an tarladh dhoibh, le mìn-
rannsachadh, gu'm faigheadh
iad e, ged nach 'eil e fada o
gach aon againn:

28 Oir annsan tha sinn beò
agus a' gluasad, agus tha ar
bith againn; mar a thubhairt
mar an ceudna dream àraidh
do 'ur bàrdaibh féin, Oir is
sinne fòs a ghineal-san.

29 Uime sin do bhrìgh gur
sinne gineal Dé, cha chòir
dhuinn a shaoilsinn gu bheil
an Diadhachd cosmhuil ri h-
òr, no ri h-airgiod, no ri cloich,
nithe a ghearradh le h-ealadh-
ain agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amh-
arc thairis air aimsiribh an
aineolais so, tha e nis ag àith-
neadh do na h-uile anns gach
àit aithreachas a dheanamh:

31 Do bhrìgh gu'n do
shuidhich e là anns an toir e
breth air an t-saoghal 'am fìr-
eantachd, tre'n duine *sin* a
dh'orduich e; agus air so thug
e dearbhadh do na h-uile
dhaoinibh, le esan a thogail
suas o na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad
mu aiseirigh nan marbh, rinn
cuid diubh fanoid: ach thubh-
airt cuid eile, Eisdidh sinn
riut a rìs mu'n ni so.

33 Agus mar sin chaidh
Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do
dhaoinibh ris, agus chreid iad.
'N am measg so bha Dionisius
an t-Areopagach, agus bean
d'am b'ainm Damaris, agus
dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

AN déigh nan nithe so, dh'-
fhàg Pòl baile na h-Aith-
ne, agus thàinig e gu Corin-
tus;

2 Agus fhuair e Iudhach
àraidh d'am b'ainm Acuila, a
rugadh 'am Pontus, air ùr-
theachd as an Eadailt, maille
r' a mhnaoi Priscila, (a chionn
gu'n d'orduich Claudius do na
h-Iudhaich uile an Ròimh

fhàgail,) agus thàinig e d'an
ionnsuidh.
3 Agus a chionn gu'n robh
e a dh'aon cheird riu, dh'fhan
e maille riu, agus bha e ag obair,
(oir bu cheird doibh bhi
'deanamh phàilliuna.)
4 Agus thagair e anns an
t-sionagog gach aon là sàbaid,
agus chuir e impidh air Iudhaich
agus Greugaich.
5 Agus an uair a thàinig
Silas agus Timoteus o Mhacedonia,
bha Pòl air a theannadh
'n a spiorad, agus rinn e fianuis
do na h-Iudhaich, gu'm
b'e Iosa an Criosd.
6 Agus an uair a chuir iad
'n a aghaidh, agus a labhair iad
toibheum, chrath e 'eudach,
agus thubhairt e riu, *Biodh*
bhur fuil air bhur ceann féin;
tha mise glan: á so suas théid
mi chum nan Cinneach.
7 Agus chaidh e as a sin,
agus thàinig e gu tigh duine
àraidh, d'am b'ainm Iustus, a
bha 'deanamh aoraidh do Dhia,
agus aig an robh a thigh làimh
ris an t-sionagog.
8 Agus chreid Crispus,
prìomh uachdaran na sionagoig
anns an Tighearna, maille
ra theaghlach uile: agus
chreid mòran do na Corintianaich,
air dhoibh éisdeachd ris,
agus bhaisteadh iad.
9 An sin thubhairt an Tighearn
ri Pòl ann an sealladh
's an oidhche, Na biodh eagal
ort, ach labhair, agus na bi
a'd' thosd:
10 Oir a ta mise maille riut,
agus cha toir duine sam bith
ionnsuidh ort, chum do chron
a dheanamh: oir a ta mòrshluagh
agamsa anns a' bhaile
so.
11 Agus dh'fhan e bliadhna
agus sè mìosan *'an sin*, a'
teagasg focail Dé 'n am measg.
12 Agus an uair a bha Galio
'n a uachdaran air Achaia,
dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon
inntinn an aghaidh Phòil,
agus thug iad e gu caithir a'
bhreitheanais,
13 Ag ràdh, Tha'n duine so
a' comhairleachadh dhaoine
aoradh a dheanamh do Dhia
an aghaidh an lagha.
14 Agus an uair a bha Pòl
dol a dh'fhósgladh a bheoil,
thubhairt Galio ris na h-Iudhaich,
Nam b'eucoir no droch
ghnìomh a bhiodh ann, O
Iudhacha, bu reusonta gu'n
giùlaininn leibh:
15 Ach ma's ceisd a ta ann
timchioll fhocla agus ainmean,
agus bhur lagha féin, amhaircibh
féin air sin; oir cha-n àill
leamsa bhi m' bhreitheamh air
an leithidibh sin do nithibh.
16 Agus dh'fhuadaich e iad
o chaithir a' bhreitheanais.
17 'An sin rug na Greugaich
uile air Sostenes, uachdaran
na sionagoig, agus ghabh
iad air an làthair caithir a'
bhreitheanais: agus cha do
ghabh Galio suim do ni sam
bith dhiubh sin.
18 Agus dh'fhan Pòl fathast
ùine mhaith *'s a' bhaile sin*,
agus an sin an déigh a chead
a ghabhail do na bràithribh,
chaidh e air luing o sin gu

Siria, agus maille ris-san Pris-
cila agus Acuila; an déigh
a cheann a bhearradh ann
an Cenchrea: oir bha bòid
air.
19 Agus thàinig e gu h-E-
phesus, agus dh'fhàg e iadsan
'an sin: ach chaidh e féin a
steach do'n t-sionagog agus
reusonaich e ris na h-Iudh-
aich.
20 Agus an uair a dh'iarr
iad *air* fuireach maille riu ni
b'fhaide, cha d'aontaich e:
21 Ach ghabh e a chead
diubh, ag ràdh, Is éigin domh
air gach aon chor an fhéill so
a ta teachd a choimhead ann
an Ierusalem: ach pillidh mi
a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa,
ma's toil le Dia. Agus sheòl
e o Ephesus.
22 Agus thàinig e tìr aig
Cesarea, agus air dha dol suas
agus fàilt a chur air an eaglais,
chaidh e sìos gu Antioch.
23 Agus an uair a dh'fhan
e rè tamuill *an sin*, dh'imich
e, agus chaidh e an ordugh
troimh thìr Ghalatia uile agus
Phrigia, a' neartachadh nan
deisciobul uile.
24 Agus thàinig gu h-Ephe-
sus Iudhach àraidh d'am b'
ainm Apollos, a rugadh 'an A-
lecsandria, duine deas-bhriath-
rach, *agus* cumhachdach anns
na sgriobtuiribh.
25 Bha'n duine so air a
theagasg ann an slighe an
Tighearn, agus air dha bhi
dian 'n a spiorad, labhair agus
theagaisg e gu dìchiollach na
nithe a bhuineadh do'n Tigh-
earn, agus gun eòlas aige ach
air baisteadh Eoin.
26 Agus thòisich e air labh-
airt gu dàna 's an t-sionagog.
Agus air do Acuila agus do
Phriscila a chluinntinn, ghabh
ad d'an ionnsuidh e, agus
mhìnich iad dha slighe Dhé
ni bu choimhlionta.
27 Agus an uair bu mhiann
leis dol gu Achaia, an déigh a
chomhairleachadh, sgrìobh na
bràithre chum nan deisciobul
iad a ghabhail ris: neach, air
dha teachd, a rinn còmh-
nadh mòr riusan a chreid tre
ghràs:
28 Oir le mòr-dhìchioll rinn
e deasboireachd ris na h-Iudh-
aich gu follaiseach, a' dearbh-
adh leis na sgriobtuiribh, gur
e Iosa an Criosd.

CAIB. XIX.

AGUS tharladh, 'n uair a
bha Apollos ann an Cor-
intus, air do Phòl dol troimh
na crìochaibh uachdarach,
gu'n d'thàinig e gu Ephesus.
Agus air faotainn dheisciobul
àraidh,
2 Thubhairt e riu, An
d'fhuair sibh an Spiorad
naomh o chreid sibh? Agus
thubhairt iadsan ris, Cha chuala
sinn uiread as gu bheil Spiorad
naomh ann.
3 Agus thubhairt e riu,
Ciod ma seadh anns an do
bhaisteadh sibh? Agus thu-
bhairt iadsan, 'Am baisteadh
Eoin.
4 An sin thubhairt Pòl,
Bhaist Eoin gu deimhin le

baisteadh an aithreachais, ag
ràdh ris an t-sluagh, iadsan a
chreidsinn anns an neach a
bha gu teachd 'n a dhéigh-san,
sin r'a ràdh, ann an Iosa
Criosd.
5 Agus an uair a chual iad
so, bhaisteadh iad ann an ainm
an Tighearna Iosa.
6 Agus air do Phòl *a* làmh-
an a chur orra, thàinig an
Spiorad naomh orra; agus
labhair iad le teangaibh, agus
rinn iad fàidheadaireachd.
7 Agus bha ann uile tim-
chioll dà fhear dheug.
8 Agus chaidh esan a steach
do'n t-sionagog, agus labhair
e gu dàna rè thri mìosan, a'
deasboireachd agus a' comh-
airleachadh nan nithe a bhuin-
eas do rìoghachd Dhé.
9 Ach an uair a chruadh-
aicheadh cuid, agus nach do
chreid iad, ach a labhair iad
olc mu'n t-slighe sin 'an làthair
an t-sluaigh, dh'fhàg e iad, a-
gus sgar e na deisciobuil uatha,
agus bha e gach là a' deas-
boireachd ann an sgoil neach
àraidh *d'am b' ainm* Tirannus.
10 Agus rinneadh so rè dhà
bhliadhna: air chor as gu'n
cuala luchd-àiteachaidh na
h-Asia uile, eadar Iudhaich
agus Ghreugaich, focal an
Tighearna Iosa.
11 Agus rinn Dia mìor-
bhuilean nach bu bheag le
làmhaibh Phòil:
12 Air chor as gu'n d'thug-
adh o 'chorpsan chum nan
daoine tinne, neapaicinne no
aprain, agus gu'n d'fhalbh an
euslaintean uatha, agus gu
deachaidh na droch spioraid a
mach asda.
13 Agus ghabh dream àr-
aidh do na h-Iudhaich, a bha
'g imeachd o àit gu h-àit, a'
cur spiorada fo gheasaibh, os
làimh ainm an Tighearna Iosa
ainmeachadh os ceann na mu-
inntir sin anns an robh droch
spioraid, ag ràdh, Cuireamaid
fo gheasaibh sibh tre Iosa a ta
Pòl a' searmonachadh.
14 Agus bha aig Scebha
Iudhach *àraidh*, aon do na
h-àrd-shagartaibh, seachdnar
mhac a bha deanamh so.
15 Agus fhreagair an droch
spiorad, agus thubhairt e, Tha
eòlas agam air Iosa, agus is
aithne dhomh Pòl: ach cò
sibhse?
16 Agus leum an duine anns
an robh an droch spiorad orra,
agus air dha làmh an uachdar
fhaotainn orra, thug e buaidh
orra, air chor as gu'n do theich
iad a mach as an tigh sin lom-
nochd agus reubta.
17 Agus fhuair na h-Iudh-
aile uile agus mar an ceudna
na Greugaich a bha thàmh
ann an Ephesus fios air so;
agus thuit eagal orra uile, agus
bha ainm an Tighearna Iosa
air àrdachadh.
18 Agus thàinig mòran
diubh-san a chreid, ag aideach-
adh, agus ag innseadh an
gnìomhara.
19 Agus thug mòran diubh-
san a bha 'gnàthachadh dhroch
innleachda, an leabhraiche leo,
agus loisg siad iad 'am fianuis

nan uile: agus dh'àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'n a leth-cheud mìle *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimh-lionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'n a spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhace-donia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Roimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubhsan a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin rè tamuill 's an Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àr-aidh d'am b'ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theam-pull airgid do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird riu, thu-bhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas againne:

26 Os bàrr, tha sibh a' faic-inn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha-n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr 's an Asia uile, ag radh, Nach dée iad a nithear le làmhaibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dé mòire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidhear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan *so*, lìonadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr Diana nan Ephesian-ach.

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aris-tarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deis-ciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaranaibh na h-Asia, a bha 'n an càirdibh dha, fios d'a ionnsuidh, a' guidhe *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimhthional troimh a chéile, agus cha robh fios aig a' chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluagh, air bhi do na h-Iudhaich 'g a iomain rompa. Agus sméid Alecsander le 'làimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b'Iudhach e, rinneadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

35 Agus an uair a chiùinich an cléireach an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephesuis, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhan-dia mhòir Diana, agus do'n *dealbh* a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nithe so, is còir dhuibhse bhi ciùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh *dhoibh*, agus tha uachdarain *ann;* agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an là'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinneachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

AGUS an déigh do'n chomh-ghàir sgur, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na crìochaibh sin, agus mòr earail a dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig;

3 Agus dh'fhan e *'an sin* tri mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach air a shon, agus e air tì dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'n a chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd rombainne, dh'fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirtiche, agus thàinig sinn d'an ionnsuidh-san gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud *là* do'n t-seachduin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, agus a rùn air imeachd uatha air an là màireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lochran

anns an t-seòmar uachdarach,
far an robh iad cruinn.
9 Agus bha òganach àraidh
d'am b'ainm Eutichus 'n a
shuidhe ann an uinneig, air
tuiteam gu trom 'n a chodal:
agus air do Phòl bhi rè fad a'
searmonachadh, shàruicheadh
leis a' chodal e, agus thuit e
sìos o'n treas lobhta, agus thog-
adh marbh e.
10 Agus chaidh Pòl sìos,
agus thuit e air, agus air dha
a ghlacadh 'n a uchd, thubh-
airt e, Na biodh trioblaid
oirbh: oir a ta 'anam ann.
11 Agus air dol suas da a
rìs, bhris e aran agus dh'ith e,
agus labhair e riu rè ùine
fhada, eadhon gu teachd na
maidne, agus mar sin dh'fhalbh
e.
12 Agus thug iad leo an
t-òganach agus e beò, agus
rinn iad gairdeachas nach bu
bheag.
13 Agus air dhuinne im-
eachd air thoiseach chum na
luinge, sheòl sinn gu Asos, fa
rùn Pòl a ghabhail a steach
an sin: oir is ann mar sin a
dh'orduich e, a' cur roimhe
gu'n imicheadh e féin d'a
chois.
14 Agus an uair a choinn-
ich e sinn aig Asos, ghabh sinn
a steach e, agus thàinig sinn
gu Mitilene.
15 Agus air seòladh dhuinn
as a sin, thàinig sinn air *an la*
màireach fa chomhair Chiois;
agus air an *la* 'n a dhéigh sin
thàinig sinn gu Samos, agus
dh'fhan sinn aig Trogillium;
agus air an *la* b'fhaisge thàinig
sinn gu Miletus.
16 Oir chuir Pòl roimhe
seòladh seach Ephesus, chum
nach tarladh dha moille a
dheanamh anns an Asia:
oir rinn e cabhag, chum nam
feudadh e, bhi ann an Ierusa-
lem air là na Cuingeis.
17 Agus chuir e fios o Mhi-
letus gu h-Ephesus, agus
ghairm e d'a ionnsuidh sean-
airean na h-eaglais.
18 Agus an uair a thàinig
iad d'a ionnsuidh, thubhairt e
riu, Tha fhios agaibh, cionnus
a bha mi 'n ur measg anns an
uile aimsir, o'n cheud là a
thàinig mi do'n Asia,
19 A' deanamh seirbhis
do'n Tighearn leis gach uile
irioslachd inntinn, agus maille
ri mòran dheur, agus dheuch-
ainnean, a thachair dhomh le
ceilg nan Iudhach.
20 *Agus* cionnus nach do
ghléidh mi ni sam bith am fol-
ach a bha feumail *dhuibhse,*
gun a nochdadh dhuibh, agus
gun sibhse a theagasg am foll-
ais, agus o thigh gu tigh,
21 A' deanamh fianuis ar-
aon do na h-Iudhaich, agus
do na Greugaich, mu aith-
reachas a thaobh Dhé, agus
mu chreidimh a thaobh ar
Tighearna Iosa Criosd.
22 Agus a nis feuch, a ta
mi dol gu Ierusalem ceangailte
's an Spiorad, gun fhios agam
ciod iad na nithe a tharlas
dhomh an sin;
23 Ach a mhàin gu bheil an
Spiorad naomh a' deanamh fian-

nis anns gach baile, ag ràdh,
Gu bheil geimhlichean agus
trioblaidean a' feitheamh orm.
24 Ach cha-n 'eil suim ag-
am do ni air bith, ni mò tha
mi a' measadh m'anama féin
luachmhor dhomh, chum gu
crìochnaich mi mo thurus le
h-aoibhneas, agus gu *coimhlion*
mi a' mhinistreileachd a fhuair
mi o'n Tighearn Iosa, a dhean-
amh fianuis do shoisgeul gràis
Dhé.
25 Agus a nis feuch, a ta
fhios agam nach faic sibhse
uile, measg an d'imich mise
a' searmonachadh rìoghachd
Dhé, mo ghnùis ni's mò.
26 Uime sin a ta mi a'
deanamh fianuis duibh air an
là'n diugh, gu bheil mise glan
o fhuil nan uile.
27 Oir cha do sheachainn
mi uile chomhairle Dhé fhoill-
seachadh dhuibh.
28 Air an aobhar sin thug-
aibh aire dhuibh féin, agus
do'n treud uile, air an d'rinn
an Spiorad naomh luchd-
coimhead dhibh, a bheathach-
adh eaglais Dhé, a cheannaich
e le 'fhuil féin.
29 Oir a ta fhios agamsa
air so, an déigh m' imeachdsa
gu'n ti madaidh-allaidh ghar-
ga 'n ur measg, nach caomhain
an treud.
30 Agus éiridh daoine dhibh
féin, a labhras nithe fiara,
chum deisciobuil a tharruing
'n an déigh féin.
31 Uime sin deanaibh faire,
a' cuimhneachadh nach do
sguir mise rè thri bliadhna, a
chomhairleachadh gach aon
agaibh a là agus a dh'oidhche
le deuraibh.
32 Agus a nis, a bhràithre,
earbam sibh ri Dia, agus ri
focal a ghràis, a ta comasach
air bhur togail suas, agus oigh-
reachd a thoirt duibh 'am
measg na muinntir sin uile a
ta air an naomhachadh.
33 Cha do shanntaich mi
airgiod, nò or, no eudach
duine sam bith.
34 Seadh, is aithne dhuibh
féin, gu'n do fhritheil na làmh-
an so do m' uireasbhuidh féin,
agus do'n mhuinntir sin a bha
maille rium.
35 Nochd mi na h-uile nithe
dhuibh, gur ann le saoithreach-
adh mar so is còir dhuibh
còmhnadh a dheanamh riusan
a ta anmhunn ; agus focail an
Tighearna Iosa chuimhneach-
adh, mar a thubhairt e, *Tha*
e ni's beannaichte *ni* a thoirt
na ghabhail.
36 Agus air dha na briath-
ra so a ràdh, leig se e féin air
a ghlùinibh, agus rinn e urn-
uigh maille riu uile.
37 Agus ghuil iad uile gu
goirt, agus thuit iad air muin-
eal Phòil, agus phòg iad e,
38 Air dhoibh bhi gu h-
àraidh brònach air son nam
briathra so a thubhairt e, Nach
faiceadh iad a ghnùis-san ni's
mò. Agus thug iad coimhead-
achd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

AGUS air dhuinn dealach-
adh riusan, sheòl sinn

romhainn, agus thàinig sinn
gu dìreach gu Coos, agus air
an *la* màireach gu Rodos, a-
gus as a sin gu Patara:
2 Agus air dhuinn long
fhaotainn a bha a' gabhail
thairis gu Phenicia, chaidh
sinn air bord, agus sheòl sinn
romhainn.
3 Agus air dhuinn teachd
'an sealladh Chipruis, agus
fhàgail air an làimh chlì, sheòl
sinn gu Siria, agus thàinig sinn
tìr aig Tirus: oir is ann an sin
a bha an long gus a luchd a
chur a mach.
4 Agus air dhuinn deisciob-
uil fhaotainn, dh'fhan sinn 'an
sin seachd làithean: muinntir
a thubhairt ri Pòl tre'n Spior-
ad, gun e dhol suas gu Ierusa-
lem.
5 Agus an uair a chrìoch-
naicheadh na làithean sin,
chaidh sinn a mach, agus
thriall sinn romhainn; agus
thàinig iadsan uile maille ri
mnaibh agus ri cloinn 'n ar
cuideachd, a mach as a' bhaile:
agus chaidh sinn air ar glùin-
ibh air an tràigh, agus rinn
siun urnuigh.
6 Agus an déigh dhuinn
ar cead a ghabhail d'a chéile,
chaidh sinn do'n luing; agus
phill iadsan d'an tighibh féin.
7 Agus an uair a chrìoch-
naich sinn ar turus o Thirus,
thàinig sinn gu Ptolemais, a-
gus chuir sinn fàilte air na
bràithribh, agus dh'fhan sinn
aon là maille riu.
8 Agus air an *la* màireach,
air dhuinne, a bha do chuid-
eachd Phòil, imeachd, thàinig
sinn gu Cesarea; agus chaidh
sinn a steach do thigh Philip
an soisgeulach, (a bha do'n
t-seachdnar,) agus dh'fhan
sinn aige.
9 Agus bha ceathrar nigh-
ean aige-san, òighean, a bha ri
fàidheadaireachd.
10 Agus ag fantuinn duinn
mòran do làithibh *an sin*, thàin-
ig a nuas o Iudea fàidh àraidh,
d'am b'ainm Agabus.
11 Agus an uair a thàinig
e d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh
e crios Phòil, agus cheangail
e a làmhan agus a chosan féin,
agus thubhairt e, Mar so tha
an Spiorad naomh ag ràdh, Is
ann mar so a cheanglas na h-
Iudhaich ann an Ierusalem an
duine d'am buin an crios so,
agus bheir iad thairis *e* do làmh-
aibh nan Cinneach.
12 Agus an uair a chuala
sinne na nithe so, ghuidh sinn
féin agus muinntir an àite air,
gun *e* dhol suas gu Ierusalem.
13 An sin fhreagair Pòl,
Ciod is ciall duibh a' gul, agus
a' briseadh mo chridhe? oir a
ta mise ullamh cha-n e a
mhàin gu bhi air mo cheangal,
ach eadhon gu bàsachadh ann
an Ierusalem air son ainme an
Tighearna Iosa.
14 Agus an uair nach gabh-
adh e comhairle, sguir sinne,
ag ràdh, Deanar toil an Tigh-
earna.
15 Agus an déigh nan làith-
ean so, air dhuinn bhi ullamh,
chaidh sinn suas gu Ierusalem.
16 Agus chaidh mar an

ceudna maille ruinn *cuid* do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn gu Ierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath *la*, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làthair.

19 Agus air dhasan fàilte chur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le 'mhinistreileachd-san 'am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan *so*, thug iad glòir do'n Tighearn, agus thubhairt iad ris-san. Tha thu 'faicinn, a bhràthair, cia lìon mìle do na h-Iudhaich a ta creidsinn; agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhaich uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh *riu*, Nach còir dhoibh *an* clann a thimchiollghearradh, no gluasad a réir nan gnàth.

22 Ciod uime sin *a nithear?* Gun teagamh, is éigin do'n t-sluagh cruinneachadh: oir cluinnidh iad gu'n d'thàinig thu.

23 Uime sin dean so a ta sinne ag ràdh riut: Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil bòid;

24 Thoir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus leo, chum gu bearr iad *an* cinn: agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchioll-sa, ach *gu* bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh ìobradh do ìodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o strìopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine; agus air an là màireach air dha bhi air a ghlanadh maille riu, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh laithean a' ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe air an coimhlionadh, air do na h-Iudhaich o'n Asia esan fhaicinn 's an teampull, bhrosnuich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagasg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os bàrr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe

sin anns a' bhaile maille ris,
agus shaoil iad gu'n d'thug
Pòl a steach do'n teampull e.)
30 Agus ghluaiseadh am
baile gu h-iomlan, agus ruith
an sluagh cuideachd: agus air
dhoibh breith air Pòl, tharr-
uing iad a mach as an team-
pull e: agus air ball dhùin-
eadh na dorsa.
31 Agus an uair a b'àill leo
a mharbhadh, chaidh sgeula
dh'ionnsuidh àrd-cheannaird
na cuideachd, gu'n robh Ie-
rusalem uile thar a chéile:
32 Neach air ball a thug
leis saighdearan, agus ceann-
ardan-cheud, agus a ruith sìos
d'an ionnsuidh: Agus an uair
a chunnaic iadsan an t-àrd-
cheannard agus na saighdear-
an, sguir iad do bhualadh
Phòil.
33 An sin thàinig an t-àrd-
cheannard am fagus agus rug
e air, agus dh'àithn e a cheang-
al le dà shlabhraidh; agus
dh'fhiosraich e, Cò e, agus
ciod a rinn e.
34 Agus ghlaodh aon chuid
am measg an t-sluaigh aon ni,
agus cuid eile ni eile: agus an
uair nach robh e an comas da
cinnteachd *na cùise* a thuigsinn
air son na h-àrd-bhruidhne,
dh'orduich e esan a thoirt do'n
chaisteal.
35 Agus an uair a thàinig e
chum na staidhreach, tharladh
gu'n do ghiùlaineadh e leis na
saighdearaibh, air son foireigin
an t-sluaigh.
36 Oir lean am mòr-shluagh
e, a' glaodhaich, Beir uainn e.
37 Agus an uair a bha Pòl
gu bhi air a thoirt a steach do'n
chaisteal, thubhairt e ris an àrd-
cheannard, An cead domhsa
ni a labhairt riut? agus thu-
bhairt esan, An labhair thu
Gréigis?
38 Nach tusa an t-Eiphi-
teach sin a thog ceannairc
roimh na làithibh so, agus a
thug leat do'n fhàsach ceithir
mìle fear a bha 'n an luchd-
mortaidh?
39 Ach thubhairt Pòl, Is
duine mise a tha a'm' Iudhach
gun amharus o Tharsus, saor-
dhuine do bhaile ro inbheach
ann an Cilicia: agus guidheam
ort, thoir cead domh labhairt
ris an t-sluagh.
40 Agus an uair a thug e
cead da, Air do Phòl seasamh
air an staidhir, sméid e le
'làimh air an t-sluagh, ag iarr-
aidh éisdeachd: agus air fan-
tuinn ro thosdach dhoibh-san,
labhair e riu 's a' chànain Eabh-
ruidhich, ag ràdh.

CAIB. XXII.

FHEARA, a bhràithre, a
gus aithriche, éisdibh-sa
ri m' dhìon-chainnt ribh a nis:
2 (Agus an uair a chual iad-
san gu'n do labhair e riu 's a'
chànain Eabhruidhich, bu
mhòid a thosd iad: agus thu-
bhairt esan,)
3 Is Iudhach mise da rìr-
eadh, a rugadh ann an Tarsus
na Cilicia, ach a dh'oileadh
's a' bhaile so, aig cosaibh Gha-
malieil, *agus* a theagaisgeadh
gu coimhlionta a réir gnàtha

lagha nan aithriche, agus bha
mi eudmhor a thaobh Dhé,
mar a ta sibhse uile an diugh.
4 Agus rinn mi geur-lean-
mhuinn gu bàs air an t-slighe
so, a' ceangal fhear agus bhan,
agus 'g an tarruing gu prìos-
an:
5 Mar a ni an t-àrd-shagart
mar an ceudna fianuis domh,
agus comhairle nan seanairean
uile; o'n d'fhuair mise mar
an ceudna litriche chum nam
bràithre, agus chaidh mi gu
Damascus, chum an dream a
bha'n sin a thoirt ceangailte
gu Ierusalem, chum gu deant-
adh peanas orra.
6 Agus tharladh, air dhomh
bhi 'g imeachd, agus a' druid-
eadh ri Damascus mu mheadh-
on-là, gu'n do dhealraich gu
h-obann o nèamh solus mòr
mu'n cuairt orm.
7 Agus thuit mi air an tal-
amh, agus chuala mi guth ag
ràdh, a Shauil, a Shauil, c'ar
son a ta thu 'g am gheur-lean-
mhuinn-sa?
8 Agus fhreagair mise, Cò
thu, a Thighearn? Agus thu-
bhairt e rium, is mise Iosa o
Nasaret, air am bheil thusa a'
deanamh geur-leanmhuinn.
9 Agus chunnaic na daoine
a bha maille rium an solus gu
deimhin, agus ghabh iad eagal;
ach cha chual iad guth an ti
a labhair riumsa.
10 Agus thubhairt mise,
Ciod a ni mi, a Thighearn?
Agus thubhairt an Tighearn
rium, Eirich, agus imich gu
Damascus, agus an sin labhrar
riut mu thimchioll nan nithe
sin uile a dh'orduicheadh
dhuit a dheanamh.
11 Agus an uair nach bu
léir dhomh tre ghlòir an t-so-
luis sin, air dhomh bhi air mo
threòrachadh air làimh leosan
a bha maille rium, thàinig mi
gu Damascus.
12 Agus air do dhuine àr-
aidh *d'am b'ainm* Ananias, a
bha cràbhach a réir an lagha,
agus air an robh deadh theist-
eas aig na h-Iudhaich uile a
bha chòmhnuidh *an sin*,
13 Teachd a m' ionnsuidh,
agus seasamh làimh rium, thu-
bhairt e rium, a Shauil a
bhràthair, faigh do radharc.
Agus air an uair sin féin
dh'amhairc mi suas air.
14 Agus thubhairt esan,
Thagh Dia ar n-aithriche
roimh-làimh thusa, chum gu'n
gabhadh tu eòlas air a thoil,
agus gu'm faiceadh tu an t-Aon
cothromach sin, agus gu'n
cluinneadh tu guth as a bheul.
15 Oir bithidh tu a'd' fhia-
nuis aige chum nan uile
dhaoine, air na nithibh a
chunnaic agus a chuala tu.
16 Agus a nis c'ar son a ta
thu a' deanamh moille? Eir-
ich, agus bi air do bhaisteadh,
agus ionnlaid uait do pheac-
anna, a' gairm air ainm an
Tighearn.
17 Agus tharladh, 'n uair a
phill mise gu Ierusalem, agus
a bha mi a' deanamh urnuigh
's an teampull, gu'n deachaidh
mi ann an neul,
18 Agus gu'm faca mi esan

ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri dh' theisteas mu m' thimchioll-sa.
19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh 'am prìosan, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagog iadsan a chreid annad-sa;
20 Agus an uair a dhòirteadh fuil do mhairtirich Stephein, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.
21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinneach.
22 Agus dh'éisd iad ris gus an fhocal so, àgus thog iad *an sin* an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine; oir cha chòir e bhi beò.
23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh *an* eudaich, agus a' tilgeadh luaithre 's an athar,
24 Dh'àithn an t-àrd-cheannard esan a thoirt do'n chaisteal, ag orduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaodhaich mar sin 'n a aghaidh.
25 Agus an uair a bha iad 'g a cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'n a Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhìteadh?
26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud *so*, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd-cheannard, ag ràdh, Thoir fa'near ciod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.
27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard d'a ionnsuidh, agus thubhairt e ris, Innis domhsa, an Romhanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.
28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise *saor*.
29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh: agus ghabh an t-àrd-cheannard mar an ceudna eagal 'n uair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.
30 Agus air an *là* màireach, air dha bhi togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail se e o *a* chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'n am fianuis e.

CAIB. XXIII.

AGUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara *agus* a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-
shagart Ananias dhoibh-san a
bha 'n an seasamh làimh ris, a
bhualadh air a bheul.
3 An sin thubhairt Pòl ris,
Buailidh Dia thusa, a bhalla
ghealaichte: oir am bheil thusa
a'd' shuidhe a thoirt breth
ormsa a réir an lagha, agus an
aghaidh an lagha ag orduch-
adh mo bhualadh?
4 Agus thubhairt iadsan a
sheas làimh ris, Am bheil thusa
a' toirt ana-cainnt do àrd-shag-
art Dhé?
5 An sin thubhairt Pòl, Cha
robh fhios agam, a bhràithre,
gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir
a ta e sgrìobhta, Na labhair
olc mu uachdaran do phobuill.
6 Ach an uair a thuig Pòl,
gu robh cuid diubh 'n an Sa-
dusaich, agus a' chuid eile
'n am Phairisich, ghlaodh e
anns a' chomhairle, Fheara
agus a bhràithre, is Phairis-
each mise, mac Phairisich: is
ann á leth dòchais agus ais-
eirigh nam marbh, a tha mi
air mo thoirt 'am breitheanas.
7 Agus air dhasan so a labh-
airt dh'éirich comhstri eadar
na Phairisich agus na Sadus-
aich: agus roinneadh an coimh-
thional *an aghaidh a cheile.*
8 Oir tha na Sadusaich ag
ràdh nach 'eil aiseirigh, no
aingeal, no spiorad ann; ach
a ta na Phairisich ag aideach-
adh gach aon diubh.
9 Agus dh'éirich gàir mhòr:
agus air seasamh suas do na
sgrìobhaichibh a bha air taobh
nam Phairiseach, chathaich iad
'n an aghaidh, ag ràdh, Cha-n
'eil sinne faotainn cron air bith
's an duine so: ach ma labhair
spiorad no aingeal ris, na
cogamaid an aghaidh Dhé.
10 Agus an uair a dh'éirich
connsachadh mòr *eatorra,* air
do'n àrd-cheannard bhi fo
eagal gu'n rachadh Pòl a
tharruing as a chéile leo, dh'-
àithn e do na saighdearaibh dol
sìos, agus esan a thogail leis an
làimh làidir as am mheadhon,
agus a thoirt do'n chaisteal.
11 Agus air an oidhche 'n a
dhéigh sin, sheas an Tighearn
làimh ris, agus thubhairt e,
Biodh misneach mhaith agad,
a Phòil; oir mar a rinn thu
fianuis mu m' thimchioll-sa
ann an Ierusalem, is amhuil
sin is éigin duit fianuis a dhean-
amh anns an Ròimh.
12 Agus air teachd do'n là,
chruinnich dream àraidh do
na h-Iudhaich an ceann a
chéile, agus chuir siad iad féin
fo mhallachadh, ag ràdh, nach
itheadh agus nach òladh iad
gus am marbhadh iad Pòl.
13 Agus bha iad os ceann
dà fhichead *fear* a rinn an co-
mhionnachadh so.
14 Agus thàinig iad chum
nan àrd-shagart, agus nan sean-
airean, agus thubhairt iad,
Chuir sinne sinn féin fo àrd-
mhallachadh, nach blaiseam-
aid ni sam bith gus am marbh-
amaid Pòl.
15 A nis uime sin iarraibh-
sa maille ris a' chomhairle air
an àrd-cheannard, gu'n tugadh
e do 'ur n-ionnsuidh-sa e am

màireach, mar gu biodh a rùn
oirbh fios fhaotainn ni bu
choimhlionta air ni éigin m'a
thimchioll; agus tha sinne
deas chum esan a mharbhadh,
mu'n tig e'm fagus duibh.
16 Agus an uair a chuala
mac peathar Phòil am feall-
fholach so, thàinig e, agus air
dha dol a steach do'n chaist-
eal, dh'innis e sin do Phòl.
17 An sin ghairm Pòl d'a
ionnsuidh aon do na ceannard-
aibh-cheud, agus thubhairt e,
Thoir an t-òganach so chum
an àrd-cheannaird; oir a ta ni
àraidh aige r'a innseadh dha.
18 An sin thug e leis e, a-
gus threòraich se e chum an
àrd-cheannaird, agus thubh-
airt e, Ghairm Pòl am prìosan-
ach mise d'a ionnsuidh, agus
ghuidh e orm an t-òganach so
thoirt a d'ionnsuidh-sa, aig am
bheil ni éigin r'a innseadh
dhuit.
19 An sin rug an t-àrd-
cheannard air a làimh, agus
chaidh e a leth-taobh an uaig-
nidheas *maille ris*, agus dh'-
fhiosraich *e dheth*, Ciod a tha
agad r'a innseadh dhomhsa?
20 Agus thubhairt esan,
Rinn na h-Iudhaich comhairle
iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu
Pòl am màireach do'n chomh-
airle, mar gu'm biodh iad gu
rannsachadh ni's géire a dhean-
amh air ni-éigin m'a thimchioll.
21 Ach na aontaich thusa
leo: oir a ta os ceann dà
fhichead fear dhiubh ri feall-
fholach 'n a aghaidh, a chuir
iad féin fo mhallachadh, nach
ith agus nach òl iad gus am
marbh iad e: agus a nis tha
iad ullamh, a' feitheamh ri
gealladh uaitse.
22 *An sin* leig an t-àrd-
cheannard uaith an t-òganach,
agus dh'àithn e *dha, ag radh,*
Feuch, nach innis thu do neach
sam bith, gu'n d'fhoillsich thu
na nithe so dhomhsa.
23 Agus ghairm e d'a ionn-
suidh dà cheannard-ceud, a-
gus thubhairt e, Ulluichibh dà
cheud saighdear a théid gu
Cesarea, agus deich agus tri
fichead marcach, agus dà
cheud fear-sleagha, air an treas
uair do'n oidhche.
24 Agus ulluichibh eich, chum
air dhoibh Pòl a chur orra,
gu'n toir iad e gu tèaruinte
chum an uachdarain Felics.
25 Agus sgrìobh e litir air
a' mhodh so:
26 Beatha agus slàinte o
Chlaudius Lisias, chum an
uachdarain ro òirdheirc Felics.
27 Ghlacadh an duine so
leis na h-Iudhaich, agus an
uair a bha iad air tì a mharbh-
adh, thàinig mise orra le saighd-
earaibh, agus thug mi dhiubh
e, a' tuigsinn gu'm bu Romh-
anach e.
28 Agus air dhomh bhi toil-
each air fios an aobhair fhaot-
ainn air son an d'agair iad e,
thug mi sìos e chum an comh-
airle-san:
29 Agus thuig mi gu'n robh
e air agairt mu cheisdibh d'an
lagh féin, gun ni sam bith air
a chur as a leth a b'airidh air
bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'inn-
seadh dhomh gu'n robh na h-
Iudhaich gu feall a chaitheadh
air an duine, air ball chuir mi
a d'ionnsuidh-sa *e*, agus thug
mi àithne mar an ceudna d'a
luchd-casaid, gach cùis *a bha*
aca 'n a aghaidh a chur an
céill a'd' làthair-sa. Slàn leat.
31 An sin air do na saighd-
earaibh Pòl a ghabhail, a réir
mar a dh'àithneadh dhoibh,
thug iad 's an oidhche *e* gu An-
tipatris.
32 Agus air an là màireach
leig iad do'n mharc-shluagh
dol leis, agus phill iad féin
do'n chaisteal.
33 Agus an uair a chaidh
iad a stigh do Chesarea, agus
a thug iad an litir do'n uachd-
aran, chuir iad mar an ceud-
na Pòl 'n a fhianuis.
34 Agus an uair a leugh an
t-uachdaran *an litir*, dh'fhios-
raich e cò an dùthaich o'n
robh e. Agus an uair a thuig
e gur ann o Chilicia *bha e*,
35 Thubhairt e, Eisdidh mi
riut, 'n uair a thig do luchd-
casaid mar an ceudna. Agus
dh'àithn e esan a choimhead
ann an talla-breitheanais He-
roid.

CAIB. XXIV.

AGUS an ceann chùig làith-
ean 'n a dhéigh sin, chaidh
Ananias an t-àrd-shagart sìos
maille ris na seanairibh, agus
ri Tertullus fear-tagraidh àr-
aidh, muinntir a nochd iad féin
'an làthair an uachdarain 'an
aghaidh Phòil.
2 Agus an uair a ghairm-
eadh a mach e thòisich Ter-
tullus air a chasaid, ag ràdh,
Do bhrìgh gu bheil sinn tromh-
adsa a' mealtuinn mòr-shìth,
agus gu'n d'rinneadh *iomadh*
deadh ghnìomh do'n chinn-
each so tre do ghliocas-sa,
3 Tha sinne 'gabhail ri *so*,
anns gach àm agus anns gach
àit, Fhelics ro òirdheirc, maille
ris gach uile bhuidheachas.
4 Ach, chum nach cuirinn
mòr-mhoille ort, guidheam ort,
do d' shuairceas gu'n eisd thu
ruinn gu h-ath-ghoirid.
5 Oir fhuair sinn am fear so
'n a phlàigh, agus a' dùsgadh
nan Iudhach uile gu ceann-
airc air feadh an domhain, a-
gus 'n a cheann-feadhna do
luchd saobh-chreidimh nan
Nasarenach.
6 Neach mar an ceudna a
thogair an teampull a shalach-
adh: agus a ghlac sinne, agus
b'àill leinn breth a thoirt air
a réir ar lagha féin:
7 Ach air teachd do Lisias
an t-àrd-cheannard oirnn, thug
e le mòr-ainneart as ar làmh-
aibh *e*,
8 Ag àithneadh d'a luchd-
casaid teachd a d' ionnsuidh-
sa; neach o'm feud thu le a
cheasnachadh, fios fhaotainn
air na h-uile nithibh a tha sinne
a' cur as a leth.
9 Agus dh'aontaich na h-
Iudhaich mar an ceudna, ag
ràdh, Gu'n robh na nithe sin
mar sin.
10 'An sin air do'n uachd-
aran sméideadh air Pòl e a

labhairt, fhreagair esan, Is
mòid mo mhisneach gu freag-
airt air mo shon féin, gu bheil
fhios agam gu robh thusa rè
mòrain bhliadhna a'd' bhreith-
eamh air a' chinneach so:
11 Oir feudaidh tu fios
fhaotainn, nach mò na dà là
dheug o chaidh mi suas gu Ie-
rusalem a dheanamh aoraidh.
12 Agus cha d'fhuair iad
mi a' deasboireachd ri aon
neach 's an teampull, no a'
brosnuchadh an t-sluaigh *gu
ceannairc*, aon chuid 's na sion-
agogaibh, no anns a' bhaile.
13 Ni mò is urrainn iad na
nithe sin a dhearbhadh a tha
iad a' cur as mo leth.
14 Ach tha mi ag aideach-
adh so dhuitse, gur ann a réir
na slighe sin ris an abair iad-
san saobh-chreidimh, a ta mise
a' deanamh aoraidh do Dhia
m' aithriche, a' creidsinn nan
uile nithe a ta sgrìobhta 's an
lagh agus anns na fàidhibh:
15 Agus a ta dòchas agam
'an Dia, ris am bheil sùil mar
an ceudna aca féin, gu'n tig
aiseirigh nam marbh, nam
fìrean araon agus nan neo-
fhìrean.
16 Agus an so tha mi a'
saoithreachadh a ghnàth cog-
uis neo-lochdach a bhi agam
a thaobh Dhé, agus a thaobh
dhaoine.
17 A nis an déigh mòrain
bhliadhna, thàinig mi a thoirt
déirce chum mo chinnich, a-
gus thabhartas.
18 Air a so fhuair Iudhaich
àraidh o'n Asia mi air mo
ghlanadh 's an teampull, gun
sluagh, agus gun bhuaireas.
19 Muinntir d'am bu chòir
bhi'n so a'd' làthair-sa, agus
m' agairt, nam biodh ni sam
bith aca a'm' aghaidh.
20 No abradh iad so féin,
ma fhuair iad eucoir sam bith
annamsa, 'n uair a sheas mi 'an
làthair na comhairle;
21 Mur ann a mhàin air son
an aoin fhocail so, a ghlaodh
mi a'm' sheasamh 'n am measg,
Gur ann air son aiseirigh nam
marbh, a ta mi air mo thoirt gu
breitheanas leibhse an diugh.
22 Agus an uair a chuala
Felics na nithe so, air dha
eòlas ni bu diongmhalta bhi
aige air an t-slighe sin, chuir
e air dàil iad, ag ràdh, 'N uair
a thig Lisias an t-àrd-cheann-
ard a nuas, làn-rannsàichidh
mi bhur cùis.
23 Agus dh'àithn e do
cheannard-ceud Pòl a ghleidh-
eadh, agus e bhi fuasgailte
aige, agus gun neach d'a
mhuinntir féin a bhacadh o
fhrithealadh dha, no teachd
d'a ionnsuidh.
24 Agus an déigh làithean
àraidh, 'n uair a thàinig Felics
maille r'a mhnaoi Drusilla, a
bha 'n a Ban-Iudhach, chuir e
fios air Pòl, agus dh'eisd e ris
mu thimchioll a' chreidimh
ann an Criosd.
25 Agus air dhasan bhi a'
reusonachadh mu fhìreant-
achd, stuaim, agus breithean-
as ri teachd, ghabh Felics
eagal mòr, agus fhreagair e,
Imich romhad an tràth so;

'n uair a bhios ùine agam, cuir-
idh mi fios ort.
26 Bha dùil aige mar an
ceudna gu rachadh airgiod a
thoirt da le Pòl, chum gu'm
fuasgladh se e: uime sin chuir
e fios air ni bu trice, agus
labhair e ris.
27 Ach air do dha bhliadh-
na bhi air an coimhlionadh,
thàinig Porcius Festus an àit
Fhelics: agus air do Fhelics
bhi toileach comain a chur air
na h-Iudhaich, dh'fhàg e Pòl
ceangailte.

CAIB. XXV.

ANIS 'n uair a thàinig Fes-
tus do'n mhòr-roinn, an
ceann tri làithean chaidh e suas
o Chesarea gu Ierusalem.
2 Agus nochd an t-àrd-
shagart agus maithean nan
Iudhach iad féin 'n a làthair
an aghaidh Phòil, agus chuir
iad impidh air,
3 Ag iarraidh fàbhoir 'n a
aghaidh, gu'n cuireadh e fios
air gu Ierusalem, *agus iad* a
dheanamh feall-fholach chum
esan a mharbhadh air an t-
slighe.
4 Ach fhreagair Festus,
Gu'm bu chòir Pòl a ghleidh-
eadh ann an Cesarea, agus
gu'n rachadh e féin '*an sin* gu
h-aithghearr.
5 Uime sin, ars' esan, rach-
adh iadsan 'n 'ur measg a
dh'fheudas, sìos maille rium-
sa, agus ma ta coire air bith
's an duine so, cuireadh iad sin
as a leth.
6 Agus air dha fantuinn
'n am measg os ceann deich
làithean, chaidh e sìos do Che-
sarea; agus air an là màireach
shuidh e air a' chaithir-bhreith-
eanais, agus dh'àithn e Pòl a
thoirt a làthair.
7 Agus an uair a thàinig
esan, sheas na h-Iudhaich a
thàinig a nuas o Ierusalem m'a
thimchioll, a' cur choireanna
lìonmhor agus mòra á leth
Phòil, nach b'urrainn iad a
dhearbhadh:
8 'N uair a fhreagair esan
'g a shaoradh féin, Cha d'rinn
mi cionta sam bith an aghaidh
lagha nan Iudhach, no 'n agh-
aidh an teampuill, no 'n agh-
aidh Cheasair.
9 Ach air bhi do Fhestus
togarrach air toileachas-inn-
tinn a thoirt do na h-Iudhaich,
fhreagair e Pòl, agus thu-
bhairt e, An àill leatsa dol
suas gu Ierusalem, agus 'an sin
dol fo bhreitheanas thaobh nan
nithe sin ann mo làthair-sa?
10 An sin thubhairt Pòl,
Tha mi m' sheasamh aig cai-
thir-breitheanais Cheasair, far
an còir breth a thoirt orm: air
na-h-Iudhaich cha d'rinn mi
eucoir sam bith, mar is maith
a ta fios agadsa.
11 Oir ma tha mi deanamh
eucoir, agus ma rinn mi ni
sam bith a thoill bàs, cha-n
'eil mi 'diultadh bàs fhulang:
ach mur 'eil ni sam bith dhiubh
sin *fior* a tha iad so a' cur as
mo leth, cha-n fheud duine
sam bith mo thoirt thairis
doibh. Tha mi togail mo
chùis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' comhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an righ agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n righ, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felics 'n a phrìosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh binne 'n a aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha-n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis, gus am bi aig a neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach 's a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid m'a' thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'n a aghaidh mu thimchioll an creidimh féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheòraich mi dheth am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'aill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'n uair a thàinig Agripa, agus Bernice, le mòr-ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhaoinibh na caithreach do'n ionad éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A righ Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair 'an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaodhaich nach bu chòir e bhi ni b'fhaide beò.

25 Ach an uair a thuig mise nach d'rinn e ni sam bith

a thoill bàs, agus a chionn
gu'n do thog e féin a chùis gu
Augustus, shonraich mi a chur
d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith
cinnteach agam r'a sgrìobhadh
chum mo Thighearn. Uime
sin thug mi mach e do 'ur
n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àr-
aidh a d'ionnsuidh-sa, a righ
Agripa, chum an déigh rann-
sachadh a dheanamh, gu'm
biodh agam ni éigin r'a
sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm'
bheachdsa prìosanach a chur
uam, agus gun na cùisean a ta
'n a aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

AN sin thubhairt Agripa ri
Pòl, Tha cead agad labh-
airt air do shon féin. An sin
shìn Pòl a mach a làmh, agus
fhreagair e air a shon féin,

2 A ta mi 'g am mheas féin
sona, a righ Agripa, do bhrìgh
gu bheil mi gu freagairt air
mo shon féin an diugh a'd'
làthair-sa, thaobh nan nithe sin
uile a ta air an cur as mo leth
leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu
bheil thusa eòlach air gach
gnàth agus ceisd a tha am
measg nan Iudhach: uime sin
guidheam ort, éisd rium gu
foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o
m'òige, a chaitheadh air tùs am
measg mo chinnich féin ann
an Ierusalem, aithnichte do na
h-Iudhaich uile;

5 D'am b'aithne mi o thùs,
(nam b'àill leo fianuis a dhean-
amh,) gu'n do chaith mi mo
bheatha a'm' Phairiseach, a
réir an luchd comh-bharail a's
teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi m'
sheasamh fo bhreitheanas air
son dòchais a' gheallaidh a rinn-
eadh le Dia d'ar n-aithrichibh.

7 Chum am bheil dùil aig
ar dà thréibh dheug-ne teachd,
a' deanamh seirbhis *do Dhia*
a là agus a dh'oidhche do
ghnàth; agus air son an dòch-
ais so tha mise, a righ Agripa,
air m'agairt leis na h-Iudhaich.

8 C'ar son a mheasar leibh-
se mar ni do-chreidsinn, gu'n
dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise
annam féin, gu'm bu chòir
dhomh mòran nithe a dhean-
amh an aghaidh ainme Iosa o
Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn
mi ann an Ierusalem: agus
air faotainn ùghdarrais o na
h-àrd-shagartaibh, dhruid mi
mòran do na naoimh am prìos-
anaibh; agus an uair a chuir-
eadh gu bàs iad, thug mi mo
ghuth 'n an aghaidh.

11 Agus a' deanamh pean-
ais orra gu minic anns gach
sionagog, cho-éignich mi *iad*
gu toibheum a labhairt; agus
air dhomh bhi gu ro mhòr air
bhoile 'n an aghaidh, rinn mi
geur-leanmhuinn *orra,* eadhon
gu bailtibh coigreach.

12 Air a so 'n uair a bha mi
dol gu Damascus, le cumh-
achd agus barantas o na h-àrd-
shagartaibh;

13 Mu mheadhon-là, O a
righ, chunnaic mi air an t-slighe
solus o nèamh, bu shoilleire
na solus na gréine, a dealrach-
adh mu'n cuairt orm, agus orra-
san a bha 'g imeachd maille
rium.
14 Agus an uair a thuit sinn
uile air an talamh, chuala mi
guth a labhairt rium, agus ag
ràdh anns a' chainnt Eabh-
ruidhich, A Shauil, a Shauil,
c'ar son a ta thu ga m' gheur-
leanmhuinn? *Is* cruaidh dhuit-
se bhi breabadh an aghaidh
nan dealg.
15 Agus thubhairt mise,
Cò thu, a Thighearn? A-
gus thubhairt esan, Is mise
Iosa a ta thusa a' geur-lean-
mhuinn.
16 Ach éirich, agus seas air
do chosaibh; oir dh'fhoillsich
mi mi féin duit chum na crìche
so, gu'n orduichinn thu a'd'
mhinisteir agus a'd' fhianuis
araon air na nithibh sin a chunn-
aic thu, agus air na nithibh
anns am foillsich mi mi féin
duit;
17 Ga d' shaoradh o'n
t-sluagh, agus *o* na Cinnich,
chum am bheil mi nis ga d'
chur,
18 A dh'fhosgladh an sùl,
chum gu tionndaidh iad o
dhorchadas gu solus, agus *o*
chumhachd Shatain gu Dia,
chum gu faigh iad maitheanas
pheacanna, agus oighreachd
maille ris a' mhuinntir sin a
ta air an naomhachadh tre'n
chreidimh a ta annam-sa.
19 Uime sin, a righ Agripa,
cha robh mi eas-ùmhal do'n
taisbean nèamhaidh:
20 Ach shearmonaich mi
air tùs dhoibh-san ann an Da-
mascus, agus ann an Ierusa-
lem, agus air feadh tìre Iudea
uile, agus *an sin* do na Cinn-
ich, iad a dheanamh aithreach-
ais agus pilltinn ri Dia, a'
deanamh oibre iomchuidh an
aithreachais.
21 Air son na nithe so
ghlac na h-Iudhaich mi 's an
teampull, agus b'àill leo mo
mharbhadh.
22 Uime sin air dhomh
còmhnadh fhaotainn o Dhia,
bhuanaich mi gus an là'n
diugh, a' deanamh fianuis do'n
bheag agus do'n mhòr, gun ni
air bith a labhairt ach na
nithe sin a thubhairt na fàidh-
ean agus Maois a bha gu
teachd;
23 Gu robh Criosd gu ful-
ang, *agus* gu robh e gu éirigh
an ceud neach o na marbh-
aibh, agus gu'm foillsicheadh
e solus do'n phobull, agus do
na Cinnich.
24 Agus air dha bhi 'labh-
airt nan nithe so air a shon
féin, thubhairt Festus le guth
àrd, Tha thu air mhi-chéill a
Phòil: tha mòr-fhòghlum ga
d' chur air bhoile.
25 Ach thubhairt esan, Cha-
n 'eil mi air bhoile, Fhestuis
ro òirdheirc; ach tha mi a'
labhairt bhriathra na fìrinn
agus na céille.
26 Oir a ta fhios aig an
righ roimh am bheil mise a'
labhairt gu saor, air na nith-

ibh so: oir tha cinnt agam
nach 'eil a h-aon do na nithibh so 'an ain-fhios da; oir
cha-n ann 'an cùil a rinneadh
so.

27 Am bheil thu creidsinn
nam fàidhean, a righ Agripa?
tha fhios agam gu bheil thu 'g
an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa
ri Pòl, Is beag nach 'eil thu
'g am aomadh gu bhi am
Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e
mo ghuidhe air Dia, gu'm
biodh cha-n e mhàin thusa,
ach mar an ceudna iadsan uile
a tha 'g éisdeachd rium an
diugh, ann am beag agus am
mòr, mar a ta mise, saor o na
geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra
so a labhairt, dh'éirich an righ,
agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh
maille riu:

31 Agus an uair a chaidh
iad a leth-taobh, labhair iad
r'a chéile, ag ràdh, Cha-n 'eil
an duine so a' deanamh ni air
bith toillteannach air bàs, no
air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa
ri Festus, Dh'fheudtadh an
duine so a leigeadh as, mur
bhiodh gu'n do thog e a chùis
gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

AGUS an uair a thugadh
breth sinne a sheòladh
do'n Eadailt, thug iad Pòl
thairis maille ri prìosanaich
àraidh eile, do cheannard-ceud
d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air
luing le Adramitium, thog
sinn ar seòil, a' cur romhainn
seòladh seachad air criochaibh
na h-Asia, air do Aristarchus
Macedonach o Thesalonica
bhi maille ruinn.

3 Agus air an *là* màireach,
thàinig sinn gu Sidon. Agus
air do Iulius buntainn gu
suairce ri Pòl, leig e dha dol
a dh'ionnsuidh a chàirde chum
comfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh
as a sin, sheòl sinn fo Chiprus,
a chionn gu robh na gaotha
'n ar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn
troimh'n fhairge 'ta làimh ri
Cilicia agus Pamphilia, thàinig
sinn gu Mira *baile* do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria,
a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn
gu mall rè mòrain do làithibh,
agus a thàinig sinn air éigin
fa chomhair Chniduis, a chionn
nach do leig a' ghaoth leinn,
sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmone;

8 Agus air dhuinn seòladh
air éigin seachad air, thàinig
sinn gu ionad àraidh ris an
abrar, Na calaidh sgiamhach,
am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine
dol seachad, 'n uair a bha seòladaireachd a nis cunnartach,
a chionn gu'n deachaidh an

trasgadh cheana seachad, chomhairlich Pòl *iad*;
10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi 'faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha-n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.
11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.
12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta 'g amharc chum an iar-dheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh *an sin.*
13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiùir iad ri taobh Chrete.
14 Ach an ceann beagain 'n a dhéigh sin, shéid gaoth anrathach 'n a h-aghaidh, ris an abrar Euroclidon.
15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.
16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Clauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:
17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnaidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh iad 's a' bheò-ghaineimh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.
18 Agus air dhuinne bhi gu ro-mhòr air ar luasgadh leis an doininn, air an là 'n a dhéigh sin thilg iad a mach *an luchd;*
19 Agus air an treas *là* thilg sinn le ar làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.
20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh doinionn nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.
21 Ach air dhuinn bhi fada 'n ar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'n am meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.
22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'n ur measg, ach *a mhain* na luinge.
23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh riumsa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'am bheil mi 'deanamh seirbhis,
24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus, feuch, thiodh-

laic Dia dhuit iadsan uile a ta
seòladh maille riut.
25 Uime sin, fheara, biodh
agaibh deadh mhisneach: oir
a ta mi creidsinn Dhé, gu'n
tachair ceart mar a labhradh
rium.
26 Ach is éigin duinn bhi air
ar tilgeadh air eilean àraidh.
27 Agus an uair a bha an
ceathramh oidhche deug air
teachd, air dhuinne bhi air ar
séideadh null agus a nall ann
an *cuan* Adria, mu mheadhon-
oidhiche b'i barail nam mar-
aichean gu robh iad am fagus
do thìr éigin:
28 Agus air leigeadh na
luaidhe sìos doibh, fhuair iad
an doimhne fichead aitheamh;
agus an uair a chaidh iad
beagan air an aghaidh, leig
iad sìos an luaidh a rìs, agus
fhuair iad i *n a* cùig aitheamh
deug.
29 An sin air dhoibh bhi fo
eagal gu'm buaileadh iad air
ionadaibh garbha, thilg iad
ceithir acraichean á deireadh
na luinge, agus ghuidh iad an
là a theachd.
30 Agus an uair a bha na
maraichean air tì teicheadh a
mach as an luing, agus a leig
iad sìos am bàta do'n fhairge,
a' gabhail orra bhi 'tilgeadh a
mach acraichean á toiseach
na luinge,
31 Thubhairt Pòl ris a'
cheannard-ceud, agus ris na
saighdearaibh, Mur fan iad sin
's an luing, cha-n 'eil e'n comas
duibh bhi air bhur teasairginn.
32 An sin ghearr na saigh-
dearan cuird a' bhàta, agus
leig iad leis tuiteam sìos.
33 Agus am feadh a bha
an là a' teachd, thug Pòl a
chomhairle orra uile biadh a
ghabhail, ag ràdh, Is e so an
ceathramh là deug dhuibh a'
feitheamh, agus a' fantuinn
'n ur trasg, gun bhiadh sam
bith a ghabhail.
34 Uime sin guidheam oirbh
biadh a ghabhail; oir a ta so
chum bhur slàinte: oir cha
chaillear fuiltean á ceann a
h-aon agaibh.
35 Agus air dha na nithe so
a labhairt, agus aran a ghlac-
adh, thug e buidheachas do
Dhia 'n an làthair uile; agus
air dha a bhriseadh, thòisich
e ri itheadh.
36 An sin ghlac iad uile
deadh mhisneach, agus ghabh
iad biadh mar an ceudna.
37 Agus bha sinn a dh'an-
amaibh uile anns an luing, dà
cheud agus sè deug agus tri
fichead.
38 Agus an uair a shàsuich-
eadh iad le biadh, dh'eutrom-
aich iad an long, agus thilg
iad a mach an cruithneachd
's an fhairge.
39 Agus an uair a bha'n là
air teachd, cha d'aithnich iad
am fearann: ach thug iad an
aire do lùib àraidh aig an robh
tràigh, anns an robh mhiann
orra, nam b'urrainn iad, an
long a chur gu tìr.
40 Agus air togail nan ac-
raichean doibh, leig iad ris an
fhairge *i*, agus an uair a dh'-
fhuasgail iad ceanglaichean na

stiùire, agus a thog iad am
prìomh sheòl ris a' ghaoith,
sheòl iad chum na tràighe.
41 Agus air tuiteam dhoibh
ann an ionad *araidh* far an do
choinnich dà fhairge a chéile,
bhuail iad an long air grund;
agus air sàthadh d'a toiseach
's a' ghrund, dh'fhan e gun
charachadh, ach bhriseadh a
deireadh le ainneart nan tonn.
42 Agus b'i comhairle nan
saighdearan gu marbhadh iad
na prìosanaich, air eagal gu'n
snàmhadh neach sam bith
dhiubh a mach, agus gu rach-
adh iad as.
43 Ach air do'n cheannard-
ceud bhi toileach Pòl a theas-
airginn, chum e air ais o'n
comhairle iad, agus dh'àithn
e dhoibh-san d'am b'aithne
snàmh *iad féin* a thilgeadh 's a'
chuan air tùs, agus dol a mach
air tìr:
44 Agus do chàch *dh'aithn*
e, cuid diubh *dhol* air clàraibh,
agus cuid eile air *miribh briste*
do'n luing: agus mar sin thar-
ladh gu'n deachaidh iad uile
tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

AGUS an uair a thèarnadh
iad, thuig iad an sin gu'm
b'e Melita ainm an eilein.
2 Agus nochd an sluagh
borb caoimhneas nach bu
bheag dhuinn: oir air fadadh
teine dhoibh, ghabh iad ruinn
uile, air son an uisge a bha
ann, agus air son an fhuachd.
3 Agus air do Phòl dorlach
bhioran a thional, agus an cur
air an teine, thàinig nathair
nimhe mach as an teas, agus
shàs i'n a làimh.
4 Agus an uair a chunnaic an
sluagh borb a' bhéisd an croch-
adh r'a làimh, thubhairt iad r'a
chéile, Gu cinnteach is mortair
an duine so, do nach fuiling
dioghaltas bhi beò, ge do theas-
airgeadh o'n fhairge e.
5 Agus air dhasan a' bhéisd
a chrathadh dheth anns an
teine, cha d'fhulaing e doch-
ann sam bith.
6 Ach bha iadsan a' feith-
eamh c'uin a dh'atadh e, no a
thuiteadh e sìos marbh gu
h-obann: ach an uair a dh'-
fheith iad ùine fhada, agus
nach fac iad dochann sam bith
a' teachd air, chaochail iad an
inntinn, agus thubhairt iad
gur Dia e.
7 Agus bha mu thimchioll
an àite sin fearann aig prìomh
dhuine an eilein, d'am b'ainm
Publius, a ghabh ruinne agus
a thug rè thri làithean aoidh-
eachd dhuinn gu càirdeil.
8 Agus tharladh gu robh
athair Phubliuis 'n a luidhe gu
tinn le fiabhrus, agus gearr-
thach fola: air do Phòl dol a
steach d'a ionnsuidh, rinne e
urnuigh, agus air dha a làmhan
a chur air, leigheas se e.
9 Agus an uair a rinneadh
so, thàinig mar an ceudna
muinntir eile a bha euslan 's an
eilean d'a ionnsuidh, agus
leighiseadh iad:
10 Muinntir mar an ceudna
a thug mòr-urram dhuinn; a-
gus an uair a dh'fhalbh sinn,

chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *duinn.*

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luing o Alecsandria, a chaith an geambradh 's an eilean, d'am bu shuaicheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr aig Siracuse, dh'fhan sinn *an sin* tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium: agus an ceann là 'n a dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn 'an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'n ar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin, maille ri *aon* saighdear a bha 'g a ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith 'an aghaidh a' phobuill no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phrìosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romhanach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh *so*, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha-n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn *sibh*, agus gu'n labhrainn *ribh:* oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith á Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis aon do na bràithribh a thàinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so, tha fhios againn gu'n labhrar 's gach àit 'n a h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnich e rìoghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon á lagh Mhaois,

agus *as* na fàidhibh, o mhoch-
thrath gu feasgar.
24 Agus chreid cuid na
nithe a labhradh, agus cha do
chreid cuid eile dhiubh.
25 Agus air dhoibh bhi 'an
aghaidh a chéile, sgaoil iad,
air do Phòl aon fhocal a ràdh,
Is maith a labhair an Spiorad
naomh tre'n fhàidh Esaias,
r'ar n-aithrichibh,
26 Ag ràdh, Imich chum a'
phobuill so, agus abair, Le
cluinntinn cluinnidh sibh, agus
cha tuig sibh; agus le faicinn
chi sibh, agus cha-n aithnich
sibh.
27 Oir a ta cridhe a' pho-
buill so air fàs reamhar, agus
tha iad a' cluinntinn gu tròm
le'n cluasaibh agus chaog iad
an sùilean; air eagal gu faic-
eadh iad le'*n* sùilibh, agus gu'n
cluinneadh iad le'*n* cluasaibh,
agus gu'n tuigeadh iad le'*n*
cridhe, agus gu'm pilleadh iad,
agus gu'n slànuichinn-sa iad.
28 Uime sin biodh fhios
agaibh-sa, gu'n do chuireadh
slàinte Dhé chum nan Cinn-
each, agus éisdidh iadsan.
29 Agus an uair a thubh-
airt e na briathra so, dh'imich
na h-Iudhaich rompa, agus
bha mòr-reusonachadh aca eat-
orra féin.
30 Agus dh'fhan Pòl dà
bhliadhna iomlan 'n a thigh-
màil féin, agus ghabh e ris
na h-uile dhaoinibh a thàinig
d'a ionnsuidh,
31 A' searmonachadh rìogh-
achd Dhé, agus a' teagasg nan
nithe a bhuineas do'n Tigh-
earn Iosa Criosd, leis an uile
dhànachd, gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

CAIB. I.

POL, seirbhiseach Iosa
Criosd, a ghairmeadh 'n a
abstol, a chuireadh air leth
chum Soisgeil Dé,
2 (A roimh-gheall e le
'fhàidhibh féin anns na sgriob-
tuiribh naomha.)
3 Mu thimchioll a Mhic
Iosa Criosd ar Tighearn, a
rinneadh do shìol Dhaibhidh,
a réir na feòla;
4 A dhearbhadh *bhi* 'n a
Mhac do Dhia le cumhachd,
a réir Spioraid na naomhachd,
tre aiseirigh o na marbhaibh:
5 Tre an d'fhuair sinne
gràs agus abstolachd chum
umhlachd a' chreidimh am
measg nan uile chinneach air
sgàth 'ainme-san:
6 Am measg am bheil sibhse
mar an ceudna air bhur gairm
le Iosa Criosd:
7 Chum nan uile a ta 's an
Ròimh, air an gràdhachadh le
Dia, air an gairm 'n an naoimh:
Gràs *gu robh* dhuibhse, agus
sìth o Dhia ar n-Athair, agus
o'n Tighearn Iosa Criosd.
8 Air tùs, tha mi 'toirt
buidheachais do m' Dhia tre

Iosa Criosd, air bhur sonsa
uile, do bhrìgh gu bheil bhur
creidimh iomraideach air feadh
an domhain gu léir.
9 Oir is e Dia m'fhianuis,
d'am bheil mi a' deanamh seir-
bhis le m' spiorad ann an sois-
geul a Mhic, gu bheil mi gun
sgur a' deanamh luaidh oirbh,
10 A ghnàth a' guidhe ann
am urnuighibh, (nam feudainn
a nis fa-dheoidh air aon chor
le toil Dé turus soirbheasach
fhaotainn,) ri teachd do 'ur
n-ionnsuidh-sa.
11 Oir a ta deidh agam air
sibhse fhaicinn, ionnus gu
pàirtich mi tiodhlac àraidh
spioradail ribh, chum bhur
neartachadh;
12 Sin ri ràdh, chum gu
faigh mi comh-fhurtachd
annaibh-sa, tre chreidimh a
chéile, bhur creidimh-sa, agus
mo chreidimh-sa.
13 Agus cha-n àill leam, a
bhràithre, e bhi'n ain-fhios
duibhse gu'n do chuir mi
romhan gu minic teachd do
'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh
mi gus a so,) chum gu faigh-
inn toradh éigin 'n ur measgsa
fòs, mar am measg nan Cinn-
each eile.
14 Oir a ta mi fo fhiachaibh
araon do na Greugaich, agus
do na daoinibh borba, araon
dhoibh-san a ta glic, agus
dhoibh-san a ta neo-ghlic.
15 Uime sin, mheud 's a ta
an comas domh, tha mi ullamh
chum an soisgeul a shearmon-
achadh dhuibhse mar an ceud-
na a ta 's an Ròimh.
16 Oir cha nàr leamsa sois-
geul Chriosd: oir is e cumh-
achd Dhé e chum slàinte do
gach neach a chreideas, do'n
Iudhach air tùs, agus mar an
ceudna do'n Ghreugach.
17 Oir a ta fìreantachd Dhé
air a' foillseachadh ann tre
chreidimh gu creidimh: mar
a ta e sgrìobhta, Bithidh am
fìrean beò tre chreidimh.
18 Oir a ta fearg Dhé air a
foillseachadh o nèamh an agh-
aidh gach uile mhi-dhiadhaidh-
eachd, agus eucoir dhaoine, a
tha bacadh na fìrinn ann an
neo-fhìreantachd:
19 Do bhrìgh gu bheil an
ni air am feudar fios fhaotainn
a thaobh Dhé follaiseach ann-
ta-san; oir rinn Dia follaiseach
dhoibh e.
20 Oir *riamh* o chruthach-
adh an t-saoghail a ta a nithe-
san nach feudar fhaicinn, *eadh-
on* a chumhachd siorruidh a-
gus a Dhiadhachd, air am
faicinn gu soilleir, air dhoibh
bhi so-thuigsinn o na nithibh
a rinneadh; chum gu biodh
iad gun leithsgeul aca:
21 Do bhrìgh 'n uair a b'
aithne dhoibh Dia, nach d'
thug iad glòir dha mar Dhia,
agus nach robh iad taingeil,
ach gu'n d'fhàs iad dìomhain
'n an reusonachadh féin, agus
gu'n do dhorchaicheadh an
cridhe amaideach.
22 Ag ràdh gur daoine
glice iad féin, rinneadh amad-
ain diubh:
23 Agus chaochail iad glòir
an Dé neo-thruaillidh gu

dealbh a rinneadh cosmhuil ri
duine truaillidh, agus ri eun-
laith, agus ainmhidhibh ceith-
ir-chosach, agus bhéisdibh
snàigeach.
24 Uime sin thug Dia thair-
is iad mar an ceudna, tre ana-
miannaibh an cridhe féin,
chum neòghloine, a thoirt eas-
urraim d'an corpaibh féin eat-
orra féin :
25 Muinntir a chaochail
fìrinn Dé gu bréig, agus a
thug aoradh agus a rinn
seirbhis do'n chreutair ni's
mò na do'n Chruithear, a ta
beannaichte gu siorruidh. A-
men.
26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil : oir chaochail eadhon
am mnài an gnàthachadh nàd-
urra chum a' ghnàtha a ta 'an
aghaidh nàduir :
27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàth-
achadh nàdurra na mnà, loisg-
eadh iad le'n togradh d'a
chéile, firionnaich ri firionn-
aich ag oibreachadh gràineil-
eachd agus iad a' faotainn
diol-thuarasdail an seacharain
annta féin, mar bu chòir.
28 Agus amhuil mar nach
bu taitneach leo eòlas Dé a
chumail, thug Dia thairis iad
do inntinn mhi-chéillidh, a
dheanamh nithe nach robh
iomchuidh :
29 Air dhoibh bhi air an
lìonadh do'n uile eucoir,
strìopachas, olc, shannt, mhì-
run : làn do fharmad, do
mhortadh, do chonnsachadh,
do cheilg, do dhroch-bheus-
aibh ; 'n an luchd-cogarsaich,
30 'N an luchd-anacainnt,
'n an luchd-fuath air Dia, 'n an
luchd-tarcuis, uaibhreach, 'n an
luchd-ràiteachais, 'n an luchd-
cumadh uilc, eas-ùmhal do
phàrantaibh,
31 Eu-céillidh, 'n an luchd-
brisidh coimhcheangail, gun
ghràdh nàdurra, do-réiteach-
aidh, neo-thruacanta :
32 Muinntir d'an aithne
ceartas Dé, (gu bheil iadsan
a ni an leithide sin do nithibh
toillteannach air bàs,) *gidh-
eadh* cha-n e mhàin gu bheil
iad féin 'g an deanamh, ach a
ta mar an ceudna tlachd aca
do'n mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

UIME sin a ta thu gun
leithsgeul, O a dhuine,
co air bith thu a tha 'toirt
breth : oir an uair a tha thu
'toirt breth air neach eile, tha
thu ga d' dhìteadh féin ; oir
thusa a tha 'toirt breth, tha
thu deanamh nan nithe sin
féin.
2 Ach a ta fios againne gu
bheil breitheanas Dé a réir fìr-
inn, an aghaidh na muinntir
a tha deanamh an leithide sin.
3 Agus an saoil thusa so,
O a dhuine, a tha 'toirt breth
orrasan a ni an leithide sin,
agus a ta 'g an deanamh thu
féin, gu'n téid thu as o bhreith-
eanas Dé ?
4 No 'n dean thu tarcuis
air saoibhreas a mhaitheis,
agus 'fhoighidin, agus 'fhad-

fhulangais, gun fhios bhi agad
gu bheil maitheas Dé ga d'-
threòrachadh chum aithreach-
ais?
5 Ach a réir do chruais a-
gus do chridhe neo-aithreach-
ail, a ta thu 'càrnadh suas feirge
dhuit féin fa chomhair là na
feirge, agus foillseachaidh
ceart-bhreitheanais Dé;
6 A bheir do gach aon a
réir a ghnìomhara;
7 Dhoibh-san a ta le buan-
achadh gu foighidneach ann
an deadh obair, ag iarraidh
glòire, agus urraim, agus neo-
bhàsmhorachd, a' bheatha
mhaireannach:
8 Ach dhoibh-san a ta con-
spoideach, agus nach 'eil ùmh-
al do'n fhìrinn, ach a ta ùmhal
do'n eucoir, diom agus fearg;
9 Amhghar agus teannt-
achd air gach anam duine a
ta 'deanamh uilc, do'n Iudh-
ach air tùs, agus mar an ceud-
na do'n Ghreugach:
10 Ach glòir, agus urram,
agus sìth, do gach duine a ni
maith, do'n Iudhach air tùs,
agus do'n Ghreugach mar an
ceudna:
11 Oir cha-n 'eil spéis aig
Dia do phearsa seach a chéile.
12 Oir a mheud as a pheac-
aich gun an lagh, sgriosar iad
gun an lagh; agus a mheud
as a pheacaich fuidh an lagh,
dìtear iad leis an lagh:
13 (Oir cha-n iad luchd-
éisdeachd an lagha *a ta* 'n am
fìreanaibh 'am fianuis Dé, ach
bithidh luchd-deanamh an
lagha air am fìreanachadh.
14 Oir an uair a ta na Cinn-
ich aig nach 'eil lagh, a thaobh
nàduir a' deanamh nan nithe
a ta 's an lagh, air dhoibh-san
a bhi gun lagh tha iad 'n an
lagh dhoibh féin:
15 Muinntir a ta nochdadh
obair an lagha sgrìobhta 'n an
cridheachaibh, air bhi d'an
coguis a' deanamh fianuis leo,
agus *an* smuaintean eatorra
féin 'g an agairt, no a' gabhail
an leithsgeil:)
16 'S an là anns an toir Dia
breth air nithibh uaigneach
dhaoine, a réir mo shoisgeil-
sa tre Iosa Criosd.
17 Feuch, goirear Iudhach
dhiotsa, agus tha thu 'cur
dòigh 's an lagh, agus a' dean-
amh uaill á Dia;
18 Agus is aithne dhuit a
thoil, agus a ta thu a' dearbh-
adh nan nithe a's fearr, air
dhuit bhi air do theagasg as
an lagh,
19 Agus a ta thu dòchasach
gur ceann-iuil thu féin do na
doill, solus dhoibhsan a ta 'an
dorchadas,
20 Fear-fòghluim do dhaoin-
ibh neo-eagnaidh, fear-teagaisg
do leanabaibh, aig am bheil
samhladh an eòlais agus na
fìrinn a ta 's an lagh.
21 Thusa uime sin a ta' teag-
asg neach eile, nach 'eil thu
ga d' theagasg féin? thusa a
ta 'searmonachadh gun ghoid
a dheanamh, am bheil thu ri
goid?
22 Thusa tha 'g ràdh gun
adhaltrannas a dheanamh, am
bheil thu 'deanamh adhaltrann-

ais? thusa le'n gràin ìodh-
ola, am bheil thu ri naomh-
ghoid?
23 Thusa a ta 'deanamh uaill
as an lagh, an tabhair thu, le
briseadh an lagha, eas-urram
do Dhia?
24 Oir a ta ainm Dhé a'
faotainn toibheim do 'ur taobh-
sa am measg nan Cinneach,
mar a ta e sgrìobhta.
25 Oir a ta tairbhe gu fìr-
inneach anns an timchioll-
ghearradh, ma ghleidheas tu
an lagh: ach ma's fear-brisidh
an lagha thu, tha do thim-
chioll-ghearradh 'n a neo-thim-
chioll-ghearradh dhuit.
26 Uime sin, ma ghleidh-
eas an neo-thimchioll-ghearr-
adh fìreantachd an lagha,
nach measar a neo-thimchioll-
ghearradhsan mar thimchioll-
ghearradh?
27 Agus nach dìt an neo-
thimchioll-ghearradh thaobh
nàduir, a ta a' coimhlionadh
an lagha, thusa a tha tre'n litir
agus tre'n timchioll-ghearr-
adh a'd' fhear-brisidh an
lagha?
28 Oir cha-n Iudhach esan,
a tha mar sin o'n leth-muigh;
agus cha-n e sin an timchioll-
ghearradh, a tha gu follaiseach
's an fheoil:
29 Ach is Iudhach esan, a
tha mar sin 's an taobh a stigh;
agus is e sin an timchioll-
ghearradh a tha 's a' chridhe,
agus 's an spioràd, cha-n ann
's an litir, aig am bheil a chliu
cha-n ann o dhaoinibh, ach o
Dhia.

CAIB. III.

CIOD e uime sin barrachd
an Iudhaich? no ciod e
tairbhe an timchioll-ghearr-
aidh?
2 Is mòr *sin* air gach dòigh:
air tùs, do bhrìgh gur ann
riusan a dh'earbadh briathra
Dhé.
3 Oir ciod e *sin* ged nach
do chreid cuid? an dean am
mi-chreidimh-san fìrinn Dhé
gun éifeachd?
4 Nar leigeadh Dia: ach
biodh Dia fior, agus gach
duine 'n a bhreugaire; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Chum
gu bi thu ceart ann ad bhriath-
raibh, agus gu'n toir thu
buaidh 'n uair a bheirear breth
ort.
5 Ach ma mholas ar n-eu-
coir-ne fìreàntachd Dhé, ciod
a their sinn? am bheil Dia
eucorach a tha 'deanamh
dioghaltais? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine,)
6 Nar leigeadh Dia: no
cionnus a bheir Dia breth air
an t-saoghal?
7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre
mo bhréig-sa air a meudach-
adh chum a ghlòire-san; c'ar
son a ta mise air mo dhìteadh
mar pheacach?
8 Agus c'ar son nach dean
sinn olc, chum gu'n tig maith
as? (mar a labhrar gu toibh-
eumach umainne, agus mar a
thubhairt cuid gu bheil sinn
ag ràdh,) *muinntir* d' am bheil
an dìteadh a réir ceartais.
9 Ciod uime sin? am bheil
barrachd againne? cha-n 'eil

air aon chor: oir dhearbh sinn
roimhe gu bheil araon na
h-Iudhaich agus na Cinnich
uile fo pheacadh;
10 Mar a ta e sgrìobhta,
Cha-n 'eil ionracan ann, cha-n
'eil fiu a h-aon.
11 Cha-n 'eil neach *ann* a
thuigeas, cha-n 'eil neach *ann*
a tha 'g iarraidh Dhé.
12 Chlaon iad uile *as an*
t-slighe, tha iad uile mi-thar-
bhach; cha-n 'eil neach a tha
'deanamh maith, cha-n 'eil fiu
a h-aon.
13 Is uaigh fhosgailte an
scòrnach; labhair iad cealg
le'n teangaibh; tha nimh nan
nathracha nimhe fo 'm bilibh:
14 Aig am bheil am beul
làn do mhallachadh agus do
sheirbhe:
15 *Tha* an cosan luath a
dhòrtadh fola:
16 *Tha* léir-sgrios agus
truaighe 'n an slighibh':
17 Agus slighe na sìthe cha
b'aithne dhoibh:
18 Cha-n 'eil eagal Dé fa
chomhair an sùl.
19 A nis tha fhios againn
ge b'e nithe a ta'n lagh a'
labhairt, gur ann riusan a ta
fuidh 'n lagh a tha e 'g an
labhairt: chum gu druidear
gach uile bheul, agus gu'm bi
an saoghal uile air fhaotainn
ciontach am fianuis Dé.
20 Uime sin cha bhi feòil
air bith air a fìreanachadh,
'n a fhianuis-san, tre oibribh
an lagha: oir *is ann* tre an
lagh a ta eòlas peacaidh.
21 Ach a nis tha fìreant-
achd Dhé air a foillseachadh
as eugmhais an lagha, a' faot-
ainn fianuis o'n lagh agus o na
fàidhibh;
22 Eadhon fìreantachd Dhé
tre chreidimh Iosa Criosd, do
na h-uile, agus air na h-uile a
chreideas; oir cha-n 'eil eadar-
dhealachadh ann:
23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd gearr
air glòir Dhé;
24 Air dhoibh bhi air am
fìreanachadh gu saor le a
ghràs, tre an t-saorsa a ta ann
an Iosa Criosd:
25 Neach a shònraich Dia
'n a ìobairt-réitich, tre chreid-
imh 'n a fhuil, chum 'fhìreant-
achd fhoillseachadh le maith-
eanas nam peacanna a chaidh
seachad, tre fhad-fhulangas
Dé;
26 A dh'fhoillseachadh, *tha*
mi ag ràdh, 'fhìreantachdsan
's an àm a ta làthair; chum
gu'm biodh e cothromach, a-
gus gu'm fìreanaicheadh e an
ti a chreideas ann an Iosa.
27 C'àit uime sin *am bheil*
uaill? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do*
dhruideadh a mach i? an e
lagh nan oibre? Cha-n e; ach
tre lagh a' chreidimh.
28 Tha sinn uime sin a'
meas gu bheil duine air fhìr-
eanachadh tre chreidimh as
eugmhais oibre an lagha.
29 An e Dia nan Iudhach
a mhàin e? Nach e mar an
ceudna Dia nan Cinneach?
Gu deimhin nan Cinneach mar
an ceudna:

30 Do bhrìgh gur aon Dia,
a dh'fhìreanaicheas an tim-
chioll-ghearradh o chreidimh,
agus an neo-thimchioll-ghearr-
adh tre chreidimh.
31 Am bheil sinn uime sin
a' cur an lagha an neo-bhrìgh
tre'n chreidimh? Nar leigeadh
Dia: ach a ta sinne a' daing-
neachadh an lagha.

CAIB. IV.

CIOD ma ta a their sinn a
fhuair ar n-athair Abra-
ham a réir na feòla?
2 Oir ma dh'fhìreanaich-
eadh Abraham le oibribh, tha
aobhar uaill aige, ach cha-n
ann a thaobh Dhé.
3 Oir ciod a ta an sgriob-
tuir ag ràdh? Chreid Abra-
ham Dia, agus mheasadh sin
da mar fhìreantachd.
4 A nis do'n ti a ni obair
cha-n ann mar ghean-maith a
mheasar an tuarasdal, ach mar
fhiachaibh.
5 Ach do'n ti nach dean
obair, ach a ta 'creidsinn anns
an ti a dh'fhìreanaicheas an
duine mi-dhiadhaidh, measar
a chreidimh mar fhìreantachd.
6 Amhuil mar a ta Daibh-
idh a' cur an céill beannach-
adh an duine sin d'am meas
Dia fìreantachd as eugmhais
oibre, *ag ràdh*,
7 Is beannaichte iadsan a
fhuair maitheanas 'n an eu-
ceirtibh, agus aig am bheil am
peacanna air am folach.
8 Is beannaichte an ti nach
cuir an Tighearn peacadh as a
leth.
9 Am bheil ma ta am beann-
achadh so *'teachd* air an tim-
chioll-ghearradh *a mhain*, no
mar an ceudna air an neo-
thimchioll-ghearradh? Oir tha
sinn ag ràdh gu'n do mheas-
adh creidimh do Abraham mar
fhìreantachd.
10 Cionnus ma ta a mheas-
adh *dha* e? An ann an uair a
bha e 's an timchioll-ghearradh,
no 's an neo-thimchioll-ghearr-
adh? Cha-n ann 's an timchioll-
ghearradh, ach 's an neo-thim-
chioll-ghearradh.
11 Agus fhuair e comhar
an timchioll-ghearraidh, seula
fìreantachd a' chreidimh a
bha aige 's an neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu'm biodh
e 'n a athair acasan uile a ta
'creidsinn 's an neo-thimchioll-
ghearradh, chum gu measadh
fìreantachd dhoibh-san mar an
ceudna:
12 Agus 'n a athair an tim-
chioll-ghearraidh dhoibh-san
nach 'eil a mhàin do'n tim-
chioll ghearradh, ach mar an
ceudna a ta 'g imeachd ann
an ceumaibh creidimh ar
n-Athar Abrahaim, a bha aige
's an neo-thimchioll-ghearradh.
13 Oir cha b'ann tre'n lagh
a thugadh an gealladh do A-
braham no d'a shìol, Gu'm
biodh e 'n a oighre air an t-
saoghal, ach tre fhìreantachd
a' chreidimh.
14 Oir ma *ta* iadsan a bhuin-
eas do'n lagh 'n an oighreach-
aibh, tha creidimh air a dhean-
amh dìomhain, agus an geall-
adh gun bhrìgh:

15 A chionn gu bheil an
lagh ag oibreachadh feirge:
oir far nach 'eil lagh, cha-n
'eil *'an sin* briseadh lagha.
16 Uime sin is ann o chreid-
imh a ta 'n *oighreachd*, ionnus
gu'm *biodh* i tre ghràs: chum
gu'm biodh an gealladh daing-
ean do'n t-sìol uile, cha-n ann
a mhàin dhoibh-san a bhuin-
eas do'n lagh, ach mar an
ceudna dhoibh-san a bhuineas
do chreidimh Abrahaim, neach
is e ar n-athair-ne uile,
17 (A réir mar a ta e
sgrìobhta, Dh'orduich mi thu
a'd' athair mhòran chinn-
each,) 'n a làthair-sa anns an do
chreid e, eadhon Dia, a ta
'beothachadh nam marbh, agus
a ta 'gairm nan nithe sin nach
'eil idir ann mar gu'm biodh
iad ann:
18 Neach an aghaidh dòch-
ais a chreid 'an dòchas, chum
gu'm biodh e 'n a athair mhòr-
an chinneach; a réir mar a
dubhradh, Mar so bithidh do
shliochd.
19 Agus air dha gun bhi
anmhunn 'an creidimh, cha do
chuir e 'an suim gu robh a
chorp féin a nis marbh, air dha
bhi timchioll ceud bliadhna dh'-
aois, no mairbhe bronn Shara:
20 Agus cha do chuir e an
amharus gealladh Dhé le mi-
chreidimh; ach bha e làidir
an creidimh, a' toirt glòire do
Dhia:
21 Agus bha làn-deimhin
aige, an ti a thug an geall-
adh, gur comasach esan air a
choimhlionadh.
22 Agus uime sin mheas-
adh so dhasan mar fhìreant-
achd.
23 A nis cha b'ann air a
shonsan a mhàin a sgrìobhadh,
gu'n do mheasadh so dha;
24 Ach air ar son-ne mar
an ceudna, d'am measar e, ma
chreideas sinn annsan a thog
suas Iosa ar Tighearn o na
marbhaibh,
25 A thugadh thairis air
son ar ciontaidh, agus a thog-
adh suas a rìs air son ar fìr-
eanachaidh.

CAIB. V.

UIME sin air dhuinne bhi
air ar fìreanachadh tre
chreidimh, tha sìth againn ri
Dia, tre ar Tighearn Iosa
Criosd:
2 Tre'm bheil againn mar
an ceudna slighe gu dol a
steach tre chreidimh chum a'
ghràis so anns am bheil sinn
'n ar seasamh agus a ta sinn a'
deanamh gairdeachais an dòch-
as glòire Dhé.
3 Agus cha-n e *so* a mhàin,
ach a ta sinn mar an ceudna
a' deanamh uaill ann an triob-
laidibh, do bhrìgh gu bheil
fios againn gu'n oibrich triob-
laid foighidin;
4 Agus foighidin, dearbh-
adh; agus dearbhadh, dòchas:
5 Agus cha nàraich an
dòchas, do bhrìgh gu bheil
gràdh Dhé air a dhòrtadh a
mach ann ar cridheachaibh,
tre'n Spiorad naomh a thug-
adh dhuinne,
6 Oir air dhuinne bhi fath-

ast gun neart, ann an àm iom-
chuidh bhàsaich Criosd air son
nan *daoine* neo-dhiadhaidh.
7 Oir is gann a dh'fhuiling-
eas duine bàs air son duine
chothromaich; ach theagamh
gu'm biodh aig neach éigin do
mhisnich eadhon bàs fhulang
air son duine mhaith.
8 Ach a ta Dia a' mòladh
a ghràidh féin duinne, do
bhrìgh an uair a bha sinn fath-
ast 'n ar peacaich gu'n dh'fhuil-
ing Criosd bàs air ar son.
9 Is mò gu mòr uime sin,
air duinn a nis bhi air ar fìr-
eanachadh tre 'fhuil, a shaorar
trìdsan o fheirg sinn.
10 Oir ma 's e air dhuinn
bhi 'n ar naimhdibh, gu'n d'
rinneadh réidh ri Dia sinn tre
bhàs a Mhic; is mò gu mòr,
air dhuinn bhi air ar deanamh
réidh, a shaorar tre a bheatha
sinn.
11 Agus cha-n e mhàin *sin*,
ach a ta sin a' deanamh
gairdeachais 'an Dia, tre ar
Tighearna Iosa Criosd, tre an
d'fhuair sinn a nis an réite.
12 Uime sin mar a thàinig
peacadh a steach do'n t-saogh-
al tre aon duine, agus bàs
tre'n pheacadh; mar sin mar
an ceudna thàinig bàs air na
h-uile dhaoinibh, do bhrìgh
gu'n do pheacaich iad uile.
13 Oir gus an lagh, bha
peacadh anns an t-saoghal:
ach cha chuirear peacadh á
leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.
14 Gidheadh, rìoghaich am
bàs o Adhamh gu Maois, eadh-
on air an dream nach do
pheacaich a réir coslais eas-
umhlachd Adhaimh, neach is
e samhladh an ti ud a bha ri
teachd:
15 Ach cha-n ann mar an
cionta, a tha'n saor-thiodhlac.
Oir ma fhuair mòran bàs tre
chionta aoin, is mò gu mòr na
sin a *tha* gràs Dhé, agus an
tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre
aon duine, Iosa Criosd, pailte
do mhòran.
16 Agus cha-n ann mar tre
aon duine a pheacaich, *mar sin*
a tha'n tabhartas: oir *bha* am
breitheanas tre aon *chionta*,
chum dìtidh: ach *a ta'n* saor-
thabhartas o mhòran chiont-
aibh chum fìreanachaidh.
17 Oir ma's e as tre chionta
aon *duine*, gu'n do rìoghaich
am bàs tre aon, is mò gu mòr
na sin a rìoghaicheas iadsan,
a gheibh pailteas gràis, agus
tabhartais na fìreantachd, ann
am beatha tre aon, *eadhon* Iosa
Criosd.
18 Uime sin mar tre chionta
aon *duine a thàinig breith-
eanas* air na h-uile dhaoinibh
chum dìtidh, is amhuil sin mar
an ceudna tre fhìreantachd
aoin, *thàinig an saor-thiodhlac*
air na h-uile dhaoinibh chum
fìreanachaidh na beatha.
19 Oir mar tre eas-umhlachd
aoin duine a rinneadh mòran
'n am peacaich, is amhuil sin
tre ùmhlachd aon *duine* a nith-
ear mòran 'n am fìreanaibh.
20 Ach thàinig an lagh a
steach, chum gu meudaicht-
eadh an cionta: ach far an do
mheudaicheadh am peacadh,

bu ro-mhò a mheudaicheadh
gràs:
21 Chum as mar a rìogh-
aich am peacadh chum bàis,
mar sin gu'n rìoghaicheadh
gràs tre fhìreantachd chum na
beatha maireannaich, tre Iosa
Criosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

CIOD ma ta a their sinn?
Am buanaich sinn 'am
peacadh, chum gu meudaich-
ear gràs?
2 Nar leigeadh Dia: cionnus
a dh'fheudas sinne a ta marbh
do'n pheacadh, ar beatha a
chaitheadh ni's faide ann?
3 Nach 'eil fhios agaibh, a
mheud againn as a bhaisteadh
ann an Iosa Criosd, gu'n do
bhaisteadh chum a bhàis sinn?
4 Air an aobhar sin dh'adh-
laiceadh sinn maille ris tre'n
bhaisteadh chum bàis: ionnus
mar a thogadh Criosd suas o
na marbhaibh le glòir an Ath-
ar, mar sin gu gluaiseamaidne
mar an ceudna ann an nuadh-
achd beatha.
5 Oir ma chaidh ar suidh-
eachadh maraon ann an coslas
a' bhàis, bithidh sinn mar an
ceudna *air ar suideachadh
ann an coslas* 'aiseirigh.
6 Air fhios so a bhi againn,
gu bheil ar seann duine air a
cheusadh maille *ris*, ionnus
gu'm biodh corp a' pheacaidh
air a sgrios, chum á so suas
nach deanamaid seirbhis do'n
pheacadh.
7 Oir an ti a fhuair bàs,
rinneadh saor e o'n pheacadh.
8 A nis ma fhuair sinn bàs
maille ri Criosd, tha sinn a'
creidsinn gu'm bi sinn beò
maille ris mar an ceudna:
9 Air dhuinn fios a bhi ag-
ainn air do Chriosd éirigh o
na marbhaibh, nach bàsaich e
ni's mò; cha-n 'eil tighearnas
aig a a' bhàs ni's mo air.
10 Oir a mheud gu'n d'-
fhuair e bàs, is ann do'n pheac-
adh a fhuair e bàs aon uair *a
mhàin*: ach a mheud gu bheil
e beò, is ann do Dhia a ta e
beò.
11 Mar sin mar an ceudna
measaibh-sa gu bheil sibh féin
gu deimhin marbh do'n pheac-
adh, ach beò do Dhia tre Iosa
Criosd ar Tighearna.
12 Air an aobhar sin na
rìoghaicheadh am peacadh ann
bhur corp bàsmhor, air chor
as gu'n tugadh sibh ùmhlachd
dha 'n a ana-miannaibh.
13 Agus na tugaibh bhur
buill 'n an armaibh euceirt do'n
pheacadh; ach thugaibh sibh
féin do Dhia, mar dhream a
ta beò o na marbhaibh, agus
bhur buill 'n an armaibh fìr-
eantachd do Dhia.
14 Oir cha bhi aig a' pheac-
adh tighearnas oirbh: oir cha-n
'eil sibh fuidh 'n lagh, ach
fuidh ghràs.
15 Ciod uime sin? am peac-
aich sinn, do bhrìgh nach 'eil
sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh
ghràs? Nar leigeadh Dia.
16 Nach 'eil fhios agaibh,
an ti d'an toir sibh sibh féin
mar sheirbhisich chum ùmh-
lachd, gur seirbhisich sibh do'n

ti d'an dean sibh ùmhlachd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fìreantachd.
17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'n ur seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis.
18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.
19 Tha mi 'labhairt mar dhuine, air son anmhuinneachd bhur feòla-sa: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neòghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar seirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.
20 Oir an uair a bha sibh 'n ur seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.
21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh 'an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch na nithe sin am bàs.
22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'n ur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.
23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Criosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riusan d'an aithne an lagh a ta mi 'labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e?
2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beò e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.
3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhi: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged 'robh i aig fear eile.
4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chriosd; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.
5 Oir an uair a bha sinn 's an fheòil, bha miannan nam peacanna, tre'n lagh, ag oibreachadh ann ar buill, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.
6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis an do chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha-n *ann* an seanachd na litreach.
7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'n a pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b'aithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir

cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich.

8 Ach air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-tograidh : oir as eugmhais an lagha *bha* 'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin : ach air teachd do'n àithne, dh'athbheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'orduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomhsa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *tha'n* lagh naomh ; agus *a ta* 'n àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'n a bhàs domhsa ? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh gur peacadh e, ag oibreachadh bàis annamsa, leis a ni sin a ta maith ; chum tre'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail : ach a ta mise feòlmhor air mo reiceadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi 'deanamh, cha taitneach leam e : oir an ni a b'àill leam, cha-n e a ta mi a' deanamh ; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma tha mi 'deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha 'deanamh so, ach am peacadh a tha 'gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annamsa, (sin ri radh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh : oir tha'n toil a làthair maille rium, ach *doigh sam bith* chum maith a dheanamh cha-n 'eil mi 'faotainn ?

19 Oir cha-n 'eil mi deanamh am maith bu mhiann leam : ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh a ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta 'deanamh so, ach am peacadh a tha 'gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi 'faotainn lagha, 'n uair a b'àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam 'an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh :

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhuill a' cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thoirt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhuill.

24 Och is duine truagh mi ! cò a shaoras mi o chorp a bhàis so ?

25 Tha mi 'toirt buidheachais do Dhia, tre Iosa Criosd

ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé; ach leis an fheòil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

AIR an aobhar sin cha-n 'eil a nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criosd, a tha gluasad cha-n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Criosd, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a dheanamh, do bhrìgh gu robh e anmhunn tre'n fheòil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaich, agus *'n a ìobairt* air son peacaidh, dhìt e am peacadh 's an fheòil:

4 Chum gu'm biodh fìreantachd an lagha air a coimhlionadh annainne, a tha 'gluasad cha-n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheòil; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìth i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé; oir cha-n 'eil i ùmhal do lagh Dhé, agus cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin cha-n urrainn iadsan a tha 's an fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha-n 'eil sibhse 's an fheòil, ach 's an Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spiorad Chriosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma *tha* Criosd annaibh, *tha*'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh fìreantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbhaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Criosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhorsa, tre a Spioradsan a ta chòmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha-n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gnìomhara na colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a rìs chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaodh sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé:

17 Agus ma's clann, is oigh-
reachan; oighreachan air Dia,
agus comh-oighreachan maille
ri Criosd: ma 's e is gu'm fuil-
ing sinn maille ris, chum gu
glòraichear sinn maille ris mar
an ceudna.

18 Oir tha mi a' measadh
nach airidh fulangais na h-
aimsir a ta làthair bhi air *an
coimhmeas* ris a' ghlòir a dh'-
fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachd-
ach a' chruthachaidh a' feith-
eamh ri foillseachadh cloinne
Dhé.

20 Oir chuireadh an cruth-
achadh fo dhìomhanas, cha-n
ann le 'thoil, ach trìd-san a
chuir fo dhìomhanas *e;*

21 'An dòchas gu'n saorar an
cruthachadh féin fòs o dhaorsa
na truaillidheachd, gu saorsa
glòrmhor cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne
gu bheil an cruthachadh uile
ag osnaich, agus 'am péin gu
léir, mar mhnaoi ri saothair,
gus an àm so:

23 Agus cha-n *e so* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna,
aig am bheil ceud thoradh an
Spioraid, tha eadhon sinne ag
osnaich annainn féin, a' feith-
eamh ris an uchd-mhacachd,
eadhon saorsa air cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a
shaorar sinn: ach dòchas a
chithear, cha dòchas e: oir
an ni a ta an duine faicinn,
c'ar son a bhios dòchas aige
ris?

25 Ach ma tha dòchas ag-
ainn ris an ni nach 'eil sinn a'
faicinn, feithidh sinn gu foigh-
idneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar
an ceudna a' deanamh còmh-
naidh le ar n-anmhuinneachd:
oir cha-n aithne dhuinn ciod
a ghuidheamaid mar bu chòir
dhuinn; ach a ta an Spiorad
féin a' deanamh eadar-ghuidhe
air ar son le osnaibh do-labh-
airt.

27 Agus is aithne dhasan a
ta 'rannsachadh nan cridheach-
an ciod i inntinn an Spioraid,
do bhrìgh gu bheil e a' dean-
amh eadar-ghuidhe air son
nan naomh a réir *toil* Dé.

28 Agus a ta fhios againn
gu'n comh-oibrich na h-uile
nithe chum maith, do'n dream
aig am bheil gràdh do Dhia,
eadhon dhoibh-san a ghairm-
eadh a réir *a* rùin.

29 Oir an dream a roimh-
aithnich e, roimh-orduich e
iad mar an ceudna *chum bhi*
comh-chosmhuil ri ìomhaigh
a Mhic, chum gu'm biodh
esan 'n a cheud-ghin am measg
mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-
orduich e, ghairm e iad mar
an ceudna: agus an dream a
ghairm e, dh'fhìreanaich e mar
an ceudna: agus an dream a
dh'fhìreanaich e, ghlòraich e
mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their
sinn ris na nithibh sin? Ma
tha Dia leinn, cò *dh'fheudas
bhi* 'n ar n-aghaidh?

32 An ti nach do chaomh-
ain a Mhac féin, ach a thug
thairis e air ar son-ne uile,

cionnus maille ris-san nach
toir e mar an ceudna dhuinn
gu saor na h-uile nithe ?
33 Cò a chuireas coire sam
bith á leth daoine taghta Dhé ?
Is e Dia a dh'fhìreanaicheas.
34 Cò a dhìteas? *Is e* Criosd
a fhuair bàs, seadh tuilleadh
fòs, a dh'éirich a rìs, agus a ta
air deas làimh Dhé, neach a
ta mar an ceudna a' deanamh
eadar-ghuidhe air ar son-ne.
35 Cò a sgaras sinn o ghràdh
Chriosd ? *an dean* trioblaid,
no àmhghar, no geur-lean-
mhuinn, no gorta, no lom-
nochduidh, no cunnart, no
claidheamh ?
36 (A réir mar a ta e
sgrìobhta, Air do shonsa
mharbhadh sinn rè an là ;
mheasadh sinn mar chaoraich
chum marbhaidh.)
37 Ni h-eadh, ach anns na
nithibh sin uile tha sinn a'
toirt tuilleadh agus buaidh,
trìd-san a ghràdhaich sinn.
38 Oir a ta dearbh-bheachd
agam, nach bi bàs, no beatha,
no aingil, no uachdaranachda,
no cumhachda, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd,
39 No àirde, no doimhne,
no creutair sam bith eile, com-
asach air sinne a sgaradh o
ghràdh Dhé a ta ann an Iosa
Criosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

ATA mi a' labhairt na fìr-
inn ann an Criosd, cha
dean mi breug, (air bhi do m'
choguis a' deanamh fianuis
domh 's an Spiorad naomh :)
2 Gu bheil doilgheas mòr
orm, agus cràdh air mo chridhe
an còmhnuidh.
3 Oir ghuidhinn mi féin a
bhi dealaichte o Chriosd, air
son mo bhràithre, mo luchd-
dàimh a thaobh na feòla :
4 A ta 'n an Israelich ; d'am
buin an uchd-mhacachd, agus
a' ghlòir, agus na coimh-
cheangail, agus tabhairt an
lagha, agus seirbhis *De*, agus
na geallanna ;
5 D'am buin na h-aithriche,
agus o'm bheil Criosd a thaobh
na feòla, neach is e Dia os
ceann nan uile, beannaichte
gu siorruidh. Amen.
6 Cha-n e gu bheil focal
Dé gun éifeachd. Oir cha-n
Israelich iadsan uile a ta o
Israel :
7 Agus ni mò do bhrìgh
gur sliochd do Abraham iad,
a ta iad uile 'n an cloinn : ach,
Ann an Isaac ainmichear do
shìol.
8 Is e sin ri ràdh, Cha-n
iad clann na feòla clann Dhé :
ach is iad clann a' gheallaidh
a mheasar mar shìol.
9 Oir *is* e so focal a' gheall-
aidh, A réir an àm so thig mi,
agus bithidh mac aig Sara.
10 Agus cha-n e mhàin *so*,
ach Rebeca mar an ceudna
'n uair a thoirrcheadh i o
aon, *eadhon* Isaac ar n-athair-
ne ;
11 (Oir mun do rugadh *na
naoidheana*, agus mun d'rinn
iad maith no olc, chum gu'm
biodh rùn Dé a réir an tagh-
aidh seasmhach, cha-n ann o

oibribh, ach o'n ti a ghairmeas ;)

12 A dubhradh rithe, Ni an neach a's seine seirbhis do'n neach a's òige.

13 A rèir mar a ta e sgrìobhta, Ghràdhaich mi Iacob, ach dh'fhuathaich mi Esau.

14 Ciod a their sinn ma ta? *am bheil* eucoir maille ri Dia? Nar leigeadh Dia.

15 Oir a ta e ag ràdh ri Maois, Ni mi tròcair air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha-n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a ni tròcair.

17 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu'm biodh m'ainm iomraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tròcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh e.

19 Their thu ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum *e*, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadhadair air a' chriadh, ionnus gu'n deanadh e do'n aon mheall aon soitheach chum urraim, agus soitheach eile chum eas-urraim.

22 *Ciod* ma's e, air bhi do Dhia toileach 'fhearg a nochdadh, agus a chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d'fhuiling e le mòr fhad-fhulangas soithiche na feirge air an ulluchadh chum sgrios:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saoibhreas a ghlòire air soithichibh na tròcair, a dh'ulluich e roimhlàimh chum glòire,

24 Eadhon sinne a ghairm e, cha-n e mhàin do na h-Iudhaich, ach mar an ceudna do na Cinnich.

25 Mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an Hosea, Goiridh mi mo phobull diubhsan nach robh 'n am pobull domh; agus *bean* ghràdhach dh'ise, nach robh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa; an sin gu'n goirear Clann an Dé bheò dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thimchioll Israeil, Ged tha àireamh chloinn Israeil mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thèarnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goirid i 'an ceartas: do bhrìgh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh sìol againne, dheantadh sinn mar

Shodom, agus bhitheamaid cosmhuil ri Gomorrah.
30 Ciod a their sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a' leantuinn fìreantachd, air fìreantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:
31 Ach cha d' ràinig Israel, a bha 'leantuinn lagha na fìreantachd, air lagh na fìreantachd.
32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha *a dh'iarr iad i:* oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;
33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carraig oilbheim: agus gach neach a chreideas annsan, cha chuirear gu nàire e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùrachd mo chridhe, agus m' urnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tèarnadh.
2 Oir a ta mi 'deanamh fianuis doibh, gu bheil eud aca thaobh Dhé, ach cha-n ann a réir eòlais.
3 Oir air dhoibh bhi aineolach air fìreantachd Dhé, agus ag iarraidh am fìreantachd féin a chur air chois, cha do strìochd iad do fhìreantachd Dhé.
4 Oir is e Criosd crìoch an lagha, chum fìreantachd do gach neach a chreideas.
5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fìreantachd a ta o'n lagh, *eadhon,* An duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beò leo.
6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreidimh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a nuas;)
7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriosd a rìs air ais o na marbhaibh:)
8 Ach ciod a ta i ag ràdh? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe: 's e sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,
9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.
10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fìreantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.
11 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Ge b'e neach a chreideas annsan, cha nàraichear e.
12 Oir cha-n 'eil eadardhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saoibhir do na h-uile a ghairmeas air.
13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tèarnar e.
14 Ach cionnus a ghairm-

eas iad airsan anns nach do
chreid iad? agus cionnus a
chreideas iad anns an ti air
nach cual iad *iomradh?* agus
cionnus a chluinneas iad gun
searmonaiche?
15 Agus cionnus a ni iad
searmoin, mur cuirear iad?
mar a ta e sgrìobhta, Cia
sgiamhach cosa na muinntir
sin a ta 'searmonachadh sois-
geil na sìthe, a ta 'toirt sgéil
aoibhneich air nithibh maithe!
16 Ach cha robh iad uile
ùmhal do'n t-soisgeul. Oir tha
Esaias ag ràdh, A Thighearn,
cò a chreid ar n-aithris-ne?
17 Uime sin, is ann o éisd-
eachd a thig creidimh, agus
éisdeachd tre fhocal Dé.
18 Ach a ta mi ag ràdh,
Nach cual iad? Chuala gu
deimhin, chaidh am fuaim air
feadh gach tìre a mach, agus
am briathra gu iomallaibh an
domhain.
19 Ach a ta mi ag ràdh,
Nach robh fios aig Israel?
Air tùs, tha Maois ag ràdh,
Cuiridh mi eud oirbh le *Cinn-
each* nach 'eil 'n an Cinneach,
agus le Cinneach neo-thuig-
seach cuiridh mi fearg oirbh.
20 Ach a ta Esaias ro dhà-
na, agus a ta e ag ràdh, Fhuar-
adh mi leosan nach d'-
iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi
dhoibh-san nach d'fhiosraich
air mo shon.
21 Ach ri Israel a ta e ag
ràdh, Shìn mi mach mo làmh-
an rè an là gu h-iomlan ri po-
bull eas-ùmhal agus a labhras
a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

A TA mi ag ràdh ma seadh,
An do thilg Dia a pho-
bull uaith? Nar leigeadh Dia.
Oir is Israeleach mise féin
mar an ceudna, do shliochd
Abrahaim, do thréibh Bhenia-
min.
2 Cha do thilg Dia uaith a
phobull a roimh-aithnich e.
Nach 'eil fhios agaibh ciod e
a ta an sgriobtuir ag ràdh mu
Elias? cionnus a ta e a' dean-
amh eadar-ghuidhe ri Dia an
aghaidh Israeil, ag ràdh,
3 A Thighearn, mharbh iad
t'fhàidhean, agus leag iad sìos
t'altairean; agus dh'fhàgadh
mise a'm' aonar, agus tha iad
ag iarraidh m'anama.
4 Ach ciod a ta freagradh
Dhé ag ràdh ris? Dh'fhàg mi
dhomh féin seachd mìle fear,
nach do lùb an glùn do *dhealbh*
Bhaail.
5 Agus mar sin mar an
ceudna tha 's an àm so a làthair
fuigheall a réir taghaidh a'
ghràis.
6 Agus ma's ann tre ghràs,
cha-n ann o oibribh ni's mò:
no cha ghràs gràs ni's mò.
Ach ma's ann o oibribh, cha-n
ann o ghràs á sin suas: no
cha-n obair á sin suas obair.
7 Ciod ma seadh? An ni
sin a ta Israel ag iarraidh, cha
d' ràinig e air; ach ràinig an
taghadh air, agus chaidh a'
chuid eile a dhalladh:
8 Màr a ta e sgrìobhta,
Thug Dia dhoibh spiorad na
suaine, sùilean chum nach faic-
eadh iad, agus cluasan chum

nach cluinneadh iad, gus an
là an diugh.
9 Agus a ta Daibhidh ag
ràdh, Biodh am bord mar ribe,
agus mar inneal-glacaidh, agus
mar cheap-tuislidh, agus mar
dhìol-thuarasdail dhoibh :
10 Biodh an sùilean air an
dorchachadh, chum nach faic
iad ; agus crom-sa an druim
an còmhnuidh.
11 A ta mi ag ràdh uime
sin, An do thuislich iad ionn-
us gu'n tuiteadh iad? Nar
leigeadh Dia: ach tre an tuit-
eamsan tha slàinte *air teachd*
chum nan Cinneach, chum iad-
san a bhrosnuchadh gu h-eud.
12 Ma's e an tuiteamsan
saoibhreas an domhain, agus
an lughdachadh saoibhreas nan
Cinneach ; cia's mò na sin a
bhitheas an lànachd ?
13 Oir is ann ribhse a ta mi
a' labhairt, a Chinneacha ; do
bhrìgh gur mi abstol nan Cinn-
each, tha mi 'toirt urraim do
m' dhreuchd :
14 Ma dh'fheudas mi air
chor sam bith mo choimh-
fheòil a bhrosnuchadh gu h-
eud, agus gu'n tearuinn mi
dream àraidh dhiubh.
15 Oir ma's e an tilgeadh-
san air falbh réiteachadh an
domhain ; ciod e an ath-ghabh-
ail, ach beatha o na marbh-
aibh ?
16 Oir ma ta an ceud-thor-
adh naomh, tha am meall
naomh mar an ceudna: agus
ma ta an fhreumh naomh, *tha*
na geuga *mar sin* mar an
ceudna.
17 Agus ma tha cuid do
na geugaibh air am briseadh
dheth, agus gu bheil thusa, a
bha a'd' chrann-oladh fiadh-
aich, air do shuidheachadh
'n am measg, agus maille riu a'
faotainn comhpairt do fhréimh
agus do reamhrachd a' chroinn-
oladh ;
18 Na dean uaill an aghaidh
nan geug: ach ma ni thu uaill
'n an aghaidh cha tusa a
dh'iomchaireas an fhreumh,
ach an fhreumh thusa.
19 Their thu uime sin, Bhris-
eadh dheth na geuga, chum
gu suidhichteadh mise 'n an
àit.
20 Ro mhaith; air son am
mi-chreidimh bhriseadh iadsan
dheth, agus a ta thusa a' seas-
amh tre chreidimh. Na bi
àrd-inntinneach, ach fo eagal.
21 Oir mur do chaomhain
Dia na geuga nàdurra, *biodh
eagal ort* nach caomhain e
thusa mar an ceudna.
22 Feuch uime sin maitheas
agus geur-cheartas Dé: geur-
cheartas d'an taobhsan a thuit;
ach do d' thaobhsa, maitheas,
ma bhuanaicheas tu 'n a mhaith-
eas ; agus mur buanaich, gearr-
ar dheth thusa mar an ceudna.
23 Agus suidhichear iadsan
mar an ceudna, mur buanaich
iad 'n am mi-chreidimh : oir a
ta Dia comasach air an suidh-
eachadh a rìs.
24 Oir ma 'ghearradh thusa
as a' chrann-oladh a bha fiadh-
aich a thaobh nàduir, agus
gu'n do shuidhicheadh ann an
deadh chrann-oladh thu an

aghaidh nàduir; cia mòr a's
mò na sin a shuidhichear na
geuga nàdurra 'n an crann-ol-
adh féin?
25 Oir cha b'àill leam, a
bhràithre, sibhse bhi aineolach
air an rùn-dìomhair so, (chum
nach biodh sibh glic 'n ur barail
féin,) gu'n do tharladh doille
ann an cuid do Israel, gus an
tig iomlaineachd nan Cinneach
a steach.
26 Agus mar sin bithidh Is-
rael uile air an tèarnadh: mar
a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-
saoraidh o Shion, agus tionnd-
aidhidh e mi-dhiadhachd o Ia-
cob:
27 Oir is e so mo choimh-
cheangal riu, 'n uair a bheir mi
air falbh am peacanna.
28 Thaobh an t-soisgeil, *is*
naimhdean iad air bhur sonsa:
ach a thaobh an taghaidh, *tha*
iad gràdhaichte air son nan
aithriche.
29 Oir a ta tiodhlacan a-
gus gairm Dhé gun aithreach-
as.
30 Oir mar a bha sibhse
roimhe so eas-ùmhal do Dhia,
ach a nis a fhuair sibh tròcair
tre am mi-chreidimh-san:
31 Amhuil sin a ta iadsan
's an àm so eas-ùmhal, chum
tre bhur tròcair-sa gu'm faigh
iad tròcair mar an ceudna.
32 Oir dhruid Dia iad uile
an am mi-chreidimh, chum
tròcair a dheanamh air na
h-uile.
33 O doimhne saoibhris ar-
aon gliocais agus eòlais Dé!
Cia do-rannsachaidh a bhreith-
eanais, agus do-lorgachaidh a
shlighean!
34 Oir cò aig an robh fios
inntinn an Tighearna, no cò
bu chomhairleach dha?
35 No cò thug dha air tùs,
agus a làn-dìolar a rìs dha e?
36 Oir is ann uaithe-san, a-
gus trìd-san, agus air a shon-
san *a ta* na h-uile nithe: dha-
san *gu robh* glòir gu siorruidh.
Amen.

CAIB. XII

AIR an aobhar sin guidh-
eam oirbh, a bhràithre, tre
thròcairibh Dhé, bhur cuirp
a thoirt 'n am beo-ìobairt,
naomh, thaitnich do Dhia, *ni*
a's e bhur seirbhis reusonta.
2 Agus na bithibh air bhur
cumadh ris an t-saoghal so:
ach bithibh air bhur cruth-ath-
arrachadh tre ath-nuadhach-
adh bhur n-inntinn, chum gu'n
dearbh sibh ciod i toil mhaith,
thaitneach, agus dhiongmhalta
sin Dhé.
3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh
a' ghràs a thugadh dhomhsa,
ris gach neach 'n ur measg, gun
smuaineachadh *uime féin* ni's
àirde na's còir dha smuain-
eachadh; ach smuaineachadh
'am measarrachd, a réir mar
a roinn Dia ris gach neach
tomhas a' chreidimh
4 Oir mar a ta mòran bhall
againn ann an aon chorp, agus
nach e'n t-aon ghnìomh a'
th'aig gach ball;
5 Amhuil sin ged tha sinne
'n ar mòran, is aon chorp ann
an Criosd sinn, agus is buill

sinn gach aon fa leth d'a
chéile.
6 Uime sin air bhi do thiodh-
lacaibh againn, eadar-dheal-
aichte a réir a' ghràis a thug-
adh dhuinn, ma's fàidheadair-
eachd, *deanamaid fàidheadair-
eachd* a réir tomhais a' chreid-
imh :
7 No ma's frithealadh, *thug-
amaid aire* d'ar frithealadh ;
no an ti a theagaisgeas, *thug-
adh e aire* d'a theagasg ;
8 No an ti a bheir earail,
thugadh e aire d'a earail : an
ti a roinneas *an deirc, roinn-
eadh e i* 'an treibhdhireachd ;
an ti a riaghlas, *deanadh se e*
le dùrachd ; an ti a ni tròcair,
deanadh se e gu suilbhir.
9 *Biodh bhur* gràdh gun
cheilg. Biodh gràin agaibh
do'n olc, dlùth-leanaibh ris an
ni a tha maith.
10 *Bithibh* teo-chridheach
d'a chéile le gràdh bràthaireil,
ann an urram a' toirt toisich
gach aon d'a chéile :
11 Gun bhi leasg ann an
gnothuichibh: dùrachdach 'n ur
spiorad ; a' deanamh seirbhis
do'n Tighearn :
12 A' deanamh gairdeachais
'an dòchas : foighidneach 'an
trioblaid ; maireannach ann an
urnuigh :
13 A' comh-roinn ri uireas-
bhuidh nan naomh ; a' gnàth-
achadh aoidheachd.
14 Beannaichibh an dream
a ta'deanamh geur-leanmhuinn
oirbh : beannaichibh, agus na
mallaichibh.
15 Deanaibh gairdeachas
maille riusan a ta ri gairdeach-
as, agus caoidh maille riusan a
ta ri caoidh.
16 Bithibh a dh'aon rùn
d'a chéile. Na biodh bhur
cion air nithibh àrda, ach
cuiribh sibh féin an comh-
inbhe riusan a ta ìosal. Na
bithibh glic 'n ur barail féin.
17 Na ìocaibh olc air son
uilc do dhuine sam bith. Ull-
uichibh nithe ciatach am fia-
nuis nan uile dhaoine.
18 Ma dh'fheudas e bhi,
mheud 's a ta e'n comas duibh,
bithibh 'an sìth ris na h-uile
dhaoinibh.
19 *A chàirde* gràdhach, na
deanaibh dioghaltas air bhur
son féin, ach thugaibh àit do'n
fheirg : oir a ta e sgrìobhta,
Is leamsa dioghaltas ; ìocaidh
mi, a ta an Tighearn ag ràdh.
20 Uime sin ma bhios do
nàmhaid ocrach, thoir biadh
dha ; ma bhios e tartmhor,
thoir deoch dha : oir le so a
dheanamh càrnaidh tu eibhle
teine air a cheann.
21 Na tugadh buaidh ort leis
an olc, ach thoir-sa buaidh air
an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

BIODH gach anam ùmhal
do na h-àrd-chumhachd-
aibh. Oir cha-n 'eil cumhachd
ann ach o Dhia : agus na
cumhachdan a ta ann, is ann
le Dia a dh'orduicheadh iad.
2 Air an aobhar sin ge b'e
air bith a chuireas an aghaidh
a' chumhachd, tha e cur an
aghaidh orduigh Dhé : agus

iadsan a chuireas 'n a aghaidh, gheibh iad breitheanas dhoibh féin.

3 Oir cha-n 'eil uachdarain 'n an aobhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime sin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uaith.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuit. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagal ort; oir cha-n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' chlaidheimh: oir is e seirbhiseach Dhé e, 'n a dhioghaltair feirge air an ti a ni olc.

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, cha-n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cìse *dhoibh:* oir is iad seirbhisich Dhé iad, a' sìor-fheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do na h-uile an dlighe féin: càin, dhasan d'an *dlighear* càin, cìs dhasan d'an *dlighear* cìs, eagal dhasan d'an *dlighear* eagal, agus urram dhasan d'an *dlighear* urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin *is e* an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faigse na 'n uair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol seachad, tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha-n ann 'an ruidhteireachd agus 'am misg, no 'an seomradaireachd agus 'am macnus, no 'an aisith agus 'am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Criosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum *a* h-ana-mianna *a choimhlionadh.*

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn 's a' chreidimh, *ach* cha-n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creidsinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g

itheadh, tàir airsan nach 'eil
ag itheadh; agus na tugadh
esan nach 'eil ag itheadh,
breth air an ti a dh'itheas:
oir ghabh Dia ris.
4 Cò thusa a ta 'toirt breth
air seirbhiseach duine eile?
d'a mhaighstir féin seasaidh,
no tuitidh e: seadh, cumar
suas e; oir is comasach Dia
air a chumail 'n a sheasamh.
5 Tha meas aig neach air
là thar là: agus tha meas aig
neach eile air gach là *mar a
cheile.* Biodh làn-dearbhadh
aig gach duine 'n a inntinn
féin.
6 An ti aig am bheil suim
do'n là, is ann do'n Tighearn
a tha suim aige *dha;* agus an
ti aig nach 'eil suim do'n la,
is ann do'n Tighearn nach 'eil
suim aige *dha.* An ti a ta 'g
itheadh, is ann do'n Tighearn
a tha e 'g itheadh, oir tha e
'toirt buidheachais do Dhia;
agus an ti nach 'eil ag itheadh,
is ann do'n Tighearn nach ith
e, agus bheir e buidheachas
do Dhia.
7 Oir cha-n 'eil a h-aon ag-
ainn beò dha féin, agus cha-n
'eil a h-aon againn a' bàsach-
adh dha féin.
8 Oir ma's beò dhuinn, is
ann do'n Tighearn a tha sinn
beò: agus ma's bàs duinn, is
ann do'n Tighearn a tha sinn
a' bàsachadh: uime sin ma's
beatha no bàs dhuinn, is leis
an Tighearn sinn.
9 Oir is ann chum so a
fhuair Criosd bàs, agus a dh'-
éirich e, agus a tha e beò a
rìs, chum gu'm biodh e 'n a
Thighearn air na beothaibh
agus air na marbhaibh.
10 Ach c'ar son a ta thusa
a' toirt breth air do bhràth-
'air? no c'ar son a ta thusa a'
deanamh tarcuis air do bhràth-
'air? oir seasaidh sinn gu léir
am fianuis caithir-breitheanais
Chriosd.
11 Oir a ta e sgrìobhta,
Mar is beò mise, a ta an Tigh-
earn ag ràdh, lùbaidh gach
glùn dhomhsa, agus aidichidh
gach teangadh do Dhia.
12 Air an aobhar sin bheir
gach aon againn cunntas uime
féin do Dhia.
13 Uime sin na tugamaid
breth air a chéile ni's mò:
ach gu ma fearr leibh a' bhreth
so thoirt, gun aobhar-tuiteam
no oilbheim a thoirt do bhràth-
air.
14 Oir a ta fhios agam, agus
is dearbh leam anns an Tigh-
earn Iosa, nach 'eil ni sam
bith neòghlan dheth féin: ach
do'n ti a mheasas ni sam bith
neòghlan, dhasan *a ta e* neo-
ghlan.
15 Ach ma bhios doilgheas
air do bhràthair air son bìdh,
a nis cha-n 'eil thu a' gluasad
a réir a' ghràidh. Na sgrios
le d' bhiadh esan air son an
d'fhuiling Criosd bàs.
16 Air an aobhar sin na
labhrar olc mu bhur maith.
17 Oir cha bhiadh agus
deoch rìoghachd Dhé, ach
fìreantachd, agus sìth, agus
aoibhneas 's an Spiorad naomh.
18 Oir ge b'e ni seirbhis do

Chriosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sìthe, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.

20 Na sgrios obair Dhé air son bìdh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oilbheum.

21 *Is* maith an ni gun fheòil itheadh, no fìon òl, no *ni air bith a dheanamh* leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad? Biodh e agad dhuit féin 'am fianuis Dé: Is beannaichte an duine sin nach dìt e féin anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadardhealachadh tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh *a tha e 'g itheadh:* oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criosd e féin; ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgriobtuir gu'm biodh dòchas againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comfhurtachd dhuibh-sa bhi dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Criosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, *agus* le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criosd ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Criosd 'n a mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son fìrinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi *ceol* do d'ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a shlòigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese

ann, agus an ti a dh'éireas suas
chum uachdaranachd bhi aige
air na Cinnich, annsan cuiridh
na Cinnich an dòchas.
13 A nis gu'n lìonadh Dia
an dòchais sibhse do'n uile
aoibhneas agus shìth ann an
creidsinn, chum gu'm bi sibh
pailt ann an dòchas, tre chumh-
achd an Spioraid naoimh.
14 Agus a ta cinnt agam-
sa féin do 'ur taobhsa, mo
bhràithre, gu bheil sibhse làn
do mhaitheas, air bhur lìonadh
leis an uile eòlas, agus comas-
ach mar an ceudna air a chéile
a chomhairleachadh.
15 Gidheadh, a bhràithre,
sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh
leis an tuilleadh dànadais, an
càileigin, mar gu cuirinn 'an
cuimhne sibh, air son a ghràis
a thugadh dhomhsa o Dhia,
16 Ionnus gu'm bithinn a'm'
mhinisteir aig Iosa Criosd do
na Cinnich, a' frithealadh sois-
geil Dé, chum gu'm biodh
tabhartas nan Cinneach tait-
neach, air a naomhachadh leis
an Spiorad naomh.
17 Uime sin tha aobhar uaill
agam tre Iosa Criosd, anns
na nithibh sin a bhuineas do
Dhia.
18 Oir cha bhi dànachd ag-
am labhairt air a' bheag do na
nithibh sin, nach d'oibrich
Criosd leam chum na Cinnich
a dheanamh ùmhal 'am focal
agus 'an gnìomh.
19 Le cumhachd chomhar-
an agus mhìorbhuilean, le
cumhachd Spioraid Dé; ionn-
us o Ierusalem agus mu'n
cuairt gu Iliricum, gu'n do
lán-shearmonaich mi soisgeul
Chriosd.
20 Seadh, mar sin bha ro-
dhéidh agam air an t-soisgeul
a shearmonachadh, cha-n ann
's an ionad 's an robh Criosd air
ainmeachadh, chum nach tog-
ainn air bunait neach eile :
21 Ach a réir mar a ta e
sgrìobhta, Chi iadsan ris nach
do labhradh uime; agus tuig-
idh iadsan, nach cuala.
22 Uime sin mar an ceudna
chuireadh gu minic bacadh
orm o theachd do 'ur n-ionn-
suidh-sa.
23 Ach a nis do bhrìgh
nach 'eil agam ionad ni's mò
anns na crìochaibh so, agus
gu bheil mòr-thogradh agam
o cheann mòrain bhliadhnacha
teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa :
24 Ge b'e uair a thriallas
mi do'n Spàinn, thig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa : oir tha dùil ag-
am sibhse fhaicinn 's an dol
seachad, agus bhi air mo thoirt
air m' aghaidh leibhse chum
an ionaid sin, ma bhios mi air
tùs 'an càileigin air mo lìon-
adh le 'ur *comhluadarsa.*
25 Ach a nis tha mi 'dol
gu Ierusalem, a' frithealadh
do na naomhaibh.
26 Oir bu toil leo-san ann
am Macedonia, agus ann an
Achaia, comh-roinn àraidh a
dheanamh ris na naomhaibh
bochda ta ann an Ierusalem.
27 Bu toil leo *gu deimhin,*
agus tha iad fo fhiachaibh
dhoibh. Oir ma rinneadh na
Cinnich 'n an luchd comhpairt

d'an nithibh spioradail-san, is
còir dhoibh ministreileachd a
dheanamh dhoibh-san 's na nith-
ibh a bhuineas do'n choluinn.
28 Uime sin air dhomh so
a chrìochnachadh, agus an uair
a sheulaicheas mi an toradh
so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur
taobhsa do'n Spàinn.
29 Agus a ta fhios agam,
air dhomh teachd do 'ur n-
ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann
an lànachd beannachaidh sois-
geil Chriosd.
30 A nis guidheam oirbh,
a bhràithre, air sgàth an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus air son
gràidh an Spioraid, gu'n dean
sibh gleachda maille riumsa
ann an urnuighibh air mo shon
ri Dia;
31 Chum gu saorar mi uatha-
san nach 'eil a' creidsinn ann
an Iudea; agus chum gu'm bi
mo sheirbhis air son Ierusa-
leim, taitneach do na naomh-
aibh:
32 Chum gu'n tig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa le h-aoibhneas
tre thoil Dé, agus gu faigh mi
suaimhneas maille ribh.
33 A nis *gu robh* Dia na
sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

THA mi ag earbsadh ribh
Phebe ar piuthar, a ta 'n a
searbhanta do'n eaglais a tha
ann an Cenchrea:
2 Chum gu'n gabh sibh
rithe anns an Tighearn, mar
is cubhaidh do naomhaibh, a-
gus gu'n dean sibh còmhnadh
rithe anns gach gnothuch anns
am bi feum aice oirbh: oir
rinn i féin còmhnadh ri mòran,
agus riumsa mar an ceudna.
3 Cuiribh fàilte air Priscila
agus Acuila mo chomh-oib-
richean ann an Iosa Criosd:
4 (Muinntir a leag sìos am
muineal féin ar son m'anama-
sa: d'am bheil a' toirt buidh-
eachais cha-n e mhàin mise,
ach mar an ceudna eaglaisean
nan Cinneach uile.)
5 Mar an ceudna cuiribh
fàilte air an eaglais a tha 'n an
tigh-san. Cuiribh fàilte air
Epenetus a's ionmhuinn leam-
sa neach is e ceud thoradh
Achaia do Chriosd.
6 Cuiribh fàilte air Muire,
a rinn saothair mhòr air ar
son-ne.
7 Cuiribh fàilte air Andro-
nicus agus Iunias mo luchd-
dàimh agus mo chomh-phrìos-
anaich, a tha cliuteach am
measg nan abstol, agus a bha
ann an Criosd romhamsa.
8 Cuiribh fàilte air Amplias
a's ionmhuinn leamsa 's an
Tighearn.
9 Cuiribh fàilte air Urba-
nus ar comh-oibriche ann an
Criosd, agus *air* Stachis fear
mo ghràidh-sa.
10 Cuiribh fàilte air Apelles
a tha dearbhta ann an Criosd.
Cuiribh fàilte orra-san a tha
do *theaghlach* Aristobuluis.
11 Cuiribh fàilte air Hero-
dion mo charaid. Cuiribh
fàilte orra-san do *theaghlach*
Narcisuis, a tha 's an Tighearn.
12 Cuiribh fàilte air Triphe-
na agus Triphòsa, *mnài* a tha

'saoithreachadh 's an Tighearn.
Cuiribh fàilte air Persis *a's*
ionmhuinn *leam*, *bean* a shaoth-
raich gu mòr anns an Tigh-
earn.
13 Cuiribh fàilte air Rufus
a tha taghta 's an Tighearn, a-
gus air a mhàthair agus mo
mhathair-sa.
14 Cuiribh fàilte air Asin-
critus, Phlegon, Hermas, Pa-
trobas, Hermes, agus air na
bràithribh a tha maille riu.
15 Cuiribh fàilte air Philo-
logus, agus Iulia, air Nereus,
agus a phiuthar, agus Olimpas,
agus na naoimh uile a tha
maille riu.
16 Cuiribh fàilte air a chéile
le poig naoimh. Tha eaglais-
ean Chriosd a' cur fàilte oirbh.
17 A nis guidheam oirbh, a
bhràithre, comharaichibh iad-
san a tha 'togail roinnean a-
gus a' toirt oilbheim, an agh-
aidh an teagaisg a dh'fhògh-
luim sibh; agus seachnaibh iad.
18 Oir cha-n 'eil an leithide
so a' deanamh seirbhis do 'ur
Tighearn Iosa Criosd, ach
d'am broinn féin; agus a ta
iad le briathraibh mìlse agus
le miodal a' mealladh cridh-
eacha na muinntir sin a ta neo-
lochdach.
19 Oir a ta bhur n-ùmh-
lachdsa air teachd chum nan
uile *dhaoine.* Uime sin a ta
mise a' deanamh gairdeachais
do'ur taobhsa: gidheadh b'àill
leam sibhse bhi glic chum a'
mhaith, ach aon-fhillte thaobh
an uilc.
20 Agus bruthaidh Dia na
sìthe Satan fo 'ur cosaibh gu
h-aithghearr. Gràs ar Tigh-
earna Iosa Criosd *gu robh*
maille ribh. Amen.
21 Tha Timoteus mo chomh-
oibriche a' cur fàilte oirbh, a-
gus Lucius agus Iason agus
Sosipater, mo luchd-dàimhe.
22 Tha mise Tertius, a
sgrìobh an litir *so*, a' cur fàilte
oirbh 's an Tighearn.
23 Tha Gaius, a tha toirt
aoidheachd dhomhsa agus
do'n eaglais uile, a' cur fàilte
oirbh. Tha Erastus stiùbhard
a' bhaile a' cur fàilte oirbh,
agus Cuartus bràthair.
24 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.
25 A nis dhasan a tha com-
asach air sibhse a dhaing-
neachadh a reir mo shoisgeil-
sa, agus searmonachaidh Iosa
Criosd, (a reir foillseachaidh
an rùin-dìomhair, a bha 'am
folach o thoiseach an domh-
ain,
26 Ach a dh'fhoillsicheadh
a nis, agus tre sgriobtuiribh
nam fàidhean, a réir àithne an
Dé bhith-bhuain, a tha air a
dheanamh aithnichte do na
h-uile chinnich chum ùmh-
lachd a' chreidimh.)
27 Do Dhia *a tha* mhàin
glic, *gu robh* glòir tre Iosa
Criosd gu siorruidh. Amen.

Ceud Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL a ghairmeadh *gu bhi*
'n a abstol do Iosa Criosd,
tre thoil Dé, agus Sostenes *ar*
bràthair,
2 Chum eaglais Dé, a ta
ann an Corintus, chum na
dream a tha air an naomh-
achadh ann an Iosa Criosd, air
an gairm *gu bi* 'n an naoimh,
maille riusan uile a tha 'gairm
air ainm ar Tighearna Iosa
Criosd anns gach àit, an *Tigh-
earna-san*, agus ar *Tighearna-
ne :*
3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth
o Dhia ar n-Athair, agus *o* 'n
Tighearn Iosa Criosd.
4 Tha mi toirt buidheachais
do m' Dhia a ghnàth do 'ur
taobhsa, air son gràs Dhé a
thugadh dhuibhse ann an Iosa
Criosd ;
5 Air son gu'n d'rinneadh
saoibhir leis-san sibh anns gach
uile ni, anns gach ùr-labhradh,
agus *anns* gach eòlas :
6 A réir mar a dhaingnich-
eadh fianuis Chriosd annaibh :
7 Ionnus nach 'eil sibh 'an
déidh-làimh ann an tiodhlac
sam bith ; a' feitheamh ri foill-
seachadh ar Tighearna Iosa
Criosd,
8 Neach mar an ceudna a
dhaingnicheas sibh gus a'
chrìch, *chum gu'm bi sibh* neo-
lochdach ann an là ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
9 Tha Dia fìrinneach, leis
an do ghairmeadh sibh chum
comh-chomuinn a mhic Iosa
Criosd ar Tighearna.
10 A nis guidheam oirbh,
a bhràithre, tre ainm ar Tigh-
earna Iosa Criosd, gu'n labh-
air sibh uile an t-aon ni, agus
nach bi roinnean 'n ur measg ;
ach gu'm bi sibh ceangailte
r'a chéile gu diongmhalta ann
an aon inntinn, agus ann an
aon bharail.
11 Oir nochdadh dhomh-
sa, a bhràithre, m'ur timchioll-
sa, leosan *a tha do theaghlach*
Chloe, gu bheil comhstri 'n ur
measg.
12 A nis a ta mi ag ràdh
so, gu'n abair gach aon agaibh,
Is le Pòl mise; agus is le Apoll-
os mise; agus is le Cephas
mise; agus is le Criosd mise.
13 Am bheil Criosd air a
roinn ? An e Pòl a cheusadh
air bhur son ? no an ann 'an
ainm Phòil a bhaisteadh sibh ?
14 Tha mi 'toirt buidheach-
ais do Dhia, nach do bhaist
mi aon agaibh, ach Crispus a-
gus Gaius :
15 Air eagal gu'n abradh
neach, gu'n do bhaist mi a'm'
ainm féin.
16 Agus bhaist mi mar an
ceudna teaghlach Stephanais ?
a thuilleadh air so, cha-n fhios
domh an do bhaist mi aon
neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd
mi a bhaisteadh, ach a shear-
monachadh an t-soisgeil; cha-n
ann 'an gliocas focail, chum
nach cuirteadh crann-ceusaidh
Chriosd 'an neo-bhrìgh.
18 Oir a ta searmonachadh
a' chroinn-cheusaidh 'n a am-
aideachd dhoibh-san a chaill-
ear; ach dhuinne a shaorar,
is e cumhachd Dhé e.
19 Oir a ta e sgrìobhta,
Sgriosaidh mi gliocas nan
daoine glice, agus cuiridh mi
air cùl tuigse nan *daoine* tuig-
seach.
20 C'àit am bheil *an duine*
glic? c'àit am bheil an sgrìobh-
aiche? c'àit am bheil deasboir
an t-saoghail so? Nach do
rinn Dia gliocas an t-saoghail
so amaideach?
21 Oir an uair, ann an
gliocas Dé, nach b'aithne do'n
t-saoghal, tre ghliocas, Dia,
bu toil le Dia le amaideachd
an t-searmonachaidh iadsan a
théarnadh a ta creidsinn.
22 Oir a ta na h-Iudhaich
ag iarraidh comhara, agus a
ta na Greugaich a' sireadh
gliocais:
23 Ach a ta sinne a' sear-
monachadh Chriosd air a
cheusadh, 'n a cheap-tuislidh
do na h-Iudhaich, agus do
na Greugaich 'n a amaid-
eachd;
24 Ach dhoibh-san a ta air
an gairm, araon Iudhaich agus
Greugaich, Criosd cumhachd
Dhé, agus gliocas Dhé:
25 Do bhrìgh gur glice am-
aideachd Dhé na daoine, agus
gur treise anmhuinneachd Dhé
na daoine.
26 Oir chi sibh féin bhur
gairm, a bhràithre, nach iom-
adh iad a ta glic a thaobh na
feòla, nach iomadh cumhachd-
ach, nach iomadh uasal *a ta
air an gairm:*
27 Ach ròghnuich Dia nithe
amaideach an t-saoghail so,
chum gu'n cuireadh e nàire
air na daoinibh glice; agus
ròghnuich Dia nithe anmhunn
an t-saoghail, chum gu'n cuir-
eadh e gu nàire na nithe cumh-
achdach;
28 Agus nithe an-uasal an
t-saoghail, agus nithe tarcuis-
each ròghnuich Dia, agus na
nithe nach 'eil ann, chum gu'n
cuireadh e na nithe a ta ann,
'an neo-bhrìgh:
29 Ionnus nach deanadh
feòil sam bith uaill 'n a fhianuis.
30 Ach uaithe-san a ta
sibhse ann an Iosa Criosd,
neach a rinneadh dhuinne le
Dia 'n a ghliocas, 'n a fhìreant-
achd, 'n a naomhachd, agus
'n a shaorsa:
31 Ionnus, a réir mar a ta
e sgrìobhta, An ti a ni uaill,
deanadh e uaill anns an Tigh-
earn.

CAIB. II.

AGUS an uair a thàinig
mise do 'ur n-ionnsuidh-
sa, a bhràithre, cha b'ann le
oirdheirceas cainnte, no glioc-
ais a thàinig mi, a' cur an
céill duibh teisteis Dhé.
2 Oir chuir mi romham gun
eòlas a ghabhail air ni sam bith

'n 'ur measg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'n 'ur measg ann an anmhuinneachd, agus ann an eagal, agus 'am mòr-chrith.

4 Agus cha *robh* m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh mìlse gliocais dhaoine, ach ann an làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd :

5 Chum gu'm biodh bhur creidimh-sa cha-n ann 'an gliocas dhaoine, ach 'an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan : ach cha-n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid 'an neo-bhrìgh :

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-dìomhair, a' *ghliocais* sin *a bha* folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal chum ar glòir-ne :

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so : oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha-n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibh-san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin : oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann? mar sin cha-n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha-n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha-n ann 'am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach 'am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh ; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé : oir is amaideachd leis iad ; agus cha-n 'eil e'n comas da eòlas a ghabhail *orra*, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha-n 'eil e féin fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearn, *agus* a theagaisgeas e? ach tha inntinn Chriosd againne.

CAIB. III.

AGUS, a bhràithre, cha-n fheudainn-sa labhairt ribhse mar ri *daoinibh* spioradail, ach mar ri *daoinibh* féolmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Criosd.

2 Bheathaich mi le bainne
sibh, agus cha-n ann le biadh :
oir fathast cha b'urrainn sibh
a ghabhail, agus a nis féin
cha-n urrainn sibh.
3 Oir ta sibh fathast feòl-
mhor : oir a thaobh gu bheil
farmad 'n 'ur measg, agus strì,
agus aimhréite, nach 'eil sibh
feòlmhor, agus ag imeachd
mar dhaoine ?
4 Oir an uair a ta neach ag
ràdh, Is le Pòl mise ; agus
neach eile, *Is* le Apollos mise ;
nach 'eil sibh feòlmhor ?
5 Cò e ma seadh Pòl, agus
cò e Apollos, ach ministeirean
tre'n do chreid sibh eadhon
mar a thug an Tighearn do
gach aon ?
6 Shuidhich mise, dh'uisgich
Apollos : ach 's e Dia a thug
am fàs.
7 Uime sin ma seadh, cha-n
'eil anns an ti a shuidhicheas
no anns an ti a dh'uisgicheas,
brìgh sam bith ; ach ann an
Dia a ta toirt an fhàis.
8 An ti a shuidhicheas,
agus an ti a dh'uisgicheas, is
aon iad : agus gheibh gach
aon a dhuais féin, a réir a
shaothair féin.
9 Oir is comh-luchd-oibre
do Dhia sinne : is sibhse treabh-
achas Dhé, *is sibh* aitreabh
Dhé.
10 A réir grais Dé a thug-
adh dhomhsa, mar fhear-tog-
ail aitreabh glic leag mi am
bunait, agus a ta neach eile
a' togail air, ach thugadh gach
neach an aire ci nnus a thog-
as e air.
11 Oir bunait eile cha-n
urrainn duine sam bith a leag-
adh, ach *am bunait* a leagadh
a cheana, eadhon Iosa Criosd.
12 A nis ma thogas neach
air a' bhunait so, òr, airgiod,
clacha luachmhor, fiodh, feur,
connlach ;
13 Nìthear obair gach aoin
duine follaiseach : oir nochd-
aidh an là i, do bhrìgh gu 'm
foillsichear i le teine ; agus
dearbhaidh an teine obair gach
aoin, ciod is gnè dhith.
14 Ma dh'fhanas obair
neach sam bith a thog e air,
gheibh e duais.
15 Ma loisgear obair neach
sam bith, fuilgidh e call : ach
saorar e féin ; gidheadh mar
tre theine.
16 Nach 'eil fhios agaibh
gur sibh teampull Dé, agus
gu bheil Spiorad Dé, 'n a
chòmhnuidh annaibh ?
17 Ma thruailleas neach air
bith teampull Dhé, sgriosaidh
Dia an ti sin : oir a ta teampull
Dhé naomh, agus is sibhse e.
18 Na mealladh neach air
bith e féin : ma shaoileas neach
air bith 'n 'ur measg *e fein* bhi
glic 's an t-saoghal so, biodh e
'n a amadan, chu'm gum bi e
glic.
19 Oir is amaideachd aig
Dia gliocas an t-saoghail so :
oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh
e na daoine glice 'n an inn-
leachdaibh féin.
20 Agus a rìs, Is aithne
do'n Tighearn smuainte nan
daoine glice, gur dìomhain
iad.

21 Uime sin na deanadh
neach air bith uaill á daoin-
ibh: oir is leibhse na h-uile
nithe:
22 Ma 's e Pòl, no Apollos,
no Cephas, no an saoghal, no
beatha, no bàs, no nithe a ta
làthair, no nithe a ta ri teachd;
is leibhse iad uile;
23 Agus is le Criosd sibhse;
agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

BIODH a shamhuil so do
mheas aig duine dhinne,
mar ministeiribh Chriosd, a-
gus *mar* stiùbhardaibh rùna-
dìomhair Dhé.
2 Os bàrr iarrar ann an
stiùbhardaibh, gu faighear
neach dìleas.
3 Ach agam-sa is ro-bheag
an ni gu'n tugtadh breth orm
leibhse, no le breitheanas duine:
seadh, cha-n 'eil mi 'toirt breth
orm féin.
4 Oir cha-n fhios domh ni
sam bith do m' thaobh féin;
gidheadh cha-n 'eil mi le so
air m' fhìreanachadh : ach is
e an Tighearn an ti a bheir
breth orm.
5 Uime sin na tugaibh breth
air ni sam bith roimh an àm,
gus an tig an Tighearn, neach
faraon a bheir gu soilleireachd
nithe folaichte an dorchadais,
agus a dh'fhoillsicheas comh-
airlean nan cridheachan : agus
an sin gheibh gach neach cliu
o Dhia.
6 Agus, a bhràithbre, ghabh
mi na nithe so a m' ionnsuidh
féin, agus a dh'ionnsuidh A-
pollois ann an samhladh, air
bhur sonsa; chum gu fògh-
lumadh sibh uainne, gun bhar-
ail a bhi agaibh *air daoinibh*
os ceann na bheil sgrìobhta,
chum nach biodh a h-aon ag-
aibh air a shéideadh suas air
son aoin duine an aghaidh
duine eile.
7 Oir cò tha deanamh
eadar-dhealachaidh ortsa *o*
neach eile? Agus ciod e a ta
agad nach d'fhuair thu? a nis
ma fhuair thu e, c'ar son a ta
thu 'deanamh uaill mar nach
faigheadh tu e?
8 A nis tha sibh sàitheach,
a nis rinneadh saoibhir sibh,
rìoghaich sibh as ar n-eug-
mhais-ne: Agus bu mhiann
leam gu'm bu rìghre sibh,
chum gu'm biodhmaidne 'n ar
rìghribh maille ribh.
9 Oir is i mo bharail gu'n
do chuir Dia sinne na h-abstoil
a mach mu dheireadh, mar
dhream *a ta* air an orduchadh
chum bàis. Oir rinneadh sinn
'n ar ball-amhairc do'n t-saogh-
al, agus do ainglibh, agus do
dhaoinibh.
10 *Is* amadain sinne air son
Chriosd, ach *a ta* sibhse glic
ann an Criosd: *tha* sinne lag,
ach *a ta* sibhse làidir: *a ta*
sibhse ann an urram, ach sinne
ann an eas-urram.
11 Gus an uair so féin, tha
sinn araon ocrach, agus ìot-
mhor, agus lomnochd, agus
air ar bualadh le dornaibh,
agus gun aon àite-còmhnuidh
seasmhach againn;
12 Agus ri saothair, ag oib-

reachadh le ar làmhaibh féin:
Air fulang anacainnt dhuinn,
tha sinn a' beannachadh:
'n uair a gheur-leanar sinn tha
sinn 'g a fhulang:
13 Air faghail toibheim
dhuinn, tha sinn a' guidhe:
rinneadh sinn mar shalachar
an t-saoghail, mar anabas nan
uile nithe gus an là'n diugh:
14 Cha-n 'eil mi a' sgrìobh-
adh nan nithe so a chur nàire
oirbh, ach mar mo chloinn
ghràdhaich a ta mi *'g ur* comh-
airleachadh.
15 Oir ged bhi deich mìle
luchd-teagaisg agaibh ann an
Criosd, gidheadh *cha-n 'eil
agaibh* mòran aithriche: oir
ann an Iosa Criosd, ghin mise
sibh troimh an t-soisgeul.
16 Uime sin guidheam
oirbh, bithibh 'n ur luchd-lean-
mhuinn ormsa.
17 Chum na crìche so chuir
mi Timoteus do 'ur n-ionn-
suidh, neach a ta 'n a mhac
gràdhach dhomh, agus dìleas
's an Tighearna, neach a chuir-
eas 'an cuimhne dhuibh mo
shligheansa a ta ann an Criosd,
a réir mar a ta mi 'teagasg anns
gach àit anns gach eaglais.
18 A nis a ta cuid air an
séideadh suas, mar nach tig-
inn do 'ur n-ionnsuidh.
19 Gidheadh thig mi do 'ur
n-ionnsuidh gu h-aithghearr,
ma's toil leis an Tighearn, a-
gus bithidh fios agam, cha-n
ann air cainnt na muinntir a
ta air an séideadh suas, ach
air an cumhachd.
20 Oir cha-n ann 'am focal
a ta rìoghachd Dhé, ach ann
an cumhachd.
21 Ciod is àill leibh? An
tig mi do 'ur n-ionnsuidh le
slait, no ann an gràdh, agus
ann an spiorad na macant-
achd?

CAIB. V.

THA e air aithris gu coit-
chionn *gu bheil* neo-
ghloine 'n ur measg, agus a
leithid sin do neòghloine, nach
'eil uiread as air ainmeach-
adh am measg nan Cinneach,
gu'm biodh aig neach bean
'athar.
2 Agus a ta sibh air bhur
séideadh suas, agus cha d'rinn
sibh bròn mar bu chòir, chum
gu tugtadh air falbh uaibh am
fear a rinn an gnìomh so.
3 Oir gu deimhin air dhomh-
sa bhi uaibh 'an corp, ach a
làthair agaibh 'an spiorad, thug
mi breth cheana, mar gu bith-
inn a làthair air an neach a
rinn so mar so;
4 'An ainm ar Tighearna
Iosa Criosd, air dhuibhse, a-
gus do m' spioradsa bhi cruinn
an ceann a chéile, maille ri
cumhachd ar Tighearna Iosa
Criosd,
5 A shamhuil so do dhuine
a thoirt thairis do Shatan chum
sgrios na feòla, chum gu'm bi
an spiorad air a shaoradh ann
an là an Tighearna Iosa.
6 Cha *'n 'eil* bhur n-uaill
maith: nach 'eil fhios agaibh
gu'n goirtich beagan do thaois
ghoirt am meall uile?
7 Glanaibh a mach uime

sin an t-seann thaois ghoirt,
chum gu'm bi sibh 'n 'ur meall
nuadh, mar a ta sibh neo-
ghoirtichte. Oir a ta eadhon
Criosd ar n-*uan* càisge air
ìobradh air ar son.
8 Uime sin cumamaid an
fhéill, na b'ann le seann thaois
ghoirt, no le taois ghoirt a'
mhì-ruin agus an uilc; ach le
aran neo-ghoirtichte an treibh-
dhireis agus na fìrinn.
9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionn-
suidh ann an litir, gun chomh-
luadar a bhi agaibh ri luchd-
neòghloine.
10 Gidheadh cha-n ann gu
h-uile ri luchd-neòghloine 'an
t-saoghail so, no ri luchd-
sainnt, no luchd-foireigne, no
luchd ìodhol-aoraidh; oir 'an
sin b'éigin duibh dol a mach
as an t-saoghal.
11 Ach a nis sgrìobh mi do
'ur n-ionnsuidh, gun chomh-
luadar a ghléidheadh, ma ta
neach air bith ris an abrar
bràthair 'n a fhear-neòghloine,
no sanntach, no 'n a fhear
ìodhol-aoraidh, no 'n a fhear-
anacainnt, no 'n a mhisgeir, no
'n a fhear-foireigne, maille r'a
leithid so do dhuine gun uir-
ead as biadh itheadh.
12 Oir ciod e mo ghnoth-
uchsa breth a thoirt orrasan a
ta am muigh? nach 'eil sibhse
a' toirt breth air an dream a
ta stigh?
13 Ach a ta Dia a' toirt
breth orrasan a ta an leth
muigh. Uime sin cuiribh air
falbh an droch dhuine *sin* as
bhur meadhon féin.

CAIB. VI.

AM bheil a chridhe aig aon
neach agaibh, aig am
bheil cùis an aghaidh duine
eile, dol fo bhreitheanas nan
daoine eucorach, agus cha-n
ann fo *bhreitheanas* nan
naomh?
2 Nach 'eil fhios agaibh
gu'n toir na naoimh breth air
an t-saoghal? agus ma bheir-
ear breth air an t-saoghal leibh-
se, an e nach fiu sibh bhi 'n ur
breithibh air na cùisibh a's
lugha?
3 Nach 'eil fhios agaibh
gu'n toir sinne breth air aing-
libh? cia mò na sin air nith-
ibh a bhuineas do'n bheatha
so?
4 Uime sin ma tha breith-
eanais agaibh mu thimchioll
nan nithe sin a bhuineas do'n
bheatha so, cuiribh 'n an suidhe
chum breitheanais an dream a's
lugha meas anns an eaglais.
5 Chum bhur nàire tha mi
a' labhairt. An ann mar sin
nach 'eil aon duine glic 'n ur
measg? *nach 'eil* fiu a h-aon
a's urrainn breth a thoirt eadar
a bhràithre?
6 Ach a ta bràthair, a' dol
gu lagh le bràthair, agus so
an làthair nan ana-creideach.
7 A nis uime sin a ta gu
cinnteach lochd 'n ur measg,
do bhrìgh gu bheil sibh a' dol
gu lagh r'a chéile: c'ar son
nach fearr leibh eucoir fhul-
ang? c'ar son nach fearr leibh
calldach a ghabhail?
8 Gidheadh a ta sibh a'
deanamh eucoir agus dìobh-

ail, agus sin air *bhur* bràith-
ribh ?
9 Nach 'eil fhios agaibh
nach sealbhaich luchd dean-
amh na h-eucorach rìoghachd
Dhé ? Na meallar sibh : cha
sealbhaich luchd-strìopachais,
na luchd ìodhol-aoraidh, no
luchd-adhaltrannais, no luchd-
macnuis, no na daoine a ta
ciontach do neòghloine mhi-
nàdurra,
10 No gaduichean, no daoine
sanntach, no misgeirean, no
luchd-anacainnt, no luchd-
foireigne, rìoghachd Dhé.
11 Agus mar so bha cuid
dibhse : ach a ta sibh air bhur
n-ionnlad, ach a ta sibh air
bhur naomhachadh ; ach a ta
sibh air bhur fìreanachadh ann
an ainm an Tighearna Iosa,
agus tre Spiorad ar Dé-ne.
12 Tha na h-uile nithe cead-
uichte dhomhsa, ach cha-n
'eil na h-uile nithe iomchuidh ;
tha na h-uile nithe ceaduichte
dhomh, ach cha chuirear mi
fo chumhachd ni sam bith.
13 *Tha* am biadh air son
na bronn, agus a' bhrù air son
a' bhìdh : ach sgriosaidh Dia
faraon so agus sud. A nis
cha-n ann do neòghloine a tha
an corp, ach do'n Tighearn :
agus an Tighearn do'n chorp.
14 Agus thog Dia faraon
an Tighearn suas, agus tog-
aidh e sinne suas tre a chumh-
achd féin mar an ceudna.
15 Nach 'eil fhios agaibh,
gur iad bhur cuirp buill
Chriosd ? uime sin an gabh
mise buill Chriosd, agus an
dean mi buill strìopaich
dhiubh ? Nar leigeadh Dia.
16 An e nach 'eil fios ag-
aibh, an ti sin a tha ceangailte
ri strìopaich, gur aon chorp
rithe e ? Oir (a ta e ag ràdh,)
bithidh dithis 'n an aon fheòil.
17 Ach an ti a tha ceang-
ailte ris an Tighearn, is aon
Spiorad *ris* e.
18 Teichibh o strìopachas.
Tha gach aon pheacadh a ni
duine an leth muigh do'n
chorp : ach an ti a ni strìop-
achas, tha e 'peacachadh an
aghaidh a chuirp féin.
19 An e nach 'eil fhios ag-
aibh gur e bhur corp teampull
an Spioraid naoimh *a ta* ann-
aibh, a ta agaibh o Dhia, agus
cha leibh fein sibh ?
20 Oir cheannachadh le
luach sibh : uime sin thugaibh
glòir do Dhia le bhur corp,
agus le bhur spiorad, a's le
Dia.

CAIB. VII

ANIS a thaobh nan nithe
mu'n do sgrìobh sibh a
m' ionnsuidh : *Is* maith do
fhear gun bheantuinn ri mnaoi.
2 Gidheadh, chum strìop-
achas *a sheachnadh*, biodh a
bhean féin aig gach fear, a-
gus aig gach mnaoi a fear
féin.
3 Thugadh am fear an
deadh-ghean dligheach do'n
mhnaoi ; agus a' bhean mar
an ceudna do'n fhear.
4 Cha-n 'eil comas a cuirp
féin aig a' mhnaoi, ach aig an
fhear ; agus mar an ceudna

cha-n 'eil comas a chuirp fein aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuideachd a rìs, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte, *agus* cha-n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag ràdh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Ach dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith *a* bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha-n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach, agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaipe e.

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomh.

15 Ach ma dh'fhalbhas am *fear* ana-creideach, falbhadh e. Cha-n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'n an leithidibh sin do *chàsaibh:* ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agadsa, O bhean, nach saor thu t'fhear? no ciod am fios a ta agadsa, O fhir, nach saor thu *do* bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchiollghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha-n 'eil éifeachd 's an timchioll-ghearradh, agus cha-n 'eil éifeachd 's an neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a'

ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti a ghairmeadh 's an Tighearn 'n a sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach Chriosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'n 'ur seirbhisich do dhaoinibh.

24 A bhràithre, 's an staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha-n 'eil àithne agam o'n Tighearn: gidheadh tha mi 'toirt breth, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dìleas.

26 Tha mi a' meas uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a ta mi ag ràdh*, gu *bheil e* maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid 's an fheòil; ach tha mi'g 'ur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid 's na bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh:

31 Agus iadsan a ta 'gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'g a mhighnàthachadh; oir théid sgiamh an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn:

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadar-dhealachadh eadar bean agus òigh: tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu'm bi i naomh, faraon 'n a corp agus 'n a spiorad; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe fein; cha-n ann chum gu'n cuirinn ribe oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach, agus gu'm

feitheadh sibh air an Tighearn
gun bhuaireadh.
36 Ach ma shaoileas duine
sam bith gu bheil e 'g a ghiùl-
an féin gu mi-chiatach thaobh
a mhaighdin, ma chaidh blàth
a h-aimsir thairis, agus gur
còir a dheanamh mar sin, dean-
adh e na's àill leis, cha-n 'eil e
a peacachadh: pòsadh iad.
37 Gidheadh, an ti sin a tha
suidhichte gu daingean 'n a
chridhe, agus gun éigin sam
bith air, ach aig am bheil
cumhachd air a thoil féin, agus
a chuir roimhe 'n a chridhe a
mhaighdean a choimhead, tha
e a' deanamh gu maith.
38 Uime sin ma seadh, a
ta an ti a bheir seachad am
pòsadh *i*, a' deanamh gu maith;
ach a ta an ti nach toir ann
am pòsadh *i*, a' deanamh ni's
fearr.
39 Tha a' bhean ceangailte
leis an lagh rè 'n a h-ùine a's
beò d'a fear: ach ma gheibh
a fear bàs, tha i saor gu pòs-
adh ri aon neach a's toil
leatha; a mhàin anns an Tigh-
earn.
40 Ach tha i ni's sona, ma
dh'fhanas i mar sin, a réir mo
bhreth-sa: agus is i mo bhar-
ail-sa gu bheil Spiorad Dhé
agam.

CAIB. VIII.

ANIS a thaobh nithe a dh'-
ìobradh do ìodholaibh,
tha fhios againn gu bheil eòlas
againn uile. Ataidh an t-eòlas
suas ach bheir gràdh fòghlum.
2 Agus ma ta aon duine a'
saoilsinn gu bheil eòlas ni sam
bith aige, cha-n aithne dha
aon ni fathast mar bu chòir
dha aithneachadh.
3 Ach ma tha gràdh aig
duine sam bith do Dhia, tha
esan air aithneachadh leis.
4 Uime sin, mu thimchioll
itheadh nan nithe sin a dh'ìob-
radh do ìodholaibh, tha fhios
againne nach ni air domhan
ìodhol, agus nach '*eil* Dia sam
bith eile ann ach a h-aon.
5 Oir ged tha iad ann ris
an abrar Dée, ma's ann air
nèamh no air talamh, (amhuil
mar a ta iomadh Dia, agus
iomadh Tighearn ann,)
6 Gidheadh dhuinne *cha-n*
'*eil ach* aon Dia, an t-Athair,
o'm *bheil* na h-uile nithe, agus
sinne air a shonsan; agus aon
Tighearn Iosa Criosd, tre *am*
bheil na h-uile nithe, agus
sinne trìd-san.
7 Gidheadh cha-*n* '*eil* an
t-eòlas so anns na h-uile
dhaoinibh: oir tha cuid le cog-
uis thaobh an ìodhoil gus an
àm so, ag itheadh *a' bhidh* mar
ni a dh'ìobradh do ìodhol;
agus air d'an coguis a bhi an-
mhunn, tha i air a salachadh.
8 Ach cha mhol biadh sinn
do Dhia: oir ma dh'itheas
sinn, cha-n fheirrd sinn e; ni
mò mur ith sinn, is misd sinn
e.
9 Ach thugaibh an aire
nach bi an comas so a ta ag-
aibh air aon dòigh 'n a aobhar
oilbheim do'n dream a ta lag.
10 Oir ma chi neach thusa
aig am bheil eòlas a' suidhe

chum bìdh ann an teampull
ìodhoil, nach neartaichear cog-
uis an ti sin a ta lag chum na
nithe sin a dh'ìobradh do ìodh-
olaibh itheadh :
11 Agus tre t'eòlas-sa an
téid do bhràthair lag an
mugha, air son an d'fhuair
Criosd bàs ?
12 Ach le peacachadh
dhuibh mar sin an aghaidh
nam bràithre, agus le an cog-
uis anmhunn a lotadh, tha
sibh a' peacachadh an aghaidh
Chriosd.
13 Uime sin ma bheir biadh
aobhar oilbheim do m' bhràth-
air, cha-n ith mi feòil a chaoidh,
chum nach toir mi aobhar
oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise ? nach
'eil mi saor ? Nach fhaca
mi Iosa Criosd ar Tighearn ?
nach sibhse m'obair 's an Tigh-
earn ?
2 Mur 'eil mi a'm' abstol
do dhaoinibh eile, gidheadh
gu cinnteach tha mi dhuibhse ;
oir is sibhse seula m' abstol-
achd anns an Tighearn.
3 Is e so mo fhreagradh
do'n dream a chuireas ceisd
orm.
4 Nach 'eil againne comas
itheadh agus òl ?
5 Nach 'eil againne comas
piuthar, bean-phòsda a thoirt
leinn mu'n cuairt, amhuil mar
na h-abstoil eile, agus bràith-
rean an Tighearn, agus Ceph-
as ?
6 No am bheil mise agus
Barnabas a mhàin, gun chomas
againn bhi saor o obair ?
7 Cò a théid chum cogaidh
uair air bith air a chostus féin ?
cò a shuidhicheas fìon-lios,
agus nach ith d'a thoradh ? no
cò a bheathaicheas treud, a-
gus nach blais do bhainne an
treud ?
8 An ann mar dhuine a ta
mi a' labhairt na nithe so ?
no nach abair an lagh na nithe
so mar an ceudna ?
9 Oir a ta e sgrìobhta ann
an lagh Mhaois, Na cuir ceang-
al air beul an daimh a tha
'saltairt an arbhair. Am bheil
cùram nan damh ar Dia ?
10 No nach ann gu h-àraidh
air ar son-ne a ta e ag ràdh
so ? gu deimhin *is ann* air ar
son-ne tha e sgrìobhta : chum
gur ann an dòchas is còir do'n
treabhaiche treabhadh ; agus
a chum an neach a bhuaileas
ann an dòchas, gu'm bi e 'n a
fhear comhpairt d'a dhòchas.
11 Ma chuir sinne nithe
spioradail dhuibhse an ni mòr
e ma bhuaineas sinne bhur
nithe feòlmhor-sa ?
12 Ma tha muinntir eile
'n an luchd-comhpairt do'n
chumhachd so thairis oirbh,
nach mò is còir dhuinne *bhi* ?
Gidheadh, cha do chuir sinn
an cumhachd so 'an cleach-
da ; ach a ta sinn a' fulang
nan uile nithe, chum nach
cuireamaid bacadh air soisgeul
Chriosd.
13 Nach 'eil fhios agaibh
gu bheil iadsan a ta saoith-
reachadh mu thimchioll nithe

naomha, air am beathachadh
o'n teampull? agus iadsan a ta
fritheealadh do'n altair, gu bheil
comh-roinn aca ris an altair?
14 Agus mar sin dh'orduich
an Tighearn mar an ceudna
dhoibh-san a ta 'searmonach-
adh an t-soisgeul, an teachd-
an-tìr fhaotainn o'n t-soisgeul.
15 Ach cha do ghnàthaich
mise a h-aon diubh so, agus
cha do sgrìobh mi na nithe so,
chum gu'n deantadh mar sin
dhomh: oir b'fhearr dhomh
am bàs fhaghail, na gu'n cuir-
eadh neach air bith m'uaill 'an
neo-bhrìgh.
16 Oir ged shearmonaich
mi an soisgeul, cha-n 'eil
aobhar uaill agam: oir a ta
éigin air a cur orm; seadh, is
an-aoibhinn domh, mur sear-
monaich mi an soisgeul.
17 Oir ma's ann gu toileach
a ta mi 'deanamh so, tha duais
agam: ach ma's ann an agh-
aidh mo thoile a tha minis-
treileachd air a h-earbsadh
rium,
18 Ciod i mo dhuais ma
seadh? *eadhon so,* chum 'n uair
a ta mi 'searmonachadh an t-
soisgeil, gu'n suidhichinn sois-
geul Chriosd gun chostus,
chum nach mi-ghnàthaichinn
mo chumhachd 's an t-soisgeul.
19 Oir ged tha mi saor o
na h-uile dhaoinibh, gidheadh
rinn mi mi féin a'm sheirbh-
isich do na h-uile, chum gu'n
cosnainn an tuilleadh.
20 Agus rinneadh mi do na
h-Iudhaich mar Iudhach, chum
gu'n cosnainn na h-Iudhaich;
dhoibh-san a ta fuidh 'n lagh,
mar *dhuine* fuidh 'n lagh,
chum gu'n cosnainn iadsan a
ta fuidh an lagh;
21 Dhoibh-san a ta gun
lagh, mar *dhuine* gun lagh,
(ged nach 'eil mi gun lagh do
Dhia, ach fo lagh do Chriosd,)
chum gu'n cosnainn iadsan a
ta gun lagh.
22 Rinneadh mi dhoibh-san
a ta anmhunn mar *dhuine* an-
mhunn, chum gu'n cosnainn
an dream a ta anmhunn: Bha
mi's an uile chruth do na h-uile,
chum air gach uile dhòigh
gu'n saorainn cuid éigin.
23 Agus so tha mi a' dean-
amh air son an t-soisgeil,
chum gu'm bi mi a'm' fhear
comh-roinne dheth.
24 Nach 'eil fhios agaibh
iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-
réise, gu'n ruith iad uile, ach
is aon duine a gheibh an duais?
gu ma h-amhuil a ruitheas
sibhse, ionnus gu'n glac sibh
an duais.
25 Agus a ta gach uile
ghleachdair measarra anns na
h-uile nithibh: a nis a ta iad-
san a' *deanamh sin* chum gu'm
faigh iad crùn truaillidh; ach
sinne *air son crùin* neo-thruaill-
idh.
26 Uime sin is amhuil a ta
mise a' ruith, cha-n ann mar
gu neo-chinnteach: is amhuil
a ta mi a' cur catha, cha-n
ann mar neach a bhuaileas an
t-athar:
27 Ach tha mi a' trom bhual-
adh mo chuirp, agus 'g a chur
fuidh smachd: air eagal air

chor sam bith an déigh dhomh
searmonachadh do dhream eile,
gu'n cuirear mi féin air cùl.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha
b'àill leam sibhse a bhi
aineolach, gu robh ar n-aith-
riche uile fuidh 'n neul, agus
gu'n deachaidh iad uile troimh
'n mhuir?
2 Agus gun d'o bhaisteadh
iad uile do Mhaois 's an neul,
agus anns a mhuir;
3 Agus gu'n d'ith iad uile
an t-aon bhiadh spioradail;
4 Agus gu'n d'òl iad uile
an t-aon deoch spioradail: (oir
dh'òl iad do'n charraig spior-
adail sin a lean iad: agus b'i
a' charraig sin Criosd:)
5 Ach le mòran diubh cha
robh Dia toilichte: oir sgrios-
adh 's an fhàsach iad.
6 A nis bha na nithe sin
'n an saimpleiribh dhuinne,
chum nach miannaicheamaid
droch nithe, eadhon mar a
mhiannaich iadsan.
7 Agus na bithibh-sa 'n 'ur
luchd-ìodhol-aoraidh, mar *a
bha* cuid diubh-san; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Shuidh
am pobull sìos a dh'itheadh a-
gus a dh'òl, agus dh'éirich iad
a chluicheadh.
8 Agus na deanamaid strìop-
achas, mar a rinn cuid diubh-
san agus a thuit *diubh* an aon
là tri mìle fichead.
9 Agus na dearbhamaid
Criosd, mar a dhearbh cuid
diubhsan, agus a sgriosadh iad
le nathraichibh nimhe.
10 Agus na deanaibh-sa
gearan, mar a rinn cuid diubh-
san gearan, agus a sgriosadh
iad leis an sgriosadair.
11 A nis thachair na nithe
so uile dhoibh-san mar eisem-
pleiribh: agus sgrìobhadh iad
chum teagaisg duinne, air am
bheil deireadh an domhain air
teachd.
12 Uime sin an ti a shaoil-
eas e bhi 'n a sheasamh, thug-
adh e aire nach tuit e.
13 Cha do thachair deuch-
ainn air bith ribh, ach ni a ta
coitchionn do dhaoinibh: ach
tha Dia dìleas, nach leig
dhuibh bhi air bhur feuchainn
thar bhur comas; ach a ni maille
ris an deuchainn slighe dol as
mar an ceudna, chum gu'm
bi sibh comasach air a giùlan.
14 Air an aobhar sin, a
mhuinntir mo ghràidh, teich-
ibh o ìodhol-aoradh.
15 Tha mi a' labhairt mar
ri daoinibh tuigseach: thug-
aibh-sa breth air an ni a ta mi
ag ràdh.
16 Cupan a' bheannachaidh
a ta sinne a' beannachadh,
nach e comunn fola Chriosd
e? An t-aran a ta sinn a'
briseadh, nach e comunn cuirp
Chriosd e?
17 Oir ged tha sinne 'n ar
mòran, is aon aran, agus aon
chorp sinn: oir a ta againn
uile combpairt do'n aon aran.
18 Thugaibh fa'near Israel
a réir na feòla: nach 'eil aca-
san a ta 'g itheadh nan ìob-
airt comh-roinn ris an altair?
19 Ciod a their mi uime

sin? gu bheil brìgh air bith anns an ìodhol, no gu bheil brìgh air bith 's an ni a dh'ìobradh do ìodholaibh?

20 Ach *tha mi ag ràdh,* na nithe a ta na Cinnich ag ìobradh, gur ann do dheamhnaibh a tha iad 'g an ìobradh, agus nach ann do Dhia: agus cha b'àill leam comunn a bhi agaibh-sa ri deamhnaibh.

21 Cha 'n 'eil e 'an comas duibh cupan an Tighearn òl, agus cupan dheamhan. Cha -n 'eil e an comas duibh comhroinn a bhi agaibh do bhord an Tighearn, agus do bhord deamhan.

22 Am brosnuich sinn an Tighearn gu feirg? an treise sinn na esan?

23 Tha na h-uile nithe ceadnichte dhomhsa, ach cha-n 'eil na h-uile nithe iomchuidh: tha na h-uile nithe ceaduichte dhomhsa, ach cha toir na h-uile nithe fòghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin; ach *iarradh* gach aon *an ni* sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear 'am margadh na feòla, gun cheisd air bith fheòraich air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiubhsan nach 'eil 'n an creidich cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach ni a chuirear roimhibh, gun ni sam bith fheòraich air son coguis.

28 Ach ma their duine sam bith ribh, Dh'ìobradh an ni so do ìodholaibh, na ithibh, air a shonsan a nochd dhuibh e, agus air son coguis. Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 *Air son* coguis, a ta mi ag ràdh, cha-n i *do choguis* féin, ach *coguis* an neach ud eile: oir c'ar son a bheirear breth air mo shaorsa-sa le coguis duine eile?

30 Oir, ma tha comhpairt *bìdh* agamsa tre ghràs, c'ar son a labhrar olc umam a thaobh an ni sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'itheas no dh' òlas sibh, no ge b'e ni a ni sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oilbheim do na h-Iudhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé:

33 A réir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile *dhaoine* anns na h-uile *nithibh,* gun bhi 'g iarraidh mo bhuannachd féin, ach *buannachd* mhòran, chum gu tèarnar iad.

CAIB. XI.

BITHIBH-SA 'n ur luchd-leanmhuinn ormsa, amhuil mar a ta mise air Criosd.

2 A nis a ta mi 'g ur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a coimhead nan orduighean, mar a thug mise dhuibh *iad.*

3 Ach bu mhiann leam fios
a bhi agaibh, gur e Criosd
ceann gach fir, agus gur e am
fear ceann na mnà, agus gur
e Dia ceann Chriosd.
4 Gach fear a ta' deanamh
urnuigh no fàidheadaireachd,
agus folach air *a* cheann, tha
e toirt eas-urraim d'a cheann.
5 Ach gach bean a ta' dean-
amh urnuigh no fàidheadair-
eachd, gun fholach air *a*
ceann, tha i 'toirt eas-urraim
d'a ceann: oir is ionnan sin
agus ged bhiodh i air a bearr-
adh.
6 Oir mur bi folach air
ceann na mnà, bearrar i mar
an ceudna: ach ma's grannda
do mhnaoi i bhi air a bearr-
adh no air a lomadh, cuireadh
i folach oirre.
7 Oir gun amharus cha
chòir do fhear a cheann a
chòmhdachadh, do bhrìgh gur
e ìomhaigh agus glòir Dhé:
ach is i a' bhean glòir an
fhir.
8 Oir cha-n 'eil am fear o'n
mhnaoi, ach a' bhean o'n fhear.
9 Agus cha do chruthaich-
eadh am fear air son na mnà,
ach a' bhean air son an fhir.
10 Uime sin is còir do'n
mhnaoi cumhachd a bhi aice
air *a* ceann, air son nan aing-
eal.
11 Gidheadh, cha-n 'eil am
fear as eugmhais na mnà, no
a' bhean as eugmhais an fhir
anns an Tighearn.
12 Oir mar a ta a' bhean
o'n fhear, is amhuil sin *a ta*
'm fear tre'n mhnaoi mar an
ceudna: ach is ann o Dhia a
ta na h-uile nithe.
13 Measaibh annaibh féin:
am bheil e ciatach do mhnaoi
urnuigh a dheanamh ri Dia
gun fholach *air a ceann.*
14 Nach 'eil nàdur féin a'
teagasg dhuibh, ma bhios
gruag fhada air fear, gur nàr
dha e?
15 Ach ma bhios gruag
fhada air mnaoi, is glòir dhi
e: oir thugadh a gruag dhi
air son còmhdaich.
16 Ach ma bhios neach air
bith connspoideach, cha-n 'eil
a leithid sin do ghnàthachadh
againne, no aig eaglaisibh Dhé.
17 A nis anns an ni so a ta
mi cur an céill *duibh*, cha
mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu
bheil sibh a' teachd an ceann
a chéile, cha-n ann chum an
ni a's fearr, ach an ni a's
miosa.
18 Oir air tùs, 'n uair tha
sibh a' cruinneachadh an ceann
a chéile 's an eaglais, tha mi
'cluinntinn gu bheil roinnean
'n 'ur measg; agus tha mi an
cuid 'g a chreidsinn.
19 Oir is éigin saobh-chreid-
imh a bhi eadaraibh, chum
gu'n deanar follaiseach an
dream a ta dearbhta 'n 'ur
measg.
20 Uime sin an uair a thig
sibh an ceann a chéile do aon
àit, cha-*n e sin* suipeir an Tigh-
earn itheadh.
21 Oir ithidh gach aon air
tùs a shuipeir féin, agus a ta
neach ocrach, agus neach eile
air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean
agaibh chum itheadh agus òl
annta? no am bheil sibh a'
deanamh tàire air eaglais Dé,
agus a' nàrachadh na muinntir
aig nach 'eil? Ciod a their
mi ribh? Am mol mi sibh
anns *a' chùis* so? cha mhol.
23 Oir fhuair mise o'n Tigh-
earn an ni mar an ceudna a
thug mi dhuibh-sa, Gu'n do
ghlac an Tighearn Iosa aran,
anns an oidhche 'an do bhrath-
adh e:
24 Agus air tabhairt buidh-
eachais, bhris se e, agus thu-
bhairt e, Gabhaibh, ithibh; is
e so mo chorp-sa, a ta air a
bhriseadh air bhur sonsa:
deanaibh so mar chuimhneach-
an ormsa.
25 Agus air a' mhodh cheud-
na an cupan, an déigh na sui-
peir, ag ràdh, Is e an cupan
so an coimhcheangal nuadh
ann am fhuil-sa: deanaibh-sa
so, cia minic as a dh'òlas sibh
e, mar chuimhneachan ormsa.
26 Oir cia minic as a dh'-
itheas sibh an t-aran so, agus
a dh'òlas sibh an cupan so,
tha sibh a' foillseachadh bàis
an Tighearna gus an tig e.
27 Uime sin, ge b'e neach
a dh'itheas an t-aran so, agus
a dh'òlas cupan so an Tigh-
earna gu neo-iomchuidh, bith-
idh e ciontach do chorp agus
do fhuil an Tighearna.
28 Ach ceasnuicheadh duine
e féin, agus mar sin itheadh e
do'n aran *so*, agus òladh e do'n
chupan *so:*
29 Oir ge b'e dh'itheas agus
a dh'òlas gu neo-iomchuidh,
tha e 'g itheadh agus ag òl
breitheanais dha féin, do
bhrìgh nach 'eil e a' deanamh
aithne air corp an Tighearn.
30 Air a shon so *tha* mòran
'n 'ur measg lag agus tinn, agus
tha mòran 'n an codal.
31 Oir nan tugamaid breth
oirnn féin, cha tugtadh breth
oirnn.
32 Ach an uair a bheirear
breth oirnn, tha sinn air ar
smachdachadh leis an Tigh-
earn, chum nach bitheamaid
air ar dìteadh maille ris an
t-saoghal.
33 Uime sin, mo bhràithre,
'n uair a thig sibh an ceann a
chéile chum itheadh, fanaibh
r'a chéile.
34 Agus ma bhios ocras air
aon neach, itheadh e aig an
tigh; chum nach tig sibh an
ceann a chéile gu breitheanas.
Agus cuiridh mise gach ni
eile an ordugh 'n uair a thig mi.

CAIB. XII.

ANIS a thaobh *thiodhlaca*
spioradail, a bhràithre,
cha-n àill leam sibh bhi ain-
eolach.
2 Tha fios agaibh gu robh
sibh 'n ur Cinnich, air bhur
tarruing gu ìodholaibh balbha,
a réir mar a threòraicheadh
sibh.
3 Uime sin tha mi toirt fios
duibh, nach abair duine sam
bith a tha labhairt o Spiorad
Dhé, gu bheil Iosa malluichte;
agus nach urrainn duine sam
bith a ràdh gur e Iosa an

Tighearn, ach tre an Spiorad
naomh.
4 A nis tha eadar-dhealach-
adh thiodhlaca ann, ach *cha-n*
'eil ach aon Spiorad ann.
5 Agus tha eadar-dhealach-
adh frithealaidh ann, gidheadh
cha-n 'eil ach aon Tighearn ann.
6 Agus tha eadar-dhealach-
adh oibreachaidh ann, ach is e
an t-aon Dia, a tha ag oib-
reachadh nan uile *nithe* anns
na h-uile.
7 Ach a ta foillseachadh an
Spioraid air a thoirt do gach
neach, chum tairbhe.
8 Oir do aon duine tha focal
a' ghliocais air a thoirt leis an
Spiorad; agus do dhuine eile
focal an eòlais leis an Spiorad
cheudna;
9 Do neach eile creidimh
leis an Spiorad sin féin; do
dhuine eile tabhartas leighis
tre an Spiorad cheudna;
10 Do neach eile oibreach-
adh mhìorbhuile; do neach
eile fàidheadaireachd; do
neach eile aithneachadh spior-
ad; do neach eile *iomadh* gnè
theangadh; agus do neach eile
eadar-mhìneachadh theang-
adh.
11 Ach na nithe sin uile tha
an t-aon Spiorad ceudna ag
oibreachadh, a' roinn ris gach
aon fa leth a réir mar is àill
leis.
12 Oir mar is aon an corp,
agus mòran do bhuill aige,
agus a ta uile bhuill an aoin
chuirp sin, ge h-iomadh iad,
'n an aon chorp; mar sin *a ta*
Criosd.
13 Oir tre aon Spiorad
bhaisteadh sinn uile do aon
chorp, ma's Iudhaich sinn no
Greugaich, ma's daor no saor
sinn; agus thugadh deoch r'a
h-òl duinn uile chum aoin
Spioraid.
14 Oir cha-n aon bhall an
corp, ach mòran.
15 Ma their a' chos, Do
bhrìgh nach mi an làmh, cha-n
ann do'n chorp mi; nach 'eil
i do'n chorp air a shon sin?
16 Agus ma their a' chluas,
Do bhrìgh nach mi an t-sùil,
cha-n ann do'n chorp mi;
nach ann do'n chorp i air a
shon sin?
17 Nam *biodh* an corp uile
'n a shùil, c'àit am *biodh* a'
chlaisteachd? Nam *biodh* e
uile 'n a chlaisteachd, C'àit am
biodh an fhàile?
18 Ach a nis shuidhich Dia
na buill gach aon diubh 's a'
chorp, mar bu toil leis.
19 Agus nam biodh iad uile
'n an aon bhall, c'àit am *biodh*
an corp?
20 Ach a nis *tha iad* 'n am
mòran bhall, ged nach 'eil ann
ach aon chorp.
21 Agus cha-n urrainn an
t-sùil a ràdh ris an làimh,
Cha-n 'eil feum agam ort: no
a rìs, an ceann ris na cosaibh,
Cha-n 'eil feum agam oirbhse.
22 Ach gu ro mhòr ni's mò
tha na buill sin do'n chorp, a's
anmhuinne a thaobh coslais,
feumail.
23 Agus air *na buill* sin
do'n chorp a's lugha urram
'n ar measg-ne, tha sinn a' cur

an tuilleadh urraim; agus na *buill* sin dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na *buill* mhaiseach againn cha-n 'eil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uireasbhuidh:

25 Chum nach biodh easaonachd air bith 's a' chorp; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na buill d'a chéile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maille ris.

27 A nis is sibhse corp Chriosd, agus *is* buill *sibh* fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh 's an eaglais, air tùs abstola, 's an dara àit fàidhean, 's an treas àit luchd-teagaisg, a rìs mìorbhuilean, 'n a dhéigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdaranachda, iomadh gnè theangadh.

29 *Am bheil* na h-uile 'n an abstolaibh? *Am bheil* na h-uile 'n am fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'n an luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'n an luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 Am bheil aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach biodh miann dùrachdach nan tiodhlacan a's fearr oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a's ro-fhearr.

CAIB. XIII.

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm' umha a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-dìomhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghne* creidimh, ionnus gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha-n 'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha-n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, *agus* caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas, cha-n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin, gu mi-chiatach, cha-n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha-n 'eil e so-bhrosnuchaidh *chum feirge*, cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dean e gairdeachas 's an eucoir, ach ni e gairdeachas 's an fhìrinn:

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bith-

idh sùil aige ris na h-uile
nithihh, giùlainidh e na h-uile
nithe.
8 Cha téid an gràdh air cùl
a chaoidh: ach ma's fàidh-
eadaireachda *ta ann*, théid iad
air cùl; ma's teangaidh, sguir-
idh iad; ma's eòlas, cuirear
air cùl e.
9 Oir a ta eòlas againn ann
an cuid, agus tha sinn ri fàidh-
eadaireachd ann an cuid.
10 Ach an uair a thig an
ni a ta iomlan, cuirear air cùl
an ni sin nach 'eil ach ann an
cuid.
11 'N uair a bha mi a'm'
leanaban, labhair mi mar lean-
aban, thuig mi mar leanaban,
reusonaich mi mar leanaban:
ach air fàs domh a'm' dhuine,
chuir mi na nithe leanabaidh
air cùl.
12 Oir tha sinn a' faicinn
's an am so gu dorcha tre ghloin;
ach an sin *chi sinn* aghaidh ri
h-aghaidh: 's an àm so is aithne
dhomh ann an cuid; ach an
sin aithnichidh mi eadhon mar
a ta aithne orm.
13 Agus a nis fanaidh creid-
imh, dòchas, gràdh, na tri
nithe so; ach *is e* 'n gràdh a's
mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH gràdh, agus
biodh mòr-mhiann *thiodh-
laca* spioradail oirbh, ach gu
ma mò bhur togradh gu'n
deanadh sibh fàidheadair-
eachd.
2 Oir an ti a labhras ann an
teangaidh *choimhich*, cha-n
ann ri daoinibh a labhras e,
ach ri Dia: oir cha-n 'eil
neach sam bith 'g a thuigsinn;
ged tha e anns an Spiorad a'
labhairt rùna-dìomhair.
3 Ach an ti a tha 'deanamh
fàidheadaireachd, tha e a' labh-
airt ri daoinibh chum teagaisg,
agus *chum* earail, agus *chum*
comhfhurtachd.
4 An ti a ta 'labhairt 'an
teangaidh *choimhich*, tha e 'g a
theagasg féin: ach an ti a ni
fàidheadaireachd, tha e 'teag-
asg na h-eaglais.
5 Bu mhaith leam gu labh-
radh sibh uile le teangaibh,
ach b'fhearr leam sibh a dhean-
amh fàidheadaireachd, oir *is*
mò an ti a ni fàidheadair-
eachd, no an ti a labhras le
teangaibh, mur eadar-theang-
aich e, chum gu faigheadh an
eaglais fòghlum.
6 A nis, a bhràithre, ma thig
mi do 'ur n-ionnsuidh a' labh-
airt le teangaibh, ciod an
tairbhe a ni mi dhuibh, mur
labhair mi ribh 'am foillseach-
adh, no 'an eòlas, no 'am fàidh-
eadaireachd, no 'an teagasg?
7 Air an dòigh cheudna na
nithe gun anam a ni fuaim,
ma's pìob no clàrsach, mur
dean iad eadar-dhealachadh
'n am fuaimibh, cionnus a
thuigear an ni a sheinnear air
a' phìob no air a' chlàrsaich?
8 Oir ma bheir a' ghall-
tromp fuaim neo-chinnteach
uaipe, cò a dh'ulluicheas e
féin chum a' chatha?
9 Is amhuil sin sibhse, mur
labhair sibh leis an teangaidh

briathra so-thuigsinn, cionnus
a dh'aithnichear an ni a labh-
rar? oir is ann ris an athar a
labhras sibh.
10 Tha, feudaidh e bhi, an
uiread do ghuthannaibh 's an
t-saoghal, agus cha-n 'eil a
h-aon diubh gun bhlagh.
11 Uime sin, mur tuig mi
brìgh a' ghutha, bithidh mi
do'n ti a labhras, borb; agus
bithidh an ti a labhras, borb
dhomhsa.
12 Mar sin mar an ceudna
sibhse, do bhrìgh gu bheil
déigh agaibh air *tiodhlacaibh*
spioradail, iarraibh sibh féin
a thoirt barrachd chum fògh-
luim na h-eaglais.
13 Uime sin, a ti a labh-
ras ann an teangaidh *choimh-
ich*, guidheadh e gu'n dean-
adh e eadar-theangachadh.
14 Oir ma ni mise urnuigh
ann an teangaidh *choimhich*,
tha mo spiorad a' deanamh ur-
nuigh, ach tha mo thuigse
neo-tharbhach.
15 Ciod ma seadh? ni mi
urnuigh leis an spiorad, agus
ni mi urnuigh leis an tuigse
mar an ceudna: seinnidh mi
leis an Spiorad, agus seinnidh
mi leis an tuigse mar an ceud-
na.
16 No 'n uair a bheannaich-
eas tu leis an spiorad, cionnus
a their an ti a tha ann an àit
an duine gun fhòghlum Amen
ri d' bhreith-buidheachais, o
nach aithne dha an ni a ta thu
ag ràdh?
17 Oir gu deimhin a ta
thusa toirt buidheachais gu
maith gidheadh, cha-n 'eil an
neach eile air a theagasg.
18 Tha mi 'toirt buidheach-
ais do m' Dhia, *gu* bheil mi a'
labhairt le teangaibh tuilleadh
na sibh uile:
19 Ach b'fhearr leam cùig
focail a labhairt 's an eaglais le
m' thuigse, chum gu teagaisg-
inn daoine eile mar an ceudna,
na deich mìle focal ann an
teangaidh *choimhich*.
20 A bhràithre, na bithibh-
sa 'n 'ur leanabaibh 'an tuigse:
gidheadh, ann am mì-run bith-
ibh 'n ur leanabaibh, ach ann
an tuigse bithibh 'n 'ur daoine
foirfe.
21 Tha e sgrìobhta's an lagh,
Labhraidh mi ris a' phobull so
ann an teangaibh eile, agus 'am
bilibh eile: gidheadh an déigh
sin uile cha-n éisd iad rium,
tha an Tighearn ag ràdh.
22 Uime sin a ta teanganna
coimheach 'n an comhara, cha-n
ann do'n dream a ta creidsinn,
ach dhoibh-san a ta mi-chreid-
each: ach a ta fàidheadair-
eachd cha-n ann air an sonsan
nach 'eil a' creidsinn, ach air
an sonsan a tha 'creidsinn.
23 Uime sin ma chruinnich-
eas an eaglais uile 's an aon àit,
agus ma labhras iad uile le
teangaibh *coimheach*, agus gu'n
tig dream a ta gun fhòghlum
a steach, no daoine mi-chreid-
each, nach abair iad gu bheil
sibh air a' chuthach?
24 Ach ma ni iad uile fàidh-
eadaireachd, agus gu'n tig
duine gun chreidimh a steach,
no *neach* a ta gun fhòghlum,

cronuichear e leis na h-uile, a-
gus bheirear breth air leis na
h-uile:
25 Agus mar sin a ta *nithe*
folaichte a chridhe air am foill-
seachadh; agus mar sin, air
dha tuiteam air 'aghaidh, ni e
aoradh do Dhia, ag aithris gu
bheil Dia gu fìrinneach ann-
aibh-sa.
26 Ciod e sin ma ta, a'
bhràithre? 'n uair tha sibh a'
teachd an ceann a chéile, tha
salm, tha teagasg, tha teang-
adh, tha foillseachadh, tha
eadar-theangachadh, aig gach
aon agaibh. Deanar na h-uile
nithe chum fòghluim.
27 Ma labhras aon neach
ann an teangaidh *choimhich*,
labhradh dithis, no air a' chuid
a's mò triuir, agus sin an déigh
a chéile; agus deanadh a h-
aon eadar-theangachadh.
28 Ach mur bi eadar-theang-
air ann, fanadh e 'n a thosd 's an
eaglais; no labhradh e ris féin,
agus ri Dia.
29 Labhradh dithis no triuir
do na fàidhibh, agus thugadh
a' chuid eile breth.
30 Ach ma dh'fhoillsichear
ni do neach eile a tha 'n a
shuidhe, biodh an ceud *dhuine*
'n a thosd
31 Oir feudaidh sibh uile
fàidheadaireachd a dheanamh
gach aon an déigh a chéile,
chum gu faigh na h-uile fògh-
lum, agus na h-uile comh-
fhurtachd.
32 Agus a ta spiorada nam
fàidhean ùmhal do na faidh-
ibh.
33 Oir cha-n e Dia *ughdair*
na mi-riaghailt, ach na sìthe,
mar ann an eaglaisibh nan
naomh uile.
34 Biodh bhur mnài 'n an
tosd 'sna h-eaglaisibh; oir cha-n
'eil e ceaduichte dhoibh labh-
airt; ach *is còir dhoibh* bhi
ùmhal, mar a ta an lagh mar
an ceudna ag ràdh.
35 Agus ma's miann leo ni
sam bith fhòghlum, feòraich-
eadh iad d'am fearaibh féin aig
an tigh e: oir is mi-chiatach
do mhnàibh labhairt 's an eaglais.
36 An ann uaibhse thàinig
focal Dé a mach? no an ann
do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin
a thàinig e?
37 Ma shaoileas duine sam
bith gur fàidh, no gur duine
spioradail e féin, aidicheadh e
na nithe a ta mise a' sgrìobh-
adh do 'ur n-ionnsuidh, gur
iad àitheantan an Tighearna.
38 Ach ma tha neach sam
bith aineolach, biodh e aineol-
ach.
39 Uime sin, a bhràithre,
biodh ro-thogradh agaibh air
fàidheadaireachd a dheanamh,
agus na bacaibh labhairt le
teangaibh.
40 Deanar na h-uile nithe
gu deadh-mhaiseach, agus a
réir orduigh.

CAIB. XV

OS bàrr, a bhràithre, tha
mi 'cur an céill duibh an
soisgeul a shearmonaich mi
dhuibh, ris an do ghabh sibhse
mar an ceudna, agus anns am
bheil sibh 'n 'ur seasamh:

2 Troimh mar an ceudna
am bheil sibh air bhur tèarn-
adh, ma chumas sibh gu daing-
ean an ni a shearmonaich mi
dhuibh, mur do chreid sibhse
gu dìomhain.
3 Oir thug mi dhuibh air
tùs an ni a fhuair mi mar an
ceudna, Gu'n d'fhuair Criosd
bàs air son ar peacanna a réir
nan sgriobtuir:
4 Agus gu'n d'adhlaiceadh
e, agus gu'n d'éirich e a rìs
air an treas là a réir nan sgriob-
tuir:
5 Agus gu facas e le Cephas,
'n a dhéigh sin leis an dà fhear
dheug.
6 'N a dhéigh sin, chunnacas
e le tuilleadh as cùig ceud
bràthair air aon àm; d'am
bheil a' chuid a's mò beò gus
a nis, ach a ta cuid *dhiubh 'nan*
codal.
7 'N a dhéigh sin, chunnacas
e le Seumas; agus a rìs leis na
h-abstolaibh uile.
8 'N an déigh uile chunnacas
leamsa e mar an ceudna, mar
neach a rugadh ann an an-
àm.
9 Oir is mi a's lugha do na
h-abstolaibh, neach nach fiu
abstol a ghairm dhiom, do
bhrìgh gu'n robh mi a' geur-
leanmhuinn eaglais Dé.
10 Ach tre ghràs Dé tha
mi an ni a ta mi: agus cha
robh a ghràs, a *bhuilicheadh*
orm, gun bhrìgh; ach shaoth-
raich mi ni's pailte na iad uile;
gidheadh cha mhise, ach gràs
Dé a bha maille rium.
11 Uime sin cò air bith iad
dhinn, mise no iadsan, is ann
mar so a tha sinne a' searmon-
achadh, agus is ann mar so a
chreid sibhse.
12 A nis ma shearmonaich-
ear Criosd gu'n d'éirich e o na
marbhaibh, cionnus a ta cuid
'n ur measgsa ag ràdh, Nach
'eil aiseirigh nam marbh ann?
13 Ach mur 'eil aiseirigh
nam marbh ann, ni mò a dh'-
éirich Criosd.
14 Ach mur d'éirich Criosd,
gu deimhin *is* dìomhain ar
searmoinne, agus *is* dìomhain
bhur creidimh-sa mar an ceud-
na.
15 Seadh fhuaradh sinne
'n ar fianuisibh bréige air Dia;
do bhrìgh gu'n d'rinn sinn
fianuis a thaobh Dhé, gu'n do
thog e suas Criosd: neach
nach do thog e suas, mur éir-
ich na mairbh.
16 Oir mur éirich na mairbh,
ni mò a dh'éirich Criosd:
17 Agus mur d'éirich Criosd,
tha bhur creidimh-sa dìomh-
ain; tha sibh fathast an bhur
peacaibh.
18 Mar sin mar an ceud-
na tha an dream a choidil ann
an Criosd, caillte.
19 Ma's anns a' bheatha so
a mhàin a tha dòchas againn
ann an Criosd, is sinn a's
truaighe do na h-uile dhaoin-
ibh.
20 Ach a nis tha Criosd
air éirigh o na marbhaibh, *a-*
gus rinneadh an ceud thoradh
dhiubh-san a choidil deth.
21 Oir mar is ann tre dhuine
thàinig am bàs is ann tre

dhuine *thig* aiseirigh nam
marbh mar an ceudna.
22 Oir mar ann an Adh-
amh, a ta na h-uile a' faghail
a' bhàis, is amhuil sin mar an
ceudna a nìthear na h-uile beò
ann an Criosd.
23 Ach gach uile dhuine 'n a
ordugh féin: Criosd an ceud
thoradh, 'n a dhéigh sin iadsan
a's le Criosd aig a theachd.
24 An sin *bithidh* a' chrìoch
dheireannach, 'n uair a bheir
e suas an rìoghachd do Dhia,
eadhon an t-Athair; 'n uair a
chuireas e as do gach uile
uachdaranachd, agus gach uile
ùghdarras, agus chumhachd.
25 Oir is éigin gu'n rìogh-
aich e, gus an cuir e a naimhd-
ean uile fo a chosaibh.
26 Sgriosar an nàmhaid deir-
eannach, am bàs.
27 Oir chuir e na h-uile
nithe fo a chosaibh. Ach an
uair a ta e ag ràdh gu'n do
chuir e na h-uile nithe fuidh,
is ni follaiseach gu bheil esan
a chuir na h-uile nithe fuidh,
an leth muigh *dheth so.*
28 Agus an uair a chuirear
na h-uile nithe fuidh, an sin
bithidh am Mac féin fo 'n ti
a chuir na h-uile nithe fuidh-
san, chum gu'm bi Dia 'n a uile
anns na h-uile.
29 No ciod a ni iadsan a
bhaistear air son nam marbh,
mur éirich na mairbh air aon
dòigh? c'ar son ma seadh a
bhaistear iad air son nam
marbh?
30 Agus c'ar son a ta sinne
an gàbhadh gach uair?
31 Air bhur gàirdeachas-sa
a tha agam ann an Iosa Criosd
ar Tighearn, tha mi 'faghail a'
bhàis gach là.
32 Ma chòmhraig mi mar
dhuine ri fiadh-bheathaichibh
ann an Ephesus, ciod i mo
thairbhe, mur éirich na mairbh?
itheamaid agus òlamaid, oir
am màireach gheibh sinn bàs.
33 Na meallar sibh: truaill-
idh droch chomhluadar deadh
bheusa.
34 Dùisgibh chum fìreant-
achd, agus na deanaibh peac-
adh; oir cha-n 'eil eòlas Dé
aig cuid: chum bhur nàire tha
mi a' labhairt so.
35 Ach their neach éigin,
Cionnus a dh'éireas na mairbh?
agus ciod a' ghnè cuirp leis an
tig iad?
36 Amadain, an ni sin a
chuireas tu, cha bheothaich-
ear e, mur bàsaich e *air tùs;*
37 Agus an ni a chuireas
tu, cha-n e an corp a bhitheas
a ta thu 'cur, ach gràinne lom,
feudaidh e bi do chruith-
neachd, no do *sheòrsa* éigin
eile:
38 Ach a ta Dia a' toirt
cuirp dha mar bu toil leis, a-
gus do gach uile shìol a chorp
féin.
39 Cha-n aon fheòil gach
uile fheòil: ach *a ta* feòil air
leth aig daoinibh, agus feòil
eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile
aig iasgaibh, *agus feòil* eile
aig eunlaithibh.
40 Agus *a ta* cuirp nèamh-
aidh ann, agus cuirp thalmh-
aidh: gidheadh *a ta* glòir air

leth aig na *corpaibh* nèamhaidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon ghlòir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaidh; oir a ta eadardhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a *bhios* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidheachd e; togar ann an neo-thruaillidheachd e.

43 Cuirear e ann an easurram, togar ann an glòire e: cuirear ann an anmhuinneachd e, éiridh e ann an cumhachd:

44 Cuirear e 'n a chorp nàdurra, éiridh e 'n a chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgrìobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'n a anam beò, an t-Adhamh deireannach 'n a Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha-n e an ni spioradail a *bha* ann air tùs, ach an ni nadurra; agus 'n a dhéidh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan *a tha* talmhaidh: agus mar a ta *an duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan *a ta* nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn ìomhaigh an *duine* thalmhaidh, giùlainidh sinn mar an ceudna ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rìoghachd Dhé a shealbhachadh; ni mò a shealbhaicheas truaillidheachd neo-thruaillidheachd.

51 Feuch, tha mi a' labhairt ni dìomhair ribh; Cha choidil sinn uile, ach caochlaidhear sinn uile,

52 Ann an tiota, 'am priobadh na sùl, ri *guth na* trompaid deireannaich, (oir séididh an trompaid,) agus éiridh na mairbh neo-thruaillidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n *chorp* thruaillidh so neo-thruaillidheachd a chur uime, agus do'n *chorp* bhàsmhor so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp* truaillidh so neo-thruaillidheachd uime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor so neo-bhàsmorachd uime, an sin coimhlionar am focal a ta sgrìobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'àit am bheil do ghath? O uaigh, c'àit *am bheil* do bhuaidh?

56 *Is* e am peacadh gath a' bhàis; agus *is* e neart a' pheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha 'toirt dhuinne na buadha, tre ar Tighearna Iosa Criosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibh-sa daingean, neo-ghluasadach, a' sìormheudachadh ann an obair an Tighearn, air dhuibh fios a

bhi agaibh nach 'eil bhur
saothair dìomhain anns an
Tighearn.

CAIB. XVI.

A NIS a thaobh an tionail
air son nan naomh, mar
a dh'orduich mi do eaglaisibh
Ghalatia, mar sin deanaibh-sa
mar an ceudna.
2 Air ceud *là* gach seachd-
uin, cuireadh gach aon agaibh
ni leis féin anns an ionmhas,
a réir mar a shoirbhich leis,
chum nach bi tionail r'an dean-
amh 'n uair a thig mise.
3 Agus an uair a thig mi,
cò air bith iad a mholas sibh
le *'ur* litrichibh, cuiridh mi
iadsan a ghiùlan bhur tabhart-
ais gu Ierusalem.
4 Agus ma's iomchuidh
mise a dhol mar an ceudna,
théid iadsan a'm' chuideachd.
5 Agus thig mi do 'ur
n-ionnsuidh-sa, 'n uair a théid
mi troimh Mhacedonia: (oir
tha mi dol troimh Mhacedo-
nia :)
6 Agus feudaidh e bi gu'm
fan mi, no eadhon gu'n caith
mi an geamhradh maille ribh,
chum gu'n toir sibh air m'agh-
aidh mi, ge b'e àit d'an téid
mi.
7 Oir cha-n àill leam bhur
faicinn a nis 's an dol seachad ;
ach tha dùil agam fantuinn rè
tamuill maille ribh, ma leigeas
an Tighearn dhomh.
8 Ach fanaidh mi ann an
Ephesus gu Cuingeis.
9 Oir dh'fhosgladh dorus
mòr agus éifeachdach dhomh-
sa, agus *tha* mòran eascairdean
ann.
10 A nis ma thig Timoteus,
feuchaibh gu'm bi e gun eagal
maille ribh : oir tha e a' saoith-
reachadh ann an obair an
Tighearna, mar a ta mise.
11 Uime sin na deanadh
neach sam bith tàir air: ach
thugaibh air aghaidh e 'an sìth,
chum gu'n tig e a m' ionn-
suidh-sa: oir tha sùil agam ris
maille ris na bràithribh.
12 Mu thimchioll *ar* bràthar
Apollois, ghuidh mi gu dùr-
achdach air teachd do 'ur
n-ionnsuidh-sa maille ris na
bràithribh : ach cha b'i a thoil
air chor sam bith teachd 's an
àm so; ach thig e 'n uair a
gheibh e àm iomchuidh.
13 Deanaibh faire, seasaibh
gu daingean 's a' chreidimh,
bithibh fearail, bithibh làidir.
14 Biodh bhur n-uile nithe
air an deanamh le gràdh.
15 Agus guidheam oirbh,
a bhràithre, (*o's* aithne dhuibh
teaghlach Stephanais, gur iad
ceud thoradh Achaia, agus
gu'n d'thug siad iad féin chum
frithealaidh do na naomhaibh;)
16 Gu'm bi sibh ùmhal d'an
leithidibh sin, agus do gach
aon a ni obair agus saothair
maille ruinne.
17 Tha mi subhach ri teachd
Stephanais, agus Fhortunatuis,
agus Achaicuis : oir rinn iad
suas a ni sin a bha dh'uireas-
bhuidh do 'ur taobhsa.
18 Oir thug iad suaimhneas
do m' spiorad-sa, agus do 'ur
spiorad-as : uime sin biodh

meas agaibh air an leithidibh
sin.
19 Tha eaglaisean na h-Asia
a' cur fàilte oirbh. Tha Acui-
la agus Priscila, maille ris an
eaglais a tha 'n an tigh, a' cur
mòr-fhàilte oirbh anns an
Tighearn.
20 Tha na bràithrean uile
a' cur fàilte oirbh. Cuiribh-sa
fàilte air a chéile le poig
naoimh.
21 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin.
22 Ma tha neach sam bith
nach gràdhaich an Tighearn
Iosa Criosd, biodh e 'n a Ana-
tema Maranata.
23 *Gu robh* gràs an Tigh-
earna Iosa Criosd maille ribh.
24 Mo ghràdh-sa maille
ribh uile ann an Criosd. A-
men.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, agus Timoteus
ar bràthair, chum eaglais Dé
a ta ann an Corintus, maille
ris na h-uile naoimh a ta ann
an Achaia uile:
2 Gràs dhuibhse, agus sìth
o Dhia ar n-Athair, agus *o'n*
Tighearn Iosa Criosd.
3 Beannaichte *gu robh* Dia,
eadhon Athair ar Tighearna
Iosa Criosd, Athair nan tròc-
air, agus Dia na h-uile chomh-
fhurtachd;
4 A tha 'toirt comhfhurt-
achd dhuinne 'n ar n-uile àmh-
ghar, chum sinne 'bhi comas-
ach air comhfhurtachd a thoirt
dhoibh-san a ta ann an àmh-
ghar sam bith, tre a' chomh-
fhurtachd leis am bheil sinn
féin a' faotainn comhfhurtachd
o Dhia.
5 Oir mar a ta fulangais
Chriosd pailt annainne, is
amhuil sin a ta ar comhfhurt-
achd-ne mar an ceudna pailte
tre Chriosd.
6 Agus ma tha sinn fuidh
àmhghar, *is ann* air son bhur
comhfhurtachd agus bhur
slainte-sa, a tha air a h-oib-
reachadh le sibh a dh'fhulang
nam fulangas ceudna, a tha
sinne a' fulang: no ma's comh-
fhurtachd dhuinn, *is ann* chum
bhur comhfhurtachd agus
bhur slàinte-sa.
7 Agus *a ta* ar dòchas daing-
ean do 'ur taobhsa, do bhrìgh
gu bheil fios againn, mar a ta
sibh 'n ur luchd-comhpairt do
na fulangasaibh, gu'm *bi sibh*
mar an ceudna do'n chomh-
fhurtachd.
8 Oir cha b'àill leinn, a
bhràithre, sibhse bhi ainfhios-
rach mu thimchioll ar n-àmh-
ghair a thachair dhuinne 's an
Asia, gu'n do bhrùthadh sinn
gu ro mhòr thar ar neart, ionn-
us gu robh sinn fuidh amharus
eadhon mu'r beatha:

9 Ach bha againn binn ar
bàis annainn féin, chum nach
biodh againn dòigh annainn
féin, ach ann an Dia a dhùisg-
eas na mairbh:
10 Neach a shaor sinne o
bhàs co mòr, agus a ta 'g ar
saoradh; anns am bheil ar
dòchas gu'n saor e *sinn* fath-
ast:
11 Air dhuibhse bhi a' co-
oibreachadh le chéile ann an
urnuigh air ar son-ne, chum
gu tugar buidheachas le mòr-
an air ar son-ne, á leth an
tiodhlaic a thugadh dhuinne,
tre mhòran.
12 Oir is e so ar gairdeach-
as-ne, fianuis ar coguis, gur
ann 'an aon-fhillteachd agus
'an tréibhdhireas diadhaidh, a-
gus cha-n ann 'an gliocas feòl-
mhor, ach ann an gràs Dé, a
chaith sinn ar beatha 's an t-
saoghal, agus gu h-àraidh do
'ur taobhsa.
13 Oir cha-n 'eil sinn a'
sgrìobhadh nithe sam bith eile
do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan
nithe a ta sibh a' leughadh,
no a ta sibh ag aideachadh, a-
gus a ta dùil agam a dh'aidich-
eas sibh gus a' chrìoch;
14 Amhuil mar a dh'aidich
sibh 'an càil, gur sinne bhur
gairdeachas, mar *is* sibhse mar
an ceudna ar *gairdeachas-ne*
ann an là an Tighearn Iosa.
15 Agus anns a' mhuinghin
so b'àill leamsa teachd do 'ur
n-ionnsuidh air tùs, ionnus gu
faigheadh sibhse ath-ghràs.
16 Agus gabhail uaibhse gu
Macedonia, agus teachd o
Mhacedonia a rìs do 'ur n-
ionnsuidh-sa, agus a bhi air
mo thoirt air m'aghaidh leibh-
se 's an t-slighe gu Iudea.
17 Uime sin an uair a chuir
mi so romham, an do ghnàth-
aich mi eutruimeachd? no an
ann a réir na feòla a ta mi 'cur
romham na nithe a ta mi a'
cur romham, ionnus gu biodh
agam seadh, seadh, agus cha-n
eadh, cha-n eadh?
18 Ach *mar a ta* Dia fìr-
inneach, cha b'e ar còmhradh
ribhse seadh, agus cha-n eadh?
19 Oir Mac Dhé Iosa
Criosd, a shearmonaicheadh
'n ur measg-sa leinne, *eadhon*
leamsa, agus *le* Siluanus, agus
le Timoteus, cha robh e 'n a
sheadh agus 'n a cha-n eadh,
ach annsan bha seadh.
20 Oir geallanna Dhé uile
annsan *is* seadh iad, agus ann-
san *is* Amen iad, chum glòire
Dhé do ar taobh-ne.
21 A nis an ti a dhaing-
nicheas sinne maille ribhse
ann an Criosd, agus a dh'ung
sinn, *is e* Dia:
22 Neach mar an ceudna a
chuir seula oirnne, agus a thug
dhuinn geall daingnich an
Spioraid ann ar cridheach-
aibh.
23 Ach a ta mi a' gairm
Dhé mar fhianuis air m'an-
am, gur ann chum sibhse a
chaomhnadh nach d'thainig mi
fathast gu Corintus.
24 Cha-n e gu bheil ag-
ainne tighearnas air bhur
creidimh-sa, ach is luchd-
cuideachaidh sinn do 'ur n-

aoibhneas: oir is ann tre
chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

ACH chuir mi so romham
annam féin, gun teachd
a rìs fo dhoilgheas do 'ur n-
ionnsuidh.
2 Oir ma ni mise doilich
sibhse, cò e ma ta 'ni subhach
mise, ach an ti air an do chuir-
eadh doilgheas leam?
3 Agus sgrìobh mi an ni so
féin do 'ur n-ionnsuidh, chum
air dhomh teachd, nach cuirt-
eadh doilgheas orm leis a'
mhuinntir sin o'm bu chòir
dhomh aoibhneas fhaotainn,
air dhomh bhi muinghinneach
asaibh uile, gur e m'aoibhneas
bhur *n-aoibhneas* uile.
4 Oir á trioblaid mhòir a-
gus cràdh cridhe, sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh le iomadh
deur; cha-n ann chum gu'm
biodh doilgheas oirbh, ach
chum gu'm biodh fios agaibh
air a' ghràdh a ta agam gu ro-
phailte dhuibh.
5 Ach ma thug neach sam
bith aobhar doilgheis cha do
chuir e doilgheas ormsa, ach
'an càil: chum nach cuirinn
ro-uallach oirbh uile.
6 *Is* leoir d'a leithid sin do
dhuine am peanas so, a *leag-
adh* air le mòran.
7 Ionnus air an làimh eile,
gur mò *is còir* dhuibh maith-
eanas agus comhfhurtachd a
thoirt *da*, air eagal gu'm biodh
a leithid so do dhuine air
a shlugadh suas le anabarra
doilgheis.
8 Uime sin guidheam oirbh,
gu'n daingnicheadh sibh *bhur*
gràdh dha.
9 Oir is ann chum na crìche
so a sgrìobh mi *do 'ur n-ionn-
suidh*, chum gu'm biodh fios
bhur dearbhaidh agam, am
bheil sibh ùmhal anns na h-
uile nithibh.
10 Ge b'e neach d'an toir
sibh maitheanas ann an ni sam
bith, bheir mise mar an ceud-
na: oir ma thug mise maith-
eanas ann an ni sam bith, ge
b'e d'an d'thug mi am maith-
eanas, is ann air bhur sonsa *a
thug mi e*, 'am fianuis Chriosd;
11 Air eagal gu faigheadh
Satan an cothrom oirnn le
'chuilbheartachd: oir cha-n
'eil sinn aineolach air 'inn-
leachdaibh.
12 Os bàrr, 'n uair a thàinig
mi gu Troas chum soisgeul
Chriosd *a shearmonachadh*, a-
gus a dh'fhosgladh dorus
dhomh leis an Tighearn.
13 Cha robh fois agam ann
mo spiorad, do bhrìgh nach
d'fhuair mi Titus mo bhràth-
air: ach air gabhail mo chead
diubh, dh'imich mi o sin do
Mhacedonia.
14 A nis buidheachas do
Dhia, a ta ghnàth a' toirt
oirnne buadhachadh ann an
Criosd, agus a ta 'foillseachadh
deadh fhàile 'eòlais féin leinne
anns gach àit.
15 Oir tha sinne do Dhia
'n ar fàile cùbhraidh Chriosd,
anns an dream a thèarnar, a-
gus anns an dream a sgriosar:
16 Do'n aon dream *tha sinn*

'n ar boltrach bàis chum bàis; agus do'n dream eile, 'n ar boltrach beatha chum beatha: agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha-n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé: ach mar o thréibhdhireas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Criosd.

CAIB. III.

AN tòisich sinn a rìs air sinn féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air *litrichibh* molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'n ar cridheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoinibh:

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chriosd, a fhritheoladh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha-n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò: cha-n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' cridhe.

4 Agus tha a leithid so do dhòchas againne tre Chriosd a thaobh Dhé:

5 Cha-n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh mar uainn féin: ach is ann o Dhia *a ta* ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'n ar ministeiribh foghainteach an tiomnaidh nuaidh; cha-n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma *bha* ministreileachd an dìtidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fìreantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige 's a' chàs so, thaobh na glòire a tha 'toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin *a ta* an ni a bhuanaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so do dhòchas, tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànachd cainnte.

13 Agus cha-n *'eil sinn* mar Mhaois, *a* chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là'n diugh ann an leughadh an t-seanntiomnaidh, tha'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrach-

adh, ni a chuireadh air cùl
ann an Criosd.
15 Ach eadhon gus an là'n
diugh 'n uair a leughar Maois,
tha am folach air an cridhe.
16 Gidheadh 'n uair a phill-
eas e chum an Tighearna,
togar am folach dheth.
17 A nis is e an Tighearn
an Spiorad sin: agus far am
bheil Spiorad an Tighearna,
tha saorsa an sin.
18 Ach air bhi dhuinne uile
le aghaidh gun fholach, ag
amharc mar ann an sgàthan
air glòir an Tighearna, tha
sinn air ar n-atharrachadh
chum na h-ìomhaigh ceudna,
o ghlòir gu glòir, mar le Spior-
ad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do'n mhinis-
treileachd so bhi againn,
a réir mar a fhuair sinn tròc-
air, cha-n 'eil sinn a' fannach-
adh:
2 Ach chuir sinn cùl ri
nithibh folaichte na nàire, gun
sinn bhi a' siubhal ann an
ceilg, no a' truailleadh focail
Dé, ach le foillseachadh na
fìrinn, 'g ar moladh féin do
choguis nan uile dhaoine ann
an sealladh Dhé.
3 Ach ma tha ar soisgeul-
ne folaichte, is ann dhoibh-
san a ta caillte tha e folaichte:
4 Anns an do dhall dia an
t-saoghail so inntinn na dream
nach 'eil 'n an creidich, air eagal
gu'n dealraicheadh orra solus
soisgeil ghlòrmhoir Chriosd,
neach a's e ìomhaigh Dhé.
5 Oir cha-n 'eil sinne 'g ar
searmonachadh féin, ach Iosa
Criosd an Tighearn; agus sinn
féin 'n ar seirbhisich dhuibhse
air son Iosa.
6 Oir *is e* Dia a thubhairt
ris an t-solus soillseachadh á
dorchadas, a dhealraich ann
ar cridheachaibh-ne, a *thoirt*
soluis eòlais glòire Dhe, ann
an gnùis Iosa Criosd.
7 Ach a ta an t-ionmhas so
againn ann an soithichibh
creadha, chum gu'm bi òir-
dheirceas a' chumhachd o
Dhia, agus cha-n ann uainne.
8 *Tha sinn* fo thrioblaid air
gach taobh, gidheadh cha-*n 'eil*
sinn ann an teanntachd; *tha*
sinn ann an ioma-chomhairle,
gidheadh gun sinn ann an eu-
dòchas;
9 Air ar geur-leanmhuinn,
gidheadh gun *sinn* air ar tréig-
sinn; air ar tilgeadh sìos,
gidheadh gun *sinn* air ar
sgrios;
10 A' giùlan a ghnàth bàs-
achaidh an Tighearna Iosa
mu'n cuairt, anns a' chorp,
chum gu biodh beatha Iosa
mar an ceudna air a deanamh
follaiseach ann ar corp-ne.
11 Oir tha sinne a ta beò, a
ghnàth air ar toirt chum bàis
air son Iosa, chum gu biodh
mar an ceudna beatha Iosa air
a deanamh follaiseach 'n ar
feòil bhàsmhoir-ne.
12 Uime sin tha bàs ag
oibreachadh annainne, ach
beatha annaibh-sa.
13 Air dhuinn an spiorad
creidimh sin féin a bhi againn,

a réir mar a ta e sgrìobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu'n cuir e 'n a làthair *sinn* maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile *nithe* air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saoibhir, tre bhuidheachas mhòran, ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin cha-n'eil sinn a' fannachadh, ach ged thruaillear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine o'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach ré seal-ain, ag oibreachadh dhuinne trom-chudthrom glòire *a ta* ni's ro anabharraich *agus* sìor-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha-n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faicear, siorruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' phàilliuin *so*, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le làmhaibh, siorruidh anns na nèamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh le ar tigh o nèamh:

3 O air dhuinn bhi air ar n-eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliun *so* ri osnaich, air dhuinn bhi fuidh uallaich: cha-n e air son gu'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàsmhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne chum so féin, *is* e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich an Spioraid.

6 Uime sin *tha sinn* a ghnàth deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn am feadh a ta sinn aig an tigh 's a' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasad a réir creidimh, agus cha-n ann a réir seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a' choluinn, agus a bhi làthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dìchill, chum cò aca bhios sinn a làthair no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhàsan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air ar nochdadh an làthair caithir-breitheanais Chriosd; chum gu faigh gach neach na nithe *a rinn e* 's a' choluinn, a

réir an ni a rinn e, ma's maith
no olc e.
11 Uime sin air dhuinn fios
a bhi againn air uamhas an
Tighearna, tha sinn a' cur
impidh air daoinibh; ach a ta
sinn follaiseach do Dhia, agus
tha dòchas agam mar an ceud-
na gu bheil sinn air ar dean-
amh follaiseach ann bhur cog-
uisibh-sa.
12 Oir cha-n 'eil sinn 'g ar
moladh féin a rìs dhuibhse,
ach a ta sinn a' toirt fàth
uaill dhuibh do ar taobh, chum
gu bi *freagradh* agaibh dhoibh-
san a tha 'deanamh uaill ann
an gnùis, agus cha-n ann 'an
cridhe.
13 Oir ma tha sinn a dh'-
easbhuidh céille, *is ann* do
Dhia: agus ma tha ar ciall
againn, *is ann* duibh-sa.
14 Oir a ta gràdh Chriosd
'g ar co-éigneachadh, air dhuinn
breithneachadh mar so, ma
fhuair a h-aon bàs air son
nan uile, gu'n robh na h-uile
marbh:
15 Agus gu'n d'fhuair e
bàs air son nan uile, chum
iadsan a ta beò, nach biodh
iad á so suas beò dhoibh féin,
ach dhasan a dh'fhuiling am
bàs air an son, agus a dh'éir-
ich a rìs.
16 Uime sin, cha-n aithne
dhuinne á so suas aon duine a
réir na feòla: seadh, ged b'
aithne dhuinn Criosd a réir
na feòla, gidheadh a nis cha-n
aithne dhuinn *e* ni's mò.
17 Uime sin ma *tha* neach
sam bith ann an Criosd, *is*
creutair nuadh *e:* chaidh na
seann nithe seach, feuch, rinn-
eadh na h-uile nithe nuadh.
18 Agus is ann o Dhia *a ta*
na h-uile nithe, neach a rinn-
sinne réidh ris féin tre Iosa
Criosd, agus a thug dhuinn
ministreileachd na réite;
19 Eadhon, gu robh Dia
ann an Criosd, a' deanamh an
t-saoghail réidh ris féin, gun
bhi a' meas an cionta dhoibh;
agus dh'earb e ruinne focal
na réite.
20 Uime sin is teachdairean
sinn air son Chriosd, mar gu
cuireadh Dia impidh leinne:
tha sinne a' guidhe *oirbh* as
uchd Chriosd, bithibh réidh
ri Dia.
21 Oir rinn e esan do nach
b'aithne peacadh, 'n a ìobairt-
pheacaidh air ar son-ne; chum
gu bitheamaid air ar deanamh
'n ar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

UIME sin tha sinn mar
chomh-oibrichean *leis-san,*
a' guidhe *oirbh,* gun sibh a
ghabhail gràis Dé an dìomh-
anas:
2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann
an àm taitneach dh'éisd mi
riut, agus ann an là slàinte
rinn mi còmhnadh leat: feuch,
a nis an t-àm taitneach; feuch,
a nis là na slàinte.)
3 Gun bhi 'toirt aobhair oil-
bheim air bith ann an aon ni,
chum nach faigheadh a' mhi
nistreileachd mi-chliu:
4 Ach anns gach ni 'g ar
dearbhadh féin mar mhinis-

teiribh Dhé, ann am mòr-fhoighidin, ann an àmhgharaibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am prìosanaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trasgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, anns an spiorad naomh, ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na fìrinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fìreantachd air an làimh dheis agus chlì,

8 Tre urram agus eas-urram, tre mhi-chliu agus dheadh-chliu: mar mhealltairibh, gìdheadh fìrinneach;

9 Mar dhream nach aithnichear, gidheadh air am bheil deadh aithne; mar dhream a ta 'faghail a' bhàis, gidheadh feuch, tha sinn beò; mar dhream a smachdaichear, agus gun am marbhadh;

10 Mar dhream a ta brònach, gidheadh a ghnàth a' deanamh gairdeachais; mar *dhaoine* bochda, gidheadh *a ta* 'deanamh mòrain saoibhir; mar dhaoine aig nach 'eil ni sam bith, gidheadh a' sealbhachadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-ne fosgailte dhuibhse, O a Chorintianacha, tha ar cridhe air a dheanamh farsuinn.

12 Cha-n 'eil sibh ann an cumhannachd annainne, ach tha sibh ann an cumhannachd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dhìoladh 's an ni sin féin, (tha mi a' labhairt mar ri *m'* chloinn,) bithibh-sa farsuinn mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidich: oir ciod e caidreabh na fìreantachd ri neo-fhìreantachd? agus ciod e comunn an t-soluis ris an dorchadas?

15 Agus ciod an réite a ta aig Criosd ri Belial? no ciod i cuid a' chreidich, maille ri ana-creideach?

16 Agus ciod a' cho-réite a ta aig teampull Dé ri h-ìodholaibh? oir is sibhse teampull an Dé bheò; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhnuidh annta, agus gluaisidh mi 'n am measg; agus bithidh mise a'm' Dhia acasan, agus bithidh iadsan 'n an sluagh agam-sa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus dealaichibh *riu*, tha an Tighearn ag ràdh, agus na beanaibh ris an ni neòghlan; agus gabhaidh mise a m' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'n ur mic agus 'n ur nigheanaibh dhomhsa, tha an Tighearn uile-chumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid,

a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Cha-n ann chum bhur dìt-idh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar cridheachaibh-ne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beò maille *ribh*.

4 *Is* mòr mo dhànachd cainnte do 'ur taobhsa, *is* mòr m' uaill as bhur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal:

6 Ach Dia a bheir comh-fhurtachd dhoibh-san a tha air an leagadh sìos, thug e comh-fhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus cha-n e le a theachd-san a mhàin, ach mar an ceud-na leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, 'n uair a chuir e an céill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh, bhur teas-ghràdh dhomhsa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doil-gheas oirbh leis an litir, cha-n 'eil aithreachas orm, ged bha aithreachas orm: oir tha mi 'faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach *d'rinn i so* ach rè tamuill.

9 A nis tha gairdeachas orm, cha-n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon ni do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aith-reachas: ach oibrichidh doilgh-eas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so féin doilgheas diadhaidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'-oibrich e annaibh, seadh, *ciod* an glanadh oirbh féin, seadh, *ciod* an ro-dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal, seadh, *ciod* an dian-thogradh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod* an togradh diogh-altais? anns gach ni dhearbh sibh sibh féin bhi glan 's a' chùis so.

12 Uime sin ge do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a shonsan a rinn an eucoir, no air a shonsan air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichteadh dhuibh ar cùram-ne mu'r timchiollsa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd-sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gairdeach-as, air son gairdeachais Thi-tuis, do bhrìgh gu'n d'fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam bith ris-san asaibhse, cha-n 'eil nàire orm ; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe 'am fìrinn ribhse, is amhuil sin a fhuair-adh fìrinneach ar bòsd asaibh-se ri Titus.
15 Agus a ta dùrachd a chridhe-san ni's pailte do 'ur taobhsa, air dha bhi a' cuimh-neachadh bhur n-ùmhlachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ball-chrith.
16 Uime sin tha gairdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

ANIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia:
2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr-dhearbhadh àmhghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochdainn, ro phailte chum saoibhris am fial-uidheachd.
3 Oir (tha mi 'toirt fianuis,) *gu robh* iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas:
4 A' guidhe oirnne gu dùr-achdach, gu'n gabhamaid an tiodhlac, agus comh-roinn an fhrithealaidh do na naomh-aibh.
5 Agus cha-n ann mar a shaoil sinne, ach thug siad iad fèin air tùs do'n Tighearn, a-gus *'n a dheigh sin* dhuinne a réir toil Dé:
6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu'n crìochnaicheadh e annaibh-sa an gràs sin féin mar an ceudna.
7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labh-radh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.
8 Cha-n 'eil mi a' labhairt so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh tréibhdhireas bhur gràidh-sa.
9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Criosd, ged bha e saoibhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saoibhir tre a bhochdainn-san.
10 Agus anns *an ni* so tha mi 'toirt *mo* chomhairle : oir a ta so tarbhach dhuibhse, a thòisich roimh, cha-n e mhàin air deanamh, ach air a bhi togarrach a cheann bliadhna.
11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh ; ionnus mar a *bha sibh* ullamh chum na toile, mar sin gu'*m bi sibh* ullamh chum coimh-lionaidh as na bheil agaibh.
12 Oir ma bhios air tùs inn-tinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar *a ta* aig neach, *agus* cha-n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.
13 Cha-n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibh-sa.
14 Ach a thaobh co-cheart-

ais, chum 's an àm so nis *gu'm*
bi bhur pailteas-sa 'n a *choimh-*
leasachadh air an uireasbhuidh-
san, agus mar an ceudna chum
gu'm bi am pailteas-san 'n a
choimhleasachadh air bhur n-
uireasbhuidh-sa, air chor as
gu'm bi co-cheartas *eadaraibh ;*
15 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, An ti a *thionail* mòran, cha
robh anabarr aige; agus an ti
a *thionail* beagan, cha robh
easbhuidh air.
16 Ach buidheachas do
Dhia, a chuir an cùram dùr-
achdach sin féin do 'ur taobh-
sa ann an cridhe Thituis.
17 Oir gu deimhin ghabh
e ris an impidh; ach air dha
bhi ni bu togarraiche, chaidh
e d'a thoil féin do 'ur n-ionn-
suidh.
18 Agus chuir sinne maille
ris am bràthair, aig am bheil *a*
chliu 's an t-soisgeul, feadh nan
eaglaisean uile :
19 (Agus cha-n e *so* a mhàin,
ach thaghadh e leis na h-eag-
laisibh mar an ceudna mar
chompanach turuis dhuinne,
leis an tiodhlac so a fhrith-
ealadh leinne chum glòire an
Tighearna sin féin, agus *chum*
foillseachaidh bhur n-inntinn
ullamh-sa.)
20 A' seachnadh so, nach
tugadh neach air bith mi-chliu
dhuinne thaobh a' phailteis so
a fhrithealadh leinne :
21 Air dhuinn bhi solarach-
adh nithe ciatach, cha-n e
mhàin am fianuis an Tighearn,
ach mar an ceudna am fianuis
dhaoine.
22 Agus chuir sinn maille
riu ar bràthair, a dhearbh
sinn gu minic dùrachdach 'am
mòran do nithibh, ach a nis
ni's ro dhùrachdaiche, a thaobh
an ro-earbsa ta *aige* asaibh-
sa.
23 Ma *dh'fhiosraichear* ni
sam bith mu Thitus, *is e* mo
chompanach-sa e, agus mo
chomh-oibriche do 'ur taobh-
sa: no *mu thimchioll* nam
bràithre, *is iad* teachdairean
nan eaglaisean, *agus* glòir
Chriosd.
24 Uime sin nochdaibh
dhoibh-san, agus 'am fianuis
nan eaglaisean, dearbhadh
bhur gràidh-sa, agus ar n-uaill-
ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frithealaidh
do na naomhaibh, is neo-
fheumail dhombsa sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh.
2 Oir is aithne dhomh tog-
arrachd bhur n-inntinn, as leth
am bheil mi 'deanamh uaill
asaibh-sa ris na Macedonaich,
ag ràdh, Gu robh Achaia ull-
amh o cheann bliadhna; agus
bhrosnuich bhur n-eudsa ro-
mhòran.
3 Gidheadh chuir mi na
bràithre *do 'ur n-ionnsuidh*, air
eagal gu'm biodh ar n-uaillne
asaibh dìomhain 's a' chùis so;
chum, mar a thubhairt mi,
gu'm biodh sibh ullamh :
4 Air eagal ma thig na Ma-
cedonaich maille rium, agus
gu'm faigh iad sibhse neo-ull-
amh, gu'm bi nàire oirnne,

(gun a ràdh oirbhse,) á dàn-
adas na h-uaill so.
5 Uime sin bhreithnich mi
gu'm b'fheumail impidh 'chur
air na bràithribh, iad a dhol
air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa,
agus bhur tabhartas, air an do
labhradh ribh roimh, a dhean-
amh deas, chum gu'm biodh
sin ullamh, mar thiodhlac, a-
gus cha-n ann mar ni a dh'ain-
deoin.
6 Ach so *a ta mi ag ràdh*,
An ti a chuireas gu gann,
buainidh e gu gann mar an
ceudna; agus an ti a chuireas
gu pailte, buainidh e gu pailte
mar an ceudna.
7 *Thugadh* gach duine
seachad a réir rùin a chridhe;
na b'ann 'an doilgheas, no le
h-éigin: oir is toigh le Dia an
neach a bheir seachad gu suil-
bhir.
8 Agus *is* comasach Dia air
gach gràs a dheanamh ro
phailte dhuibhse, chum air
dhuibh anns gach uile ni làn
leoir a bhi agaibh a ghnàth,
gu'm biodh sibh pailte chum
gach deadh oibre.
9 A réir mar a ta e sgrìobh-
ta, Sgaoil e *a chuid;* thug e
do na bochdaibh: mairidh
'fhìreantachd a chaoidh.
10 A nis an ti a bheir sìol
do'n fhear-cuir, agus aran
chum bìdh, gu tugadh e agus
gu meudaicheadh e bhur cur-
achd-sa, agus gu tugadh e do
thoradh bhur fìreantachd fàs.)
11 Air dhuibh bhi air bhur
deanamh saoibhir anns gach
uile ni chum gach uile thabh-
artais, ni a dh'oibricheas leinne
breith-buidheachais do Dhia.
12 Oir a ta frithealadh na
seirbhis so, cha-n e mhàin a'
leasachadh uireasbhuidh nan
naomh, ach a ta e mar an
ceudna pailte tre mhòran
breith-buidheachais do Dhia;
13 (Air dhoibh bhi tre
dhearbhadh an fhrithealaidh
so a' toirt glòire do Dhia air
son bhur n-ùmhlachd do shois-
geul Chriosd a réir bhur n-aid-
mheil, agus air son bhur tabh-
artais fhialuidh dhoibh-san,
agus do na h-uile *dhaoinibh.*
14 Agus tre an urnuigh air
bhur sonsa, aig am bheil mòr-
dhéidh oirbh air son gràis Dé
a ta ro phailte annaibh.
15 Buidheachas do Dhia air
son a thiodhlaic do-labhairt.

CAIB. X.

ANIS tha mise féin Pòl a'
guidhe oirbh, tre mhacan-
tas agus shèimheachd Chriosd,
neach air dhomh a bhi làthair
a ta ìosal 'n ur measg, ach air
dhomh a bhi uaibh a ta dàna
oirbh:
2 Ach tha mi ag iarraidh
oirbh *a dh'athchuinge,* gun *sibh
a thoirt orm,* an uair a bhios mi
làthair, bhi dàna, leis a' mhuin-
ghin leis an saoilear mi bhi
dàna an aghaidh dream àraidh
a tha 'toirt meas oirnne, mar
gu bitheamaid ag imeachd a
réir na feòla.
3 Oir ged tha sinn ag im-
eachd anns an fheòil, cha-n
ann a réir na feòla ta sinn a'
cogadh:

4 (Oir ar n-airm chogaidh
cha-n fheòlmhor iad, ach
cumhachdach o Dhia chum
daingnichean a leagadh :)
5 A' tilgeadh sìos reuson-
achaidh, agus gach ni àrd a
dh'àrdaicheas e féin an agh-
aidh eòlais Dé, agus a' toirt
'am braighdeanas gach smuain
chum ùmhlachd Chriosd :
6 Agus dioghaltas ullamh
againn r'a dheanamh air gach
uile eas-ùmhlachd, 'n uair a
choimhlionar bhur n-ùmh-
lachd-sa.
7 An amhairc sibh air nith-
ibh a réir an coslais? ma tha
dòchas aig aon neach as féin,
gur le Criosd e, smuainich-
eadh e so a rìs uaith féin, mar
is le Criosd esan, gur le Criosd
sinne mar an ceudna.
8 Oir ged 'dheanainn càil-
eigin ni's mò dh'uaill as ar
cumhachd-ne, (a thug an
Tighearna dhuinn chum fògh-
luim, agus cha-n ann chum
bhur sgrios-sa,) cha bhiodh
nàire orm :
9 Chum nach measar mi
mar gu'm bithinn a' cur eagail
oirbh le litrichibh.
10 Oir a ta *a* litrichean
(tha iadsan ag ràdh,) cud-
thromach agus làidir, ach *a ta*
a làthaireachd chorporra an-
mhunn, agus a chainnt tàireil.
11 Smuainicheadh a leithid
sin *do dhuine* so, mar a ta sinne
ann am focal tre litrichibh,
agus sinn as làthair, mar sin
gu'm bi sinn ann an gnìomh
air dhuinn a bhi làthair.
12 Oir cha-n 'eil a dhànad-
as agàinne sinn féin a chur 'an
àireamh, no a choimeas ri
dream àraidh a mholas iad
féin : ach air dhoibh-san bhi
'g an tomhas féin eatorra féin,
agus 'g an coimeas féin riu féin
cha-n 'eil iad glic.
13 Ach cha dean sinne uaill
á nithibh a tha thar *ar* tomhas,
ach a réir tomhais na riagh-
ailt a roinn Dia dhuinne, eadh-
on tomhas a ruigeas oirbhse.
14 Oir cha-n 'eil sinne 'g ar
sìneadh féin thar *ar tomhas*,
mar nach ruigeamaid sibhse;
oir thàinig sinn eadhon do
'ur n-ionnsuidh-sa, le soisgeul
Chriosd :
15 Gun sinn a bhi 'dean-
amh uaill á nithibh a ta thar
ar tomhas, *eadhon* á saothair-
ibh dhaoine eile; ach a ta
dòchas againn,'n uair a mheud-
aichear bhur creidimh-sa,
gu'm faigh sinn farsuinneachd
gu pailte annaibh a réir ar
riaghailt-ne,
16 Chum an soisgeul a
shearmonachadh anns na *h-ion-*
adaibh an taobh thall duibhse,
agus cha-n ann chum uaill a
dheanamh ann an riaghailt
duine eile, á nithibh a ta ull-
amh a cheana.
17 Ach an ti a ni uaill,
deanadh e uaill anns an Tigh-
earn.
18 Oir cha-n e an ti a mhol-
as e féin a tha ionmholta, ach
an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B'FHEARR leam gu'n
giùlaineadh sibh beagan

le m' amaideachd; agus da
rìreadh giùlainibh leam.
2 Oir a ta mi eudmhor um-
aibh le h-eud diadhaidh; oir
rinn mi ceangal-pòsaidh eadar
sibh agus aon fhear, chum
bhur cur mar òigh fhìor-ghloin
an láthair Chriosd.
3 Ach a ta eagal orm, air
dòigh sam bith, mar a mheall
an nathair Eubha le a cuil-
bheartachd, mar sin gu'n tru-
aillear bhur n-inntinn-sa o'n
aon-fhillteachd a ta ann an
Criosd.
4 Oir nan deanadh an neach
a thig, Iosa eile a shearmon-
achadh nach do shearmonaich
sinne, no *nam* faigheadh sibh-
se spiorad eile, nach d'fhuair
sibh, no soisgeul eile ris nach
do ghabh sibh, dh'fheudadh
sibh gu maith giùlan *leis*.
5 Oir is i mo bharail-sa
nach robh mi a bheag goirid
air na h-abstolaibh a b'àirde.
6 Ach ged *tha* mi neo-
fhoghluimte ann an cainnt,
gidheadh cha-n 'eil mi *mar sin*
ann an eòlas; ach rinneadh
sinn làn-fhollaiseach anns na
h-uile nithibh 'n ur measg-sa.
7 An d'rinn mi cionta le
mi féin ìsleachadh chum gu'm
biodh sibhse air bhur n-àrd-
achadh, *no* a chionn gu'n do
shearmonaich mi soisgeul Dé
a nasgaidh dhuibh?
8 Chreach mi eaglaisean
eile, a'gabhail tuarasdail *uatha*,
chum seirbhis a dheanamh
dhuibhse.
9 Agus an uair a bha mi
làthair maille ribhse agus uir-
easbhuidh orm, cha do leig
mi mo throm air duine sam
bith: oir leasaich na bràith-
rean, a thàinig o Mhacedonia
m' uireasbhuidh: Agus anns
na h-uile nithibh choimhid mi
mi fèin o m' throm a leigeadh
oirbhse, agus coimhididh.
10 Mar a ta fìrinn Chriosd
annam, cha chumar an uaill
so uam ann an crìochaibh na
h-Achaia.
11 C'ar son? An ann a
chionn nach 'eil gràdh agam
dhuibh? Tha fios aig Dia.
12 Ach an ni a ta mi 'dean-
amh, ni mi fathast e, chum gu
toir mi air falbh cion-fàth
uatha-san le'm bu mhiann
cion-fàth fhaotainn, chum
anns an ni as am bheil iad a'
deanamh uaill, gu faighear iad
eadhon mar sinne.
13 Oir is ann d'an leithid-
ibh sin *a ta* abstola bréige,
luchd-oibre cealgach, 'g an cur
féin ann an cosamhlachd abs-
tola Chriosd.
14 Agus cha-n iongantach
sin: oir cuirear Satan féin an
cruth aingil soillse.
15 Uime sin cha ni mòr *e*
ged chuirear a mhinisteirean
mar an ceudna ann an cruth
mhinisteirean na fìreantachd;
aig am bi an crìoch dheireann-
ach a réir an oibre.
16 A ta mi ag ràdh a rìs,
Na measadh aon neach gur
amadan mi; no fòs, gabhaibh
rium mar amadan féin, chum
gu'n dean mi beagan uaill as-
am féin.
17 An ni a ta mi a' labh-

airt, cha-n ann a réir an Tigh-
earna a ta mi 'g a labhairt, ach
mar gu b'ann gu h-amaideach
anns an dànadas uaille so.
18 Do bhrìgh gu bheil mòr-
an a' deanamh uaill a réir na
feòla, ni mise uaill mar an
ceudna.
19 Oir giùlainidh sibh gu
toileach le amadanaibh, do
bhrìgh gu bheil sibh *fein* glic.
20 Oir fuilgidh sibh ma
bheir neach 'an daorsa sibh,
ma dh'itheas neach *sibh*, ma
bheir neach bhur cuid *dhibh*,
ma dh'àrdaicheas neach e féin,
ma bhuaileas neach air an
aghaidh sibh.
21 Tha mi a' labhairt a
thaobh eas-urraim, mar gu'm
bitheamaid anmhunn: ach, ge
b'e ni anns am bheil neach air
bith dàna, (tha mi a' labhairt
gu h-amaideach,) a ta mise
dàna *ann* mar an ceudna.
22 An Eabhruidhich iad?
mar sin tha mise mar an ceud-
na: An Israelich iad? *mar sin
tha* mise mar an ceudna: An
sliochd do Abraham iad? *mar
sin tha* mise mar an ceudna:
23 Am ministeirean do
Chriosd iad? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine mi-chéillidh,)
a ta mise os an ceann *'s an ni
so:* ann an saothairibh ni's
pailte, ann am buillibh ni's ro
mhò, 'am prìosanaibh ni's trice,
'am bàsaibh gu minic.
24 Fhuair mi o na h-Iudh-
aich cùig uairean dà fhichead
buille ach a h-aon.
25 Ghabhabh le slataibh
orm tri uairean, chlachadh mi
aon uair, dh'fhuiling mi long-
bhriseadh tri uairean; là agus
oidhche bha mi 's an doimhne:
26 Ann an turusaibh gu
minic, ann an gàbhadh aimh-
nichean, ann an cunnartaibh
fhear-reubainn, ann an cunn-
artaibh o *m'* chinneach *fein*,
ann an cunnartaibh o na Cinn-
ich, ann an cunnartaibh 's a'
bhaile, ann an cunnartaibh
's an fhàsach, ann an cunnart-
aibh 's an fhairge, ann an cunn-
artaibh 'am measg bhràithre
breugach;
27 Ann an saothair agus
sgìos, 'am fairibh gu minic,
ann an ocras agus tart, 'an
trasgaibh gu minic, 'am fuachd
agus 'an lomnochduidh.
28 A bhàrr air na nithibh
a ta an leth muigh, an ni a ta
'teachd orm gu lathail, ro-
chùram nan eaglaisean uile.
29 Cò a ta lag, agus nach
'eil mise lag? cò a ta 'faotainn
oilbheim, agus nach 'eil mise
a' losgadh?
30 Ma's éigin domh uaill
a dheanamh, is ann as na
nithibh a bhuineas do m' an-
mhuinneachd a ni mi uaill.
31 Tha fios aig Dia, eadhon
Athair ar Tighearna Iosa
Criosd, a tha beannaichte gu
siorruidh, nach 'eil mi 'dean-
amh bréige.
32 Ann an Damascus chuir
uachdaran *a' phobuill* fuidh
Aretas an righ, freiceadan air
baile nan Damasceneach, an
rùn mise a ghlacadh:
33 Ach tre uinneig leig-
eadh sìos ris a' bhalla mi ann

an cliabh, agus chaidh mi as a
làmhaibh.

CAIB. XII.

GU deimhin cha-n 'eil e
iomchuidh dhomhsa uaill
a dheanamh; ach thig mi
chum seallanna agus taisbeana
an Tighearna.
2 B'aithne dhomh duine
ann an Criosd ceithir bliadhna
deug roimh so, (ma's anns a'
choluinn, cha-n fhios domh;
no as a' choluinn, cha-n fhios
domh; aig Dia a ta fios;) a
leithid sin do dhuine thogadh
chum an treas nèamh.
3 Agus b'aithne dhomh a
leithid sin do dhuine, (ma's
anns a' choluinn, no as a' chol-
uinn, cha-n fhios domh: aig
Dia a ta fios;)
4 Gu'n do thogadh suas e
gu pàrras, agus gu'n cual e
briathra do-labhairt, nach feud
duine a labhairt.
5 M'a leithid sin *do dhuine*
ni mi uaill: ach asam féin cha
dean mi uaill, mur *dean mi* á
m' anmhuinneachdaibh.
6 Oir ged b'àill leam uaill
a dheanamh, cha bhi mi a'm'
amadan; oir labhraidh mi an
fhìrinn: gidheadh a ta mi a'
cumail orm féin, air eagal
gu'm bi meas aig duine dhiom
thar mar a ta e 'g am fhaicinn,
no a' cluinntinn umam.
7 Agus air eagal gu'm bith-
inn air m'àrdachadh thar tomh-
as, tre ro-mheud nan taisbean,
thugadh dhomh sgolb 's an
fheoil, teachdair Shatain chum
gu'm buaileadh e mi, air eagal
gu'm bithinn air m'àrdachadh
thar tomhas.
8 Air a shon so ghuidh mi
an Tighearn tri uairean, gu'n
imicheadh *so* uam.
9 Agus thubhairt e rium,
Is leoir mo ghràs-sa dhuit;
oir a ta mo chumhachd air a
dheanamh foirfe ann an an-
mhuinneachd. Uime sin is
ro thoiliche a ni mi uaill á
m' anmhuinneachdaibh, chum
gu'n gabh cumhachd Chriosd
còmhnuidh orm.
10 Uime sin tha mi 'gabhail
tlachd ann an anmhuinneachd-
aibh, 'am maslaibh, ann an uir-
easbhuidhibh, ann an geur-
leanmhuinnibh, ann an teannt-
achdaibh air son Chriosd; oir
an uair a ta mi lag, an sin a
ta mi làidir.
11 Rinneadh a'm' amadan
mi le uaill a dheanamh; dh'-
éignich sibhse mi; oir bu
chòir dhomh bhi air mo mhol-
adh leibhse; or cha robh mi
bheag sam bith fo na h-abstol-
aibh a's àirde, ged nach 'eil
annam ach neo-ni.
12 Gu deimhin dh'oibrich-
eadh comharan abstoil ann
bhur measgsa anns gach uile
fhoighidin, ann an comhar-
aibh agus an iongantasaibh,
agus an cumhachdaibh.
13 Oir ciod an ni anns an
robh sibh ni bu lugha na eag-
laisean eile, mur e nach do
leig mi féin mo throm oirbh?
thugaibh maitheanas dhomh
's an eucoir so.
14 Feuch, a ta mi ullamh a
nis an treas uair gu teachd do

'ur n-ionnsuidh ; agus cha
chuir mi mo throm oirbh ; oir
cha-n e bhur cuid a tha mi 'g
iarraidh, ach sibh féin: oir
cha-n 'eil e mar fhiachaibh air
a' chloinn ionmhas a chruinn-
eachadh fa chomhair nam pàr-
antan, ach air na pàrantaibh
fa chomhair na cloinne.
15 Agus is ro thogarrach
a ni mise caitheadh agus a
chaithear mi air son bhur n-
anamasa, ged mar is ro phailte
a ta gràdh agam dhuibh, gur
lugha bhur gràdh-sa dhomh.
16 Ach biodh e mar sin,
nach do chuir mi trom oirbh:
gidheadh air dhomh bhi inn-
leachdach, ghlac mi le seòlt-
achd sibh.
17 An d'rinn mise tre aon
neach dhiubh-san a chuir mi
do 'ur n-ionnsuidh buannachd
dhibh?
18 Ghuidh mi air Titus *dol
do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir
mi bràthair maille ris; an
d'rinn Titus buannachd dhibh?
nach do ghluais sinn 's an aon
spiorad? agus anns na h-aon
cheumaibh?
19 A rìs, am bheil sibh a'
saoilsinn gu bheil sinne 'gabh-
ail ar leithsgeil ribh? tha sinn
a' labhairt am fianuis Dé ann
an Criosd; ach *a ta* an t-iom-
lan, a chàirde, chum bhur fògh-
luim-sa.
20 Oir is eagal leam, air
dhomh teachd, nach faigh mi
sibh mar is miann leam, agus
gu faighear mise dhuibhse mar
nach bu mhiann leibh: air
eagal gu'm bi connsachadh,
farmad, fearg, comhstri, cùl-
chàineadh, cogarsaich, àrdain,
ceannairce *'n ur measg:*
21 Air eagal an uair a thig
mi a rìs, gu'n ìslich mo Dhia
mi 'n ur measg, agus gu dean
mi caoidh air son mòrain do'n
dream a pheacaich a cheana,
agus nach do ghabh aithreach-
as do'n neòghloine, agus
strìopachas, agus mhacnus a
rinn iad.

CAIB. XIII.

IS i so an treas uair a ta mi
a' teachd do 'ur n-ionn-
suidh: am beul dithis no triuir
do fhianuisibh bithidh gach
focal seasmhach.
2 Dh'innis mi cheana, agus
tha mi roimh-làimh ag inns-
eadh dhuibh, mar gu'm bith-
inn a làthair an dara uair; a-
gus a nis air dhomh bhi as
bhur làthair, tha mi a' sgrìobh-
adh chum na dream a pheac-
aich roimh so, agus chum
chàich uile, ma thig mi a rìs,
nach caomhain mi:
3 O tha sibh ag iarraidh
dearbhaidh air Criosd a' labh-
airt annam-sa, neach do 'ur
taobhsa, nach 'eil anmhunn,
ach a ta cumhachdach ann-
aibh.
4 Oir ge do cheusadh e tre
anmhuinneachd, gidheadh a
ta e beò tre chumhachd Dhé:
oir a ta sinne mar an ceudna
anmhunn annsan, gidheadh
bithidh sinn beò maille ris tre
chumhachd Dhé do 'ur taobh-
sa.
5 Ceasnaichibh sibh féin,

am bheil sibh 's a' chreidimh ;
dearbhaibh sibh féin: nach
aithne dhuibh sibh féin, gu
bheil Iosa Criosd annaibh,
mur daoine a chuireadh air
cùl sibh ?
6 Ach tha dòchas agam gu'm
bi fhios agaibh nach daoine a
chuireadh air cùl sinne.
7 A nis tha mi 'guidhe air
Dia gun sibhse a dheanamh
uilc air bith : cha-n ann chum
gu'm faicear sinne bhi dearbh-
ta, ach chum gu'n deanadh
sibhse an ni sin a ta maith,
ged robh sinne mar dhaoine a
chuireadh air cùl.
8 Oir cha-n urrainn sinn ni
air bith a dheanamh an agh-
aidh na fìrinn, ach air son na
fìrinn.
9 Oir tha sinn subhach an
uair a tha sinn *fein* anmhunn,
agus sibhse làidir: agus tha
sinn a' guidhe so mar an ceud-
na, sibhse bhi diongmhalta.
10 Is ann uime so a sgríobh
mi na nithe so *do 'ur n-ionn-
suidh* air dhomh bhi as bhur
làthair, chum air dhomh bhi
làthair nach bithinn garg, a
réir a' chumhachd a thug an
Tighearna dhomh chum fògh-
luim, agus cha-n ann chum
sgrios.
11 Fa dheòidh, a bhràithre,
slàn leibh : bithibh diongmhal-
ta, bithibh subhach, bithibh
a dh'aon inntinn, bithibh sìoch-
ail ; agus bithidh Dia a'ghràidh
agus na sithe maille ribh.
12 Cuiribh fàilte air a chéile
le pòig naoimh.
13 Tha na naoimh uile a'
cur beannachd do 'ur n-ionn-
suidh.
14 Gràs an Tighearna Iosa
Criosd, agus grádh Dhé, agus
comh-chomunn an Spioraid
naoimh, *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan GALATIANACH.

CAIB. I.

POL abstol, cha-n ann o
dhaoinibh, no tre dhuine,
ach tre Iosa Criosd, agus tre
Dhia *an* t-Athair, a thog suas
e o na marbhaibh,)
2 Agus na bràithrean uile a
tha maille rium, chum eaglais-
ean Ghalatia:
3 Gràs duibh, agus sìth o
Dhia an t-Athair, agus *o* ar
Tighearn Iosa Criosd,
4 A thug e féin air son ar
peacanna, chum gu'n saoradh
e sinn o'n droch shaoghal a
ta láthair, a réir toile Dé agus
ar n-Athar-ne .
5 Dhàsan *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
6 Is iongnadh leam gu'n
d'atharraicheadh sibh co luath
uaith-san a ghairm sibh tre
ghràs Chriosd, gu soisgeul
eile :
7 Ni nach *soisgeul* eile ; ach
a ta dream àraidh 'g 'ur buair-

eadh, le'n àill soisgeul Chriosd
a thilgeadh bun os ceann.
8 Ach nan deanamaid-ne,
no aingeal o nèamh, soisgeul
eile a shearmonachadh dhuibh,
ach *an soisgeul a* shearmon-
aich sinne dhuibh, biodh e
malluichte.
9 Amhuil mar a thubhairt
sinn roimh, a ta mise ag ràdh
a nis a rìs mar an ceudna, Ma
shearmonaicheas neach sam
bith soisgeul eile dhuibh, ach
an soisgeul a ghabh sibh, biodh
e malluichte.
10 Oir am bheil mi nis a'
cur impidh air daoinibh, no
air Dia? no am bheil mi 'g
iarraidh daoine a thoileach-
adh? oir nam bithinn fathast
a' toileachadh dhaoine, cha
bhithinn a'm' sheirbhiseach
aig Criosd.
11 Ach a ta mi toirt fios
duibh, a bhràithre, an soisgeul
a shearmonaicheadh leamsa,
nach ann a réir duine a ta e.
12 Oir cha b'ann o dhuine
a fhuair mi e, ni mò a theag-
aisgeadh dhomh *e*, ach tre
fhoillseachadh Iosa Criosd.
13 Oir chuala sibh mo
chaithe-beathasa 's an aimsir a
chaidh seachad, ann an creid-
imh nan Iudhach, gu'n d'rinn
mi thar tomhas geur-lean-
mhuinn air eaglais Dé, agus
gu'n d'fhàsaich mi i:
14 Agus gu'n d'thàinig mi
air m'aghaidh ann an creid-
imh nan Iudhach thar mòran
do m' chomh-aoisibh am measg
mo chinnich féin, air dhomh
bhi ni bu ro eudmhoire mu
ghnàthannaibh mo shinnsir-
eachd.
15 Ach an uair a b'i deadh
thoil Dé, a sgar o bhroinn mo
mhàthar mi, agus a ghairm *mi*
tre a ghrás,
16 A Mhac féin fhoillseach-
adh annam, chum gu sear-
monaichinn e am measg nan
Cinneach; air ball cha do
chuir mi comhairle ri feòil a-
gus fuil:
17 Ni mò chaidh mi suas
gu Ierusalem, chum na muinn-
tir sin a bha 'n an abstolaibh
romham; ach chaidh mi gu
Arabia, agus a rìs thàinig mi
air m'ais gu Damascus.
18 An déigh sin an ceann
thri bliadhna, chaidh mi suas
gu Ierusalem, a dh'fhaicinn
Pheadair, agus dh'fhan mi
maille ris cùig làithean deug.
19 Ach neach air bith eile
do na h-abstolaibh cha-n fhaca
mi, ach Seumas bráthair an
Tighearna.
20 A nis *anns* na nithibh a
ta mi a' sgrìobhadh dhuibh,
feuch, an làthair Dhé, cha-n
'eil mi 'deanamh bréige.
21 'N a dhéigh sin thàinig
mi gu crìochaibh Shiria agus
Chilicia;
22 Agus cha robh eòlas orm
a thaobh m' fhaicinn aig eag-
laisibh Iudea, a bha ann an
Criosd:
23 Ach a mhàin chual iad,
An ti anns an àm a chaidh
seachad a bha 'g ar geur-lean-
mhuinn, gu bheil e nis a' sear-
monachadh a' chreidimh a bha
e a' sgrios roimh *so:*

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

AN sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a rìs suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaignidheas dhoibh-san d'an robh meas, air eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi 'an dìomhanas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach 'n ar measg, a thàinig a steach 'an uaignidheas a dh'fhaicinn ar saorsa a ta againn ann an Iosa Criosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n dream sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimh, cha 'n 'eil suim ann domhsa: cha-n 'eil meas aig Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu'm bu ni éigin iad*, cha do phàirtich iad le'n còmhradh bheag sam bith riumsa.

7 Ach air an làimh eìle, 'n uair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh riumsa, mar *a dh'earbadh soisgeul an* timchioll-ghearraidh ri Peadar;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifeachdach ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich, e gu cumhachdach annamsa mar an ceudna chum nan Cinneach :)

9 Agus an uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'n am puist, an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhomhsa agus do Bharnabas deas làmh a' chomuinn; ionnus *gu rachamaid* chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin *b'aill leo* gu'm bitheamaid cuimhneachail air na bochdaibh ; ni mar an ceudna a bha ro-thoil agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi 'n a aghaidh as an eudan, a chionn gu'n robh e r'a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin, air eagal na muinntir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu'n d'thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le'n cluain.

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad gu tréibhdhireach, a réir fìrinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'n am fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha-n ann a réir nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach am beatha chaitheadh mar na h-Iudhaich ?

15 Air dhuinne *a tha 'n ar* n-Iudhaich a thaobh nàduir, agus cha-n ann 'n ar peacaich do na Cinnich,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duine air fhìreanachadh o oibribh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Criosd, chreid sinne féin ann an Iosa Criosd; chum gu'm bitheamaid air ar fìreanachadh o chreidimh Chriosd, agus cha-n ann o oibribh an lagha: oir o oibribh an lagha cha bhi feòil sam bith air a fìreanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 'g iarraidh bhi air ar fìreanachadh tre Chriosd, ma gheibhear 'n ar peacaich sinn féin, *am bheil*, uime sin, Criosd 'n a mhinisteir peacaidh ? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a rìs suas na nithe a leag mi, tha mi 'deanamh ciontach dhiom féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd: gidheadh a ta mi beò: ach cha mhise, ach Criosd a ta beò annam: agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh 's an fheòil, tha mi 'g a caitheadh tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha-n 'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrìgh: oir ma tha fìreantachd tre'n lagh, is *ann* gun aobhar a fhuair Criosd bás.

CAIB. III.

O A Ghalatianacha amaideach, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'n ur measg ?

2 So a mhàin b'àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreidimh ?

3 Am bheil sibh co amaideach *as sin ?* air dhuibh tòiseachadh 's an Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanamh foirfe leis an fheòil ?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread sin do nithibh gu dìomhain ? ma's *ann* da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti uime sin a tha 'frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'n ur measg, an ann tre oibribh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a ni e so ?*

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios ag-
aibh, an dream a *tha* do'n
chreidimh, gur iad sin clann
Abrahaim.
8 Oir air fhaicinn roimh
do'n sgriobtuir gu'm fìrean-
aicheadh Dia na Cinnich tre
chreidimh, shearmonaich e an
soisgeul roimh-làimh do A-
braham, *ag ràdh*, Beannaich-
ear na h-uile Chinnich annad-
sa.
9 Uime sin tha an dream a
tha do'n chreidimh, air am
beannachadh maille ri Abra-
ham, fìor-chreideach.
10 Oir a mheud 's a ta do
oibribh an lagha, tha iad fo'n
mhallachadh: oir a ta e sgrìobh-
ta, *Is* malluichte gach neach
nach buanaich anns na h-uile
nithibh a ta sgriobhta ann an
leabhar an lagha chum an
deanamh.
11 Ach *is* ni follaiseach,
nach fìreanaichear neach sam
bith tre'n lagh 'am fianuis Dé:
oir, Bithidh am fìrean beò tre
chreidimh.
12 Agus cha-n 'eil an lagh
o chreidimh: ach, An duine
a ni iad gheibh e beatha ann-
ta.
13 Shaor Criosd sinne o
mhallachadh an lagha, air dha
bhi air a dheanamh 'n a mhall-
achadh air ar son: oir a ta e
sgrìobhta, *Is* malluichte gach
aon a chrochar air crann;
14 Chum gu'n tigeadh
beannachadh Abrahaim air na
Cinnich tre Iosa Criosd; ionn-
us gu faigheamaid gealladh
an Spioraid tre chreidimh.
15 A bhràithre, tha mi a'
labhairt mar dhuine; ged nach
bi ann ach coimhcheangal
duine, ma tha e air a dhaing-
neachadh, cha chuir neach
air bith air cùl *e*, agus cha
chuirear ni sam bith ris.
16 A nis is ann do Abra-
ham a thugadh na geallanna
agus d'a shìol. Cha-n abair
e, Agus do shìolaibh, mar
gu'm biodh *e 'labhairt* mu
mhòran; ach mar mu aon,
Agus do d' shìol-sa, neach a's
e Criosd.
17 Agus a ta mi ag ràdh so,
nach fheudar gu'n cuir an lagh,
a thugadh an ceann cheithir
cheud agus dheich bliadhna
fichead 'n 'a dhéigh, an coimh-
cheangal an neo-bhrìgh, a
dhaingnicheadh roimh le Dia
ann an Criosd, ionnus gu'n
cuireadh e an gealladh air cùl.
18 Oir ma's ann o'n lagh *a
ta* an oighreachd, cha-*n 'eil i*
ni's mò o'n ghealladh: ach
thug Dia gu saor *i* do Abraham
tre ghealladh.
19 C'ar son uime sin *a thug-
adh* an lagh? thugadh e air
son eusaontais, gus an tigeadh
an sìol, d'an d'rinneadh an
gealladh; air orduchadh le
ainglibh 'an làimh eadar-
mheadhonair.
20 A nis an t-eadar-mheadh-
onair, cha-n ann air son aoin *a
ta e 'n a eadar-mheadhonair;*
ach is aon Dia.
21 Uime sin *am bheil* an
lagh an aghaidh gheallanna
Dhé? Nar leigeadh Dia: oir
nam biodh lagh air a thabhairt

a bhiodh comasach air beatha
'thoirt uaith, gu deimhin is
ann o'n lagh a bhiodh fìrean-
tachd.
22 Ach dh'fhàg an sgriob-
tuir na h-uile *dhaoine* dùinte
's a' pheacadh, chum gu'm
biodh an gealladh tre chreid-
imh Iosa Criosd air a thoirt
dhoibh-san a ta creidsinn.
23 Ach mu'n d'thàinig an
creidimh, choimhideadh sinn
fo 'n lagh, air ar druideadh a
steach chum a' chreidimh, a
bha gu bhi air fhoillseachadh.
24 Uime sin b'e an lagh,
ar n-oid-fhòghluim *g'ar treòr-
achadh* gu Criosd, chum gu
bitheamaid air ar fìreanachadh
tre chreidimh.
25 Ach air teachd do'n
chreidimh, cha-n 'eil sinn ni's
mò fuidh oid-fhòghlum.
26 Oir is sibhse uile mic
Dhé tre chreidimh ann an Iosa
Criosd.
27 Oir a mheud agaibh 's a'
bhaisteadh do Chriosd, chuir
sibh umaibh Criosd.
28 Cha-n 'eil Iudhach no
Greugach, cha-n 'eil saor no
daor, cha-n 'eil firionn no boir-
ionn ann: oir is aon sibh uile
ann an Iosa Criosd.
29 Agus ma's le Criosd sibh,
is sibh sìol Abrahaim gun amh-
arus, agus is oighreachan *sibh*
a réir a' gheallaidh.

CAIB. IV.

ANIS a ta mi ag ràdh, am
feadh a bhios an t-oighre
'n a leanabh, nach 'eil eadar-
dhealachadh sam bith eadar e
agus seirbhiseach, ged is e
Tighearn nan uile ;
2 Ach a ta e fo luchd-
coimhid, agus fo luchd-riagh-
laidh gu teachd na h-aimsir a
dh'orduich an t-athair.
3 Agus mar an ceudna
sinne, 'n uair a bha sinn 'n ar
leanabaibh, bha sinn 'an daor-
sa fo cheud fhòghlum an
t-saoghail :
4 Ach an uair a thàinig
coimhlionadh na h-aimsir,
chuir Dia a Mhac féin uaith,
a ghineadh o mhnaoi, a rinn-
eadh fuidh'n lagh,
5 Chum gu'n saoradh e iad-
san a bha fuidh'n lagh, ionnus
gu faigheamaid-ne uchd-mhac-
achd na cloinne.
6 Agus do bhrìgh gur mic
sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic
féin ann bhur cridheachaibh,
ag éigheach, Abba, Athair.
7 Uime sin cha seirbhiseach
thu ni's mò, ach mac; agus
ma's mac, is oighre mar an
ceudna air Dia tre Chriosd.
8 Gidheadh, an uair nach
b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh
seirbhis dhoibh-san nach 'eil
'n an dée thaobh nàduir.
9 Ach a nis air dhuibh Dia
aithneachadh, no mar is fearr
a dh'fheudar a rádh, bhi air
bhur n-aithneachadh le Dia,
cionnus a ta sibh ag ath-phill-
eadh chum nan ceud-thoiseach
anmhunn agus bochd, d'am
miann leibh bhi a rìs fo dhaor-
sa ?
10 Tha sibh a' coimhead
làithean, agus mìosan, agus
aimsirean, agus bhliadhnan.

11 Tha eagal orm do 'ur taobh gu'n do chaith mi gu dìomhain mo shaothair oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir *a ta* mise mar sibhse: cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm *b'ann* tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcuis, agus cha do ghabh sibh gràin diom; ach ghabh sibh rium mar aingeal Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi 'deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e gu'n spìonadh sibh a mach bhur sùilean féin, agus gu'n tugadh sibh dhomhsa iad.

16 Uime sin an d'rinneadh nàmhaid duibh dhiom, air son mi dh'innseadh na fìrinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, *ach* cha-n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

18 Ach *is* maith a bhi eudmhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha-n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Criosd annaibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich, agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan *a bh'aige* ris a'bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan *a bh'aige* ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad; oir is iad so an dà choimhcheangal; aon diubh o bheinn Shinai, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagradh do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgrìobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith *cloinne;* bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lìonmhoire clann na mnà aonaranaich, na na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, 's an àm sin geur-leanmhuinn airsan *a rugadh* a réir an Spioraid, is

amhuil sin *a ta* nis mar an
ceudna.
30 Ach ciod a ta an sgriob-
tuir ag ràdh? Tilg a mach a'
bhanoglach agus a mac: oir
cha bhi mac na banoglaich
'n a oighre maille ri mac na
mnà saoire.
31 Uime sin, a bhràithre,
cha sinne clann na banoglaich,
ach na mnà saoire.

CAIB. V.

UIME sin seasaibh gu
daingean anns an t-saor-
sa leis an d'rinn Criosd saor
sinn, agus na bithibh a rìs air
bhur cuibhreachadh le cuing
na daorsa.
2 Feuch, a ta mise Pòl ag
ràdh ribh, ma thimchioll-
ghearrar sibh, nach bi tairbhe
air bith dhuibh ann an Criosd.
3 Oir a ta mi a ris a' dean-
amh fianuis do gach uile
dhuine a thimchioll-ghearrar,
gu bheil e mar fhiachaibh air
an lagh gu h-iomlan a choimh-
lionadh.
4 Cha-n 'eil tairbhe sam
bith ann an Criosd dhuibhse
a ta air bhur fìreanachadh
tre'n lagh; thuit sibh o
ghràs.
5 Oir a ta sinne tre'n Spior-
ad a' feitheamh ri dòchas fìr-
eantachd o chreidimh.
6 Oir ann an Iosa Criosd,
cha-n 'eil éifeachd sam bith
ann an timchioll-ghearradh, no
ann an neo-thimchioll-ghearr-
adh, ach ann an creidimh a
dh'oibricheas tre ghràdh.
7 Is maith a ruith sibh;
cò a bhac sibh o bhi ùmhal
do'n fhìrinn?
8 Cha *d'thainig* an impidh
so o'n ti a ghairm sibh.
9 Goirtichidh beagan do
thaois ghoirt am meall uile.
10 Tha muinghin agam as-
aibh 's an Tighearn, nach bi
sibh dh'aon dòigh air atharr-
achadh inntinn: ach an ti a
ta cur dragha oirbh, giùlainidh
e *a* bhreitheanas, cò air bith e.
11 Agus mise, a bhràithre,
ma shearmonaicheas mi fath-
ast an timchioll-ghearradh,
c'ar son a nithear fathast geur-
leanmhuinn orm? an sin bhiodh
oilbheum a' chroinn-cheusaidh
air a chur air cùl.
12 B'fhearr leam gu'm biodh
iadsan a ta cur mi-shuaimh-
neis oirbh eadhon air an gearr-
adh uaibh.
13 Oir, a bhràithre, ghairm-
eadh chum saorsa sibh; a
mhàin na *deanaibh* an t-saorsa
'n a cion-fàth do'n fheòil, ach
le gràdh deanaibh seirbhis d'a
chéile.
14 Oir tha an lagh uile
air a choimhlionadh ann an
aon fhocal, *eadhon* an so,
Gràdhaichidh tu do choimh-
earsnach mar thu féin.
15 Ach ma bhios sibh a'
teumadh agus ag itheadh a
chéile, thugaibh aire nach
claoidhear le a chéile sibh.
16 A ta mi ag ràdh ma
seadh, Gluaisibh 's an Spiorad,
agus cha choimhlion sibh ana-
miann na feòla.
17 Oir a ta an fheòil a'
miannachadh an aghaidh an

Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha-n 'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad *so*, Adhaltrannas, strìopachas, neòghloine, macnus,

20 Iodhol-aoradh, druidheachd, naimhdeas, connsachadh, co-fharpuis, fearg, comhstri, aimhreite, saobh-chreidimh,

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd, agus an leithide sin: mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rìoghachd Dhé.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh,

23 Macantas, stuaim: an aghaidh an samhuil sin cha-n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an fheòil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-anamiannaibh.

25 Ma's beò dhuinn 's an Spiorad, gluaiseamaid 's an Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhìomhain, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

A BHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhse a ta spioradail, togaibh suas a shamhuil sin do dhuine ann an spiorad na macantachd; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha a chéile, agus mar sin coimhlionaibh lagh Chriosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gun bhi ann ach neo-ni, tha e 'g a mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gairdeachais aige d'a thaobh féin a mhàin, agus cha-n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach 'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach a ta air a theagasg 's an fhocal, ris an neach a ta 'g a theagasg, anns na h-uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b'e ni a shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheòil féin, buainidh e o'n fheòil truaillidheachd; ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheatha shuthainn.

9 Agus na sgìthicheamaid do mhaith a dheanamh; oir ann an àm iomchuidh buainidh sinn, mur fannaich sinn.

10 Uime sin a réir mar a ta cothrom againn, deanamaid

maith do na h-uile dhaoinibh, ach gu h-àraidh dhoibh-san a ta do theaghlaich a' chreid-imh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mheud le'm miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamh-ach 's an fheòil, tha iad 'g ur n-éigneachadh chum bhi air bhur timchioll-ghearradh; a mhàin chum nach deantadh geur-leanmhuinn orra air son crann-ceusaidh Chriosd.

13 Oir cha-n 'eil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearr-adh a' coimhead an lagha: ach is àill leo sibhse bhi air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dean iad uaill ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanainn-sa uaill ach ann an crann-ceusaidh ar Tighear-na Iosa Criosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha-n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearr-adh, ach ann an cruthachadh nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus tròcair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuir-eadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri bhur spiorad. Amen.

Litir an ABSTOIL PHOIL chum nan EPHESIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Criosd:

2 Grás dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheann-achadh spioradail ann an *ion-adaibh* nèamhaidh ann an Criosd:

4 A réir mar a thagh e sinne annsan, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha a-gus neo-choireach 'n a làthair-san ann an gràdh:

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd dha féin a rèir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliu glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach ann a *Mhac* gràdhach:

7 Anns am bheil againne saorsa tre fhuil-san, maithean-

as nam peacadh, a réir saoibhreis a ghràis;
8 Anns an robh e ro phailte dhuinne 's an uile ghliocas, agus thuigse:
9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-dìomhair a thoile, a réir a dheadh-ghean féin, a rùnaich e ann féin:
10 Chum ann an fritheal-adh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh, agus *na nithe* a ta air talamh, *eadhon* annsan:
11 Anns an d'fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-orduchadh a réir rùin an ti a ta 'g oibreachadh nan uile nithe a réir comhairle a thoile féin;
12 Ionnus gu'm bitheam-aid-ne, a chuir air tùs dòchas ann an Criosd, chum cliu a ghlòire-san.
13 Anns *an do chuir* sibhse mar an ceudna *dòchas*, air dhuibh focal na fìrinn a chluinntinn, *eadhon* soisgeul bhur slàinte: neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuir-eadh seula oirbh le Spiorad naomh sin a' gheallaidh,
14 Neach is e geall-daing-nich ar n-oighreachd-ne, gu *teachd* saorsa na seilbhe a cheannachadh, chum cliu a ghlòire.
15 Uime sin air cluinntinn domhsa mar an ceudna bhur creidimhsa anns an Tighearn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,
16 Cha-n 'eil mi a' sgur do bhi 'toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann am urnuighibh;
17 Gu'n tugadh Dia ar Tighearna Iosa Criosd, Athair na glòire, spiorad gliocais a-gus foillseachaidh dhuibh, ann an eòlas airsan;
18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh ciod e dòchas a ghairme-san, agus ciod e saoibhreas glòire 'oighreachd-san anns na naomhaibh,
19 Agus ciod e ro-mheud a chumhachd do ar taobh-ne a ta creidsinn, a réir oibreach-aidh a thréun neirt;
20 A dh'oibrich e ann an Criosd, 'n uair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'n a shuidhe air a dheas-làimh féin e anns na *h-ionadaibh* nèamhaidh,
21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh'ainmichear, cha-n e mhàin 's an t-saoghal so, ach 's an *t-saogh-al* ri teachd mar an ceudna:
22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu *bhi* 'n a cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,
23 A ta 'n a corp aige, làn-achd an ti a ta lìonadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

CAIB. II.

AGUS sibhse *bheothaich* e, a bha marbh ann an

euceartaibh agus ann am peac-
aibh ;
2 Anns an do ghluais sibh
's na h-amannaibh a chaidh
seachad, a réir gnàtha an
t-saoghail so, a réir uachdarain
cumhachd an athair, an spior-
aid a tha nis ag oibreachadh
ann an cloinn na h-eas-umh-
lachd :
3 Am measg an robh againn
uile mar an ceudna ar caithe-
beatha roimh so ann an ana-
miannaibh ar feòla, a' dean-
amh toil na feòla, agus nan
smuainte ; agus bha sinn a
thaobh nàduir 'n ar cloinn na
feirge, eadhon mar chàch.
4 Ach Dia, a ta saoibhir
ann an tròcair, air son a mhòr-
ghràidh leis an do ghràdhaich
e sinn,
5 Eadhon air dhuinn a bhi
marbh ann am peacaibh,
chomh-bheothaich e sinn maille
ri Criosd ; (le gràs tha sibh
air bhur tèarnadh ;)
6 Agus chomh-thog, agus
chomh-shuidhich e sinn ann
an *ionadaibh* nèamhaidh ann
an Iosa Criosd.
7 Chum gu'm foillsicheadh
e anns na linnibh ri teachd
saoibhreas ro phailt a ghràis,
ann an caoimhneas d'ar taobh-
ne tre Iosa Criosd.
8 Oir is ann le gràs a ta
sibh air bhur téarnadh, tre
chreidimh ; agus *sin* cha-n ann
uaibh féin : *is e* tiodhlac Dhé
e :
9 Cha-n ann o oibribh,
chum nach deanadh neach air
bith uaill :
10 Oir is sinne 'obair-san,
air ar cruthachadh ann an Iosa
Criosd chum dheadh oibre,
air son an d'ulluich Dia roimh-
làimh *sinn*, chum gu'n gluais-
eamaid annta.
11 Uime sin cuimhnichibh,
air dhuibh a bhi 's an aimsir a
chaidh thairis 'n ur Cinnich
's an fheòil, ris an abrar an neo-
thimchioll-ghearradh leosan
d'an goirear an timchioll-
ghearradh làmh-dheanta 's an
fheòil ;
12 Gu robh sibh 's an àm sin
as eugmhais Chriosd, 'n ur
coimhich do chomh-fhlaith-
eachd Israeil, agus 'n ur coig-
rich do choimh-cheanglaibh a'
gheallaidh, as eugmhais dòch-
ais, agus gun Dia anns an
t-saoghal :
13 Ach a nis ann an Iosa
Criosd, tha sibhse a bha roimh
so fad o làimh, air bhur toirt
am fagus tre fhuil Chriosd.
14 Oir is esan ar sìth-ne, a
rinn aon *dhinn* araon, agus a
bhris sìos balla meadhonach
an eadar-dhealachaidh ;
15 Air dha an naimhdeas a
chur air cùl tre 'fheòil féin,
eadhon lagh nan àitheanta, *a
chuireadh sìos* ann an orduigh-
ibh, chum gu'n deanadh e ann
féin do dhithis aon duine
nuadh, *mar sin* a' deanamh
sìthe :
16 Agus gu'n deanadh e
réidh faraon iad ri Dia ann an
aon chorp tre a' chrann-cheus-
aidh, air dha ann naimhdeas a
mharbhadh le sin :
17 Agus thàinig e agus

shearmonaich e sìth dhuibhse
a bha am fad, agus dhoibh-
san a bha am fagus.
18 Oir trìd-san tha araon
slighe againn gu dol a steach tre
aon Spiorad chum an Athar.
19 A nis uime sin cha-n 'eil
sibh ni's mò 'nur coigrich a-
gus 'n ur coimhich, ach 'n ur
luchd aoin bhaile ris na naomh-
aibh, agus 'n ur muinntir-teagh-
laich Dhé;
20 Agus tha sibh air bhur
togail suas air bunait nan ab-
stol agus nam fàidhean, air
bhi do Iosa Criosd féin 'n a
chloich-chinn na h-oisinn;
21 Anns am bheil an ait-
reabh uile, ceangailte gu ceart
r'a chéile, a' fàs suas chum
bhi na teampull naomh 's an
Tighearn:
22 Anns am bheil sibhse
mar an ceudna air bhur comh-
thogail suas chum bhi 'n ur
tigh-còmhnuidh do Dhia tre
an Spiorad.

CAIB. III

AIR an aobhar so, tha mise
Pòl a'm' phrìosanach Iosa
Criosd, air bhur sonsa, a
Chinneacha;
2 O chuala sibh mu fhrith-
ealadh gràis Dé, a thugadh
dhomhsa air bhur sonsa:
3 Gu'n d'rinn e aithnichte
dhomh tre fhoillseachadh an
rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh
mi roimh gu h-aithghearr,
4 Leis am feud sibh, air
dhuibh a leughadh, m'eòlas
ann an rùn-diomhair Chriosd
a thuigsinn;)
5 Ni, ann an linnibh eile,
air nach d'thugadh fios do
chloinn nan daoine, mar a ta
e nis air fhoillseachadh d'a
abstolaibh naomha agus d'a
fhàidhibh tre an Spiorad;
6 Gu'm biodh na Cinnich
'n an comh-oighreachaibh, a-
gus 'n an comh-chorp, agus
'n an luchd-comhpairt d'a
ghealladh-san ann an Criosd,
tre an t-soisgeul:
7 Air an d'rinneadh mise
a'm' mhinisteir, a réir tiodh-
laic gràis Dé a thugadh dhomh,
a réir oibreachaidh éifeachd-
aich a chumhachd-san.
8 Dhomhsa a's lugha na'n
ti a's lugha do na naomhaibh
uile, thugadh an gràs so,
saoibhreas Chriosd, nach feud-
ar a rannsachadh, a shearmon-
achadh am measg nan Cinn-
each;
9 Agus gu'n deanainn soill-
eir do na h-uile *dhaoinibh*, ciod
e comunn an rùin-dìomhair
sin, a bha folaichte ann an
Dia o thoiseach an t-saoghail,
a chruthaich na h-uile nithe
tre Iosa Criosd;
10 Chum gu'n deantadh
aithnichte nis do na h-uachd-
aranachdaibh, agus do na
cumhachdaibh, ann an *ionad-
aibh* nèamhaidh, leis an eag-
lais, gliocas eagsamhuil Dhé,
11 A réir an rùin shiorr-
uidh a rùnaich e ann an Iosa
Criosd ar Tighearn?
12 Anns am bheil againn
dànachd agus slighe gu dol a
steach ann am muinghin tre a
chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarr-
aidh nach lagaich sibh a leth
mo thrioblaidean-sa air bhur
son, ni a's e bhur glòir-sa.
14 Air an aobhar so tha
mi a lùbadh mo ghlùine do
Athair ar Tighearna Iosa
Criosd,
15 Air an ainmichear an
teaghlach uile air nèamh agus
air talamh,
16 Gu'n deònaicheadh e
dhuibh a réir saoibhreis a
ghlòire, bhi air bhur neartach-
adh gu treun, tre a Spiorad-
san anns an duine an leth
stigh;
17 Ionnus gu'n gabh Criosd
còmhnuidh ann bhur cridhe
tre chreidimh; chum air dhuibh
bhi air bhur freumhachadh
agus air bhur stéidheachadh
ann an gràdh,
18 Gu'm bi sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile,
air a thuigsinn ciod e leud, a-
gus fad, agus doimhne, agus
àirde;
19 Agus air gràdh Chriosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm bi
sibh air bhur líonadh le uile
lànachd Dhé.
20 A nis dhasan d'an comas
na h-uile nithe a dheanamh gu
h-anabarrach ro phailt, thar
gach ni a's urrainn sinne iarr-
aidh no smuaineachadh, a réir
a' chumhachd a ta 'g oibreach-
adh gu h-éifeachdach annainn,
21 Dhasan *gu robh* glòir
anns an eaglais tre Iosa Criosd,
air feadh gach uile linn, gu
saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise prìos-
anach an Tighearn, a'
guidhe oirbh gu'n gluais sibh
gu cubhaidh do'n ghairm leis
an do ghairmeadh sibh;
2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le
fad-fhulangas, a' giùlan le
chéile ann an gràdh;
3 A' deanamh dìchill air
aonachd an Spioraid a choimh-
ead ann an ceangal na sìthe.
4 *Is* aon chorp agus aon
Spiorad *a ta ann*, amhuil mar
an ceudna a ghairmeadh sibh
ann an aon mhuinghin bhur
gairme;
5 Aon Tighearn, aon chreid-
imh, aon bhaisteadh,
6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a *tha* os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus ann-
aibh-sa uile.
7 Ach thugadh gràs do
gach aon againn, a réir tomh-
ais tiodhlaic Chriosd.
8 Uime sin a ta e eg ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid 'am braighdeanas, agus
thug e tiodhlacan do dhaoin-
ibh.
9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu'n deach-
aidh e air tùs sìos gu ionad-
aibh ìochdarach na talmhainn?
10 An ti a chaidh sìos, is e
sin féin e chaidh suas mar an
ceudna gu ro àrd os ceann
nan uile nèamh, chum gu'n
lìonadh e na h-uile nithe.)
11 Agus thug e dream àr-
aidh gu bhi 'n an abstolaibh;
dream eile, gu bhi 'n am fàidh-

ibh; agus dream eile, gu bhi
'n an soisgeulaichibh; agus
dream eile, gu bhi 'n an aodh-
airibh, agus 'n an luchd-teag-
aisg;
12 Chum na naoimh a dheas-
achadh chum oibre na minis-
treileachd, chum togail suas
cuirp Chriosd:
13 Gus an tig sinn uile ann
an aonachd a' chreidimh, agus
eòlais Mhic Dhé, chum duine
iomlain, chum tomhais àirde
lànachd Chriosd:
14 Chum as nach bi sinn á
so suas 'n ar leanabaibh, air
ar tonn-luasgadh, agus air ar
giùlan mu'n cuairt leis gach
uile ghaoith teagaisg, le cleas-
achd dhaoine, *agus* seòltachd
cealgach, leis am bheil iad gu
h-innleachdach ri feall-fholach
chum meallaidh:
15 Ach a' labhairt na fìr-
inn ann an gràdh, gu'm fàs
sinn suas anns na h-uile nith-
ibh chuige-san, a's e an ceann,
eadhon Criosd:
16 O'm bheil an corp uile,
air a cheangal gu ceart, agus
air a dhlùthachadh tre an ni
sin a tha gach alt a' toirt uaith,
a réir oibreachaidh éifeachd-
aich ann an tomhas gach buill,
a' faghail fàs cuirp, chum a
thogail féin suas ann an gràdh.
17 So uime sin a ta mi ag
ràdh, agus a' guidhe am fian-
uis an Tighearna, gun sibh a
dh'imeachd á so suas mar a
ta na Cinnich eile ag imeachd,
ann an dìomhanas an inntinn
féin;
18 Aig am bheil an tuigse
air a dorchachadh, air dhoibh
bhi 'n an coimhich do bheatha
Dhé, thaobh an aineolais a ta
annta, tre chruas an cridhe:
19 Muinntir, air dhoibh
am mothachadh a chall, a
thug iad féin thairis do mhi-
nàire, chum gach uile neò-
ghloine chur an gnìomh le
cìocras.
20 Ach cha d'fhòghluim
sibhse Criosd mar so;
21 O chuala sibh e, agus o
theagaisgeadh leis sibh, mar a
ta an fhìrinn ann an Iosa:
22 Gu'n cuir sibh dhibh,
thaobh a' cheud chaithe-
beatha, an seann duine, a tha
truaillidh a réir nan ana-miann
cealgach;
23 Agus gu'm bi sibh air
bhur n-ath-nuadhachadh ann
an spiorad bhur n-inntinn;
24 Agus gu'n cuir sibh um-
aibh an nuadh-dhuine, a tha
air a chruthachadh a réir Dhé
'am fìreantachd agus 'am fìor-
naomhachd.
25 Uime sin air dhuibh a'
bhreug a chur uaibh, labh-
raibh an fhìrinn gach neach
r'a choimhearsnach: oir is
buill sinn d'a chéile.
26 Biodh fearg oirbh, agus
na peacaichibh: na luidheadh
a' ghrian air bhur corruich:
27 Agus na tugaibh àit do'n
diabhul.
28 An ti a ghoid, na goid-
eadh e ni's mò: ach gu ma
fearr leas saothair a dhean-
amh, ag oibreachadh an ni a
ta maith le a làmhaibh, chum
gu'm bi aige ni r'a phàirteach-

adh ris an neach air am bheil
uireasbhuidh.
29 Na tigeadh cainnt thruaill-
idh air bith a mach as bhur
beul, ach an ni sin a ta maith
chum deadh-fhòghluim, ionn-
us gu'n toir e gràs do'n luchd-
éisdeachd.
30 Agus na cuiribh doilgh-
eas air Spiorad naomh Dhé,
leis an do chuireadh seula
oirbh gu là na saorsa.
31 Biodh gach uile sheir-
bhe, agus corruich, agus fearg,
agus gàrrthaich, agus toibh-
eum air an togail uaibh, maille
ris gach uile mhì-run.
32 Agus bithibh caoimhneil
teo-chridheach d'a chéile; a'
toirt maitheanais d'a chéile,
eadhon mar a thug Dia maith-
eanas dhuibhse ann an Criosd.

CAIB. V.

UIME sin bithibh-sa 'n ur
luchd-leanmhuinn air
Dia, mar chloinn ghràdhaich;
2 Agus gluaisibh ann an
gràdh, eadhon mar a ghràdh-
aich Criosd sinne, agus a thug
se e féin air ar son, 'n a thabh-
artas agus 'n a ìobairt deadh-
fhàile do Dhia.
3 Ach na biodh strìopach-
as, agus gach uile neòghloine,
no sannt, uiread as air an ain-
meachadh 'n ur measg, mar is
cubhaidh do naomhaibh:
4 No draosdachd, no còmh-
radh amaideach, no bao-shùg-
radh, nithe nach 'eil iom-
chuidh: ach gu ma fearr *leibh*
breith-buidheachais.
5 Oir a ta fios agaibh air
so, nach 'eil aig fear-strìopach-
ais air bith, no aig neach neò-
ghlan, no aig duine sanntach,
(a tha 'n a fhear ìodhol-aor-
aidh,) oighreachd ann an rìogh-
achd Chriosd agus Dhé.
6 Na mealladh neach air
bith sibh le briathraibh dìomh-
ain: oir air son nan nithe sin
tha fearg Dhé a' teachd air
cloinn na h-eas-ùmhlachd.
7 Na bithibh-sa uime sin
'n 'ur luchd-comhpairt riu.
8 Oir bha sibh uair-éigin
'n 'ur dorchadas, ach a nis tha
sibh 'n ur solus 's an Tighearn:
gluaisibh mar chloinn an t-
soluis;
9 (Oir *a ta* toradh an Spior-
aid anns an uile mhaitheas, a-
gus ionracas, agus fhìrinn;)
10 A' dearbhadh ciod an
ni a tha taitneach do'n Tigh-
earn.
11 Agus na biodh comh-
chomunn agaibh ri oibribh
neo-tharbhach an dorchadais,
ach gu ma fearr leibh an cron-
achadh.
12 Oir is gràineil eadhon
r'an innseadh na nithe a ta air
an deanamh leo 'an uaignidh-
eas.
13 Ach a ta na h-uile nithe
a tha air an cronachadh, air
an deanamh follaiseach leis
an t-solus: oir gach uile ni a
ni soilleir, is solus e.
14 Uime sin a ta e ag ràdh,
Mosgail, thusa a tha a'd' chod-
al, agus éirich o na marbh-
aibh, agus bheir Criosd solus
duit.
15 Feuchaibh uime sin gu'n

gluais sibh gu faicilleach,
cha-n ann mar amadain, ach
mar dhaoine glice,
16 Ag ath-cheannach na h-
aimsir, do bhrìgh gu bheil na
làithean olc.
17 Air an aobhar sin na
bithibh-sa neo-ghlic, ach a'
tuigsinn ciod i toil an Tigh-
earn.
18 Agus na bithibh air
mhisg le fìon, anns am bheil
anabarr; ach bithibh air bhur
lìonadh do'n Spiorad:
19 A' labhairt ribh féin
ann an salmaibh, ann an laoidh-
ibh, agus ann an dànaibh spior-
adail, a' seinn agus a' dean-
amh ciuil 'n 'ur cridhe do'n
Tighearn:
20 A' toirt buidheachais a
ghnàth air son nan uile nithe
do Dhia, eadhon an t-Athair,
ann an ainm ar Tighearna
Iosa Criosd;
21 Air dhuibh bhi ùmhal
d'a chéile ann an eagal Dé.
22 A mhnài, bithibh ùmhal
do 'ur fearaibh féin, mar do'n
Tighearn.
23 Oir is e am fear ceann
ma mnà, eadhon mar is e
Criosd ceann na h-eaglais:
agus is esan Slànuighear a'
chuirp.
24 Uime sin mar a ta'n
eaglais ùmhal do Chriosd, mar
sin *biodh* na mnài d'am fear-
aibh féin mar an ceudna anns
gach ni:
25 Fheara, gràdhaichaibh
bhur mnài féin, eadhon mar a
ghràdhaich Criosd an eaglais,
agus a thug se e féin air a son;
26 Chum gu naomhaich-
eadh, agus gu'n glanadh e i le
ionnlad an uisge tre an fhocal.
27 Chum gu'n cuireadh e
'n a làthair féin i 'n a h-eaglais
ghlòrmhoir, gun smal, gun
phreasadh, no ni air bith d'an
leithidibh sin; ach chum gu'm
biodh i naomh, agus neo-lochd-
ach.
28 Is amhluidh sin is còir
do na fearaibh am mnài féin a
ghràdhachadh, mar an cuirp
féin: an ti a ghràdhaicheas a
bhean, tha e 'g a ghràdhach-
adh féin.
29 Oir cha d'thug duine
air bith riamh fuath d'a fheòil
féin; ach altrumaidh agus
eiridnidh e i, eadhon mar a ta
an Tighearn a' deanamh do'n
eaglais:
30 Oir is buill sinn d'a
chorp, d'a fheòil, agus d'a
chnàmhaibh-san.
31 Air an aobhar so fàgaidh
duine 'athair agus a mhàth-
air, agus dlùth-leanaidh e r'a
mhnaoi, agus bithidh an dithis
'n an aon fheòil.
32 Is dìomhaireachd mhòr
so: ach tha mi a' labhairt mu
Chriosd agus an eaglais.
33 Gidheadh, thugadh gach
aon agaibh-sa fa leth gràdh
d'a mhnaoi amhuil mar dha
féin; agus *feuchadh* a' bhean
gu'n toir i urram d'*a* fear.

CAIB. VI.

A CHLANN, bithibh ùmh-
al do 'ur pàrantaibh féin
's an Tighearn: oir a ta so
ceart.

2 Thoir urram do t' athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bi thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosnuichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do '*ur* maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal agus crith, ann an tréibhdhireas bhur cridhe, mar do Chriosd:

6 Cha-n ann le sùil-sheirbhis, mar dhream a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chriosd, a' deanamh toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha-n ann do dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'e maith air bith a ni aon neach, gu'm faigh e an ni so féin o'n Tighearn, ma'*s* saor no daor *e*.

9 Agus a mhaighstirean, deanaibh-sa na nithe ceudna dhoibh-san, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mo bhràithre, bithibh làidir 's an Tighearn, agus ann an neart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirtean an diabhuil.

12 Oir cha-n 'eil sinn a' gleachdadh *a mhàin* ri fuil agus feòil, ach ri uachdaranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail ann an *ionadaibh* àrda.

13 Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh *a' bhuairidh* 's an droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasibh uime sin, air bhi do 'ur leasraidh air an crioslachadh le fìrinn, agus uchd-éididh na fìreantachd umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh sgéithe a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighde teinnteach an droch *Spioraid* a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidheamh an Spiorad, ni a's e focal Dhé:

18 A' deanamh urnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè urnuigh agus asluchaidh 's an Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile;

19 Agus air mo shonsa, chum gu toirear dhomh comas

labhairt, le fosgladh mo bheòil ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùn-dìomhair an t-soisgeil;

20 Air son am bheil mi a'm' theachdair ann an geimhlibh: chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios agaibh-sa mar an ceudna air na nithbibh a bhuineas dhomhsa, *agus* ciod a tha mi a' deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministeir fìrinneach 's an Tighearn, na h-uile nithe dhuibh:

22 Neach a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh air son an aobhair so féin chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridhe.

23 Sìth *gu robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh, o Dia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Criosd.

24 *Gu robh* gràs maille riusan uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Criosd ann an tréibhdhireas Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN PHILIPIANACH.

CAIB. I.

POL agus Timoteus, seirbhisich Iosa Criosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Criosd, a tha ann am Philipi, maille ris na easbuigibh agus ris na deaconaibh:

2 Gràs duibh agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha mi 'toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh,

4 A ghnàth ann am uile urnuighibh air bhur sonsa uile, le gairdeachas a' deanamh guidhe,

5 Air son bhur comh-roinn do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis;

6 Air dhomh bhi dearbhta 's an ni so féin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Criosd:

7 Eadhon mar is còir dhomh so a smuaineachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus gu bheil sibh uile 'n 'ur luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, araon ann mo gheimlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhianuis, cia mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Criosd.

9 Agus *a ta* mi a' guidhe so, gu'm biodh bhur gràdhsa air a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse:

10 Chum gu'n dearbh sibh

na nithe a's fearr; chum gu'm
bi sibh tréibhdhireach, agus
gun tuisleadh gu là Chriosd;
11 Air bhur lìonadh le tor-
aibh na fìreantachd, a *tha* tre
Iosa Criosd chum glòire agus
cliu Dhé.
12 Ach is àill leam, bhràith-
re, fios a bhi agaibh, na nithe
a tharladh dhomhsa, gur mò
a dh'éirich leo an soisgeul a
chur air aghaidh:
13 Ionnus gu bheil mo
gheimhlean-sa ann an Criosd
iomraideach anns an lùchairt
uile, agus anns gach *àit* eile;
14 Agus gu bheil mòran do
na bràithribh 's an Tighearn a'
gabhail misnich o m' gheimh-
libh, leis an tuilleadh mòr-
dhànachd a' labhairt an fhoc-
ail gun eagal.
15 Tha cuid gu dearbh a'
searmonachadh Chriosd tre
fharmad agus strì, agus cuid
eile tre dheadh thoil.
16 Tha aon dream a' sear-
monachadh Chriosd tre chonn-
spoid, cha-n ann gu tréibh-
dhireach, a' saoilsinn àmhghar
a chur ri m' gheimhlibh-sa:
17 Ach an dream eile o
ghràdh, air dhoibh fios a bhi
aca gu'n do chuireadh mise
gu seasamh air son an t-sois-
geil.
18 Ciod ma ta? gidheadh
air gach aon chor, co aca is
ann an coslas a mhàin, no da
rìreadh, tha Criosd air a shear-
monachadh; agus air a shon
so tha mise a' deanamh gaird-
eachais, seadh, agus ni mi
gairdeachas.
19 Oir a ta fhios agam gu'n
tig so chum slàinte dhomhsa
tre bhur n-urnuigh-sa, agus
tre fhrithealadh Spioraid Iosa
Criosd,
20 A réir mo ro-dhùil, agus
mo dhòchais, nach cuirear
nàire orm ann an ni air bith,
ach leis an uile dhànachd labh-
airt, mar a ghnàth, gu'm bi
Criosd a nis mar an ceudna
air àrdachadh a'm' chorp-sa,
ma's ann tre bheatha no tre
bhàs.
21 Oir dhomhsa bhi beò *is*
e sin Criosd, agus bàs fhaot-
ainn *is* buannachd dhomh so.
22 Ach ma's beò dhomh
's an fheòil, '*s* e so toradh m'
oibre: ach ciod d'an dean-
ainn roghainn, cha-n fhios
domh.
23 Oir tha mi air mo theann-
achadh eadar dhà ni, air dhomh
bhi togarrach air siubhal, agus
bhi maille ri Criosd; oir is e
so a's ro fhearr:
24 Gidheadh, 's e mi dh'-
fhantuinn 's an fheòil *a's* feum-
aile dhuibhse.
25 Agus air dhomh bhi
cinnteach dheth so, tha fhios
agam gu'm fuirich mi agus
gu'n còmhnuich mi maille
ribh uile, chum bhur cur-sa
air bhur n-aghaidh, agus chum
gairdeachais a' chreidimh:
26 Chum gu'm bi bhur
gairdeachas ni's pailte ann an
Iosa Criosd do m' thaobh-sa,
air son mi bhi a rìs a làthair
maille ribh.
27 A mhàin caithibh bhur
beatha gu cubhaidh do shois-

geul Chriosd: chum cò aca a
thig mi agus a chi mi sibh, no
a bhios mi as làthair, gu'n
cluinn mi mu 'ur timchioll,
gu bheil sibh a' seasamh gu
daingean ann an aon spiorad,
le aon inntinn, a' gleacadh le
chéile air son creidimh an t-
soisgeil;
28 Gun gheilt ann an ni
sam bith oirbh o bhur naimh-
dibh: ni a ta dhoibh-san 'n a
chomhara cinnteach air sgrios,
ach dhuibhse air slàinte agus
sin o Dhia.
29 Oir thiodhlaiceadh
dhuibhse air son Chriosd,
cha-n e mhàin creidsinn ann,
ach mar an ceudna fulang air
a shon;
30 Air dhuibh an còmhrag
ceudna bhi agaibh a chunnaic
sibh annamsa, agus a tha sibh
a nis a' cluinntinn *a bhi* annam.

CAIB. II.

UIME sin ma tha comh-
fhurtachd air bith ann
an Criosd, ma tha sòlas air
bith gràidh, ma tha comh-
chomunn air bith an Spioraid,
ma tha truas air bith agus
tròcaire:
2 Coimhlionaibh mo ghaird-
eachas, gu'm bi sibh a dh'aon
inntinn, a dh'aon ghràdh, a
dh'aon toil, a dh'aon bhreith-
neachadh.
3 *Na deanar* aon ni tre
chonnspoid, no tre ghlòir
dhìomhain, ach ann an irios-
lachd inntinn measadh gach
aon gur fearr neach eile na e
féin.
4 Na seallaibh gach aon air
na nithibh sin a bhuineas da
féin, ach gach aon air na nith-
ibh a bhuineas do dhaoinibh
eile mar an ceudna.
5 Uime sin biodh an inn-
tinn cheudna annaibh-sa, a
bha 'an Iosa Criosd:
6 Neach air bhi dha ann
an cruth Dhé, nach do mheas
e 'n a reubainn e féin bhi
comh-ionann ri Dia:
7 Ach chuir se e féin ann
an dìmeas, a' gabhail air féin
cruth seirbhisich, air a dhean-
amh ann an coslas dhaoine:
8 Agus air dha bhi air
fhaghail ann an cruth mar
dhuine, dh'irioslaich se e féin,
agus bha e ùmhal gu bàs,
eadhon bàs a' chroinn-cheus-
aidh.
9 Air an aobhar sin dh'àrd-
aich Dia e gu ro àrd mar an
ceudna, agus thug e dha ainm
os ceann gach uile ainme:
10 Chum do ainm Iosa
gu'n lùbadh gach glùn, do
nithibh a ta air néamh, agus do
nithibh a ta air thalamh, agus
do *nithibh a ta* fo 'n talamh;
11 Agus gu'n aidicheadh
gach teangadh gur e Iosa
Criosd an Tighearn, chum
glòire Dhé an Athar.
12 Uime sin, a mhuinntir
mo ghràidh, mar a bha sibh
ùmhal a ghnàth, cha-n e a
mhàin a'm' làthair-sa, ach ni's
ro mhò as mo láthair, làn-oib-
richibh bhur slàinte féin le
h-eagal agus ball-chrith.
13 Oir is e Dia a dh'oib-
richeas annaibh, araon an toil

agus an gnìomh a réir a
dheadh-ghean féin.
14 Deanaibh na h-uile nithe
gun ghearan, agus gun deas-
boireachd :
15 Chum gu'm bi sibh neo-
choireach, agus neo-chronail,
'n 'ur cloinn do Dhia, neo-
lochdach, am meadhon gineal-
aich fhiair agus chrosda,
measg am bheil sibhse a' deal-
rachadh mar lòchrain sholuis
san t-saoghal ;
16 A' cumail a mach foc-
ail na beatha ; chum gu'n dean
mise uaill ann an là Chriosd,
do bhrìgh nach do ruith mi
gu dìomhain, agus nach do
shaothraich mi gu dìomhain.
17 Seadh agus ma dh'ìobrar
mi air ìobairt agus seirbhis
fhollaiseach bhur creidimh-sa,
tha aoibhneas orm, agus tha
mi a' deanamh gairdeachais
maille ribhse uile.
18 Air an dòigh cheudna
biodh aoibhneas oirbhse, agus
deanaibh gairdeachas maille
riumsa.
19 Ach a ta dòchas agam
anns an Tighearn Iosa, Timo-
teus a chur gu goirid do 'ur
n-ionnsuidh, chum gu'm bi
mise mar an ceudna ann an
deadh mhisnich, air dhomh
fios fhaotainn ciod is cor
dhuibhse.
20 Oir cha-n 'eil duine air
bith agam comh-ionann inn-
tinn *ris-san*, air am bi cùram
nan nithe a bhuineas dhuibhse
gu dùrachdach.
21 Oir tha na h-uile ag iarr-
aidh nan nithe a bhuineas
doibh féin, cha-n iad na nithe
a bhuineas do Iosa Criosd.
22 Ach is aithne dhuibh a
dhearbhadhsan, mar mhac d'a
athair, gu'n d'rinn e seirbhis
maille riumsa anns an t-sois-
geul.
23 Uime sin tha dùil agam
esan a chur *do 'ur n-ionnsuidh*
air ball, co luath as a chi mi
ciod is cor dhomh féin.
24 Ach tha earbsa agam
anns an Tighearn, gu'n tig
mi féin do 'ur n-ionnsuidh
gu h-aithgearr mar an ceud-
na.
25 Gidheadh mheas mi gu'm
b'fheumail Epaphroditus mo
bhràthair, agus mo chomh-
oibriche, agus mo chomh-
shaighdear, ach bhur teachd-
air-sa, agus an ti a fhritheil
do m' uireasbhuidh, a chur do
'ur n-ionnsuidh.
26 Oir bha déidh mhòr aige
oirbh uile, agus bha e làn
tuirse, do bhrìgh gu'n cuala
sibhse gu'n robh e tinn.
27 Agus gu deimhin bha e
tinn fagus do'n bhàs : gidh-
eadh rinn Dia tròcair air ; a-
gus cha b'ann airsan a mhàin,
ach ormsa mar an ceudna,
chum nach biodh doilgheas
air muin doilgheis orm.
28 Uime sin bu togarraiche
a chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh*
e, chum air dhuibh fhaicinn a
rìs, gu'm biodh aoibhneas
oirbh, agus gu'm bu lughaid
mo dhoilgheas-sa.
29 Air an aobhar sin gabh-
aibh ris 's an Tighearn leis an
uile aoibhneas, agus biodh

meas mòr agaibh air an leith-
idibh sin :
30 Do bhrìgh air son oibre
Chriosd gu robh e dlùth do'n
bhàs, agus nach robh suim
aige d'a bheatha féin, chum
gu'n deanadh e suas uireas-
bhuidh bhur seirbhis-sa do m'
thaobh-sa.

CAIB. III.

OS bàrr, mo bhràithre, dean-
aibh gairdeachas 's an
Tighearn. Gu deimhin cha
leasg leamsa na nithe ceudna
a sgrìobhadh do bhur n-ionn-
suidh, ach dhuibhse tha so
tearuinnte.
2 Bithibh air bhur faicill o
mhadraibh, bithibh air bhur
faicill o dhroch luchd-oibre.
coimhidibh sibh féin o'n
chomh-ghearradh.
3 Oir is sinne an timchioll-
ghearradh, a ta 'deanamh aor-
aidh do Dhia 's an Spiorad, a-
gus a' deanamh gairdeachais
ann an Iosa Criosd, agus nach
'eil a' cur muinghin 's an fheòil :
4 Ged dh'fheudainn-sa mar
an ceudna muinghin bhi agam
's an fheòil. Ma shaoileas aon
neach eile gu'm feud e muingh-
in a chur 's an fheòil, is mò *na
sin a dh'fheudas* mise :
5 Air mo thimchioll-ghearr-
adh air an ochdamh là, do
chinneach Israeil, do thréibh
Bheniamin, a'm' Eabhruidh-
each do na h-Eabhruidhich ;
a réir an lagha, a'm' Phairis-
each ;
6 A thaobh eud, a' dean-
amh geur-leanmhuinn air an
eaglais ; a réir na fìreantachd
a ta 's an lagh, neo-choireach.
7 Ach na nithe a bha 'n am
buannachd dhomh, mheas mi
iad sin 'n an call air son Chriosd.
8 Seadh gun amharus, agus
tha mi a' meas nan uile nithe
'n an call, air son ro-òirdheirc-
eis eòlais Iosa Criosd mo
Thighearna : air son an d'
fhuiling mi call nan uile nithe,
agus tha mi a' meas gur aol-
ach iad chum gu cosnainn
Criosd,
9 Agus gu faighear annsan
mi, gun m'fhìreantachd féin
agam, a ta o'n lagh, ach *an
fhìreantachd* sin a ta tre chreid-
imh Chriosd, an fhìreantachd
a ta o Dhia tre chreidimh :
10 Chum eòlas a bhi agam
airsan, agus air cumhachd 'ais-
eirigh-san, agus air comh-
chomunn 'fhulangais, air bhi
dhomh air mo chur ann an
coslas crutha r'a bhàs ;
11 Dh'fheuchainn am feud-
ainn air aon chor teachd chum
aiseirigh nam marbh.
12 Cha-n e gu'n d'ràinig mi
cheana, no gu bheil mi cheana
foirfe : ach tha mi a' leant-
uinn, dh'fheuchainn am faigh
mi greim do'n ni sin féin air
son an do ghabhadh greim
dhiom le Iosa Criosd.
13 A bhràithre, cha-n 'eil
mi a' meas gu'n do ghlac mi
greim : ach aon ni *a ta mi a'
deanamh*, air dhomh na nithe
a ta air mo chùl a dhìchuimh-
neachadh, agus bhi 'g am shìn-
eadh féin chum nan nithe a ta
romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'-
ionnsuidh a' chomhara, chum
duaise àrd-ghairme Dhé ann
an Iosa Criosd.
15 Uime sin mheud dhinne
s a ta diongmhalta, biodh an
inntinn so againn: agus ma
tha sibh ann an ni sam bith air
atharrachadh inntinn, foillsich-
idh Dia an ni so féin duibh.
16 Gidheadh, an ni air an
d'ràinig sinn a cheana, gluais-
eamaid a réir aoin riaghailt,
bitheamaid a dh'aon inntinn.
17 A bhràithre, bithibh-sa
le chéile 'n 'ur luchd-lean-
mhuinn ormsa, agus thugaibh
an aire dhoibh-san a tha gluas-
ad air an dòigh sin, mar a ta
sinne 'n ar n-eisempleir ag-
aibh.
18 (Oir a ta mòran a' gluas-
ad, mu'n dubhairt mi gu minic
ribh, agus mu'm bheil mi nis,
eadhon a' gul, ag ràdh ribh,
gur naimhdean *iad* do chrann-
ceusaidh Chriosd:
19 D'an deireadh bhi air an
sgrios, d'an dia am brù; agus
aig am bheil an glòir 'n an
nàire, aig am bheil an aire air
nithibh talmhaidh.)
20 Oir a ta ar caithe-beatha-
ne air nèamh, an t-ionad as
am bheil dùil againn fòs ris
an t-Slànuighear, an Tighearn
Iosa Criosd;
21 A chruth-atharraicheas
ar corp dìblidh, chum gu'n
deanar e comh-chosmhuil r'a
chorp glòrmhor féin, a réir an
oibreachaidh leis am bheil e
comasach air na h-uile nithe a
chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhràithre
gràdhach agus air am
bheil mo dhéidh, m' aoibhneas
agus mo chrùn, seasaibh mar
so gu daingean san Tighearn,
a mhuinntir *mo* ghràidh.
2 Tha mi a' guidhe air Eu-
odias, agus tha mi a' guidhe
air Sintiche, iad a bhi dh'aon
inntinn san Tighearn.
3 Agus tha mi ag iarraidh
ortsa mar an ceudna, a chom-
panaich dhìleis, dean còmh-
nadh ris na mnàibh sin a rinn
saothair maille riumsa 's an
t-soisgeul, maille ri Clemens,
agus a' chuid eile do m'
chomh-oibrichibh, aig am bheil
an ainmean ann an leabhar na
beatha.
4 Deanaibh gairdeachas 's an
Tighearn a ghnàth: a rìs a ta
mi ag ràdh, Deanaibh gaird-
eachas.
5 Biodh bhur measarrachd
follaiseach do na h-uile dhaoin-
ibh. *Tha* 'n Tighearn am
fagus.
6 Na biodh ro-chùram ni
sam bith oirbh: ach anns gach
uile ni le h-urnuigh agus as-
luchadh maille ri breith-buidh-
eachais, biodh bhur n-iarrtuis
air an deanamh aithnichte do
Dhia.
7 Agus coimhididh sìth
Dhé a ta thar gach uile
thuigse, bhur cridhe agus bhur
n-inntinn ann an Iosa Criosd.
8 Fa dheoidh, a bhràithre,
ge b'e nithe ta fìor, ge b'e
nithe *ta* urramach, ge b'e
nithe *ta* ceart, ge b'e nithe *ta*

fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-
ghràidh, ge b'e nithe *ta* ion-
mholta; ma *tha* deadh-bheus
air bith *ann*, ma *tha* moladh
air bith *ann*, smuainichibh air
na nithibh sin.
9 Na nithe sin araon a
dh'fhòghluim, agus a ghabh
sibh, agus a chual agus a
chunnaic sibh annamsa, dean-
aibh: agus bithidh Dia na
sìthe maille ribh.
10 Ach rinn mi gairdeachas
gu mòr san Tighearn do bhrìgh
gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa
dheireadh bhur cùram umam-
sa; ni mar an ceudna anns an
robh sibh cùramach, ach cha
robh cothrom agaibh.
11 Cha-n e gu bheil mi a'
labhairt a thaobh uireasbh-
uidh: oir dh'fhòghluim mi,
ge b'e staid 'am bheil mi, bhi
toilichte.
12 Is aithne dhomh bhi ìosal,
agus is aithne dhomh mar an
ceudna pailteas a mhealtuinn:
anns gach àit, agus anns na
h-uile nithibh theagaisgeadh
mi, araon a bhi sàthach agus
ocrach, araon pailteas a sheal-
bhachadh agus uireasbhuidh
fhulang.
13 Is urrainn mi na h-uile
nithe a dheanamh tre Chriosd,
a neartaicheas mi.
14 Gidheadh, is maith a
rinn sibh gu'n do chomh-
phàirtich sibh ri m' thrioblaid.
15 Agus a nis biodh fhios
agaibh-sa, a Philipianacha, ann
an toiseach an t-soisgeil, 'n uair
a dh'fhàg mi Macedonia, nach
do roinn eaglais air bith rium-
sa, thaobh tabhairt agus gabh-
ail, ach sibhse a mhàin.
16 Oir eadhon ann an Te-
salonica chuir sibh aon uair a-
gus a rìs a m' ionnsuidh leas-
achadh do m' uireasbhuidh.
17 Cha-n e gu bheil mi ag
iarraidh tabhartais: ach a ta
mi ag iarraidh toraidh a bhios
pailte chum bhur cunntais-sa.
18 Ach a ta mi sealbhach-
adh nan uile nithe, agus tha
pailteas agam: lìonadh mi, air
dhomh na nithe fhaotainn
o Epaphroditus *a chuireadh*
uaibh-sa, fàile deadh-chùbh-
raidh, ìobairt thaitneach, anns
am bheil tlachd aig Dia.
19 Ach leasaichidh mo
Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh
uile, a réir a shaoibhreis ann
an glòir, tre Iosa Criosd.
20 A nis do Dhia agus ar
n-Athair-ne *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
21 Cuiribh fàilte air gach
uile naomh ann an Iosa Criosd.
Tha na bràithrean a tha maille
rium, a' cur fàilte oirbh.
22 Tha na naoimh uile a'
cur fàilte oirbh, gu h-àraidh
iadsan a tha do theaghlach
Cheasair.
23 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN COLOSIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dìleas ann an Criosd, a tha ann an Colose: Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus *o'n* Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a' sìor-dheanamh urnuigh air bhur sonsa;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Criosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal fìrinn an t-soisgeil:

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile; agus a tha 'toirt toraidh uaith, mar *a ta e deanamh* mar an ceudna 'n 'ur measgsa, o'n là anns an cuala sibh *e*, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur sonsa 'n a mhinisteir dìleas do Chriosd;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdhsa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha-n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur, o'n là a chuala sinn *e*, do dheanamh urnuigh air bhur sonsa, agus a ghuidheadh gu'm biodh sibh air bhur lìonadh le eòlas a thoile, 's an uile ghliocas agus thuigse spioradail;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh, a' toirt toraidh uaibh s' an uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gairdeachas;

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'n ar luchd-comh-pairt do oighreachd nan naomh s' an t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich *sinn* chum rìoghachd Mic a ghràidh-san:

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san, *eadhon* maitheanas nam peacadh;

15 Neach a's e ìomhaigh an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh uile:

16 Oir is ann leis-san a

chruthaicheadh na h-uile nithe
a ta air nèamh, agus a ta air
talamh, faicsinneach agus neo-
fhaicsinneach, ma's àrd-chaith-
richean *iad*, no tighearnais, no
uachdaranachda, no cumh-
achda; is ann leis-san agus
air a shonsan a chruthaich-
eadh na h-uile nithe:

17 Agus tha esan roimh na
h-uile nithibh, agus trìd-san
tha na h-uile nithe a comh-
sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp,
eadhon na h-eaglais: neach a's
e an toiseach, an ceud-ghin o
na marbhaibh; chum gu'm
biodh aige àrd-cheannas anns
na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil *an*
Athar, gu'n còmhnuicheadh
gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na
h-uile air an deanamh réidh ris
féin trìd-san, air dha sìth a
dheanamh tre fhuil a chroinn-
cheusaidh-san; trìd-san *a ta*
mi ag ràdh, ma's nithe *iad* a
ta air talamh, no nithe a ta
air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-
éigin 'n 'ur coimhich, agus 'n'ur
naimhdibh ann *bhur* n-inntinn
thaobh dhroch oibre, nis rinn
e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin
tre'n bhàs, chum sibhse a chur
naomha, agus neo-lochdach,
agus neo-choireach, 'n a làth-
air-san:

23 Ma dh'fhanas sibh anns
a' chreidimh bunaiteach agus
daingean, gun bhi air bhur
n-atharrachadh o dhòchas an
t-soisgeil, a chuala sibh, *agus*
a shearmonaicheadh do gach
uile chreutair a ta fuidh
nèamh; air an d'rinneadh mise
Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh
gairdeachais ann am fhulang-
asaibh air bhur sonsa, agus a'
coimhlionadh mheud 's a ta
dhéidh-làimh do àmhgharaibh
Chriosd ann am fheòil, air son
a chuirp-san, eadhon na h-eag-
lais:

25 D'an d'rinneadh mise
a'm' mhinisteir, a réir stiùbh-
ardachd Dhé, a thugadh dhomh
air bhur sonsa, a choimhlion-
adh focail Dé;

26 *Eadhon* an rùn-dìomhair
a bha folaichte o na linnibh,
agus o na ginealachaibh *a*
chaidh seachad, ach a nis a tha
air fhoillseachadh d'a naomh-
aibh-san:

27 Da'm bu toil le Dia
fhoillseachadh ciod e saoibh-
reas glòire an rùin-dìomhair
so am measg nan Cinneach;
neach a's e Criosd annaibh-sa,
dòchas na glòire;

28 Neach a ta sinne a' sear-
monachadh, a' toirt rabhaidh
do gach duine, agus a' teag-
asg gach uile dhuine anns an
uile ghliocas; chum gu nochd
sinn gach uile dhuine 'n a làth-
air-san iomlan ann an Iosa
Criosd:

29 An ni chum am bheil
mise mar an ceudna a' saoith-
reachadh, a' deanamh sbairn
a réir 'oibreachaidh-san, a tha
'g oibreachadh annam gu
cumhachdach.

CAIB. II.

OIR b'àill leam fios a bhi
agaibh ciod e meud mo
chòmhraig air bhur sonsa, a-
gus *air son* na dream a ta ann
an Laodicea, agus *air son* a
mheud nach fhaca m'aghaidh
anns an fheòil :
2 Ionnus gu'm faigheadh an
cridhe sòlas, air dhoibh bhi
air an dlùth-cheangal r'a chéile
ann an gràdh, agus chum
uile shaoibhreis an làn dearbh-
bheachd tuigse, chum eòlais
rùin-dìomhair Dhé, eadhon an
Athar, agus Chriosd ;
3 Anns am bheil uile ion-
mhais a' ghliocais agus an
eòlais folaichte.
4 Agus so a ta mi ag ràdh,
air eagal gu mealladh neach
air bith sibh le briathraibh
tairngeach.
5 Oir ged tha mi uaibh 's an
fheòil, gidheadh a ta mi maille
ribh 's an Spiorad, a' deanamh
gairdeachais agus a' faicinn
bhur n-orduigh, agus seas-
mhachd bhur creidimh ann
an Criosd.
6 Uime sin mar a ghabh
sibh do 'ur n-ionnsuidh an
Tighearn Iosa Criosd, gluais-
ibh ann :
7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur
togail suas annsan, agus air
bhur daingneachadh 'sa' chreid-
imh, a réir mar a theagaisgeadh
sibh, a' meudachadh ann le
breith-buidheachais.
8 Thugaibh an aire nach
dean neach air bith foirneart
oirbh tre fheallsanachd agus
mealltaireachd dhìomhain, a
réir beul-aithris dhaoine, a réir
ceud-thoiseacha an t-saoghail,
agus cha-n ann a réir Chriosd:
9 Oir annsan tha uile iom-
lanachd na diadhachd a' gabh-
ail còmhnuidh gu corporra.
10 Agus tha sibhse coimh-
lionta annsan, neach a's e
ceann gach uile uachdaranachd
agus chumhachd ;
11 Anns am bheil sibh mar
an ceudna air bhur timchioll-
ghearradh leis an timchioll-
ghearradh nach d'rinneadh le
làmhaibh, ann an cur dhibh
cuirp pheacanna na feòla, le
timchioll-ghearradh Chriosd :
12 Air dhuibh bhi adhlaicte
maille ris ann am baisteadh,
anns am bheil sibh mar an
ceudna air bhur togail suas
maille ris tre chreidimh oib-
reachaidh Dhé, a thog suas
esan o na marbhaibh.
13 Agus sibhse a bha marbh
'n 'ur n-euceartaibh agus *ann
an* neo-thimchioll-ghearradh
bhur feòla, bheothaich e maille
ris, a' maitheadh dhuibh nan
uile euceart ;
14 A' dubhadh a mach
làmh-sgrìobhaidh nan orduigh-
ean do ar taobh-ne, a bha 'n ar
n-aghaidh, agus thug e as an
t-slighe i, air dha a sparradh
ri a chrann-ceusaidh-san :
15 Air dha uachdaranachd-
an agus cumhachdan a chreach-
adh, rinn e ball-sampuill diubh
gu follaiseach, a' deanamh
buaidh-chaithreim os an ceann
tre'*n-chrann* ud féin.
16 Uime sin na tugadh aon

neach breth oirbh air son bìdh,
no dibhe, no thaobh là féille,
no gealaich nuaidhe, no shàb-
aide :
17 A ta 'n an sgàile air na
nithibh a ta ri teachd ; ach *is*
le Criosd an corp.
18 Na mealladh aon neach
bhur duais uaibh le irioslachd
thoileil, agus aoradh do aing-
libh, a' foirneadh a steach *gu*
dàna chum nan nithe nach fac
e, gu dìomhain air a shéideadh
suas le 'inntinn fheolmhoir
féin ;
19 Agus gun an ceann a
chumail, o'm bheil an corp
uile, air dha bhi air a bheath-
achadh tre altaibh agus bhann-
aibh, agus air a dhlùth-cheang-
al r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.
20 Uime sin ma fhuair sibh
bàs maille ri Criosd o cheud
thoiseachaibh an t-saoghail,
c'ar son, mar dhaoine a ta beò
'san t-saoghal, a tha sibh fuidh
orduighibh,
21 (Na bean ri, na blais,
na làimhsich ;
22 Nithe a théid uile a
neo-ni le'n gnàthachadh,) a
réir àitheantan agus teagasga
dhaoine ?
23 Nithe gun amharus aig
am bheil samhladh gliocais
ann an aoradh féin thoile agus
irioslachd, agus mi-chaomh-
nadh a 'chuirp, cha-n ann 'an
urram sam bith chum sàsach-
aidh na feòla.

CAIB. III.

UIME sin ma dh'éirich
sibh maille ri Criosd,
iarraibh na nithe a ta shuas,
far am bheil Criosd 'n a shuidhe
aig deas làimh Dhé.
2 Suidhichibh bhur n-aigne
air na nithibh a ta shuas, agus
cha-n ann air na nithibh a ta
air an talamh.
3 Oir a ta sibh marbh, agus
tha bhur beatha folaichte
maille ri Criosd ann an Dia.
4 'N uair a dh'fhoillsichear
Criosd, neach a's e ar beatha-
ne, an sin bithidh sibhse mar
an ceudna air bhur foillseach-
adh maille ris ann an glòir.
5 Uime sin claoidhibh bhur
buill a ta air an talamh, strìop-
achas, neòghloine, fonn-coll-
aidh, ana-mianna, agus sannt,
ni a's ìodhol-aoradh :
6 Nithe air son am bheil
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-ùmhlachd.
7 Anns an robh sibhse mar
an ceudna a' gluasad uair-
éigin, 'n uair a bha sibh a'
caitheadh bhur beatha 'n am
measg.
8 Ach a nis cuiribh-sa uaibh
na nithe so uile ; fearg, corr-
uich, mì-run, toibheum, cainnt
shalach as bhur beul.
9 Na deanaibh breug d'a
chéile, do bhrìgh gu'n do
chuir sibh dhibh an seann
duine maille r'a ghnìomhar-
aibh;
10 Agus gu'n do chuir sibh
umaibh an *duine* nuadh, a tha
air ath-nuadhachadh ann an
eòlas, a réir ìomhaigh an ti a
chruthaich e.
11 Far nach 'eil Greugach
no Iudhach, timchioll-ghearr-

adh, no neo-thimchioll-ghearr-
adh, *duine* borb, Sitianach,
daor *no* saor : ach *is* e Criosd
na h-uile, agus anns na h-
uile.
12 Uime sin cuiribh-sa um-
aibh, (mar dhaoine taghta Dhé,
naomha agus ionmhuinn,) inn-
igh thròcaire, caomhalachd,
irioslachd inntinn, macantas,
fad-fhulangas ;
13 A' giùlan le chéile, agus
a' maitheadh d'a chéile, ma
tha cùis ghearain aig neach an
aghaidh neach : mar a thug
Criosd maitheanas dhuibhse,
mar sin deanaibh-sa mar an
ceudna.
14 Agus thar na nithibh so
uile, *cuiribh umaibh* gràdh, ni
a's e coimhcheangal na foir-
feachd.
15 Agus biodh sìth Dhé a'
riaghladh ann bhur cridhe,
chum am bheil sibh mar an
ceudna air bhur gairm ann an
aon chorp ; agus bithibh taing-
eil.
16 Gabhadh focal Chriosd
còmhnuidh annaibh gu saoibh-
ir 's an uile ghliocas, a' teagasg
agus a' comhairleachadh a
chéile le salmaibh, agus laoidh-
ibh, agus dànaibh spioradail,
a' deanamh ciuil, do'n Tigh-
earn le gràs ann bhur cridhe.
17 Agus gach ni air bith a
ni sibh ann am focal no ann
an gnìomh, deanaibh *iad* uile
ann an ainm an Tighearna
Iosa, a' toirt buidheachais do
Dhia, eadhon an t-Athair trìd-
san.
18 A mhnài, bithibh ùmh-
al do 'ur fearaibh féin, mar is
cubhaidh, anns an Tighearn.
19 Fheara-pòsda, gràdhaich-
ibh *bhur* mnài, agus na bith-
ibh searbh 'n an aghaidh.
20 A chlann, bithibh ùmhal
do 'ur pàrantaibh anns na h-
uile nithibh : oir a ta so tait-
neach do'n Tighearn.
21 Aithriche, na brosnuich-
ibh bhur clann *chum feirge*, air
eagal gu'n caill iad am mis-
neach.
22 A sheirbhiseacha, bith-
ibh ùmhal do 'ur maighstiribh
a rèir na feòla, anns na h-uile
nithibh ; cha-n ann le seirbhis-
sùl, mar dhream a ta toileach-
adh dhaoine, ach ann an tréibh-
dhireas cridhe, ann an eagal
Dé :
23 Agus ge b'e air bith ni
a ni sibh, deanaibh o bhur
cridhe e mar do'n Tighearn,
agus cha-n ann do dhaoinibh ;
24 Air dhuibh fios a bhi ag-
aibh, gu'm faigh sibh o'n
Tighearn duais na h-oigh-
reachd : oir is ann do'n Tigh-
earn Criosd a tha sibh a' dean-
amh seirbhis.
25 Ach an ti a ni eucoir,
gheibh e toillteanas na h-eu-
corach a rinn e : agus cha-n
'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

A MHAIGHSTIREAN,
thugaibh do '*ur* seirbhis-
ich an ni sin a tha ceart agus
cothromach, air dhuibh fios a
bhi agaibh gu bheil agaibh
féin maighstir mar an ceudna
air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a chur an céill rùin-dìomhair Chriosd, air son am bheil mise ann an cuibhreachaibh:

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na dream sin a ta an leth muigh, ag ath-cheannach na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gràs, air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministeir dìleas, agus comh-sheirbhiseach 's an Tighearn, gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa:

8 A chuir mi do 'ur n-ionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dìleas agus gràdhach, a tha dhibh féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe *a tha* an so.

10 Tha Aristarchus mo chomh-phriosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuair sibh àitheanta; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. '*S* iad sin a mhàin *mo* chomh-oibrichean chum rìoghachd Dhé, a bha 'n an comhfhurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chriosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbairn dhùrachdaich air bhur son ann an urnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi 'deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibh-san a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais *a tha* 'n a thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'n 'ur measgsa, thugaibh fa'near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd *an litir* o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistreileachd a fhuair thu 's an Tighearn, gu'n coimhlion thu i.

18 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs *gu robh* maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanus, agus
Timoteus chum eaglais
nan Tesalonianach, *a tha* ann
an Dia an t-Athair, agus *anns*
an Tighearn Iosa Criosd: gràs
duibh, agus sìth o Dhia ar n-
Athair, agus o'n Tighearn
Iosa Criosd.

2 Tha sinn a' toirt buidh-
eachais do Dhia a ghnàth air
bhur sonsa uile, a' toirt iom-
raidh oirbh ann ar n-urnuigh-
ibh-ne;

3 A' cuimhneachadh gun
sgur obair bhur creidimh, a-
gus saothair *bhur* gràidh, agus
foighidin bhur dòchais 'n ar
Tighearn Iosa Criosd, am fian-
uis Dé, agus ar n-Athar-ne:

4 Air dhuinn fios a bhi ag-
ainn, a bhràithre gràdhaichte
le Dia, air bhur taghadh-sa.

5 Oir cha d'thàinig ar sois-
geul-ne do 'ur n-ionnsuidh-sa
ann am focal a mhàin, ach
mar an ceudna ann an cumh-
achd, agus anns an Spiorad
naomh, agus ann am mòr làn-
dearbhachd; mar is aithne
dhuibh ciod a' ghnè dhaoine
bha annainn 'n ur measg air
bhur son-sa.

6 Agus rinneadh sibh 'n 'ur
luchd-leanmhuinn oirnne, a-
gus air an Tighearn, 'n uair a
ghabh sibh ris an fhocal ann
am mòr-àmhghar, le h-aoibh-
neas an Spioraid naoimh:

7 Ionnus gu robh sibh 'n 'ur
n-eisempleiribh dhoibh-san uile
a tha 'creidsinn ann am Mace-
donia, agus ann an Achaia

8 Oir uaibhse chaidh fuaim
focail an Tighearna mach,
cha-n ann a mhàin ann am
Macedonia agus ann an Ach-
aia, ach mar an ceudna anns
gach àit, tha bhur creidimh
ann an Dia air a sgaoileadh a
mach, ionnus nach 'eil feum
air sinne a labhairt ni air
bith.

9 Oir a ta iad féin a foill-
seachadh mu ar timchioll-ne,
ciod a' ghnè dol a steach a
bha againn do 'ur n-ionnsuidh-
sa, agus cionnus a phill sibh
chum Dhé o ìodholaibh, a
dheanamh seirbhis do'n Dia
bheò agus fhior,

10 Agus gu feitheamh r'a
Mhac o nèamh, a thog e suas
o na marbhaibh, *eadhon* Iosa
a shaor sinne o'n fheirg a ta
ri teachd.

CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh féin,
a bhràithre, ar dol-ne a
steach do 'ur n-ionnsuidh,
nach robh e ann an dìomhan-
as:

2 Ach fòs air dhuinn ful-
ang roimh, agus an déigh ar
maslachaidh ann am Philipi,
mar is aithne dhuibh, bha
dànachd againn ann ar Dia-ne

soisgeul Dé a labhairt ribhse
ann am mòr-ghleachd.
3 Oir cha *robh* ar n-earail-
ne o mhealltaireachd, no o
neòghloine, no ann an ceilg :
4 Ach mar a mheasadh sinne
le Dia iomchuidh gu'm biodh
an soisgeul air earbsadh ruinn,
is amhuil sin a labhramaid,
cha-n ann mar dhream a tha
'toileachadh dhaoine, ach Dhé,
a tha 'dearbhadh ar cridh-
eacha.
5 Oir cha do ghnàthaich
sinn uair air bith briathra
miodalach, mar is aithne
dhuibh, no leithsgeul sainnt ;
'*s e* Dia *ar* fianuis :
6 Ni mò dh'iarr sinn urram
o dhaoinibh, no uaibhse, no o
dhaoinibh eile, ged fheudam-
aid ar trom a leagadh *oirbhse*,
mar abstola Chriosd.
7 Ach bha sinn caomh 'n 'ur
measgsa, amhuil a dh'altrum-
as banaltrum a clann féin :
8 Mar sin, air bhi dhuinne
ro-dhéidheil oirbhse, bu toil-
each leinn cha-n e mhàin soisg-
eul Dhé a phàirteachadh ribh,
ach mar an ceudna ar n-anama
féin, do bhrìgh gu robh sibh
ro ionmhuinn leinn.
9 Oir is cuimhne leibh, a
bhràithre, ar saothair, agus ar
sgìos-ne : oir air dhuinn bhi
ri h-obair a dh'oidhche agus
a là, chum nach cuireamaid
trom air neach sam bith ag-
aibh, shearmonaich sinn duibh
soisgeul Dé.
10 *Is* fianuisean sibhse, a-
gus Dia, cia naomha, agus cia
cothromach, agus neo-lochd-
ach a ghiùlain sinne sinn féin
'n 'ur measg-sa a ta 'creid-
sinn :
11 Mar is aithne dhuibh,
cionnus a dh'earailich sinn,
agus a thug sinn comhfhurt-
achd, agus a chuir sinn impidh
air gach aon agaibh fa leth,
(mar *a ni* Athair d'a chloinn,)
12 Gu'n gluaiseadh sibh
gu cubhaidh do Dhia, a ghairm
sibh chum a rìoghachd agus a
ghlòire féin.
13 Uime sin a ta sinne mar
an ceudna a' toirt buidheach-
ais do Dhia gun sgur, do
bhrìgh 'n uair a ghabh sibh ri
focal Dé a chuala sibh uainne,
gu'n do ghabh sibh *ris* cha-n
ann *mar* fhocal dhaoine, ach,
(mar is e gu fìrinneach,) focal
Dé, a tha 'g oibreachadh gu
h-éifeachdach annaibh-sa a ta
'creidsinn.
14 Oir rinneadh sibhse, a
bhràithre, 'n 'ur luchd-lean-
mhuinn air eaglaisibh Dhé,
ann an Iudea, a tha ann an
Iosa Criosd : oir dh'fhuiling
sibhse na nithe ceudna o bhur
luchd-dùthcha féin, mar *a dh'-
fhuiling* iadsan o na h-Iudh-
aich :
15 A chuir araon an Tigh-
earn Iosa, agus am fàidhean
féin gu bàs, agus a rinn geur-
leanmhuinn oirnne ; agus nach
'eil a' toileachadh Dhé, agus
a tha'n aghaidh nan uile
dhaoine :
16 A tha bacadh dhinne
labhairt ris na Cinnich, chum
gu'm biodh iad air an tèarn-
adh, chum sìr-lìonaidh suas

am peacanna: oir thàinig an
fhearg orra mu dheireadh.
17 Ach air dhuinne, a
bhràithre, bhi air ar dealach-
adh uaibhse rè tamuil bhig 'am
pearsa, ach cha-n ann 'an
cridhe, is ro mhòid a rinn sinn
dìchioll air bhur n-aghaidh
fhaicinn le mòr-thogradh.
18 Uime sin bu mhiann
leinn teachd do 'ur n-ionn-
suidh, (eadhon leamsa Pòl,)
uair no dhà: ach bhac Satan
sinn.
19 Oir ciod e ar dòchas-ne,
no ar n-aoibhneas, no ar crùn-
uaille? nach sibhse féin *e* am
fianuis ar Tighearna Iosa
Criosd aig a theachd?
20 Oir is sibhse ar glòir-ne
agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

AIR an aobhar sin, an uair
nach b'urrainn sinn cum-
ail oirnn féin ni b'fhaide, bu
taitneach leinn bhi air ar fàg-
ail 'n ar n-aonar 'am *baile na h-*
Aithne:
2 Agus chuir sinn Timo-
teus ar bràthair agus ministeir
Dhé, agus ar comh-oibriche
ann an soisgeul Chriosd, chum
sibhse a dhaingneachadh, a-
gus comhfhurtachd a thoirt
duibh mu thimchioll bhur
creidimh;
3 Chum nach gluaisteadh
neach air bith agaibh leis na
trioblaidibh so; oir a ta fhios
agaibh féin gu'n d'orduich-
eadh sinn a dh'ionnsuidh so.
4 Oir gu deimhin, an uair
a bha sinn maille ribh, dh'innis
sinn duibh roimh-làimh, gu
robh sinn gu àmhghar fhul-
ang; eadhon mar a thachair,
agus is aithne dhuibh.
5 Air an aobhar so, 'n uair
nach robh mise comasach air
cumail orm féin ni b' fhaide,
chuir mi a dh'fhaghail fios mu
'ur creidimh, air eagal air chor
sam bith gu'n do bhuair am
buaireadair sibh, agus gu'm
biodh ar saothair-ne dìomhain.
6 Ach a nis an uair a thàin-
ig Timoteus uaibhse do ar n-
ionnsuidh-ne, agus a thug e
deadh sgeul duinn mu 'ur
creidimh agus bhur gràdh, a-
gus gu bheil cuimhne mhaith
agaibh oirnne a ghnàth, a'
miannachadh gu mòr sinne
fhaicinn, amhuil a ta sinne
mar an ceudna sibhse fhaic-
inn.
7 Uime so, a bhràithre,
fhuair sinne comhfhurtachd
do 'ur taobh ann ar n-uile
àmhghar agus theinn tre bhur
creidimh-sa:
8 Oir a ta sinne beò a nis,
ma sheasas sibhse gu bunait-
each 's an Tighearn.
9 Oir ciod am buidheachas
a dh'fheudas sinn ìocadh do
Dhia as bhur leth-sa, air son
an aoibhneis sin uile leis am
bheil sinn ri gairdeachas do
'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,
10 A dh'oidhche agus a là a'
guidhe gu ro dhùrachdach gu
faiceamaid bhur n-aghaidh-sa,
agus gu leasaicheamaid uireas-
bhuidh bhur creidimh?
11 A nis gu deanadh Dia
féin, eadhon ar n-Athair, agus

ar Tighearna Iosa Criosd ar
slighe-ne a threòrachadh do
'ur n-ionnsuidh-sa.
12 Agus gu tugadh an Tigh-
earn oirbh fàs agus bhi ro
phailt ann an gràdh d'a chéile,
agus do na h-uile dhaoinibh,
mar a ta sinne dhuibhse ;
13 Chum gu daingnich e
bhur cridheacha neo-choireach
ann an naomhachd am fian-
uis Dé, eadhon ar n-Athar-ne,
aig teachd ar Tighearna Iosa
Criosd maille r'a naomhaibh
uile.

CAIB. IV.

OS bàrr ma ta, a bhràithre,
cuireamaid a dh'impidh
agus a dh'athchuinge oirbh
tre'n Tighearn Iosa, mar a
fhuair sibh uainne cionnus is
còir dhuibh imeachd, agus Dia
a thoileachadh, gu meudaich-
eadh sibh mar sin ni's mò a-
gus ni's mò.
2 Oir a ta fhios agaibh ciod
iad na h-àitheantan a thug
sinne dhuibh tre'n Tighearn
Iosa.
3 Oir is i so toil Dhé *eadh-
on* bhur naomhachadh-sa, sibh
a sheachnadh strìopachais :
4 Gu'm b'aithne do gach
aon agaibh a shoitheach féin a
shealbhachadh ann an naomh-
achd, agus ann an urram ;
5 Cha-n ann an am fonn
ana-miannach, mar *a ni* na
Cinnich aig nach 'eil eòlas air
Dia :
6 Gun neach air bith a
dheanamh eucoir no mealltair-
eachd 's a chùis air a bhràth-
air ; do bhrìgh gur e'n Tigh-
earn a ni dìoghaltas air an
uile leithidibh sin, a réir mar
a dh'innis sinne mar an ceud-
na duibh roimh, agus a rinn
sinn fianuis.
7 Oir cha do ghairm Dia
sinne gu neò-ghloine, ach gu
naomhachd.
8 Uime sin an neach a ni
tàir, cha-n ann air duine tha e
deanamh tàir, ach air Dia, a
thug dhuinne a Spiorad naomh
féin.
9 Ach a thaobh gràidh
bhràthaireil, cha-n 'eil feum
agaibh mise a sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh : oir a ta sibh
féin air bhur teagasg o Dhia
gràdh a thoirt d'a chéile.
10 Agus gu deimhin tha
sibh a' deanamh so thaobh
nam bràthar uile, a tha ann
am Macedonia gu h-iomlan :
ach guidheamaid oirbh, a
bhràithre, sibh a mheudachadh
ni's mò agus ni's mò ;
11 Agus gu'n dean sibh
bhur dìchioll a bhi ciùin, agus
bhur gnothuiche féin a dhean-
amh, agus saoithreachadh le
'ur làmhaibh féin' (amhuil a
dh'àithn sinne dhuibh ;)
12 Chum gu'n gluais sibh
gu cubhaidh thaobh na muinn-
tir sin a ta 'n leth muigh, agus
nach bi uireasbhuidh ni sam
bith oirbh.
13 Ach cha b'àill leam, a
bhràithre, sibh a bhi aineolach
thaobh na muinntir sin a tha
'n an codal, chum nach dean
sibh bròn, eadhon mar dhaoine
eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn
gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus
gu'n d'éirich e ris, amhuil sin
mar an ceudna an dream a
choidil ann an Iosa, bheir Dia
maille ris.
15 Oir so a ta sinn ag ràdh
ribh ann am focal an Tigh-
earna, nach bi againne a tha
beò agus a dh'fhàgar gu teachd
an Tighearna, toiseach orra-
san a tha 'n an codal.
16 Oir thig an Tighearn
féin a nuas o nèamh le àrd-
iolaich, le guth an àrd-aingil,
agus le trompaid Dhé: agus
éiridh na mairbh ann an Criosd
air tùs:
17 An déigh sin sinne a
bhios beò agus a dh'fhàgar,
togar suas sinn maille riusan
anns na neulaibh, an còdhail
an Tighearna 's an athar: a-
gus mar sin bithidh sinn gu
siorruidh maille ris an Tigh-
earn.
18 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile leis na
briathraibh so.

CAIB. V.

ACH mu thimchioll nan
aimsirean agus nan àm
cha-n 'eil feum agaibh-sa, a
bhràithre, mise a sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh.
2 Oir a ta sàr fhios agaibh
féin gu'n tig là an Tighearna
mar ghaduiche 's an oidhche.
3 Oir an uair a their iad,
Sìth agus tèaruinteachd, an sin
thig sgrios obann orra, mar
shaothair air mnaoi thorraich;
agus cha téid iad as.
4 Ach cha-n 'eil sibhse, a
bhràithre, 's an dorchadas, ionn-
us gu'm beireadh an là sin
oirbh mar ghaduiche.
5 Is sibhse uile clann an t-
soluis, agus clann an là: cha-n
ann do'n oidhche, no do'n
dorchadas sinn.
6 Uime sin na coidleamaid
mar dhaoine eile; ach dean-
amaid faire agus bitheamaid
stuama.
7 Oir an dream a choidleas,
is ann 's an oidhche a choidleas
iad: agus an dream a tha air
mhisg, is ann 's an oidhche tha
iad air mhisg.
8 Ach bitheamaid-ne a tha
do'n là stuama, a' cur oirnn
uchd-éididh a' chreidimh agus
a' ghràidh, agus mar chlogaid,
dòchas na slàinte.
9 Oir cha d'orduich Dia
sinn chum feirge; ach chum
slàinte fhaotainn tre ar Tigh-
earna Iosa Criosd,
10 A fhuair bàs air ar son,
chum co aca is faireach no
codal dhuinn, gu'm bitheam-
aid beò maille ris.
11 Uime sin thugaibh comh-
fhurtachd d'a chéile, agus
togaibh suas gach aon a chéile,
eadhon mar a ta sibh a' dean-
amh.
12 Agus guidheamaid oirbh,
a bhràithre, aithne bhi agaibh
air an dream a tha saoith-
reachadh 'n 'ur measg, agus a
tha os bhur ceann 's an Tigh-
earn, agus a tha 'g 'ur comh-
airleachadh;
13 Agus meas mòr a bhi
agaibh dhiubh ann an gràdh

air son an oibre. Bithibh sìoch-
ail 'n 'ur measg féin.
14 A nis guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thugaibh rabhadh
dhoibh-san a tha mi-riaghailt-
each, thugaibh comhfhurtachd
dhoibh-san a tha lag-chridh-
each, cumaibh suas iadsan a
ta anmhunn, bithibh foigh-
idneach a thaobh nan uile
dhaoine.
15 Feuchaibh nach ìoc neach
olc air son uilc do dhuine sam
bith; ach leanaibh-sa a ghnàth
an ni a ta maith, araon do 'ur
taobh féin, agus a thaobh nan
uile dhaoine.
16 Deanaibh gairdeachas a
ghnàth.
17 Deanaibh urnuigh gun
sgur.
18 Anns gach uile ni thug-
aibh buidheachas; oir is i so
toil Dé ann an Iosa Criosd do
'ur taobh.
19 Na mùchaibh an Spiorad.
20 Na deanaibh tàir air
fàidheadaireachd.
21 Dearbhaibh na h-uile
nithe: cumaibh gu daingean
an ni sin a ta maith.
22 Seachnaibh gach uile
choslas uilc.
23 Agus gu deanadh Dia
na sìthe féin naomha sibh gu
h-iomlan; agus *gu deònaich-
eadh Dia* gu'm bi bhur n-uile
spiorad, agus anam, agus chorp
air an gleidheadh gu neo-
choireach, gu teachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
24 *Is* fìrinneach an Ti a ta
'g 'ur gairm, neach mar an
ceudna a ni e.
25 A bhràithre, deanaibh
urnuigh air ar son-ne.
26 Cuiribh fàilte air na
bràithribh uile le pòig naoimh.
27 Tha mi a' sparradh oirbh
à h-uchd an Tighearna, gu'n
leughar an litir so do na
bràithribh naomha uile.
28 *Gu robh* gràs ar Tigh-
earna Iosa Criosd maille ribh.
Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanas, agus
Timoteus, chum eaglais
nan Tesalonianach, ann an
Dia ar n-Athair, agus *anns* an
Tighearn Iosa Criosd.
2 Gràs *gu robh* dhuibh, a
gus sìth o Dhia ar n-Athair,
agus *o*'n Tighearn Iosa Criosd.
3 Tha e mar fhiachaibh
oirnne buidheachas a thoirt
do Dhia a ghnàth air bhur
son-sa, a bhràithre mar is
cubhaidh, do bhrìgh gu bheil
bhur creidimh a' fàs gu ro
mhòr, agus gu bheil gràdh
gach aoin agaibh uile a' meud-
achadh d'a chéile:
4 Ionnus gu bheil sinne féin
a' deanamh uaille asaibh-sa
ann an eaglaisibh Dhé, air son

bhur foighidin agus bhur creid-
imh ann bhur n-uile gheur-
leanmhuinnibh agus àmhghar-
aibh a tha sibh a' fulang :
5 *Ni a ta* 'n a chomhara foll-
aiseach air ceart-bhreitheanas
Dé, chum gu measar gur air-
idh sibhse air rìoghachd Dhé
air son am bheil sibh a' fulang :
6 Do bhrìgh gur ceart an
ni do Dhia, àmhghar ìocadh
dhoibh-san a ta 'cur àmhghair
oirbh ;
7 Agus dhuibhse a ta fo
àmhghar, fois maille ruinne,
'n uair a dh'fhoillsichear an
Tighearn Iosa o nèamh, maille
r'a ainglibh cumhachdach.
8 Ann an teine lasarach, a'
deanamh dioghaltais air an
dream aig nach 'eil ùmhal do
Dhia, agus nach 'eil ùmhal do
shoisgeul ar Tighearna Iosa
Criosd.
9 Muinntir air an deanar
peanas le sgrios siorruidh o
làthair an Tighearn, agus o
ghlòir a chumhachd ;
10 'N uair a thig e gu bhi
air a ghlòrachadh 'n a naomh-
aibh, agus chum gu'n deanar
iongantach e annta-san uile
a ta creidsinn 's an là sin, (do
bhrìgh gu'n do chreideadh ar
fianuis-ne 'n ur measgsa.)
11 Air an aobhar so tha
sinne mar an ceudna a' dean-
amh sìor-urnuigh air bhur son-
sa, chum gu meas ar Dia-ne
gur airidh sibhse air a' ghairm
so, agus gu'n coimhlion e uile
dheadh-ghean *a* mhaitheis,
agus obair a' chreidimh le
cumhachd :
12 Chum gu'm bi ainm ar
Tighearna Iosa Criosd air a
ghlòrachadh annaibh-sa, agus
sibhse ann-san, a réir gràis
ar Dé-ne, agus an Tighearna
Iosa Criosd.

CAIB. II.

A NIS guidheamaid oirbh,
a bhràithre, thaobh
teachd ar Tighearna Iosa
Criosd, agus ar comhchruinn-
eachaidh-ne d'a ionnsuidh.
2 Gun sibh bhi gu h-ealamh
air bhur crathadh 'n ur n-inn-
tinn, no fo bhuaireas, le spior-
ad, no le focal, no le litir, mar
uainne, mar gu'm biodh là
Chriosd am fagus.
3 Na mealladh neach sam
bith sibh air aon chor: oir
cha *tig an là sin* mur tig air
tùs tréigeadh-creidimh, agus
mur foillsichear duine sin a'
pheacaidh, mac an sgrios ;
4 A tha 'cur an aghaidh a-
gus 'g a àrdachadh féin os
ceann gach ni ris an abrar Dia,
no d'an deanar aoradh ; ionn-
us mar Dhia gu bheil e 'n a
shuidhe ann an teampull Dhé
'g a nochdadh féin gur Dia e.
5 Nach cuimhne leibh, air
dhomh bhi fathast maille ribh,
gu'n d'innis mi na nithe so
dhuibh ?
6 Agus is aithne dhuibh
ciod a tha 'bacadh nis e bhi air
fhoillseachadh 'n a àm féin.
7 Oir a ta rùn-dìomhair na
h-ain-diadhachd ag oibreach-
adh cheana, a mhàin gus an
toirear air falbh an ti a ta nis
a' bacadh.

8 Agus an sin foillsichear
an t-aingidh sin, a chlaoidheas
an Tighearn le h-anail a bheoil
féin, agus d'an cur e as le
dealradh a theachd :
9 *Eadhon esan*, aig am bheil
a theachd a réir oibreachaidh
Shatain, maille ris an uile
chumhachd, agus chomhar-
aibh, agus iongantasaibh breug-
ach,
10 Agus maille ri uile
mhealltaireachd na h-eucor-
ach annta-san a chaillear ; a
chionn nach do ghabh iad
gràdh na fírinn, chum gu tèar-
uinteadh iad.
11 Agus air a shon so cuir-
idh Dia treun-oibreachadh
meallaidh d'an ionnsuidh, ionn-
us gu'n creid iad a' bhreug :
12 Chum gu'm bi iad uile
air an dìteadh, nach do chreid
an fhìrinn, ach aig an robh
tlachd anns an eucoir.
13 Ach a ta e mar fhiach-
aibh oirnne buidheachas a
thoirt do Dhia a ghnàth air
bhur sonsa, a bhràithre, ion-
mhuinn do'n Tighearn, do
bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh
o thùs chum slàinte, tre
naomhachadh an Spioraid, a-
gus creidsinn na fìrinn :
14 Chum an do ghairm e
sibh tre ar soisgeul-ne, chum
sibh a dh'fhaotainn glòire ar
Tighearna Iosa Criosd.
15 Uime sin, a bhràithre,
seasaibh gu daingean, agus
cumaibh na teagasgan a thug-
adh dhuibh, co dhiubh is ann
le focal, no *le* ar litir-ne.
16 A nis gu'n tugadh ar
Tighearna Iosa Criosd e féin,
agus Dia, eadhon ar n-Athair-
ne, a ghràdhaich sinn, agus a
thug *dhuinn* sòlas siorruidh,
agus dòchas maith tre ghràs,
17 Comhfhurtachd do 'ur
cridhe-sa, agus gu daingnich-
eadh e sibh anns gach uile
dheadh fhocal agus ghníomh.

CAIB. III.

FA dheoidh, a bhràithre,
deanaibh urnuigh air ar
son-ne, chum gu'n ruith focal
an Tighearn, agus gu'm bi e
air a ghlòrachadh mar ann
bhur measg-sa ;
2 Agus chum gu saorar
sinne o dhaoinibh mi-reusonta
agus olca : oir cha-n ann aig
na h-uile a ta creidimh.
3 Ach a ta an Tighearn
dìleas a dhaingnicheas agus a
choimhideas o'n olc sibh.
4 Agus a ta earbsa againn
's an Tighearn do 'ur taobhsa,
gu bheil sibh araon a' dean-
amh, agus gu'n dean sibh na
nithe, a tha sinn ag àithneadh
dhuibh.
5 Agus gu seòladh an Tigh-
earn bhur cridheacha chum
gràidh Dhé, agus chum foigh-
idin Chriosd.
6 A nis àithneamaid dhuibh
a bhràithre, ann an ainm ar
Tighearna Iosa Criosd, sibh
féin a dhealachadh ris gach
uile bhràthair a tha 'g imeachd
gu mi-riaghailteach, agus cha-n
ann a réir an teagaisg a fhuair
e uainne.
7 Oir a ta fhios agaibh féin
cionnus is còir dhuibh ar lorg-

ne leantuinn: oir cha do
ghiùlain sinne sinn féin gu mi-
riaghailteach 'n 'ur measg;
8 Ni mò a dh'ith sinn aran
duine sam bith a nasgaidh;
ach le saothair agus an-shocair,
a dh'oidhche agus a là ri h-ob-
air, chum nach cuireamaid ar
trom air aon agaibh;
9 Cha-n e nach 'eil comas
againn, ach a chum gu'n dean-
amaid sinn féin 'n ar n-eisem-
pleir dhuibhse, gu ar leant-
uinn.
10 Oir an uair a bha sinn
maille ribh, thug sinn an
àithne so dhuibh, mar àill le
neach obair a dheanamh, gun
e dh'itheadh *bìdh*.
11 Oir tha sinn a' cluinn-
tinn gu bheil daoine àraidh ag
imeachd gu mi-riaghailteach
'n 'ur measg, nach 'eil a' dean-
amh oibre sam bith, ach a'
gabhail gnothuich ri nithibh
nach buin doibh.
12 A nis tha sinn a' toirt
àithne d'an leithidibh sin' a-
gus ag earail orra tre ar Tigh-
earna Iosa Criosd, le saoith-
reachadh gu ciùin, gu'n ith
iad an aran féin.
13 Agus sibhse, a bhràithre,
na sgìthichibh do dheanamh
maith.
14 Agus ma ta neach sam
bith nach toir ùmhlachd do ar
focal-ne tre an litir so, comh-
araichibh esan, agus na biodh
comhluadar agaibh ris, chum
gu'm bi nàire air.
15 Gidheadh na measaibh
e mar nàmhaid, ach thugaibh
comhairle air mar bhràthair.
16 A nis gu'n tugadh Tigh-
earna na sìthe e féin sìth
dhuibhse a ghnàth, air gach
aon chor. *Gu robh* an Tigh-
earn maille ribh uile.
17 Fàilte uamsa Pòl le m'
làimh féin, ni a's e an comhara
anns gach uile litir: mar so
tha mi a' sgrìobhadh.
18 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ribh uile.
Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I

POL abstol Iosa Criosd, a
réir àithne Dhé ar Slàn-
uighir, agus an Tighearna
Iosa Criosd, *neach a's e* ar
dòchas;
2 Chum Thimoteuis m'fhìor
mhic anns a' chreidimh: Gràs,
tròcair, *agus* sìth o Dhia ar n-
Athair, agus *o* Iosa Criosd ar
Tighearn.
3 Mar a dh'iarr mi ort fan-
tuinn ann an Ephesus, 'n uair
a chaidh mi do Mhacedonia,
chum gu'n tugadh tu ordugh
do dhream àraidh gun atharr-
achadh teagaisg a thoirt uatha;
4 Agus gun aire a thoirt
do sgeulachdaibh, agus do
shloinnteireachd neo-chrìoch-
naich, a bheir aobhar do
cheisdibh, ni's mò na do

fhòghlum diadhaidh, a tha tre
chreidimh: *dean mar sin.*
5 A nis is e a's crìoch do'n
àithne gràdh á cridhe glan, a-
gus *a* coguis mhaith, agus *a*
creidimh neo-chealgach:
6 Nithe air do dhream àr-
aidh claonadh uatha, chaidh
iad a thaobh chum dìomhan-
ais cainnte;
7 A' miannachadh bhi 'n an
luchd-teagaisg an lagha, *agus*
gun iad a' tuigsinn ciod a ta
iad ag ràdh, no ciod iad mu'm
bheil iad a' toirt cinnte.
8 Ach tha fhios againn gu
bheil an lagh maith, ma
ghnàthaicheas neach gu dligh-
each e:
9 Air do fhios so a bhi aige,
nach ann do dhuine fìreanach
a dh'orduicheadh an lagh, ach
do dhaoinibh neo-dhligheach
agus eas-ùmhal, dhoibh-san a
ta mi-dhiadhaidh agus do
pheacaich, do dhaoinibh mi-
naomha agus neo-chràbhach,
do luchd-marbhaidh aithriche
agus do luchd-marbhaidh
mhàithriche, do luchd-mort-
aidh,
10 Do luchd-strìopachais,
do luchd ana-mianna mi-nàd-
urra, do luchd-goid dhaoine,
do bhreugairibh, do luchd-
eithich, agus ma tha ni sam
bith eile a tha'n aghaidh teag-
aisg fhallain,
11 A réir soisgeil ghlòr-
mhoir an Dé bheannaichte, a
dh'earbadh riumsa.
12 Agus a ta mi a' toirt
buidheachais do Iosa Criosd ar
Tighearn, a neartaich mi, do
bhrìgh gu'n do mheas e mi
dìleas, 'g am chur 's a' mhinis-
treileachd;
13 A bha roimh a'm' fhear-
labhairt toibheim, agus a'm'
fhear geur-leanmhuinn, agus
a'm' dhuine eucorach. Ach
fhuair mi tròcair, do bhrìgh
gu'n d'rinn mi *so* tre aineolas,
ann am mi-chreidimh:
14 Agus bha gràs ar Tigh-
earna thar tomhas ro phailte
dhomh, maille ri creidimh, a-
gus *ri* gràdh a ta ann an Iosa
Criosd.
15 *Is* fìor an ràdh so, agus
is airidh e air gach aon chor
air gabhail ris, gun d'thàinig
Iosa Criosd do'n t-saoghal a
thèarnadh pheacach; d'am
mise an ceud-fhear.
16 Gidheadh, air a shon so
fhuair mi tròcair, chum gu'm
foillsicheadh Criosd annamsa
air tùs an uile fhad-fhulangas,
mar shaimpleir dhoibh-san a
chreideadh ann, an déigh so,
chum na beatha maireann-
aich.
17 A nis do'n Righ shiorr-
uidh, neo-thruaillidh, neo-
fhaicsinneach, *do* Dhia a ta
mhàin glic, *gu robh* urram a-
gus glòir, gu saoghal nan
saoghal. Amen.
18 An àithne so tha mi ag
earbsadh riut, Thimoteuis a
mhic, a réir nam fàidheadair-
eachd a rinneadh umad roimh
so, chum trìd-san gu'n cogadh
tu deadh chogadh;
19 A' coimhead creidimh
agus deadh choguis; ni air do
chuid *do dhaoinibh* a chur

uatha, rinn iad long-bhriseadh thaobh a’ chreidimh.

20 D’am bheil Himeneus agus Alecsander; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le’n smachdachadh gu’m fòghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

THA mi ag iarraidh uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu’n deanar athchuinge, urnuighean, eadar-ghuidhe, agus breith-buidheachais air son nan uile dhaoine:

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras: chum gu’n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, ann an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir:

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh, agus iad a theachd chum eòlas na fìrinn.

5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Criosd;

6 A thug e féin ’n a éiric air son nan uile, mar fhianuis ann an àm iomchuidh;

7 Chum an d’orduicheadh mise a’m’ shearmonaiche, agus a’m’ abstol, (tha mi a’ labhairt na fìrinn ann an Criosd, cha-n ’eil mi a’ deanamh bréige,) a’m’ fhear-teagaisg nan Cinneach ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh urnuigh ’s gach àit, a’ togail suas làmha naomha, gun fheirg, gun amharus:

9 Air an dòigh cheudna, na mnài a chur eudaich iomchuidh umpa, ’g an sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim: cha-n ann le casadhan gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luachmhor;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha ’g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a’ bhean ann an ciùineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha-n ’eil mi a’ ceadachadh do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi ’n a tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, *agus* ’n a dheigh sin Eubha.

14 Agus cha b’e Adhamh a mhealladh, ach air do’n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i ’s a’ chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuanaicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do eas-

buig bhi neo-lochdach, 'n a
fhear aoin mhnà, faireil, ciall-
ach, deadh-bheusach, fialuidh,
ealamh gu teagasg;
3 Gun bhi 'n a phòitear, gun
bhi buailteach, gun bhi déidh-
eil air buannachd shalaich;
ach macanta, neo-thuasaid-
each, neo-shanntach;
4 'N a dhuine a riaghlas a
thigh féin gu maith, aig am
bheil a chlann fo smachd
maille ris an uile shuidheach-
adh-inntinn;
5 (Oir mur aithne do dhuine
a thigh féin a riaghladh, cionn-
us a ghabhas e cùram do eag-
lais Dhé?)
6 Gun bhi 'n a nuadh-chreid-
each, air eagal, air dha bhi air
atadh le h-uabhar, gu'n tuit e
ann an dìteadh an diabhuil.
7 Is còir dha mar an ceud-
na deadh theisteas bhi aige
uatha-san a ta'n leth muigh;
air eagal gu'n tuit e ann an
scainnil, agus *ann an* ribe an
diabhuil.
8 Mar an ceudna is *coir* do
na deaconaibh *bhi* suidhichte,
gun an teangadh bhi leam leat,
gun bhi cionail air mòran
fìona, gun bhi déidheil air
buannachd shalaich;
9 A' cumail rùn-dìomhair
a' chreidimh ann an coguis
ghloin.
10 Agus biodh iadsan mar
an ceudna air an dearbhadh
an toiseach; agus an sin gnàth-
aicheadh iad dreuchd deacoin,
air dhoibh bhi *air am faghail*
neo-choireach.
11 Is amhuil sin *is coir* do
na mnàibh bhi suidhichte, gun
bhi 'n an luchd-tuaileis; *ach*
bhi measarra, ionraic 's na h-
uile nithibh.
12 Biodh na deacoin 'n am
fir aoin mhnà, a' riaghladh an
cloinne, agus an tighe féin gu
maith.
13 Oir an dream a ghnàth-
aich dreuchd deacoin gu
maith, tha iad a' cosnadh
deadh cheum dhoibh féin, agus
dànachd mhòr, 's a' chreidimh,
a tha ann an Iosa Criosd.
14 Tha mi a' sgrìobhadh
nan nithe so a d'ionnsuidh, 'an
dòchas teachd gu grad a d'-
ionnsuidh:
15 Ach ma ni mi moille,
chum gu'm bi fhios agad
cionnus is còir dhuit thu féin
a ghiùlain ann an tigh Dhé,
ni a's e eaglais an Dé bheò,
post agus stéidh-dhaingnich
na fìrinn.
16 Agus gun amharus is
mòr rùn-dìomhair na diadh-
achd: dh'fhoillsicheadh Dia 's
an fheòil, dh'fhìreanaicheadh
e 's an spiorad, chunnacas le
ainglibh e, shearmonaicheadh
e do na Cinnich, chreideadh
ann air an t-saoghal, ghabh-
adh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

ANIS a ta an Spiorad ag
ràdh gu soilleir, anns na
h-aimsiribh deireannach gu'n
tréig dream àraidh an creid-
imh, a' toirt aire do spiorad-
aibh mealltach, agus do theag-
asgaibh dheamhan;
2 Tre cheilg bhreugairean,

air bhi d'an coguisibh air an
losgadh le iarunn dearg ;
3 A' toirmeasg pòsaidh, *a-
gus ag iarraidh* bidheanna a
sheachnadh, a chruthaich Dia
chum an gabhail maille ri
breith-buidheachais leosan a
ta creidsinn, agus aig am bheil
eòlas na fìrinn.
4 Oir *is* maith gach ni a
chruthaich Dia, agus cha-n
ion ni sam bith a dhiùltadh, a
ghabhar le breith-buidheach-
ais :
5 Oir a ta e air a naomh-
achadh le focal Dé agus le
h-urnuigh.
6 Ma chuireas tu na nithe
so 'an cuimhne do na bràith-
ribh, bithidh tu a'd' dheadh
mhinisteir do Iosa Criosd, air
t'altrum suas ann am briath-
raibh a' chreidimh, agus 'an
deadh theagaisg, air an do
ghabh thu eòlas:
7 Ach diùlt sgeulachda mi-
dhiadhaidh shean bhan, agus
cleachd thu féin chum diadh-
achd.
8 Oir a ta an cleachda
corporra tarbhach chum beag
nithe ; ach a ta'n diadhachd
tarbhach chum nan uile nithe,
aigam bheil gealladh na beatha
a ta làthair, agus a chum
teachd.
9 Is ràdh fìrinneach so, a-
gus is airidh e air gach aon
chor air gabhail ris.
10 Oir is ann uime so a ta
sinn an dà chuid ri saothair,
agus a' fulang maslaidh, do
bhrìgh gu bheil dòchas ag-
ainn 's an Dia bheò, neach a's
e Slànuighear nan uile dhaoine
gu h-àraidh nan creideach.
11 Aithn agus teagaisg na
nithe so.
12 Na deanadh duine sam
bith tarcuis air t'òige ; ach bi
thusa a'd' eisempleir do na
creidich, ann am focal, ann
an caithe-beatha, ann an gràdh,
ann an spiorad, ann an creid-
imh, ann am fìor-ghloine.
13 Gus an tig mi, thoir an
aire do leughaireachd, do ear-
ail, do theagasg.
14 Na dearmad an tiodhlac
a ta annad, a thugadh dhuit
tre fàidheadaireachd, maille
ri leagadh làmh na seanair-
eachd ort.
15 Smuainich air na nith-
ibh sin ; thoir thu féin gu tur
dhoibh, chum gu'm bi do
theachd air d'aghaidh follais-
each do na h-uile.
16 Thoir aire dhuit féin,
agus do d'theagasg ; buanaich
annta : oir le so a dheanamh,
saoraidh tu araon thu féin,
agus iadsan a tha 'g éisdeachd
riut.

CAIB. V,

NA garg-chronaich seanair,
ach cuir impidh air mar
athair, *agus* air na h-òig-fhir
mar bhràithribh ;
2 Na mnài aosda mar mhàith-
richibh, na mnài òga mar
pheathraichibh, maille ris an
uile fhìor-ghloine.
3 Thoir urram do bhant-
rachaibh a tha 'n am bantrach-
aibh da rìreadh.
4 Ach ma tha bantrach air
bith aig am bheil clann no

oghachan, fòghlumadh iad air
tùs bhi dleasdanach 'n an tigh-
ibh féin, agus ath-dhìol a thoirt
d'am pàrantaibh: oir a ta so
maith agus taitneach am fian-
uis Dé.
5 A nis cuiridh ise a ta 'n a
bantraich da rìreadh, agus air
a fàgail 'n a h-aonar, a dòchas
ann an Dia, agus buanaichidh
i a là agus a dh'oidhche ann
an athchuingibh, agus ann an
urnuighibh.
6 Ach ise a tha caitheadh
a beatha 'am macnus, air dhi
bhi beò, tha i marbh.
7 Uime sin àithn na nithe
so dhoibh, chum gu'm bi iad
neo-lochdach.
8 Ach mur dean duine solar
air son a chuideachd féin, agus
gu h-àraidh air son muinntir a
theaghlaich, dh'àicheadh e'n
creidimh, agus is miosa e na
ana-creideach.
9 Na gabhar bantrach 's an
àireamh a bhios fuidh thri
fichead bliadhna dh'aois, a bha
'n a mnaoi aoin duine,
10 Air am bheil teisteas a
thaobh dheadh oibre; ma dh'-
oil i clann, ma thug i aoidh-
eachd uaipe, ma dh'ionnlaid i
cosa nan naomh, ma dh'fhòir
i air luchd-àmhghair, ma lean
i gu dìchiollach gach deadh
obair.
11 Ach diùlt na bantrach-
an òga: oir an uair a dh'fhàsas
iad mear an aghaidh Chriosd,
is miann leo pòsadh;
12 Muinntir a ta fuidh dhìt-
eadh, a chionn gu'n do thréig
iad an ceud chreidimh.
13 Agus os bàrr, fòghlum-
iadh iad bhi dìomhanach, a'
dol mu'n cuairt o thigh gu
tigh; agus cha-n e mhàin
dìomhanach, ach mar an ceud-
na gabhannach, agus a' gabh-
ail gnothuich ris na nithibh
nach buin doibh, a labhairt
nithe nach bu chòir dhoibh.
14 Is àill leam uime sin na
mnài òga a phòsadh, iad a
bhreith cloinne, a stiùradh an
tighe, agus gun chion-fàth air
bith a thoirt dò'n eas-caraid
labhairt gu toibheumach.
15 Oir a ta cuid a cheana
air dol a thaobh an déigh Sha-
tain.
16 Ma tha aig creideach no
aig ban-chreideach bantrach-
an, fòireadh iad orra, agus na
biodh an trom air an eaglais;
chum gu'n dean i cabhair orra-
san a tha 'n am bantrachaibh
da rìreadh.
17 Measar gur airidh na
seanairean a riaghlas gu maith
air urram dùbailte, gu h-àr-
aidh iadsan a tha saoithreach-
adh 's an fhocal agus ann an
teagasg.
18 Oir a ta an sgriobtuir
ag ràdh, Na ceangail beul an
daimh a tha 'saltairt an arbh-
air: agus, Is airidh an t-oib-
riche air a thuarasdal.
19 Na gabh casaid an agh-
aidh seanair, ach le dithis no
triuir do fhianuisibh.
20 Iadsan a tha 'peacachadh
cronaich an làthair nan uile,
chum gu'n gabh càch eagal
mar an ceudna.
21 Tha mi a' sparradh ort

am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid thu na nithe so, gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le claonbhreth.

22 Na leag *do* làmha gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comhpairt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile, agus t'anmhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoinibh follaiseach roimh-làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'g an leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh; agus na *h-oibre* a ta air ghleus eile, cha-n fheudar am folach.

CAIB. VI.

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'n an seirbhisich, gur airidh am maighstirean féin air an uile urram; chum nach faigh ainm Dhé, agus *a* theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh,* do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'n an luchd-comhpairt do thiodhlac *a' ghràis.* Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Criosd, agus do'n teagasg, a ta réir na diadhachd:

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus bhriatharchonnsachadh, o'n tig farmad, comhstri, anacainnt, droch amharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine aig am bheil inntinn thruaillidh, agus as eugmhais na fìrinn, a' meas gur buannachd an diadhachd: dealaich ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toileachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal *so,* agus *is* soilleir nach urrainn sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus *ann* an iomadh anamiann amaideach agus ciurrail, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uilc: ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n

chreidimh, agus throimh-lot
siad iad féin le iomadh cràdh.
11 Ach thusa, O òglaich
Dhé, teich o na nithibh sin:
agus lean fìreantachd, diadh-
achd, creidimh, gràdh, foigh-
idin, ceannsachd.
12 Còmhraig deadh chòmh-
rag a' chreidimh, gabh greim
do'n bheatha mhaireannaich,
chum mar an ceudna an do
ghairmeadh thu, agus dh'aid-
ich thu deadh aidmheil an làth-
air mhòran fhianuisean.
13 Tha mi a' sparradh ort
ann am fianuis Dé, a bheoth-
aicheas na h-uile nithe, agus
am fianuis Iosa Criosd, a rinn
fianuis air deadh aidmheil an
làthair Phontiuis Philait;
14 Thu choimhead na
h-àithne *so* gun smal, gun
lochd, gu teachd ar Tigh-
earna Iosa Criosd:
15 Ni, 'n a àmaibh féin, a
dh'fhoillsicheas an ti a ta
beannaichte, agus a mhàin
cumhachdach, Righ nan righ
agus Tighearna nan tighearna;
16 Neach 'n a aonar aig am
bheil neo-bhàsmhorachd, a ta
'n a chòmhnuidh 's an t-solus
dh'ionnsuidh nach feudar
teachd; neach nach faca duine
sam bith, agus nach mò
dh'fheudas e fhaicinn: dha-
san *gu robh* urram agus cumh-
achd siorruidh. Amen.
17 Thoir àithne do na daoin-
ibh a ta saoibhir 's an t-saoghal
so, gun iad a bhi àrd-inntinn-
each, agus gun dòchas a chur
ann an saoibhreas neo-chinnt-
each, ach anns an Dia bheò,
a tha toirt duinn nan uile
nithe gu saoibhir r'am mealt-
uinn:
18 Iad a dheanamh maith,
iad a bhi saoibhir ann an deadh
oibribh, ealamh gu roinn,
comh-pàirteach;
19 A' tasgaidh suas doibh
féin deadh bhunait fa chomh-
air an àm ri teachd, chum gu'n
dean iad greim air a' bheatha
mhaireannaich.
20 O Thimoteuis, coimhid
an ni sin a dh'earbadh riut,
a' seachnadh faoin-chòmh-
raidh mhi-naomha, agus comh-
chogadh eòlais d'an toirear
gu breugach an t-ainm sin.
21 Ni air bhi do dhream àr-
aidh ag aidmheil, chaidh iad
air seacharan thaobh a' chreid-
imh. Gràs *gu robh* maille
riut. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Criosd tre
thoil Dé, a réir geallaidh
na beatha, a tha ann an Iosa
Criosd,
2 Gu Timoteus *mo* mhac
gràdhach: Gràs, tròcair, *agus*
sìth o Dhia an t-Athair, agus
o Iosa Criosd ar Tighearn.
3 Tha mi 'toirt buidheachais

do Dhia, do'm bheil mi a'
deanamh seirbhis o *m'* shinn-
siribh le coguis ghloin, gu
bheil agam cuimhne ortsa a
ghnàth a là agus a dh'oidhche
ann am urnuighibh;
4 Air dhomh bhi ro-thogarr-
ach air thusa fhaicinn, a' cuimh-
neachadh do dheur, chum
gu'm bi mi air mo lìonadh le
gairdeachas;
5 'N uair a chuimhnicheas
mi an creidimh neo-chealgach
a tha annadsa, a chòmhnuich
air tùs a'd' shean-mhàthair
Lois, agus a'd' mhàthair Eu-
nice: agus is deimhin leam a
tha annad-sa mar an ceudna.
6 Air an aobhar so tha mi
cur an cuimhne dhuit, thu
dh'ath-bheothachadh tiodhlaic
Dhé, a tha annad tre chur mo
làmhsa ort.
7 Oir cha d'thug Dia
dhuinne spiorad na geilt; ach
spiorad a' chumhachd, agus
a' ghràidh, agus na h-inntinn
fhallain.
8 Uime sin na gabhsa nàire
do fhianuis ar Tighearna, no
dhiom-sa a phrìosanach: ach
biodh do chuid agad do àmh-
ghar an t-soisgeil, a réir cumh-
achd Dhé;
9 A shaor sinne agus a
ghairm *sinn* le gairm naomh,
cha-n ann a réir ar n-oibre,
ach a réir a rùin féin, agus
a ghràis a thugadh dhuinne
ann an Iosa Criosd, roimh
thoiseach an t-saoghail;
10 Ach a dh'fhoillsicheadh
a nis troimh theachd ar Slàn-
uighir Iosa Criosd, a chuir as
do'n bhàs, agus a thug beatha,
agus neo-bhàsmhorachd chum
soluis, tre an t-soisgeul;
11 Chum an d'orduicheadh
mise a'm' shearmonaiche, agus
a'm' abstol, agus a'm' fhear-
teagaisg nan Cinneach:
12 An t-aobhar air son am
bheil mi mar an ceudna a' ful-
ang nan nithe so: gidheadh
cha-n 'eil nàire orm: oir a ta
fhios agam co ann a chreid
mi, agus is dearbh leam gu
bheil esan comasach air an
ni sin a dh'earb mi ris a
choimhead fa chomhair an là
sin.
13 Cum gu daingean samh-
ladh fìrinneach nam briathar
fallain, a chuala tu uamsa,
ann an creidimh agus ann an
gràdh a ta ann an Iosa Criosd.
14 Coimhid an taisgeach
maith sin a dh'earbadh riut,
tre an Spiorad naomh, a tha
chòmhnuidh annainn.
15 Tha fhios so agad, gu'n
do phill iadsan uile a tha 's an
Asia uamsa; d'am bheil Phi-
gellus agus Hermogenes.
16 Gu'n tugadh an Tigh-
earn tròcair do theaghlach
Onesiphoruis; oir is minic a
thug e sòlas dhomhsa, agus
cha do ghabh e nàire do m
shlabhraidh.
17 Ach an uair a bha e 's an
Ròimh dh'iarr e mach mi gu
dìchiollach, agus fhuair e *mi.*
18 Gu deònaicheadh an
Tighearn dhasan gu'm faigh
e tròcair o'n Tighearn 's an là
sin: agus a ta sàr-fhios agad,
cia lìon nithe anns an d'rinn e

fritheala dh dhomhsa ann an
Ephesus.

CAIB. II.

UIME sin bi-sa, a mhic,
làidir anns a' ghràs a ta
ann an Iosa Criosd.
2 Agus na nithe a chuala
tu uamsa am measg mhòran
fhianuisean, earb thusa na
nithe sin féin ri daoinibh fìr-
inneach, a bhios iomchuidh
gu daoine eile a theagasg mar
an ceudna.
3 Fuiling thusa uime sin
cruaidh-chas, mar dheadh
shaighdear Iosa Criosd.
4 Cha dean neach sam bith
a leanas an cogadh e féin a
ribeadh ann an gnothuichibh
na beatha *so:* chum gu'n toil-
ich e an ti a thagh e gu bhi
'n a shaighdear.
5 Agus mar an ceudna ged
ni fear air bith sbairn, cha
chrùnar e mur dean e sbairn
gu dligheach.
6 Is còir do'n treabhaiche
a shaoithricheas air tùs, comh-
roinn fhaotainn do'n toradh.
7 Smuainich air na nithibh
a ta mi ag ràdh; agus gu tug-
adh an Tighearna dhuit tuigse
anns na h-uile nithibh.
8 Cuimhnich gu'n do thog-
adh o na marbhaibh Iosa
Criosd, do shìol Dhaibhidh, a
réir mo shoisgeil-sa;
9 Air son am bheil mise a'
fulang mar fhear droch-bheirt,
eadhon gu geimhlibh; ach
cha-n 'eil focal Dé ceangailte.
10 Uime sin tha mi ag iom-
char nan uile nithe air son
nan daoine taghta, chum gu'm
faigh iadsan mar an ceudna
an t-slàinte a tha ann an Iosa
Criosd, maille ri glòir shiorr-
uidh.
11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàs-
aicheas sinn maille ris, gu'm
bi sinn beò mar an ceudna
maille ris:
12 Ma dh'fhuilgeas sinn,
rìghichidh sinn mar an ceud-
na maille ris: ma dh'àich-
eadhas sinn *e,* àicheadhaidh
esan sinne mar an ceudna.
13 Mur creid sinne, gidh-
eadh tha esan a' fantuinn fìr-
inneach; cha-n 'eil e'n comas
da e féin àicheadh.
14 Cuir na nithe sin an
cuimhne dhoibh, a' cur sparr-
aidh orra am fianuis an Tigh-
earna, gun iad a bhi connsach-
adh mu fhoclaibh anns nach
'eil tairbhe sam bith, *ach* a
thilgeas bun os ceann an
luchd-éisdeachd.
15 Dean dìchioll air thu
féin a nochdadh dearbhta do
Dhia, a'd' shaothraiche, nach
ruig a leas nàire a ghabhail, a'
roinn focail na fìrinn gu ceart.
16 Ach seachainn faoin-
chainnt mhi-naomha; oir théid
iad air aghaidh chum an tuill-
eadh mi-dhiadhachd.
17 Agus ithidh am focal
mar chnàmhuinn; *d'*am bheil
Himeneus agus Philetus;
18 Muinntir thaobh na fìr-
inn a chaidh air seacharan, ag
ràdh gu'n deachaidh an aiseir-
igh cheana seach; agus a ta
'tilgeadh creidimh dream àr-
aidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait
Dhé a' seasamh daingean, aig
am bheil an seula so, Is aithne
do'n Tighearn an dream sin
a's leis. Agus, Gach neach
a tha 'g ainmeachadh ainm
Chriosd, tréigeadh e eucoir.
20 Ach ann an tigh mòr
cha-n e mhàin gu bheil soith-
ichean òir, agus airgid, ach
mar an ceudna *soithiche* fiodha,
agus creadha ; agus cuid diubh
chum urraim, agus cuid eile
chum eas-urraim.
21 Uime sin ma ghlanas
neach e féin uatha so, bithidh
e 'n a shoitheach chum urraim,
air a naomhachadh, agus iom-
chuidh chum feim a' mhaigh-
stir, deas chum gach uile
dheadh oibre.
22 Teich uime sin o ana-
miannaibh na h-òige : ach lean
fìreantachd, creidimh, gràdh,
sìth, maille riusan a ta 'gairm
air an Tighearn o chridhe glan.
23 Ach seachainn ceisdean
amaideach agus neo-fhògh-
luimte, air dhuit fios a bhi
agad gu'n tog iad connsaich-
ean.
24 Agus cha-n fheud òg-
lach an Tighearn bhi con-
spoideach ; ach ciùin ris na
h-uile dhaoinibh, ealamh chum
teagaisg, foighidneach,
25 Ann an ceannsachd a'
teagasg na dream a sheasas
'n a aghaidh ; dh'fheuchainn
an toir Dia uair air bith aith-
reachas dhoibh, chum aid-
mheil na fìrinn.
26 Agus air mosgladh dhoibh
gu'n téid iad as o ribe an
diabhuil aig am bheil iad air
am beò-ghlacadh chum a
thoile.

CAIB. III.

ACH biodh fhios so agad,
gu'n tig anns na làithibh
deireannach aimsire cunnart-
ach.
2 Oir bithidh daoine féin-
speiseil, sanntach, ràiteachail,
uaibhreach, toibheumach, eas-
ùmhal do phàrantaibh, mi-
thaingeil, mi-naomha,
3 Gun ghràdh nàdurra, 'n an
luchd brisidh coimhcheangail,
tuaileasach, neo-gheamnuidh,
borb, gun ghaol do'n mhaith,
4 Fealltach, ceann-laidir,
àrdanach, aig am bheil bàrr
gràidh do shàimh na 'ta aca do
Dhia ;
5 Aig am bheil coslas diadh-
achd, ach a ta 'g àicheadh a
cumhachd : o'n leithidibh sin
tionndadh-sa air falbh.
6 Oir is ann diubh so a ta
an dream sin a dh'éalaidheas a
stigh do thighibh, agus a bheir
leo 'am braighdeanas mnài
shuarach air an uallachadh le
peacaibh, air an iomain le
iomadh gnè ana-mianna,
7 A' sìr-fhòghlum, agus
gun chomas doibh gu bràth
teachd chum eòlais na fìrinn.
8 Agus mar a chuir Iann-
es agus Iambres an aghaidh
Mhaois, mar sin tha iadsan
a' cur an aghaidh na fìrinn :
daoine aig am bheil inntinn
thruaillidh, gun tuigse thaobh
a' chreidimh.
9 Ach cha téid aid ni 's

faide air an aghaidh: oir bith-
idh am mi-chiall follaiseach do
na h-uile *dhaoinibh*, mar a bha
am *mi-chiall-san* mar an ceud-
na.
10 Ach a ta làn-fhios agad
air mo theagasg-sa, *mo* ghnè
beatha, *mo* rùn, *mo* chreidimh,
m' fhad-fhulangas, *mo* sheirc,
m' fhoighidin,
11 *Mo* gheur-leanmhuinn-
ibh, *m*'fhulangais a thàinig orm
ann an Antioch, ann an Ico-
nium, ann an Listra; ciod e
meud nan geur-leanmhuinn a
ghiùlain mi: ach asda uile
shaor an Tighearn mi.
12 Seadh, fuilgidh iadsan
uile leis an àill am beatha a
chaitheadh gu diadhaidh ann
an Iosa Criosd, geur-lean-
mhuinn.
13 Ach fàsaidh droch
dhaoine agus mealltairean ni's
miosa agus ni's miosa, a' meall-
adh, agus air am mealladh.
14 Ach buanaich thusa anns
na nithibh a dh'fhògluim thu,
agus air an d'rinneadh thu
dearbh-fhiosrach, air dhuit
fios a bhi agad cia uaith a dh'-
fhòghluim thu *iad;*
15 Agus o bha thu a'd'
leanabh gu'm b' aithne dhuit
na sgriobtuire naomha, a tha
comasach air do dheanamh
glic chum slàinte, tre'n chreid-
imh a ta ann an Iosa Criosd.
16 *Tha* an sgriobtuir uile
air a dheachdadh le Spiorad
Dé, agus *tha* e tarbhach chum
teagaisg, chum spreige, chum
leasachaidh, chum oilein ann
am fìreantachd:
17 Chum gu'm bi òglach
Dhé coimhlionta, làn deas
chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

THA mi a' sparradh ort
uime sin am fianuis Dé,
agus an Tighearna Iosa Criosd,
a bheir breth air na beothaibh
agus air na marbhaibh, aig a
theachd dealrach, agus *ann* a
rìoghachd:
2 Searmonaich am focal, bi
dùrachdach ann an àm agus
ann an an-àm; spreig, cron-
aich, earailich leis an uile fhad-
fhulangas agus theagasg.
3 Oir thig an t-àm anns
nach bi fulang aca air teagasg
fallain: ach air do chluasaibh
tachasach bhi aca, carnaidh
iad suas dhoibh féin luchd-
teagaisg a réir an ana-mianna;
4 Agus tionndaidh iad an
cluasan o'n fhìrinn, agus iom-
paichear iad chum sgeulachda
faoine.
5 Ach dean thusa faire anns
na h-uile nithibh, fuiling
cruaidh-chas, dean obair sois-
geulaiche, coimhlion do mhin-
istreileachd.
6 Oir tha mise nis gu bhi
air m'ìobradh, agus tha àm
mo shiubhail am fagus.
7 Chòmhraig mi an deadh
chòmhrag, chrìochnaich mi
mo thurus, ghleidh mi an
creidimh.
8 O so mach taisgear fa m'
chomhair crùn fìreantachd, a
bheir an Tighearn, am breith-
eamh cothromach, dhomh 's an
là ud: agus cha-n ann dhomh-

sa a mhàin, ach dhoibh-san
uile mar an ceudna, leis an
ionmhuinn a theachd-san.
9 Dean do dhìchioll air
teachd a m' ionnsuidh gu
luath :
10 Oir thréig Demas mi,
air dha an saoghal so a ta
làthair a ghràdhachadh, agus
chaidh e do Thesalonica;
Crescens do Ghalatia, Titus
do Dhalmatia.
11 Tha Lucas 'n a aonar
maille rium. Gabh Marcus
agus thoir leat e: oir tha e
feumail dhomhsa chum na
ministreileachd.
12 Ach chuir mi Tichicus
gu h-Ephesus.
13 An fhalluing a dh'fhàg
mi ann an Tròas aig Carpus,
'n uair a thig thu, thoir *leat*,
agus na leabhraichean, ach gu
h-àraidh na meambrana.
14 Rinn Alecsander an
ceard-umha iomadh olc orm :
gu tugadh an Tighearn dha a
réir a ghnìomhara :
15 Bi thusa mar an ceudna
air t'fhaicill uaith, oir chuir e
gu mòr an aghaidh ar briath-
ar-ne.
16 Aig mo cheud fhreag-
radh cha robh aon neach leam.
ach thréig na h-uile mi : nar
agrar orra e.
17 Gidheadh, sheas an Tigh-
earn làimh rium, agus neart-
aich e mi; chum triom-sa
gu'm biodh an searmonachadh
air a làn-fhoillseachadh, agus
gu'n cluinneadh na Cinnich
uile *e:* agus shaoradh mi á
beul an leòmhain.
18 Agus saoraidh an Tigh-
earn mi o gach uile dhroch
obair, agus gleidhidh e mi
chum a rìoghachd nèamhaidh
féin : dhasan *gu robh* glòir gu
saoghal nan saoghal. Amen.
19 Cuir fàilte air Prisca, a-
gus air Acuila, agus air teagh-
lach Onesiphoruis.
20 Dh'fhan Erastus ann an
Corintus: ach dh'fhàg mi
Trophimus gu tinn ann am
Miletum.
21 Dean dìchioll air teachd
roimh 'n gheamhradh. Tha
Eubulus, agus Pudens, agus
Linus, agus Claudia, agus na
bràithrean uile a' cur fàilte
ort.
22 *Gu robh* an Tighearn
Iosa Criosd maille ri d' spior-
ad. Gràs maille ribh. Amen

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Dhé, agus
abstol Iosa Criosd, a réir
creidimh *dhaoine* taghta Dhé,
agus aidmheil na fìrinn a ta
réir diadhachd :
2 Ann an dòchas na beatha
maireannaich, a gheall Dia,
do nach comasach breug a
dheanamh, roimh chruthach-
adh an t-saoghail ;
3 Ach dh'fhoillsich e' fhocal
féin, ann an àm iomchuidh tre
shearmonachadh, a dh'earb-

adh riumsa, a réir àithne Dhé
ar Slànuighir:
4 Chum Thituis *mo* dhearbh
mhic féin a réir a' chreidimh
choitchionn: Gràs, tròcair, *a-*
gus sìth o Dhia an t-Athair,
agus o'n Tighearn Iosa Criosd
ar Slànuighear.
5 Air a shon so dh'fhàg
mi thu ann an Crete, chum
gu'n cuireadh tu 'n ordugh na
nithe a dh'fhàgadh gun dean-
amh, agus gu'n suidhicheadh
tu seanairean anns gach baile,
a réir mar a dh'àithn mise
dhuit.
6 Ma tha neach sam bith
neo-lochdach, 'n a dhuine aoin
mhnà, aig am bheil a chlann
creideach, nach 'eil fuidh mhi-
chliu thaobh ana-caitheimh, no
eas-ùmhal:
7 Oir is còir do easbuig a
bhi neo-choireach, mar stiùbh-
ard Dhé; gun bhi féin-thoil-
eil, no feargach, no òlmhar,
no buailteach, no cionail air
buannachd neòghloin;
8 Ach aoidheil, déidheil air
daoinibh maithe, ciallach, coth-
romach, naomh, measarra;
9 A' cumail an fhocail fhìor
gu daingean a réir teagaisg,
chum gu'm bi e comasach le
teagasg fallain, araon earail a
thabhairt, agus an dream a
sheasas 'n a aghaidh a chur as
am barail.
10 Oir a ta mòran ann a
tha mi-riaghailteach, a labhras
gu dìomhain, agus a tha 'n am
mealltairibh, gu h-àraidh iad-
san a tha do'n timchioll-
ghearradh:
11 Muinntir a's còir am
beul a dhruideadh, dream a
tha tionndadh thighean iomlan
bun os ceann, a' teagasg nan
nithe nach còir, air ghaol
buannachd shalaich.
12 Thubhairt neach àraidh
dhiubh féin, eadhon fàidh
dhiubh féin, *Is* breugairéan
a ghnàth na Crètich, droch
fhiadh-bheathaichean, builg
mhall.
13 Tha an fhianuis so fìor:
air an aobhar sin cronaich gu
geur iad, chum gu'm bi iad
fallain 's a' chreidimh;
14 Gun bhi 'toirt aire do
fhaoin-sgeulachdaibh Iudh-
ach, agus do àitheantaibh
dhaoine, a thionndaidheas o'n
fhìrinn.
15 Oir gu deimhin tha na
h-uile nithe glan do'n dream a
ta glan: ach dhoibh-san a ta
salach, agus mi-chreideach,
cha-n 'eil aon ni glan; ach tha
an inntinn agus an coguis
fein air an salachadh.
16 Tha iad a' gabhail orra
eòlas a bhi aca air Dia; ach
ann an oibribh tha iad 'g a
àicheadh, air dhoibh bhi gràin-
eil, agus eas-ùmhal, agus a
thaobh gach deadh oibre as
eugmhais tuigse.

CAIB. II.

ACH labhair thusa na nithe
a thig ri teàgasg fallain:
2 *Eadhon* na daoine aosda
bhi aireach, suidhichte, meas-
arra, fallain 's a' chreidimh, ann
an gràdh, ann am foighidin:
3 Mar an ceudna na mnài

aosda *bhi* 'n an giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'n an luchd-tuaileis, gun bhi trom air fìon, bhi 'n an luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagaisg iad na mnài òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, *bhi* maith, ùmhal d'am fearaibh chum nach faigh focal Dé mi-chliu.

6 Cuir impidh air na daoinibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'g a d' nochdadh féin ann a d' eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg *a' nochdadh* neo-thruaillidheachd, suidheachadh inntinn, tréibhdhireis,

8 Càinnt fhallain nach fheudar a dhìteadh; chum gu'm bi nàire air an neach a ta 'n 'ur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 *Earailich* seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi 'a labhairt 'n an aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d'an cuid, ach a' nochdadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns an h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh gràs slàinteil Dhé do na h-uile dhaoinibh,

12 A' teagasg dhuinn gach mi-dhiadhachd agus anamianna saoghalta àicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi againn ris an dòchas bheannaichte sin, eadhon foillseachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Croisd:

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sonruichte, eudmhor mu dheadh oibribh.

15 Na nithe so labhair, agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarras. Na deanadh duine sam bith tàir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhal do uachdaranachdaibh agus do chumhachdaibh, freagarrach do luchd-riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, mìn, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h'uile dhaoinibh.

3 Oir bha sinne féin uair-éigin eu-céillidh, eas-ùmhal, air seacharan, a' deanamh seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh agus do an-toilibh, a' caitheadh ar beatha ann am mì-run agus 'am farmad, fuath-thoillteannach *agus* a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoill-

sicheadh caoimhneas agus
gràdh Dhé ar Slànuighir do
dhaoinibh,
5 Cha-n ann o oibribh fìr-
eantachd e rinn sinne, ach a
réir a thròcair féin shaor e
sinn, tre ionnlad na h-ath-ghin-
eamhuinn, agus ath-nuadhach-
adh an Spioraid naoimh :
6 A dhòirt e oirnne gu
saoibhir, tre Iosa Criosd ar
Slànuighear;
7 Chum air dhuinn bhi air
ar fìreanachadh tre a ghràs-
san, gu'm bitheamaid air ar
deanamh 'n ar n-oighreachaibh
a réir dòchais na beatha mair-
eannaich.
8 *Is* fìor an ràdh so, agus
is àill leam thu thoirt dearbh-
chinnte air na nithibh sin,
chum gu'm biodh iadsan a
chreid ann an Dia, cùramach
air toiseach a bhi aca ann an
deadh oibribh : oir tha na nithe
so maith agus tarbhach do
dhaoinibh.
9 Ach seachainn ceisdean
amaideach, agus sloinnteir-
eachd, agus conspoidean, a-
gus connsachadh mu'n lagh;
oir tha iad gun tairbhe agus
dìomhain.
10 Duine a ta 'n a shaobh-
chreideach, an déigh na ceud
agus an dara comhairle diùlt :
11 Air do fhios bhi agad
gu bheil a leithid sin *do dhuine*
air a chur bun os ceann, agus
gu bheil e a' peacachadh, air
dha bhi air fhéin-dhìteadh.
12 'N uair a chuireas mi
Artemas a d' ionnsuidh, no
Tichicus, dean dìchioll air
teachd a m' ionnsuidh gu
Nicopolis: oir is ann an sin a
chuir mi romham an geamh-
radh a chaitheadh.
13 Thoir Senas am fear-
lagha agus Apollos air an agh-
aidh 's an t-slighe gu dùrachd-
ach, chum nach bi ni air bith
dh'uireasbhuidh orra.
14 Agus fòghlumadh ar
muinntir-ne mar an ceudna
deadh oibre a dheanamh gu dùr-
achdach fa chomhair ghnàth-
achadh feumail, chum nach bi
iad neo-tharbhach.
15 Tha'n dream a ta maille
rium uile a' cur fàilte ort.
Cuir fàilte orrasan le'n ion-
mhuinn sinne 's a' chreid-
imh. Gràs maille ribh uile.
Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

POL, prìosanach Iosa Criosd,
agus Timoteus *ar* bràth-
air' chum Philemoin a's ion-
mhuinn leinn, agus ar comh-
shaothraiche,
2 Agus chum Aphia ion-
mhuinn, agus Archipuis ar
comh-shaighdear, agus chum
na h-eaglais a ta ann do thigh :
3 Gràs *gu robh* dhuibh, a-
gus sìth o Dhia ar n-Athair,
agus o'n Tighearn Iosa Criosd.
4 Tha mi a' toirt buidheach-
ais do m' Dhia, a' sior-thoirt

luaidh ortsa ann am urnuigh-
ibh,
5 Air dhomh bhi cluinntinn
mu d' ghràdh, agus chreidimh,
a tha agad a thaobh an Tigh-
earna Iosa, agus a thaobh nan
uile naomh ;
6 Chum gu'm bi comh-cho-
munn do chreidimh éifeachd-
ach ann an aidmheil an uile
mhaith a tha annaibh ann an
Iosa Criosd.
7 Oir tha subhachas ro mhòr
agus comhfhurtachd againne
ann do ghràdhsa, do bhrìgh
gu bheil innigh nan naomh
air faotainn suaimhneis tromh-
ad-sa, a bhràthair.
8 Uime sin ged fheudainn
bhi ro dhàna ann an Criosd,
chum an ni a ta iomchuidh
àithneadh dhuitse,
9 Gidheadh is fearr leam
air son gràidh impidh chur
ort, air bhi dhomh mar Phòl
aosda, agus a nis mar an ceud-
na a'm' phrìosanach air son
Iosa Criosd.
10 Guidheam ort air son
mo mhic Onesimuis, a ghin
mi ann am gheimhlibh :
11 Neach a bha uair-éigin
neo-tharbhach dhuitse, ach a
nis a tha tarbhach dhuitse a-
gus dhomh-sa :
12 Neach a chuir mi air ais :
uime sin gabhsa ris mar ri m'
innigh féin.
13 Neach bu mhiann leam
a chumail maille rium féin,
chum gu'n deanadh e frith-
ealadh dhomh ann ad àite-sa,
ann an geimhlibh an t-soisgeil :
14 Ach as eugmhais t'inn-
tinn-sa cha bu toil leam ni sam
bith a dheanamh ; chum nach
biodh do mhaith-sa mar gu
b'ann a dh'aindeoin, ach o
d'thoil féin.
15 Oir theagamh gur ann
air a shon so a dh'fhàg e thu
rè tamuill, chum gu'm faigh-
eadh tu e gu siorruidh ;
16 Cha-n ann á so suas mar
sheirbhiseach, ach os ceann
seirbhisich,'n a bhràthair gràdh-
ach, gu h-àraidh dhomh-sa, a-
gus nach mò na sin dhuitse,
araon anns an fheòil, agus
anns an Tighearn ?
17 Uime sin ma mheasas tu
mise mar fhear comh-roinne,
gabh ris-san mar rium féin.
18 Agus ma rinn e eucoir ort,
no ma dhligheas e ni sam bith
dhuit, cuir sin as mo leth-sa.
19 Sgrìobh mise Pòl le m'
làimh féin *e, agus* dìolaidh mi
e : ged nach 'eil mi ag ràdh
riut, gu'n dlighear leat thu
féin os bàrr dhomh.
20 Seadh, a bhràthair, faigh-
eam gairdeachas do d' thaobh
s' an Tighearn : dean suaimh-
neach mo chridhe 's an Tigh-
earn.
21 Air dhomh bhi earbsach
à d'ùmhlachd sgrìobh mi a d'-
ionnsuidh, oir tha fhios agam
gu'n dean thusa mar an ceud-
na ni's mò na a ta mi ag ràdh.
22 Ach maille ri so ulluich
mar an ceudna fardoch air mo
shon : oir tha dòchas agam,
tre bhur n-urnuighibh-sa, gu'n
toirear mi dhuibh.
23 Tha Epaphras mo chomh-
phrìosanach ann an Iosa Criosd,

24 Marcus, Aristarchus,
Demas, Lucas, mo chomh-
luchd-oibre, a' cur fàilte ort.
25 Gràs ar Tighearna Iosa
Criosd *gu robh* maille ri 'ur
spiorad-sa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

DIA, a labhair o shean gu
minic, agus air iomadh
dòigh ris na h-aithrichibh leis
na fàidhibh,
2 Labhair e anns na làith-
ibh deireannach so ruinne tre
a Mhac, a dh'orduich e 'n a
oighre air na h-uile nithibh,
tre'n do chruthaich e fòs na
saoghail.
3 Neach air bhi dha 'n a
dhealradh *a* ghlòire-san, agus
'n a fhior ìomhaigh a phear-
sa, agus a' cumail suas nan
uile nithe le focal a chumh-
achd, 'n uair a ghlan e ar
peacanna troimh féin, shuidh
e air deas làimh na mòrachd
anns na h-àrdaibh :
4 Air dha bhi air a dhean-
amh ni's ro òirdheirce na na
h-aingil, mheud 's gu'n d'
fhuar e mar oighreachd ainm
bu ro fhearr na iadsan.
5 Oir cò do na h-aingil ris
an dubhairt e uair air bith, Is
tu mo Mhac-sa, an diugh ghin
mi tu ? agus a ris, Bithidh
mise a'm' Athair dha-san, agus
bithidh esan 'n a Mhac dhomh-
sa.
6 Agus a rìs, 'n uair a tha
e a' tabhairt a' cheud-ghin a
steach do'n t-saoghal, a ta e
ag ràdh, Agus deanadh uile
aingil Dé aoradh dha.
7 Agus a thaobh nan ain-
geal a ta e ag ràdh, Neach a ta
deanamh 'aingle 'n an spiorad-
aibh, agus a mhinisteirean
'n an lasair theine.
8 Ach ris a' Mhac *a ta e
ag ràdh, Tha* do righ-chaithir,
a Dhé, gu saoghal nan saogh-
al ; *is* slat-rìoghail ro choth-
romach slat do rìoghachd-sa :
9 Ghràdhaich thu fìreant-
achd, agus thug thu fuath do
aingidheachd; uime sin dh'ung
Dia, do Dhia-sa, thu le oladh
aoibhneis os ceann do chom-
panacha.
10 Agus, Leag thusa, a
Thighearn, bunaite na tal-
mhainn air tùs ; agus is iad na
nèamha oibre do làmh ;
11 Teirgidh iadsan, ach
mairidh tusa: agus fàsaidh
iad uile sean mar eudach ;
12 Agus fillidh tu iad mar
bhrat, agus caochlaidhear iad :
ach is tusa an ti ceudna, agus
cha-n fhàilnich do bhliadh-
nachan.
13 Ach cò do na h-ainglibh
ris an dubhairt e uair air bith,
Suidh air mo dheas-làimh, gus
an cuir mi do naimhde 'n an
stòl-chos fo d'chosaibh ?
14 Nach spiorada fritheal-

aidh iad uile, air an cur a mach
chum frithealaidh dhoibh-san
a bhios 'n an oighreachaibh air
slàinte?

CAIB. II.

UIME sin is còir dhuinn
an ro thuilleadh aire a
thoirt do na nithibh a chuala
sinn, air eagal uair sam bith
gu'n leigeamaid ruith leo.
2 Oir ma bha am focal a
labhradh le h-ainglibh seas-
mhach, agus gu'n d'fhuair gach
uile bhriseadh agus eas-ùmh-
lachd dìol-thuarasdal dligh-
each;
3 Cionnus a théid sinne as,
ma ni sinn dìmeas air slàinte
co mòr, a thòisich air tùs air
bhi air a labhairt leis an Tigh-
earn, *agus* a rinneadh dearbh-
ta dhuinne leo-san a chual *e;*
4 Air bhi do Dhia a' dean-
amh comh-fhianuis leo, araon
le comharaibh agus le h-iong-
antasaibh, agus le feartaibh
eagsamhla, agus le tiodhlac-
aibh an Spioraid naoimh, a
réir a thoile féin?
5 Oir cha do chuir e fo
cheannsal nan aingeal an
saoghal ri teachd, mu'm bheil
sinn a' labhairt.
6 Ach rinn neach fianuis
ann an ionad àraidh, ag ràdh,
Ciod e an duine gu'n cuimh-
nicheadh tu air? no mac an
duine gu'm fiosraicheadh tu e?
7 Rinn thu e rè tamuill
bhig ni's ìsle na na h-aingil;
chrùn thu e le glòir agus *le*
h-urram, agus chuir thu e os
ceann oibre do làmh:
8 Chuir thu na h-uile nithe
sìos fuidh a chosaibh. Oir
ann an cur nan uile nithe
fuidh dha, cha d'fhàg e ni air
bith gun chur fuidhe. Ach
a nis cha-n 'eil sinn a' faicinn
nan uile nithe fathast air an
cur f'a cheannsal.
9 Ach chi sinn Iosa, a rinn-
eadh rè ùine bhig ni b'ìsle na
na h-aingil, chum tre ghràs
Dé gu'm blaiseadh e bàs air
son gach uile dhuine, tre fhul-
ang a' bhàis air a chrùnadh le
glòir agus *le h*-urram.
10 Oir b'iomchuidh dhasan,
air son *am bheil* na h-uile
nithe, agus tre'*m bheil* na h-
uile nithe, ann an tabhairt
mhòran mhac chum glòire,
ceannard an slàinte a dhean-
amh foirfe tre fhulangasaibh.
11 Oir *a ta* araon an ti a
naomhaicheas, agus iadsan a
naomhaichear, uile o aon: air
an aobhar sin cha nàr leis
bràithrean a ghairm diubh,
12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'-
ainm an céill do m' bhràith-
ribh, ann am meadhon na h-
eaglais seinnidh mi cliu dhuit.
13 Agus a rìs, Cuiridh mi
mo dhòchas ann. Agus a rìs,
Feuch mise, agus a' chlann a
thug Dia dhomh.
14 Uime sin, mheud gu
bheil aig a' chloinn comh-
roinn do fheòil agus do fhuil,
ghabh esan mar an ceudna
roinn diubh sin; chum tre'n
bhàs gu'n claoidheadh e esan,
aig am bheil cumhachd a'
bhàis, 's e sin, an diabhul.
15 Agus gu'n saoradh e

iadsan a bha tre eagal a' bhàis
rè am beatha uile fo dhaorsa.
16 Oir gu deimhin cha do
ghabh e *nàdur* nan aingeal
air; ach ghabh e sìol Abra-
haim air.
17 Uime sin b'fheumail da
anns na h-uile nithibh bhi air
a dheanamh cosmhuil r'a
bhràithribh; chum gu'm biodh
e 'n a àrd-shagart tròcaireach
agus dìleas ann an nithibh a
thaobh Dhé, chum réite a
dheanamh air son pheacanna
an t-sluaigh:
18 Oir a mheud gu'n d'-
fhuiling e féin, air dha bhi
air a bhuaireadh, is comasach
e air cabhair a dheanamh orra-
san a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhràithre
naomha, *a ta* 'n 'ur luchd-
comhpairt do'n ghairm nèamh-
aidh, thugaibh fa'near Iosa
Criosd, abstol agus àrd-shag-
art ar n-aidmheil;
2 A bha dìleas dhasan a
dh'orduich e, amhuil a bha
Maois mar an ceudna 'n a
thigh-san uile.
3 Oir mheasadh gu'm b'air-
idh an *Ti* so air glòir bu mhò
na Maois, mheud gu bheil
tuilleadh urraim aig an neach
a thog an tigh, na aig an tigh
féin.
4 Oir tha gach uile thigh
air a thogail le aon éigin; ach
an ti a thog na h-uile nithe,
is e Dia.
5 Agus gu deimhin *bha*
Maois dìleas 'n a thigh-san uile
mar sheirbhiseach, chum fian-
uis air na nithibh sin a bha
gu bhi air an labhairt an déigh
sin;
6 Ach Criosd mar Mhac os
ceann a thighe féin: agus is
sinne a thigh-san, ma chumas
sinn dànachd, agus gairdeach-
as an dòchais, gu daingean gus
a' chrìoch.
7 Uime sin, mar a ta an
Spiorad naomh ag ràdh, An
diugh, ma chluinneas sibh a
ghuth,
8 Na cruaidhichibh bhur
cridhe, mar anns a' bhrosnuch-
adh, ann an là a' bhuairidh 's an
fhàsach:
9 Far an do bhuair bhur n-
aithriche mi, *agus* a dhearbh
iad mi, agus a chunnaic iad
m'oibre rè dhà fhichead bliadh-
na.
10 Uime sin bha diom orm
ris a' ghinealach sin, agus
thubhairt mi, Tha iad a ghnàth
air seacharan 'n an cridhe; a-
gus cha do ghabh iad eòlas
air mo shlighibh-sa.
11 Ionnus gu'n d'thug mi
mo mhionnan a'm' fheirg,
Nach téid iad a steach do m'
shuaimhneas.
12 Thugaibh an aire, a
bhràithre, air eagal gu'm bi
ann an aon neach agaibh droch
cridhe mi-chreidimh, ann an
tréigsinn an Dé bheò.
13 Ach earailichibh a chéile
gach aon là, am feadh a ghoir-
ear An là 'n diugh dheth; air
eagal gu'n cruaidhichear neach
air bith agaibh tre mheallltair-
eachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'n ar
luchd-comhpairt do Chriosd,
ma chumas sinn toiseach ar
muinghin gu daingean gus a'
chrìoch;
15 Am feadh a theirear,
An diugh, ma chluinneas sibh
a ghuth, na cruaidhichibh
bhur cridhe, mar anns a'
bhrosnuchadh.
16 Oir air do dhream àraidh
cluinntinn, bhrosnuich iad:
ach cha b'iadsan uile a thàin-
ig a mach as an Eiphit le
Maois.
17 Ach cò ris a bha diom
air rè dhà fhichead bliadhna?
nach ann riusan a pheacaich,
muinntir d'an do thuit an col-
uinnean anns an fhàsach?
18 Agus cò iad d'an d'thug
e a mhionnan nach rachadh
iad a steach d'a shuaimhneas,
ach dhoibhsan nach do chreid?
19 Mar so chi sinn nach
b'urrainn iad dol a steach air
son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin biodh faitcheas
oirnn, air eagal air bhi
do ghealladh dol a steach d'a
shuaimhneas air fhàgail *ag-
ainn*, gu'n tigeadh aon neach
agaibh a dhéidh-làimh air.
2 Oir shearmonaicheadh an
soisgeul duinne, amhuil *a rinn-
eadh* dhoibh-san: ach cha robh
tairbhe dhoibh anns an fhocal
a chaidh shearmonachadh, do
bhrìgh nach robh e air a
mheasgadh le creidimh anns
an dream a chual *e*.
3 Oir tha sinne a chreid a'
dol a steach do shuaimhneas,
amhuil a thubhairt e, Mar a
thug mi mo mhionnan a'm'
fheirg, Nach téid iad a steach
do m' shuaimhneas: ged bha
na h-oibre crìochnaichte o
thoiseach an t-saoghail.
4 Oir labhair e ann an ion-
ad àraidh mu'n t-seachdamh
là air an dòigh so, Agus
ghabh Dia fois air an t-seachd-
amh là o 'oibribh uile.
5 Agus anns an *ionad* so a
rìs, Cha téid iad a steach do
m' shuaimhneas.
6 Do bhrìgh uime sin gu'n
tuigear uaith so gu'n téid
dream àraidh a steach ann, a-
gus nach deachaidh an dream,
d'an do shearmonaicheadh e
air tùs, a steach air son am
mi-chreidimh;
7 A rìs, tha e 'suidheach-
adh là àraidh, ag ràdh ann an
Daibhidh, An diugh, an déigh
aimsir co fhada; mar a their-
ear, An diugh, ma chluinneas
sibh a ghuth, na cruaidhich-
ibh bhur cridhe.
8 Oir nam biodh Iosua air
toirt suaimhneis dhoibh, cha
labhradh e an déigh sin mu là
eile.
9 Uime sin dh'fhàgadh fois
fa chomhair sluaigh Dhé.
10 Oir an ti a chaidh steach
d'a shuaimhneas-san, ghabh
esan tàmh o 'oibribh-san, amh-
uil *a ghabh* Dia o 'oibribh
féin.
11 Deanamaid dìchioll uime
sin air dol a steach do'n t-
suaimhneas sin, air eagal gu'n
tuit aon neach a réir eisem-

pleir cheudna a' mhi-chreid-
imh.
12 Oir *tha* focal Dé beò a-
gus cumhachdach, agus ni's
géire na claidheamh dà fhao-
bhair air bith, a' ruigheachd
eadhon chum eadar-sgaraidh
an anama agus an spioraid,
agus nan alt agus nan smear,
agus a' toirt breth air smuaint-
ibh agus rùnaibh a' chridhe.
13 Agus cha-n 'eil creutair
sam bith nach 'eil follaiseach
'n a làthair-san: ach *a ta* na
h-uile nithe lomnochd, agus
fosgailte do shùilibh an ti
d'am feum sinn cunntas a tha-
bhairt.
14 Do bhrìgh uime sin gu
bheil againn àrd-shagart mòr,
a chaidh a steach do na nèamh-
aibh, Iosa Mac Dhé, cumam-
aid gu daingean *ar* n-aidmheil.
15 Oir cha-n 'eil àrd-shag-
art againn nach 'eil comasach
air comh-fhulangas a bhi aige
r' ar n-anmhuinneachdaibh;
ach a bhuaireadh 's na h-uile
nithibh air an dòigh cheudna
ruinne, *ach* as eugmhais peac-
aidh.
16 Thigeamaid uime sin le
dànachd gu righ-chaithir nan
gràs, chum gu faigh sinn tròc-
air, agus gu'n amais sinn air
gràs chum cabhair ann an àm
feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach uile àrd-shag-
art, air a thoirt o mheasg
dhaoine, air orduchadh air son
dhaoine ann an nithibh a
thaobh Dhé, chum gu'n toir
e suas araon tiodhlacan agus
ìobairtean air son pheacanna:
2 Neach a ta comasach air
truas a ghabhail ris an dream
a ta aineolach, agus air seach-
aran; do bhrìgh gu bheil e
féin mar an ceudna air a
chuairteachadh le h-anmhuinn-
eachd:
3 Agus air a shon so, is
còir dha ìobradh air son pheac-
anna, mar as leth an t-sluaigh,
is amhuil sin as a leth féin
mar an ceudna.
4 Agus cha ghabh aon duine
an t-urram so dha féin, ach an
ti a ta air a ghairm o Dhia,
mar *bha* Aaron:
5 Is amhuil sin, cha do
ghlòraich Criosd e féin, gu
bhi air a dheanamh 'n a àrd-
shagart; ach an ti a thubhairt
ris, Is tu mo Mhac, an diugh
ghin mi thu.
6 A réir mar a ta e ag ràdh
mar an ceudna ann an *ionad*
eile, *Is* sagart *thu* gu siorruidh
a réir orduigh Mhelchise-
deic.
7 Neach ann an làithibh
'fheòla, an déigh dha urnuigh-
ean agus athchuingean, maille
ri h-àrd-éighich agus deuraibh,
ìobradh suas do'n ti a bha
comasach air a shaoradh o'n
bhàs, agus dh'éisdeadh ris
thaobh an ni roimh an robh
eagal air.
8 Ged bu Mhac e, dh'fhògh-
luim e ùmhlachd o na nithibh
a dh'fhuiling e:
9 Agus air dha bhi air a
dheanamh foirfe, rinneadh e
'n a ùghdar slàinte shiorruidh

dhoibh-san uile a bhios ùmhal
dha;
10 Air a ghairm le Dia 'n a
àrd-shagart, a réir orduigh
Mhelchisedeic.
11 Mu'm bheil mòran ag-
ainn r'a labhairt, agus cruaidh
r'am mìneachadh; do bhrìgh
gu bheil sibh mall 'n 'ur n-éisd-
eachd.
12 Oir ged bu chòir dhuibh
a réir na h-aimsir bhi 'n 'ur
luchd-teagaisg, tha feum ag-
aibh gu'n teagaisgeadh neach
dhuibh a rìs ciod iad ceud-
thoiseacha bhriathar Dhé; a-
gus tha sibh air teachd chum
na h-inbhe sin, gur mò a ta
bainne dh'uireasbhuidh oirbh
na biadh làidir.
13 Oir gach neach a ta
'gnàthachadh bainne, tha e
neo-theòmadh air focal na
fìreantachd: oir is naoidhean
e.
14 Ach is ann do dhaoin-
ibh foirfe a bhuineas biadh
làidir, aig am bheil an ceud-
faidh, tre ghnàthachadh fada,
air an cleachdadh ri eadar-
dhealachadh a chur eadar
maith agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin air fàgail duinn
ceud-thoiseacha teagaisg
Chriosd, rachamaid air ar
n-aghaidh chum foirfeachd;
gun bhi rìs a' suidheachadh
bunaite aithreachais o oibribh
marbha, agus creidimh thaobh
Dhé,
2 *Bunaite* teagaisg nam
baisde, agus leagaidh nan làmh,
agus aiseirigh nam marbh, a-
gus breitheanais shiorruidh.
3 Agus ni sinn so, ma
cheadaicheas Dia.
4 Oir *is* eu-comasach an
dream sin a chaidh aon uair a
shoillseachadh, agus a bhlais
an tiodhlac nèamhaidh, agus
a rinneadh 'n an luchd-comh-
pairt do'n Spiorad naomh,
5 Agus a bhlais deadh
fhocal Dé, agus cumhachdan
an t-saoghail ri teachd,
6 Agus a thuit air falbh,
ath-nuadhachadh chum aith-
reachais: do bhrìgh gu bheil
iad a' ceusadh Mhic Dhé a
rìs dhoibh féin, agus 'g a chur
gu nàire fhollaisich.
7 Oir an talamh a dh'òlas a
steach an t-uisge a tha teachd
gu minic air, agus a bheir uaith
luibheanna iomchuidh do'n
dream leis an saothraichear e,
gheibh e beannachadh o Dhia:
8 Ach an talamh sin a bheir
uaith droighionn agus drisean,
tha e air a chur air cùl, agus
fagus do mhallachadh; d'an
deireadh bhi air a losgadh.
9 Ach is dearbh leinn nithe
a's fearr mu'r timchioll-sa, a
mhuinntir ionmhuinn, agus
nithe a tha dlùth do shlàinte,
ged tha sinn a' labhairt mar
so.
10 Oir cha-n 'eil Dia mi-
chothromach, gu'n dìchuimh-
nicheadh e obair agus saoth-
air bhur gràidh, a nochd sibh
a thaobh 'ainme-san, am feadh
gu'n d'rinn sibh frithealadh do
na naomhaibh, agus gu bheil
sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne
gu'n dean gach aon agaibh an
dùrachd ceudna a nochdadh,
chum làn-dearbhaidh an dòch-
ais gus a' chrìoch :

12 Chum nach bi sibh leasg,
ach 'n 'ur luchd-leanmhuinn
orrasan, a tha tre chreidimh
agus fhoighidin a' sealbhach-
adh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia
gealladh do Abraham, do
bhrìgh nach feudadh e mionn-
an a thoirt air neach bu mhò,
thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu fìrinneach,
beannaichidh mi gu mor thu,
agus ni mi ro lìonmhor thu.

15 Agus mar sin an déigh
dhasan feitheamh gu foighid-
neach, fhuair e sealbh air a'
ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir
daoine mionnan air an neach
a's mò; agus dhoibh-san is
crìoch air gach uile chonns-
achadh mionnan chum daing-
neachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia
toileach air neo-chaochluidh-
eachd a chomhairle fheuch-
ainn ni's pailte do oighreach-
aibh a' gheallaidh, dhaingnich
e le mionnaibh *e* :

18 Chum tre dhà ni neo-
chaochluidheach, anns an *robh*
e eu-comasach gu'n deanadh
Dia breug, gu'm biodh ag-
ainne comhfhurtachd làidir,
a theich chum dìdein gu greim
a dheanamh air an dòchas a
chuireadh romhainn :

19 Ni a tha againn mar
acair an anama, araon cinnt-
each agus daingean, agus a
théid a steach do'n ionad sin
a ta'n taobh stigh do'n bhrat-
roinn,

20 Far an deachaidh an
roimh-ruith-fhear a steach air
ar son-ne, *eadhon* Iosa, a rinn-
eadh 'n a àrd-shagart gu siorr-
uidh a réir orduigh Mhelchi-
sedeic.

CAIB. VII.

OIR b'e am Melchisedec so
righ Shaleim, sagart an
Dé a's ro àirde, neach a
chòinnich Abraham a' pilltinn
o àr nan ríghrean, agus a
bheannaich e ;

2 D'an d'thug Abraham
eadhon deachamh do'n uile :
neach a's e air tùs, air a eadar-
theangachadh, righ na fìreant-
achd, agus 'n a dhéigh sin mar
an ceudna, righ Shaleim, 's e
sin, righ na sìthe ;

3 Gun athair, gun mhàth-
air, gun sinnsireachd, gun tois-
each làithean, gun deireadh
beatha aige ; ach air a dhean-
amh cosmhuil ri Mac Dhé,
tha e 'fantuinn 'n a shagart gu
siorruidh.

4 A nis thugaibh an aire
cia mòr an duine so, d'an
d'thug eadhon am prìomh-ath-
air Abraham an deachamh
do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan
do chloinn Lebhi, a tha 'faot-
ainn na sagartachd, tha àith-
ne aca deachamh a thogail o'n
t-sluagh a réir an lagha, sin r'a
ràdh, o'm bràithribh féin, ged
thàinig iad a mach á leasraidh
Abrahaim :

6 Ach an ti nach 'eil air a
shloinneadh uatha-san, fhuair
e deachamh o Abraham, agus
bheannaich e esan aig an robh
na geallanna.
7 Agus gun agadh sam bith,
beannaichear an ti a's lugha
leis an ti a's fearr.
8 Agus an so tha daoine a
gheibh bàs a' faotainn deach-
aimh: ach an sin an ti aig am
bheil fianuis gu bheil e beò.
9 Agus mar a dh'fheudas
mi ràdh, fhuaradh ann an A-
braham deachamh o Lebhi
féin, a thogas an deachamh:
10 Oir bha e fathast ann an
leasraidh 'athar, an uair a
choinnich Melchisedec e.
11 A nis nan tigeadh foir-
feachd tre shagartachd nan
Lebhitheach, (oir is ann r'a
linn a thugadh an lagh do'n
t-sluagh,) ciod am feum a bha
air sagart eile éirigh a réir
orduigh Melchisedeic, agus
nach biodh e air a ghairm a
réir orduigh Aaroin?
12 Oir air do'n t-sagartachd
bhi air a h-atharrachadh, is
éigin an lagh bhi air atharr-
achadh mar an ceudna.
13 Oir an ti air an labhrar
na nithe sin, buinidh e do
thréibh eile, do nach d'rinn
aon neach frithealadh aig an
altair.
14 Oir *is* soilleir gur ann o
Iudah dh'éirich ar Tighearn,
treubh air nach do labhair
Maois ni air bith thaobh sag-
artachd.
15 Agus tha e fathast ni's
ro-shoilleire, am feadh gu'n
d'éirich sagart eile a réir cos-
lais Mhelchisedeic,
16 A rinneadh *'n a shagart*,
cha-n ann a réir lagha àithne
fheòlmhoir, ach a réir cumh-
achd beatha gun chrìoch.
17 Oir tha e 'deanamh fia-
nuis, Gur sagart thu gach linn
a réir orduigh Mhelchisedeic.
18 Oir gu deimhin tha an
àithne roimhe air a cur air cùl,
air son i bhi anmhunn agus
neo-tharbhach.
19 Oir cha d'rinn an lagh
ni sam bith foirfe, ach *rinn*
toirt a steach dòchais a's fearr
e: tre'm bheil sinn a teachd
am fagus do Dhia.
20 Agus a mheud nach
d'rinneadh sagart deth gun
mhionnaibh;
21 (Oir rinneadh sagarta
dhiubhsan as eugmhais mhi-
onnan: ach dheth-san le mi-
onnaibh, tre'n ti a thubhairt
ris, Mhionnaich an Tighearn,
agus cha ghabh e aithreachas,
Is sagart thu gu siorruidh, a
réir orduigh Mhelchisedeic;)
22 Is co mòr as sin a rinn-
eadh Iosa 'n a urras air coimh-
cheangal a's fearr.
23 Agus bha gu deimhin
mòran diubhsan 'n an sagart-
aibh, do bhrìgh gu'n do bhac-
adh dhoibh leis a' bhàs bhi
maireann:
24 Ach an *duine* so, do
bhrìgh gu mair e gu siorruidh,
tha sagartachd neo-chaoch-
luidheach aige.
25 Air an aobhar sin tha e
mar an ceudna comasach air
an dream a thig a dh'ionn-

suidh Dhé trìd-san a thèar-
nadh gu h-iomlan, do bhrìgh
gu bheil e beò gu siorruidh
gu eadar-ghuidhe a dheanamh
air an son.
26 Oir bha shamhuil sin
do àrd-shagart iomchuidh
dhuinne, *a bha* naomh, neo-
lochdach, neo-thruaillidh, air
a dhealachadh o pheacach-
aibh, agus a rinneadh ni's
àirde na na nèamha ;
27 Nach feum gach là mar
na h-àrd-shagairt ud ìobairt-
ean thoirt suas, air tùs air son
a pheacanna féin, agus an
déigh sin air son *pheacanna*
an t-sluaigh: oir rinn e so aon
uair, 's an àm a thug se e féin
mar ìobairt.
28 Oir tha an lagh a' dean-
amh àrd-shagarta do dhaoin-
ibh aig am bheil anmhuinn-
eachd ; ach focal nam mionn-
an a bha an déigh an lagha,
a' deanamh ard-shagairt do'n
Mhac, a tha air a dheanamh
iomlan gu siorruidh.

CAIB. VIII.

ANIS *is e so* suim nan
nithe a labhair sinn : Tha
shamhuil sin do àrd-shagart
againn, a tha air suidhe air
deis righ-chaithreach na mòr-
achd anns na nèamhaibh ;
2 Ministeir nan ionad
naomha, agus an fhìor phàill-
iuin, a shuidhich an Tighearn,
agus cha bu duine.
3 Oir tha gach uile àrd-
shagart air orduchadh chum
tiodhlacan agus ìobairtean a
thoirt suas: uime sin b'éigin
gu'm biodh aig an duine so
mar an ceudna ni-éigin r'a
thabhairt suas.
4 Oir nam biodh e air thal-
amh, cha bhiodh e 'n a shagart,
do bhrìgh gu bheil sagairt ann
a tha 'tabhairt suas 'thiodhlac a
réir an lagha :
5 Muinntir a tha 'deanamh
seirbhis le samhladh agus
sgàile nan nithe nèamhaidh, a
réir mar a dh'orduicheadh do
Mhaois le Dia 'n uair a bha e
air tì am pàilliun a chur suas.
Oir feuch, (a ta e ag ràdh,)
gu'n dean thu na h-uile nithe
réir an t-saimpleir a nochdadh
dhuit 's an t-sliabh.
6 Ach a nis fhuair e min-
istreileachd a's ro-fhearr, a
mheud gu bheil e mar an
ceudna 'n a eadar-mheadhonair
air coimhcheangal a's fearr, a
chaidh dhaingneachadh air
geallaibh a's fearr.
7 Oir nam biodh an ceud
choimhcheangal sin gun uir-
easbhuidh ; cha-n iarrtadh àit
do'n dara coimhcheangal.
8 Oir, a' faotainn croin
doibh, a ta e ag ràdh, Feuch
thig na làithean, (tha an Tigh-
earn ag ràdh,) anns an dean
mi coimhcheangal nuadh ri
tigh Israeil, agus ri tigh Iu-
dah :
9 Cha-n ann a réir a' choimh-
cheangail a rinn mi r'an aith-
richibh, anns an là a rug mi
air làimh orra chum an treòr-
achadh a mach á talamh na
h-Eiphit ; do bhrìgh nach
d'fhan iad ann am choimh-
cheangal, agus chuir mise

suarach iadsan, tha an Tigh-
earn ag ràdh.
10 Oir is e so an coimh-
cheangal a ni mi ri tigh Israeil
an déigh nan làithean ud, tha
an Tighearn ag ràdh; Cuiridh
mi mo reachdan 'n an inntinn,
agus sgrìobhaidh mi iad air
an cridheachaibh: agus bith-
idh mi a'm' Dhia dhoibh, agus
bithidh iadsan 'n an sluagh
dhomhsa.
11 Agus cha teagaisg iad
gach aon a choimhearsnach,
agus gach aon a bhràthair, ag
ràdh, Gabh eòlas air an Tigh-
earn: oir bithidh eòlas aca
uile orm, o'n neach a's lugha
gus an neach a's mò dhiubh.
12 Oir bithidh mise tròcair-
each d'an euceartaibh, agus
am peacanna agus an aingidh-
eachd cha chuimhnich mi ni's
mò.
13 Am feadh a ta e ag ràdh,
Coimhcheangal nuadh, rinn e'n
ceud *choimhcheangal* sean. A
nis an ni a ta aosda agus air
fàs sean, tha e fagus do dhol
as an t-sealladh.

CAIB. IX.

BHA ma seadh gu dearbh
aig a' cheud *phailliun* or-
duighean a thaobh seirbhis
Dé, agus naomh-ionad saogh-
alta.
2 Oir dheasaicheadh an
ceud phàilliun, anns an robh
an coinnleir, agus am bòrd,
agus aran na fianuis, ris an ab-
rar *an t-ionad* naomh.
3 Agus an taobh a stigh
do'n dara roinn-bhrat, am
pàilliun ris an abrar an t-ionad
a's ro naomha;
4 Anns an robh an tùiseir
òir, agus àirc a' choimhcheang-
ail air a còmhdachadh mu'n
cuairt le h-òr, anns an robh a'
phoit òir anns an robh am
mana, agus slat Aaroin a bha
fo bhlàth, agus clàir a' choimh-
cheangail;
5 Agus os a ceann, cherub-
an na glòire, a' cur sgàile air
caithir na tròcair; mu nach
urrainn sinn a nis labhairt fa
leth.
6 A nis an uair a bha na
nithe so air an cur an ordugh
mar so, chaidh na sagairt a
ghnàth a steach do'n cheud
phàilliun, a' coimhlionadh seir-
bhis *Dé.*
7 Ach do'n dara pàilliun
chaidh an t-àrd-shagart, 'n a
aonar *a steach* aon uair 's a'
bhliadhna, cha b'ann as eug-
mhais fola, a thug e suas air
a shon féin, agus *air son* seach-
arain an t-sluaigh:
8 Air bhi do'n Spiorad
naomh a' nochdadh so, nach
robh fathast an t-slighe chum
an ionaid bu ro-naomha air a
foillseachadh, am feadh a bha
an ceud phàilliun fathast 'n a
sheasamh:
9 Ni a bha 'n a shamhladh
do'n aimsir a ta làthair, anns
an robh araon tiodhlacan agus
ìobairtean air an toirt suas,
nach robh comasach air an ti
a bha deanamh na seirbhis
sin a dheanamh coimhlionta,
thaobh a choguis,
10 *An t-seirbhis* a bha mhàin

ann am biadhaibh agus ann
an deochaibh, agus ann an
iomadh gnè ionnlaid, agus
deas-ghnàthachaibh a thaobh
na feòla, a chuireadh mar uall-
aich orra gu àm an leasach-
aidh.
11 Ach air teachd do
Chriosd 'n a àrd-shagart nan
nithe maithe a bha ri teachd,
tre phàilliun bu mhò agus bu
diongmhalta, nach d'rinneadh
le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach
robh do'n togail so;
12 Agus cha b'ann tre fhuil
ghabhar agus laogh, ach tre
fhuil féin a chaidh e steach
aon uair do'n ionad naomh,
air dha saorsa shiorruidh fhaot-
ainn *dhuinne.*
13 Oir ma ni fuil tharbh,
agus ghabhar, agus luaithre
aighe air a crathadh air an
dream a bha neòghlan, an
naomhachadh chum glanaidh
na feòla;
14 Cia mòr a's mò ni fuil
Chriosd, a thug e féin suas
tre'n Spiorad shiorruidh gun
lochd do Dhia, bhur coguis-sa
ghlanadh o oibribh marbha
chum seirbhis a dheanamh
do'n Dia bheò?
15 Agus air a shon so is
esan eadar-mheadhonair an
tiomnaidh-nuaidh, ionnus tre
fhulangas a' bhàis, chum saor-
sa nan euceart *a bha* fuidh 'n
cheud thiomnadh *a chosnadh,*
gu'm faigheadh iadsan a ta air
an gairm gealladh na h-oigh-
reachd siorruidh.
16 Oir far am bheil tiom-
nadh, is éigin bàs an tiom-
naidh-fhir a bhi ann mar an
ceudna.
17 Oir a ta tiomnadh daing-
ean an déigh bàis dhaoine:
ach cha-n 'eil brìgh sam bith
ann am feadh a ta'n tiomnaidh-
fhear beò.
18 A réir sin, ni mò bha'n
ceud *thiomnadh* air a choisreag-
adh as eugmhais fola.
19 Oir an uair a labhradh
gach uile àithne réir an lagha
ris an t-sluagh uile le Maois,
air dha fuil laogh agus ghabh-
ar a ghabhail, maille ri h-uisge,
agus oluinn scarlaid, agus
hisop, chrath e iad araon air
an leabhar agus air an t-sluagh
uile,
20 Ag ràdh, 'S i so fuil an
tiomnaidh a dh'àithn Dia
dhuibh.
21 Os bàrr, chrath e mar
an ceudna an fhuil air a'
phàilliun, agus air soithichibh
na naomh-sheirbhis uile.
22 Agus is beag nach 'eil
na h-uile nithe air an glanadh
le fuil a réir an lagha; agus
as eugmhais dòrtaidh fola cha
-n 'eil maitheanas r'a fhaot-
ainn.
23 B'fheumail uime sin
gu'm biodh samhlaidh nan
nithe e ta 's na nèamhaibh air
an glanadh leo so; ach na
nithe nèamhaidh féin le ìob-
airtibh a b'fhearr na iad so:
24 Oir cha deachaidh Criosd
a steach do na h-ionadaibh
naomha làmh-dheanta, nithe
a ta 'n an samhlachas air an
fhìor *ionad;* ach do nèamh
féin, chum a nis e féin a nochd-

adh ann am fianuis Dé air ar
son-ne:
25 No fòs chum e féin ìob-
radh gu minic, mar a theid an
t-àrd-shagart gach bliadhna
steach do'n ionad naomh, le fuil
nach leis féin.
26 (Oir mar sin b'éigin
gu'm fulaingeadh e gu minic
o thoiseach an t-saoghail;) ach
a nis dh'fhoillsicheadh e aon
uair ann an deireadh an
t-saoghail, chum peacadh a
chur air cùl tre e féin ìobradh.
27 Agus amhuil a ta e air
orduchadh do dhaoinibh bàs
fhaotainn aon uair, ach 'n a
dhéigh so breitheanas:
28 Mar sin thugadh Criosd
suas aon uair a thoirt air falbh
peacanna mhòran, ach an dara
uair as eugmhais peacaidh
foillsichear e dhoibh-san aig
am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB X.

UIME sin air bhi aig an lagh
sgàile nithe maithe ri
teachd, *agus* cha-n e fìor-chos-
las nan nithe féin, cha-n 'eil e
comasach dha an dream a
thig d'a ionnsuidh a chaoidh
a dheanamh coimhlionta leis
na h-ìobairtibh sin, a bha iad
a' toirt suas o bhliadhna gu
bliadhna a ghnàth.
2 Oir an sin nach sguireadh
iad do bhi 'g an toirt suas? do
bhrìgh nach biodh aig luchd
deanamh na naomh-sheirbhis
tuilleadh coguis air bith peac-
aidh, air dhoibh bhi aon uair
air an glanadh.
3 Ach anns na *h-iobairtibh*
sin *nithear* ath-chuimhneach-
adh air na peacaibh gach
bliadhna.
4 Oir cha-n 'eil e'n comas
gu tugadh fuil tharbh agus
ghabhar peacanna air falbh.
5 Uime sin ag teachd dha
do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh,
Iobairt agus tabhartas cha
b'àill leat, ach dh'ulluich thu
corp dhomhsa:
6 Ann an ìobairtibh-loisgte,
agus ann an ìobairtibh air son
peacaidh cha robh tlachd ag-
ad:
7 An sin thubhairt mise,
Feuch, tha mi a' teachd, (ann
an rola an leabhair tha sud
sgrìobhta orm,) chum do thoil-
sa a dheanamh, O Dhé.
8 Air dha a ràdh roimh sin,
Iobairt, agus tabhartas, agus
ìobairte-loisgte, agus ìobairt
air son peacaidh cha b'àill
leat, agus cha robh do thlachd
annta, (a tha air an toirt suas
a réir an lagha;)
9 An sin thubhairt e, Feuch,
a ta mi a' teachd a dheanamh
do thoil-sa, O Dhé. Tha e
cur air cùl a' cheud ni, chum
gu'n daingnich e an dara ni.
10 Leis an toil so tha sinne
air ar naomhachadh, tre' toirt
suas cuirp Iosa Criosd aon
uair.
11 Agus tha gach uile shag-
art a' seasamh gach là, a'
frithealadh agus a' toirt suas
nan ìobairt cheudna gu minic,
nithe do nach 'eil e'n comas
a chaoidh peacanna thoirt air
falbh:
12 Ach an duine so, an

déigh dha aon ìobairt a thoirt
suas air son peacaidh, shuidh
e a chaoidh tuilleadh air deas
làimh Dhé;
13 A' feitheamh o sin suas
gus an cuirear a naimhde 'n an
stòl-chos fo 'chosaibh.
14 Oir le aon ìobairt rinn
e chaoidh foirfe iadsan a ta air
an naomhachadh.
15 Agus tha an Spiorad
naomh mar an ceudna a' dean-
amh fianuis duinne *air na nith-*
ibh so: oir an déigh dha ràdh
roimh,
16 Is e so an coimhcheang-
al a ni mi riu an déigh nan
làithean ud, tha an Tighearn
ag ràdh, Cuiridh mi mo reachd-
an 'n an cridhe, agus sgrìobh-
aidh mi iad air an inntinn:
17 Agus am peacanna agus
an eucearta cha chuimhnich
mi ni's mò.
18 A nis, far am bheil
maitheanas nan nithe so, cha-n
'eil tabhartas air son peacaidh
ann ni's mò.
19 Uime sin, a bhràithre,
do bhrìgh gu bheil dànachd
againn chum dol a steach d'on
ionad a's naomha tre fhuil
Iosa,
20 Air slighe nuaidh agus
bheò a choisrig e dhuinne,
tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh,
tre 'fheòil féin:
21 Agus do bhrìgh gu bheil
againn àrd-shagart os ceann
tighe Dhé,
22 Thigeamaid am fagus le
cridhe fìor, ann an làn dearbh-
bheachd a' chreidimh, le ar
cridheachaibh air an crath-
ghlanadh o dhroch coguis, a-
gus le ar cuirp air an nigh-
eadh le h-uisge glan.
23 Cumamaid gu daingean
aidmheil ar dòchais gun
chlaonadh, (oir is fìrinneach
an ti a gheall:)
24 Agus thugamaid an aire
d'a chéile chum ar brosnach-
adh gu gràdh, agus gu deadh
oibribh:
25 Gun bhi leigeadh dhinn
sinn féin a chruinneachadh an
ceann a chéile, mar is gnàth
le dream àraidh; ach a' comh-
airleachadh *a chéile:* agus gu
ma mòid *a ni sinn* so, gu bheil
sibh a' faicinn an là a' tarruing
am fagus.
26 Oir ma pheacaicheas
sinn do ar toil féin an déigh
dhuinn eòlas na fìrinn fhaot-
ainn, cha-n fhàgar tuilleadh
dhuinn ìobairt air son peac-
aidh,
27 Ach dùil eagalach ri
breitheanas, agus fearg theinn-
teach, a sgriosas na h-eascaird-
ean.
28 An neach a rinn tàir air
lagh Mhaois, bhàsaich e gun
tròcair, fo dhithis no thriuir
do fhianuisibh:
29 Cia mór is mò na sin
am peanas a shaoileas sibh air
am measar esan toillteanach,
a shaltair fo 'chosaibh Mac
Dhé, agus a mheas mar ni
mi-naomha fuil a' choimh-
cheangail, leis an do naomh-
aicheadh e, agus a rinn tarcuis
air Spiorad nan gràs?
30 Oir is aithne dhuinn an
Ti a thubhairt, *Is* leamsa an

dìoghaltas, agus bheir mi dìol-
adh uam, tha an Tighearn ag
ràdh: agus a rìs, Bheir an
Tighearn breth air a shluagh.
31 *Is* ni eagalach tuiteam
ann an làmhaibh an Dé bheò.
32 Ach biodh ath-chuimh-
ne agaibh air na làithibh a
chaidh seachad, anns an
d'fhuiling sibh, an déigh
dhuibh bhi air bhur soillseach-
adh, gleachda mòr fulangais;
33 Ann an cuid am feadh
a rinneadh sibh 'n 'ur ball-amh-
airc, araon tre mhaslaibh agus
thrioblaidibh; agus ann an
cuid, am feadh a rinneadh sibh
'n 'ur companaich dhoibh-san
ris an do bhuineadh mar sin.
34 Oir bha comh-fhulangas
agaibh riumsa ann am gheimh-
libh, agus ghabh sibh le luath-
ghair ri creachadh bhur maoin,
air dhuibh fios a bhi agaibh
annaibh féin gu bheil agaibh
air nèamh maoin a's fearr, a-
gus a ta maireannach.
35 Uime sin na tilgibh uaibh
bhur muinghin, aig am bheil
mòr dhiol-thuarasdal.
36 Oir a ta feum agaibh
air foighidin; chum an déigh
dhuibh toil Dé a dheanamh,
gu'm faigh sibh an gealladh.
37 Oir fathast seallan beag,
agus an ti a ta ri teachd thig
e, agus cha dean e moille.
38 A nis bithidh am fìrean
beò tre chreidimh: ach ma
philleas *neach sam bith* air ais
cha bhi aig m'anamsa tlachd
ann.
39 Ach cha-n 'eil sinne do'n
dream sin a philleas air an ais
chum sgrios; ach do'n dream
a chreideas, chum tearnaidh
an anama.

CAIB. XI.

A NIS is e creidimh brìgh
nan nithe ri'm bheil
dòchas, dearbh-chinnte nan
nithe nach faicear.
2 Oir is ann tre so a fhuair
na sinnsirean deadh theisteas.
3 Tre chreidimh tha sinn
a' tuigsinn gu'n do chruth-
aicheadh na saoghail tre fhocal
Dé, air chor as nach d'rinn-
eadh na nithe a chithear do
nithibh a bha r'am faicinn.
4 Tre chreidimh thug Abel
suas do Dhia ìobairt ni b'
fhearr na Cain, tre an d'thug-
adh teisteas dha gu'n robh e
'n a fhìrean, air bhi do Dhia
a' deanamh fianuis d'a thiodh-
lacaibh: agus tre sin, air dha
bhi marbh, tha e fathast a'
labhairt.
5 Tre chreidimh dh'atharr-
aicheadh Enoch chum nach
faiceadh e bàs; agus cha d'-
fhuaradh e, do bhrìgh gu'n
d'atharraich Dia e: oir roimh
'atharrachadh thugadh fianuis
da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.
6 Ach as eugmhais creid-
imh cha-n 'eil e'n comas a
thoileachadh: oir is éigin do'n
ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé
a chreidsinn gu bheil e ann,
agus gur e an Ti e a bheir
duais do'n dream a dh'iarras e
gu dìchiollach.
7 Tre chreidimh air do Noah
rabhadh fhaotainn o Dhia mu
thimchioll nithe nach robh idir

r'am faicinn, agus eagal, a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tèarnaidh a theaghlaich; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'n a oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'n uair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'àit an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunaitean, air am *bheil* Dia 'n a fhear-dealbhaidh agus 'n a fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sarah féin neart gu sliochd a ghabhail 'n a broinn, agus rug i leanabh an déigh dhi dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionann agus marbh, sliochd mar reulta nèimh thaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuir iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, (agus an làn-chreidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag ràdh nan nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an *dùthaich* sin, as an d'thàinig iad a mach, dh'fheudadh iad àm iomchuidh fhaghail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air *dùthaich* a's fearr, eadhon *dùthaich* nèamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Dia-san dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'ìobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, *a mhac* Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin *mhic;*

18 Ris an dubhradh, Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' meas gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbhaibh; o'n d'fhuair se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannaich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannaich Iacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseiph; agus rinn e aoradh, *a' leigeadh a chudthrom* air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach

chloinn Israeil; agus thug
e àithne mu thimchioll a
chnàmh.
23 Tre chreidimh an uair
a rugadh Maois, dh'fholaich-
eadh e tri mìosan le 'phàrant-
aibh, do bhrìgh gu'm fac iad
gu'm bu leanabh tlachdmhor
e; agus cha robh eagal orra
roimh àithne an righ.
24 Tre chreidimh air teachd
gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e
bhi air a ghairm 'n a mhac do
nighinn Pharaoh;
25 A' ròghnachadh àmh-
ghar fhulang maille ri sluagh
Dhé, roimh shòlas a' pheac-
aidh a mhealtuinn rè seal;
26 A' meas gu'm bu mhò
an saoibhreas masladh Chriosd
na ionmhais na h-Eiphit: oir
bha sùil aige ris an luach-
saoithreach.
27 Tre chreidimh thréig e'n
Eiphit, gun eagal a bhi air
roimh chorruich an righ: oir
bha e làidir 'n a inntinn, mar
neach a bha faicinn an ti a ta
neo-fhaicsinneach.
28 Tre chreidimh ghléidh
e a' chàisg, agus an dòrtadh
fola, chum nach beanadh an ti
a sgrios na ceud-ghin riusan.
29 Tre chreidimh chaidh
iad tre a' mhuir ruaidh, mar
tre thalamh tioram: ni 'n uair
a thug na h-Eiphitich ionn-
suidh air a dheanamh, bhàth-
adh iad.
30 Tre chreidimh thuit ball-
acha Iericho, an déigh bhi air
an cuairteachadh rè sheachd
làithean.
31 Is ann tre chreidimh
nach do sgriosadh Rahab an
strìopach maille riusan nach
do chreid, 'n uair a ghabh i ris
an luchd-brathaidh 'an sìth.
32 Agus ciod tuilleadh a
their mi? oir theirgeadh an
ùine dhomh ann an labhairt
mu Ghideon, Bharac, agus
Shampson, agus Iephthah,
Dhaibhidh mar an ceudna, a
gus Shamuel, agus na fàidh-
ibh:
33 Muinntir, tre chreid-
imh, a cheannsaich rìoghachd-
an, a dh'oibrich fìreantachd, a
fhuair geallanna, a dhruid
beoil leòmhan,
34 A mhùch neart teine, a
chaidh as o fhaobhar a'chlaidh-
eimh, o anmhuinneachd a rinn-
eadh neartmhor, a dh'fhàs
treun ann an cath, a chuir air
theicheadh armailte nan coimh-
each.
35 Fhuair mnài am mairbh
air an togail a rìs gu beatha:
agus chràidh-phianadh dream
eile, gun iad a ghabhail ri
saorsa; chum gu faigheadh iad
aiseirigh a b'fhearr.
36 Fhuair dream eile deuch-
ainn do fhanoidibh, agus
do sgiùrsaibh, seadh fòs, do
gheimhlibh agus do phrìosan.
37 Chlachadh iad, shàbh-
adh as a chéile iad, bhuair-
eadh iad, chuireadh gu bàs leis
a' chlaidheamh iad: chaidh
iad mu'n cuairt 'n am *fògar-
aich* ann an croicnibh choir-
ach agus ghabhar, ann an uir-
easbhuidh, ann an trioblaidibh,
ann an cràdh;
38 (Dream air nach b'airidh

an saoghal;) a' dol air seach-
aran ann am fàsaichibh, agus
air sléibhtibh, agus ann an
uamhaibh agus ann an slochd-
aibh na talmhainn.
39 Agus air dhoibh so uile
deadh theisteas fhaotainn tre
chreidimh, cha d'fhuair iad an
gealladh :
40 Air do Dhia ni éigin a's
fearr a sholar dhuinne, ionnus
nach biodh iadsan air an dean-
amh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhianuisibh, cuireamaid dhinn gach leth-trom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an réis a chuireadh romhainn,
2 Ag amharc air Iosa, ceann-
ard agus fear-crìochnaich *ar*
creidimh, neach air son an
aoibhneis a chuireadh roimhe,
a dh'fhuiling an crann-ceus-
aidh, a' cur na nàire an neo-
shuim, agus a shuidh air deis
righ-chaithreach Dé.
3 Uime sin thugaibh fa'near
esan a dh'fhuiling a shamhuil
sin do ana-cainnt o pheacaich
'n a aghaidh féin, air eagal gu'm
bi sibh sgìth agus lag ann bhur
n-inntinnibh.
4 Cha do sheas sibh fathast
gu fuil, a' cathachadh an agh-
aidh peacaidh.
5 Agus dhìchuimhnich sibh
an earail a ta labhairt ribh mar
ri cloinn, A mhic, na cuir
suarach smachdachadh an
Tighearn, agus na fannaich
'n uair a chronaichear leis thu:
6 Oir an ti a's ionmhuinn
leis an Tighearn, smachdaich-
idh se e, agus sgiùrsaidh e
gach mac ris an gabh e.
7 Ma ghiùlaineas sibh
smachdachadh, tha Dia, a'
buntuinn ribh mar ri cloinn:
oir cò am mac nach smachd-
aich an t'Athair?
8 Ach ma tha sibh as eug-
mhais smachdachaidh, d'am
bheil na h-uile 'n an luchd-
comhpairt, an sin is clann dìol-
ain sibh, agus cha chlann *dligh-
each.*
9 Os bàrr, bha againn
aithriche thaobh na feòla, a
smachdaich sinn, agus thug
sinn urram dhoibh: nach mò
gu mòr *is còir dhuinn* bhi ùmh-
al do Athair nan spiorad, a-
gus a bhi beò?
10 Oir gu deimhin smachd-
aich iadsan sinn rè beagain do
làithibh a réir an toile féin;
ach esan chum ar leas, ionnus
gu'm bitheamaid 'n ar luchd-
comhpairt d'a naomhachd.
11 Ach cha mheasar smachd-
achadh air bith am feadh a ta
e làthair sòlasach, ach doil-
gheasach: gidheadh, 'n a dhéigh
sin bheir e uaith toradh sìoch-
ail na fìreantachd, do'n dream
a ta *gu dligheach* air an
cleachdadh ris.
12 Uime sin, togaibh suas
na làmhan a ta air tuiteam
sìos agus *neartaichibh* na glùine
laga;
13 Agus deanaibh cos-
cheuma dìreach do 'ur cos-

aibh, air eagal gu'm bi an ni
sin a ta bacach air a thionnd-
adh as an t-slighe; ach gu ma
mò bhiodh e air a shlànuch-
adh.

14 Leanaibh sìth maille ris
na h-uile dhaoinibh, agus
naomhachd, ni as eugmhais
nach faic neach air bith an
Tighearn:

15 A' toirt an ro-aire, air
eagal gu'n tig neach sam bith
a dhéidh-làimh air gràs Dé;
air eagal air fàs suas do
fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n
cuir e dragh oirbh, agus le so
gu'm bi mòran air an salach-
adh:

16 Air eagal gu'm bi fear
strìopachais ann, no neach mi-
naomha sam bith, mar Esau,
a reic air son aoin ghreim bìdh
còir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fbios agaibh
'n uair a b'àill leis an déigh sin
am beannachadh a shealbh-
achadh, gu'n do dhiùltadh e:
oir cha d'fhuair e àit aith-
reachais, ged d'h'iarr se e gu
dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d'thàinig sibh
chum an t-sleibh ris am feud-
tadh beantuinn, agus a bha
losgadh le teine, no chum
duibhré, agus dorchadais, a-
gus doininn,

19 Agus fuaim na trompaid,
agus guth nam briathar, ionn-
us gu'n do ghuidh an dream a
chual e nach labhairteadh am
focal riu tuilleadh:

20 (Oir cha b'urrainn iad
an ni sin a chaidh àithneadh
dhoibh iomchar, Agus ma
bheanas fiu ainmhidh ris an
t-sliabh, clachar e, no cuirear
sleagh a mach troimhe.

21 Agus bu co uamhasach
an sealladh, as gu'n dubhairt
Maois, Tha eagal ro mhòr a-
gus crith orm:)

22 Ach tha sibh air teachd
gu sliabh Shioin, agus gu cai-
thir an Dé bheò, an Ierusalem
nèamhaidh, agus cuideachd
do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional a-
gus eaglais nan ceud-ghin, a
tha sgrìobhta 's na nèamhaibh,
agus gu Dia breitheamh nan
uile, agus gu spioradaibh nam
fìrean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadar-
mheadhonair a' choimcheang-
ail nuaidh, agus chum fola a'
chrathaidh, a tha labhairt
nithe a's fearr na *fuil* Abeil.

25 Thugaibh an aire nach
diùlt sibh esan a ta 'labhairt:
oir mur deachaidh iadsan as a
dhiùlt an ti a labhair *o Dhia
riu* air thalamh, is lugha gu
mòr na sin *a théid* sinne *as*,
ma thionndaidheas sinn air
falbh uaithe-san a ta '*labhairt* o
nèamh:

26 Neach aig an do chrath
a ghuth an talamh an sin: ach
a nis gheall e, ag ràdh, Aon
uair eile fathast crathaidh mi
cha-n e an talamh a mhàin,
ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal* so,
Aon uair eile, a' ciallachadh
atharrachaidh nan nithe sin a
ghabhas crathadh, mar nithe
a rinneadh, chum gu fanadh
na nithe nach gabh crathadh.

28 Uime sin air dhuinne
rìoghachd fhaotainn nach feu-
dar a ghluasad, biodh againn
gràs, leis an dean sinn seirbhis
gu taitneach do Dhia, le h-
urram agus eagal diadhaidh :
29 Oir a ta ar Dia-ne 'n a
theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

FANADH gràdh bràthair-
eil *agaibh.*
2 Na dearmadaibh aoidh-
eachd a thoirt do choigrich ;
oir le so thug dream àraidh
aoidheachd do ainglibh gun
fhios doibh.
3 Bithibh cuimhneachail
orrasan a tha ceangailte, mar
gu'm biodh sibh ceangailte
maille riu ; *agus* air an dream
a tha fulang anshocair, mar
mhuinntir a tha sibh féin mar
an ceudna anns a' choluinn.
4 *Tha*-m pòsadh urramach
anns na h-uile, agus an leab-
adh neo-shalach : ach air
luchd-strìopachais agus adh-
altrannais bheir Dia breth.
5 *Biodh bhur* caithe-beatha
gun sannt ; agus bithibh toil-
ichte leis na nithibh a tha
làthair agaibh : oir thubhairt
e, Cha-n fhàg, agus cha tréig
mi am feasd thu.
6 Ionnus gu'm feud sinn a
ràdh gu dàna, Is e'n Tighearn
m' fhear-cuideachaidh, agus
cha-n eagal leam aon ni a
dh'fheudas duine dheanamh
orm.
7 Bithibh cuimhneachail air
bhur cinn-iùil, a labhair ribh
focal Dé : leanaibh an creid-
imh-san, a' beachdachadh air
crìch an caithe-beatha :
8 Iosa Criosd an dé, agus
an diugh, agus gu siorruidh
an ti ceudna.
9 Na bithibh air bhur giùl-
an mu'n cuairt le teagasgaibh
eagsamhla coimheach : oir is
maith an ni an cridhe bhi air
a dhaingneachadh le gràs,
cha-n ann le biadhaibh, nithe
nach d'thug tairbhe do'n dream
a ghnàthaich iad.
10 Tha altair againne, dheth
nach 'eil còir acasan a bheag
itheadh, a tha' deanamh seirbh-
is do'n phàilliun.
11 Oir a ta cuirp nan ain-
mhidhean sin, aig am bheil
am fuil air a toirt a steach air
son peacaidh do'n ionad naomh
leis an àrd-shagart, air an losg-
adh an leth muigh do'n champ.
12 Uime sin chum gu'n
deanadh Iosa an sluagh a
naomhachadh le 'fhuil féin,
dh'fhuiling e mar an ceud-
na an taobh a muigh do'n
gheata.
13 Air an aobhar sin rach-
amaid a mach d'a ionnsuidh-
san an taobh a muigh do'n
champ, a' giùlan a mhaslaidh-
san.
14 Oir an so cha-n 'eil ag-
ainn baile a mhaireas, ach a
ta sinn ag iarraidh aoin a ta
ri teachd.
15 Uime sin trìd-san thug-
amaid suas ìobairt buidheach-
ais do Dhia a ghnàth, 's e sin,
toradh *ar* bilean, a' toirt mol-
aidh d'a ainm.
16 Ach na dìchuimhnichibh

maith a dheanamh, agus comh-
roinn a thoirt uaibh: oir a ta
an leithide sin do ìobairtibh
taitneach do Dhia.
17 Bithibh ùmhal do 'ur
cinn-iùil, agus thugaibh géill
doibh: oir tha iad ri faire air
bhur n-anamaibh, mar mhuinn-
tir d'an éigin cunntas 'thoirt
uatha: chum gu'n dean iad e
le gairdeachas, agus cha-n e
le doilgheas: oir tha so neo-
tharbhach dhuibhse.
18 Deanaibh urnuigh air
ar son-ne: oir is dòigh leinn
gu bheil deadh choguis againn,
air dhuinn bhi toileach ar
beatha a chaitheadh gu cubh-
aidh anns na h'uile nithibh.
19 Ach is mòid a ghuidh-
eam oirbh so a dheanamh,
chum gur luathaid a dh'aisig-
ear mise dhuibh.
20 A nis gu deanadh Dia
na sìthe, a thug air ais o na
marbhaibh ar Tighearn Iosa,
àrd-bhuachaill nan caorach,
tre fhuil a' choimhcheangail
shiorruidh,
21 Sibhse coimhlionta anns
gach uile dheadh obair, chum
sibh a dheanamh a thoile-san,
ag oibreachadh annaibh an ni
a ta taitneach 'n a làthair-san,
tre Iosa Criosd; dhasan *gu
robh* glòir gu saoghal nan
saoghal. Amen.
22 Agus guidheam oirbh, a
bhràithre, sibh a ghiùlan focal
na h-earalach; oir sgrìobh mi
gu h-aithghearr do 'ur n-ionn-
suidh.
23 Biodh fhios agaibh gu'n
do chuireadh ar bràthair Tim-
oteus air a chomas; maille
ris-san, ma thig e gu goirid,
chi mi sibh.
24 Cuiribh fàilte orrasan
uile a tha 'n an cinn-iùil duibh,
agus air na naoimh uile. Tha
muinntir na h-Eadailt a' cur
fàilte oirbh.
25 Gràs *gu robh* maille ribh
uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL SHEUMAIS.

CAIB. I.

THA Seumas seirbhiseach
Dé, agus an Tighearn
Iosa Criosd, a' cur beannachd
chum an dà thréibh dheug a
tha air an sgapadh o chéile.
2 Mo bhràithre, measaibh
mar an uile ghairdeachas
'n uair a thuiteas sibh ann an
iomadh gnè dheuchainnean;
3 Air dhuibh fios *so* bhi ag-
aidh, gu'n oibrich dearbhadh
bhur creidimh foighidin.
4 Ach biodh aig an fhoigh-
idin *a* h-obair dhiongmhalta
féin, chum gu'n bi sibh diong-
mhalta agus iomlan, gun uir-
easbhuidh ni sam bith.
5 Ma tha aon neach agaibh
a dh'uireasbhuidh gliocais,
iarradh e o Dhia, a bheir do
gach neach gu pailt, agus nach
dean maoidheamh; agus bheir-
ear dha e.
6 Ach iarradh e le creid-
imh, gun bhi fuidh amharus

sam bith: oir an ti a tha fuidh
amharus, is cosmhuil e ri tonn
na fairge, a shéidear le gaoith,
agus a tha air a luasgadh a
null agus a nall.
7 Oir na saoileadh an duine
sin gu'm faigh e ni air bith
o'n Tighearn.
8 Tha fear na h-inntinn
dùbailte neo-sheasmhach 'n a
uile shlighibh.
9 Deanadh am bràthair a
tha ìosal gairdeachas 'n a àrd-
achadh:
10 Ach an duine saoibhir,
'n a ìsleachadh: do bhrìgh
mar bhlàth an fheoir gu'n téid
e seachad:
11 Oir air éirigh do'n ghréin
le dian-theas, crìonaidh i am
feur, agus tuitidh a bhlàth, a-
gus théid maise a dhreach am
mugha: is amhuil sin mar an
ceudna a sheargas an duine
saoibhir 'n a shlighibh.
12 Is beannaichte an duine
a ghiùlaineas buaireadh: oir
'n uair a dhearbhar e, gheibh
e crùn na beatha, a gheall an
Tighearn do'n dream a ghràdh-
aicheas e.
13 Na abradh neach sam
bith 'n uair a bhuairear e, Tha
mi air mo bhuaireadh le Dia:
oir cha chomasach Dia a
bhuaireadh le h-olc, ni mo a
bhuaireas e neach sam bith.
14 Ach tha gach duine air
a bhuaireadh, 'n uair a thairng-
ear, agus a thàlaidhear e le
'ana-miann féin.
15 An sin air bhi do'n ana-
miann torrach, beiridh e peac-
adh: agus air do'n pheacadh
bhi air a chrìochnachadh, beir-
idh e bàs.
16 Na bithibh air bhur
mealladh, mo bhràithre gràdh-
ach.
17 Tha gach uile dheadh
thabhartas, agus gach uile
thiodhlac iomlan o'n àirde, a'
teachd a nuas o Athair na
soillse, maille ris nach 'eil ath-
arrachadh, no sgàile tionnd-
aidh.
18 O 'thoil féin ghin e sinn
le focal na fìrinn, chum gu'm
bitheamaid 'n ar gnè cheud-
toraidh d'a chreutairibh.
19 Uime sin, mo bhràithre
gràdhach, biodh gach duine
ealamh chum éisdeachd, mall
chum labhairt, mall chum
feirge:
20 Oir cha-n oibrich fearg
duine fìreantachd Dhé.
21 Uime sin cuiribh uaibh
gach uile shalachar, agus ana-
bhar mì-ruin, agus gabhaibh
do bhur n-ionnsuidh le mac-
antas am focal a tha air a
shuidheachadh annaibh, a tha
comasach air bhur n-anaman
a thèarnadh.
22 Ach bithibh-sa 'n 'ur
luchd chur an gnìomh an
fhocail, agus na b'ann 'n 'ur
luchd-éisdeachd a mhàin, 'g 'ur
mealladh féin.
23 Oir ma tha neach air
bith 'n a fhear-éisdeachd an
fhocail, agus cha-n ann 'n a
fhear-deanamh *d' a rēir*, is
cosmhuil e ri duine a tha g'
amharc air 'aghaidh nàdurra
féin ann an sgàthan:
24 Oir bheachdaich e air

féin, agus dh'imich e roimhe,
agus dhìchuimhnich e air ball
ciod an coslas duine a bh'ann
féin.
25 Ach ge b'e bheachd-
aicheas gu dùrachdach air lagh
diongmhalta na saorsa, agus a
bhuanaicheas *ann*, gun e bhi
'n a fhear-éisdeachd dearmad-
ach, ach 'n a fhear-deanamh
na h-oibre, bithidh an duine
so beannaichte 'n a dheanadas.
26 Ma shaoileas neach air
bith 'n 'ur measg gu bheil e
diadhaidh, gun bhi cur sréin
r'a theangaidh, ach a' meall-
adh a chridhe féin, *is* dìomh-
ain diadhachd an duine so.
27 'S i so an diadhachd fhìor-
ghlan agus neo-shalach am fia-
nuis Dé agus an Athar, dìll-
eachdain agus bantracha fhìos-
rachadh 'n an trioblaid, *agus*
neach 'g a choimhead féin gun
smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh ag-
aibh creidimh ar Tigh-
earna Iosa Criosd, *Tighearna*
na glòire, maille ri gnùis-
bhreth.
2 Oir ma thig a steach do
'ur coimhthional duine air am
bheil fàinne òir, ann an eud-
ach dealrach, agus gu'n tig a
steach mar an ceudna duine
bochd ann an eudach suarach;
3 Agus gu'n amhairc sibh
le meas air an duine sin air
am bheil an deadh thrusgan,
agus gu'n abair sibh ris, Suidh
thusa an so ann an àit in-
bheach; agus gu'n abair sibh
ris an *duine* bhochd, Seas thusa
an sin, no suidh an so fo stòl
mo chos:
4 Nach 'eil sibh mar sin
leth-bhretheach annaibh féin,
agus nach d'rinneadh sibh
'n 'ur breitheamhnaibh dhroch
smuainte?
5 Eisdibh, mo bhràithre
gràdhach, nach do thagh Dia
bochdan an t-saoghail so,
saoibhir ann an creidimh, a-
gus 'n an oighreachaibh air an
rìoghachd, a gheall e dhoibh-
san a ghràdhaicheas e?
6 Ach thug sibhse masladh
do'n bhochd. Nach 'eil na
daoine saoibhir ri an-tighearn-
as oirbh, agus 'g 'ur tarruing
gu caithrichibh-breitheanais?
7 Nach 'eil iad a' toirt
toibheim do'n ainm òirdheirc,
a dh'ainmichear oirbh?
8 Ma choimhlionas sibh an
lagh rìoghail a réir an sgriob-
tuir, Gràdhaich do choimh-
earsnach mar thu féin, is maith
a ni sibh:
9 Ach ma ni sibh leth-
bhreth air daoinibh, tha sibh
a' deanamh peacaidh, agus tha
sibh air bhur fàgail shìos leis
an lagh mar a luchd-brisidh.
10 Oir ge b'e neach a
choimhideas an lagh uile, a-
gus a thuislicheas ann an aon
àithne, tha e ciontach do'n
iomlan.
11 Oir an ti a thubhairt,
Na dean adhaltrannas, thu-
bhairt e mar an ceudna, Na
dean mortadh. A nis ged
nach dean thu adhaltrannas,
gidheadh ma ni thu mortadh,

rinneadh fear-brisidh an lagha dhiot.

12 Gu ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iad-san air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breith-eanas gun tròcair, nach d'rinn tròcair; agus ni tròcair gaird-eachas an aghaidh breithean-ais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urr-ainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibh-sa riu, Imichibh an sìth, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsuchadh: gidheadh nach toir sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann?*

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agamsa: nochd dhomhsa do chreid-imh as eugmhais t'oibre, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomh-ain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar n-ath-air Abraham fhireanachadh le oibribh, 'n uair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gun do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d' rinneadh creidimh iomlan le oibribh?

23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha-n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceud-na, nach robh Rahab an stríop-ach air a fìreanachadh le oib-ribh, 'n uair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spior-aid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eug-mhais oibre.

CAIB. III.

MO bhràithre, na bithidh 'n ur mòran mhaighstir-ean, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, *is* duine iomlan an ti sin,

comasach mar an ceudna air
srian a chur ris a' chorp uile.
3 Feuch, tha sinn a' cur
shrian am beul nan each, chum
gu'm bi iad ùmhal dhuinn;
agus tionndaidh sinn an corp
uile mu'n cuairt.
4 Feuch mar an ceudna na
longa, ged tha iad co mòr, a-
gus ged shéidear iad le garbh-
ghaothaibh, gidheadh tionnd-
aidhear mu'n cuairt iad le
stiùir ro bhig, ge b'e taobh
gus am miann leis ann stiùrad-
air.
5 Is amhuil sin is ball beag
an teangadh, agus ni i mòr-
uaill. Feuch, cia meud an
connadh a lasas teine beag!
6 Agus *is* teine an teang-
adh, saoghal do aingidheachd:
mar sin tha an teangadh air a
suidheachadh am measg ar
ball, ionnus gu'n salaich i an
corp gu h-iomlan, agus gu'n
las i cùrsa an nàduir; agus i
féin air a lasadh o ifrinn
7 Oir a ta gach uile ghnè
fhiadh-bheathaiche, agus eun-
laith, agus nithe snàigeach, a-
gus nithe 's an fhairge, air an
ceannsachadh; agus cheanns-
aicheadh iad leis a' chinne-
daoine:
8 Ach cha chomasach do
dhuine air bith an teangadh
cheannsachadh; *is* olc do-
chasgaidh *i*, làn do nimh
marbhtach.
9 Leatha-sa tha sinn a'
beannachadh Dhé, eadhon an
Athar; agus leatha-sa tha sinn
a' mallachadh dhaoine, a rinn-
eadh a réir cosamhlachd Dhé.
10 As an aon bheul tha
beannachadh agus mallachadh
a' teachd a mach. Mo bhràith-
re, cha chòir do na nithibh so
bhi mar so.
11 An cuir tobar a mach
as an aon sùil *uisge* milis agus
searbh?
12 Am feud craobh-fhìge,
mo bhràithre, dearcan oladh
a thoirt uaipe? no a' chraobh-
fhìona, fìgean? mar sin cha-n
fheud tobar sam bith sàile a-
gus uisge milis a thoirt uaith
araon.
13 Cò *a ta* 'n a dhuine glic
agus aig am bheil eòlas 'n 'ur
measg? nochdadh e á deadh
chaithe-beatha 'oibre féin le
ceannsachd gliocais.
14 Ach ma tha eud searbh
agus comhstri agaibh 'n 'ur
cridhe, na deanaibh uaill, agus
na deanaibh breug an aghaidh
na fìrinn.
15 Cha-n ann o'n àirde tha
'n gliocas so a' teachd a nuas,
ach *tha* e talmhaidh, collaidh,
diabhluidh.
16 Oir far am *bheil* farmad
agus comhstri, an sin *tha* buair-
eas, agus gach uile dhroch
ghnìomh.
17 Ach a ta an gliocas a
tha o'n àirde air tùs glan, an
déigh sin sìochail, ciùin, *agus*
so-chomhairlich, làn do thròc-
air agus do dheadh thoraibh,
gun leth-bhreth agus gun
cheilg.
18 Agus tha toradh na
fìreantachd air a chur ann
an sìth do luchd-deanamh na
sìthe.

CAIB. IV.

CIA as a ta coganna agus
còmhraga *a' teachd* 'n 'ur
measg? nach ann as a so, *eadh-
on* o bhur n-ana-miannaibh, a
tha cogadh ann bhur ballaibh?
2 Tha sibh a' miannachadh,
agus cha-n 'eil agaibh: tha
sibh a' marbhadh, agus a' dian-
shanntachadh, agus cha-n 'eil
e'n comas duibh ni fhaotainn:
tha sibh a' cathachadh agus a'
cogadh, gidheadh cha-n 'eil
agaibh, do bhrìgh nach 'eil
sibh ag iarraidh.
3 Tha sibh ag iarraidh, a-
gus cha-n 'eil sibh a' faotainn,
do bhrìgh gu bheil sibh ag
iarraidh gu h-olc, chum gu'n
caith sibh *e* air bhur n-ana-
miannaibh.
4 Adhaltrannacha, agus a
bhan-adhaltrannacha, nach 'eil
fhios agaibh gur naimhdeas an
aghaidh Dhé càirdeas an t-
saoghail? ge b'e air bith neach
uime sin leis an àill bhi 'n a
charaid do'n t-saoghal, tha e
'n a nàmhaid do Dhia.
5 Am bheil sibh a' smuain-
eachadh gu bheil an sgriobtuir
gu dìomhanach a' labhairt?
Tha an spiorad a tha chòmh-
nuidh annainn a' togairt gu
farmad.
6 Ach bheir e gràs a's mò
uaith: uime sin a ta e ag ràdh,
Tha Dia a' cur an aghaidh nan
uaibhreach, ach a' toirt gràis
dhoibh-san a ta iriosal.
7 Uime sin ùmhlaichibh
sibh féin do Dhia; cuiribh an
aghaidh an diabhuil, agus
teichidh e uaibh:
8 Dlùthaichibh ri Dia, agus
dlùthaichidh e ribh: glanaibh
bhur làmhan, a pheacacha, a-
gus glanaibh *bhur* cridhe, sibh-
se aig am bheil an inntinn
dhùbailte.
9 Bithibh ann an àmhghar,
agus deanaibh caoidh, agus
gul: biodh bhur gàire air a
thionndadh gu bròn, agus *bhur*
n-aoibhneas gu tuirse.
10 Irioslaichibh sibh féin
am fianuis an Tighearn, agus
àrdaichidh e sibh.
11 Na labhraibh olc mu
chéile, a bhràithre. An ti a
tha labhairt uilc m'a bhràthair,
agus a' toirt breth air a bhràth-
air, tha e labhairt uilc mu'n
lagh, agus a' toirt breth air an
lagh: ach ma tha thu 'toirt
breth air an lagh, cha-n fhear-
coimhlionaidh an lagha thu,
ach breitheamh.
12 Tha aon fhear-tabhairt
lagha ann, a's urrainn saoradh
agus sgrios: co thusa a tha
'toirt breth air neach eile
13 Imichibh a nis, sibhse
a ta ag ràdh, Théid sinn an
diugh no màireach gus a'
leithid so do bhaile, agus fan-
aidh sinn an sin rè bliadhna,
agus ni sinn ceannachd, agus
gheibh sinn buannachd:
14 'N uair nach 'eil fhios
agaibh ciod a *tharlas* air a'
mhàireach: oir ciod i bhur
beatha? is deatach i a chith-
ear rè ùine bhig, agus an
déigh sin a theid as an t-seall-
adh.
15 An àit *gu'm bu choir*
dhuibh a ràdh, Ma's toil leis

an Tighearn, bithidh sinn beò,
agus ni sinn so, no sud.
16 Ach a nis tha sibh a'
deanamh uaille as bhur ràit-
eachas fèin: is olc gach uile
shamhuil sin do uaill.
17 Uime sin dhasan d'an
aithne maith a dheanamh, a-
gus nach dean e, is peacadh e
dha.

CAIB V.

IMICHIBH a nis, a dhaoine
saoibhir, deanaibh gul a-
gus caoidh air son bhur n-àmh-
ghar a tha teachd oirbh.
2 Tha bhur saoibhreas air
truailleadh, agus bhur n-eud-
ach air itheadh leis an leom-
ann.
3 Tha bhur n-òr agus bhur
n-airgiod air meirgeadh ; agus
bithidh am meirg-san 'n a fhia-
nuis 'n 'ur n-aghaidh, agus ith-
idh i bhur feòil mar theine:
thaisg sibh ionmhas fa chomh-
air nan làithean deireannach.
4 Feuch, tha tuarasdal an
luchd-oibre, a bhuain sìos
bhur n-achaidh, ni a chumadh
uatha leibhse le féill, ag éigh-
each: agus tha glaodhaich na
muinntir a bhuain, air dol a
stigh chum cluasa Tighearna
nan sluagh.
5 Chaith sibh bhur beatha
ann an sògh air thalamh, agus
bha sibh mear; dh'altrum sibh
bhur cridheacha, mar ann an
là a' mharbhaidh.
6 Dhìt agus mharbh sibh
am fìrean, *agus* cha-n 'eil e
cur 'n 'ur n-aghaidh.
7 Uime sin, a bhràithre,
bithibh foighidneach gu teachd
an Tighearna. Feuch, feith-
idh an treabhaiche ri toradh
luachmhor na talmhainn, agus
fanaidh e gu foighidneach ris,
gus am faigh e an ceud uisge
agus an t-uisge deireannach.
8 Bithibh-sa foighidneach
mar an ceudna; socraichibh
bhur cridheacha: oir tha
teachd an Tighearn am fagus.
9 Na deanaibh gearan an
aghaidh a chéile, a bhràithre,
chum nach dìtear sibh: feuch,
tha am Breitheamh 'n a sheas-
amh aig an dorus.
10 Gabhaibh, mo bhràithre,
na fàidhean, a labhair ann an
ainm an Tighearna, 'n an eis-
empleir air anshocair fhulang,
agus air foighidin.
11 Feuch, measar sona leinn
iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala
sibh iomradh air foighidin Iob,
agus chunnaic sibh crìoch an
Tighearna; gu bheil an Tigh-
earna ro thiom-chridheach a-
gus tròcaireach.
12 Ach roimh na h-uile
nithe, mo bhràithre, na tug-
aibh mionnan, aon chuid air
nèamh, no air an talamh, no
air aon mhionnan eile: ach
gu'm b'e bhur *comhradh* Seadh,
seadh, agus Cha-n eadh, cha-n
eadh; air eagal gu'n tuit sibh
ann an dìteadh.
13 Am bheil neach sam
bith fo thrioblaid 'n 'ur measg?
deanadh e urnuigh. Am bheil
neach sam bith subhach?
seinneadh e sailm.
14 Am bheil neach sam bith
tinn 'n 'ur measg? cuireadh e

fios air seanairibh na h-eag-
lais; agus deanadh iad ur-
nuigh os a cheann, 'g a ung-
adh le h-oladh ann an ainm an
Tighearna:
15 Agus slànuichidh ur-
nuigh a' chreidimh an t-eus-
lan, agus togaidh an Tighearn
suas e; agus ma rinn e peac-
anna, maithear dha iad
16 Aidichibh *bhur* lochdan
d'a chéile, agus deanaibh urn-
uigh air son a chéile, chum
gu'n tèarnar sibh: tha mòr-
éifeachd ann an urnuigh dhùr-
achdaich an fhìrein.
17 Bu duine Elias aig an
robh comh-aigne ruinne, agus
ghuidh e gu dùrachdach gun
uisge bhi ann: agus cha d'-
thàinig uisge air an talamh rè
thri bliadhna agus shè mìosan.
18 Agus rinn e urnuigh a
rìs, agus thug nèamh uisge
uaith, agus thug an talamh a
mach a thoradh.
19 A bhràithre, ma théid
aon neach agaibh-sa air seach-
aran o'n fhìrinn, agus gu'n
iompaich neach e;
20 Biodh fhios aige, an
duine a dh'iompaicheas peac-
ach o sheacharan a shlighe,
gu'n saor e anam o bhàs, agus
gu'm folaich e mòran pheac-
anna.

Ceud Litir choitchionn an ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

PEADAR abstol Iosa
Criosd, chum nan coig-
reach a tha air an sgapadh tre
Phontus, Ghalatia, Chapado-
cia, Asia, agus Bhitinia,
2 A thaghadh a réir roimh-
eòlais Dhé an Athar, tre
naomhachadh an Spioraid,
chum ùmhlachd, agus crath-
adh fola Iosa Criosd: Gràs
agus sìth gu robh air am meud-
achadh dhuibhse.
3 Gu ma beannaichte gu
robh Dia agus Athair ar Tigh-
earna Iosa Criosd, neach a
réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-
ghin sinne gu beò-dhòchas,
tre aiseirigh Iosa Criosd o na
marbhaibh,
4 Chum oighreachd neo-
thruaillidh, agus neo-shalaich,
agus nach searg as, a tha air
a coimhead 's na mèamhaibh
dhuibhse,
5 A tha air bhur coimhead
le cumhachd Dhé tre chreid-
imh chum slàinte, a tha ull-
amh r'a foillseachadh 's an aim-
sir dheireannaich:
6 Ni anns am bheil sibh a'
deanamh mòr-ghairdeachais,
ged tha sibh a nis rè ùine bhig,
(ma's feumail e,) fo thuirse
tre iomadh buaireadh.
7 Chum gu faighear dearbh-
adh bhur creidimh, ni's luach-
mhoire gu mòr na òr a théid
am mugha, ged dhearbhar le
teine e, chum cliu, agus urr-
aim, agus glòir aig foillseach-
adh Iosa Criosd;

8 D'am bheil sibh a' toirt
gràidh, ged nach faca sibh e;
agus ged nach 'eil sibh a nis
'g a fhaicinn, air dhuibh bhi
'creidsinn ann, tha sibh a' dean-
amh mòr-gairdeachais le h-
aoibhneas air dol thar labhairt,
agus làn do ghlòir:
9 A' faotainn crìche bhur
creidimh, *eadhon* slàinte *bhur*
n-anama:
10 Slàinte mu'n d'fhiosraich
na fàidhean, agus mu'n d'rinn
iad geur-rannsachadh, muinn-
tir a rinn fàidheadaireachd
mu'n ghràs *a bha gu teachd*
do 'ur n-ionnsuidh-sa;
11 A' rannsachadh ciod
i, no ciod a' ghné aimsir a
bha Spiorad Chriosd annta-
san a' foillseachadh, 'n uair
a rinn e fianuis roimh-làimh
ar fulangasaibh Chriosd, agus
a' ghlòir a bha gu'n leann-
tuinn.
12 Muinntir d'an d'fhoill-
sicheadh, nach b'ann doibh
féin, ach dhuinne a fhritheil
iad na nithe a tha nis air an
cur an céill duibh leosan a
shearmonaich an soisgeul
duibh, leis an Spiorad naomh
a chuireadh a nuas o nèamh;
nithe air am miann leis na
h-ainglibh beachdachadh.
13 Uime sin crioslaichibh
leasraidh bhur n-inntinn, bith-
ibh measarra, agus biodh dòch-
as diongmhalta agaibh as a'
ghràs a bheirear dhuibh aig
foillseachadh Iosa Chriosd;
14 Mar chloinn ùmhal, gun
bhi 'g 'ur comh-chumadh féin
ris na h-ana-miannaibh, a bha
agaibh roimh ann an àm bhur
n-aineolais:
15 Ach a réir mar a ta esan
a ghairm sibh naomh, bithibh-
sa naomha mar an ceudna 'n 'ur
n-uile chaithe-beatha:
16 Do bhrìgh gu bheil e
sgrìobhta, Bithibh-sa naomha,
oir a ta mise naomh.
17 Agus ma ghoireas sibh
air an Athair, a bheir breth a
réir oibre gach neach, gun
chlaon-bhàigh ri neach seach
a chéile, caithibh aimsir bhur
cuairt an so le h-eagal:
18 Air dhuibh fios a bhi ag-
aibh nach do shaoradh sibh le
nithibh truaillidh, *mar a ta* air-
giod agus òr, o bhur caithe-
beatha dìomhain a thugadh
dhuibh o bhur sinnsireachd;
19 Ach le fuil luachmhoir
Chriosd, mar *fhuil* Uain gun
chron, gun smal:
20 Neach gu deimhin a roimh-
orduicheadh roimh chruthach-
adh an t-saoghail, ach a dh'-
fhoillsicheadh anns na h-aim-
siribh deireannach air bhur
sonsa;
21 Muinntir trìd-san a ta
'creidsinn ann an Dia a thog
esan o na marbhaibh, agus a
thug glòir dha, chum gu'm
biodh bhur creidimh agus bhur
muinghin ann an Dia.
22 Do bhrìgh gu'n do ghlan
sibh bhur n-anama le ùmh-
lachd a thoirt do'n fhìrinn tre
'n Spiorad, chum gràidh neo-
chealgaich do na bràithribh;
feuchaibh gu'n toir sibh gràdh
d'a chéile á cridhe glan gu
dùrachdach:

23 Air dhuibh bhi air bhur
n-ath-ghineamhuin, cha-n ann
o shìol truaillidh, ach neo-
thruaillidh, le focal an Dé bheò,
agus a mhaireas gu siorruidh.
24 Oir *tha* gach uile fheòil
mar fheur, agus uile ghlòir
dhaoine mar bhlàth an fheòir.
Seargaidh am feur, agus tuit-
idh a bhlàth dheth :
25 Ach fanaidh focal an
Tighearna gu siorruidh. Agus
is e so am focal a shearmon-
aicheadh dhuibhse anns an t-
soisgeul.

CAIB. II.

UIME sin a' cur uaibh gach
uile mhì-ruin, agus gach
uile mhealltaireachd, agus
chealg, agus fharmada, agus
gach uile ana-cainnt,
2 Mar naoidheana air an ùr-
bhreith, iarraibh bainne fìor-
ghlan an fhocail, chum as gu
fàs sibh leis ;
3 Ma's e as gu'n do bhlais
sibh gu *bheil* an Tighearn
gràsmhor.
4 A' teachd d'a ionnsuidh-
san, *mar gu* cloich bheò, a
dhiùltadh gu deimhin le daoin-
ibh, ach air a taghadh o Dhia
agus luachmhor ;
5 Tha sibhse mar an ceud-
na mar chlochaibh beò, air
bhur togail suas 'n 'ur tigh
spioradail, 'n 'ur sagartachd
naomh, chum ìobairte spior-
adail a thoirt suas, taitneach
do Dhia tre Iosa Criosd
6 Uime sin a ta so mar an
ceudna air a chur sios anns
an sgrìobtuir, Feuch, cuiridh
mi ann an Sion prìomh chlach-
oisne thaghta, luachmhor : a-
gus an ti a chreideas ann, cha
chuirear gu nàire *e*.
7 Dhuibhse uime sin a
chreideas, *tha e* luachmhor :
ach dhoibh-san a tha eas-
ùmhal, a' chlach a dhiùlt na
clachairean, rinneadh ceann
na h-oisne dith,
8 Agus clach-thuislidh, a-
gus carraig oilbheim, *dhoibh-
san* a thuislicheas air an fhoc-
al, air dhoibh bhi eas-ùmhal,
chum mar an ceudna an d'ord-
uicheadh iad.
9 Ach *is* ginealach taghta
sibhse, sagartachd rìoghail,
cinneach naomh, sluagh son-
raichte ; chum gu'n cuireadh
sibh an céill feartan an ti a
ghairm á dorchadas sibh chum
a sholuis iongantaich féin :
10 Nach *robh* uair-éigin
'n 'ur sluagh, ach a nis *is* sibh
sluagh Dhé : dream nach d'-
fhuair tròcair, ach a nis a tha
air faotainn tròcair.
11 A mhuinntir mo ghràidh,
guidheam oirbh, mar choig-
rich agus luchd-cuairt, sibh a
sheachnadh ana-mianna feòl-
mhor, a tha cogadh an agh-
aidh an anama ;
12 Air dhuibh deadh chaithe-
beatha bhi agaibh am measg
nan Cinneach ; chum an àit
olc a labhairt umaibh mar
luchd mi-ghnìomh, gu'n dean
iad o bhur deadh oibribh a
chi iad, Dia a ghlòrachadh
ann an là an fhiosrachaidh.
13 Uime sin bithibh-sa ùmhal
do gach uile riaghailt dhaoine

air son an Tighearna: ma's ann do'n righ, mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaibh, mar do'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dioghaltais air luchd-deanamh an uilc, ach chum cliu dhoibh-san a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n olc, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaichibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n righ.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhal do *'ur* maighstiribh maille ris an uile eagal, cha-n e mhàin dhoibh-san a tha maith agus ciùin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha anamèineach.

19 Oir *a ta* so cliu-thoillteannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh *a ta ann*, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'n uair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang *air a shon*, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, *tha* so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh gu'n d'fhuiling Criosd mar an ceudna air bhur son, a' fàgail eisempleir agaibh, chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'n a bheul:

23 Neach, 'n uair a chàineadh e, nach do chàin a rìs; 'n uair a dhfhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb *e féin* ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'n a chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh, gu'm bitheamaid beò do fhìreantachd: neach le a bhuillibh-san a tha sibh air bhur tèarnadh.

25 Oir bha sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig bhur n-anama.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhnài, *bithibh* ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe-beatha nam ban.

2 'N uair a bheachdaicheas iad air bhur caithe-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur breaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur

òir oirbh, agus dheadh thrusg-
an umaibh, *a' bhrèaghachd*
sin o'n leth muigh :
4 Ach duine folaichte a'
chridhe, ann an neo-thruaill-
idheachd spioraid mhacanta
agus chiùin, ni a tha ro luach-
mhor ann an sealladh Dhé.
5 Oir b'ann mar so a rinn
na mnài naomha o shean, aig
an robh am muinghin ann an
Dia, iad féin breagha, air
dhoibh bhi ùmhal d'am fear-
aibh féin ;
6 Amhuil a thug Sarah
ùmhlachd do Abraham, a'
gairm tighearna dheth : d'an
nigheana sibhse am feadh a ni
sibh gu maith, agus gun gheilt
oirbh le h-uamhas sam bith.
7 Mar an ceudna, fheara,
gabhaibh-sa còmhnuidh maille
riu a réir eòlais, a' tabhairt
urraim do'n mhnaoi mar an
soitheach a's anmhuinne, agus
mar mhuinntir a tha 'n an
comh-oighreachaibh air gràs
na beatha ; chum nach cuirear
bacadh air bhur n-urnuighibh.
8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a
dh'aon inntinn, biodh comh-
fhulangas agaibh r'a chéile
gràdhaichibh a chéile mar
bhràithre, *bithibh* truacanta,
càirdeil :
9 Na ìocaibh olc air son uilc,
no càineadh air son càinidh :
ach 'n a aghaidh sin, beannaich-
ibh ; air dhuibh fios bhi agaibh
gur ann a dh'ionnsuidh so a
ghairmeadh sibh, chum gu'n
sealbhaicheadh sibh beann-
achadh mar oighreachd :
10 Oir ge b'e le'm b'àill
beatha a ghràdhachadh, agus
làithean maithe fhaicinn, cum-
adh e a theangadh o olc, agus
a bhilean o labhairt ceilg.
11 Seachnadh e olc, agus
deanadh e maith ; iarradh e
sìth, agus leanadh e i.
12 Oir *tha* sùilean an Tigh-
earn air na fìreanaibh, agus a
chluasa fosgailte r'an urnuigh :
ach *tha* gnùis an Tighearn an
aghaidh na muinntir a ni olc.
13 Agus cò e a ni olc oirbh,
ma bhios sibh 'n ur luchd-
leanmhuiun air an ni sin a ta
maith ?
14 Ach eadhon ma dh'-
fhuilingeas sibh air sgàth fìr-
eantachd, *is* sona sibh : agus
na biodh fiamh an eagail-san
oirbh, agus na bithibh mi-
shuaimhneach ;
15 Ach naomhaichibh an
Tighearn Dia ann bhur cridh-
eachaibh : agus *bithibh* ullamh
a ghnàth chum freagradh a
thoirt, maille ri ceannsachd a-
gus eagal, do gach uile dhuine
a dh'iarras oirbh reuson an
dòchais a tha annaibh :
16 Air dhuibh deadh chog-
uis a bhi agaibh ; chum, 'n uair
a tha iad a' labhairt uilc 'n 'ur
n-aghaidh mar luchd mi-
ghnìomh, gu'n gabh iadsan
nàire, a tha toirt toibheim do
'ur deadh chaithe-beatha ann
an Criosd.
17 Oir *is* fearr, ma's e sin
toil Dé, sibh a dh'fhulang air
son maith a dheanamh, na air
son olc a dheanamh.
18 Oir dh'fhuiling Criosd
féin aon uair air son pheac-

anna, am fìrean air son nan
neo-fhìrean, (chum gu'n tug-
adh e sinne gu Dia,) air dha
bhi air e chur gu bàs 's an
fheòil, ach air a bheothachadh
tre an Spiorad :
19 Leis an deachaidh e mar
an ceudna, agus an do shear-
monaich e do na spioradaibh
ann am prìosan ;
20 A bha o shean eas-
ùmhal, 'n uair a dh'fheith fad-
fhulangas Dé aon uair ann an
làithibh Noah, am feadh a bha
àirc 'g a h-ulluchadh, anns an
robh beagan, sin r'a ràdh,
ochd anaman, air an tèarnadh
tre uisge.
21 Tha am baisteadh, mar
shamhlachas a tha comh-
fhreagradh dha so, (cha-n e cur
dhinn sal na feòla, ach freag-
radh deadh choguis thaobh
Dhé,) nis 'g ar tèarnadh-ne,
tre aiseirigh Iosa Criosd :
22 Neach air dha dol gu
nèamh, a tha air deas làimh
Dhé, air do ainglibh, agus do
uachdranachdaibh, agus do
chumhachdaibh bhi air an cur
fo 'cheannsal-san.

CAIB. IV.

UIME sin, o dh'fhuiling
Criosd air ar son-ne 's an
fheòil, armaichibh-sa mar an
ceudna sibh féin leis an inn-
tinn cheudna : oir an ti a
dh'fhuiling anns an fheòil,
sguir e do pheacadh ;
2 Chum nach caitheadh e
fuigheall 'aimsir anns an fheòil,
a réir ana-mianna dhaoine, ach
a réir toile Dé.
3 Oir is leoir dhuinn a'
chuid a chaidh seachad do
aimsir ar beatha gu toil nan
Cinneach a dheanamh, 'n uair
a shiubhail sinn ann am mac-
nus, ann an ana-miannaibh,
ann an anabharra fìona, ann
an geòcaireachd, ann am pòit-
eireachd, agus ann an ìodhol-
aoradh an-dligheach :
4 Ni anns am bheil iad a'
gabhail iongantais, do bhrìgh
nach 'eil sibhse a' ruith maille
riu anns an neo-mheasarrachd
cheudna gun tomhas, a' labh-
airt uilc *umaibh :*
5 Muinntir a bheir cunntas
dhasan, a tha ullamh gu breth
a thoirt air na beothaibh agus
air na marbhaibh.
6 Oir is ann chum na crìche
so a shearmonaicheadh an sois-
geul dhoibh-san a tha marbh
mar an ceudna, chum gu'n
tugtadh breth orra a réir
dhaoine s' an fheòil, ach gu'm
biodh iad beò a réir Dhé 's an
Spiorad.
7 Ach a ta crìoch nan uile
nithe am fagus : uime sin bith-
ibh measarra, agus deanaibh
faire chum urnuigh.
8 Agus roimh na h-uile nith-
ibh biodh agaibh teas-ghràdh
d'a chéile ; oir cuiridh gràdh
folach air mòran pheacanna.
9 Thugaibh aoidheachd d'a
chéile gun ghearan.
10 A réir mar a fhuair gach
aon an tiodhlac, *mar sin* dean-
aibh frithealadh d'a chéile,
mar dheadh stiùbhardaibh air
gràs eagsamhuil Dé.
11 Ma labhras neach sam

bith, *labhradh e* mar bhriath-
raibh Dhé; ma tha neach
sam bith ri frithealadh, *dean-
adh se e* mar o'n chomas a
bheir Dia *dha;* chum gu'm
bi Dia air a ghlòrachadh anns
na h-uile nithibh tre Iosa
Criosd: dhasan gu robh glòir
agus cumhachd gu saoghal
nan saoghal. Amen.
12 A mhuinntir mo ghràidh,
na biodh iongantas oirbh
thaobh na deuchainn theinnt-
ich, a thig oirbh chum bhur
dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-
éigin neo-ghnàthach dhuibh:
13 Ach do bhrìgh gu bheil
sibh 'n 'ur luchd-comhpairt do
fhulangasaibh Chriosd, dean-
aibh gairdeachas; chum mar
an ceudna, ann an àm foill-
seachaidh a ghlòire, gu'n dean
sibh gairdeachas le h-aoibh-
neas ro mhòr.
14 Ma mhaslaichear sibh
air son ainme Chriosd, *is* sona
sibh; oir a ta Spiorad na glòire,
agus Dhé a' gabhail còmh-
nuidh oirbh; d'an taobh-san
gu deimhin tha e 'faotainn
toibheim, ach do 'ur taobh-sa
tha e air a ghlòrachadh.
15 Ach na fuilingeadh aon
agaibh mar mhortair, no *mar*
ghaduiche, no *mar* fhear droch-
bheirt, no mar neach a ghabh-
as gnothuch ri nithibh nach
buin da.
16 Gidheadh ma *dh'fhuil-
ingeas duine* mar Chriosduidh,
na biodh nàire air; ach thug-
adh e glòir do Dhia as a leth so.
17 Oir *thàinig* an t-àm anns
an tòisich breitheanas aig tigh
Dhé: agus ma thòisicheas e
againne, ciod *is* crìoch dhoibh-
san a tha eas-ùmhal do shois-
geul Dé?
18 Agus ma's ann air éigin
a thèarnar am fìrean, c'àit an
taisbein an duine mi-dhiadh-
aidh agus peacach e féin?
19 Uime sin, an dream a
dh'fhuilingeas a réir toile Dé,
earbadh iad an anama *ris-san*
ann an deanamh maith, mar
ri Chruithear dìleas.

CAIB. V.

NA seanairean a ta 'n 'ur
measg tha mi ag carail,
air bhi dhomh féin a' m' shean-
air mar an ceudna, agus
a'm' fhianuis air fulangasaibh
Chriosd, agus mar an ceudna
a'm' fhear comhpairt do'n
ghlòir sin, a tha gu bhi air a
foillseachadh:
2 Beathaichibh treud Dhé
a tha 'n 'ur measg, 'a gabhail
cùraim *dheth,* cha-n ann a
dh'aindeoin, ach gu deònach;
cha-n ann air son buannachd
shalaich, ach le h-inntinn eal-
amh;
3 Ni mò mar thighearnaibh
os ceann oighreachd *Dhé,* ach
mar dhream a tha 'n an eis-
empleiribh do'n treud.
4 Agus an uair a dh'fhoill-
sichear an t-àrd-bhuachaill,
gheibh sibh crùn na glòire
nach searg as.
5 Mar an ceudna, a dhaoine
òga, bithibh ùmhal do na sean-
airibh: seadh, bithibh uile
ùmhal d'a chéile, agus bithibh
air bhur sgeadachadh le h-ir-

ioslachd: oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal

6 Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachd-aich Dhé, chum as gu'n àrd-aich e sibh ann an àm iom-chuidh:

7 A' tilgeadh bhur n-uile-chùraim airsan; oir a ta cùr-am aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur nàmhaid an diabhul, mar leòmhan beuchdach, ag im-eachd mu'n cuairt, a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'n a aghaidh, air dhuibh bhi daingean 's a' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha 's an t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorr-uidh tre Iosa Croisd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, iomlan sibh; gu daingnich-eadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dìl-eas, (a réir mo bharail-sa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìor-ghràs Dé, anns am bheil sibh 'n 'ur seasamh.

13 Tha *an eaglais* ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, a-gus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Criosd. Amen.

Dara Litir choitchionn an ABSTOIL PHEADAIR

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhis-each agus abstol Iosa Criosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor ceud-na ruinne, tre fhìreantachd ar Dé agus ar Slànuighir Iosa Criosd:

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bhuineas* do bheatha agus do dhiadhachd, tre eòlas an ti sin a ghairm sinn chum glòire, a-gus deadh-bheus:

4 Tre an d'thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luach-mhor, chum d'an trìd-san gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'n 'ur luchd-combpairt do nà-dur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truaillidheachd a ta

anns an t-saoghal tre ana-
miann.
5 Agus a thuilleadh air so,
air deanamh an uile dhìchill
duibhse, cuiribh ri 'ur creid-
imh, deadh-bheus; agus ri
deadh-bheus, eòlas;
6 Agus ri h-eòlas, stuaim;
agus ri stuaim, foighidin; a-
gus ri foighidin, diadhachd;
7 Agus ri diadhachd, gràdh
bràthaireil; agus ri gràdh
bràthaireil, seirc.
8 Oir ma bhios na nithe so
annaibh, agus pailte, bheir iad
oirbh gun bhi leasg, no mi-
thorrach ann an eòlas ar Tigh-
earna Iosa Criosd.
9 Ach an ti aig nach 'eil na
nithe sin, tha e dall, agus
gearr-sheallach, a' dìchuimh-
neachadh gu'n do ghlanadh e
o a sheann pheacaibh.
10 Uime sin, a bhràithre,
deanaibh tuilleadh dìchill chum
bhur gairm agus bhur tagh-
adh a dheanamh cinnteach:
oir ma ni sibh na nithe so, cha
tuit sibh a chaoidh;
11 Oir mar sin frithealar gu
pailt dhuibh slighe a steach do
rìoghachd shiorruidh ar Tigh-
earn agus ar Slànuighir Iosa
Criosd.
12 Uime sin cha dearmad
mi na nithe so ghnàth-chur an
cuimhne dhuibh, ged is aithne
dhuibh *iad*, agus ged tha sibh
air bhur daingneachadh 's an
fhìrinn a làthair.
13 Ach tha mi a' meas gur
còir, am feadh a ta mi 's a' phàill-
iun so, sibhse a bhrosnuchadh
le '*ur* cur an cuimhne:
14 Air dhomh fios a bhi
agam gur fagus dhomh àm
cur dhiom mo phàilliuin so,
amhuil a dh'fhoillsich ar Tigh-
earn Iosa Criosd dhomh.
15 Ach ni mise dìchioll,
chum an déigh dhomh siubh-
al, gu'm bi agaibh-sa gnàth-
chuimhne air na nithibh so.
16 Oir cha do lean sinne
faoin-sgeulachda a dhealbhadh
gu h-innleachdach, 'n uair a
chuir sinn an céill duibh cumh-
achd agus teachd ar Tighearn
Iosa Criosd, ach rinneadh sinn
'n ar sùil-fhianuisibh air a
mhòrachd-san.
17 Oir fhuair e o Dhia an
t-Athair urram agus glòir,
'n uair a thàinig a' shamhuil so
do ghuth d'a ionnsuidh o'n
ghlòir òirdheirc, Is e so mo
Mhac gràdhach-sa, anns am
bheil mo mhòr-thlachd.
18 Agus chuala sinne an
guth so a thàinig o nèamh,
'n uair a bha sinn maille ris air
an t'sliabh naomh.
19 Tha againn mar an ceud-
na focal fàidheadaireachd a's
cinntiche; d'am maith a ni
sibh aire a thoirt, mar do lòch-
ran a tha 'toirt soluis uaith ann
an ionad dorcha, gus an soill-
sich an là, agus an éirich an
reult-mhaidne 'n 'ur cridheach-
aibh:
20 Air dhuibh fhios so a
bhi agaibh air tùs, nach 'eil
fàidheadaireachd air bith do'n
sgriobtuir o thogradh *dhaoine*
féin.
21 Oir cha d'thàinig an
fhàidheadaireachd a réir toil

duine o shean: ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'n 'ur measg-sa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobh-chreidimh millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach: dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha-n 'eil an sgrios a' tur-chodal.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis *iad* gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorch-adais, fa chomhair breithean-ais;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochd-amh *pearsa*, searmonaiche fìr-eantachd, air dha an dìle a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh;

6 Agus a' tionndadh caith-riche Shodoim agus Gho-morrah gu luaithre, gu'n do dhìt e le léir-sgrios *iad*, 'g an deanamh 'n am ball-sampuill dhoibh-san, a bhiodh mi-dhiadhaidh an déigh sin;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am fìrean, a bha fo champar le caithe-beatha neòghloin nan aingidh:

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'n am measg, 'anam fìreanta o là gu là, le bhi 'faicinn agus a' cluinntinn *an* gnìomharan an-dligheach:)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaor-adh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra:

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheòil ann an ana-miann na neòghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd: Air dhoibh bhi an-dàna, féin thoil-eil, cha-n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san a tha ann an àrd-inbhe:

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumhachd, casaid thoi-bheumach 'n an aghaidh 'am fianuis an Tighearn.

12 Ach iadsan, mar ain-mhidhean nàdurra eu-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glac-adh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'n an truaillidh-eachd féin;

13 Agus gheibh iad tuaras-dal na h-euceirt, *mar* dhream a mheasas mar shubhachas sògh 's an là: *is* smala iad agus

aobhar-maslaidh, a' gabhail
toileachas-inntinn 'n am meall-
taireachd féin, am feadh a ta
iad air cuirmibh maille ribh;
14 Aig am bheil an sùilean
làn do adhaltrannas, agus do
nach 'eil e'n comas sgur do
pheacadh; a' mealladh anama
neo-shuidhichte; aig am bheil
an cridhe air a chleachdadh ri
gnìomharaibh sanntach; clann
nam mallachd:
15 A thréig an t-slighe
dhìreach, agus a chaidh air
seacharan, a' leantuinn slighe
Bhalaaim *mhic* Bhosoir, a
ghràdhaich duais na h-eucor-
ach;
16 Ach a fhuair achmhasan
air son 'aingidheachd: oir labh-
air an asal bhalbh le cainnt
duine, agus thoirmisg i mi-
chiall an fhàidh.
17 Is tobair gun uisge iad
so, neoil air an iomain le iom-
ghaoith: fa chomhair am bheil
duibhre an dorchadais air a
thasgaidh gu siorruidh.
18 Oir an uair a labhras iad
briathran atmhor dìomhanais,
meallaidh iad tre ana-miann-
aibh na feòla, tre mhacnus,
iadsan a chaidh gu glan as
uathasan a tha 'caitheadh am
beatha ann an seacharan:
19 A' gealltuinn saorsa
dhoibh, agus gun annta féin
ach tràillean na truaillidh-
eachd: oir ge b'e ni le 'm
buadhaichear air duine, do'n
ni sin féin tha e air a chur fo
dhaorsa.
20 Oir an déigh dhoibh dol
as o shalcharaibh an t-saoghail
tre eòlas an Tighearn agus an
t-Slànuighir Iosa Criosd, ma
bhios iad a rìs air an ribeadh
annta, agus air an cur fo ghéill,
tha an deireadh aca ni's miosa
na an toiseach.
21 Oir b'fhearr dhoibh gun
eòlas a bhi aca air slighe na
fìreantachd, na, an déigh a
h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n
àithne naomh a thugadh
dhoibh.
22 Ach thachair dhoibh a
réir an t-sean-fhocail fhìrinn-
ich, Phill am madadh air ais
chum a sgeith féin; agus, A'
mhuc a chaidh nigheadh,
chum a h-aoirneagan 's an làth-
aich.

CAIB. III.

AN dara litir so, a mhuinn-
tir mo ghràidh, tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh
a nis; annta *le chéile* tha mi a'
brosnachadh bhur n-inntinn
fhìor-ghloin le 'ur cur an
cuimhne:
2 Chum gu'm bi sibh cuimh-
neachail air na briathraibh a
labhradh roimh leis na fàidh-
ibh naomha, agus air ar n-àith-
ne-ne, abstola an Tighearn a-
gus an t-Slànuighir:
3 Air dhuibh fhios so bhi
agaibh air tùs, gu'n tig anns
na làithibh deireannach luchd-
fochaid, ag imeachd a réir an
ana-mainn féin,
4 Agus ag ràdh, C'àit am
bheil gealladh a theachd? oir
o choidil na h-aithriche, tha
na h-uile nithe a' fantuinn
mar *a bha iad* o thoiseach a'
chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air
so d'an deoin, gu'n robh na
nèamha ann o chian, agus an
talamh 'n a sheasamh as an
uisge, agus anns an uisge, tre
fhocal Dé :
6 Tre'n deachaidh an saogh-
al a bha'n sin ann a sgrios, air
teachd do'n dìlinn air.
7 Ach tha na nèamha agus
an talamh a tha nis ann, leis
an fhocal sin féin air an tasg-
aidh suas, *agus* air an gleidh-
eadh fa chomhair teine air
cheann là a' bhreitheanais, a-
gus sgrios dhaoine ain-diadh-
aidh.
8 Ach, a mhuinntir mo
ghràidh, na bithibh-sa aineol-
ach air an aon ni so, Gu *bheil*
aon là aig an Tighearn mar
mhìle bliadhna, agus mìle
bliadhna mar aon là.
9 Cha-n 'eil an Tighearn
mall a thaobh a gheallaidh,
(mar a mheasas dream àraidh
moille,) ach tha e fad fhulang-
ach do ar taobh-ne, gun toil
aige dream sam bith a bhi
caillte, ach na h-uile *dhaoine*
theachd gu h-aithreachas.
10 Ach thig là an Tighear-
na marghaduiche's an oidhche;
anns an téid na nèamha thairis
le toirm mhòir, agus *anns* an
leagh na dùile le dian-theas;
agus bithidh an talamh mar an
ceudna, agus na h-oibre a ta
air, air an losgadh suas.
11 Uime sin do bhrìgh
gu'm bi na nithe so uile air
an sgaoileadh as a chéile, ciod
a' ghnè dhaoine bu chòir a
bhi annaibh, ann an caithe-
beatha naomh, agus diadh-
achd,
12 Le sùil a bhi agaibh ris,
agus luathachadh chum teachd
là Dhé, anns am bi na nèamha
air dhoibh bhi ri theine, air
an sgaoileadh o chéile, agus
anns an leaghar na dùile le
dian-theas?
13 Gidheadh tha dùil ag-
ainne ri nèamhaibh nuadha a-
gus talamh nuadh, a réir a
gheallaidh, anns an còmhnuich
fìreantachd.
14 Uime sin, a mhuinntir
ionmhuinn, o tha dùil agaibh
ris na nithibh sin, deanaibh
bhur dìchioll chum gu faigh-
ear leis-san ann an sìth sibh,
gun smal agus neo-lochdach :
15 Agus measaibh gur
slàinte fad-fhulangas ar Tigh-
earn ; amhuil a sgrìobh ar
bràthair gràdhach Pòl mar an
ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a
réir a' ghliocais a thugadh dha ;
16 Amhuil mar 'n a litrich-
ibh uile, a' labhairt annta mu
na nithibh so : anns am bheil
cuid do nithibh do-thuigsinn,
a tha an dream a tha neo-
fhòghlumta agus neo-sheas-
mhach a' fiaradh, amhuil mar
na sgriobtuirean eile, chum
an sgrios féin.
17 Ach sibhse, a mhuinntir
mo ghràidh, o's aithne dhuibh
na nithe so roimh-làimh, thug-
aibh aire air eagal air dhuibh-
se mar an ceudna bhi air bhur
tarruing air falbh le seacharan
nan daoine ain-diadhaidh, gu'n
tuit sibh o bhur seasmhachd
féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu siorruidh. Amen.

Ceud Litir choitchionn an ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne *i*, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill dhuibhse, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Criosd.

4 Agus tha sinn a' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaith-san, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha-n 'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan 'san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Criosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'g ar mealladh féin, agus cha-n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum *ar* peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dheth-san, agus cha-n 'eil 'fhocal annainn.

CAIB. II.

MO chlann bheag, na nithe so tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Croisd am fìrean:

2 Agus is esan an ìobairtréitich air son ar peacanna; agus cha-n e air son ar peacanna a mhàin, ach mar an

ceudna air son *peacanna* an
t-saoghail uile.
3 Agus le so tha fhios ag-
ainn gur aithne dhuinn e, ma
choimhideas sinn 'àitheantan.
4 An ti a their, Is aithne
dhomh e, agus nach 'eil a'
coimhead 'àitheantan, is breug-
aire e, agus cha-n 'eil an fhìr-
inn ann.
5 Ach ge b'e choimhideas
fhocal, annsan gu deimhin
tha gràdh Dhé air a choimh-
lionadh : le so is aithne dhuinn
gu bheil sinn annsan.
6 An ti a their gu bheil e
fantuinn annsan, is còir dha-
san mar an ceudna gluasad,
eadhon mar a ghluais esan.
7 A bhràithre, cha-n 'eil mi
a' sgrìobhadh àithne nuaidh
do 'ur n-ionnsuidh, ach seann
àithne, a bha agaibh o'n tois-
each : is i an t-seann àithne
am focal a chuala sibh o thùs.
8 A rìs tha mi a' sgrìobh-
adh àithne nuaidh do 'ur n-
ionnsuidh, ni a ta fìor annsan
agus annaibh-sa : do bhrìgh
gun d'imich an dorchadas
thairis, agus gu bheil a nis an
solus fìor a' dealrachadh.
9 An ti a their gu bheil e
's an t-solus, agus a tha 'fuath-
achadh a bhràthar, tha e 's an
dorchadas gus a nis.
10 An ti aig am bheil gràdh
d'a bhràthair, tha e 'n a chòmh-
nuidh 's an t-solus, agus cha-n
'eil aobhar oilbheim air bith
ann.
11 Ach an ti a ta 'fuathach-
adh a bhràthar, tha e anns an
dorchadas, agus ag imeachd
anns an dorchadas, agus cha-n
aithne dha c'àit am bheil e 'dol,
do bhrìgh gu'n do dhall an
dorchadas a shùilean.
12 Tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, a chlann
bheag, do bhrìgh gu bheil
bhur peacanna, air am maith-
eadh dhuibh air sgàth 'ainme-
san.
13 Tha mi a' sgrìobhadh do
'ur n-ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b' aithne dhuibh
esan *a ta* o thùs. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh,
òganacha, do bhrìgh gu'n d'-
thug sibh buaidh air an droch
aon. Tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, a chlann
bheag, do bhrìgh gu'm b'aith-
ne dhuibh an t-Athair.
14 Sgrìobh mi do 'ur n-
ionnsuidh, aithriche, do bhrìgh
gu'm b'aithne dhuibh an ti *a
ta* ann o thùs. Sgrìobh mi do
'ur n-ionnsuidh, òganacha, do
bhrìgh gu bheil sibh làidir, a-
gus gu bheil focal Dhé 'n a
chòmhnuidh annaibh, agus
gu'n d'thug sibh buaidh air
an droch aon.
15 Na gràdhaichibh an
saoghal, no na nithe *a ta* 's an
t-saoghal. Ma ghràdhaicheas
neach air bith an saoghal, cha
-n 'eil gràdh an Athar ann.
16 Oir na h-uile a *ta* anns
an t-saoghal, ana-miann na
feòla, agus ana-miann nan sùl,
agus uabhar na beatha, cha-n
ann o'n Athair a tha iad, ach
o'n t-saoghal.
17 Agus siubhlaidh an saogh-
al seachad, agus 'ana-miann·

ach an ti a ni toil Dé, mairidh e chaoidh.

18 A chlann bheag, is i an aimsir dheireannach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu'n tig an t-ana-criosd, is ann mar sin a ta nis iomadh ana-criosd ann; o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i 'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach *chaidh iad a mach*, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibh-sa ungadh o'n ti naomh, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aithne dhuibh an fhìrinn; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhìrinn.

22 Cò a tha 'n a bhreugaire, ach esan a dh'àicheadhas gur e Iosa an Criosd? Is e so an t-ana-criosd, a tha 'g àicheadh an Athair agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'àicheadhas am Mac, cha-n 'eil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ni sin annaibh-sa a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, *eadhon* a' bheatha mhaireannach.

26 Sgrìobh mi na nithe so do 'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll na dream a tha 'g ur mealladh.

27 Ach tha an t-ungadh a fhuair sibh uaith-san, a' fantuinn annaibh: agus cha-n 'eil feum agaibh gu'n teagaisgeadh aon neach sibh: Ach, mar a ta an t-ungadh so féin 'g ur teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh annsan; chum 'n uair a dh'fhoillsichear e, gu'm bi dànachd againn, agus nach bi nàire oirnn 'n a làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fìreanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fìreantachd, air a bhreith uaith-san.

CAIB. III.

FEUCHAIBH, ciod a' ghné ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann Dé dhinn! uime sin cha-n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'àithne dha esan.

2 A mhuinntir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé; agus cha-n 'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn: ach a ta fhios againn, 'n uair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi

sinn cosmhuil ris; oir chi sinn
e mar a ta e.
3 Agus gach neach aig am
bheil an dòchas so ann, glan-
aidh se e féin, mar a ta esan
glan.
4 Ge b'e neach a ni peac-
adh, tha e mar an ceudna a'
briseadh an lagha: oir is e am
peacadh brìseadh an lagha.
5 Agus tha fhios agaibh
gu'n d'fhoillsicheadh esan
chum ar peacanna thoirt air
falbh; agus cha-n 'eil peacadh
sam bith annsan.
6 Gach neach a dh'fhanas
annsan, cha dean e peacadh:
ge b'e air bith a pheacaicheas,
cha-n fhac e esan, agus cha
robh eòlas aige air.
7 A chlann bheag, na meall-
adh neach air bith sibh: an
ti a ni fìreantachd is fìrean e,
mar is fìrean esan:
8 An ti a ni peacadh, is
ann o'n diabhul a ta e: oir
tha an diabhul a' peacachadh
o thùs. Is ann chum na crìche
so a dh'fhoillsicheadh Mac
Dhé, chum gu'n sgriosadh e
oibre an diabhuil.
9 Ge b'e neach a ghineadh
o Dhia, cha dean e peacadh:
oir a ta a shìolsan a' fantuinn
ann: agus cha-n 'eil e'n com-
as da peacadh a dheanamh,
do bhrìgh gu'n do ghineadh o
Dhia e.
10 An so tha clann Dé, a-
gus clann an diabhuil follais-
each: Ge b'e neach nach
dean fìreantachd, cha-n ann
o Dhia a tha e, no an ti nach
gràdhaich a bhràthair.
11 Oir is i so an teachdair-
eachd a chuala sibh o thùs,
sinn a thoirt gràidh d'a chéile:
12 Cha-n ann mar Chain, *a*
bha o'n droch aon, agus a
mharbh a bhràthair: Agus
c'ar son a mharbh se e? A
chionn gu'n robh 'oibre féin
olc, agus *oibre* a bhràthar fìr-
eanta.
13 Na biodh ioghnadh oirbh,
mo bhràithre, ged dh'fhuath-
aicheas an saoghal sibh.
14 Tha fhios againn gu'n
deachaidh sinn thairis o bhàs
gu beatha, do bhrìgh gu bheil
gràdh againn do na bràith-
ribh: an ti nach gràdhaich *a*
bhràthair, fanaidh e ann am
bàs.
15 Gach neach a dh'fhuath-
aicheas a bhràthair, is mortair
e; agus tha fhios agaibh nach
'eil aig mortair sam bith a'
bheatha mhaireannach a' fant-
uinn ann.
16 Le so is aithne dhuinn
gràdh *Dhé,* do bhrìgh gu'n
do chuir esan sìos 'anam féin
air ar son-ne: agus is còir
dhuinne *ar* n-anama féin a
chur sìos air son nam bràithre.
17 Agus ge b'e neach aig
am bheil maoin an t-saoghail
so, agus a chi a bhràthair ann
an uireasbhuidh, agus a dhruid-
eas a chridhe 'n a aghaidh
cionnus a tha gràdh Dhé a
gabhail còmhnuidh annsan?
18 Mo chlann bheag, na
gràdhaicheamaid ann am foc-
al no ann an teangaidh; ach
ann an gnìomh agus ann am
fìrinn.

19 Agus le so is aithne
dhuinn gu bheil sinn do'n fhìr-
inn, agus bheir sinn dearbh-
bheachd do 'ur cridheachaibh
'n a làthair.
20 Oir ma dhìteas ar cridhe
sinn, is mò Dia na ar cridhe,
agus is aithne dha na h-uile
nithe.
21 A mhuinntir mo ghràidh,
mur dìt ar cridhe sinn, tha
dànachd againn a thaobh
Dhé.
22 Agus ge b'e ni a dh'iarr-
as sinn, gheibh sinn uaith e,
do bhrìgh gu bheil sinn a'
coimhead 'àitheantan, agus a'
deanamh nan nithe a tha tait-
neach 'n a fhianuis-san.
23 Agus is i so 'aithne-san,
gu'n creideamaid ann an ainm
a Mhic Iosa Criosd, agus gu'n
gràdhaicheamaid a chéile, mar
a thug esan àithne dhuinn.
24 Agus an ti a choimhid-
eas 'àitheantasan, tha e 'gabh-
ail còmhnuidh ann, agus esan
annsan: agus le so is aithne
dhuinn gu bheil esan a' fuir-
each annainn, o'n Spiorad a
thug e dhuinn.

CAIB IV.

A MHUINNTIR ion-
mhuinn, na creidibh
gach uile spiorad, ach dearbh-
aibh na spioradan, an ann o
Dhia a tha iad: do bhrìgh gu
bheil mòran do fhàidhibh
bréige air dol a mach do'n
t-saoghal.
2 Le so aithnichibh Spiorad
Dhé: gach uile spiorad a
dh'aidicheas gu'n d'thàinig
Iosa Criosd 's an fheòil, is ann
o Dhia a tha e.
3 Agus gach uile spiorad
nach aidich gu bheil Iosa
Criosd air teachd 's an fheòil,
cha-n ann o Dhia a tha e; a-
gus is e so *spiorad* sin an ana-
criosd, neach a chuala sibh e
bhi teachd, agus a nis tha e
cheana anns an t-saoghal.
4 A chlann bheag, tha sibh-
se o Dhia, agus thug sibh
buaidh orra-san; do bhrìgh
gur mò esan a ta annaibh-sa,
na esan a ta anns an t-saoghal.
5 Tha iadsan o'n t-saoghal:
uime sin tha iad a' labhairt
mu'n t-saoghal, agus tha'n
saoghal ag éisdeachd riu.
6 Tha sinne o Dhia: an ti
aig am bheil eòlas air Dia,
éisdidh e ruinne; an ti nach
'eil o Dhia, cha-n éisd e ruinn.
O so aithnichidh sinn spiorad
na fírinn, agus spiorad an t-
seacharain.
7 A mhuinntir ionmhuinn,
gràdhaicheamaid a chéile: oir
is ann o Dhia tha'n gràdh; a-
gus gach neach a ghràdhaich-
eas, ghineadh o Dhia e, agus
is aithne dha Dia.
8 An ti nach gràdhaich,
cha-n aithne dha Dia; oir is
gràdh Dia.
9 An so dh'fhoillsicheadh
gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh
gu'n do chuir Dia aon-ghin
Mhic do'n t-saoghal, chum
gu'm bitheamaid beò trìd-san.
10 An so a ta gràdh, cha-n
e gu'n do ghràdhaich sinne
Dia, ach gu'n do ghràdhaich
esan sinne, agus gu'n do chuir

e a Mhac fêin *gu bhi* 'n a ìob-
airt-réitich air son ar peac-
anna.
11 A mhuinntir ionmhuinn,
ma ghràdhaich Dia sinne mar
sin, tha e mar fhiachaibh
oirnne a chéile a ghràdhach-
adh mar an ceudna.
12 Cha-n fhaca neach air
bith Dia riamh. Ma ghràdh-
aicheas sinn a chéile, tha Dia
'n a chòmhnuidh annainn, agus
tha a ghràdh air a choimhlion-
adh annainn.
13 O so is aithne dhuinn
gu bheil sinne 'n ar còmhnuidh
annsan, agus esan annainne,
do bhrìgh gu'n d'thug e dhuinn
d'a Spiorad.
14 Agus chunnaic sinn agus
tha sinn a' deanamh fianuis,
gu'n do chuir an t-Athair am
Mac uaith mar Shlànuighear
an domhain.
15 Ge b'e neach a dh'aid-
icheas gur e Iosa Mac Dhé,
tha Dia 'n a chòmhnuidh ann-
san, agus esan ann an Dia.
16 Agus fhuair sinn aithne
air agus chreid sinn an gràdh
a tha aig Dia dhuinn. Is
gràdh Dia; agus an ti a tha
fantuinn ann an gràdh, tha e
'n a chòmhnuidh ann an Dia,
agus Dia annsan.
17 An so tha ar gràdh-ne
air a dheanamh coimhlionta,
chum gu'm bi againn dànachd
ann an là a' bhreitheanais: do
bhrìgh mar a tha esan, gur
amhuil sin a tha sinne anns an
t-saoghal so.
18 Cha-n 'eil eagal ann an
gràdh; ach tilgidh gràdh
diongmhalta an t-eagal a
mach; do bhrìgh gu bheil pian
's an eagal: an ti a tha eagal-
ach, cha d'rinneadh coimh-
lionta ann an gràdh e.
19 Tha gràdh againne dha-
san, do bhrìgh gu'n do ghràdh-
aich esan sinne an toiseach.
20 Ma their neach, Tha
gràdh agam do Dhia, agus
fuath aige d'a bhràthair, is
breugaire e: oir an ti nach
gràdhaich a bhràthair a chunn-
aic e, cionnus a dh'fheudas e
Dia nach fac e a ghràdhach-
adh?
21 Agus an àithne so tha ag-
ainn uaith-san, An ti a ghràdh-
aicheas Dia, gu'n gràdhaich e
a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

GE b'e neach a chreideas
gur e Iosa an Criosd,
ghineadh o Dhia e; agus ge
b'e ghràdhaicheas an ti a ghin,
gràdhaichidh e mar an ceudna
an ti a ghineadh leis.
2 O so is aithne dhuinn gu
bheil gràdh againn do chloinn
Dé, 'n uair a ghràdhaicheas
sinn Dia, agus a choimhideas
sinn 'àitheantan.
3 Oir is e so gràdh Dhé,
sinn a choimhead 'àitheantan:
agus cha-n 'eil 'àitheantansan
trom.
4 Oir gach uile ni a ghin-
ear o Dhia, bheir e buaidh air
an t-saoghal: agus is i so a'
bhuaidh a bhuadhaicheas air
an t-saoghal, *eadhon* ar creid-
imh-ne.
5 Cò an ti a bhuadhaicheas

air an t-saoghal, ach esan a tha
'creidsinn gur e Iosa Mac
Dhé.
6 Is e so esan a thàinig tre
uisge agus tre fhuil, Iosa
Criosd ; cha-n e tre uisge a
mhàin, ach tre uisge agus fuil:
agus is e an Spiorad a ni fia-
nuis, do bhrìgh gur fìrinn an
Spiorad.
7 Oir tha triuir a tha 'dean-
amh fianuis air nèamh, an
t-Athair, am Focal, agus an
Spiorad naomh: agus an triuir
sin is aon iad.
8 Agus tha triuir a tha
'deanamh fianuis air an talamh,
an Spiorad, agus an t-uisge,
agus an fhuil: agus thig an
triuir sin r'a chéile ann an aon.
9 Ma ghabhas sinn ri fia-
nuis dhaoine, 's i fianuis Dé a's
mò: oir is i so fianuis Dé, a
thug e mu thimchioll a Mhic.
10 An ti a chreideas ann
am Mac Dhé, tha'n fhianuis
aige ann féin: an ti nach creid
Dia, rinn e breugaire dheth,
do bhrìgh nach do chreid e
an fhianuis a rinn Dia mu
thimchioll a Mhic.
11 Agus is i so an fhianuis,
gu'n d'thug Dia dhuinn beatha
mhaireannach : agus tha a'
bheatha so 'n a Mhac.
12 An ti aig am bheil am
Mac, tha beatha aige: an ti
aige nach 'eil Mac Dhé, cha-n
'eil beatha aige.
13 Na nithe so sgrìobh mi
do 'ur n-ionnsuidh, a tha creid-
sinn ann an ainm Mhic Dhé;
chum gu'm bi fios agaibh gu
bheil a' bheatha mhaireannach
agaibh, agus chum gu'n creid
sibh ann an ainm Mhic Dhé.
14 Agus is e so an dòchas
a ta againn annsan, ma dh'iarr-
as sinn ni sam bith a réir a
thoile, gu'n éisd e ruinn.
15 Agus ma ta fhios againn
gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a
dh'iarras sinn, tha fhios ag-
ainn gu bheil ar n-iarrtuis a
dh'iarr sinn air againn.
16 Ma chi neach sam bith
a bhràthair a' peacachadh
peacaidh nach 'eil a chum
bàis, iarraidh e, agus bheir e
beatha dha, dhoibh-san nach
'eil a' peacachadh chum bàis.
Tha peacadh chum bàis ann :
a thaobh sin, cha-n 'eil mi ag
ràdh gur còir dha guidheadh.
17 Is peacadh gach uile
eucoir : agus tha peacadh ann
nach 'eil a chum bàis.
18 Tha fhios againn ge b'e
neach a ghineadh le Dia, nach
peacaich e; ach an ti a ghin-
eadh o Dhia, coimhididh se e
féin, agus cha bhean an droch
aon ris.
19 Tha fhios againn gur ann
o Dhia a tha sinne, agus tha'n
saoghal uile 'n a luidhe 's an olc.
20 Agus tha fhios againn
gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus
gu'n d'thug e tuigse dhuinn,
chum gu'm b'aithne dhuinn
esan a ta fìor: agus tha sinne
annsan a ta fìor, ann a Mhac
Iosa Criosd. Is e so an Dia
fìor, agus a' bheatha mhair-
eannach.
21 A chlann bheag, coimh-
idibh sibh féin o ìodholaibh.
Amen.

Dara Litir an ABSTOIL EOIN.

AN seanair chum na ban-
tighearna taghta, agus
chum a cloinne, a's ionmhuinn
leamsa anns an fhìrinn; a-
gus cha-n ann leamsa mhàin,
ach leosan uile mar an ceud-
na a ghabh eòlas air an fhìr-
inn;
2 Air son na fìrinn a tha
'n a còmhnuidh annainne, a-
gus a bhios maille ruinn gu
bràth:
3 Gràs, tròcair, *agus* sìth
gu robh maille ribh o Dhia an
t-Athair, agus o'n Tighearn
Iosa Criosd Mac an Athar,
ann am fìrinn agus ann an
gràdh.
4 Bha gairdeachas mòr orm,
do bhrìgh gu'n d'fhuair mi
do d' chloinn-sa ag imeachd
anns an fhìrinn, a réir mar a
fhuair sinne àithne o'n Ath-
air.
5 Agus a nis guidheam ort,
a bhan-tighearn, cha-n e mar
gu'n sgrìobhainn àithne nuadh
a d'ionnsuidh, ach *an aithne* a
bha againn o thùs, gu'n gràdh-
aicheamaid a chéile.
6 Agus is e so an gràdh,
gu'n imicheamaid a réir 'àith-
eanta-san. 'S i so an àithne,
mar a chuala sibh o thùs, gu'n
imicheadh sibh innte.
7 Oir tha mòran mheallltair-
ean air teachd a steach do'n
t-saoghal, nach 'eil ag aid-
eachadh gu bheil Criosd air
teachd 's an fheòil. Is meallt-
air so agus ana-criosd.
8 Thugaibh aire dhuibh
féin, nach caill sinn na nithe
sin a shaothraich sinn, ach gu
faigh sinn làn-duais.
9 Ge b'e neach a bhriseas
an lagh, agus nach fan ann
an teagasg Chriosd, cha-n 'eil
Dia aige: an ti a dh'fhanas
ann an teagasg Chriosd, tha
araon an t-Athair agus am
Mac aige.
10 Ma thig neach air bith
do 'ur n-ionnsuidh, agus nach
toir e an teagasg so leis, na
gabhaibh e steach do '*ur* tigh,
agus na abraibh ris, Gu ma
subhach dhuit.
11 Oir ge b'e neach a their
ris, Gu ma subhach dhuit, tha
comhpairt aige d'a dhroch oib-
ribh.
12 Air dhomh mòran a bhi
agam r'a sgrìobhadh do 'ur
n-ionnsuidh, cha b'àill leam
sgrìobhadh le paipeir agus
dubh; ach tha dòchas agam
teachd do 'ur n-ionnsuidh, a-
gus labhairt beul ri beul, chum
gu'm bi ar gairdeachas coimh-
lionta.
13 Tha clann do pheathar
taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

AN seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam 's an fhìrinn.

2 A *bhràthair* ghràdhaich, 's e mo ghuidheadh thaobh gach uile ni gu 'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t'anam.

3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'n uair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annadsa, mar a ta thusa ag imeachd 's an fhìrinn.

4 Cha-n 'eil gairdeachas agam a's mò na bhi 'cluinntinn gu bheil mo chlann ag imeachd 's an fhìrinn.

5 A *bhràthair* ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a ta thu 'deanamh do na bràithribh, agus do choigrich ;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais : ma bheir thu air an aghaidh iad 'n an slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu :

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin tha e mar fhiachaibh oirnne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'n ar comh-shaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Sgrìobh mi chum na h-eaglais : ach cha ghabh Diotrephes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'n am measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'n ar n-aghaidh le briathraibh aingidh : agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b'àill, agus 'g an tilgeadh mach as an eaglais.

11 A *bhràthair* ghràdhaich, na lean an ni a ta olc, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e ; ach an ti a ni olc, cha-n fhac e Dia.

12 Tha deadh theisteas air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin : agus tha sinne *mar an ceudna* a' deanamh fianuis ; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.

13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha-n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a d'ionnsuidh :

14 Ach tha dòchas agam t-fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

Litir choitchionn an ABSTOIL IUDAIS.

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naombhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm :

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.

3 A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll a dheanamh chum sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn, b'fheumail domh sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, 'g 'ur n-earalachadh sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir ghoid daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimh o shean chum an dìtidh so, *daoine* mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a's aon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh á tır na h-Eiphit, a sgrios e an déigh sin an dream nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an geimhlibh siorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorrah, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuinn feòla coimhich, air an cur suas 'n am ball-sampuill, a' fulang dioghaltais teine shiorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tàir air uchdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'n uair a chathaich e an aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'n a aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha'n dream sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh : ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'g an truailleadh féin annta.

11 Is an-aoibhin doibh ! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bha-

laaim air ghaol tuarasdail, a-
gus sgriosadh iad ann an ana-
cainnt cheannaircich Chore.
12 Is smala iad sin ann bhur
cuirmibh gràidh, 'n uair a tha
iad air cuirmibh maille ribh,
'g am beathachadh féin gun
eagal: *is* neòil *iad* gun uisge,
air an giùlan mu'n cuairt le
gaothaibh; craobhan searg-
mheasach, gun toradh; dà
uair marbh, air an spìonadh as
am freumhaibh;
13 Garbh thonna na fairge,
a sgeitheas an nàire féin mar
chobhar; reulta seachranach,
d'am bheil duibhre an dorch-
adais gu siorruidh air a thasg-
aidh.
14 Agus rinn Enoch mar
an ceudna, an seachdamh *pear-
sa* o Adhamh, fàidheadair-
eachd orra sin, ag ràdh, Feuch,
tha'n Tighearn a' teachd le
deich mìle d'a naomhaibh,
15 A dheanamh breithean-
ais air na h-uile, agus chum
iadsan uile a tha mi-dhiadh-
aidh 'n am measg fhàgail ris, a
thaobh an uile ghnìomhara
mi-dhiadhaidh a rinn iad gu
mi-dhiadhaidh, agus a thaobh
an uile *bhriathar* cruaidhe, a
labhair peacaich mi-dhiadh-
aidh 'n a aghaidh.
16 Is luchd cànrain agus
gearain an dream so, a tha 'g
imeachd a réir an ana-miann
féin; agus tha'm beul a' labh-
airt *bhriathar* atmhor, agus
iad a' gabhail iongantais do
phearsaibh dhaoine air sgàth
buannachd.
17 Ach cuimhnichibh-sa, a
mhuinntir mo ghràidh, na foc-
ail a labhradh roimh le abstol-
aibh ar Tighearna Iosa Criosd;
18 Mar a thubhairt iad ribh,
gu'm biodh anns an aimsir
dheireannaich luchd-fanoid, a
ghluaiseadh a réir an ana-mi-
anna mi-dhiadhaidh féin.
19 'S iad sin an dream a
sgaras iad féin o *chàch*, coll-
aidh, gun an Spiorad aca.
20 Ach air bhi dhuibhse, a
mhuinntir ionmhuinn, 'gur tog-
ail féin suas ann bhur creid-
imh ro naomha, a' deanamh
urnuigh 's an Spiorad naomh,
21 Coimhidibh sibh féin ann
an gràdh Dhé, le sùil ri tròc-
air ar Tighearna Iosa Criosd
chum na beatha maireannaich.
22 Agus gabhaibh truas do
dhream àraidh, a' deanamh
eadar-dhealachaidh:
23 Agus tèarnaibh dream
eile le h-eagal, 'g an spìonadh
as an teine; a' fuathachadh
eadhon an eudaich air am
bheil smal na feòla.
24 A nis dhasan a tha com-
asach air bhur gleidheadh o
thuisleadh, agus *bhur* cur gu
neo-lochdach an làthair a
ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr,
25 Do'n Dia a ta mhàin
glic, ar Slànuighear, *gu robh*
glòir agus mòralachd, neart
agus cumhachd, a nis agus air
feadh nan uile linn. Amen.

TAISBEAN EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

TAISBEAN Iosa Criosd, a
thug Dia dha, a dh'fhoill-
seachadh d'a sheirbhisich nithe
a's éigin teachd gu crìch ann
an ùine ghearr; agus chuir e
teachdaireachd uaith, agus le
'aingeal féin dh'fhoillsich e
iad d'a sheirbhiseach Eoin:
2 A rinn fianuis air focal
Dé, agus air teisteas Iosa
Criosd, agus air gach ni a
chunnaic e.
3 *Is* beannaichte an ti a
leughas, agus iadsan a dh'-
éisdeas ri briathraibh na fàidh-
eadaireachd so, agus a choimh-
ideas na nithe a tha sgrìobhta
innte: oir tha'n t-àm am fagus.
4 EOIN chum nan seachd
eaglaisean a ta 's an
Asia: Gràs dhuibh, agus sìth
o'n Ti a ta, agus a bha, agus
a ta ri teachd; agus o na
seachd spioradaibh a tha 'm
fianuis a righ-chaithreach-san;
5 Agus o Iosa Criosd, an
fhianuis fhìor, an ceud-ghin
o na marbhaibh, agus uachd-
aran rìghre na talmhainn:
Dhasan a ghràdhaich sinn, a-
gus, a dh'ionnlaid sinn o ar
peacaibh 'n a fhuil féin,
6 Agus a rinn rìghre dhinn
agus sagairt do Dhia agus d'a
Athair-san; dhasan *gu robh*
glòir agus cumhachd gu saogh-
al nan saoghal. Amen.
7 Feuch, tha e teachd le
neulaibh; agus chi gach sùil
e, agus iadsan *mar an ceudna*
a lot e: agus ni uile threubha
na talmhainn caoidhair a shon-
san: gu ma h-amhluidh a
bhitheas. Amen.
8 Is mise Alpha agus Omega,
an toiseach agus an deireadh,
tha an Tighearn ag ràdh, a ta,
agus a bha, agus a ta ri teachd,
an t-Uile-chumhachdach.
9 Bha mise Eoin, bhur
dearbh-bhràthair, agus bhur
companach ann an àmhghar,
agus ann an rìoghachd agus
'am foighidin Iosa Criosd, anns
an eilean ris an abrar Patmos,
air son focail Dé, agus air son
fianuis Iosa Criosd.
10 Bha mi 's an Spiorad air
là an Tighearn, agus chuala
mi air mo chùlaobh guth mòr,
mar *ghuth* trompaid,
11 Ag ràdh, Is mise Alpha
agus Omega, an ceud neach
agus an neach deireannach:
agus, Sgrìobhsa ann an leabh-
ar an ni a chi thu, agus cuir *e*
chum nan seachd eaglaisean a
tha 's an Asia; chum Ephesuis,
agus chum Smirna, agus chum
Phergamois, agus chum Thia-
tira, agus chum Shardis, agus
chum Philadelphia, agus chum
Laodicea.
12 Agus thionndaidh mi a
dh'fhaicinn a ghutha a labhair
rium. Agus air tionndadh
dhomh, chunnaic mi seachd
coinnleirean òir;
13 Agus 'am meadhon nan

seachd coinnleirean, *neach* cos-
mhuil ri Mac an duine, air an
robh eudach a ràinig sìos gu
'shàilibh, agus crioslaichte le
crios òir mu 'chìochaibh.
14 *Bha* a cheann agus 'fholt
geal mar oluinn ghil, mar
shneachda; agus a shùilean
mar lasair theine;
15 Agus a chosa cosmhuil
ri umha fìor-ghlan, mar gu'm
bitheadh iad a' dearg-losgadh
ann an àmhuinn; agus a ghuth
mar thoirm mhòran uisgeach-
an.
16 Agus bha aige 'n a làimh
dheis seachd reultan: agus
claidheamh geur dà fhaobhair
a' teachd a mach as a bheul:
agus *bha* a ghnùis mar a'
ghrian a' dealrachadh 'n a làn
neart.
17 Agus an uair a chunnaic
mi e, thuit mi sìos aig a chos-
aibh an riochd mairbh: agus
chuir e a làmh dheas orm, ag
ràdh rium, Na biodh eagal ort:
is mise an ceud neach agus an
neach deireannach.
18 *Is mise* an ti a ta beò,
agus a bha marbh; agus, feuch,
tha mi beò gu saoghal nan
saoghal, Amen; agus tha iuch-
raiche ifrinn agus a' bhàis
agam.
19 Sgrìobh na nithe a chunn-
aic thu, agus na nithe a ta
ann, agus na nithe a bhitheas
an déigh so:
20 Rùn-dìomhair nan seachd
reultan a chunnaic thu ann
am làimh dheis, agus nan
seachd coinnleirean òir. Is
iad na seachd reultan, aingil
nan seachd eaglaisean: agus
is iad na seachd coinnleirean
a chunnaic thu, na seachd
eaglaisean.

CAIB. II.

CHUM aingil eaglais Ephe-
suis, Sgrìobh; Is iad so
na nithe a ta an ti a tha cum-
ail nan seachd reultan 'n a
làimh dheis, a tha 'g imeachd
ann am meadhon nan seachd
coinnleirean òir, ag ràdh;
2 Is aithne dhomh t'oibre,
agus do shaothair, agus t'-
fhoighidin, agus nach urrainn
thu giùlan leosan a tha olc;
agus gu'n do dhearbh thu iad-
san a their gur abstoil iad féin,
agus nach eadh, agus gu'n
d'fhuair thu iad breugach;
3 Agus gu'n do ghiùlain
thu, agus gu bheil foighidin
agad, agus air sgàth m'ainme-
sa gu'n d'rinn thu saothair, a-
gus nach d'thug thu thairis.
4 Gidheadh, tha *ni-éigin*
agam a d' aghaidh, do bhrìgh
gu'n do thréig thu do cheud
ghràdh.
5 Cuimhnich uime sin cia
uaith a thuit thu, agus gabh
aithreachas, agus dean na
ceud oibre; no thig mi ort gu
grad, agus atharraichidh mi
do chionnleir as 'àit, mur gabh
thu aithreachas.
6 Ach a ta so agad, gur
fuathach leat oibre nan Nicol-
aiteach, nithe mar an ceudna
a's fuathach leam-sa.
7 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh;

Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais Smirna, sgrìobh, Na nithe so a ta esan ag ràdh, an ti a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beò;

9 Is aithne dhomh t'oibre, agus t-àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach,) agus *is aithne dhomh* toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu: feuch, tilgidh an diabhul cuid dhibh ann am prìosan, chum gu'n dearbhar sibh; agus bithidh àmhghar agaibh rè dheich làithean: bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh: An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a *ta* ann am Pergamos, sgrìobh; Na nithe so a ta esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair, ag ràdh:

13 Is aithne dhomh t'oibre, agus c'àit am bheil thu a'd' chòmhnuidh, *eadhon* far *am bheil* caithir Shàtain: agus a ta thu a' cumail m' ainme-sa gu daingean, agus cha d' àicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns *an robh* Antipas 'n a fhianuis fhìrinneach dhomh, a mharbhadh 'n 'ur measg, far am bheil Sàtan 'n a chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a'd' aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an dream a tha 'cumail teagaisg Bhalaaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do dh'ìodholaibh itheadh, agus strìopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha 'cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leamsa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a d'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'n an aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh: Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh *i*.

18 Agus chum aingil na h-eaglais a *ta* ann an Tiatira, sgrìobh; Na nithe so tha Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan, ag ràdh;

19 Is aithne dhomh t'oibre agus do ghràdh, agus do sheir-

bhis, agus *do* chreidimh, agus
t'fhoighidin, agus t'oibre déir-
eannach ; gu *bheil iad* ni's mò
na do cheud oibre.
20 Gidheadh, tha agam
beagan do nithibh a'd' agh-
aidh, gu bheil thu a' fulang
do'n mhnaoi sin Isebel, a tha
'g radh gur ban-fhàidh i féin,
mo sheirbhisich a theagasg a-
gus a mhealladh chum strìop-
achas a dheanamh, agus nithe
a dh'ìobradh do ìodholaibh
itheadh.
21 Agus thug mi dhi ùine
gu aithreachas a ghabhail d'a
strìopachas; agus cha do ghabh
i aithreachas.
22 Feuch, tilgidh mi i ann
an leabaidh, agus iadsan a tha
'deanamh adhaltrannais rithe
ann an àmhghar mòr, mur
gabh iad aithreachas d'an
gnìomharaibh.
23 Agus marbhaidh mi a
clann leis a' bhàs; agus bith-
idh fhios aig na h-eaglaisibh
uile gur mise an ti sin a sgrùd-
as na h-àirnean agus na cridh-
eachan : agus bheir mi do gach
aon agaibh-sa a réir bhur
n-oibre.
24 Ach ribhse a ta mi àg
ràdh, agus ris a' chuid eile ann
an Tiatira, Mheud aig nach
'eil an teagasg so, agus do
nach b'aithne doimhneachda
Shàtain, mar a their iad, cha
chuir mi uallach eile oirbh ;
25 Ach cumaibh gu daing-
ean an ni a ta agaibh, gus an
tig mi.
26 Agus an ti a bhuadh-
aicheas, agus a ghleidheas m'-
oibre gus a' chrìoch, dhasan
bheir mi cumhachd os ceann
nan Cinneach :
27 (Agus riaghlaidh e iad
le slait iaruinn : mar shoith-
ichibh creadha brisear 'n am
bloighdibh iad :) amhuil a
fhuair mise o m' Athair.
28 Agus bheir mi dha reult
na maidne.
29 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

AGUS chum aingil na h-
eaglais a *tha* ann an
Sardis, sgrìobh ; Na nithe so a
ta an ti aig am bheil seachd
spiorada Dhé, agus na seachd
reultan, ag ràdh ; Is aithne
dhomh t'oibre, gu bheil ainm
agad, gu bheil thu beò, gidh-
eadh a ta thu marbh.
2 Bi faireil, agus neartaich
na nithe a ta làthair, agus a ta
ullamh gu bàsachadh : oir cha
d'fhuair mi t'oibre coimhlion-
ta am fianuis Dé.
3 Cuimhnich uime sin cionn-
us a fhuair agus a chuala tu,
agus gléidh, agus gabh aith-
reachas. Uime sin mur dean
thu faire, thig mi ort mar
ghaduiche, agus cha bhi fios
agad ciod i an uair anns an
tig mi ort.
4 Tha beagan ainmean agad
eadhon ann an Sardis, nach
do shalaich an eudach ; agus
imichidh iad maille riumsa
ann an *culaidhibh* geala : oir
is airidh iad.
5 An ti a bheir buaidh,

sgeadaichear e ann an eudach
geal; agus cha dubh mi mach
'ainm à leabhar na beatha, ach
aidichidh mi 'ainm-san am
fianuis m' Athar, agus am fian-
uis 'aingle-san.
6 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
7 Agus chum aingil na h-
eaglais ann am Philadelphia,
sgrìobh; Na nithe so a ta an
ti naomh ag ràdh, an ti fìor,
an ti aig am bheil iuchair
Dhaibhidh, an ti a dh'fhosg-
las, agus cha dùin neach air
bith; agus a dhùineas, agus
cha-n fhosgail neach air bith:
8 Is aithne dhomh t'oibre:
feuch, chuir mi dorus fosgailte
romhad, agus cha-n urrainn
neach air bith a dhùnadh: oir
a ta neart beag agad, agus
ghléidh thu m' fhocal, agus
cha d'àicheadh thu m'ainm.
9 Feuch, bheir mise *orra-*
san do shionagog Shàtain, (a
tha 'g ràdh gur Iudhaich iad
féin, agus nach eadh, ach a ta
deanamh bréige,) feuch, bheir
mise orra gu'n tig iad agus
gu'n dean iad aoradh aig do
chosaibh, agus gu'm bi fios aca
gu'n do ghràdhaich mise thu.
10 A chionn gu'n do ghléidh
thu focal m' fhoighidin-sa,
gleidhidh mise thusa mar an
ceudna o uair a' bhuairidh, a
thig air an t-saoghal uile, a
dhearbhadh na muinntir sin a
tha 'n an còmhnuidh air an
talamh.
11 Feuch, tha mi a' teachd
gu grad: dean greim daingean
air na bheil agad, chum nach
glac neach air bith do chrùn.
12 An ti a bheir buaidh, ni
mi e 'n a phost ann an team-
pull mo Dhé, agus cha téid e
ni's mò a mach as: agus
sgrìobhaidh mi ainm mo Dhé
air, agus ainm caithreach mo
Dhé, *a's i* Ierusalem nuadh, a
thig a nuas o nèamh o m' Dhia:
agus *sgrìobhaidh* mi m'ainm
nuadh féin *air*.
13 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.
14 Agus chum aingil na
h-eaglais ann an Laodicea,
sgrìobh; Na nithe so a ta an
Amen, an fhianuis dhìleas
agus fhìrinneach, toiseach
cruthachaidh Dhé ag ràdh;
15 Is aithne dhomh t'oibre,
nach 'eil thu aon chuid fuar
no teth: b'fhearr leam gu'm
bitheadh tu fuar no teth.
16 Uime sin do bhrìgh gu
bheil thu meagh-bhlàth, agus
nach 'eil thu aon chuid fuar
no teth, sgeithidh mi thu mach
as mo bheul.
17 Do bhrìgh gu bheil thu
ag ràdh, Tha mi beartach, a-
gus air fàs ann an saoibhreas,
agus gun fheum agam air ni
sam bith; agus gun fhios agad
gu bheil thu dòruinneach, a-
gus truagh, agus bochd, agus
dall, agus lomnochd:
18 Comhairlicheam dhuit
òr a cheannach uamsa, air a
dhearbhadh 's an teine, chum
gu'm bi thu saoibhir; agus
eudach geal, chum gu'n còmh-
daichear thu, agus nach bi

nàire do lomnochduidh foll-
aiseach; agus ung do shùile
le sàbh-shùl, chum gur léir
dhuit.
19 Mheud as is ionmhuinn
leam, tha mi a' cronachadh a-
gus a' smachdachadh; uime
sin biodh agadsa teas-ghràdh,
agus dean aithreachas.
20 Feuch, tha mi a'm' sheas-
amh aig an dorus, agus a' bual-
adh: ma dh'éisdeas neach sam
bith ri m' ghuth, agus gu'm
fosgail e'n dorus, thig mi a
steach d'a ionnsuidh, agus
gabhaidh mi mo shuipeir maille
ris, agus esan maille riumsa.
21 Do'n ti a bhuadhaicheas
bheir mi comas suidhe maille
riumsa air mo righ-chaithir,
amhuil fòs a bhuadhaich mise,
agus a shuidh mi maille ri
m' Athair air a righ-chaithir-
san.
22 An ti aig am bheil cluas,
éisdeadh e ciod a ta an Spior-
ad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

AN déigh so dh'amhairc mi,
agus, feuch, *bha* dorus
fosgailte air nèamh; agus *bha*
an ceud ghuth a chuala mi,
mar *fhuaim* trompaid a' labh-
airt rium, ag ràdh, Thig a
nìos an so, agus nochdaidh
mise dhuit nithe a's éigin tach-
airt an déigh so.
2 Agus air ball bha mi 's an
Spiorad: agus, feuch, bha righ-
chaithir air a suidheachadh air
nèamh, agus bha neach 'n a
shuidhe air an righ-chaithir.
3 Agus bha an ti a shuidh,
r'a amharc air, cosmhuil ri
cloich Iasper, agus Shardis:
agus *bha* bogha-frois timchioll
na righ-chaithreach mu'n
cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn,
ri Emerald.
4 Agus timchioll na righ-
chaithreach mu'n cuairt *bha*
ceithir chaithriche fichead; a-
gus air na caithrichibh chunn-
aic mi ceithir seanaire fichead
'n an suidhe, air an sgeadach-
adh ann an culaidhibh geala;
agus bha ac' air an cinn crùin
òir.
5 Agus chaidh a mach as
an righ-chaithir dealanaich, a-
gus tairneanaich, agus guth-
anna: agus *bha* seachd lòch-
rain theine a' dearg-lasadh
am fianuis na righ-chaithreach,
a's iad seachd spiorada Dhé.
6 Agus roimh an righ-chai-
thir *bha* fairge ghloine cos-
mhuil ri criostal: agus ann
am meadhon na righ-chaith-
reach, agus mu'n cuairt do'n
righ-chaithir, *bha* ceithir
bheathaiche làn do shuilibh
air am beulaobh agus air an
cùlaobh.
7 Agus *bha* an ceud bheath-
ach cosmhuil ri leòmhan, agus
an dara beathach cosmhuil ri
laogh, agus bha aig an treas
beathach aghaidh mar dhuine,
agus *bha* an ceathramh beath-
ach cosmhuil ri iolar ag iteal-
aich.
8 Agus aig na ceithir bheath-
aichibh, aig gach aon diubh
fa leth, bha sè sgiathan mu'n
cuairt da, agus *bha* iad làn
do shùilibh an taobh a stigh;

agus cha do sguir iad a là no
dh'oidhche, ag ràdh, Naomh,
naomh, naomh, an Tighearn
Dia uile-chumhachdach, a bha,
agus a ta, agus a bhitheas.
9 Agus an uair a thug na
beathaiche sin glòir, agus urr-
am, agus buidheachas do'n ti
a bha 'n a shuidhe air an righ-
chaithir, a ta beò gu saoghal
nan saoghal,
10 Thuit na ceithir seanaire
fichead sìos an làthair an ti a
bha 'n a shuidhe air an righ-
chaithir, agus rinn iad aoradh
dhasan a ta beò gu saoghal
nan saoghal, agus thilg iad
sìos an crùin an làthair na
righ-chaithreach, ag ràdh,
11 Is airidh thusa, a Thigh-
earn, air glòir, agus urram, a-
gus cumhachd fhaotainn; oir
chruthaich thu na h-uile nithe,
agus air son do thoile-sa tha
iad, agus chruthaicheadh iad.

CAIB. V

AGUS chunnaic mi ann an
làimh dheis an ti a shuidh
air an righ-chaithir, leabhar
sgrìobhta 's an taobh a stigh
dheth agus air a chùlaobh, air
a sheulachadh le seachd seul-
aibh.
2 Agus chunnaic mi aingeal
treun a' gairm le guth àrd,
Cò a's airidh air an leabhar
fhosgladh, agus air a sheul-
achan fhuasgladh?
3 Agus cha robh aon neach
air nèamh, no air thalamh, no
fuidh'n talamh comasach air
an leabhar fhosgladh, no seall-
tuinn air.
4 Agus ghuil mi gu mòr,
do bhrìgh nach d' fhuaradh
aon neach a b'airidh air an
leabhar fhosgladh, agus a
leughadh, no sealltuinn air.
5 Agus thubhairt aon do
na seanairibh rium, Na guil:
feuch, bhuadhaich an Leòmh-
an a tha do thréibh Iudah,
Freumh Dhaibhidh, air an
leabhar fhosgladh, agus a
sheachd seulachan fhuasgladh.
6 Agus dh'amhairc mi, a-
gus, feuch, ann am meadhon
na righ-chaithreach, agus nan
ceithir bheathaichean, agus
ann am meadhon nan sean-
airean, Uan 'n a sheasamh mar
gu'm biodh e air a mharbh-
adh, aig an robh seachd adh-
aircean, agus seachd sùilean,
a's iad seachd spiorada Dhé, a
chuireadh a mach chum na
talmhainn uile.
7 Agus thàinig e, agus
ghlac e an leabhar á deas
làimh an ti a bha 'n a shuidhe
air an righ-chaithir.
8 Agus an uair a ghlac
e'n leabhar, thuit na ceithir
bheathaichean, agus na ceithir
seanaire fichead sìos an làthair
an Uain, agus aig gach aon
diubh clàrsaichean, agus tùis-
shoithichean òir làn do nith-
ibh deadh-fhàile, nithe a's iad
urnuighean nan naomh.
9 Agus sheinn iad òran
nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa
air an leabhar a ghlacadh, a-
gus a sheulachan fhosgladh,
do bhrìgh gu'n do mharbh-
adh thu, agus gu'n do shaor
thu sinne do Dhia le t'fhuil

féin, as gach uile thréibh, agus
theangaidh, agus shluagh, a-
gus chinneach ;
10 Agus gu'n d'rinn thu
rìghrean dhinn agus sagairt
do ar Dia: agus rìghichidh
sinn air ann talamh.
11 Agus dh'amhairc mi,
agus chuala mi guth mhòran
aingeal timchioll na righ-
chaithreach, agus nam beath-
aichean, agus nan seanairean ;
agus b'e an àireamh deich mìle
uair deich mìle, agus mìlte do
mhìltibh ;
12 Ag ràdh le guth àrd, Is
airidh an t-Uan a chaidh
mharbhadh, air cumhachd, a-
gus saoibhreas, agus gliocas,
agus neart, agus urram, agus
glòir, agus moladh fhaotainn.
13 Agus chuala mi gach
uile chreutair a ta air nèamh,
agus air an talamh, agus
fuidh'n talamh, agus a ta air
a' chuan, agus na h-uile nithe
a ta annta, ag ràdh, Moladh,
agus urram, agus glòir, agus
cumhachd, *gu robh* dhasan a
ta 'n a shuidhe air an righ-
chaithir, agus do'n Uan gu
saoghal nan saoghal.
14 Agus thubhairt na cei-
thir bheathaiche, Amen. A-
gus thuit na ceithir seanaire
fichead sìos, agus rinn iad aor-
adh dhasan a ta beò gu saogh-
al nan saoghal.

CAIB. VI.

AGUS chunnaic mi, 'n uair
a dh'fhosgail an t-Uan
aon do na seulaibh, agus
chuala mi aon do na ceithir
bheathaichibh ag ràdh, mar
le fuaim tairneanaich, Thig
agus faic.
2 Agus chunnaic mi, agus,
feuch, each geal; agus bha aig
an ti a shuidh air, bogha: a-
gus thugadh dha crùn, agus
chaidh e mach a' buadhach-
adh, agus chum gu buadhaich-
eadh e.
3 Agus an uair a dh' fhosg-
ail e'n dara seula, chuala mi
an dara beathach ag ràdh,
Thig, agus faic.
4 Agus chaidh each eile
mach, *a bha* dearg ; agus thug-
adh *cumhachd* dhasan a shuidh
air, chum sìth a thoirt o'n tal-
amh, ionnus gu marbhadh iad
a chéile: agus thugadh claidh-
eamh mòr dha.
5 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e an treas seula, chuala mi
an treas beathach ag ràdh,
Thig, agus faic. Agus dh'amh-
airc mi, agus, feuch, each
dubh, agus bha aig an ti a
shuidh air, meidh 'n a làimh.
6 Agus chuala mi guth
ann am meadhon nan ceithir
bheathaichean ag ràdh, Tomh-
as cruithneachd air son pegh-
inn, agus tri tomhasan eòrna
air pheghinn ; agus na dean
cron air an oladh, no air an
fhìon.
7 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e'n ceathramh seula, chuala
mi guth a' cheathramh beath-
aich ag ràdh, Thig, agus faic.
8 Agus dh'amhairc mi, a-
gus feuch each glas ; agus
b'e ainm an ti a shuidh air,
am Bàs, agus lean ifrinn 'n a

chuideachd : agus thugadh
dhoibh-san cumhachd air a'
cheathramh cuid do'n talamh,
a mharbhadh le claidheamh,
agus le gorta, agus le bàs,
agus le fiadh-bheathaichibh na
talmhainn.
9 Agus an uair a dh'fhosg-
ail e an cùigeadh seula, chunn-
aic mi fuidh'n altair, anama
na muinntir sin a mharbhadh
air son focail Dé, agus air son
na fianuis a chum iad :
10 Agus ghlaodh iad le
guth mòr, ag ràdh, Cia fhad
a bhitheas, O Thighearna
naoimh agus fhìrinnich, gus
an dean thu breitheanas, agus
an dìol thu ar fuil-ne orrasan
a ta 'n an còmhnuidh air an
talamh ?
11 Agus thugadh do gach
aon diubh trusgana fada geala,
agus chaidh a ràdh riu, iad a
ghabhail fois fathast rè ùine
bhig, gus am biodh an comh-
sheirbhisich mar an ceudna,
agus am bràithrean a rachadh
a mharbhadh mar *a chaidh* iad-
san, air an coimhlionadh.
12 Agus dh'amhairc mi
'n uair a dh'fhosgail e an seath-
adh seula, agus, feuch, bha
crith mhòr thalmhainn ann ;
agus dh'fhàs a' ghrian dubh
mar shaic-eudach ròin, agus
dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.
13 Agus thuit reulta nèimh
air an talamh, mar a thilgeas
craobh-fhìge a fìgean an-ab-
aich, 'n uair a chrathar i le
gaoith mhòir.
14 Agus chaidh nèamh thai-
ris mar rola leabhair air fhill-
eadh air a chéile ; agus dh'ath-
arraicheadh gach beinn agus
eilean as an ionadaibh féin :
15 Agus dh'fholaich rìghre
na talmhainn, agus na daoine
mòra, agus na daoine saoibhir,
agus na h-àrd cheannardan,
agus na daoine cumhachdach,
agus gach tràill, agus gach
duine saor, iad féin ann an
uamhaibh agus ann an creag-
aibh nam beann ;
16 Agus thubhairt iad ris
na sléibhtibh agus ris na creag-
aibh, Tuitibh oirnne, agus fol-
aichibh sinn o ghnùis an ti a
tha 'n a shuidhe air an righ-
chaithir, agus o fheirg an
Uain :
17 Oir thàinig là mòr
'fheirge-san ; agus cò a dh'-
fheudas seasamh ?

CAIB. VII.

AGUS an déigh nan nithe
sin, chunnaic mi ceithir
aingil 'n an seasamh air ceithir
oisinnibh na talmhainn, a'
cumail ceithir ghaothanna na
talmhainn, chum nach séid-
eadh a' ghaoth air an talamh,
no air an fhairge, no air aon
chraoibh.
2 Agus chunnaic mi ain-
geal eile ag éirigh o'n àird an
ear, aig an robh seula an Dé
bheò ; agus ghlaodh e le guth
mòr ris na ceithir aingil, d'an
d'thugadh *cumhachd* cron a
dheanamh air an talamh agus
air an fhairge,
3 Ag ràdh, na deanaibh
dochann do'n talamh, no do'n
fhairge, no do na craobhaibh,

gus an cuir sinn seula air seir-
bhisich ar Dé air clàraibh an
eudain.
4 Agus chuala mi àireamh
na dream a sheulaicheadh:
ceud agus dà fhichead agus
ceithir mìle, a sheulaicheadh do
uile threubhaibh chloinn Israeil.
5 Do thréibh Iudah sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Reubein sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Ghad sheulaicheadh
dà mhìle dheug.
6 Do thréibh Aseir sheul-
aicheadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Nephtalim sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Mhanaseis sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.
7 Do thréibh Shimeoin
sheulaicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Lebhi sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Isachair sheulaicheadh
dà mhìle dheug.
8 Do thréibh Shabuloin
sheulaicheadh dà mhìle dheug.
Do thréibh Ioseiph sheulaich-
eadh dà mhìle dheug. Do
thréibh Bheniamin sheulaich-
eadh dà mhìle dheug.
9 An déigh so dh'amhairc
mi, agus, feuch, sluagh mòr,
nach robh neach sam bith
comasach air àireamh, do na
h-uile chinnich, agus threubh-
aibh, agus shluaghaibh, agus
theangaidhibh, 'n an seasamh
an làthair na righ-chaithreach,
agus an làthair an Uain, air an
sgeadachadh, le trusganaibh
fada geala, agus pailm aca
'n an làmhaibh;
10 Agus ghlaodh iad le
guth àrd, ag ràdh, Slàinte do
ar Dia-ne a ta 'n a shuidhe
air an righ-chaithir, agus do'n
Uan.
11 Agus sheas na h-aingil
uile timchioll na righ-chaith-
reach, agus nan seanairean,
agus nan ceithir bheathaich-
ean, agus thuit iad air an agh-
aidh an làthair na righ-chaith-
reach, agus rinn iad aoradh
do Dhia,
12 Ag ràdh, Amen: Mol-
adh, agus glòir, agus gliocas,
agus buidheachas, agus urram,
agus cumhachd, agus neart *gu
robh* do ar Dia-ne gu saoghal
nan saoghal. Amen.
13 Agus fhreagair aon do
na seanairibh, ag ràdh rium,
Cò iad sin a ta air an sgead-
achadh le trusganaibh fada
geala? agus cia as a thàinig
iad?
14 Agus thubhairt mi ris,
A Thighearn, tha fhios agad-
sa. Agus thubhairt e rium,
Is iad so iadsan a thàinig á
h-àmhghar mòr; agus nigh
iad an trusgain, agus rinn iad
geal iad ann am fuil an Uain.
15 Uime sin tha iad an
làthair righ-chaithreach Dhé,
agus a' deanamh aoraidh dha
a là agus a dh'oidhche 'n a
theampull: agus gabhaidh an
ti a tha 'n a shuidhe air an
righ-chaithir còmhnuidh 'n am
measg.
16 Cha bhi ocras orra tuill-
eadh, no tart ni's mò; cha
mhò a bhuaileas a' ghrian orra,
no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na righ-chaithreach iad, agus treòraichidh e iad gu beò-thobraichibh uisge: agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachdamh seula, bha tosd air nèamh mu thimchioll leth-uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dè; agus thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùisear òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n tugadh se *e* maille ri urnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a *bha*'n làthair na righ-chaithreach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri urnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lìon se e le teine na h-altarach, agus thilg e air an talamh e: agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaidean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhairge: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhairge 'n a fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh a bha anns an fhairge, aig an robh anam, bàs; agus mhilleadh an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchran, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimhnichibh, agus air na tobraichibh uisge;

11 Agus is e an t-ainm a ghoirear do'n reult Burmaid: agus rinneadh an treas cuid do na h-uisgeachaibh 'n am burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgeachaibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionnus gu'n d'rinneadh an treas cuid diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal ag itealaich ann am meadhon nèimh, ag ràdh le guth àrd, Is truagh,

truagh, truagh, do luchd-àit-
eachaidh na talmhainn, air
son guthanna eile trompaid
nan tri aingeal a tha fathast
gu séideadh !

CAIB. IX.

AGUS shéid an cùigeadh
aingeal a thrompaid, a-
gus chunnaic mi reult a' tuit-
eam o nèamh chum na tal-
mhainn: agus thugadh dha
iuchair sluichd an dubh-aig-
ein.
2 Agus dh'fhosgail e slochd
an dubh-aigein, agus dh'éir-
ich deatach as an t'slochd,
mar dheataich àmhuinn mhòir
theinntich; agus rinneadh a'
ghrian agus an t-athar dorcha
le deataich an t-sluichd.
3 Agus thàinig a mach as
an deataich air an talamh lo-
cuist; agus thugadh cumhachd
dhoibh, a réir mar a tha cumh-
achd aig scorpionaibh na tal-
mhainn.
4 Agus chaidh a ràdh riu
gun iad a dheanamh dochann
air feur na talmhainn, no air
ni sam bith glas, no air craoibh
sam bith; ach air na daoinibh
sin a mhàin aig nach 'eil seula
Dhé air clàr an eudain.
5 Agus thugadh dhoibh,
cha-n e gu marbhadh siad iad,
ach gu'm biodh iad air am
pianadh rè chùig mìosa: agus
bha am pian cosmhuil ri péin
scorpion, 'n uair a bhuaileas e
duine.
6 Agus anns na làithibh sin
iarraidh daoine am bàs, agus
cha-n fhaigh iad e; agus bith-
idh déidh aca air bàsachadh
agus teichidh am bàs uatha.
7 Agus *bha* cruth nan lo-
cust cosmhuil ri h-eachaibh
air an ulluchadh chum catha;
agus *bha* air an cinn mar gu'm
biodh crùin cosmhuil ri h-òr,
agus *bha* an aghaidhean cos-
mhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.
8 Agus bha folt orra cos-
mhuil ri folt bhan, agus bha
am fiacla mar *fhiaclaibh* leòmh-
an.
9 Agus bha aca uchd-éid-
idhean, mar uchd-éididhean
iaruinn; agus *bha* fuaim an
sgiathan mar fhuaim charbada
mhòran each a ruith chum
catha.
10 Agus bha earbuill aca
cosmhuil ri scorpionaibh; a-
gus bha gathanna 'n an earb-
laibh: agus *b'e* an cumhachd
daoine a chiurradh rè chùig
mìosa.
11 Agus bha righ aca os an
ceann, *eadhon* aingeal an dubh-
aigein, agus *'s e a's* ainm dha
's an Eabhra, Abadon, ach anns
a' Ghréigis 's e a's ainm dha
Apolion.
12 Chaidh aon truaighe thai-
ris; feuch, tha dà thruaighe
ri teachd fathast an déigh so.
13 Agus shéid an seathadh
aingeal a thrompaid, agus
chuala mi guth o cheithir adh-
arcaibh na h-altair òir, a tha
'm fianus Dé,
14 Ag ràdh ris an t-seath-
adh aingeal aig an robh an
trompaid, Fuasgail na ceithir
aingil a tha ceangailte aig an
amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoinibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am beòil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'n am beul, agus 'n an earblaibh: oir *bha* an earbuill cosmhuil ri nathraichibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochann.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoinibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnus nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an druidheachd, no d'an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

AGUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'n a làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a *chos* chlì air an talamh,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhan: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal, a chunnaic mi 'n a sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e airsan a tha beò gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhairge agus na nithe a ta innte, Nach bi aimsir ann ni's mò;

7 Ach ann an làithibh gutha

an t-seachdamh aingil, 'n uair a thòisicheas e air séideadh, an sin gu'm biodh rùn-dìomhair Dhé air a chrìochnachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhisich na fàidhean.

8 Agus labhair an guth a chuala mi o nèamh, rium a rìs, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'n a sheasamh air an fhairge, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomhsa an leabhran: agus thubhairt esan rium, Glac, agus ith suas e; agus ni e do bhroinn searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an leabhran á làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bha e ann mo bheul milis mar mhil; agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a rìs fàidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlògh, agus chinneach, agus theanganna, agus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

AGUS thugadh dhomh cuilc cosmhuil ri slait: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha 'deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus na tomhais i; oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fo 'n cosaibh am baile naomh rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise *cumhachd* do 'm dhithis fhianuisean, agus ni iad fàidheadaireachd rè mìle agus dà cheud agus tri fichead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann oladh, agus an dà choinnleir a tha 'n an seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claoidhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnadh, ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh am fàidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach a dh'éireas as an t-slochd gun iochdar cogadh 'n an aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus *bithidh* an cuirp mharbha '*n an luidhe* ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi *cuid* do na sluagh-
aibh, agus do threubhaibh, a-
gus do theangannaibh, agus
do chinnich, an cuirp mharbha
rè thri làithean gu leth, agus
cha leig iad an cuirp mharbha
a chur ann an uaighibh.
10 Agus ni luchd-àiteach-
aidh na talmhainn gairdeach-
as os an ceann, agus bithidh
iad subhach, agus cuiridh iad
tiodhlacan dh'ionnsuidh a
chéile; do bhrìgh gu'n do
phian an dà fhàidh so iadsan
a bha chòmhnuidh air an tal-
amh.
11 Agus an déigh thri làith-
ean gu leth, chaidh Spiorad
na beatha o Dhia a steach
annta, agus sheas iad air an
cosaibh; agus thuit eagal mòr
orra-san a chunnaic iad.
12 Agus chual iad guth
mòr o nèamh ag ràdh riu,
Thigibh a nìos an so. Agus
chaidh iad suas do nèamh air
neul; agus chunnaic an naimh-
dean iad.
13 Agus anns an uair sin
féin bha crith mhòr thal-
mhainn ann, agus thuit an
deicheamh cuid do'n bhàile,
agus mharbhadh seachd mìle
pearsa 's a' chrith-thalmhainn:
agus ghabh a' chuid eile eagal,
agus thug iad glòir do Dhia
nèimh.
14 Chaidh an dara truaighe
thairis: feuch, thig an treas
truaighe gu h-aithghearr.
15 Agus shéid an seachd-
amh aingeal a thrompaid; a-
gus bha guthanna mòra air
nèamh, ag radh, Rinneadh
rìoghachdan an t-saoghail '*n an*
rìoghachdaibh do ar Tighearn,
agus d'a Chriosd-san; agus
bithidh e 'n a Righ gu saoghal
nan saoghal.
16 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, a bha 'n an
suidhe air an caithrichibh 'am
fianuis Dé, sìos air an aghaidh,
agus rinn iad aoradh do
Dhia,
17 Ag ràdh, Bheireamaid
buidheachas duitse, O Thigh-
earna Dhé uile-chumhachd-
aich, a ta, agus a bha, agus a
bhitheas; air son gu'n do
ghabh thu do chumhachd mòr
a d'ionnsuidh, agus gu'n do
rìghich thu.
18 Agus bha fearg air na
cinnich, agus thàinig t'fhearg-
sa, agus àm nam marbh gu'n
tugtadh breth orra, agus gu'n
tugadh tusa duais do d'sheirbh-
isich na fàidhean, agus do na
naoimh, agus dhoibh-san air
am bheil eagal t'ainme, do na
big agus do na mòir, agus gu
sgriosadh tu iadsan a sgriosas
an talamh.
19 Agus dh'fhosgladh team-
pull Dé air nèamh, agus
chunnacas ann a theampull
àirc a' choimhcheangail: a-
gus bha dealanaich, agus guth-
anna, agus tairneanaich, agus
crith-thalmhainn, agus clocha-
meallain mòra ann.

CAIB. XII.

AGUS chunnacas iongan-
tas mòr air nèamh, bean
air a sgeadachadh leis a'
ghréin, agus a' ghealach fuidh

a cosaibh, agus air a ceann
crùn do dhà reult dheug.
2 Agus air dhi bhi torrach,
ghlaodh i, ri saothair-chloinne,
agus bha i air a pianadh chum
a h-aisead.
3 Agus chunnacas iongant-
as eile air nèamh, agus, feuch,
dragon mòr dearg, aig an robh
seachd cinn, agus deich adh-
aircean, agus air a chinn
seachd crùin.
4 Agus tharruing 'earball
an treas cuid do reultaibh
nèimh, agus thilg e iad chum
na talmhainn: agus sheas an
dragon fa chomhair na mnà,
a bha ullamh gu bhi air a h-
aisead, chum a leanabh a
shlugadh suas 'n uair a bheir-
eadh i e.
5 Agus rug i leanabh mic,
a bha gus na cinnich uile a
riaghladh le slait iaruinn: a-
gus thogadh a leanabh suas
chum Dhé, agus *chum* a righ-
chaithreach-san.
6 Agus theich a' bhean do'n
fhàsach, far am bheil aice ion-
ad air ulluchadh le Dia, chum
gu'm biodh i air a beathach-
adh an sin rè mìle *agus* dà
cheud *agus* tri fichead là.
7 Agus bha cogadh air
nèamh; rinn Michael agus
'aingil cogadh an aghaidh an
dragoin; agus chog an dragon
agus 'aingil féin;
8 Agus cha d'thug iad
buaidh, cha mhò a fhuaradh
an àite ni's mò air nèamh.
9 Agus thilgeadh a mach
an dragon mòr, an t-seann
nathair sin, ris an abrar an
diabhul agus Sàtan, a tha
mealladh an t-saoghail uile:
thilgeadh a mach e chum na
talmhainn, agus thilgeadh a
mach 'aingil maille ris.
10 Agus chuala mi guth
mòr ag ràdh air nèamh, A
nis tha slàinte agus neart, a-
gus rìoghachd ar Dé-ne, agus
cumhachd a Chriosd air
teachd; oir thilgeadh sìos
fear-casaid ar bràithrean, a
bha 'g an casaid an làthair ar
Dé-ne a là agus a dh'oidhche.
11 Agus thug iad buaidh
air tre fhuil an Uain, agus
tre fhocal am fianuis-san; a-
gus cha do ghràdhaich iad an
anama féin gu bàs.
12 Uime sin biodh gaird-
eachas oirbh, O a nèamha, a-
gus oirbhse a tha 'n 'ur còmh-
nuidh annta. An-aoibhin do
luchd-àiteachaidh na talmh-
ainn, agus na fairge! oir thàin-
ig an diabhul a nuas do 'ur
n-ionnsuidh, agus fearg ro
mhòr air, do bhrìgh gur fios-
rach e nach 'eil aige ach ùine
ghearr.
13 Agus an uair a chunnaic
an dragon gu'n do thilgeadh
e chum na talmhainn, rinn e
geur-leanmhuinn air a' mhnaoi
a rug an *leanabh* mic.
14 Agus do'n mhnaoi thug-
adh dà sgéith iolaire mòire,
chum gu'n rachadh i air iteal-
aich leo do'n fhàsach, chum
a h-ionaid féin; far am bheil
i air a h-altrum rè aimsir, agus
aimsairean, agus leth-aimsir, o
aghaidh na nathrach.
15 Agus thilg an nathair as

a beul uisge mar thuil, an
déigh na mnà, chum gu'n tug-
adh i oirre bhi air a giùlan air
falbh leis an t-sruth.
16 Agus rinn an talamh
còmhnadh ris a' mhnaoi ; a-
gus dh'fhosgail an talamh a
bheul, agus shluig e suas an
tuil, a thilg an dragon as a
bheul.
17 Agus bha fearg air an
dragon ris a' mhnaoi, agus
chaidh e dheanamh cogaidh
ris a' chuid eile d'a sliochd, a
tha coimhead àitheanta Dhé,
agus aig am bheil fianuis Iosa
Criosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gain-
eimh na fairge, agus
chunnaic mi fiadh-bheathach
ag éirigh suas as an fhairge,
aig an robh seachd cinn, agus
deich adhaircean, agus air
'adharcaibh deich crùin, agus
air a chinn ainm toibheim.
2 Agus bu chosmhuil am
fiadh-bheathach a chunnaic mi
ri leopard, agus bha a chosan
mar *chosaibh* math-ghamhna,
agus a bheul mar bheul leòmh-
ain: agus thug an dragon a
neart, agus a chaithir, agus
cumhachd mòr dha.
3 Agus chunnaic mi aon
d'a chinn mar gu'm biodh e
air a lotadh gu bàs ; agus leigh-
iseadh a lot bàsmhor : agus
ghabh an talamh uile iongant-
as an déigh an fhiadh-bheath-
aich.
4 Agus rinn iad aoradh do'n
dragon, a thug a chumhachd
do'n fhiadh-bheathach : agus
rinn iad aoradh do'n fhiadh-
bheathach, ag ràdh, Cò a ta
cosmhuil ris an fhiadh-bheath-
ach? Cò a ta comasach air
cogadh a dheanamh 'n a agh-
aidh ?
5 Agus thugadh dha beul
a' labhairt nithe mòra, agus
thoibheum ; agus thugadh
cumhachd dha cogadh a
dheanamh rè dhà mhìos agus
dà fhichead.
6 Agus dh'fhosgail e 'bheul
ann an toibheum an aghaidh
Dhé, chum toibheum a thoirt
d'a ainm, agus d'a phàilliun,
agus do'n dream a ta 'n an
còmhnuidh air nèamh.
7 Agus thugadh dha cogadh
a dheanamh an aghaidh nan
naomh, agus buaidh a thoirt
orra: agus thugadh dha cumh-
achd os ceann gach uile
thréibh, agus theangaidh, a-
gus chinnich.
8 Agus ni iadsan uile, a tha
'n an còmhnuidh air an talamh,
aoradh dha, aig nach 'eil an
ainmean sgrìobhta ann an
leabhar beatha an Uain, a
mharbhadh o thoiseach an
t-saoghail.
9 Ma tha cluas aig neach
air bith, éisdeadh e.
10 Ma bheir neach air bith
am braighdeanas, théid e féin
am braighdeanas: ma mharbh-
as neach air bith leis a' chlaidh-
eamh, is éigin e féin bhi air
a mharbhadh leis a' chlaidh-
eamh. Is ann an so a ta
foighidin agus creidimh nan
naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éirigh as an talamh ; agus bha aige dà adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìomh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'n a fhianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orrasan a tha 'n an còmhnuidh ann, aoradh a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, aig an robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnus gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na dream a tha 'n an còmhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, ìomhaigh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a thoirt do ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu'n labhradh ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n tugadh e fa 'near gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do ìomhaigh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile *dhaoine*, araon beag agus mòr, saoibhir agus daoibhir, saor agus daor, comhara a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain ;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuigse, àirmheadh e àireamh an fhiadh-bheathaich : oir is àireamh duine e ; agus is e 'àireamh sè ceud agus tri fichead agus sè.

CAIB. XIV.

AGUS dh'amhairc mi, agus, feuch, Uan 'n a sheasamh air sliabh Shioin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Atharsan sgrìobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaitheanas, mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir ; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciùil le'n clàrsaichibh féin :

3 Agus sheinn iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair nan ceithir bheathaichean, agus nan seanairean : agus cha b'urrainn neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh ; oir is òighean iad : is iad so an dream a tha leantuinn an

Uain ge b'e àit an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'n an ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'n am beul cha d' fhuaradh cealg: oir tha iad gun lochd an làthair righchaithreach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimh, aig an robh an soisgeul siorruidh r'a shearmonachadh dhoibh-san a tha 'n an còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh,

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a ìomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnsuc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha-n 'eil fois sam bith a là no dh'oidhche acasan a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a ìomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainme-san.

12 An so tha foighidin nan naomh: an so *tha*'n dream a choimhideas àitheanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte na mairbh a gheibh bàs 's an Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhairc mi, agus feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'n a shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'n a làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an ti a bha 'n a shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'n a shuidhe air an neul, a chorran 's an talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta

air nèamh, agus corran geur
aige-san mar an ceudna.
18 Agus thàinig aingeal
eile mach o'n altair, aig an
robh cumhachd os ceann teine,
agus ghlaodh e le glaodh àrd
ris an ti aig an robh an corran
geur, ag ràdh, Sàth a steach do
chorran geur, agus cnuasaich
baguidean fìonain na tal-
mhainn: oir a ta a fìon-dhearc-
an làn abuich.
19 Agus shàth an t-aingeal
a chorran 's an talamh, agus
chnuasaich e fìonain na tal-
mhainn, agus thilg e i ann am
fìon-amar mòr feirge Dhé.
20 Agus shaltradh am fìon-
amar an taobh a muigh do'n
bhaile, agus thàinig fuil a mach
as an fhìon-amar, gu sréin
nan each, feadh mhìle agus
shè ceud stàid.

CAIB. XV

AGUS chunnaic mi comh-
ara eile air nèamh, mòr
agus iongantach, seachd ain-
gil aig an robh na seachd
plàighean deireannach; oir
annta so tha fearg Dhé air a
coimhlionadh.
2 Agus chunnaic mi mar
gu'm b'fhairge ghloine, air a
measgadh le teine; agus iad-
san a thug buaidh air an fhiadh-
bheathach, agus air 'ìomhaigh,
agus air a chomhara, *agus* air
àireamh 'ainme, 'n an seasamh
air an fhairge ghloine, agus
clàrsaiche Dhé aca.
3 Agus tha iad a' seinn òr-
ain Mhaois òglaich Dhé, a-
gus òrain an Uain, ag ràdh,
Is mòr, agus *is* iongantach
t'oibre, a Thighearna Dhé
uile-chumhachdaich; *is* ceart
agus *is* fìor do shlighean-sa, a
Righ nan naomh.
4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus
nach tugadh glòir do t'ainm?
oir *is tusa* a mhàin *a ta* naomh:
oir thig na h-uile chinnich, a-
gus ni iad aoradh ann do làth-
air; do bhrìgh gu bheil do
bhreitheanais air an deanamh
follaiseach.
5 Agus an déigh so dh'amh-
airc mi, agus, feuch, dh'fhosg-
ladh teampull pàilliuin na fia-
nuis air nèamh.
6 Agus thàinig a mach as
an teampull na seachd aingil,
aig an robh na seachd plàigh-
ean, air an sgeadachadh le lìon-
eudach glan agus dealrach,
agus air an crioslachadh mu'n
uchd le criosaibh òir.
7 Agus thug aon do na
ceithir bheathaichibh do na
seachd aingil seachd soithich-
ean òir, làn do fheirg an Dé
a ta beò gu saoghal nan saogh-
al.
8 Agus lìonadh an team-
pull le deataich o ghlòir Dhé,
agus o 'chumhachd-san; agus
cha b'urrainn neach sam bith
dol a stigh do'n teampull, gus
am biodh seachd plàighean
nan seachd aingeal air an
coimhlionadh.

CAIB. XVI.

AGUS chuala mi guth mòr
as an teampull, ag ràdh
ris na seachd aingil, Imichibh,

agus taomaibh soithiche feirge
Dhé air an talamh.
2 Agus dh'imich an ceud
aingeal agus thaom e a shoith-
each air an talamh; agus dh'-
éirich droch neasgaid nimh-
neach air na daoinibh sin aig
an robh comhara an fhiadh-
bheathaich, agus *orra-san* a
rinn aoradh d'a ìomhaigh.
3 Agus thaom an dara ain-
geal a shoitheach 's an fhairge;
agus rinneadh i mar fhuil
duine mhairbh: agus fhuair
gach anam beò bàs anns an
fhairge.
4 Agus thaom an treas ain-
geal a shoitheach anns na
h-aimhnichibh agus anns na
tobraichibh uisge; agus rinn-
eadh iad 'n am fuil.
5 Agus chuala mi aingeal
nan uisgeacha ag ràdh, Is
cothromach thusa, O Thigh-
earn, a ta, agus a bha, agus a
bhitheas, do bhrìgh gu'n d'
thug thu breth air an dòigh
so:
6 Oir dhòirt iadsan fuil
naomh agus fhàidhean, agus
thug thusa dhoibh fuil r'a h-
òl; oir is toillteanach iad.
7 Agus chuala mi neach
eile o'n altair ag ràdh, Seadh,
a Thighearna Dhé uile-chumh-
achdaich, *is* fìor agus coth-
romach do bhreitheanais.
8 Agus thaom an ceathramh
aingeal a shoitheach air a'
ghréin; agus thugadh *cumh-
achd* dha daoine a phianadh le
h- ain-teas teine.
9 Agus bha daoine air an
losgadh le teas mòr, agus thug
iad toibheum do ainm Dhé,
aig am bheil cumhachd air na
plàighibh sin: agus cha d'rinn
iad aithreachas, chum glòir a
thoirt dhasan.
10 Agus thaom an cùigeadh
aingeal a shoitheach air righ-
chaithir an fhiadh-bheathaich;
agus rinneadh a rìoghachd
dorcha; agus chagainn *daoine*
an teanganna tre phéin,
11 Agus thug iad toibh-
eum do Dhia nèimh air son
am pianta agus an creuchda,
agus cha do ghabh iad aith-
reachas d'an gnìomharaibh.
12 Agus thaom an seath-
adh aingeal a shoitheach air
an amhainn mhòir Euphrates;
agus thiormaicheadh a h-uisge,
chum gu'n ulluichteadh slighe
rìghrean na h-àirde 'n ear.
13 Agus chunnaic mi *teachd*
a mach á beul an dragoin, a-
gus á beul an fhiadh-bheath-
aich, agus á beul an fhàidh-
bhréige, tri spiorada neòghlan,
cosmhuil ri losguinn.
14 Oir is iad *sin* spiorada
dheamhan, a' deanamh chomh-
ara a tha dol a mach chum
rìghre na talmhainn, agus an
domhain uile, gu'n cruinn-
eachadh chum catha là mhòir
sin an Dé uile-chumhachdaich.
15 Feuch, a ta mi a' teachd
mar ghaduiche. *Is* beann-
aichte esan a ni faire, agus a
ghleidheas 'eudach, chum nach
imich e lomnochd, agus nach
faic *daoine* a nàire.
16 Agus chruinnich e iad
r'a chéile chum ionaid ris an
abrar san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachd-
amh aingeal a shoitheach 's an
athar; agus thàinig guth mòr
a mach á teampull nèimh, o'n
righ-chaithir, ag ràdh, Tha e
deanta.
18 Agus bha guthanna, a-
gus tairneanaich, agus dealan-
aich ann; agus bha crith mhòr
thalmhainn ann, nach robh a
leithid ann o bha daoine air
an talamh, a samhuil do chrith-
thalmhainn co mhòir.
19 Agus bha am baile mòr
air a roinn 'n a thri earrann-
aibh, agus thuit bailtean nan
cinneach: agus thàinig Babi-
lon mhòr an cuimhne an làth-
air Dhé, a thoirt di copan
fìona fraoich 'fheirge.
20 Agus theich gach uile
eilean as, agus cha d'fhuaradh
na beannta.
21 Agus tháinig clacha-
meallain mòra nuas o néamh
air daoinibh, *gach clach* co
throm ri talann: agus thug
daoine toibheum do Dhia, air
son plàigh nan clacha-meall-
ain; oir bha am plàigh-san ro
mhòr.

CAIB. XVII.

AGUS thàinig aon do na
seachd aingil aig an robh
na seachd soithichean, agus
labhair e rium, ag ràdh rium,
Thig an so; nochdaidh mi
dhuit breitheanas na strìop-
aiche mòire, a tha 'n a suidhe
air mòran uisgeacha:
2 Ris an d'rinn rìghre na
talmhainn striopachas, agus
aig an do chuireadh luchd-
àiteachaidh na talmhainn air
mhisg le fìon a strìopachais.
3 Agus thug e leis mi anns
an spiorad do'n fhàsach: agus
chunnaic mi bean 'n a suidhe
air fiadh-bheathach air dhath
scarlaid, làn do ainmibh toibh-
eim, air an robh seachd cinn
agus deich adhaircean.
4 Agus bha a' bhean air a
sgeadachadh ann am purpur,
agus ann an scarlaid, agus air
a deanamh breagha le h-òr, a-
gus clachaibh luachmhor, a-
gus neamhnuidibh, agus cop-
an òir aice 'n a làimh, làn do
ghràineileachd agus do neò-
ghloine a strìopachais.
5 Agus air clàr a h-eudain
bha ainm sgrìobhta, RUN-
DIOMHAIR, BABILON
MHOR, MATHAIR NAN
STRIOPACH AGUS
GHRAINEILEACHDA
NA TALMHAINN.
6 Agus chunnaic mi a'bhean
air mhisg le fuil nan naomh,
agus le fuil fhianuisean Iosa:
agus an uair a chunnaic mi i,
ghabh mi iongantas le h-iong-
antas mòr.
7 Agus thubhairt an t-ain-
geal rium, C'ar son a ghabh
thu iongantas? Innsidh mise
dhuit rùn-dìomhair na mnà, a-
gus an fhiadh-bheathaich a
tha 'g a giùlan, air am bheil na
seachd cinn agus na deich
adhaircean.
8 Am fiadh-bheathach a
chunnaic thu, bha e, agus cha
-n 'eil e ann; agus éiridh e
suas á slochd an dubh-aigein,
agus théid e am mugha: agus

gabhaidh luchd-àiteachaidh na
talmhainn, (aig nach 'eil an
ainmean sgrìobhta ann an
leabhar na beatha o thoiseach
an t-saoghail,) iongantas,
'n uair a chi iad am fiadh-
bheathach a bha, agus nach
'eil, agus a bhitheas ann.
9 An so ta an inntinn aig
am bheil gliocas. Na seachd
cinn is seachd sléibhtean iad,
air am bheil a' bhean 'n a
suidhe.
10 Is seachd rìghrean iad
mar an ceudna: tha cùig
dhiubh air tuiteam, agus a ta
h-aon ann : cha d'thàinig am
fear eile fathast ; agus an uair
a thig e, is éigin da fantuinn
rè ùine bhig.
11 Agus am fiadh-bheath-
ach a bha, agus nach 'eil ann,
is esan an t-ochdamh, àgus
tha e o'n t-seachdnar, agus
théid e am mugha.
12 Agus na deich adhairc-
ean a chunnaic thu, is deich
rìghrean iad, nach d'fhuair
rìoghachd fathast, ach a ta
'faotainn cumhachd mar rìgh-
rean rè aon uaire maille ris an
fhiadh-bheathach.
13 Tha aca sin aon inntinn,
agus bheir iad an neart agus
an cumhachd do'n fhiadh-
bheathach.
14 Ni iad sin cogadh an
aghaidh an Uain, agus bheir
an t-Uan buaidh orra: oir is
esan Tighearna nan Tighear-
na, agus Righ nan Righ ; agus
tha an dream a tha maille ris,
air an gairm, agus air an
taghadh, agus dìleas.
15 Agus tha e ag ràdh
rium, Na h-uisgeachan a
chunnaic thu, far am bheil an
strìopach 'n a suidhe, is slòigh,
agus coimhthionail, agus cinn-
ich, agus teanganna iad.
16 Agus na deich adhairc-
ean a chunnaic thu air an
fhiadh-bheathach, bheir iad
sin fuath do'n strìopaich, agus
ni iad fàs i, agus lomnochd, a
gus ithidh iad a feòil, agus
loisgidh iad i le teine.
17 Oir chuir Dia 'n an cridhe
a thoil a choimhlionadh, agus
a bhi dh'aon chomhairle, a-
gus an rìoghachd a thoirt do'n
fhiadh-bheathach, gus an
coimhlionar briathran Dhé.
18 Agus is i a' bhean a
chunnaic thusa, am baile mòr
sin, a tha rìoghachadh os
ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

AGUS an déigh nan nithe
so chunnaic mi aingeal
eile 'teachd a nuas o nèamh,
aig an robh cumhachd mòr ;
agus dhealraich an talamh le
'ghlòir.
2 Agus ghlaodh e gu làidir
le guth mòr, ag ràdh, Thuit,
thuit Babilon mhòr, agus rinn-
eadh i 'n a h-aite-còmhnuidh
dheamhan, 'n a prìosan do gach
spiorad neòghlan, 'n a h-ionad
cumail do gach eun neòghlan
agus fuathmhor.
3 Oir dh'òl na h-uile chinn-
ich do fhìon feirge a strìop-
achais, agus rinn rìghre na
talmhainn strìopachas rithe, a-
gus rinneadh saoibhir ceann-

aichean na talmhainn le pailt-
eas a sògha.
4 Agus chuala mi guth eile
o nèamh, ag ràdh, Thigibh a
mach aisde, mo phobull, chum
nach bi sibh comhpairteach
d'a peacaibh, agus nach faigh
sibh *cuid* d'a plàighibh;
5 Oir tha a peacanna air
ruigheachd suas gu nèamh,
agus chuimhnich Dia a h-eu-
cearta.
6 Thugaibh ath-dhìol di
mar a dhìol ise ribh, agus thug-
aibh dhi a dhà uiread, a réir
a h-oibre: anns a' chupan a
lìon i, lìonaibh a dhà uiread
di.
7 A mheud as a ghlòraich
si i féin, agus a chaith i a
beatha gu sòghail, co mòr as
sin thugaibh dhi do pheanas
agus do bhròn: oir a ta i ag
ràdh 'n a cridhe féin, Tha mi
a'm' shuidhe a'm' bhan-righ-
inn, agus cha bhantrach mi.
agus cha-n fhaic mi bròn.
8 Uime sin ann an aon là
thig a plàighean, bàs, agus
bròn, agus gorta; agus loisg-
ear i gu tur le teine: oir is
neartmhor an Tighearna Dia
a bheir breth oirre.
9 Agus ni rìghre na tal-
mhainn, a rinn strìopachas a-
gus a chaith am beatha gu
sòghail maille rithe, gul agus
caoidh air a son, 'n uair a chi
iad deatach a losgaidh,
10 A' seasamh fad as, tre
eagal a peanais, ag ràdh, Mo
thruaighe, mo thruaighe! a'
chaithir mhòr sin Babilon! a'
chaithir threun sin! oir ann
an aon uair thàinig do bhreith-
eanas.
11 Agus ni ceannaichean
na talmhainn gul agus caoidh
air a son; oir cha cheannaich
neach sam bith am bathar ni's
mò.
12 Bathar òir, agus airgid,
agus chlach luachmhor, agus
neamhnuidean, agus lìon-eud-
aich ghrinn, agus phurpuir, a-
gus shìde, agus scarlaid, agus
gach uile ghnè fhiodha thine,
agus gach uile ghnè shoith-
iche do ibhori, agus gach
uile ghnè shoithiche do fhiodh
ro luachmhor, agus do umha,
agus do iarunn, agus do mhar-
mor,
13 Agus canal, agus nithe
deadh-fhàile, agus oladh-ung-
aidh, agus tùis, agus fìon, agus
oladh, agus min mhìn, agus
cruithneachd, agus ainmhidh-
ean, agus caoraich, agus eich,
agus carbadan, agus tràillean,
agus anama dhaoine.
14 Agus dh'imich na tor-
aidh, air an robh mòr dhéidh
t'anama, uait, agus dh'imich
na h-uile nithe annasach agus
maiseach uait, agus cha-n
fhaigh thu iad ni's mò.
15 Seasaidh ceannaichean
nan nithe so a rinneadh saoibh-
ir leatha, am fad, air eag-
al a peanais, a' gul agus a'
caoidh,
16 Agus ag ràdh, Is truagh,
am baile mòr sin, a bha air
a sgeadachadh le lìon-eudach
grinn, agus purpur, agus scar-
laid, agus a bha air a dhean-
amh breagha le h-òr, agus le

clachaibh luachmhor, agus le
neamhnuidibh!
17 Oir ann an aon uair
thugadh saoibhreas cò mòr gu
neo-ni. Agus sheas gach uile
long-mhaighstir, agus gach
uile chuideachd a théid air
longaibh, agus na seòladair-
ean, agus a' mheud 's a ni
gnothuichean air fairge, am
fad,
18 Agus ghlaodh iad, an
uair a chunnaic iad deatach a
losgaidh, ag ràdh, Cò *e am*
baile a's cosmhuil ris a' bhaile
mhòr so?
19 Agus thilg iad duslach
air an cinn, agus ghlaodh iad,
a' gul agus a' caoidh, ag ràdh,
Is truagh, is truagh, am baile
mòr sin, anns an d'rinneadh
saoibhir iadsan uile aig an
robh longa air an fhairge, tre
a ghreadhnachas-san! oir ann
an aon uair dh'fhàsaicheadh
e.
20 Dean gairdeachas os a
cheann, O a nèamh, agus sibh-
se abstola naomha agus fhàidh-
ean; oir dhìol Dia sibhse air.
21 Agus thog aingeal treun
clach mar chloich-mhuilinn
mhòir, agus thilg e 's an fhairge
i, ag ràdh, Is ann mar so le
neart a thilgear sìos am baile
mòr sin Babilon, agus cha-n
fhaighear e ni's mò.
22 Agus cha chluinnear
annad ni's mò fuaim chlàrsair-
ean, agus luchd-ciùil, agus
phìobairean, agus thrompad-
airean; agus cha-n fhaighear
annad ni's mò fear-ceird, do
ghnè ceirde sam bith: agus
cha chluinnear fuaim cloiche-
muilinn annad ni's mò;
23 Agus cha soillsich solus
coinnle annad ni's mò; agus
cha chluinnear annad ni's mò
guth fear-bainnse no bean-
bainnse: oìr b'iad do cheann-
aichean daoine mòra na tal-
mhainn; agus le d' dhruidh-
eachd bha na h-uile chinnich
air am mealladh:
24 Agus fhuaradh ann fuil
fhàidhean, agus naomh, agus
nan uile *dhaoine* a mharbhadh
air an talamh.

CAIB. XIX.

AGUS an déigh nan nithe
so, chuala mi guth àrd
mhòr-shluaigh air nèamh, ag
ràdh, Aleluia; Slainte, agus
glòir, agus urram, agus cumh-
achd do'n Tighearn ar Dia-ne:
2 Oir *is* fìor agus *is* coth-
romach a bhreitheanais; oir
thug e breth air an strìopaich
mhòir, a thruaill an talamh le
a strìopachas, agus dhìol e
fuil a sheirbhiseach féin air a
làimh.
3 Agus a ris thubhairt iad,
Aleluia. Agus chaidh a deat-
ach suas gu saoghal nan saogh-
al.
4 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, agus na cei-
thir bheathaiche sìos, agus
rinn iad aoradh go Dhia, a bha
'n a shuidhe air an righ-chai-
thir, ag ràdh, Amen; Aleluia.
5 Agus thàinig guth a mach
o'n righ-chaithir, ag ràdh,
Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile
a's seirbhisich dha, agus air

am bheil 'eagalsan, eadar
bheag agus mhòr.
6 Agus chuala mi mar ghuth
mòr-shluaigh, agus mar fhuaim
mhòran uisgeacha, agus mar
thoirm tairneanaich chumh-
achdaich, ag ràdh, Aleluia:
oir a ta an Tighearna Dia uile-
chumhachdach a' rìoghach-
adh.
7 Bitheamaid aoibhinn agus
deanamaid gairdeachas, agus
thugamaid glòir dhasan: oir
thàinig pòsadh an Uain, agus
dh'ulluich a bhean i féin.
8 Agus thugadh dhi gu'm
biodh i air a sgeadachadh le
lìon-eudach grinn, glan agus
dealrach: oir is e an lìon-
eudach grinn fìreantachd nan
naomh.
9 Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, *Is* beannaichte iad-
san a tha air an cuireadh gu
suipeir-bhainnse an Uain. A-
gus thubhairt e rium, Is iad
so briathra fìrinneach Dhé.
10 Agus thuit mi sìos aig
a chosaibh chum aoradh 'dhean-
amh dha: agus thubhairt e
rium, Feuch nach *dean thu* e:
is comh-sheirbhiseach dhuit
féin mise, agus do d' bhràith-
ribh aig am bheil fianuis Iosa:
dean aoradh do Dhia: oir is i
fianuis Iosa spiorad na fàidh-
eadaireachd.
11 Agus chunnaic mi nèamh
air fhosgladh, agus, feuch,
each geal; agus ghoireadh
do'n ti a shuidh air Dìleas, a-
gus Fiòr; agus ann am fìreant-
achd tha e deanamh breith-
eanais agus cogaidh.
12 Agus *bha* a shùilean mar
lasair theine, agus air a cheann
bha mòran chrùn; agus bha
ainm aige sgrìobhta, nach b'-
aithne do neach sam bith ach
e féin;
13 Agus bha e air a sgead-
achadh le trusgan tumta 'am
fuil: agus is e'n t'ainm a
ghoirear dheth, FOCAL
DE.
14 Agus lean na h-armailt-
ean a bha air nèamh e air
eachaibh geala, air an sgead-
achadh le lìon-eudach grinn,
geal agus glan.
15 Agus as a bheul tha
claidheamh geur a' dol a mach,
chum gu'm buaileadh e na
cinnich leis; agus riaghlaidh
e iad le slait iaruinn: agus tha
e a' saltradh fìon-amair fraoich
feirge an Dé uile chumhachd-
aich.
16 Agus tha aige air a
thrusgan agus air a léis ainm
sgrìobhta, RIGH NAN
RIGH, AGUS TIGHEAR-
NA NAN TIGHEARNA.
17 Agus chunnaic mi ain-
geal àraidh 'n a sheasamh 's a'
ghréin; agus ghlaodh e le
guth àrd, ag ràdh ris an eun-
laith uile, a bha 'g itealaich
ann am meadhon nèimh, Thig-
ibh, agus cruinnichibh sibh
féin chum suipeir an Dé
mhòir;
18 Chum gu'n ith sibh feòil
rìghrean, agus feòil àrd-
cheannard, agus feòil dhaoine
cumhachdach, agus feòil each
agus na muinntir a shuidh-
eas orra, agus feòil nan uile

dhaoine, araon shaor agus
dhaor, araon bheag agus mhòr.
19 Agus chunnaic mi am
fiadh-bheathach, agus rìghrean
na talmhainn, agus an armail-
tean air an cruinneachadh, a
dheanamh cogaidh an aghaidh
an ti a bha 'n a shuidhe air an
each, agus an aghaidh 'armailt-
san.
20 Agus ghlacadh am fiadh-
bheathach, agus maille ris-san
am fàidh-bréige a rinn mìor-
bhuilean 'n a làthair, leis an do
mheall e an dream a ghabh
orra comhara an fhiadh-
bheathaich, agus iadsan a rinn
aoradh d'a ìomhaigh. Thilg-
eadh iad sin 'n an dithis beò
ann an loch teine a' dearg-las-
adh le pronnusc.
21 Agus mharbhadh a'
chuid eile le claidheamh an ti
a bha 'n a shuidhe air an each,
a thàinig a mach as a bheul:
agus bha an eunlaith uile air
an lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

AGUS chunnaic mi aingeal,
a' teachd a nuas o nèamh,
agus iuchair sluichd an dubh-
aigein aige, agus slabhraidh
mhòr 'n a làimh.
2 Agus rug e air an dragon,
an t-seann nathair nimhe sin,
a's e an diabhul agus Sàtan, a-
gus cheangail se e rè mhìle
bliadhna;
3 Agus thilg se e do shlochd
an dubh-aigein, agus dhùin e
stigh e, agus chuir e seula air,
chum nach mealladh e na cinn-
ich tuilleadh, gus an crìoch-
naicheadh am mìle bliadhna:
agus an déigh sin, is éigin gu
fuasgailear e rè ùine bhig.
4 Agus chunnaic mi rìgh-
chaithrichean, agus shuidh iad
orra, agus thugadh breithean-
as doibh: agus *chunnaic mi*
anaman na muinntir d'an do
chuireadh an cinn air son fian-
uis Iosa, agus focail Dé, agus
nach d'rinn aoradh do'n
fhiadh-bheathach, no d'a ìomh-
aigh, agus nach do ghabh a
chomhara air clàr an eudain,
no air an làmhaibh; agus bha
iad beò, agus rìghich iad maille
ri Criosd rè mhìle bliadhna.
5 Ach cha d'ath-bheoth-
aicheadh a' chuid eile do na
mairbh gus an robh am mìle
bliadhna air an crìochnachadh.
Is i so a' cheud aiseirigh.
6 *Is* beannaichte agus *is*
naomha an ti aig am bheil
cuid anns a' cheud aiseirigh:
orra so cha-n 'eil cumhachd
aig an dara bàs; ach bithidh
iad 'n an sagartaibh do Dhia,
agus do Chriosd, agus rìghich-
idh iad maille ris mìle bliadh-
na.
7 Agus an uair a chrìoch-
naichear am mìle bliadhna,
fuasgailear Sàtan as a phrìos-
an,
8 Agus théid e mach a
mhealladh nan cinneach, a tha
ann an ceithir chearnaibh na
talmhainn, Gog agus Magog,
chum an cruinneachadh gu
cath; muinntir *a tha* ann an
àireamh mar ghaineimh na
fairge.
9 Agus chaidh iad suas air

leud na talmhainn, agus
chuairtich iad camp nan
naomh, agus am baile ion-
mhuinn: agus thàinig teine
nuas o Dhia á nèamh, agus
chuir e as doibh.
10 Agus thilgeadh an diabh-
ul a mheall iad, 's an loch
theine agus phronnuisc, far *am*
bheil am fiadh-bheathach, agus
am fàidh-bréige, agus bithidh
iad air am pianadh a là agus a
dh'oidhche, gu saoghal nan
saoghal.
11 Agus chunnaic mi righ-
chaithir mhòr gheal, agus an
ti a shuidh oirre, neach d'an
do theich nèamh agus talamh
o a ghnùis; agus cha d'fhuar-
adh àite dhoibh.
12 Agus chunnaic mi na
mairbh, beag agus mòr, 'n an
seasamh 'am fianuis Dé; agus
dh'fhosgladh na leabhraich-
ean: agus dh'fhosgladh leabh-
ar eile, *eadhon leabhar* na
beatha: agus thugadh breth
air na mairbh as na nithibh
sin a bha sgrìobhta 's na leabh-
raichibh, a réir an gnìomhara.
13 Agus thug an fhairge
uaipe na mairbh a bha innte;
agus thug am bàs agus an
uaigh uatha na mairbh a bha
annta: agus thugadh breth
orra gach aon a réir an gnìomh-
ara.
14 Agus thilgeadh am bàs
agus ifrinn do'n loch theine:
Is e so an dara bàs.
15 Agus ge b'e air bith
nach d' fhuaradh sgrìobhta
ann an leabhar na beatha,
thilgeadh e 's an loch theine.

CAIB. XXI.

AGUS chunnaic mi nèamh
nuadh, agus talamh
nuadh: oir chaidh an ceud
nèamh agus an ceud talamh
thairis; agus cha robh fairge
ann ni's mò.
2 Agus chunnaic mise Eoin
am baile naomh, Ierusalem
nuadh, a' teachd a nuas o Dhia
á nèamh, air ulluchadh mar
bhean-bainnse air a sgeadach-
adh fa chomhair a fir.
3 Agus chuala mi guth mòr
á nèamh, ag ràdh, Feuch, *tha*
pàilliun Dhé maille ri daoin-
ibh, agus ni esan còmhnuidh
maille riu, agus bithidh iadsan
'n an sluagh dha, agus bithidh
Dia féin maille riu, agus 'n a
Dhia dhoibh.
4 Agus tiormaichidh Dia
gach deur o'n sùilibh; agus
cha bhi bàs ann ni's mò, no
bròn, no éighich, agus cha
bhi pian ann ni's mò; oir
chaidh na ceud nithe thair-
is.
5 Agus thubhairt an ti a
bha 'n a shuidhe air an righ-
chaithir, Feuch, tha mi a'
deanamh nan uile nithe nuadh.
Agus thubhairt e rium,
Sgrìobh, oir tha na briathra so
fìrinneach agus dìleas.
6 Agus thubhairt e rium,
Tha e deanta. Is mise Alpha
agus Omega, an toiseach agus
an deireadh: bheir mi dhasan
air am bheil tart, do thobar
uisge na beatha gu saor.
7 Sealbhaichidh an ti a bheir
buaidh na h-uile nithe; agus
bithidh mise a'm' Dhia dhan

san, agus bithidh esan 'n a
mhac dhomhsa.
8 Ach aig an dream sin a
ta gealtach, agus mi-chreid-
each, agus gràineil, agus aig
luchd mortaidh, agus strìop-
achais, agus druidheachd, agus
ìodhol-aoraidh, agus aig na
h-uile bhreugairibh, bithidh an
cuibhrionn anns an loch a ta
dearg-lasadh le teine agus
pronnusc; ni a's e an dara
bàs.
9 Agus thàinig a m' ionn-
suidh aon do na seachd aingil,
aig an robh na seachd soith-
ichean làn do na seachd plàigh-
ibh deireannach, agus labhair
e rium, ag ràdh, Thig an
so, nochdaidh mise dhuit a'
bhean nuadh-phòsda, bean an
Uain.
10 Agus thug e leis mi anns
an spiorad gu beinn mhòir a-
gus àird, agus dh'fheuch e
dhomh am baile mòr sin, Ie-
rusalem naomh, a' teachd a
nuas á nèamh o Dhia,
11 Aig an robh glòir Dhé:
agus *bha* a shoillse cosmhuil
ri cloich ro luachmhoir, mar
chloich Iaspis, soilleir mar
chriostal;
12 Agus bha balla mòr a-
gus àrd aig, air an robh dà
gheata dheug, agus aig na
geataibh dà aingeal dheug, a-
gus ainmean sgrìobhta orra,
eadhon *ainmean* dà thréibh
dheug chloinn Israeil.
13 Air an taobh an ear, tri
gheatacha; air an taobh
thuath, tri gheatacha; air an
taobh deas, tri gheatacha; a-
gus air an taobh an iar, tri
gheatacha.
14 Agus bha aig balla a'
bhaile dà bhunait dheug, agus
annta-san ainmean dà abstol
deug an Uain.
15 Agus bha aig an ti a
labhair rium, cuilc-shlat òir,
chum gu'n tomhaiseadh e am
baile, agus a gheatacha, agus
a bhalla.
16 Agus tha am baile 'n a
luidhe ceithir-chearnach, agus
tha 'fhad co mòr r'a leud: a-
gus thomhais e am baile leis
a' chuilc-shlait, dà mhìle dheug
stàide: is ionnan fad, agus
leud, agus àirde dha.
17 Agus thomhais e a bhalla,
ceud agus dà fhichead agus
ceithir làmha-coille, a réir
tomhais duine, eadhon an ain-
gil.
18 Agus bha a bhalla air a
thogail do chloich Iaspis; agus
b'òr fìor-ghlan am baile, cos-
mhuil ri gloin shoilleir.
19 Agus *bha* bunaitean
balla a' bhaile air an deanamh
sgiamhach leis gach uile ghnè
chlocha luachmhor. *Bu* iaspis
an ceud bunait; *bu* shaphir,
an dara; *bu* chalcedon, an
treas; *b*'emerald, an ceath-
ramh *bunait;*
20 *Bu* shardonics, an cùig-
eadh; *bu* shardius, an seath-
adh; *bu* chrisolit, an seachd-
amh; *bu* bheril, an t-ochdamh;
bu topas, an naothadh: *bu*
chrisoprasus, an deicheamh;
bu hiacint, an t-aon deug;
b'ametist, an dara *bunait*
deug.

21 Agus an dà gheata dheug
bu dà neamhnuid dheug iad;
bha gach aon fa leth do na
geataibh *air a dheanamh* do
aon neamhnuid: agus b'òr
fìorghlan sràid a' bhaile, mar
ghloin shoilleir.
22 Agus cha-n fhaca mi
teampull ann: oir is e'n Tigh-
earna Dia uile-chumhachdach,
agus an t-Uan a's teampull da.
23 Agus cha-n 'eil feum aig
a' bhaile air a ghréin, no air a'
ghealaich a dhealrachadh ann:
oir shoillsich glòir Dhé e, a-
gus *is e* an t-Uan a's solus da.
24 Agus gluaisidh cinnich
na muinntir sin a shaorar 'n a
sholus: agus bheir rìghre na
talmhainn an glòir agus an
urram d'a ionnsuidh.
25 Agus cha dùinear a
gheatacha 's an là: oir cha bhi
oidhche an sin.
26 Agus bheirear glòir agus
urram nan cinneach d'a ionn-
suidh.
27 Agus cha téid air chor
sam bith a steach ann ni air
bith a shalaicheas, no a dh'oib-
richeas gràineileachd, no *a ni*
breug: ach iadsan a mhàin á
tha sgrìobhta ann an leabhar
beatha an Uain.

CAIB. XXII.

AGUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á righ-chaithir Dhé, agus an Uain.
2 Ann am meadhon sràide na
caithreach, agus air gach taobh-
do'n amhainn, *bha* craobh na
beatha, à giùlan dà *ghné* dheug
thoraidh, *agus* a' toirt a toraidh
uaipe gach uile mhìos; agus
bha duilleadh na craoibhe chum
leighis nan cinneach.
3 Agus cha bhi mallachd
air bith ann ni's mò: ach bith-
idh righ-chaithir Dhé agus an
Uain innte; agus ni a sheir-
bhisich seirbhis da.
4 Agus chi iad 'aghaidh; a-
gus *bithidh* 'ainm-san air clàr
an eudain.
5 Agus cha bhi oidhche an
sin, agus cha-n 'eil feum aca air
coinnil, no air solus na gréine;
oir bheir an Tighearna Dia
solus doibh: agus rìghichidh
iad gu saoghal nan saoghal.
6 Agus thubhairt e rium,
Tha na briathra so dìleas agus
fìrinneach. Agus chuir an
Tighearna, Dia nam fàidhean
naomha, 'aingeal féin a nochd-
adh d'a sheirbhisich na nithe
sin a's éigin tachairt gu h-aith-
ghearr.
7 Feuch, tha mi a' teachd
gu luath: is beannaichte an ti
a choimhideas briathra fàidh-
eadaireachd an leabhair so.
8 Agus chunnaic mise Eoin
na nithe so, agus chuala mi
iad: agus an uair a chuala
agus a chunnaic mi *iad*, thuit
mi sìos a' deanamh aoraidh
roimh chosaibh an aingil, a
nochd na nithe so dhomh.
9 An sin thubhairt e rium,
Feuch nach *dean thu e:* oir is
comh-sheirbhiseach dhuit mise,
agus do d'bhràithribh na fàidh-
ean, agus dhoibh-san a choimh-

ideas briathran an leabhair so: dean aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so: oir tha an t-àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth: agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth: agus an ti a tha 'n a fhìrean, biodh e 'n a fhìrean a ghnàth: agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghnìomhara.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud *neach* agus an *neach* deireannach.

14 Is beannaichte iadsan a ni 'àitheanta-san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n téid iad à stigh tre na geataibh do'n bhaile.

15 Oir an taobh a muigh *tha* madraidh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-strìopachais, agus luchd-mortaidh, agus luchd ìodhol-aoraidh, agus gach neach a ghràdhaicheas àgus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aingeal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhealrach agus mhaidne.

17 Agus a ta an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus an neach air am bheil tart, thigeadh e. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Oir tha mi 'deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsan na plàighean a tha sgrìobhta anns an leabhar so:

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-san á leabhar na beatha, agus as a' bhaile naomh, agus as na nithibh a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A ta an ti a tha 'toirt fianuis air na nithibh so ag ràdh, Gu deimhin a ta mi a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

A CHRIOCH.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 03 10 02 002 7